

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

LVCIANI

SAMOSATENSIS

DIALOGI SELECTIORES,

coelestes, marini, & inferni, Græcè &

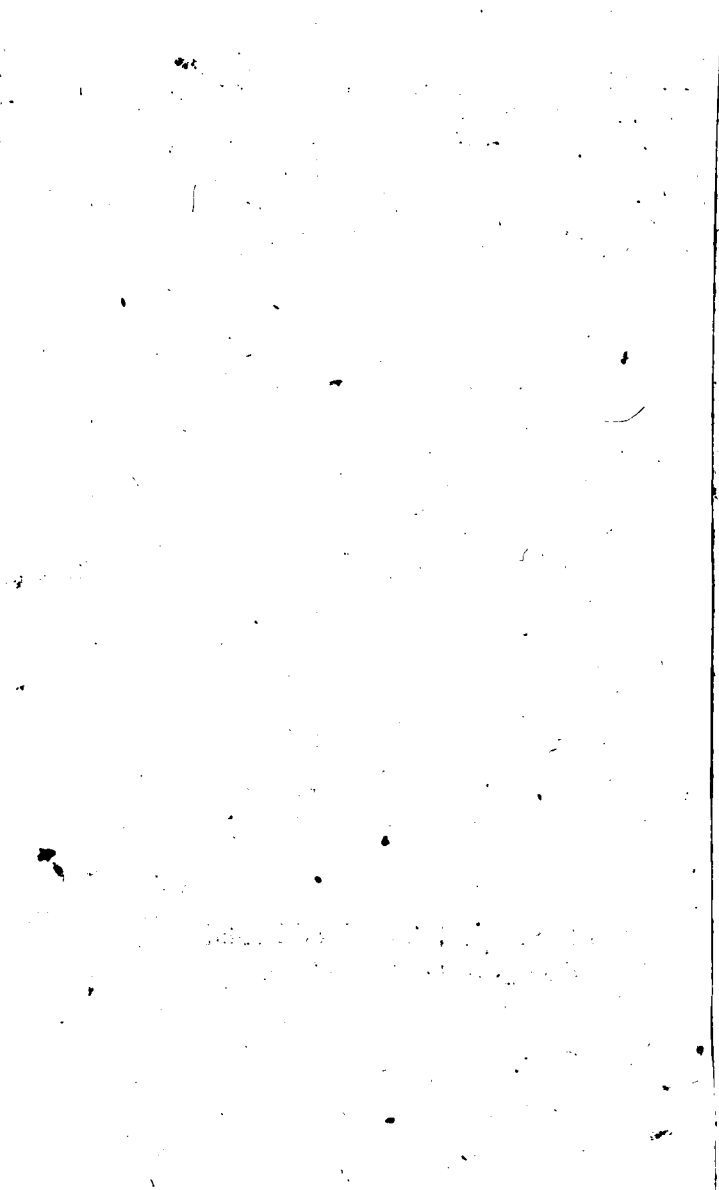
Latine editi in usum

puerorum.

Basileæ, apud hæredes Nicolai
Bryling. Anno M. D. LXV.

10

προμηθεὺς καὶ διώ.

Promothes & Iouis.

Υστέρ μιν ὦ ζεῦ.

Δανά γδ ἤδη

πέπινθα. ζεύς.

λύσει σι, φῆς,

ὅρ' ἔχρην βα-

O L V E me

Lupiter, grauis co-

nim iam passus

sum. Iup. Soluam

εὐτίγας πίδαε ἔχοντα, καὶ τὴν
 λαύνασον ἔλεν καὶ ἐλὶ φάλης
 ἱπικαίμηνον, ὑπὸ ἱκανάδικα
 θυπῶν μὲν μόνον λήγριασαι τὸ
 ἥπαρ, ἀλλὰ καὶ τὰς ὀφθαλμοὺς
 θηρύττεισαι, αὐδ' ὅρ' τοιχῶδ'
 ἡμῶν ζῶα αὐδ' ὥπας ἱπλάσας,
 καὶ τὸ πῦρ ἱκλίσας, καὶ τὰς
 ζωῶντας ἰσχυροῦς γυναικας;
 ἀλλὰ γὰρ ἐμὲ θηράσας ἐν
 τῇ διανομῇ τῶν ἑλίων, ὅσα
 πικρὰ ἱκανάδικα μοι πα-
 γνῶς, καὶ τὴν ἀμείνω τῶν μιν
 γυναικῶν φυλάτῳ, τί χρὴ
 λίσσας; Προ. ὅτι ἐν ἱκανῶν ἤδη
 τὴν δίκην ἐκτίτεις, τοσούτων
 χρίνων τῇ λαύνασον προσκλυ-
 μένῃ, τὸν πᾶντα ἑρῶν ἀ-
 πολέμηνον αὐτὸν ἑρῶν τῇ ἑ-
 πατι. Ζ. οὐδὲ πολλοὺς μὲν
 τέτο, ὅρ' σι δὴ παλῶν. Προ. καὶ
 μὴ οὐκ ἀμείνω με λύσεις ὦ
 ζεῦ, ἀλλὰ σι μιν ὥσπερ πᾶν
 ἀναγκάων. Ζ. κατασφίξει με
 ὁ προμηθεύς; Προ. καὶ τί πλῖον
 ἔξω; οὐ γὰρ ἀγνοῶσσι αὐδὲ ἱ-
 καίμηνον ἑρῶν. ὅτι ἀπορῶ

ε, ais, quem oportebat grauior
 res peccatas habentem, & Cas-
 casum totum super caput in-
 cumbentem, & sedecim uultus
 rib. non solum corrodi hepar,
 sed et oculis carere effosis. Eo
 quod talia nobis animalia, homi-
 mines uidelicet, effinxeris, &
 ignem furtim surripuisti, et mi-
 licres fabricatus es. Na quibi-
 me ipsum decepisti, in distribu-
 tione carniū ossa pinguedine
 obducta mihi apponens, & me
 liorem partium tibi ipsi seruā-
 quid attinget dicere? Pro. Igi-
 tur sufficientem iam pecuniam
 exolui, tantū tempus Caucasō
 affixus, peccatā auium perdis-
 cit aquilam nuticiens hepate.
 Iupi. Ne minimum quidem
 hoc eorū, quae te oportet pati.
 Pro. At qui nō si te mercede
 solues Iupiter, se tibi signifi-
 cabo ualēte necessarium. Iup.
 Blādiendo decipis me Promethee.
 Pro. Et quid plus habeo
 hoc? Non enim ignotas tuus sum,
 ubi Caucasus est, neq; indige-

Luciani

bñ uis: uis, si quomodo uersu
 tias agens deprehendar. Iupi
 Dic prius. quānā mercedē per
 se lucus necessariā nobis existen
 tē? P. Si dixerō, ad quē locū ua
 dis nūc, fide dignus ero tibi &
 de reliquis uaticinās. Iu. Quo
 modo. n. nō? Pro. Ad Thetīm,
 coiturus cū ipsa. I. Hoc quidē
 nosti. Quid igitur posteat uide
 ris. n. uerū quiddā dicere. Pro.
 Nihil ō Iupiter rei habeas cū
 Nerine hac. si enim ipsa gra
 uida reddetur ex te, foetus simi
 lia faciet tibi, qualia & tu feci
 sti Saturno. Iup. Hoc ais, ex
 pulsū me regnos? Pro. Vtinā
 ne fiat, ō Iupiter. Vt utamē ta
 le aliqd coitus ipsius minatur.
 Iupi. Vt aleat igitur Thetis, te
 uero Vulcanus ob hac soluat.

Amoris & Iouis. Cup.

Aisi quid etiā peccaui, Iu
 piter ignosce mihi, puer enim
 admodum sum, & adhuc im
 prudēs. Iup. Tu puer autē Cu
 pido, qui antiquior multo Iao
 peto est. An quia neq; barbā
 habes, neq; canos produxisti,
 proterea etiā infans putari cu
 pis, senex et uersutus adeo cum
 sisti Cup. Qua uero iniuria affe
 ci te, ego senex ille, ut tu ais,
 me uincire quosq; cogitasti.

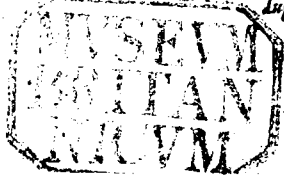
Iup.

σας ἀδελφῶν, ἢν τι τεχνάζω,
 ἀλίσκομαι. Ζ. ἀπὶ πρῶτον,
 ἢν τινα μαθὼν ἀποτίσεις ἀ
 ναγκῶν ἡμῶν ὄντα. Προ. ἢν ἴ
 πω ἰφ' ὃ, τι βαδίζεις νῦν, ἀ
 ξίεπις? Ἰ. σιμαί σοι καὶ πρῶ
 τ' ὑποδείκω μακροδρόμην. Ζ
 οῦς. πῶς γὰρ οὐ. Προ. πᾶρά
 πλὴν δέ τι, σωδρόμην. Αὐ
 τῇ. Ζοῦς. τοῦτ' ἔστιν ἔγνων. τί
 δ' ἔρ' τὸ ἐπὶ τούτῳ; Διοκῆς γάρ
 τι ἀλλοτρίε δρᾶν. Προ. μαθὼν ὅ
 ὅδ' ἰσχυρῶς τῇ νηριδί. ἢν
 γὰρ αὐτὴ λυσφορήσῃ ἐκ σοῦ, τὸ
 τεχνέριον ἴσα ὀργάζεται σοι, οἷα
 καὶ σὺ ἰδράσας τὸν ἱρόνιον.
 Ζοῦς. τοῦτο φῆς, ἐκ πρῶτον
 μετ' ἀρχῆς; Προ. μὴ γίνωτο ὅ
 ὅδ' ἰσχυρῶς τῇ νηριδί. Ζοῦς. χαίρει
 τὸ γὰρ ἔρ' ἢ βίτις, σὺ δ' ἔφαπτος ἐπὶ
 τέτοις λυσάτω.

Ερωτ. & καὶ Διός. Ερ.

Αλλ' εἰ καὶ τι ἡμᾶς τὸν
 ἰσχυρῶς, συγγνωδὶ μοι. παιδίον
 γὰρ εἰμι, καὶ ἔτι ἀφρων. Ζ. σὺ
 παιδίον ὦ ἴσως, δὲ ἀρχαῖοτε
 ρ. ὅδ' ἰσχυρῶς τῇ νηριδί. Διο
 τί μὴ πῶγονα, μὴ δὲ πωλῆας
 ἰφουςας, διὰ ταῦτα καὶ βρέφ.
 ἀξίους νομίζεσθαι, γέρον καὶ
 πᾶν ὄν. Ερ. τί δὲ σὺ ἡ
 δίκασα ὁ γέρον ὡς φῆς, ἔγω,
 διότι μὴ πωλῆσας διανῶ;

Ζ. σὺ δὲ.

Ζ. σκέπῃ ὡς λαϊάρατι, ἡ μικρὰ,
 δεῖ μοι μὲν οὕτως ἐν ῥυθμῷ.
 ὡς τι μὲν ἐν ὄσῳ δὲ μὴ πιπνί-
 κας μὲ, σάτυρον, ταῦρον, χρυ-
 σόν, λύκον, αἰτόν. ἐμοῦ δὲ ἰ-
 λως ἐδιδίμακ' ὅν τινα ὄρασθαι
 ναί πιπνίκας. ἐδὲ σωήκα ὅ
 δὲ γυναικὶ διὰ σι γιγνημί-
 νος. ἀλλὰ μὲ δ' αὖ μαγγανούην
 ἐπ' αὐτάς, καὶ ἐρύπην ἱμαν-
 τήν. ἀλλ' αὖ τὸν μὲν ταῦρον ὃ
 λύκον φιλέει. ἐμὲ δὲ ἡμί-
 δωσι, τιθέσθαι ὑπὸ τῷ δέοντι.
 Ερ. ἀνέτως. οὐ γὰρ φέρεται ὡς
 Ζῶν, θνητὰ οὖσαι τὴν πρόσ-
 ψιν. Ζ. πῶς ἔν τὸν ἀπόλλω δ'
 βράγχ' ὃ, καὶ ὁ ὑάκινθ' ὃ φι-
 λῶσι; Ερ. ἀλλ' ὃ δ' ἀφ' οὗ ὑάκιν-
 θον ἴφουγι, καὶ τοὶ ὑάκινθ' ὃ
 καὶ ἀγίνεον ὄντα. ἀλλ' ἰδι-
 λως ἐπ' ἑαυτῷ ἄναι, μὲν ἐπὶ-
 σαι τὴν αἰγίδα, μὲν δὲ τὸν ὑ-
 γρονὸν φέρι, ἀλλ' ὡς ὁ δέον
 ποῖα σι αὐτὸν, ἐκατίρῳ δὲ ὑ-
 βαλέν' ὃ βοτρυχας, τῇ μίτρᾳ
 τίττε ἀνελαιμυλόν' ὃ πορφυ-
 ρίδα ἔχει, ὑποδίου χρυσοῖδας.
 ὑπ' αὐλῷ καὶ τυμπάνοις οὐρε-
 θμα βαίνει. καὶ ὅψα, ὅτι πλεί-
 νει ἀκλαθήστοί σοι τῶν δεινύ-
 σι μαινάδων. Ζ. ἀπαγί. ἐν αὐ-
 διχαίμῳ ἐπ' ἑαυτῷ ἄναι, τοὶ
 ἐπ' ὃ γινόμεν'. Ερ. οὐκ ἔν ὡς
 Ζῶν, μὲν δὲ ὄραθαι θηλαί. ἑξάδιον
 γὰρ

Iup. Specta δ' scelestē, an paro-
 ua, q' me ita ludibrio habes. Ita
 quē iā mihi est, q' me nō effeca-
 ris, Satyrū, ταυτῷ, αὐτῷ, cygnū,
 aquilā, oīa hæc fecisti me. *At*
 quæ me uicissim amaret, nullā
 plinē unquā fecisti, neq' int' ὑ-
 xi me etiā uxori, ppter te gra-
 tiorem fuisse. Sed oportet me
 præstigijs uti ad illas, et me ip-
 sum abscondere. *Ille* αὖτε ταυτῷ
 aut cygnū exosculatur, me uen-
 τὸ si afficiat, moriūtur præ for-
 midine. Cup. Merito, neq' .n.
 ferunt, ὃ Iupiaer, ut quæ morte-
 les sint, aspectū tuum. *Iu.* Quo
 modo igitur Apollinē Brach-
 chus ille ὃ Hyacinthus tanto
 pete amaret. *Cu.* *At* Daphnē
 etiā fugiebat illū, quis comatū
 ὃ imberbē. Quod si aut uoles
 amabilis esse, neque concuias
 Aegidē, neq' fulmē geras, sed
 q' suauissimū te ipsum perhibe,
 utrinq' demisso capillo, eoq' mē-
 tra reuincto, uestē sume purpure-
 reā, crepidas subliga auratas,
 ad tibiā ὃ ad tympana cōposi-
 to gressu incede, ὃ uidebis q'
 plures sequentur, q' Bacchum
 Mænades. *Iu.* *Aprage.* Equē
 noli amabilis esse illoc pacto,
 ut talē te ipsum exhibeā. *Cu.*
 Proinde ὃ amare nolis. *Facto*
 a iij *Ita enim*

lius enim istud certe est. Iup.
Quin amare quidē uolo, mino-
re autem negotio illo potiri.
Atq; ob hac nunc dimitto te.

Iouis & Mercurij.

Illam Inachi puellā pulchrā
uesti Mercuri. Mer. E iam,
Io aieis. Iup. Non amplius pu-
ella illa est sed iuuenca. Mer.
Δὲ τί οὐ τόδε. Quomodo mu-
tata est? Zelotypia mota Iu-
piter, πᾶς formauit ipsam. Sed et
nouum aliud quoddam malū
insuper excogitauit. In felici
illi bubulicum quendam multio-
culum, Ἀγ. m nomine, custo-
dem adidit, qui iuuentam pe-
scit, insomnis ac perligit ipse
existens. Mer. cu. Quid igitur
nos oportet facere? Iup. Deuo-
lens in Nemeam syluam illic
alicubi Argus pascit, illum
quidens interficito. Ipsam uero
Io per pelagus in Aegyptum
abducens, sin. facito, & de ce-
tero pro uero ab incolis habeas-
sur. Nilumq; attollat, & uero
eos immittat, & praeterea nauē
gantes seruet.

Iouis & Ganymēdis.

Age ὦ Ganymēdes, perueni-
mus. n. quo oportebat, osculas-
te me id, ut uideas nō amplius
με γὰρ αἰνέσει με habere, neq;

εἰσάγει

γὰρ τὸ τόδε. π. ἐκ ἀλλ' ὄρεται
ἀπαραμύνησθαι δ' αὐτὸς ἐπι-
τυχέειν. ἐπὶ τότε αὐτὸς
ἐφίμει σι.

Διὸς καὶ Ἑρμοῦ. Ζ

Τὴν τὴν ἰνάχη παῖδα τίς
καλῶ οἶδα ὦ Ἑρμῦ; Ερ. ναί,
τίς τὴν λέγεις. Ζ. ἐκ ἐπὶ παῖς
ἐκείνη ὄντιν, ἀλλὰ δάμαρις.
Ερ. τὸράστιον τοῦτο. τῷ ἑρμῶ
δ' ἐνθάδε; Ζ. ἡλυσθησα-
σα ἡ Ἥρα μετέβαλλεν αὐτήν.
ἀλλὰ καὶ καὶνὸν ἄλλό τι δι-
κόν ἐπιμενεχάκεται τῇ ἡερο-
δαίμονι. βουκόλον τινὰ πο-
λυμματον Ἀργὸν τεύνημα ἐ-
πίστρεψε, ὃς νίμει τίς δάμα-
ρις, αὐτῷ & ὦν. Ερ. τί οὐκ ἡ-
μᾶς χεὶρ ποιῶν; Ζ. καταπλά-
μει & ὅτ' τὴν νίμειαν, ἐκείνη
τοῦ ὁ Ἀργὸς βουκόλῃ, ἐκείνην
μὲν ἀπέκτανεν. τίς δὲ τὸ
διὰ τὸ πειλάγους ὅτ' τὴν Αἴγυ-
πτον ἀπαγαγὼν, ἴσμεν ποί-
ειν. καὶ τὸ λοιπὸν ἔγω διδοῖ
τὴν ἐκείνη, καὶ τὸν Νέμεον ἀνα-
γίτω, καὶ τὸς αὐτοὺς ἐπιμε-
νίτην, καὶ σφίσι τοὺς παλαιο-
τας.

Διὸς καὶ γανυμήδους.

Αἰεὶ ὦ Γανυμήδεις, ἡκομην
γὰρ ἰδεῖν ἔχρην, φίλῳ μὲν ἡ-
δὴ, ὅπως αἰδοῖς ἀκίτι ράμει &
ἀγκύλον μὲν ἔχοντα, οὐδ' ὄν-
τα

καὶ

καὶ ἐξ αὐτοῦ, ὃ πῶς ἂν, εἰ καὶ ἴσαι
 νίμω σοι πῶς ἂν ἀναί δεικνῶν.
 Γα. αὐδρῶν, ἐκ αὐτῶν ἀρτί ἡ-
 δα, καὶ καταπλάμην ὅρ-
 πασάς με ἀπὸ μίση τοῦ ποιμ-
 νίου; πῶς ἔν τὰ μὲν πῶς ἂν
 κενά σοι ὁ δὲ ὅρῳ κεν, οὐδ' ἄλ-
 λ' ὅρῳ ἀναπίνκτας; Ζ. ἀλλ'
 ὅτι αὐδρῶν, ὅρῳ ἴσας ὡς με-
 γάλιον, οὐτὶ αὐτῶν. ὁ δὲ πᾶν-
 των βασιλεὺς τῶν διῶν ὅτις
 αἶμι, πρὸς τὸν καὶ ὅρῳ ἀλλά-
 ξας ἱμνωτόν. Γαν. τί φῆς; οὐ
 γὰρ πᾶν ἱμνωτόν; ἄτα πῶς
 συνέγγα οὐκ ἴσας, οὐδὲ λίγα-
 τα, οὐδὲ πᾶσι ὅτις τὰ σκίλη;
 Ζ. μόνον γὰρ ἱμνωτόν ὅρῳ διῶν;
 Γα. ναι. καὶ δύσμεν γὰρ αὐτῶν ἱ-
 νορχυ φάγον ἐπὶ τὸ σπύλαι-
 ον ἄγοντες. ἰνδὰ πῶς κεν. οὐδὲ
 αὐδρῶν ποδιστῆς τις ἀναί μοι
 δεικνῶν. Ζ. οὐκ αἶμι, Διὸς δὲ
 οὐκ ἔκαστας ἱμνωτά, οὐδὲ βωμόν
 ἀλλ' ἰν τῶ Γαργάρῳ τοῦ ὕον-
 τ' καὶ βροντῶντ', καὶ ἀ-
 τραπᾶς ποιοῦντ'; Γα. οὐκ ὡς
 βίλτις φῆς ἀναί, ὅς πρῶτον
 κατέχας ἡμῶν τῶν πολλῶν
 χάλασαν, ὁ οἰκῶν ὑπὲρ αὐτῶν
 γέμεν, ὁ ποιεῖν τὸν ψόφον,
 ὁ τὸν λιγὸν ὁ πατὴρ ἱδρῶν;
 ἄτα τί ἀδίκησαντά με ἀνύρ-
 πασας ὡς βασιλεὺς τῶν διῶν;
 τὰ δὲ πρὸ βασιλῆος οἱ λῦποι

unguis acutos, neq; alas, qualis
 uidebar tibi modo, cum uolum
 oris esse apparebā. G. Mi hom
 mo: an non aquila modo fuisti,
 ac deuolans rapuisti me d meo
 dio ouisti Quo pacto igitur ala
 illa ablata tibi sunt tu uero ipse
 se alius quispiā subito apparet.
 Iu. Sed neq; homo, quem uides
 adulescentule, neq; aquila, sed
 oium rex Deorū ego ipse sum,
 qui me ipsum ad tēpus ita trans-
 formaui. G. Quid ais tu? Pam
 ille est deinde, quomodo fistulā
 nō habes, neq; cornua, neq; his-
 sutus es cruxat I. Solū enim il-
 lum existimas Deū? G. Evidē.
 Atq; adeo sacrificamus ipse,
 colcaui hircū ad speluncā agēs
 tes, in quā ipse posuius est. Tu
 uero plagiarius quispiam uicē
 ris mihi esse. I. Dic mihi. Ios
 uis uero nomen nō audislinēq;
 etiam arā uisisti illius in Gara-
 garo, pluentis scilicet atq; ion-
 nantis, & fulgura faciens. G.
 Tu te optime uir ais esse, q; pae-
 lo ante effudisti nobis copiose
 grandinem, qui habitare supra
 nos dicere facies strepitum, cui
 arietē pater sacrificauit. Deni-
 que quidnā improbē tēatē me
 sursum rapuisti rex Deorum
 Iam uero & oues fortasse lupi

diripuerūt iā desertas illas inuadendo. Iu. Adhuc enim cura est tibi ouium immortalifacio, et hic cōuersaturō nobiscū. Gan. Quid dicist. An nō deduces me tandem in Idam hodie? Iup. Nequaquā, quoniam frustra aquila fuissēm pro Deo factus. Gan. Igitur inquit me pater, et indignabitur nō inueniens, uerberaq; possē capiam, relinquens ouile. Iup. Vbi ille uidebit te? Gan. Nequaquam, desidero uero iā ipsum. Quod si uerō dimittes me, pmitto tibi, et alium hircum ab ipso immolatum iri, redemptionis precium pro me uidelicet. Habemus autē tricentum illū, et magnū, qui praeit ceteris in pascua. Iup. Quam simplex hic puer est, et minimē malus, atq; id ipsum solum, puer adhuc. Verūm ō Ganymedes, illa quidem omnia ualere sine, et obliuiscere ipsorum, ouilis uidelicet et Idae. Tu autem (iam enim coelestis es) multa benefacies hinc et patri et patriae. Ac pro lacte quidem et casco, ambrosiam edas, et nectar bibas. Hoc tamen et alijs nobis pse infundēdo praebebis. Quod autē maximū est, non amplius homo

δικηπάσαντο ἤδη, ὁρήμεισι πιπθόντες. Ζ. ἵτι γὰρ μέλῃ σου τῶν προβάτων ἀθανάτω γιγνημένῳ, καὶ ἐνταῦθα συνδουμένῳ μετ' ἡμῶν. Γα. τί λίγης; οὐ γὰρ κατάξεις με ἤδη ἰετὶν ἰδῶν τέμενον; Ζ. οὐδαμῶς. ἐπεὶ μάτῳ αὐτὸς ἰδῶν αὐτὶ δι' ἐγὼ γιγνημένῳ. Γα. ἐκὼν ἐπιπτήσῃς με ὁ πατήρ, καὶ ἀγανακτήσῃς μὴ οὐρίσκῳ, καὶ πλεονάζῃς ὅσους ἀφ' ἑομαι, καταλιπόν τὸ ποιμνίον. Ζ. ποῦ γὰρ ἵκῃ; ὅψιταί σε; Γα. μηδαμῶς. ποδῶ γὰρ ἤδη αὐτοί. αἱ δ' ἀπάξεις με, ὑπισχεσάμενοι καὶ ἄλλον παρ' αὐτοῦ ἕρῃ τιθήσασθαι λύτρα ὑπὲρ ἐμῶ. ἔχομεν δὲ τὸν βριτῶ τὸν μέγαλον, ὃς ὁγᾶται πρὸς τὴν νομὴν. Ζ. ὥς ἀφελὴς ὁ παῖς ἐστὶ καὶ ἀπλοῖκός, καὶ αὐτὸ δὴ τῷ το, παῖς ἵτι. ἀλλ' ὦ γανυμήδου, ἱκάνῃ μὲν πάντα χαίρειν ἵα, καὶ ἐπιπλάδου αὐτῶν, τοῦ ποιμνίου καὶ τῆς ἰδῆς. σὺ δὲ ἤδη γὰρ ἐπυράνῃ; ὦ, πολλὰ ἐν ποιήσῃς ἐνταῦθα καὶ τὸν πατέρα, καὶ τὴν πατρίδα. καὶ αὐτὴ μὲν τυροῦ καὶ γάλακτος ἀμβροσίαν ἴδῃ, καὶ νικταρὶ πῖνῃ. τὸ μὲν τοι καὶ τοῖς ἄλλοις ἡμῖν αὐτὸς παρέξῃς ἐγχείων, τὸ δὲ μέγιστον, οὐκ ἵτι αὐτοῦ.

αὐθροπῶ, ἀλλ' ἀθανάτῳ γι-
γῆσιν, καὶ ἀστὶρα σε φαίνεσθαι
ποῦσιν ἑαυτοῖς. καὶ ὅπως,
ἀνδραγαθίᾳ σου. Γα. ἢ δὲ πάλιν
ἐπιθυμῶσιν, τίς συμπαίξει-
ταί μοι; ἐν γὰρ τῇδε πολλοὶ
ἐλπίσται ἡμῶν. Ζ. ἔχεις παρ-
ταῦτα τὸν συμπαίξοντά σου
τῶτον ἱκνῶν, καὶ ἀσπράγγον
μάλα πολλούς. θάρρει μόνον,
καὶ φαιδρὸς ἴσθι. καὶ μὴ δὲ
ἐπιπῶν τῶν ἑαυτοῦ. Γα. τί ἔ-
μιν χρῆσιμῶ ἂν γυμνῶ; ἢ
ποιμαίνω ἑαυτοῦ δαίμονα;
Ζ. οὐκ, ἀλλ' οἶνον χρῆσιμος, καὶ
ὡδὶ τῷ νικτῶντι τιτάρῃ, καὶ
ἐπιμύσει τῷ συμποσίῳ. Γα.
τὸτο μὲν ἔχεις. οἶδα γὰρ
ὡς χρῆσιμὸν τὸ γάλα, καὶ ἀ-
ναδύσθαι τὸ λευκόν. Ζ. ἰδὺν
πάλιν οὗτ' ἔστι γάλακτος μνη-
μονεύει, καὶ ἀνθρώποις διακο-
νῆσαι οἶσται. ταῦτ' ἔστι οὐρα-
νός ἐστι, καὶ πίνωμεν, ὡς πόρ-
φω, τὸ ἐκ τῆς. Γα. ἢ οἶον ἔστι
τῷ γάλακτος; Ζ. ἴσθι μὲν ὅτι
γινῆ. καὶ γουσάμενος, οὐκ ἔτι
ποθήσεις τὸ γάλα. Γα. κοιμήσο-
μαι δὲ πού τοι νυκτός; ἢ μετὰ
τῷ ἐλπίσται ἱκνῶν; Ζ. ἐκ ἄλ-
λα διὰ τῶν σε αὐθροπῶ, ὡς
ἄμα καθύπερθε. Γα. μόνον
γὰρ ἐκ αὐτοῦ δαίμονα, ἀλλ' ἔστι
σε καλὸν δαίμονα μὲν ἔμψ. Ζ. καὶ
μετὰ

homo, sed immortalis eris, aut
etiam sydus tuum apparere fa-
ciam pulcherrimum, et omnia
no felix eris. Gan. Si uero lu-
dere cupiās, quis colludet mecum
in Ida enim multi coetaneici co-
ratuus. Iup. Habebis et hic col-
lusorem tibi hūc Cupidinem,
et astragalos ualde multos.
Confide solum, et letus sis, et
nihil desideres inferotū. Gan.
Quid uero uobis utilis erit
An oues pascere oportebit
hic? Iup. Non, sed ministrabis
uiuium, et ad neclat paulo post
ordinaberis, et procurabis con-
uiuuium. Gan. Hoc quidem nō
difficile, scio enim ut oporteat
effundere lac, et coronare pos-
culum pastorale. Iupit. Vide,
rursus hic lacris meminit, et
hominibus se ministrare putat.
Hoc uero cælum est, et bibi-
mus, quemadmodum dixi, ne-
clat. Gan. Dulcius ὅτι Iupiter
lacris. Iup. Scies post pusillum,
et quom gustaueris, non ama-
plius desiderabis lac. Gan.
Porro ubi dormiā nocte? An
cum coetaneo Cupidine. Iup.
Non, sed ob hoc te rapui, ut sin-
tul dormiremus. Gan. Solus
enim nō possis, sed suauius dor-
mire tecum. Iupit. Profecto

aut ueli, qualis es tu Ganyme-
 des sic pulcher. Ga. Qui t. n.
 re ad somnū inuabit pulchritu-
 dot. Habet quoddā incit. mēo
 in suauē, et facilius inducis ip-
 sum. Ga. Atqui pater meus in-
 dignabatur mihi cōdormienti,
 et narrabat mane, quō turbarē
 ipsius somnū uoluitus plectū,
 calcitrans, et aliqd loquēs in-
 rea quādo dormire, quāppter
 ad matrē remittebas me dormi-
 turum saepiuscule. Quare, si ob
 hoc, ut alē, rapuisti me, et pus-
 si bi es, ut me denuo in terram de-
 ponas, uel molestia afficietis
 nihil dormiendo. Turbabo. n.
 et cōiunē, huc aut illuc me reu-
 uoluens. Iu. Atqui hoc ipsum
 suauissimum mihi feceris, si te
 in uigilare cogas. Osculabor
 enim intercrete eō saepius, et am-
 plectar. Gan. Ipse uideris, ego
 uerō dormiam te deosculante.
 I. Videbimus tunc, quid agens
 dum. Nunc uerō abduc ipsum
 Mercuri, et posteaquam de im-
 mortalitate biberis, duc me mi-
 nistres nobis, docēs prius, quem
 admodum oporteat porrigere
 scyphum.

Iunonis et Iouis.

Ex quo adulescentulū hūc Iu-
 piter Phrygiā istā dico, ab I-

μετά γι τοῦτον, οἷον αὐτὸν Γα-
 νυμῆδα, οὕτω καλός; Γα. τὸ
 γὰρ σὺ πρὸς τὸν ὕπνον ἐνέσας
 τὸ καλόν; Ζ. ἔχει τί δι' ἡγε-
 ρον ἢ δὲ, καὶ μαλακώτερον ἐ-
 πάγει αὐτόν. Γα. καὶ μὲν οὐ-
 γι πατὴρ ἤχρητό μοι συγκαθῶ-
 δοντι. καὶ διηγάτο ἰώδην, ὡς
 ἀφάδον αὐτοῦ τὸν ὕπνον σφι-
 φόμην, καὶ λακτίσω, καί-
 τι φθιγγέμην, μεταξὺ ἐπὶ τοῖς
 κατόσδοιμι. ὥστε παρὰ πλὴν
 ματίρα ἐπιμπε μὲ κοιμῶν ποί-
 μνον ὡς τὰ πολλὰ. ὦρα δὲ
 σοὶ ἐὶ διὰ ττο, ὡς φῆς, αὐτὴν πα-
 σάς με, καταδάναι αὐδὲς ἐν
 πλὴν γλῶ, ἢ πράγματα ἔξας ἀ-
 γρυπνῶν. ἐνοχλήσω γὰρ σὺ συ-
 νιχῶς σφιφόμην. Ζ. τὸτ' αὖ
 τό μοι τὸ ἡδιστον ποιήσεις, εἰ
 ἀγρυπνήσωμαι μετά σι. φιλῶν
 γὰρ διατελίσω πολλάνικε, καὶ
 πρὸς ἡλύων. Γα. αὐτὸς ἂν εἰ-
 δείς. ἐγὼ δὲ κοιμήσωμαι,
 σὺ καταφιλουῖτον. Ζ. οὐκ ἐ-
 σίμιθα τότε, τί πρακτίον. οὐκ
 δὲ ἄπαγε αὐτόν ὡς Ἑρμῆ, καὶ
 πτόντα δὲ ἀθανασίας, ἀγχι οἰ-
 νοχόουσι ταῖς ἡμῖν, διδάξας πρὸ
 τόρον, ὡς χρὴ εἶναι τὸν σκύ-
 φον.

Ἡρας καὶ Διὸς. Ἡρα.

Εξ οὗ τὸ μαρτύριον τὸ τοῦ
 Ἰσῦ, τὸ πρῦν, ἀπὸ δὲ ἰδὲς ἀρ-

πάσις

πάσας δ' οὐρο αὐτῷ γὰρ ὅ, ἰλα-
 τήν μοι προσέχεις τὴν νῦν. Ζ.
 ἀγὼ τὸ το γὰρ ὅ ἡραβύλοι τυπῆς,
 ὅδ' ἀφίλεις ἔτω καὶ ἀλυπ-
 πατον: ἰγὼ δὲ ὅμῳ ταῖς γυ-
 ναιξὶ μόναις χαλινῶσι σε εἶναι,
 ὁπίσθαι ἂν ὁμολήσωσιν ἱμοί. ἡ-
 ρα. ἰδ' ἰκῶνα μὲν ἰδ' ποιῆς, ἰδ' ἰ-
 πρίποντα σικωτῶ, ἰδ' ἀπαύτων
 θῶν δ' ὅ-πέτεις ὦν, ἀπολιπὼν
 ἰμὶ τῶν νόμων γαμῆτιν, ἐπὶ τῶν
 γῶν κατὰ μοιχεύσων, φρυσίων
 ταύρας γὰρ ἰμὲρ. Ζ. πλὴν ἀλλ'
 ἰκῶνα μὲν σοι, μὲν ἰν γὰρ μὲν
 σοι, τὸ δ' ἰδ' αἶον τῷ παίδιον
 ἀφ' ἁσας, αὐτῷ πῆς ὅ γυνὴν
 σε διῶν. καὶ σιωπῶν τῷ ἐπὶ λι-
 παλῶν μοι ἰπαχθῆν, οἰνοχόρ
 δὲ τῷ λόγῳ. ἔτως ἡπίερε οἰνο-
 χόρ; καὶ ἀπ' ἡγερούκασιρ ἄρα ἡ-
 τι ἡβη καὶ ὁ ἡφαιτος διακονέμε-
 νοι; οὐ γὰρ καὶ τῶν κύλικα ἐκ ἂν
 ἄλλως λάβοις παρ' αὐτῶν, ἡ φιλέ-
 σαι πρὸτ' ἄντ', ἀπαύτων ἰ-
 ρόντων. καὶ τὸ φίλημά σοι ἡδίων
 νικητός. καὶ διὰ τὸ ἰδ' ἰδ' ὡν
 πολλὰν αἰτῆς πῆν, ἰνὸς γὰρ καὶ
 ἀπογόνος μὲν μόνον, ἰδ' ὡν
 ἰκῶν. καὶ πῶντ' ἀπολαβῶν
 τῶν κύλικα, ὅσον ἰπῶλοι πορὶν
 αὐτῇ, πῶναι, ὅδ' ἰν καὶ αὐτὸς ἰ-
 πῶν, καὶ ἰνθα προσήρμωσιν τὰ
 de bibente ipso arripis calicem,

da rapies huc adduxisti, minime
 advertis mihi aum. Iu. Etia ob
 huc Iuno zelotypa iā es simp-
 cem adeo, & minime molestus
 Ego uerò putabā mulierib, so-
 lis difficulē te esse quacūq; con-
 uersantur mecū. Iup. Neq; illa
 q; iē rectē facis, nec cōueniē-
 tiū ipse, q; oūm deorū dominus
 existēs, relinquens me legitimā
 uxorem, in terrā descēdis, ibi
 adultētia exerceas in aurū uel
 iaurū cōuersus. V. erūtamē illa
 mulieres tibi in terra manent.
 Ideo aut hoc puero rapto, cui
 in cœlum subuolasti, Deorū ge-
 nero si sime, & nūc ille nobiscū
 habitas, an te oculos mihi addu-
 ctus quasi amulus, scilicet ut
 pocillaretur tibi, sic. n. auiunt. Io
 atne uero carebas pocillatorio
 busti. Aut defecsi adeo sunt
 Hebe et Vulcanus ministrādo
 Tu uerò etiam calicem nō ali-
 ter ab eo accipis, quā simul
 & osculatus fueris ipsum am-
 iea, omnibus aspiciētib, Ba-
 de osculatio ista suauior tibi est
 ipso neclare. Neq; ob id saepe
 numero, neq; sitiens, potis bibe-
 re. Interdū aut etiā ubi degusta-
 sti solū, porrigere ipsi soles, deim
 & quantū in illo reliquū restat,
 ipse bibis, & ubi applicauis

labia.

labia, ut et bibas simul, et oscu-
leris. Nuper uero rex ille atq[ue]
omniū pater, depositis Aegide
ac fulmine, sedisti talis ludendo
cum illo, barbā ipse tantā & tā
pmissam habēs. Omnia igitur
uideo hæc, quare ne te putes la-
tere. Iup. *Se quid adeo graue
hoc, o Iuno, adolescētem adeo
pulchrū inter bibēdum deoscu-
lari, oblectariq[ue] utroq[ue] illo, &
osculo uidelicet & nectare, qd
si igitur uel semel cōmittā ipsi,
quo et te osculetur, nō amplius
accusabis me, qd osculū illius
præstantius nectare puto. Iu.
Pædiconū uerba hæc sūt. Ego
uero nō ita infaniscero, ut la-
bia mea applicē molliculo istū
Pbrygi, adeoq[ue] effæminato. Iu.
Ne conuiceris generosissima
u, amotes meos, nā mulieron-
sus & barbarus, & molliculus
iste, suauior & desiderabilior,
nolo autē dicere amplius, ne te
magis irriter. Iu. Vinā uero
& in uxore illū duxisses, mei
gratia. Memineris igitur, qua-
libet mihi, ppter egregiū istū
pocillatorem uelutier insultas.
Iu. Imō uero Vulcanū istū, filiū
uū oportebat nobis pocillari,
claudicātem uidelicet, et d for-
uace uenieniem, adhuc fauillis*

plen

χείλη, ἵνα καὶ πίνῃς ἅμα, καὶ
φιλήῃς. πρὶν δὲ ὁ βασιλεὺς
καὶ ἀπ' αὐτῶν πατήρ, ἀποδύ-
μενος τὴν αἰγίδα καὶ τὸν
λεόανθρον, ἐκάθισεν ἑστραγαλῆ
ζῶν μετ' αὐτοῦ, πῶγονα τηλι-
κτόν καὶ ἡμιλέος. πάντα ἔμ-
ῶν ταῦτα, ὥς τι μὴ εἰς λαυνά-
νιον, Ζ. καὶ τὸ Διὶνόν ὃ ἦρα, μὴ
ῥάκιον ἔτα καλὸν μεταξὺ πίν-
οντα καταφιλήν, καὶ ἡδέ-
ισαι ἀμφοῖν, καὶ τῷ φιλήμα-
τι, καὶ τῷ νίκταρι; ἦν γὰρ ἐπι-
φύω αὐτῷ καὶ ἀπαξ φιλή-
σαι σι, ἐκίτι μίμψη μοι, πρῶ-
τι μὲν ὅσον τοῦ νικταρος οἰομί-
νω τὸ φίλημα ἄναι. Ηρα. παι-
δοπατῶν οὗτοι λόγοι. ἐγὼ δὲ
μὴ ἔτα μανθάνω, ὥς τὰ χεῖλη
προσσεικῶν τῷ μαλθακῷ τοῦ
τῷ φρυγὶ οὕτως ἐκτιθλυμῆ-
ναι. Ζ. μὴ με λοιδορῇ ὃ γυναι-
στάτη τοῖς παιδικαῖς. οὐτοσί
γὰρ ὁ δαλυδρίας, ὁ βάρβαρος,
ὁ μαλθακός, ὁ δῖον καὶ πωδα-
νέτρος. ἐβόλομαι δὲ εἰπῶν,
μὴ σι παροξύνῃς ἐπιπλῆιν. Η-
ρα. εἰδὲ καὶ γαμήσεις αὐτὸν ἱ-
μῶ ἱνικα. μίμνησο γὰρ, οἷά μοι
διὰ τὸν οἰνοχόρον τοῦτον ἱμπα-
ροῖναι. Ζ. οὐκ ἀλλὰ τὸν ἡφαι-
στον ἰδεῖ τὸν σὲν ἡδὲν οἰνοχεῶν
ἡμῖν χωλοῦντα, ἐκ τοῦ καμῖ-
νι ἔκοντα, ἐτι τῶν σπινθέρων
ἀνέ-

αἰκλιων, ἄρτι τῷ πυρὶ
 γρην ἀποτιδόμενον, καὶ ἀπ'
 ἐκείνων αὐτῶν τῶν δακτύ-
 λων λαμβάνει ἡμᾶς τῷ λυ-
 λισσῷ, καὶ ἐπισπασμένους φι-
 λῶσαι μεταξὺ, ὅρ' οὐδ' ἂν ἡμῶν
 σὺν ἡδῶνι φιλήσεις, ἐπὶ
 τῆς ἀσβόλου καταβαλόμενον
 πρὸ πρόσπου; ἡδῶνι ταῦτα. οὐ
 γὰρ καὶ παρὰ πολὺ ὁ οἰνοχό-
 ῃς ἐμπρίπει τῷ συμπε-
 σίῳ τῶν διῶν. ὁ γανυμέδης
 δὲ, καὶ καταπιμῆς ἄνδρις
 οὗ τῷ ἰδῶν. λιθαρεὶ γάρ, καὶ
 ῥοδοδάκτυλῃ, καὶ ἐπισταμέ-
 νος ἱέρει τὸ ἱκπομα. καὶ ὁ, σι-
 λυπῶ μάλιστα, καὶ φιλεῖ ἡδι-
 ον τῷ νικταρῷ. Ηἷρα. νῦν καὶ
 χαλῆς ὦ σοῦ ὁ ἡφαιστῷ, καὶ οἱ
 δάκτυλοι αὐτῶ ἀνάξει ὅλ' οὗς
 λυλικῷ, καὶ ἀσβόλῳ μετ' ὁ ἱ-
 πτι, καὶ θαντιῶς ἱρῶν αὐτῶν,
 ὅτε τὸν λιανὸν λιμήν τῷ πῶ-
 τῳ ὃ ἰδὼν ἀνέβριψι. πάλαι δὲ
 ἐχίωρας ταῦτα, οὐδ' δι' οἰνο-
 δῆρ, ἐδ' ἡ λιάνῃς ἀπὲρ-
 πῶν σι μὴ ἐχί' ἵππῳ παρ' αὐ-
 τῷ. Ζ. λυπῶς ὦ ἡρα σιαντῶν.
 ἐλὶν ἄλλο. καὶ μοι ἐπιτάνει
 τὸν ἱρῶτα ἡλιτυπούσα. ὦ δὲ
 ἄχθῃ παρὰ παυδὸς ὡραῖς δι-
 χαμένῃ τὸ ἱκπομα, σι μὴ ὁ ἱ-
 πτι οἰνοχότῃ. σὺ δὲ ὦ γανύμα-
 δῷ, μοι μὲν ἀπαδίδου τῷ

εὐλα-

plenum, deposito paulo ante
 forcipe. Et ab illis ipsis digi-
 tis, accipere nos calicem, ac
 pactumque ipsum interea oscu-
 lari, quem neque maverit in libe-
 ter osculata fueris, prae fuligin-
 e quasi tota illius exusta fue-
 rit. Nimirum suavia, adeoque
 multum etiam pocillator iste,
 cohonestat deorum convivium.
 nonne Ganymedes autem hic
 iterum in Idam hinc ablegan-
 dus est, quippe pictus ac cano-
 didus est, et digitos habet ro-
 seos, etiam scire porrigit pocu-
 lum, et quod se omnium mora-
 det maxime, osculatur dulcius
 ipsa neclare. Iuno. Nunc tibi
 et claudus, o Iuppiter, Vulcan-
 nus est, et refectus fuligine, ac
 qua nausca afficitur, cum affre-
 cis ipsum, ex quo formosum et
 capillatum istum Ida enutrit.
 Olim autem non uidebas ista, nec
 tu fauilla, neque fornax ipsa
 absternebat, quo minus biberes
 illo porrigit. Iup. Aegritudi-
 ne Iuno te ipsam afficis, nihil
 aliud agis, et mihi amorem eo
 magis incēdis, quia zelotypa es.
 Quod si uero grauius d'puce-
 ro formoso accipe poculum, tibi
 quod fili' ministrat potum. Tu ue-
 ro Ganymedes mihi soli redde

calicem

salicem, & eum quolibet bis
osculare me, et cū plenū portio-
gis, & cum rursus d me illū
accipis. Quid ita lachrymaris?
Ne metue. Malum, n. feret, si
quis tibi molestus esse uoluerit.

Iunonis & Iouis.

Ixonē hunc uiles Iupiter,
quibus nā morib. affectū putasti
I. Hominē esse utilem Iuno, &
cōbibonem, nō. n. cōuersaretur
nobiscū, si indignus cōuiuio fo-
ret. I. Si indignus est, cōtume-
scosus certē existēs, quā ppter nō
amplius cōuersetur nobiscum.
I. Quid autē cōtumeliā intulisti
oportet. n. (ut puto) et me scire.
I. Quid uerō aliud? Etenim co-
tubesco dicere ipsū, tale est q
tibi sumpsit. I. Atq ob hoc tāto
etiam magis dicere debebas, in-
quidū ille turpia quoq conatus
ē. Nū igitur sollicitus autē aliquā
ad stuprū intelligo. n. cuius mo-
di turpe sit, qd reformidaueris
dicere. I. Ipsam me, nō aliam
quā piam Iupiter, lōgo iam tem-
pore. Ac primū quidē ignore-
bam quid rei esset, cur attene-
adeo in me aspiceret. Ille autē
etiā ingemiscebat, et sublachry-
mabatur. Et si quādo bibēs tra-
didissem. Gan. poculū, hic pete-
bat ex eo iā ipso bibere. Et ca-
piēs osculabatur inuicē, & ad

νύκτα. καὶ ἴφ' ἑκάστη δις φί-
λοι μί, καὶ ὅτι πλὴν ὀργισί,
καὶ αὐτὸς ὁπότε παρ' ἡμῶ ἀπο-
λαμβάνοι. τί τοῦτο δακρύει;
μὴ δειδῶ. οἰμώζεται γδ, ὅρ τις
σε λυπεῖν ἰδὼν.

Ηρα καὶ Διός. Ηρα.

Τὸν ἱξίονα τοῦτον ὄρα εἰ
Ζού; παῖρ τινα τὸν ῥόπον ὁ
γῆ; Ζ. αὐδρωπερ ἄναι χρηστὸν
ὦ Ηρα, καὶ συμπετικόν. οὐ γδ
αὐ σωλὼ ἡμῖν, ἀλλά ξί & τοῦ
συμποσίου ὦρ. Ηρα. ἀλλ' ἀνά-
ξιός ἐστι, ὕβρις γέ γ' ὦρ. ὅτε
μικρὶ τι σωίσω. Ζ. τί δὲ ὕβρι-
σι; καὶ γδ εἶμαι ἡμῶν ἀδελ-
φοί. Ηρα. τί δ' ἄλλο; καὶ γδ
αἰσχύνομαι εἰπᾶν αὐτό. τοιοῦ-
τόν ἐστι, εἰ τόλμησι. Ζ. καὶ μὴ
διὰ τοῦτο καὶ μάλλον εἰπὼς
αὐ, ὅσον καὶ αἰσχυοῖς ἐπιχεί-
ρησι. μᾶρ οὐ ἐπείρα τινά; συ-
νίημι γδ ὁπίσθῃ τι τὸ αἰσχρὸν,
ὁπὸρ αὐ ὀκνήσας εἰπᾶν. Η-
ρα. αὐτὸν ἡμῖν, οὐκ ἄλλω τι-
νᾷ ὦ Ζεῦ, πολλὴ ὕδω χρόνον.
καὶ τὸ μὲν πρῶτον, ἡγνόουν τὸ
πράγμα, Διότι ἀτρεῖς ἀφρώ-
ρε δὲ ἡμῖν. ὁ δὲ καὶ ἴσχει, καὶ
ὑπεδάκρυε, καὶ ἵππετι ποῖσσαι
παρὰ οἷον τῷ Γανυμήδει τὸ
ἐκπομα, ὁ δὲ ἵστα ἐν αὐτῷ ἱ-
κάνω πῶρ. καὶ λαβὼν ἱφί-
λα μεταξὺ, καὶ πρὸς τοῦ
ὀφθαλ-

Dialogi.

ἀρδαν μὲν πρὸς γῆν. καὶ αὐ-
 δις ἀφ' ὧν γὰρ ἐσὶ μὲν. ταῦτα ἔδω-
 κεν ὡς, ὁρῶν τὰ πάντα. καὶ ἐ-
 πί πάλιν μὲν ἡ δούλιον λέγειν
 πρὸς σε, καὶ ἡμῶν παύσασθαι
 ἐλμυρίας τὸν αὐδρῶπον. ἰ-
 πῶ δὲ καὶ λόγους ἰτόλημκοί
 καὶ προσφειγῶν, ἰγὼ μὲν ἄ-
 φῶσα αὐτὸν ἵτι λακρύοντα,
 προκυλίσαντα μὲν, ἐπιγρᾶφα
 μὲν τὰ ὅσα ὡς μὲν ἄνευ-
 σαμι αὐτοῦ ὕβριτικὰ ἰκνισθῶ-
 ντι, ἀπυλδὸν σε φράσεν-
 σα. σὺ δὲ αὐτὸς ὄρα, ἵππας μί-
 τητον αὐδρα. Ζ. ἰγὼ ὁ ἡ-
 σάρκτι, ἰπ' ἱμὶ αὐτὸν, καὶ
 μνηστὴρ τῶν ἡρώων γάμων; το-
 σούτην ἱμερόντων τοῦ νικτα-
 ρ. ἀλλ' ἡμᾶς τ' ὅταν αἰ-
 νιοι, καὶ πῶρα τοῦ μετρίως φι-
 λαδρῶποι, οἵ γι καὶ συμπέ-
 ναι αὐτοὺς ἐπεισοδάμειδ. συγ-
 γρηστοὶ οὖν, αἰ πόνοντο ἡμοῖα
 ἡμῖν, καὶ ἰδόντων ἡρώων ἡλ-
 αλ, καὶ οἷα οὐ ποτε αἰδονταί
 γῆς, ἐπιδύμωσαν ἀπολαύσαι
 αὐτοῖς ἰσχυρῶς ἀλόντων. ὁ δὲ
 ἱππας, βίαιον τι ἔπει, καὶ οὐκ
 αὐδρῶπων μόνον ἀρχαί, ἀλ-
 λά καὶ ἡμῶν αὐτῶν ἱππασ-
 τῶν. σὺ μὲν καὶ πᾶν οὐδέ
 γι δούλιος ἐστὶ. καὶ ἀγῶ-
 σι, καὶ φῆρα τῆς ρίπης, φα-
 νῶ. ἡλκων, καὶ ἱππ' αὐτῶν.

ὕλη

oculos admonendas, & sensus
 prospectum in me intendebas,
 hæc intelligebam amatoris es-
 se, & multo quidē tempore uo-
 recum labor dicere ad te, puellam
 cessantem d' furore ho-
 minem. Postquam uero & scro-
 mones ausus est mihi adhibere,
 ego dimittens illum adhuc lac-
 chrymantem, & ad genus pro-
 uoluitum, obiecit auribus, ut ne
 contumelias supplicatū illius
 audire, abij ut tibi dicerē. Tu
 uero ipse uide, quō explorēs in-
 rum. Iup. Euge, sceleratus ille
 in me ipsum, et usq; ad Iunonis
 purpuras etiā, a leo ne inebriat^r
 est necesse. Cæterū nos autem
 res horū sumus, et ultra modū
 amatores hominū, qui quidem
 & cōuiuatores nostros ipsos fa-
 cimus. Digni igitur uenia sū-
 si bibentes similia atq; eadem
 nobiscum, deinde & afficiētes
 cœlestes istas formas, et quales
 nunquam uiderēt in terra, con-
 cupiunt ut frui illis, amore ca-
 pti ui licet. Est autem amor
 uolētum quid iā, et nō hominū
 bus solum imperat, sed et nobis
 ipsis in eundem. Iun. Tu uero qui
 dem & ualde hic dominus es,
 et ducis te, et fert nasos (ut aiunt)
 trahens, & sequeris ipsum,
 quoniam

quocumq; duxerit, & te immuta-
ris facile, in quocumq; iusserit,
et prorsus possessio et ludus A-
moris es tu. Est nunc Ixiōi scio,
qđ uenīā tribuis, ut q̄ et ipse ad
uiterio cognoueris aliquādo il-
lius uxorem, quae tibi Pirithōi
p̄p̄it. Iu. Adhuc. n. tu memini
si illorū, si quid ego lusi in tere-
rā descēdēs. Sed nos si qđ mihi
uideatur de Ixione, multā tum
qđcūq; ipsum nequaq; neq; d̄ con-
uiuio extrudēdū esse, rusticum
enim foret. Sed q̄a amat, & ut
ait, lacrymatur, & intolerabi-
lia patitur. Iu. Quidnā ō Iupie-
ter, metuo enim, ne & tu cōtus
meliosum aliquid dicas. Iup.
Nequaquā. Sed simulacrū ex
nube fingētes tibi simile, postea
quā solutū fuerit cōuiuui, et ille
uigilat (ut par est) prae amore,
ad cōcubitum adhibeamus ipsi
afferētes. Sic enim ab angēdo
animo fortassis desillēs, putās
se consecutū esse desiderium. Iu.
Apage, ut nunquā quicquā tē-
pestiuū illi cōtingat, quando ea
ita, quae supra ipsum sunt, cōcu-
piscit. Iu. Autemē patere ō Iu-
pō. Quid enim adeo prae tibi
accidet ex hoc figmento, si cū
nube Ixion congregitur? Iup.
Sed nubes ego esse apparebo.

ἐνθα αὐτὸν ἔγχεταί σοι, καὶ ἑλλὰς
τῇ ραδίῳ, ἵς ὃ, τι ἀδελφού-
ση. καὶ ὅπως λιτῆμα καὶ πα-
λὰ τοῦ ἔρωτος σύ γι, καὶ νῦν
τῷ ἱξίῳ, οἷδα, καθότι συγγνώ-
μῳ ἀπονέμεις, ἅτι καὶ αὐ-
τὸς μοιχούσας ποτὶ αὐτὸ πλὴν
γυναικα, ἣ σοι τὸν παρίθου
ἱξίον. Ζῶς. ἔτι γὰρ σὺ μέμνη-
σαι ἐκείνου, εἴτι ἐγὼ ἐπαίξας
ἐς γλῶσσοις λιτῆδον; ἀτὰρ οἷδα
ἔμοι δὸν πρὸ τοῦ ἱξίονος;
λεονάσας μὲν μυδαμῶς αὐ-
τὸν, μέδ' ἀπὸ δ' αὐτὸν συμπε-
σίον. σκαῖον γάρ. ἐπ' αὖ δ' ὄρε,
καὶ ὡς φῆς, λακρύει, καὶ ἀπό-
ρητα πάσχει. Ἡρα. τί ὦ Ζῶς;
αἰδῶσα γὰρ, μήτι ὑβριτικῶς
καὶ σὺ ἐίπης. Ζῶς. οὐδαμῶς,
ἀλλ' εἰδωλὸν ἐκ νεφέλης πλά-
σας μὲν αὐτῇ σοι ὅμοιον, ἐπα-
λὰν λυθῆναι τὸ συμπόσιον, καὶ κα-
νὸς ἀγρυπνῆν ὡς τὸ εἰκὸς ἐπὶ
τῷ ἔρωτος, παρακατακλίνου-
μεν αὐτῷ φέροντες. οὕτω γὰρ
παύσασθε ἀνιώμενοι, οἷδαί τις
τιτυχεῖναι ὅτι ἐπιθυμίας. Ἡ-
ρα. ἀπαγε μὴ ὄρασι ποιεῖν
τῶν πρὸς αὐτὸν ἔργων θυμῶν.
Ζ. ὅμως ὑπόμεινον ὦ Ἡρα. τί
γὰρ αὐτὸ καὶ πάσχεις αἰνῶν ἀ-
πὸ τοῦ πλάσματος, εἰ νεφέ-
λη δ' ἱξίον σωίσται; Ἡρα. ἀλ-
λὰ ἢ νεφέλη ἐγὼ αὐτὸν λέξω,
καὶ

ἡγεῖ τὸ αἰσχροῦ ἐπ' ἐμὲ ποι-
ῆσαι διὰ τὴν ὁμοίτητα.
Ζεύς. ἔδωκε τοι φῆς. ὅτι γὰρ
ὃ νιφίλη ποτὶ Ἡρὰ γίνοιτ'
αὖν, ὅτι σὺ νιφίλη. ὃ δ' ἐξέφω-
μένον ὁραπατῆδ' ἔστι. Ἡρὰ.
ἀλλὰ οἷοι πάντες ἀνδρῶποι
ἀπειρόκαλοί εἰσι, αὐχέσει
κατελθὼν ἰσῆς, καὶ δεικνύ-
σιν ἅπασιν, λίγων συγγιγι-
νῶσαι τῇ Ἡρᾷ, καὶ σύνλη-
φας εἶναι τῷ Διὶ. καί που τὰ-
χα ὄραμαι φήσεις αὐτοῦ. οἱ
δὲ πιστεύουσιν, ἐκ αἰδέεσθαι
ὡς νιφίλη σινώλῳ. Ζεύς. ἐν-
ὧν μὲν τι τοιοῦτον ἴλη, δὲ τὸν
ἄλλω ἐμπέσῃ, φοχρὰ ἀδελ-
φῶν προσδιδῶς, συμπόρῃνι χ-
δύσεται μετ' αὐτοῦ αἶς, καὶ
πίνου ἀπαντ' ἔξει, δίκην
διδούς τ' ἐτοῖον. Ἡρὰ. οὐ
γὰρ δεινὸν τὸτό γιγνώσκει μὴ-
γαλαυχίας.

Ἀπόλλωνος καὶ Ἡ-
φαίστου.

Εὐρακας ὁ Ἀπόλλων τὸ
ὅτι Μαίας βρεῖται τὸ ἄρτι
τιχθῆν, ὡς καλὸν τὴν ὄψιν, καὶ
προσηλὰ πᾶσι, καὶ ἀλλοῖσι
ἡδὴ ὡς μέγα ἀγαθὸν ἀποβ-
εῖναι. Ἀπολ. ἐμῶν γὰρ φῶς
βρεῖται ὁ Ἡφαῖς, ὃ μέγα
ἀγαθόν, ὃ τ' ἰαπετὸν πρὸς βύ-
θρον ἔστη, ἵσον ἐν τῇ πα-
τερῇ.

Et turpitudinem istam in me
committet propter similitudi-
nem. Iup. Nihil istud dicis, neq;
enim nubes haec unquam Iunio
erit, neq; tu nubes. Ixion autem
solum decipitur. Iun. Sed (ut
omnes homines arrogantes
sunt) gloriabitur descen-tes for-
sit. et, et narrabit omnibus, di-
cens, coisse cum Iunone, et Iou-
is rivalem esse, forsitan etiam
dixerit, me ipsum amare, illi uer-
ro credetur, quando non viden-
tunt quomodo cum nube coice-
rit. Iup. Igitur si quid tale dixe-
rit, in infernum praecipitur,
ac roe miser alligatus, cum ip-
sa perpetuo circumvoluctur,
et laborem nunquam cessatur-
um sustinebit, pomas uidelicet
has pro amore dependens. Iu.
Non enim graue hoc quidem,
ob iactantiam.

Apollinis et Vulcani.

Vidissin' Apollo Maia in
fantulum illū, nuper genitū, ut
formosus est, et arri-ces omnia
bis, et iam quod tale quid iam
prae se fert, quasi in magnū alia
quod bonū euasurus sit. Apol.
Illumne ego infantem dicam, ὃ
Vulcanē, aut in magnū aliquod
bonū euasurū? qui ipso Iapeto
antiquior est, quā ad fraudandū
leniam

lentiam. *Vul.* Et quē adeo iniu-
rie afficere potuerit, iam prio-
rū in lucē aīitū? *Apol.* In-
terroga Neptunū, cuius triden-
tē suffutatus est, aut Martē, nā
et huius subtraxit clāe uagina
gladiū, ut interim de me ipso nō
dicam quē et arcu spoliāuit et
sagittis. *Vul.* Haec cūc infantis
lus et modo natus illē, quid dum
mouebatur in cunis inter inuolū-
lucrat. *Ap.* Scies *Vulcane*, si
modo ad te aliquando uenerit.
Vul. Acquienis iā prii. *Ap.*
Quid igitur habes ne o fibrile
instrumentū, nec dum quēquā illi
us tibi amissū est. *Vu.* Ōc *Apol*
lo. *Apo.* Attimē inspicere dilis-
gēt. *Vul.* Perhouē, forcipē nō
uideo. *Apol.* Sed uidebis illum
alicubi inter inuolūlucra in cunis
infantis. *Vul.* Adeone aduna-
cas manus hēt, perinde ac si in
ipso uētre iā tū meditatus esset
furādi rationē. *Ap.* An nō au-
disti ipsum loquentē quoq; iā ar-
guta ac uolubilia quēdā. *Asq;*
hic etiam ministrare nobis uult.
Hērī aut uocato ad se Cupidis
ne, statim illum palaestra supora-
uit, nescio quo pacto pedes illi
subtrahēs. Deinde cū d ceteris
laudaretur, interea *Veneri* sura-
ripuit cingulū, cū illa amplexa

ουργία: *Ηφαι.* καὶ τίνα αἰ-
διῶσσαι δυνάται ἀρτίτο-
κον ὦρ. *Απολ.* ὀρώτα τὸν Πο-
σειδῶνα, οὐ τίω ῥίαναν ἐκ-
λεῖψαι, ἢ τὸν Ἀρη, καὶ τούτου
γὰρ θείλκνουν λαδῶν τοῦ λα-
λεῦ τοῦ ξίφους, ἵνα μὴ ἱμαν-
τὸν λίγω, ὃν ἀφώπλισι τοῦ
τόξου, καὶ τῶν βελῶν. *Ηφαι.*
τὸ νιογνὸν ταῦτα, ὃ μόγις ἐ-
κινῶτο ἐν ταῖς σπαργαύσις;
Απολ. εἴση ὦ *Ηφαιστ*, εἴ σοι
προσῆλθὲν μόνον. *Ηφαιστ.* καὶ
μὴ προσῆλθες ἤδη. *Απο.* τί
εὖν, πάντα ἔχεις τὰ ἔργα
λέα, καὶ οὐδ' ἐν ἀπώλῃ σου
τῶν; *Ηφαι.* πάντα ὦ *Απολ*-
λον. *Αποκ.* ὅμως ἐπίσκιψι ἀ-
κραιβῶς. *Η.* νῦν Δία τίω πύργ-
ου ἐχόρῳ. *Απολ.* ἀλλ' ἔφα-
αὐτὸν περ ἐν σπαργαύσις τῶ
βρίφους. *Ηφαι.* ὅτις ὀξύχει
ὄστ' ἡ ἀδάπορ ἐν τῇ γαστρὶ ἐκ-
μελετήσας τίω λελεπῆκός;
Απο. οὐ γὰρ ἔκτισας αὐτὴ καὶ
λαλοῦντ' ἤδη σωμαῖα καὶ
ἐπ' ἱεροῖα, ὃ δὲ καὶ διακονῶ-
σθαι ἡμῖν ἰδίῃ. *Χθ' ἰς* δὲ
προσκαλεσάμεν' ὃ τὸν ἔργ-
τα, κατεπάλασσε σὺν δὲ, ἐν
οἷσ' ἔπρωι ὑφίλων τὸ πῶ-
δε. ἔτα μεταξὺ παινοῦμα-
ν' ὃ, ὃ Ἀφροδίτης μὲν τὸν
κετὸν ἐκλεῖψι, προσπαύσαμ-

Dialogi

17

ὅς αὐτὸν ἐπὶ τῇ νύκτι, τοῦ
Διὸς δὲ γιγνόντος, τὸ σκῆ-
πτρον. εἰ δὲ μὴ βαρύτερος ἰ-
κέρωνος ἦν, καὶ πολλὸν τὸ
πῦρ ἔχει, λαλᾶν αὐτὸν οὐκ ἔ-
χεν. Ἡρατ. γογγύον τίνα τὸν
παῖδα ρῆς. Ἀπολ. οὐ μόνον,
ἀλλ' ἔδωκε καὶ μουσικόν. Ἡ-
ρατ. τῷ, τοῦτο τι ἀμαίρεται
ἔχας; Ἀπολ. χιλόντιον που νι-
κρὰν δύνων, ἔργον ἀπ' αὐ-
τοῦ τιωσέμεν. πῶς γὰρ
ἐν χερσὶ καὶ ἐν γυνώσκει, ἰ-
σότητα λαλᾶντος ἐμψέχας,
καὶ μαγὰς ἰσότητος, καὶ
ἐν τεχνῶν ἐπὶ τὰ χορ-
δὰς, μιᾶ δὲ πάντων γλα-
φυρὸν ὧ Ἡρατ. καὶ ἐν χερ-
σὶν, ὥς λαλᾶν αὐτῷ φει-
σῶν τὸν παῖδα κυδαί-
ζαν ἀσκειῶντα. ἰκίει δὲ ἡ
Μαῖα, ὥς οὐδὲ μέντοι τὰς
νύκτας ἐν τῷ οὐρανῷ, ἀλλ'
ἐπὶ πόσειδονος ἔχει τοῦ
ἔδου κατὰ τοὺς, καὶ ἐν τῇ
καὶ δὲ. καὶ ἐν τῇ τινὰ
παιδίσκῳ δαμασίου πλὴν
Μωάμιν. ἡ ψυχὰ γὰρ, καὶ
κατάγει τοὺς νεκροὺς. Ἡρατ.
ἐγὼ ἐκείνῳ ἰδὼκα αὐτῷ
παίγνιον εἶναι. Ἀπολ. τοιγα-
ροῦ ἀπόδωκέ σοι τὸν μι-
θῶν, πλὴν πυράγαν. Ἡρατ. ἐν

ta ipsum fuisset ob uictoriam
Ioue autē ridente, sceptrū illius
sustulit, & nisi grauius fuisset,
& plus ignis habuisset, ipsum
quoq; fulmen suberaxisset. Vn-
Celerē atq; agilē quēdam puerū
mibi narras. Ap. Quinimo &
Musicum praterca. Vn Vn le-
nā huius rei cōiecturam facies
Apo. T estudine moriua alicu-
bi inuēta, instrumentū ex ea cō-
pactū dedit. Brachijs enim ad-
aptatis, & iugo superinducto, de-
inde calamis (chordarū ansulis
uidelicet) infixis, fundoq; infra,
et quasi quodā dorso subiecto,
atq; inde septē chordis suspēsis
& intentis, iucundū adeo qddā
modulatur, et cōcinnum, ut ego
quoq; illi iam inuideā, qđ olim
personā do citharā me exerceo.
Ceterū ipsa Maia illud quoq;
dicebat, qđ neq; in cælonocliu
maneret, sed prae nimio agendū
studio ad inferos usq; descenderet.
facturus scilicet etiā inde alia
qd. Maetus autē quoq; est. ac uir-
gā quandā apparauit, mīrificā
potestatē ac uim habētem, qua
animas euocat, & educit mora-
tuos. Vn. Ego illā dedi ipsi, ut
esset quasi ludicrū. Ap. Proina-
de & mercedē istam tibi retulit,
forcipem uidelicet. Vul. Recte

γ

b ij

san

fane admonuisti, quare ibo, ut illum recipiam, sicubi, ut ais, ino-
cet inuoluta in curvis inuenio-
ri poterit.

Vulcani & Iouis.

Quid me oportet facere, Iu-
piter tuenio enim iam ut iussisti,
securim habens acutissimam,
etiam si lapides opus sit uno
illu difficere. Iupiter. Recte
fane Vulcanè. Sed iam imprae-
da illa, diuide mihi caput in
duas partes. Vulc. Tentas
me, num insaniam? Impera io-
giur uere, quod uis tibi fieri.
Iupiter. Diuidi mihi calua-
riam uolo, si uero non obediatis
mihi, me experieris non nunc
primum irascentem. Verum etiam
men ferire oportet audacter,
& praesenti animo, neque cupi-
danti. Pereo enim praeter doloris
bus, qui mihi cerebrum inuero-
tunt. Vulcan. Vide Iupiter, ne
quid mali faciamus. Acuius
enim securis est, & non absque
sanguine, neque etiam ad Lu-
cinae morem, tibi obstetricabis
eum. Iupiter. Incute modo Vul-
cane audacter. Ego enim
nouo, quid sit conducibile.
Vulcanus. Inuitus quidem,
sed tamen feriam. Quid enim
agat aliquis, te iubente
quid

γι' ἐπιμένουσας. ὥστε βαλεῖσθαι
μαὶ ἀποκνήμην. αὐτὴν
ἴσως ὡς φῆς, διριδαῖν ἐν τοῖς
σπαργάνοις.

Ἡφαίστου καὶ Διὸς. Η-

φαίστ.

Τί με ὦ Ζεῦ δά ποιᾶν;
ἔγω γὰρ ὡς ἐκέλευσας, ἔχω
τὸν πέλεκυν ἐξυτάτορον, εἰ καὶ
κίδους δίοι μὲν πλεονῶν δια-
τιμᾶν. Ζεὺς γι' Ἡφαίστου. ἀλλὰ
διδίκε μόνον, τίς ἐσθλὴν αἰ-
δύει, κατὰ τὴν κούρην. Ἡφαι. πα-
ρὰς με εἰ μέμνηται; πρόσταξτε
δ' οὖν τὰ ληδῆς, ἵππο δὲ
λαῖς σοὶ γυγῆσαι. Ζεὺς. Διαρι-
δίωκαί μοι τὸ κεραῖον. εἰ δὲ
ἀπειθέσας, οὐ νῦν πρῶτον
ἐργισμένον περάσῃ μόνον;
ἀλλὰ καὶ ἐκείνην ἐκείνην πα-
τὴρ τῷ θυμῷ; καὶ δὲ μέ-
λει. ἀπόλλυμαι γὰρ ἐπὶ
τῶν ὠδίνων, αἱ μόνον τὴν ἐν
κίθαρον ἀναστρέφουσιν. Η-
φαι. ἔρχε ὦ Ζεῦ, καὶ ἐκείνην
τε κτείνω μεν. ὅπως γὰρ ὁ
πέλεκυν ὅστις, καὶ οὐκ ἀνέ-
μοις, οὐδὲ κατὰ τίς Εἰλα-
δῆς ἀπὸ πόντου. Ζεὺς.
κατὰ τὴν κούρην ὦ Ἡφαι-
στου. οἶδα γὰρ ἵππο
τὸ συμφέρον. Ἡφαιστ. ἔ-
γω μεν, κατὰ τὴν κούρην. τί γὰρ
καὶ ποιᾶν, σὲ κελεύουσιν. τί

τί τοῦτο; κἀγαθὸν ἴσθαι; μί-
γα ὦ Ζεῦ λευκὸν ἄχθ' ἐν τῇ
λευκαίᾳ. εἰκότως γοῦν ἐξυδύ-
μῃ ὕδατα, ταυκαύτην ὑπὸ
πλὴν μὲν ἵγνα παρδύον ζωο-
γονῶν, καὶ ταῦτα ἴσθαι.
ἔπειτα σφαιρίδιον, ἢ λευκαίᾳ
ἐκλεῖσθαι ἵγνα. ἢ δὲ πῶδα,
καὶ πῶδα ἵγνα, καὶ πλὴν ἄ-
σπίδα τράπεζα, καὶ τὸ δόρυ
πάλλα, καὶ ἰνδοῦσι. καὶ
τὸ μίγιστον, λευκὸν πᾶν καὶ
ἀκμαία γίνονται ἤδη ἐν
βράχει. γλαυκῶπις μὲν, ἀλ-
λά λευκῶ καὶ τούτῳ ἢ κόρυς.
ὅτι ὦ Ζεῦ μάϊν' ἄ μοι ἀπὸ-
δ', ἵγνισσας μοι αὐτὴν.
Ζ. ἀδύνατα αὐτῆς ὦ Ἡφαί-
στει. παρδύῃ γὰρ ἂν δέῃ
μύρον. ἵγν' γοῦν τό γι' ἐπ' ἱ-
μοί, οὐδ' ἐν αὐτῇ γιν. Ἡφαί-
στ' τούτ' ἱβονλόμην, ἱμοί μὲν
σατὰ λοιπὰ. καὶ ἤδη συναρ-
πάσω αὐτήν. Ζ. τί σοι ῥέδιον
οὕτω, ποίᾳ. πλὴν οἶδα, ὅτι ἀ-
φωάτων ὄρεα.

Προσφῶν' καὶ Ἑρμῆ.

Ἐστὶν ὦ Ἑρμῆ νῦν ἵσθαι
χῆρ τῷ Διὶ; Ἑρμ. οὐδ' αὖτως ὦ
Πίσσαρον. Προσφ. ὅμως πρὸς
σάγγελον αὐτῷ. Ἑρμ. μὴ ἱ-
νίχθαι, φημί. ἀκαίρῳ γάρ.
ὅτι ἐν αὐτοῖς αὐτῶν ἐν
τῷ παρίντι, Πί. μῶν τῇ Ἡφ-
αίστῳ.

quid hoc puella armata Mag-
nū ō Iupiter, malū habuisti i ca-
pite. Meruō igitur iracundus fu-
isti, eadē int. a cerebri panniculo
lū, uirginē uiuā nueriēs, idq; ara-
mata, nimirum castra, nō caput
habuisti, nō aduertens. Haec ut
tō etiā saluit, et cū armis tripu-
diat, clypeū cōcutit, ac hastā ui-
brat, et quasi quodā furore con-
citatur. Et, qđ maximū est, for-
mosa admodū, ac maturis nubē-
lis annis, breui adeo iū facta est,
ceruleos qđem oculos habēs, sed
iamen et huic gratiā addit gas-
tea. Quare ō Iupiter, obstericā-
di praemiū hoc mihi refer, de spō-
de mihi illā. I. Impossibilia petis
Vulcanē, perperuō enim uirgo
manere uult. Ego certe, quātū
in me ē, nihil repugno. V. Hoc
uolebā. Reliquū qđ est ipse cur-
rabo. Ac iā simul rapiā ipsam.
I. Si tibi facile adeo hoc, facias
licet. Verū tamē illud scio, qđ a-
mas ea, qđ tibi cōingere nequeunt.

Neptun' et Mercurij.

Licet ne Mercuri, cōuenire Io-
uē nūc? Mc. Nequaquā Neptu-
ne. N. Autamē intro renūcia de-
me ipsi. M. Ne molestus sis, inq.
Importunum. n. hoc. Quare nō
poteris ipsum uidere in praesen-
tia. N. Num igitur cū Iunone

Concubitis M. Nō, sed diuersum
quiddā est. N. p. Intellico. Ga.
nymedes inuis est. Merc. Neq;
hoc, sed ipse infirmus aliquandu
lū est. Nep. Vn le hoc Mercu-
rit Graue. n. istud narras. M.
Pudet dicere, tale qui pīa est.
Nep. At nūcūleō tibi opus est
apud me, patrius utiq; cum tibi
sum. Merc. Peperit paulo an-
te, Neptune. Nep. Aspage.
An peperit ille? Ex quo? Itaq;
latuit ille nos Hermaphroditus
existens. At neque uerus eius
tumorem aliquē prae se tulit. M.
Rectē dicis. Neque etiā ille par-
tum intra se habebat. Ne. Nō
ui, tursum ex capite peperit scilicet,
quemadmodū et Minervā,
hē. n. ille caput quoddā puerpe-
rū. M. Neq; illud, sed infāmon-
te gessauit partū, illum uidelicet
ex Semele receptum. N. Euge
generosus, ut ille totus nobis, et
ex oī parte corporis impregnā-
do, donec usq; fœcundus ē. Sed
q̄ nā Semelē ista ē. M. T hebana
mulier, ex filiabus Cadmi una.
Huic cōgressus pragnācē cāte-
liqui. N. Deinde uero ipse pilla
peperit. M. Atq; admodū. Etiā si
tibi alienū ac mirum uideatur.
Nā Semelē dolis aggressa Iuo-
no (nos uero autē, ut zelotypa est)

συνέστιν; Ερ. ἢ καὶ ἄλλ' ἐτορρεῖ
ὅτι ὄντι. Ποσ. συνήκαμε. ὁ Γα-
νυμήδης ἐνδον. Ερμ. ὁ δὲ τὸ
το. ἀλλὰ μαλακῶς ἔχει αὐ-
τός. Ποσ. πόθεν ὦ Ερμῶ; Δι-
ὸν γὰρ τοῦτο φῆς. Ερ. αἰσχ-
νομαί ἀπάν, τισὺ τὸν ὄντι.
Πο. ἀλλ' οὐ χρὴ πρὸς ἐμὲ δα-
δόν γίνεσθαι. Ερ. τί τινος ἀρτί-
ως, ὦ Πόσειδον. Ποσ. ἄπασι.
τί τινος ἐκείνου; ἐκ τίνος;
οὐκοῦν ἐκείνου ἐμᾶς αὐ-
τορρογῶν ὄντι; ἀλλ' οὐδὲ ἰ-
πιστήματι αὐτῷ ἢ γαστρί
ὄντι. Ερμ. ἢ λίγεις. οὐ
γὰρ ἐκείνου ἔχει τὸ ἐμβρυόν.
Πο. οἶδα. ἐκ τοῦ κεφαλῆς ἐκ-
κρῖναι αὐτῆς, ὡς πόρτιον Ἀθην-
αῶ. τοῦ κεφαλῆς γὰρ πῶς κεφα-
λῶν ἔχει. Ερ. οὐκ. ἀλλ' ἐκ τῆς
μυρῶν ἐκείνου τὸ ἐκ τῆς Σιμί-
λης βρέφους. Ποσ. ὡς ἔχον-
ται, ὡς ὅλ' ἐμῶν ἐκείνου
φορᾶ, καὶ πανταχόθεν τὸ σά-
ματι. ἀλλὰ τίς ἡ Σιμί-
λη ὄντι; Ερ. θηβαία, τοῦ Κἀδ-
μου θυγατρὸν μία. ταύτη
συνελθόν, ἐκκύμονα ἐποίη-
σεν. Ποσ. ἄτα ἔτινος ὦ Ερμῶ
αὐτ' ἐκείνου; Ερμ. καὶ μάλα,
ἐκ καὶ παραδόξως ὡς οἱ οἰ-
στοῦν. πῶς μὲν γὰρ Σιμί-
λῳ ἐκπελιδύσκει ἡ ἑρᾶ, οἰ-
δα δὲ, ὡς ἐκκύμονα ὄντι.

πάσα αἰτῆσαι παρὰ τοῦ Δι-
ός· μετὰ βροντῶν καὶ ἄστρα-
πῶν ἦσαν παρ' αὐτῶν. ὥς
δ' ἐπέσθη, καὶ ἦκεν ἰχθυὸν καὶ
τὸν κβραυνόν, ἀνελίξον δ' ὀ-
ροφῶ, καὶ ὁ Σιμίλη μὲν δι-
αφθαίρειται ὑπὸ τοῦ πυρός· ἰ-
μὲ δὲ Λιλαίη ἀνατιμώντα
τῶν γαστέρα δι' ἡνωμένους, αἶσα
νομίσαι ἀτίλγῃ ἐπὶ αὐτῷ τὸ
ἔμβρυον ἐπταμηνιαίου· καὶ
ἐπιδὼν ἐποίησα, διελὼν τὸν
ἐκ τοῦ μέρους, ἐντίδωκεν, ὥς
ἀποτιλεῖσθαι ἐν ταῦτα, καὶ
νῦν φέτω ἥδη μανὶ θζέτιον
αὐτό, καὶ μαλακῶς ἀπὸ τῶν
ὠδίνων ἔχα. Πο. νῦν οὖν πῶς
τὸ βρέφ' ἔστιν; Εἰμ. ὁ τῶν
Νύσαν ἀπονομίσας, παρί-
δωκα ταῖς νύμφαις ἀναβρί-
φαν, Διόνυσον ἐπωνομασέν-
τα. Πο. οὐκοῦν ἀμφότερα τοῦ
Διονύσου ταῦτα καὶ μήτηρ καὶ
πατὴρ ὁ δὲ ὄζειν; Εἰ. ἰσικῶ.
ἄπαυμι δ' ἔν' ὕδαρ αὐτῷ πρὸς
τὸ φάσμα εἶσιν, καὶ τὰλλα
ποιήσω, ὅς αὖ νομίζατ' ὥς
ἀφ' ἡλίου.

Εἰμὲ καὶ ἡλίου.

Ὁ ἥλιε, μὴ ἱλάσῃς τέ-
μερον. ὁ Ζεὺς φησι, μὴ
δὲ αὖριον, μὴ δ' ὁ βρέττω
ἡμέραν, ἀλλ' ἐνδομμενί,
ἢ τὸ μεταξὺ μίας τις ἔστω νύξ
μα-

persuadet illi, ut petat à Ioue
quo cum fulmine ac fulgure ad
se ueniat. Quæ cum uerbis hu-
ius iudicta credidisset, uenisset
Iupiter fulmen secum portans,
conflagrauit tectum, ipsi q̃. Sec-
mele ex igne perijt. Me autem
iubet Iupiter, ut incisa illius
aluo, partū ad se afferā, impera-
fectū illum quidē adhuc, et ita
septimū mēsem cōceptū. Quod
ubi fecisset, ille dissecto fœmore
suo, intro illū recipit, ut ibi per-
ficeretur. Atq̃ ita iam tertio,
postquā factū illud est, mense, de-
nuo illū peperit, & nūc ex dolo-
ribus aliquantulū lāguidus est.
N. Vbi igitur infans ille iam
est? M. In Nysam hinc abla-
tum, tradidi illum nymphis enu-
triendum, Dionysium cognos-
minatum. Ne. Ergo utrumq̃,
Dionysij huius & pater et ma-
ter ille est. Merc. Ita uidetur.
Ab eo igitur, ut illi aquam ad
uulnus afferam, ac cetera ea,
quæ ex more atq̃ consuetō fieri
solent, quasi puerperæ procure.

Mercurij & Solis.

O Sol, ne hodie currum as-
gas, inquit Iupiter, neq̃ in tra-
stinum neque etiam in diem pa-
rendinum, sed inuis mane, si-
atq̃ in uerba perpetua una n̄
longa

longa. Quare equos quidem ite-
rum soluant Horæ, tu uero te-
slingue ignem, & nunc eandem
post longum interuallum ita
potis te ipsum rectea. Sol. Nos
ua hæc atq; omnino aliena de-
nuncians uentis. Sed nunquid
transgredieris, siue peccare uisus
sum inter agendum & extra
fines cursum habuisset atque id
nunc irascitur ille mihi, noctem
que triplo maiorem die facere
statuit Mer. Nihil tale, neque
hoc etiam perpetuo fiet, sed
ipse nunc opus habet, noctem si
bi fieri cōsuetō longiorem. Sol.
Vbi autem etiam ille est, aut
unde ipse emissus es, ut hæc nun-
ciaret mihi Mer. Ex Boeotia,
ab uxore Amphitryonis, cum
qua concumbit. Sol. Amator
illius atque ita illi satis non est
nox una? Mer. Nequaquam.
Nasci enim quendam oportet
ex hoc cōcubitu magnum, atq;
multorum certaminum uictor-
tem, deum. Hūc igitur una non
est absolui ac perfici impossibi-
le est. Sol. Sed absoluat atq; ad
exitum perducatur ille, quod fau-
sum felixq; sit. Vcruntamē hæc
Mercuri, temporibus Satur-
ni non fiebant, (soli enim hic
nos sumus.) Neque ille tum a

Rhea

μακρά. ὥς τι λήψασαν μὲν
αἱ ὥραι αὐτὸς τοὺς ἵππους,
οὐ δὲ σβίσσον τὸ πῦρ, καὶ ἀ-
νάπαι διὰ μακροῦ οἱ αὐ-
τόν. Ἡλι. ἡ ἀνὰ ταῦτα ὦ Ερ-
μῦ καὶ ἀλλήλοτα ἦκατε πα-
ραγγιλιῶν. ἀλλὰ μὴ παρα-
βαίνειν τι ἰσοῦσα ἢ τῷ δρό-
μῳ, καὶ ἐξωλέσασαι τῶν ὁ-
ρῶν, ἡ ἀτά μοι ἀχθεται, καὶ
πῶς νύκτα βριπλάσιαν τῆς
ἡμέρας ποιῆσαι διέγνω-
κην; Ερμ. οὐδὲν τοιοῦτον,
οὐδ' ὅτι αἰ τοῦτο ἴσαι. δά-
ται δὲ τινὲς αὐτὸς ἐπιμη-
κίστρων γυρίσθαι οἱ πῶς νύ-
κτα. Ἡλι. ποῦ δὲ καὶ ὅστις,
ὃ πᾶσι δὲ βεβήμεν ἀγγι-
λιῶν ταῦτά μοι; Ερμ. ἐν Βοι-
ωτίας ὦ Ἡλι, παρὰ τῆς
Ἀμφιρύτου γυναικὸς, ἢ
οἰώσιν. Ἡλι. ὁρῶν αὐτῆς;
ἄρα οὐχ ἰκανὸν νύξ μία; Ερμ.
οὐδαμῶς. τεχνολύει γὰρ τι-
να δὲ ἐν τῆς ὁμιλίας ταύ-
της μέγαν καὶ πολυάριθμον
διῆν. τοῦτον οὖν ἐν μιᾷ νύ-
κτι ἀποτελεσθῆναι ἀδύνατον.
Ἡλι. ἀλλὰ τελευτῶν;
γέτω μὲν ἀγαθὴ τύχη ταῦ-
τα δ' οὖν ὦ Ερμῦ οὐκ ἐγί-
νιτο ἐπὶ τοῦ Κρόνου. αὐτοὶ
γὰρ ἡμᾶς ὁρῶν. οὐδ' ἀ-
πόκειται ἰκανὸν πρὶ τῆς

Ρῆα

Ῥίεας ἔω, οὐδ' ἀπολιπὼν αὐ-
τὸν οὐρανὸν ἐν δὴβας ἐκοι-
μήατο. ἀλλὰ ἡμέρα μὲν ἔω
ἢ ἡμέρα, νύξ δὲ κατὰ μι-
κρόν τὸ αὐτῆς, ἀνάλογον
ταῖς ὥραις. ξυνὸν δὲ ἢ πα-
ρῆλλαγματόν οὐδ' ἔστιν. οὐδ'
αὖν ἐκοιμώμενος ποτιῖναι
δυνάτ' ἔστι γυναικί. νῦν δὲ δι-
στίλβον γυναικὸν ἵνα, καὶ
ἀντράφει ταῦτά, καὶ
ἀκαμπιστρίους μὲν γυνί-
δαι τοὺς ἱπποὺς ὑπὸ δὲ ἀρ-
γίας, δύσπερον δὲ τὴν ἰ-
δὸν, ἀρτίβη μέλινον αὖ
ἐξ ἡρώων ἡρώων, τοὺς δ'
ἀνθρώπους ἀδλίως ἐρσκοτε-
ρῶ διαβιῶν; τοιαῦτα ἀπε-
λάουσεν τῶν διότ' ὁρώων.
καὶ ἡαδιδύονται πόριμι-
νοντο, ἐξ' αὖν ἐκείνῃ ἀπο-
τιλίσει τὸν ἀδελφὸν, ἐν λί-
γαις, ὑπὸ μακρῶ τῷ ἴσθῳ. Εἰ-
σιώπα ὦ Ἥλιε, μή τι ἡαδὶ
ἀπολάσσει τῶν λόγων. ἐγὼ
δὲ παρὰ τὴν Σελήνην ἀπὸ
δύμ, καὶ τὸν ὕπνον, ἀπαγγι-
λῶ ἡαδὶ αὐτοῖς, ἀπὸρ ἰ Ζεὺς
ἀπίσκει. τὴν μὲν σχολὴν
προβαίνειν, τὸν δὲ ὕπνον
μὴ αὐτῆς τοὺς ἀνθρώπους,
ὥς ἀγνοήσωσι μακρὰν οὕτω
τὴν νύκτα γιγνημένην.

Αφρο-

Rhea diuertebat, aut seorsum
cubabat neq; etiam relicta coe-
lo Thebis dormiebat. Sed dies
quidem tum dies erat, nox au-
tem ad suum certum spacium,
secundum proportionem hora-
tum agebatur, peregrinum uer-
o aut immutatum nihil. Neq;
ille tum unquam cum muliere
mortali quicquam rei habuit.
At nunc infelicitis mulierculæ
causa, oportet omnia sursum
et deorsum uerti. Ac equos qui-
dem præfractiones & difficilio-
res fieri, ob ocium & desidi-
am, uiam autē asperiores eo quod
voto tri-luo non usurpabitur,
homines præterea misere in teo-
nebricoso uiuere. Hoc boni ex
amoribus Iouis consequentur
illi scilicet, sedebūtq; expectan-
tes, donec ille athletam ἰδόντα,
quem dicis, absoluerit sub lona-
gis tenebris. Mer, Tace ὦ Sol.
ne quid mali pro his dictis tuis
nansciscare. Ego uero ad Lun-
nam hinc abiens & ad Soma-
num, renuntiabo etiam illis,
quæ Iupiter mandauit illi qui-
dem, ut ne procedat citius, huic
autem, ut ne remittat a se homi-
nes, quo ignorent longam adeo
noctem hanc fuisse.

b v Venet

Veneris & Lunae

m.c.

Αφροδίτης καὶ Σελήνης.

λίνας.

Τί ταῦτα, ὦ Σελήνη, φασί ποινῶν σε, ὅπότε αὐτὰς

Quid hac, ô Luna, facere se aiunt, quoties ad Cariam pervenis, ut currum sisbas, ac desuper aspectes Erythraeam dormientem sub dio luna quam uenatorem aliquem, interdum autem etiam descendas ad ipsum ex media uia Lunae. Interroga ô Venus filium tuum, qui mihi harum rerum autor est. Ven. Sinc. Contumeliosus ille est. Me quippe matrem ipsius, quibus modis affecit nunc quidem in Idam adigens Anchise causa Troiani, nunc autem in Libanum ad Assyrium illum adolescentem, quem Prosperpine desiderabilem fecit, & me ex dimidia parte, amoribus meis priuauit. Quare iam saepe illi interminari sum, nisi desinat talia facere, fracturam esse me ipsius & arcus & pharetram, amputaturam autem etiam alas. Iam prius uero & plagas ipsi in nates incussi sandalio, sed ille, nescio quo pacto, tum quidem statim metuens ac supplicans, paulo post obliuiscitur

τὴν Καρίαν γυναικα, ἰσχυρὰ μὲν οὐ τὸ βούλει, ἀφορῶσα δὲ τὸν Εὐδυμίωνα λαβὼν δούλοντα, ἰσχυρῶς αὐτὴν λιπυρίτω ὄντα, ἵνα οὕτως αὐτὴν καταβάλῃ ἐν αὐτῷ ἐν μέσῳ τοῦ ὁδοῦ; Σελ. ὁράτω ὦ Αφροδίτη τὸν σὺν ἡμῶν, ὃς με τούτων αἰτία. Αφροδ. ἴα, ἱκανὸν ὑβριστεῖς ὄντων. ἡμεῖς γοῦν αὐτοῦ τίς μὲν γὰρ οὐκ ἀδράκατο, ἀρτί μὲν δὲ τὴν Ἰδμω κατακλῶν, Ἀγχιόου ἵνα καὶ τοῦ Ἰλίου, ἀρτί τι δὲ τὸν Λίβανον, ἡμεῖς τὸ αὐτὸν ἱκανὸν μαρμαίον, ὃ καὶ τῇ Γόρσι φάτι τῇ ἐπὶ κρατὸς ποιοῦσα, ὃς ἡμισείας ἀφείλετό με τὸν ὁρῶμενον. ὅστις πολλάκις ὑπέλυσσα, εἰ μὴ πᾶσι τοῖς ταῦτα ποιοῦν, ἡλέσθην μὲν αὐτοῦ τὰ τόξα καὶ τὴν φάριγγα, πόρρω δὲ αὐτὴν ἀπὸ τῶν πόλεων. ἡ δὲ καὶ πολλὰς αὐτῷ ἐντεῖνα εἰς τὰς πυλάς τῷ σκευάσει. ὃ δὲ, οὐκ οἶδ', ὅπως τοῦ παραπίνα διδωὶ καὶ ἡμεῖς τούτων, μετ' ὀλίγον ἐπιπλή-

ταὶ ἀπάντων . ἀτὰρ εἰ-
 πι μοι , καλὸς ὁ ἐνδυμίων
 ἴσθι ; οὐ παραμύδατε γὰρ
 οὕτω τὸ δαμόν . 2. ἰμοὶ
 μὲν καὶ πάντων καλὸς ὁ Α-
 φροδίτη δαμόν , καὶ μάλα
 εἶεν ἐπιβαλλόμενος ἐπὶ τῇ
 οἴφει πλὴν χλαμύδα κα-
 δούλη τῇ λαῖα μὲν ἔχον
 τὰ ἀκόντια , ἡ δὲ τῆς χει-
 ρὸς ὑπορρίοντα . ἡ δὲ ξία δὲ
 πρὸ πλὴν λαπαλῶν δὲ τὸ ἄ-
 νω ἐπικυκλασμένον ἐπιπρί-
 πει , τῷ προσώπῳ πρὸς κειμή-
 νη . ὁ δὲ ὑπὸ τοῦ ὕπνου λε-
 λυμένος , ἀναπνέει τὸ ἀμ-
 βρόσιον ἰκᾶνο ἄδμα . τότε
 τοῖσι γὰρ ἀφοφῆτι κατιού-
 σα , ἐπ' ἀκρῶν τῶν δακτύ-
 λων βιβνησά , ὡς αὐτὴν ἀ-
 νιγνόμενος ἰκταραχδεῖν .
 εἶδεν , τί αὐτῷ σοὶ λέγοι-
 μοι τὰ μετὰ ταῦτα . πλὴν
 ἀπὸ λυμᾶν γὰρ ὑπὸ τοῦ ἴου-
 τῷ .

Αφροδίτης καὶ Ερω-
 τῷ .

Ω τέκνον ἴσως ἴσθαι , εἰς
 ποῖας . οὐ τὰ ἐν τῇ γῇ λί-
 γη , ἰπείσα τοὺς ἀνθρώπους
 ἀναπείδεις , καὶ αὐτῶν ἡ
 κατ' ἀλλήλων ὀργάζεσθαι ,
 ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν οὐρανῷ . ὅς
 τινι μὲν Δία πολέμοισιν ἐπι-

scitur omnium. Verum die mi-
 hi formosus ne Endymion iste
 est? Nam hoc quidem solatio
 fuerit malo huic. Lun. Mihi
 quidem eum admodum for-
 mosus, ὁ Veneris, uidetur, & ma-
 xime quando instrata super tu-
 pem chlamyde dormit, læua
 tenens sagittas, paulatim e
 manu prolabentes. Dextra
 autem circa caput sursum uera
 sus relexi, decorem affert fu-
 cici, cui circumfunditur. Ipe
 se uero solutus somno, anthea-
 las ambrosium illum halitum.
 Tunc igitur iacite equidem
 et sine ullo strepitu descendens,
 ac summis digitis insisterens, ue-
 ne expergefactus ille, pertur-
 bari possit. Scis igitur, quid
 tibi post hæc dictura fue-
 rim, sed perco equidem a-
 more.

Veneris & Cupi-
 dinis.

Cupido gnate, uide quæ
 facis flagitia. Non iam de his
 loquor, quæ te impulsore mo-
 rales in terra, uel in se quis-
 que uel inuicem alij in alios
 faciunt, uerum de his ago,
 quæ apud superos quoque de-
 signas, qui quidem Iou-
 uem uarias assumere formas
 ostendit

ostendis, uertens in quodcunque
 aibi pro tempore uisum fuerit.
 Lunam uero è caelo deuocas.
 Quin & Solem aliquoties com-
 pellis lentum apud Clymenem
 cessare, aurigandi muneris oba-
 litum, nam quicquid iniuriæ
 in me matrem etiam commita-
 ris, audacter ac tanquam tuò
 facis. Verum tu quidem ô deo-
 rum omnium confidentissime,
 Rheam insuper ipsam iam as-
 num, præterea deorum tam
 multorum parentem eò perperua-
 listi, ut unctionem adamet, atq;
 in Phrygium illum adulescens
 uulm depereat, ac tua iam os-
 pera insanie, iunctisq; leonia-
 bus, adhibitis item Corybanti-
 bus, quippe qui & ipsi furore
 quodam sunt afflati, per Idam
 montem sursum ac deorsum ob-
 errat ipsa quidem Aetis amon-
 re ciulans. Cæterum Corybanti-
 um alius suum ipse penem en-
 se defecat, alius demissa coma
 per montes fertur insanus, alius
 cornu canit, alius tympano
 sonat, alius cymbalo perstrica-
 pit. breuiter, omnis undiquaque
 Ida tumultus atq; insanie plea-
 na est. Proinde cuncta timeo,
 metuo ne tale quid accidat,
 que magnū malum generans,

ut

ἐπιδεικνύσας, ἀλλὰ τῶν ὄν-
 τῶν, ὅ, τι αὐτοῖς ἐπὶ τοῦ καιροῦ δε-
 κῆ. τὴν σελήνην δὲ καθάρι-
 ρας ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. τὸν ἥλιον
 δὲ παρὰ τῆς κλυμένης βρα-
 χύνειν ἐπὶ τοῦ ἀναγκάσει,
 ἐπιπληθύνειν δὲ ἐκ πασεί-
 ας. ἃ μὲν γὰρ ὅτι καὶ τὴν μη-
 τέρα ὑβρίζει, δαρῶν ποι-
 αῖς. ἀλλὰ οὐδὲ τοιμηρότατι,
 καὶ τὴν Ρίαν αὐτὴν γραιὺ
 ἤδη, καὶ μητέρα τοσούτων
 δειῶν, αὐτοπάσας παιδὸρα-
 γῶν, καὶ τὸ φρύγιον μερά-
 κιον ἐκείνου ποδῶν. καὶ οὐδὲ
 ἐκείνη μέμνηται ὑπὸ σου, καὶ
 ἰσχυραμένη τοὺς λίοντας, πα-
 ραλαβοῦσα καὶ τοὺς Κορύβαν-
 τας ἀπὸ κρητῶν καὶ αὐτοὺς
 ὄντας, αὐτὴ καὶ ἡμέτερον τὴν ἰ-
 δίαν ὁρίζουσις, ἃ μὲν
 ἰσχυροῦσα ἐπὶ τῷ Ἀττῇ. οἱ
 Κορύβαντες δὲ, ἃ μὲν αὐ-
 τῶν τέμνεται ξίφει τὸν πῦ-
 ριν. οἱ δὲ ἀνὰς τὴν ἑσπέρην,
 ἵταται μνηστὴς διὰ τῶν ἐ-
 ρῶν, οἱ δὲ αὐτῇ τῷ λήρατι.
 οἱ δὲ ἐπιβομβῇ τῷ τυμπά-
 νῳ, ὃ ἐπιτυπῇ τῷ κυμβά-
 λῳ. καὶ ὅπως δόρυβ & καὶ
 μανία τὰ ἐν τῇ ἰδίᾳ ἀπαν-
 τὰ ὄντι. διὰ δὲ τῶν αὐ-
 παντα. διὰ δὲ τὸ τοιοῦτο, ὃ
 τὸ μέγα οἱ κακὸν τινεύουσα,

μή

μὴ ἀπομαρῆσά ποτι ὃ Ρέα,
ἢ καὶ μᾶλλον ἴτι ἐν αὐτῇ οὐ
σα, λιλούσῃ τοὺς λιούβα-
νας συλλαβόντας σι, δια-
σπάσασθαι, ἢ τοῖς λιούσι πα-
ραβαλῶν. ταῦτα δὲ διὰ, κιν-
δυνούοντά σι ἰρῶσα. Ε. δ' ἄρ-
ρα μὲτόρ, ἐπ' αὐτῇ τοῖς λιού-
σι αὐτοῖς ἢ ἀν' ἐξωθεν εἰμί.
καὶ πολλὰ κίς ἐπαναβάς ἐπὶ
τὰ νῦτα, καὶ δὲ κόμης λαβέ-
μην, ἢ τοῖς αὐτοῖς. εἰ δὲ
σαίνονσι με, καὶ τὴν χάρα δι-
χόμενοι ἐν τῷ σώματι, πρὸς δι-
χαστά μέρη ἀποδιδοῦσιν μοι,
αὐτῇ μὲν γὰρ ὃ Ρέα, πρὸς αὐ-
τὴν ὅλην οὐρανὸν ἀγάγοι ἐπ' ἐ-
μὴ, ὅλην οὐρανὸν ἐν τῷ Ἀτῇ; καί
τοι τί ἐγὼ ἀδικῶ, δεικνύς τὰ
καλὰ, οἷά ἐστιν; ὑμᾶς δὲ μὴ
ἰφίσαθι τῶν καλῶν. μὴ τοί-
δω ἐμὴ αἰτιάσθι τούτων. ἢ
δὴ τις σὺν ὧ μὲτόρ' αὐτὸ μὴ
ἔστι ὄρα; μὲν σὺ τοῦ ἀρι-
στεύοντος, μὲν ἰκάνοντος; Αἴρε, ὡς
δανός εἶ, καὶ ἱερατὴς ἀπαύ-
την, ἀλλὰ μιμησήμεν ποτὶ
τῶν λόγων.

Διός, Ἀσκληπιῶ, καὶ Ἡ-
ρακλῆος. Ζεύς.

Πάσασθαι ὃ Ἀσκληπιῶ καὶ
Ἡράκλει, ὅριζοντες πρὸς ἀλλή-
λους ὡς πρὸ ἀνδρωποῖ. ἀπρὸς
γὰρ ταῦτα, καὶ ἀλλότρια ἔσονται
ποσὶς

ut si quando resipiscat Rheas, vel
potius si pergat insanire. Cory-
banib. imperet, ut te correptum
discerpani, aut leonibus obijcia-
nt. Hic me sollicitat meus, qd
videam tibi periculum immin-
nere. C. Ocioso aio esto mater,
si quidē leonib. etiā ipsi iā fami-
liaris sum factus, ita ut serpente-
tero, cōscens corū uergis, pra-
hēsaq; tuba, equitis ritu infidens
illos agitem. At uerō illi intea-
rim mihi caudis ablandiuntur,
ac manum ori inferiam recte-
ptans, lambuntq;, deinde mihi
recidunt innocuā. Porro Rheas
ipsi, quando tandē uacauerit, ut
me ulciscatur, cum in. Atte su-
toiat Postremo quid ego pecco,
quum res pulchras, ut sunt, offe-
ro, ac demonstro? Vos ne appre-
cite res pulchras, quare his de re-
bus ne in me crimen conferre.
Nū uis ipsa tu mater, uti neque
tu posthac Martē ames, neq; ille
te? V. c. V. es peruicax, & nul-
la in te nō supasti. At uerō bonā
quae dixi, aliquādo memineris.

Iouis, Aesculapij &
Herculis.

Desinite ὃ Ἀσκληπι καὶ tu
Hercules, cōcedere uer uos iura
gijis, perinde ut homines. In deo-
cora enim haec, & alicui a com-
muni

uimio deorum. Hercu. Ac uis,
 ô Iupiter medicamentarium
 istum priore loco accumbere,
 quam me? Aesf. Quid ni, per Ioa-
 nem melior quoque enim sum.
 Her. In quo igitur ô atemite,
 an quod te Iupiter fulmine alis
 quâ lo percussit, cò quod, quæ ne
 fas erat feceras, nunc autē ex
 misericordia iterum immortali-
 tatis participas factus es? Aesf.
 Obliuiscens uerò etiam tu es Hera-
 cules, quod in Oceo conflagra-
 sti, quando qui tē mibi ignem
 obijcis? Her. Nequaquam æqua-
 lia atq; similia sunt quæ uterq;
 in uita egimus ut qui ipse quidē
 Iouis filius sim, et uentos autem
 labores sustinuerim, expurgata
 uita, de uictis bestiis & homini-
 bus contumeliosis, uindicta ac
 præmia affectis. Tu uerò radicū
 incisores, & circulator agros
 eāibus fortibus hominibus uti-
 lis medicamenta adhibendo, ui-
 tile autem nihil quicquam ope-
 re præstulisti. Aesf. Rectē dicis.
 quoniam & iniustiones tuas cu-
 rui, quando paulo antē ascēdi-
 sti, ad nos semiuiscuati corpore
 utriq; corrupto ac pedito, et a tu-
 nica, et post illā, etiam a flāma.
 Ego uerò qd si nihil aliud, tamē
 neq; seruui, quē admodū tu, neq;
 excre

ποσίον τῶν διῶν. Ηρα. ἀλλὰ
 ἰδίαις ὃ Ζεὺς τουτοὶ τὸν
 φαρμακία ποκατακλίνει
 θαύμον. Ασκλην. νῦν Δία.
 καὶ ὁμείνον γὰρ εἰμι. Ηρα.
 κατὰ τί ὃ ἱμβρόντητι; ὃ Διὶ
 τι σὶ ὁ Ζεὺς ἐκφάνωσθαι;
 ἃ μὴ δέμεις ποιοῦντα, νῦν
 δὲ κατ' ἰδίαν αὐτοῖς ἀδυνα-
 σίας μετέλαφας; Ασκλην.
 ἐπιέλησαι γὰρ καὶ σὺ ὃ Η-
 ρακλῆς ἐν τῇ Οἰτῇ καταφλι-
 γείς, ὅτι μοι ἐναυδίσεις τὸ
 πῦρ. Ηρα. οὐνοῦ ἴσα καὶ
 ἡμῶν βιβίωται ἡμῖν, ὅς
 Διὸς μὲν γένος εἰμι, τρῶν-
 τα δὲ πιπύονκα ἐκκαθαί-
 ρων τὸν βίον, θνήσκω κατα-
 γωνισόμενος, καὶ ἀνδρῶ-
 πους ὑβριτὰς τιμωροῦμι-
 νος. σὺ δὲ ριζοτόμος εἶ
 καὶ ἀγύρπης. νοσοῦσι μὲν ἰ-
 σως ἀνθρώποις χρήσιμος εἶ-
 πιδήσων τῶν φαρμάκων, ἀν-
 δρῶν δὲ οὐδὲν ἐπιλει-
 δειγμένον. Ασκλην. εὐλῆ-
 γεις. ὅτι σου τὰ ἐγκύματα
 τὰ ἰασάμενα, ὅτι πρῶτον ἀ-
 νήλδον ἡμίφλητον, ἔπειτα
 φοῖν διεφθαρμένον τῷ σώ-
 ματι, τοῦ χιτῶνος, καὶ με-
 τὰ τοῦτο τοῦ πυρός. ἐγὼ δὲ
 εἶ καὶ μηδὲν ἄλλο, οὗτο ἰ-
 δούλουσα ἡσπέρ σὺ, οὔτε
 ἑξαιτῆρ

ἔξαινον ἱρία ἐν Λυδία, πορφύρεα ἰνδιδυκῆς, καὶ παύμενον ὑπὸ τῆς οὐρανῆς χρυσῷ στανδάλῳ. ἀλλ' οὐδὲν μελαγχολῆσαι ἀπὲς κτανα τὰ τέκνα, καὶ τὴν γυναικα. Ἡρα, ἂν μὴ παύσῃ λοιδοροῦ μένεις μοι, αὐτίκα μάλα ἴσῃ, ὡς οὐ πολὺ σε ἐνέσει ἡ ἀθανασία, ἰσὺς ἀράμηνεις σε, εἰς τὸ ἐπὶ λιπαλῶν ἐκ τῶν οὐρανῶν, ὥς τε μηδὲ τὸν παῖδονα ἰάσασθαι σε, τὸ κρανίον σου βιβντα. Ζῶς, παύσαο, φημί, καὶ μὴ ἐπιτράττει ἡμῖν τὴν ξυνουσίαν, ἢ ἀμφοτέρους ἀποπέμψομεν ὑμᾶς τῷ συμποσίῳ. καί τοι σύγγνωμον ὦ Ἡρακλῆ, προκατακλινεῖσθαι σου τὴν ἀσκληπιῶν, ἂν καὶ πρὸ τῶν ἀπὸ δανύτα.

exercui lanificium in Lydia purpuram induis, & ab Onophaele uerberatus sandalio aureo, neque uero etiam insinians, occidi liberos & uxorem. Hercul. Nisi desinas conuisciari, statim admodum senescies, quod non multum tibi profutura sit immortalitas. Quoniam sublatus hinc, è caelo precipitem dabo te, ut ne ipse quidem Pædon circuegit te, diminuto atque effracto tibi cerebro. Iuppit. Desinite, inquam, & ne perturbate nobis conuersationem hanc, aut ambos hinc ablegabo uos è conuiuio. Quamquam etiam æquum est Ὁ Ἡρακλῆς, priore loco accumbere Ἀσκληπιῶν, quippe qui & prior mortuus est.

Ερμῆ καὶ Ἀπόλλωνος.

Mercurij & Apollinis.

Τί σκυδρωπὲς εἶ ὦ Ἀπόλλων; Ἀπόλλων. ὅτι ὦ Ερμῆ δυστυχῶ ἐν τῇ ἐρωτικῇ. Ερμῆς. ἄξιον μὲν λυπῆς τὸ τοιοῦτον, οὐδ' αὖ ἐν δυστυχῇ; ἢ τὸ κατὰ τὴν ἀσφάλειαν σε λυπᾷ ἐτι;

Ἀπο.

Quid uero tristis es Apollo? Apol. Quoniam δ Mercuri, miser atque infelix circa amores sum. Mercurius. Dignum quidem more hoc, sed tu quo pacto miser atque infelix es? An id quod cum Daphne accidis, te dolore afficit adhuc?

Ἀπο.

Apo. Nequaquam; sed amas-
sum dulce, Laconē illum Oco-
bali filium. Mercur. An mor-
uus est Hyacinthus? dic mihi.
Apo. Atque admodum. Mer.
Vnde Apollo? aut quis ita ab
omni amore alienus fuit, ut oco-
ciderit formosum illū puerum?
Apollo. Meum ipsius factum
hoc est. Mer. Qui? igitur, insani-
uisti? Apollo. Apo. Non, sed
infortunium quoddam inuito
mihi accidit. Mer. Quomodo?
cupio enim audire rationem
hanc. Apol. Disco ludere dis-
cebat, atque ego una cum illo lu-
debam. Ceterum uentorum
omnium pessimē perditus Ze-
phyrus amabat quidem longo
iam tempore eū iam ipse illum.
Verum neglecto eo, et concen-
ptum istum nō ferente, ego quis-
dem, quemadmodum consue-
ueramus, discum in altum sur-
sum uersus iaculabar, ille aus-
tem deorsum Taygeto spirans,
ablatum hunc in caput pue-
ro infixit, ita ut ex ea plaga
et crudor manaret affatim; et
ipse puer statim sagittis, fue-
rientemque ad montem usque
persequendo. Puero autem et
tumulum extruxi in Amy-
clis ubi discus eum prostravit;

Απο. ἰσαμῶς. ἀλλ' ὄρα μὲν
νομ' ἠρεσθῶ τὸν Λακωνά τὸν
Οἰβάδην. Ερ. τί θύνη; γὰρ, ἀ-
πὸ μοι, ὁ ὕακινθος; Απο. καὶ
μάλα. Ερ. πρὸς τί; ὦ Ἀ-
πολλών; ἢ τίς οὕτως ἀνέρα-
τ' ὦ, ὥς ἀποκτείναι τὸ
καλὸν ἱκανὸν μεράσιον. Ἀ-
πο. αὐτῷ ἰμού τὸ ἔργον. Ερ.
οὐκοῦν ἱμαῖος ὁ Ἀπολλών;
Απο. οὐκ, ἀλλὰ δυστύχημά τι
ἀκούσιον ἔγινετο. Ερ. πῶς;
ἰδέτω γὰρ ἀποῦσαι τὸν Λα-
γόν. Απολ. δισκοῦμαι ἱμαῖ-
σαι. καὶ γὰρ σὺ δισκοῦσαι
αὐτῷ. ὁ δὲ ἱακίνα αὐτῶν
ἀπολούμεν' ἰφύρον', ἢ καὶ
μὴ ἐκ πολλοῦ καὶ αὐτός. ἀ-
μιλόμεν' ὁ δὲ; καὶ μὴ φέ-
ρων τίς ὑποβόσκει, ἔγω μὴ
αὐτῶν; ὥσπερ εἰσάδαμεν
τὸν δισκόν ὅτ' τὸ αὐτό. ὁ δὲ
ἀπὸ τοῦ ταυγίτου καταπύ-
σας, καὶ λιπαρῶς τῷ παιδὶ
ἐνίσσει φέρον αὐτόν. ὥσπερ
ἀπὸ τοῦ πλάγης αἷμα τι φέ-
ναι πολὺ, καὶ τὸν παῖδα δι-
θύε ἀποδανῶν. ἀλλ' ἔγω τὴν
μὲν ἰφύρον, αὐτὰρ ἡμῶν
μὲν κατατοξόους, φόνον
τί' ἐπισπόμεν', ἀχρεὶ τοῦ
εἶναι. τῷ παιδὶ γ', καὶ τὰ φέ-
ρον ἰχθυόμην ἐν ἀμύνκλῳ, ἰ-
πὸν ὁ δίσκος αὐτὸν κατέβαλε.

καὶ

ἡγεῖ ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτοῦ
αὐτὰ δαυῖα τὴν γῆν ἰποι-
σα, ἡ λιστον ὦ Ερμῆ, καὶ ἀν-
αυδίστατον αὐδῶν ἀπαύ-
των. ἴτε καὶ γράμματα ἰ-
χρῆ, ἰπαλάσονται τῷ νεκρῷ. ἀ-
ρά σοι ἀλόγως λευπῶσαι
δοκῶ; Εἰ. ναὶ ὦ Ἀπολλων. ἡ-
δεῖς γὰρ οὐκ ἐπὶ πιπιομένη
τὴν ὀρώμενον, ὥστε μὴ ἀχθε-
σθαι χυόντ.

Ερμῆ καὶ ἀπὸ ἄλλω-
ν.

Τὸ δὲ καὶ χαλὲρ αὐτὸν
ἔντα Ἡρακλῆ, καὶ τίχνην
ἰχοντα βαύκυσον ὦ Ἀπολ-
λον, τὰς ἑκαλίστας γιγαμ-
κίνας, τὴν τε Ἀφροδίτῃ
καὶ τὴν χάριν; Ἀπο. οὐ πο-
τὶς τις ὦ Ερμῆ, πλὴν ἑκασ-
τὸν γιγνώσκοντάς, τὸ ἀνι-
σθαι σιωπῶντας αὐτῷ, καὶ μά-
λιστα ὅταν ὀρώσιν ἰδρῶτι ῥι-
όμενον εἰς τὴν ἑκάμινον ἐπι-
κρυφῶτα, πολλὰ αἰδάλων
ἐπὶ τῷ προσώπῳ ἰχοντα. καὶ
ὅμως τριούτου ἔντα αὐτὸν,
ποδὶ βάλλονσί τι, καὶ φιλοῦ-
σι, καὶ συγκαθ' οὐδ' οὐσι. Εἰ.
τὸν καὶ αὐτὸς ἀγανακτῶ,
καὶ τῷ Ἡράκλει φθονῶ, οὐ δὲ
ἑκάμινον ὦ Ἀπολλων, καὶ ἑ-
κάμινον, καὶ μάλα ἐπὶ τῷ
ἑκάμινον ὀρώσιν, ἑκάμινον
τῷ

ex sanguine florem, terram
inducere fecisti suavis-
simum illum
quidem Mercuri, atq; omnium
fragrantissimum, præterea
literas quasdam habentem, quæ
mortui ipsi quasi deplorant.
Num tibi igitur præter ratio-
nem morsurus fuisset uideor M.
Sanè uerò Apollo. Notas en-
im mortalem te comparasse
amasiū tibi. Quare dolere nō
debes, mortuo iam illo.

Mercurij & Apollinis.

Itan' autem Vulcanū, cum
& claudus ipse sit, & artem a
deo fabrilem & cōtempnā exerce-
at Apollo, pulcherrimas duas
uxores duxisset, Venerem atque
Gratiā Ap. Felicitas quæ
dā hæc Mercuri. Verum tamen
illud equi. Id miror, quod cum il-
lo rem habere sustinent, et maxi-
mè quando uidens sudore fluen-
te, in fornacē demittere atq; in-
cinerare sese, multa a deo fuligia-
ne facie illius oppletæ. Erit
tamen talis ipse cū sit, amplectun-
tur ipsi, & osculantur, & unā
dormiunt. M. Hoc et ipse in-
digna-
not, & Vulcano inuideo. At tu
comam nutri Apollo, ac citra
tam persona, animū ob pulchri-
tudinem elatum atq; superbium
præ te ferens, & ego etiam ob

habundine corporis & lyram. Ceterū ubi cubitū eundum fuerit, soli dormiemus. Apo. Ego uero alias quoq; habeo Venerē minus propitiā ad res amatorias. Quippe etiam quos duos maxime præter ceteros amamus, Daphnen & Hyacinthum, illa quidem aufugit, atque odit me, adeo ut in lignum conuerſa maluerit, quā mecum rem habere, hic autē d discō interfectus est, & nunc pro illis, coronas habeo. Metc. At ego iam alio quando Venerem, sed non oportet gloriari. Apo. Noui, atque etiam Hermaphroditum istum ex te aiunt perpetriffe ipsam. Veneruntamen illud mihi dic, si nosſti, quomodo non æmuletur Veneris Gratiam, aut cōtrā illa Veneremur Metc. Quoniam, Apollō, illa in Lemno cum ipso consuetudinem habet, Veneris autē in cælo, præsertim autem hæc eū Mariæ plerumque uersatur, atq; illum amat. Quapropter non ita multum fabrum istum curata. Atq; hæc putas ipsum Vulcanum sciret Metc. Scis, sed qd agat cū generosum adeo adoleſcentē, & præterea militare ipsū esse uideat. Quare silentiū agis, nisi qd miratur quidē, nunc

τῇ οὐξίᾳ καὶ τῇ λύρῃ. ἄτῃ ἰπιδαν λισμαδαι δίοι, μέντι λισαν δίοι μερ. Απο. ἰγὼ δὲ καὶ ἄλλως ἀναφροδισίς ἐμὲ εἰς τὰ ὀρυτικὰ, καὶ δὲ γυνῶ, οὐδὲ μάλιστα ὑποβρυγὰ πνοα, τὴν Δέφνῳ καὶ τὸν Ὑάκινθον, ὃ μὴ ἀποδιδράσκουμι, καὶ μισῶ, ὥστε ἐλπίς ἔυλον γρηῖτα μάλιν ὃ ἰμοὶ σιωπῶναι, ὃ δὲ ὑπὸ τῷ δίσκῳ ἀπώλιντο. καὶ οὐ αὐτὸ ἰκάνην τιφάσους ἰχθ. Ερμ. ἰγὼ δὲ ἔδρα ποτὶ τὴν Ἀφροδίτῳ, ἀλλ' οὐ χερσὶ αὐχῶν. Απο. οἶδα. καὶ τὸν Ερμαφροδίτην ἐκ σοῦ λίγισται τιστοῖναι. πλὴν ἰκάνῃ μοι ἀπὸ, εἴτι οἶδα, πῶς οὐ λατὸν καὶ ὃ Ἀφροδίτη τὴν χάριν, ὃ ὃ χάρις ταύτης. Ερ. ὅτι ὃ Ἀπολλὸν ἰκάνη μὴ αὐτῷ ἐν τῇ Λήμῳ σιωπῶν, ὃ δὲ Ἀφροδίτη ἐν τῷ οὐρανῷ. ἄλλως τε, πορὶ τὸν ἄρῳ ἰχθ ταὶ πολλὰ, ἡ ἀπὸν ὃ ὃ. ὥστε ἰλίγην αὐτῇ τοῦ χαλαίνης τούτῃ μίλα. ἀπολλὸν ταῦτα οἷα τὸν ἡφαιστοῦ εἰδέναι, Ερμ. οἶδ' οὐ. ἀλλὰ τὴν αὐδράσαι δαύατο, γρηῖτα ὃ ἰγὼν νιανίας, καὶ τραίσιν τὴν αὐτῶν; ὥστε τὴν ὁσυχίαν ἄγα, πλὴν ἀπολλῶν δὲ οὐ μὴ

ἀλλ' ἂν τινὰ ἐπιμαχάουσα
ᾤται αὐτοῖς, καὶ συλλύψι-
σθαι, σπυλιδύσας ἐπὶ τῷ δὲ
ἡν. Απο. ἐν οἷα: οὐξ αἰμὴν
ἀ' αὐτὸς ἐξυλληθῆναι
μὲν ὅτι ἀναι.

Ἡρας καὶ Λατοῖς.

Καλὰ μὲν γὰρ, ὦ Λατοῖ
καὶ τὰ τέκνα ἱερόν τῷ
Διὶ. Λα. οὐ πάσαι ὦ Ἡρά τοι
νότους τέκταρ Διὶ αἰμὴν.
οἱ ὅτι Ἡφαιστὶς ἐστὶν. Ἡρα.
ἀλλ' οὐτ' μὲν ὁ χυλὸς, ὁ-
ρῶν χρεῖσμις γὰρ ὄν; τι-
νίται ὡρ ἄριστ' , καὶ ἱα-
τακινέσμεν ἡμῶν τὸν εὐ-
ραῖον, καὶ τὴν Ἀφροδίτην
ἱγυμι, καὶ σπουδάζειται
πρὸς αὐτῇ. οἱ δὲ οἱ παῖ-
δός, ὅ μὲν αὐτῶν ἄρρεσι-
ν, πρὸς τοῦ μίτρον, καὶ ἱ-
ρα. καὶ τὸ τιλόντατον,
ὅτι τὴν Σινδίαν ἀπιδύ-
σα, πάντες ἰσασιν οἷα ἱ-
αδία ξυνοκτισμένη, καὶ μι-
μονμὴν τοὺς Σινδάς αὐ-
τοὺς, αὐδρὸν πεφάγους ἱ-
ταῖς. οἱ δὲ Ἀπόλλων προ-
σποιᾶται μὲν πάντα εἰδ-
εῖν, καὶ τοξόταν καὶ λιθαρίζαν,
καὶ ἱαφρὸς ἀναι, καὶ μαντιό-
ναι. καὶ ἱατασπασάμεν
ἔργα τέρατα ὅτι μαντικῆς, τὸ
ἦν Διὶ οἷς, ἴδ' ἱρ Κλάρον

uincula quae iam excoctasse
contra illos sese, ipsi ipsos com-
prehensurum esse, circumdato
ueluti reubus quibusdam lecto.
Apol. Nescio sane, optarim
uerò ipse ille, qui sic comprehen-
det et est esse.

Iunonis & Latoniae.

Pulchros enim uero Latonia
& liberos procreasti Ioui.
Lat. Non enim omnes, ὦ Iuno,
tales parere possumus, quae-
lis Vulcanus est. Iuno. At hic
claudus quidem, utilis certe eas-
mē est, artifex optimus existēs,
ac coelū nobis exornauit quodq;
Veneremq; uxorē duxit, a
qua & studiose obseruatur. Cō-
trā autem tuorum liberorum,
altera quidem uirilis ultra modū
dum, & montiuaga est, & pos-
tremo in Scythiam quoque
profecta, omnes sciunt, quae-
lia comedat, hospites mactan-
do, ac Scythas ipsos imitan-
do, qui humanā carne uescun-
tur. Apollo autem simulat quī-
dem omnia scire sese, & iacuo-
lari, & cithara canere, &
medicum esse & uaticinari.
Et credis uaticinādi tabernis
hic in Delphis, illic in Claro

c. y.

& Didymis, decipit consulens
 et se, obliqua, & in utraque
 partem questionis propositae in
 clinantia respondendo, ne uide-
 li cet erroris possit damnari, at-
 que ita ex hoc quaestum facit, et
 discescit. Multi enim amentes
 sunt, quos et hos exhibent praestigi-
 is deludendos. Verum non ig-
 noratur utique a prudentioribus,
 quod plerumque falsa ac ficta dicti
 cet, quippe ille ipse uates igno-
 rabat, quod interfectorius ama-
 sium suum esset disco, neque prae-
 dixerat ipse sibi, quod fugitura
 ipsum esset Daphne, idque a-
 deo formosum atque comatum.
 Quare non uideo, qua caussa
 pulchrioribus liberos te quam Nica-
 ben illum, procreasse putaris.
 Lat. At uero liberi hi, hospita-
 eum matris ista uidelicet, &
 mendax uaticinator ille, scio
 quo pacto mordeant te, dum co-
 spiciuntur inter deos, & maxime
 quando haec quidem ob pul-
 chritudinem laudatur, ille autem
 citharam personae in conuiuiis,
 omnibus ipsum admiratione
 prosequentibus. Iu. Nequeo ri-
 sum continere Latona. Illum
 ne admirantur? Quem Mar-
 syas, si iuste modo iudicare
 Musa uoluissent, excoriatum
 merito,

καὶ ἐν Διδύμοις, θανατῶ-
 τοὺς χρημύτους αὐτῷ, λα-
 ξὰ καὶ ἐπαμφοτερίζοντα
 πρὸς ἑκάτερον τὸ ὁρωτήσι-
 ως ἀπεκρινόμενῳ, ὡς ἀ-
 κριδίωον ἄναι τὸ σφάλμα,
 καὶ πλουτῆ μὴ ἀπὸ τοῦ τοι-
 οῦτον. πολλοὶ γὰρ οἱ ἀνόη-
 τοι, καὶ παρ' ἑχόντες αὐτοὺς
 καταγοητεύονται. πλὴν ἐκ
 ἀγνοίας γὰρ καὶ τῶν σιω-
 τωτέρων, τὰ πολλὰ τῶν
 τινόμενῳ. αὐτὸς γὰρ ὁ
 μάλιστα ὁρῶν, ὅτι φονεύ-
 σε μὴ τὴν ὁρώμενον τῇ
 Δίσκῳ. οὐ προμαρτυρούσα-
 το δὲ, ὡς φούξεται αὐτὴν
 ἡ Δάφνη, καὶ ταῦτα οὕτω
 λαλὼν καὶ λομώτερον ὄντα.
 ὥστ' οὐχ ὀρῶ, καθότι καλλι-
 τικνότερα τῆς Νιόβης ἰδο-
 ξας. Λη. ταῦτα μὲν τοι
 τὰ τέκνα ἢ ξυνοπτόνῳ καὶ
 ὁ ψευδέμεναις, οἶδα, ἔπει-
 λυπῆσι ὁρώμενα ἐν τοῖς
 δίοις, καὶ μάλιστα ἔταν ἢ
 μὴ ἐπαινῶνται ὅτι τὸ καλ-
 λῳ, ὁ δὲ λιδαρίζῃ ἐν τῷ
 συμποσίῳ θαυμαζόμενῳ
 ὑφ' ἀπάντων. Ἡφαι-
 γίλασα ἡ Λητὶ. ἰκάνῳ
 θαυμαστὸς ἐν ὁ Μαρσύας.
 αἱ τὰ δίκαια αἱ μῦσαι δι-
 κῶσαι ἡδύλορ, ἀπὸ δὲ κατὰ
 αὐ,

αὐν, αὐτὸς κρατῆσαι τῇ μου-
σικῇ; οὐκ ἔστιν ἡ κατὰ σοφί-
αν ἀδελφὴ ἀπόλλωνος, ἀ-
δελφὴς ἀλούς. ἢ ἀλλήλους
παραδίδωκεν οὕτως καλῶς ἔστιν,
ἥτις ἐπὶ ἡμῶν ἐρῶσα
ὑπὸ τοῦ Ἀρκάδιου, φοβη-
θεῖσα μὴ ὁ νεανίσκος θρα-
σύσει τὸ αἶσχος αὐτῆς,
ἐπαφῆκεν αὐτῇ τὰς κούρας.
ὡς γὰρ λέγουσιν ὅτι οὐκ ἔστι
τεκούσας ἑαυτοῦ, παρ' ἑ-
σθ' ἔτι καὶ αὐτὴ οὖσα. Ἀλ-
μύγα ὦ Ἡρα φρονεῖς, ὅτι ξύ-
ναι τῷ Διὶ, καὶ συμβασι-
λίσσας αὐτῷ, καὶ διὰ τοῦτο
ὑβρίζας ἀδελφῆς. πλὴν ἀλλ'
ὕψιστά σοι μετ' ἰλίγον αὐ-
τίς διακρύβουσιν, ὥστε τὰς
καταλιπὼν, ὅτι πλὴν γὰρ ἡ-
τίς, ταῦτα ὁ ἑὸν καὶ γυναι-
κα.

Ἀπόλλωνος καὶ

Ερμῆ.

Τί γὰρ ὦ Ερμῆ; Ερμ.
ὅτι γινώσκω τὰ ὡς Ἀπόλλων
ἔειπεν. Ἀπο. αἰπὸν οὐκ, ὡς καὶ
αὐτὸς ἀκούσας ἔχει ξυγγι-
λᾶν. Ερμ. ἢ ἀφροδίτη ξυνοῦ-
σα τῷ Ἀρει, κατέσπασεν, καὶ
ὁ Ἡρακλῆς ἰδὼν αὐτοὺς
ἐνυλλαβῶν. Ἀπο. πῶς; ὁ δὲ
γάρ τι ὁρᾶν ἵστικας. Ερμῆς.
ὡς πολλὰ, οἶμαι, ταῦτα ἰδὼς
ἰδέ-

merito, ut qui ipse in Musica
uicerat, nunc autem circumuen-
tus miser ille perijt, iniuste sanè
damnatus. Hæc autē formosa
tua uirgo, ita formosa nimirum
est, ut posteaq; animaduertisse
se cōspiciū ad Adæone fuisse,
uerita ne adolescens ille, et pri-
uolinem ipsius euulgarct, immi-
serit illi canes. Vt interim non
dicam, quod neq; parturientib.
obstetricat. era fuisset, si uirgo
utiq; & ipsa foret. Lat. Valde
animo elato es Iuno, eò quòd
cum Ioue concumbis, & und
cum eo regnas, & propterea
absq; metu contumeliosa es. Ve-
runtamen uidebo te nō ita mul-
to post trisum lachrymantem,
quando te relicta in terram de-
scenderit ille, in eaurum aut cy-
gnum conuersus.

Apollinis & Mercurij.

Quid rides Mercuri Mer.

Quoniā maximè ridicula Ἀ-
pollo, uidi. Apol. Dic igitur,
ut & ipse auditis illis, tecum
ridere possim. Mercu. Vt cum
Marie concumbens, de-
prehensa est, ac Vulcanus com-
prehensos illos uinculis cōstrin-
xit. Apo. Quomodo? Duas. n.
quiddā dicere uideris. M. Loq-
go iā ἔροτε, opinor, hæc scien-
c iij 400

penatus est illos, & lecto occul-
 tis quibusdā uinculis circumda-
 to, abiens ad fornacem opus fas-
 ciebat. Post hac Mars ingres-
 ditur secreto, ut quidem ipse puta-
 bat. Videt autem ipsum ex alio
 Sol. & rem ad Vulcanū defere.
 Vbi igitur lectū cōscendissent,
 & in opere essent, & iam nera-
 tia tenebantur, circumuoluntur
 ipsis quidē uincula, astat autem
 Vulcanus. Illa igitur (nam &
 forte cum nuda erat) pudore af-
 fecta, non habebat, quo se rege-
 ret. Mars uerō, ab initio fuge-
 re tenebat, sperabatq; se uin-
 cula illa disrupturū esse. Cetero-
 rum posteaquā intellexit, se un-
 diq; captū teneri, neq; effugere
 quoquā posse, supplicare cepit.
 Apo. Quid igitur, soluit ne ip-
 sos Vulcanus. Mer. Nondum,
 se i cōuocatis dijs, spectandū ip-
 sis exhibuit adulterium. Illi au-
 tem nudi ambo, & colligati mu-
 tuo, inclinatis deorsum capitib.
 erubescabant. Atque adeo spec-
 taculum hoc dulcissimū mihi
 uisum est, cum tantū non ipsum
 opus exhiberent. Apo. At fa-
 ber ille, an nō pudore afficitur
 etiam ipse, cum spectandam illa
 exhibet uerpiudinem coniugij.
 Mercurius. Per Iouem,

quippe

ἰδὲ δὲ αὐτοῖς, καὶ πρὸ
 τῶν συνῶν ἀφανῆ δόρυ μὰ πει-
 ραίαι, ἀργάζετο ἀπὸ τοῦ αὐ-
 τοῦ τῶν κήρυκων. ἅτα ὁ μὲν
 Ἀρης ἀσπάζεται λαδῶν, ὡς
 ἦντο. ἡ δὲ ἑστὶν αὐτῶν ὁ ἦν
 & καὶ λίγα πρὸς τὴν ἡφαι-
 στον. ἰπὸ δὲ ἐπέβασαν τὸ λί-
 χους, καὶ ἰπὸ ἰργῶ ἦσαν, καὶ
 ἰπὸς ἰγρήντο τὸν ἀρκύ-
 ων, πρὸς πλῆκεται μὲν αὐ-
 τοῖς τὰ δόρυ, ἐφίταται δὲ
 αὐτοῖς ὁ ἡφαιστ. ἰπὸ
 μὲν οὖν, καὶ γὰρ ἰπὸ τυχε-
 ρῶν οὖσα, οὐκ ἔχον, ὅπως ἰγ-
 καλύψαι τὴν αἰδουμένην. ὁ δὲ
 Ἀρης τὰ μὲν πρῶτα διαφυ-
 γὰν ἰπὸ πᾶσι, καὶ ἰπὸ πρὸς
 ξαντὰ δόρυ. ἰπὸ τὰ δὲ
 σωμαίς ἰπὸ ἀφύκτω ἰπὸ μὲν
 ἰπὸ τῶν, ἰπὸ τῶν. Ἀπο. τίς,
 ἀπὸ τοῦ αὐτοῖς ὁ ἡφαι-
 στ. Ερ. οὐδέ τι, ἀλλὰ ξυ-
 καλίσαι τοὺς θεοὺς, ἐπὶ δὲ
 πρὸς τῶν μαχίαια αὐτοῖς.
 οἱ δὲ γυμνοὶ ἀμφοτέρω κα-
 τα νηδύνεσσιν, ξυδὲ δὲ μὲν
 τοῖς ἀρσενίοις. καὶ τὸ δὲ αἶμα
 ἡδυσον ἰπὸ ἰπὸς μενοιν-
 χὶ αὐτὸ γιγνόμενον τὸ ἰγ-
 γιν. Ἀπο. ὁ δὲ χαλκὸς ἰπὸ
 ν. & οὐκ αἰδᾷ καὶ αὐτοῖς
 ἐπὶ ἀνὸ μὲν & τῶν αἰσχί-
 νῶν τοῦ γάμον; Ερμ. μὰ Διὶ

ἰπὸ

λογὴ καὶ ὀπίσθιαι αὐτῆς ἱφί-
πας. ἰγὼ μὲν τοι, εἰ χρεὶ τὰ
λυδίης εἶπαμ, ἐφ' ὀνόματι τῷ
Ἀρει, μὴ μόνον μιχούσα-
τι τίνι λαλλήσῃ τῷ δῖον, ἀλ-
λὰ καὶ δι' αἰμιλύν μετ' αὐ-
τῆς. Ἀπολ. οὐκ αὖ καὶ δι-
αῖναι αὐτὴν ὑπάρχουσαν ἐπὶ
τούτῳ; Εὐμ. οὐ δ' οὐκ αὖ ἢ
Ἀπολλον; ἰδὲ μόνον ἱππὶ-
δόν. ἱππαισιν γάρ σε, ἦν
μὴ τὰ ἴδια καὶ αὐτὸς οὐκ
ἰδόν.

Ἡρας καὶ Διός. Ἡρα.

Εγὼ μὲν ἡσυχώμεν αὖ
ἢ Ζόν, εἰ μοι τοιούτῳ ἢ ἡ-
ός, δῖλος ἔτω, καὶ διεφθα-
μένῳ ὑπὸ τοῦ μέδου. μίτῃ
μὴν ἀναδιδιμένῳ τίνι κέ-
μην, τὰ πολλὰ δὲ μαινομέ-
ναις γυναιξὶ σωὼν, ἀβρό-
τῃ αὐτῶν ἱπείων, ὑπὸ
τυμπάνῳ καὶ αὐλαῖς καὶ
λυμβάλοις χοροῖσιν. καὶ ἰ-
λως παντὶ μάλλον ἰουκός,
ἢ σοὶ τῷ πατρί. Ζόν. καὶ μὲν
ἔτι γε ὁ δαλυμῖρος, ὁ ἀ-
βρότῃ τῶν γυναικῶν, οὐ
μόνον ἢ Ἡρα τίνι Λυδίαν ἱ-
χαρώσατο, καὶ τὸς λατοικῶν
τας τὸν Τρωῶν ἱλαβί, καὶ
τὸς δῖας καὶ ὑπὸ γάγῃ, ἀλ-
λὰ καὶ ἐπ' ἰνδὸς ἱλάσας τῇ
γυναικὶ τὸ τῷ στρατιωτικῷ
τάς

quippe qui etiam arrideat ipsis
asians. Ego uero si opus est ue-
rum dicere, inuidebam Marti,
non solum quod cum formosissi-
ma dea adulterium exercuisse
set, sed etiam, quod colligatus
cum ipsa und esset. Apol.
Proinde et uiligari hoc pacto
sustineret Merc. Tu uero non,
Apollot. Aspice modò et ac-
cedens, collaudabo enim te, si
non eadem ipse quoq; optabis,
ubi uideris.

Iunonis et Iouis.

Et quidem erubescerem δ
Iupiter, si mihi talis esset filius
us effœminatus adeo, et perdis-
tus ebriatus. Mitra quidem
religata coma incedens, ue-
plurimum autem cum insanis
mulieribus consuetudinem ha-
bens, mollior ipsis illis, ad tuma-
pana et tibias et cymbala
choreas agens, et in summa
cuius magis, quam patri ti-
bi similis. Iup. At uero hic
mitratus et mulierosus non
solum, ô Iuno, Lydiam suba-
iugauit, et eos qui ad Troa-
lum habitant, cepit, præterea
et Troaces sub se redegit, ue-
rum etiam contra Indos profe-
ctus, cū muliebri isto exarctiu

ὃς elephantos cepit, ὅς τετρα
 potius es hipsumq; regem, qui
 aliquantulum resistere ausus
 fuerat, captivum abduxit. At
 que hæc omnia fecit, saliens pa
 riter ὃς choream ducens, hæ
 εἰς utendo hederaceis, ebrius
 interea, ut ais, atque furore
 correptus. Quod si uero quispi
 am illum conuiciari aggressus
 sit, contumeliose de sacris illis
 us loquendo, etiam hunc ulcis
 sci solet, uel palmitibus ipsum
 implicando, uel a matre, per
 inde ut hinnulum, lacerari fa
 ciendo. Vides quàm uirilia
 hæc, ὃς me patre minimè indi
 gna. Si uero lusbis quoque ὃς
 delicijs inter hæc indulget, non
 est, quod inuideas, ὃς maxia
 mē si quis cogitet, qualis hic
 sobrius futurus erat, quando es
 tiam ebrius hæc facit. Iu. Tu
 mihi uideris etiam laudare ino
 uentum ipsius, uitam uidelis
 cet, ὃς uinum, ὃς hoc cum uis
 deas, qualis inebriati isti facti
 rent, titubantes, ὃς ad cons
 tumeliam prolabantes, ὃς in
 summa, insanientes præ uino.
 Itaque ὃς Icarium illum,
 cui primo donauit palmitem,
 ipsi compotores percidunt
 cadentes

τοὺς τε ἐλέφαντας αἶλι, καὶ
 τὸς χάρας ἱπράτησι, καὶ
 τὸν βασιλῆα πρὸς ἐλῆγον
 ἀντιστάων τοιμύσαντα, αἰχ
 μάλωτον ἀπὸ γαγ. καὶ ταῦ
 τα ἀπαντα ἐκράξεν, ὀρχού
 μην ὃς ἅμα καὶ χοροῦσαν,
 δύρσοις χράμην ὃς λιτῆ
 νοις, μεθύων, ὡς φῆς, καὶ
 ἰνδιάσων. εἰ δὲ τις ἐπιχέ
 ροι λοιδορήσασθαι αὐτῷ, ὑ
 βρίσας ὃς πῶν τιλιτῶν, καὶ
 τοῦτον ἐτιμωρήσατο, ὃς ἑλ
 ταλῆσας τοῖς λελύμασιν, ὃ
 διασπαδῆσαι ποιήσας ὑ
 πὸ δὲ μαφῆς ὡς πρὸς νεβρόν.
 ὀρᾷς ὡς ἀνδρεία ταῦτα, καὶ
 ὃς ἀνάξια τοῦ πατρός; εἰ
 δὲ παιδιὰ καὶ φρυγὴ πρὸ
 σισιν αὐτοῖς, ἐν δὲ αἰς φθό
 νῃ, καὶ μάστιγα εἰ λογίσαι
 τότις, εἰ ὃς ἄν νήφων οὐτῷ
 λῶ, ὃς πον ταῦτα μεθύων
 ποιεῖ. Ἡφα. σὺ μὴ δο
 καῖς ἐπαίνεσθαι καὶ τὸ σὺρι
 μα αὐτοῦ πῶν ἀμπλον, καὶ
 τὸν οἶνον, καὶ ταῦτα, ὀρῶν
 βία οἱ μεθυομένους ποιοῦσαι
 σφαλλόμενοι, καὶ πρὸς ὃ
 βον φριπόμενοι, καὶ ὃς
 μεθυομένους ὑπὸ τοῦ πότου.
 τὸν γοῶ ἱκαρίον, ὃς πρὸ
 τῷ ἰδμεν τὸ λελέμα, οἱ ξυμ
 πῶται αὐτοὶ διέφθαρσαν,
 πάλιν

παίνοντο τὰς δικάλλαις.
 2. οὐδὲν τέτο φῆς. οὐ γὰρ οἶ-
 νος ταῦτα, οὐδὲ ὁ Διόνυ-
 σος ποιεῖ, τὸ δὲ ἄμεινον ἂν
 πείσῃ, καὶ τὸ πῆρα τοῦ λε-
 γῶς ἔχοντος ἐμφανέσθαι τὸ
 αἰσῶν. ὅς δ' ἂν ἐμμελῶς πί-
 νῃ, ἡλαστότερον ἂν ᾖ, καὶ ὑ-
 διωρῆναι αὐτὸν. οἷον δὲ ὁ Ἰνά-
 ρος ἐπαθῆναι, ὃ δὲ ἂν ὀργᾶ-
 σαιτο ἐδὲνα τῶν ξυμποτῶν.
 ἀλλὰ σὺ ἐπὶ κλοπῆν παρ' ἰοι-
 κας ὤκῃς, καὶ Σιμέλῃς μνη-
 μόνειν, εἰς διαβάλλεις τὸν
 Διόνυσον τὰ κάλλιτα.

cedentes ligonibus. Iup. Nihil
 hoc dicis. Non enim uinum
 hæc, neque ipse Dionysius effi-
 cit, sed immoderatus potus, &
 ultra quàm decet, & satis est
 repleti mero. Cæterum si quis
 moderate bibat, hilarior ille
 quidem & suauior fieri solet.
 Qualia uerò Icarus passus
 est, tale nihil ulli compotorum
 facile fuerit. Sed tu adhuc zelo
 typia affici uideris, ac Semeles
 reminisci, Iuno. Siquidem eas
 res Dionysij calumniaris, quæ
 sunt omnium pulcherrimæ.

Veneris & Cupi-
 dinis.

Ἀφροδίτης καὶ Ἐρω-
 τος.

Τί δὲ ποτὶ ὦ Ἔρως, τοὺς
 μὲν ἄλλους θεοὺς καταγνο-
 νῶ ὅπαντας, τὴν Πασα-
 δῶν, τὴν Ἀπόλλω, τὴν Ῥίαν,
 ἐμὶ τὴν μητέρα, μόνος δὲ
 ἀπὶ χῆλ' Ἀδλωῆς, καὶ ἐπὶ
 ἰκάνης ἄνυρος, μὲν σοὶ ὃ
 δῆς, ἡγῶν δὲ οἰσῶν ὃ φα-
 γίβα, οὐδὲ ἀτοξέος ἂν καὶ
 ἀτοχέος; Ἔρως. Διὰ δὲ ὦ
 μήτορ αὐτῶν. φοβόρ' ἀ γὰρ
 ἐστὶ, καὶ χαροπὴ, καὶ δεινὴ
 ἀνδρική. ἰπὸ τῶν οὐκ ἐν-
 τανάρ' ἂν τὸ τόξον ἐν ἑ-
 αὐτῶν, ἐπισείουσιν τὴν λό-
 ρον, ἡκλήθημι, ἢ ὑπόφο-
 ρος.

Quid tandè in causa est, Cu-
 pido, ut cum reliquos Deos om-
 neis adortus expugnaris, Iouē
 ipsam, Neptunū, Apollinem,
 Iunonē, me deniq; matrē, ab u-
 na Minerva temperes, utq; ad
 uersus hæc nec ullū habeat incē-
 diū tua fax, & iaculis uacua sit
 pharetra, tū & ipse arcu careas,
 neq; iaculati noris. Cu. E-
 quidem hæc metuo, mater, est co-
 nim formidabilis truculentioq;
 aspectu, ac ferocitate quadam
 supra modum uirili. proinde si
 quando tenso arcu petam il-
 lam, galeæ cristam quatens,
 ex parte facit me, & tremebundus

Ius fio, sic ut arma mihi è manibus excidat. V. *At Mars an non erat hac formidabiliore huc lumen superatū ex armis.* Cup. Imo ille cupidè me res cipit, atque ultro etiam inuitat, utrū Minerva semper adducilis supercilijs obseruat. qn aliquando temerè ad illū aduolauis, faciem propius admouens, at illa, si quidē ad me accesseris, inquit, per parentē Iouē, quous modo te cōfecero, aut lancea te transfigam, aut pedibus arreptum in caratā dabo præcipit, aut ipsa te discerpā. Plurima item id genus cōminabatur. Ad hac acribus obuietur oculis, postremo & in pectore faciem quandam gestat horrendam, uiperis capillorum uice comatam, hāc nimirum magnopere formido, territat enim me, fugioq; quous uis eam aspicio. V. *Eslo sanē Minervam mecum, ut ais, atque huius gestamē Gorgona reformilas, idq; cū Iouis ipsius fulmen non formidaueris.* Cæcærum Musæ quā ob causam abs te nō feriūtur, atq; d' tuis iaculis rursus agūtū & hæ cristas quas iūis, aut Gorgonas præcēlunt. Cup. Reuerſeor eas, o mater. Graues. p. sunt, & semp aliquid curant,

μὲν γίνονται, καὶ ἀπορῶν με τὰ τοξόματα ἐν τῇ χειρὶ. Αφρ. ὁ Ἄρης γὰρ εὐ φοβόρτορ & ἰὼ, καὶ ὁμῶς ἀφώπλισας αὐτὸν, καὶ νηϊκῆσαι. Ερ. ἀλλ' ἐκὼν & ἐκὼν προσίταί με, καὶ προσκαλῆται, ἢ ἀδελφὰ δὲ ὑποφῶται εἰς. ἰὼ πῶτι ἐγὼ μὲν ἄλλως παρίπλω, πλοῖον ἔχον πλὴν λαμπάδα. ἢ δὲ, ἢ μοι πρίσσαι, φησὶ, τὸ τὸν πατέρα, τῷ ἀερατὶ φειδία πάσσα, ἢ τῷ πῶδες λαβὴ μὲν, καὶ δὲ τὸν τάρταρον ἱμβαλῶσα, ἢ αὐτὴ διασπασμένη, διαφθέρω. πολλὰ τοιαῦτα ἠπάλλει. καὶ ἰσθὲ δὲ ἀεμὲν, καὶ ἐπὶ τοῦ γένους ἔχει πρὶς οὐκ ἐν τι φοβερὸν, ἐχιδναὺς κατακτείνων, ὅσῳ ἐγὼ μάλιστα διδία. μορμολύτῃται γὰρ με. καὶ φύγω ὅταν ἴδω αὐτό. Αφρ. ἀλλὰ πλὴν μὲν ἀδυνατῶ δ' ἀδύς ὡς φησὶ, καὶ πλὴν Γοργόνας, καὶ ταῦτα, μὴ φοβηδὲς τὸν ἱερῶν τὸν τοῦ Διὸς. αἱ δὲ μῦσαι, διὰ τί σοι ἀφῶται, καὶ ἐξ βελῶν αἰσιν; ἢ ἰσθῶναι λόφους ὅπως αἰσιν, καὶ Γοργόνας προφαίνουσιν; Ερ. αἰδοῦμαι αὐτὰς ὡς μητὸρ. σιμεταὶ γὰρ εἰσι, καὶ αἰετὶ φησιν

φροντίσουσι, καὶ πρὸς ὅδ' ἔλ-
χουσι. καὶ γὰρ παρίσταται
καὶ ὁλλάνης αὐταῖς, καλὸν μί-
νον ὑπὸ τοῦ μέλου. Αφροδίτα
καὶ τὰς τας, ἔτι σιμναί. πῶς
δὲ Ἀρτεμιρ τίν' ἔτι καὶ οὐ
τις ῥήσκει; Ερ. τὸ μὲν ἔλεον,
ἔτι καὶ καταλαβῶν αὐτῶν οἶον
τι, φούγυσαν ἀλλὰ διὰ τῶν ἰ-
σῶν, ἔτα καὶ ἰδὲν τινὰ ἰσῶ-
να ἔτι ἄνδρα. Αφροδ. τίν' ἔτι
τίνον; Ερ. δὴ βασιλῆα καὶ ἰλ-
λων καὶ νεβρῶν, αἰρεῖν τι
διώκουσα, καὶ κατατοφού-
σων, καὶ ὅπως πρὸς τῷ τοιού-
τῳ ὄντι. ἰπὼ τὸν γὰρ ἀδελ-
φὸν αὐτῆς, καὶ τοι τοῦ ἔτι καὶ
αὐτὸν ὄντα, καὶ ἰκνηβόλον. Α-
φροδ. οἶδα ὅτι τίνον, πολλὰ ἰ-
κνηβόλον ἰσῶσας.

Θιῶν κρίσις. ἰσῶς.

Ερμῇ λαβῶν τὸν τὸ μῆ-
λον, ἀπὸ τοῦ ὅτ' ἔτι φρυγίαν
παρὰ τὸν Πριάμου παῖδα,
τὸν βοσκόν. νίμει δὲ ἰ-
δὲν ἐν τῷ Γαργάρῳ, καὶ ἰ-
σῶν πρὸς αὐτὸν, ἔτι σιμναί. Πά-
ρι, καὶ ἰσῶν ὁ Ζῶν, ἰπὼ δὲ
καλὸς τε αὐτὸς ἔτι, καὶ σιμναί
τὰ ἔτι σιμναί, ἀπὸ τοῦ αὐτῶν
ἔτι, ἔτι ὁ αὐτὸν τὸ ἔτι καὶ
ἔτι λαβῶν τὸ μῆλον. ἔτι
ἔτι ἔτι καὶ ἔτι αὐτῶν ἀπὸ τοῦ
πρὸς

cuius, et cationib. an. m. inten-
tū gerūt, quoniam ipse etiā nō raro il-
lis assilō, cōminis suauitate
deliniuit. V. Esto, nec has adori
tis oportere quod sine reueren-
da, ac Dianā qua eandē gratia
nō vulnerasti. C. Vi breuiter dia-
cā, hāc ne deprehēdere quidē uf-
quā sum potis, quippe perpetuū
p mōtes fugiāntē, ad hāc alteri
us cuius iā sui cupidinis illa ten-
netur cupidine. V. en. • Cuius ὁ
gnatē Cup. V. enatu ceruorum
et hinnulorum, quos insēclatū
ut capiat, ac iaculo figat. Ac
φρ. ἔτι τοιαυτῶν huiusmodi studio
tenetur, tametsi fratrē eius qui
nō mīn' arcu ualet et ipse, feriat
eminus. V. Teneo gnate, cū iā
penuero sagitta vulnerasti.

Deorum Iudicium.

Mercuri, accipio hoc pro-
mo, abi in Phrygiā, ad Priami
filiū, pastore armēni, pascis autē
i Ida mōte, qua parte Gargarū
uocāt. Ac dic illi, Iupiter, inquit
ens, ὁ Πάρι iubet te, postquā
ipse formosus es, et rerū amato-
riarū doctus, senectiā ferre uer-
deas, quae nam illatum omniū
formosissima sit. Certaminis
autem praemium, ea quae uicea-
rit, potum accipiat. Hora uer-
tō iam, ut et ipsa uos abeat
ad

Luciani

ad iudicem. Ego uero ablego a
me arbitrium, ut qui ex a quo om
nes uos amē, ac si modo possibi
le foret, libenter oēs uos uictoria
ces uidere uellē, praesertim quā
do & necesse est, q̄ uni pulchris
eudinis summam a iudicabit,
eum oīo in odium ceterarū plu
rium incurrere. Quare equidem
ipse uobis idoneus iudex non
sum, adolescens autē ille Phry
gius ad quē hinc abiis, regio q̄
dem genere prognatus est. &
Ganymedis huius cognatus.
Ceterū simplex & montanus,
neque quisq̄ illū cognitione hac
indignum merito putauerit. V.
Ego uero Iupiter, etiam si Mo
nu ipsum praestitueris nobis iudi
cem, praesenti animo itura sum,
ad documentū mei praebendum.
Quid enim adeo reprehenderit
ille in met Sed oportet etiam hi
sce placere hominem. Iu. Nec
que nos, V. enus timemus quia
quā, etiam si Mars iste tuus cle
us sit arbiter, sed recipimus
& hunc Parim, quisquis etiam
fuerit. I. Num igitur & tibi ean
dem haec, filia, placent quid res
spōdes, auctus te, & erubescis.
Est quidem peculiare hoc uir
ginibus uobis, uerecundia affi
ctae erga talia, sed tamen annuis.

Abiit

πρὸς τὸν δικάστην. ἐγὼ δὲ
ἀπωδοῦμαι τὴν διαταγήν, ἵ
πσις τι ὑμᾶς ἀγαπῶν. καὶ
ἐγὼ οἶόν τι ἐν, ἡδυνᾶν αὐτὴν
πᾶσας νεγκίμους αἰδῶν. ἀλ
λως τι καὶ αὐτῶν μὴ τὸ
καλλιστῶν ἀποδόντα, πᾶ
σι πειχθῆναι αὐτὴν πᾶ
σι. διὰ ταῦτα μὴ αὐτὴν
οὐκ ἐπιτέλει & ὑμῶν δικά
στῆς. ὁ δὲ νεανίας αὐτὸς ὁ
φρῦξ, ἐφ' ἧν ἄπειρε, βασιλι
κὸς μὲν ἔστι, καὶ Γανυμή
δους τοῦτου ξυγγενὴς. τὰλ
λα δὲ ἀφίχεται καὶ ἰδρα, &
αὐτὸν αὐτὴν αὐτὸν ἀπαξίω
σαι τοιαύτης διας. Αφροδί
τῃ μὲν ὡς Ζεὺς, ἡ καὶ τὸν
μῶμον αὐτὸν ἐπιτήσκει. ὁ
μῦν δικάστην, διαφροῦσα βα
σιλοῦμαι πρὸς τὴν ἐπίστα
ξιν. τί γὰρ αὐτὴ καὶ μωμήσαι
τό μου; καὶ δὲ καὶ ταύταις
ἀφροκαρτὸν ἀνδρῶπων. Η
γα. ὁ δὲ ἡμᾶς ὡς Αφροδίτη δι
διαμῶν. αὐτὸν αὐτὸν ὁ Ἄρης ὁ σὸς
ἐπιβραπῆ τὴν διαταγήν, ἀλ
λὰ διχόμεθα ἡ τῶτον, ὅς τις
αὐτὴν ἡ, τὸν Παρίν. Ζ. ὡς καὶ σοὶ
ταῦτα ὡς δύνατορ σιωδὸν καὶ
τί φῆς; ἀποστρέφῃ, καὶ ὄρνυται
αἶς; ἵτι μὲν ἰδίον τὸ αἰδῶ
δαί γε τὰ τοιαῦτα ὑμῶν ἢ
καθῆναι, ἐπιπύνας ὅς ἔμους.
ἀπειρε

ἀπὶ τῆς ἑρ. καὶ ὅπως μὴ χαλε-
πῆνται τῷ Δικαστῇ αἱ νῆρι-
κμελίας, μὴ δὲ λιανὸν ἰμ-
φρῆναι τῷ νεανίσκῳ. ὃ γὰρ
οὐκ ἐστὶν ἐπισημὸν εἶναι λιανὸς
πᾶσας. Εἰμ. προῖω μὲν οὐδὲν
ἐφ' ἑρμηνείας, ἐγὼ μὲν ὅσον
μὲν, ὅσον δὲ μὴ βραδεί-
ως ἀπολαύει μοι, καὶ ὁ ἀρ-
ρεῖται, οἷός ἐστιν ἐγὼ τὸν Πάριον
νεανίσκον ὅσον λιανὸς, καὶ τὰ λ-
λα ὁρμητικὸς, καὶ τὰ τοιαῦ-
τα ἱρῖναι ἰκανώτατος, οὐκ
αὐτὸς ἐστὶν Δικαστὴς λιανός.
Ἀρρ. τοῦτο μὲν ἅπαν ἀγα-
θόν; καὶ πρὸς ἐμοὺ λίγας,
τὸ Δικαστὴν ἡμῖν εἶναι τὸν
Δικαστὴν. πότε δὲ, ἄ-
γαθὸς ἐστὶν οὗτος, ὃ καὶ γυ-
νὴ τις αὐτῷ συνίστη; Εἰμ.
οὐ παντὶ ὁ ἀγαθὸς ἐστὶν,
ὃ Ἀφροδίτη. Ἀφροδ. πῶς λί-
γας; Εἰμ. δεκά τις αὐτῷ συ-
νοικεῖν ἰδαία γυνή, ἰκανὴ
μὲν, ἄγροικος δὲ, καὶ δε-
νὴς ἔχει, ἀλλ' οὐ σφέ-
δρα προσέχει αὐτῇ ἰοικε.
τίνος δ' οὐκ ἔστιν αὐτῇ ταῦτα
ἔρωτες; Ἀφροδ. ἄλλως ἡ-
ρίμω. Ἀδ. παραπρὸς βού-
λῃ οὗτος ἰδίᾳ ταύτη νοι-
σολογούμην; Εἰ. ὅσον ὃ
Ἀδ. αὐτὸν, οὐδὲν ἑλπὴ ὅ-
μως. ἀλλ' ἱρῖτό μιν, ἢ ἄγαθος
ἰδὲ

Adiuc igitur. Ac uidete, ne im-
fiores fiat is iudici, quæcūq; ui-
da fuerit, neue malū aliqđ in-
fatis ipsi adolescentulo. Neq;
n. fieri pce: st, ut æqualiter oēs
formosæ sitis. M. Procedamus
ergo recta uersus Phrygiā. Ac
ego qđ præibo, uos autē nō lenitē
et segmini me, et bono aō esse.
Noui ego Paridem hūc, adoles-
cens ē formosus, et qđ ad cæte-
ra attinet, amori deditus, et ad
cælia discereanda maxime ido-
neus, neq; ille facile iudicauerit
male. V. c. Hoc qđ est totū bene, et
deoq; p me narras, iustū uideli-
cet nobis iudicē. V. trū autē et u-
xore adhuc caret hic, et mul-
lier quæpiā ipsi cohabitauit. M.
Nō oīo absq; uxore est. V. enus.
V. Quō hoc dicis? M. Videtur qđ
dā cū eo habitare mulier Idæa,
sic satis formosa, cæterum rusti-
ca, atq; inter mōies malē consue-
ta. Sed nō admodū adhibere an-
nimū ipsi uidetur. Cuius igitur
gratia hæc interrogas? V. Nul-
lius sanē rei, sed ita temerē in-
mentē uenit. Min. Male lega-
tionē nobis, heus tu, qđ priuati-
m cū hac cōsilia cōfers. Mer. Nū-
bil mali. Minerva hoc, neque
etiam contra uos. Sed inuicem
rogabam me, an sine uxore.

Paris

Paris effec. M. Quamobrem igitur hoc superfluoſe adeo illa curas Merc. Nefcio, niebat igitur, quod temere ita in mentem ueniſſes hoc, neq; ex cōpoſito interrogaviſſet me. Mi. Quid ergo, carce ne uxore adhuc? M. Non uidetur. M. Quid autem Bellicæ ne rei ſtudio aliquo te uetur, aut amans gloriæ eſt, an nihil aliud quæm bubulcus eſt? Me. Verum quidem nō poſſum dicere. Cōiecturam autem face- re licet, iuuenis cum ſic, etiam has res cōſequi illum cupere, ac uelle præcipuum in prælijs eſſe ſe. V. Vides nihilo ego nunc con- queror, neq; crimini uerto tibi, quod cum hac ſeorſim nunc lo- queris. Querulorum enim hoc, nō Veneris. M. Etiam hæc fer- mē eadem interrogaviſſe me, quā ob rem grauiter ne feras, neue- ruſtes eo minus cōſecuta eſſe- re, quod huic quoq; ſimplicitet & abſq; dolo reſpondi. Verum interea dum ſermones cedimus, iam multum progreſſi, reliquia- mus poſt nos ſtellas, & propæ- modum Phrygiam coniungia- mus. Ego uero etiam Idam uia- deo, adeoq; totum Gargatū ex- adie, & ſi nō fallor, pſum quos- que iudicem ueniſſe. Pat. dem.

Iuno.

ὁ παρὶς ὄσιν; Αἰν. ἢς δὲ τί τὸ τοῦ πενυπραγμουνοῦσαι Εἰμ. οὐκ οἶδα· φασὶ δ' οὐδ' ἔτι ἄλλας ἐπιλθεῖν; οὐκ ἔστιν ἂν δὲ ἔτι τοῖς Αἰν. τί οὐδ' ἀγαπᾷς ὄσιν; Εἰ. οὐ δὲ καὶ. Αἰν. τί δὲ τῶν πε- λιμικῶν ὄσιν αὐτῶ ἐπιδυ- μία, καὶ φιλόδοξος τις, ὃ τὸ παύβουλόη; Εἰμ. τὸ μὲν ἀλκίδης οὐκ ἔχει λιγυ- αῖνάζειν δὲ χρεὶ, τὸν δὲ ἴα, καὶ τούτων ἐριγιάσαι τυ- χᾶν, καὶ βούλει δὲ αὐτῶν τὸν πρῶτον εἶναι κατὰ τὰς μάχας. Αἰφρ. ἔρᾳς; οὐδὲν ἔγω μίμνημαι, οὐδὲ πρὸς σιγκαλῶ σοι; τὸ πρὸς ταῖς τῶν ἰδιόκαλῶν. μιμνήμει- ρω γάρ, καὶ οὐκ Αἰφρ. δι- τας τὰ τοιαῦτα. Εἰ. καὶ αὐ- τῶν σχιδῶν τὰ αὐτὰ μὲν ἔρᾳς. Διὸ μὲν χαλκῶς ἔχει μὲν δ' οἶον μινικτῶν, ἵπτι καὶ ταύτη κατὰ τὸ ἀπλοῦς ἀπικρινάμην. ἀλλὰ μετα- ξὺ λόγων ὅδ' ἔστι πολὺν πρῶτον- τος, ἀπὸ πάσαι μὲν τῶν ἀ- γέρων, καὶ σχιδῶν γὰ κατὰ τῶν φρυγίαν δὲ μὲν. ἔγω δὲ καὶ τῶν ἱαλῶν ἴρῶ, καὶ τὸ γάρ- γαρων ἴδον ἀναβῶς. εἰ δὲ μὲν ἀπαταῶμαι, καὶ αὐτῶν ὑμῶν τὸ δὲ κατὰ τὴν Πάριν.

Κρα.

ἤρα. ἴππου δὲ ὄρνι; ἢ γὰρ ἡ-
μιφαίνονται. Ερμ. ταύτην ὦ
ἤρα, πρὸς τὰ λαῖα σκέπαι,
μὴ πρὸς ἄνθρω τῷ ὄρει. πα-
ρὰ δὲ πλὴν πλοῦρα, οὐ τὸ
αὐτοῖον, καὶ πλὴν ἀγγέλου ἰ-
στῆς; ἤρα. ἀλλ' οὐχ ἰστῶ πλὴν
ἀγγέλου. Ερμ. τί φῆς, οὐχ ἰ-
στῆς βεῖδαι κατὰ τὸν ἱμῶν
οὐτωσὶ δάκτυλον, ἐκ μέσων
τῶν πρῶτων προδρόμους;
καί τινες ἐκ τοῦ σκοπέλου κα-
ταδύντα, καλαῦρεπα ἔχον-
τα, καὶ ἀνείροντα μὴ πρὸς
σω διασπίδνασθαι πλὴν ἀ-
γγέλου; ἤρα. ἰστῶ νῦν, ἵνα ἰ-
κῆντι ὄρνι. Ερμ. ἀλλ' ἐκ-
θεῖ. ἰππεὶ δὲ πλεῖστον
ὄρνιθι ἰστῶ, ἐκ δὲ σκοπέ-
λου κατασπῆναι βεῖδαι, ἵ-
να μὴ διαταράξωμεν αὐ-
τὸν αὐτῶν ἐξ ἀφανοῦς κα-
ταδύνται. ἤρα. εἰ δὲ
γὰρ, καὶ οὐτω ποιεῖμεν. ἵ-
ππε δὲ κατεβήκαμεν, ὥρα
σοι ἀφροδίτη προΐναι, καὶ
ἰστῶσαι ἡμῖν τῆς ἰδέου. οὐ
γὰρ, ὥς τὸ εἶναι, ἱμῶν αὐτῶν
τοῦ χωρίου, πολλάκις, ὥς λέ-
γῃ κατελθούσα πρὸς ἀγ-
χίστω. Ἀφρο. οὐ σφόδρα, ὦ
ἤρα, τοῦτο ἄχθεμαι τοῖς
σώμασιν, ἔ, ἀλλ' ἵνα ὕμιν
ὄρνι

Iuno. Vbi autem is est, neque
enim ipsa etiam uideo illum.
Mercur. Hæc uersum, Iuno ad
sinistram respice, non ad sum-
mum montem, sed secundum la-
tus ubi antrum illuc, & armen-
tum uides. Iuno. Ac non uideo
armentum. Mer. Quid aistam
non uides buculas secundum
meum hunc digitum, ex medijs
turpibus progredientes, & quem-
dam à scopulo deorsum curren-
tem, pedum manu tenentem, &
prohibentem, ne longius dispo-
gatur armentum. Iun. Video
nunc tandem, si modo ille est.
Mercurius. Ille uero. Sed quia
propè iam sumus, in terram si
uideatur, demissi, pedibus facia-
mus iect, ne conturbemus ite-
lum, supernæ ex improviso deo-
uolando. Iu. Recte dicis, æque
ita faciamus. Cæterum postea
quam descendimus, tuum iectum
est. Vt nunc, ut præcas, ac ui-
am nobis ducendo commone-
stres. Tu enim, ut consensu
tuncum est, locorum perita
es, quippe quæ sæpius, ut fero-
tur fama, hac ad Anchisem de-
scenderis. Vt n. Non admodum
Iuno, me tua ista mouet dicacio-
tas. Mer. Atque igitur ego nos
ducam.

ducam, nam & ipse frequenter in Ida uersatus sum, quando Iupiter amabat adolescentulum istum Phrygem, ac saepius huc ueni, ab illo missus, ut quid ageret puer, obseruarem, & cum iam in aquilam conuersus esset, una quoque cum ipso aderam, & una formosum illum subleuabam. Et si niodò satis memini, ab hac ipsa rupe in illum in sublime abripuit. Nam hic quidem fortè tum fistula canebat ad ouile; Iupiter autem dicens ipsi deuolans, leniter admodum unguibus circumiectis, ore in eicram, quam super caput habebat, impresso, in altum sustulit puerum, perturbatum, & ceruice reflexa in ipsum inuenientem. Tum igitur ego fistulam sustuli, abiiecit enim illam præ timore. Ac enim arbiter hic propè est, quae te compellentius ipsum. Salububulce. Paris. Et tu certe adolescens. Quis autem ipse es, qui huc ad nos aduenis. aut quasnam has adducis mulieres? Non enim eiusmodi apparent, quae in montibus uersari commodè queant, formosae adeò cum sint. Merc. At non mulieres sunt.

Iunon

ἡγήσομαι. καὶ γὰρ αὐτὸς ἐπὶ Διὶ ἔριψα τῇ Ἰδίῃ, ὅπως ἰδὲ Ζεὺς ἤρα τὰ μερικῆς τῆς φρυγῆς. καὶ πολλὰ κίς δ' οὐροῦ ἰδοῦν, ἵνα ἐκείνου καταπνυφθῆς εἰς ἐπισκοπὴν τὰ παύδης. καὶ ὁπότε ἦδ' ἐν τῷ αὐτῷ κῶ, συμπαραπλάμην αὐτῷ, καὶ σωικῆς ἴσον τὸν κελόν. καὶ εἶγε μέμνημαι, ἀπὸ ταυτοῦ ὅτι πέρρας αὐτὸν αὐτῆρας οὐ μὲν γὰρ τότε τυχεῖ συρίξω πρὸς τὸ πόρνον, καταπλάμην & δι' ἐπιδρῶν αὐτῶ ὁ Ζεὺς, κούφου μάλα τοῖς ὄνυξι πρὸς ἰδαίων, καὶ τῷ σώματι πλὴν ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τιαρὸν δακτύλῳ, ἀνφῶς τὸν παῖδα τιταραχύνον, καὶ τῷ βραχίονι ἀπὸ τραμυλῶν οὐ αὐτὸν ἀποδίδωντα. τότε οὖν ἐγὼ πλὴν σιγγαίλαβον, ἀποβεβλήκα γὰρ αὐτῷ ὑπὸ τοῦ δ' εὐς. ἀλλὰ γὰρ ὁ διαστεινὴς οὐτοὶ πλεονέκτης, ὥστε προσέπω μὲν αὐτόν. χαῖρε ὦ βονκόλι. Πά. νῆ καὶ σύ γε ὦ νεανίσκη. τίς δ' ἐὼν δ' οὐροῦ ἀφίξαι πρὸς ἡμᾶς; ἢ τίνας ταύτας ἄγεις τὰς γυναικας; οὐ γὰρ ἐπὶ τῆς εἰας ὀρεοπολεῖν, οὐτι γὰρ οὐσαι ἡμεῖς. Εἰρησ. ἀλλ' οὐ γυναικῶν εἰσὶν.

ἡρα

ἔγω γ' ὦ Πάρι, καὶ Ἀθλῳαῦ
καὶ Ἀφροδίτῳ ὄρεαι, καὶ
ἔρμῳ ἀπὶ τελευτῆς ὁ Ζεύς.
ἀλλὰ τί φέμεται, καὶ ὠχεῖται;
καὶ μὴ δ' ἐδίδου. χαλεπὸν γὰρ
εἶναι. καὶ σὺ δὲ διὰ τοῦ
τῶν γυναικῶν τῶν πολλῶν αὐ
τῶν, ἐπειδὴ γὰρ φησι, καλὴ
τι αὐτὴς ἐστίν, καὶ σοφὴ τὰ
ἐρωτικά, σοὶ τῶν γυναικῶν ἐπι
φύττω. τοῦ δ' ἄγῳ καὶ τῶν
ἀδελφῶν, ἀναγκάζει τὸ μῦ
θον. Πάρι, φέριδον, τί καὶ
βούλει; ἢ καλὴ, φησι, λαβί
ται. πῶς αὖ οὖν ὦ Διόσκοτα
ἔρμῳ ἀποδοῖναι ἔγω δυνά
μαι αὐτὴν καὶ ἄλλοις ὡς,
δικαστὴς γυναικῶν παραδό
ξιν διαί, καὶ μάλιστα ὦ κα
τὰ βουλόμην; τὰ γὰρ τοιαῦ
τα κρίνειν τῶν ἀβρῶν μάλ
λον, καὶ ἀστικῶν. τὸ δ' ἐ
μὲν, αἴγα μὴ αἴγος ὅπως
γὰρ ἢ καλλίων, καὶ δάμαλιν
ἄλλης δαμάλιν, τὰ γὰρ αὖ
δικάζομαι κατὰ τῶν τίχ
νων. αὐτὴ γ' ὡσαύτως ὁμοί
ως καλὰ, καὶ ἐκείνη δ' ὡς
αὐτὴ ἀπὸ τῆς ἑτέρας αὐτὴ
τῶν ἑτέρων μετατρέχει τῶν
ὅψιν ἀποσπᾶσαι. οὐ γὰρ
δίχα ἀφίσταται φάσις,
ἀλλ' ἵνδα αὖ ἀποδείξῃ
τὸ πρῶτον, τοῦτον ἔρχεται,
καὶ

Iunonem uero ὦ Πάρι, καὶ Μί
neruam καὶ Venerem uiles, καὶ
me Mercurium uidelicet, Iu
piter ad te misit. Sed quid tre
mis, καὶ expalescis? nemeue,
nihil enim periculi hic. Iube
autem te Iudicem esse pulchri
tudinis ipsarum. Quandoquis
dem enim, inquit, καὶ formosus
ipse es, καὶ doctus rerum amato
riarum, cognitionem hanc ubi
commendo, certaminis autem
praemium scies, lecto hoc poto.
Par. Cedo, ut uideam quid sibi
etiam uelit, Pulchra, inquit,
capiat. Quo pacto igitur, ὦ he
re Mercuri, potero ego, mortua
lis cum sim ipse ac rusticus, iu
dex esse tam inopinati specta
culi, καὶ maioris adeo, quam
pro bubulci captu. Nam huius
modi causas disceptare, delica
torum atque urbanorum magis
est. Quod autem ad me attinet,
utra capella formosior altera
sit, καὶ iuuentum alia aliam
superet, fortassis ex arte dijudi
care possim. Haec uero καὶ formo
sae pariter omnes sunt, et non ui
deo, quo pacto aliquis ab una
ad aliam transferendo, aspectum
aut illere queat. Non enim fac
ile absistere uult, sed cuiusque
se primo applicat, ei inhaere,
d

Quod praesens est laudat. Ina-
 de si ad aliud transiit, eum
 illud formosum uidet, & immo
 ratur, & semper ab ijs, quae pro-
 piora sunt, ceu per successionē
 excipitur. Et in summa, cir-
 cumfusa mihi est pulchritudo
 ipsarum, & totum me comple-
 xa tenet. Ac doleo, quod non
 & ipse, quemadmodum
 illi, toto corpore uidere pos-
 sum. Videor autem mihi, bene-
 tum iudicasse; si omnibus pos-
 sum hoc reddidero. Nam &
 transum illud quoque accedit,
 quod haec quidem Iouis soror et
 cōiunx est, illae uero filiae. Quo-
 modo igitur nō periculosum es-
 tum hoc pacto iudiciū hoc fue-
 rit? Mer. Nescio, nisi qđ non li-
 cet detrectare Iouis imperium.
 Pa. Vnum igitur hoc, Mercuri,
 persuade ipsis, ne succēdāt mi-
 hi duae illae reliquae, quacūq; ui-
 dae fuerint, sed qđquid peccatū
 uidebitur, id solis oculis impu-
 eēt. M. Ita facturās se aiunt. tem-
 pus autē iam tibi est, ut peragas
 iudiciū. Pa. Faciemus pericu-
 lum. Qui enim agat quispiā?
 Ceterum illud primū scire uo-
 lo, utrum satis erit spectare ip-
 sas, u. n. n. sunt e. h. s. u. u.
 • qđ etiā exue. e. s. e. necesse ē erit,
 ut dia

καὶ τὸ παρὸν ἰσχυρῶς. καὶ
 ἰπ' ἄλλω μεταβῆναι, καὶ
 καλὸν εἶναι, καὶ παραμυθεῖν,
 καὶ τὰ τῶν πλεονέκτων πα-
 ραλαμβαίνειν. καὶ ὅπως π-
 ροκίχεται μοι τὸ καλὸς αὐ-
 τῶν, καὶ ὅλον πόρρ' εἰδέναι
 μί. καὶ ἔχθρομαι, ὅτι μὴ καὶ
 αὐτὸς ὡς πόρρ' ὁ Ἀργ. & ὅτι
 βλέπω ἀντιτάσσας τῷ σώμα-
 τι. Δικῶ δ' αὖ μοι καλὸν
 δικάσαι, πάσας ἀπολαύ-
 τὸ μέλλον. καὶ γὰρ αὐτὸ καὶ τί
 δει, ταύτῃ μὴ εἶναι συμ-
 βῆναι τῷ Διὶ ἀδελφῶν
 γυναικῶν, ταύτας δ' εὐνο-
 τήσας. πῶς οὖν οὐ χαλεπὴ
 καὶ οὕτως ἡ ἐρίσις; Ερ. οὐκ
 εἶδα. πῶς οὐχ οἶόν τι ἀν-
 τιτάσσας πρὸς τοῦ Διὸς ἐπι-
 λουσιμῶν. Αἰ. ἐν τούτῳ
 Ερμῇ πᾶσι αὐτάς, μὴ χα-
 λιστῆς ἔχον μοι τὰς δύο τὰς
 νεοκίχεται, ἀλλὰ μέντοι
 τὸ ὀφθαλμῶν ἡγάσθαι τῶν
 διαμαρτίαν. Ερ. οὕτως φα-
 σὶ ποιῆσαι. ὦρα δ' εἰ σοὶ ἡδε
 πόρρ' εἶναι μὴ ἐρίσις. Α-
 λ. περὶ αὐτὰς. τί γὰρ αὐ-
 καὶ πᾶσι τις; ἵκνται δ'
 πρῶτον εἰδέναι βούλημα,
 πόρρ' εἰδέναι σκοπεῖν
 αὐτάς, ὡς ἔχουσιν, ἢ καὶ
 ἀποδύσαι λέγουσιν πρὸς τι
 αὐτῶν

ἀριβίς Ἀθιτάσις; Ερ. ὡς
 τὸ μὴ σὺν αὐτῇ τῷ δι-
 καστῇ, καὶ πρὸς αὐτὴν ὅπῃ καὶ
 θέλεις. Πα. ὅπῃ καὶ θέλω;
 γυμνὰς ἰδέσθαι βούλομαι. Ερμ.
 ἀπὸ δὲ οὗ αὐταὶ; οὐδ' ἐπι-
 στήπῃ. ἰγὼ δ' ἀποστραφεί-
 λω. Ηρα. καλῶς ὦ Πάρι. καὶ
 πρῶτα γὰρ ἀπολύσομαι, ὅ-
 πως μάθῃς, ὅτι μὴ μόνον
 ἔχουσας ἀλίσκας λουκῆς, ἀλλὰ
 καὶ τῷ βούλει εἶναι μέγα
 φρονεῖ. ἰπίσθῃς δὲ εἰμι πα-
 ρα, καὶ ὁμοίως καλῶ. Πα.
 ἀπὸ δὲ οὗ καὶ σὺ ὦ Ἀφρο-
 διτα. Ἀδ. μὴ πρότερον αὐ-
 τῇ ἀπολύσῃς ὦ Πάρι, πρὶν
 αὐτὴν λιτὸν ἀπὸ δέχται. φερ-
 μακί γάρ ὄστ', μὴ σὺ κατα-
 γουτὸν δὲ αὐτοῦ. καὶ τοι-
 γὰρ ἰχρὺν μέλ' οὕτω λιπαλ-
 ῶς πικρὸν παρῆναι, μη-
 δὲ τοσαῦτα ἰστί τε μὲν ἔχῃ
 χρώματα, καὶ δ' αὖτε ὥς ἀ-
 λυδῶς ἰταῦρά τινα, ἀπ-
 λὰ γυμνὸν τὸ κάλλ' ἐπι-
 δεικνύειν. Πα. εὖ λέγου-
 σι τὸ πρὸς τοῦ λιτοῦ, καὶ ἀ-
 πίδου. Ἀφροδ. τί οὖν οὐ-
 χὶ καὶ σὺ Ἀδελφῇ τῇ λι-
 τῇ ἀφελούσα, ψιλῶ τῇ λι-
 παλῇ ἐπιδεικνύεις; ἀλλ'
 ἰπισθείης τὸν λόγον, καὶ
 τὴν δικαστῇ φοβῆς; ἢ

ut diligentius examinari co-
 possint. Mercur. Hoc tuum
 officium erit, uidere, utrote
 Iudicis. Ac imperes ipsis li-
 cet, quomodocunque etiam uol-
 les. Par. Quomodocunque
 etiam uolo? Nudas igitur uide-
 re uolo. Mer. Exiite, heus,
 uos. Tu uero inspicite eas. Ego
 interim auertam me. Iun. Rec-
 tē ὦ Paris. Atq; prima certe
 exuam me, ut noris, quod nō so-
 lum Lucertos habeam cādidos,
 neque etiam magnos & angua-
 stos oculos prae me ferendo, su-
 perbiā. Aequaliter uero sum
 tota, & uniformiter pulchra.
 Pa. Exue & te ὦ Venus.
 Mi. Ne prius ipsam exueris,
 ὦ Paris, quā cestum de se depon-
 fuerit. Incantatrix enim est,
 ne te praestigijs circumueniat
 per illum. Et certe quidē opora-
 tebas, neque etiam studiose ite-
 exornatam hic adesse, neq; tot
 coloribus fucatam esse, perinde
 ac uere meretricem aliquam,
 sed ipsam formam nudum exhibe-
 bere spectandā. Par. Rectē san-
 nē admonent illud de cestro, atq;
 etiam deponere illum. Ven. Cur
 non igitur & tu Minerva gae-
 lea deponas, nudum caput spec-
 tandū exhibes, sed concutis co-
 nū, & per teretes iudicem. An

metuisti, ne tibi obij^{er}at & teo
prehendat coeruleum istud ocu-
lorum, si dempto terribili isto
aspiciatur Min. Ecce tibi gas-
tea haec ablata. Ven. Ecce tibi
& cestus hic. Iu. Sed exuamur
etandem. Par. O Iupiter mons-
triforce, quod spectaculum? quae
pulchritudo? quae uoluptas? qua-
lis uirgo haec ut uero regalis il-
la et uenerabilis effulget, adeoq;
uerè digna Ioue. T uetur autē
suaue quiddam & iucundum,
ac blandum & illecebrosum
etiam arrisit. Sed iam satis
habeo felicitatis huius. Si uia-
detur autem, etiam seorsim
unamquamque inspicere uolo,
quoniam nunc certe ambiguus
sum, neque satis scio, ad quid
etiam me referam, uisu in om-
nes partes distracto. Ven. I-
ta faciamus. Par. Absce-
dite igitur uos duae. Tu uero Iu-
no hic mane. Iuno. Manco.
Ac posteaquam me diligen-
ter inspexeris, tempus tibi co-
rit & cetera iam spectare,
num pulchra uictoriae meae do-
na proposita tibi. Nam si me
Pari formosorem esse iudicas
ueris, uniuersae eris Asiae do-
minus. Par. Non donis nostra
haec geruntur. Sed tamen abi-

Agitur

δίδας, μή σοι ἐλέγχται
τὸ γλαυκὸν τῶν ὀμμάτων ἄ-
νου τῆ φοβερῆς βλέπεσθαι;
Αδν. ἰδοὺ σοι ἡ ἑώρας αὐτῇ
ἀφίγεται. Αφρο. ἰδοὺ σοι καὶ
ὁ λίσγος. Ηρα. ἀλλ' ἀποδυ-
σώμεθα. Πρ. ὦ Ζεῦ τὸρά σ' ἔ-
ειπ' ὅτι, τῇ ἑλλάς, καὶ ἡ δει-
νὴς. οἷα μὲν ἡ παρδὶν &
ὡς δὲ βασιλικὸν αὐτῇ καὶ
σιμὸν ἀπολάμπει, καὶ ἁ-
λιδῶς ἄξιον τοῦ Διὸς; ὡς δὲ
ὄρε' ἡ δίδας. καὶ γλαυκὸν
τι καὶ προσαγωγὸν ἐμειδία-
σθ'. ἀλλ', ἥδη μὲν αἷλις ἔ-
χω καὶ σὺ δαίμωνιαις. εἰ δὲ
καὶ δὲ, καὶ ἰδὲ κατ' ἐκὰς
ἐλὼ ἐπὶ δὲ βούλομαι, ὡς
νῦν γὰρ ἀμφίβολός ἐμι, καὶ
οὐκ οἶδα, πρὸς ὃ, τι καὶ ἀπο-
βλήσω, πᾶν τὰς ὁφείας πν-
ευστῶμεν. Αφροδ. οὕτω
ποιῶμεν. Παρ. ἀπὶ τοῦ οὐ-
αὶ δύο. σὺ δὲ ὦ Ηρα πῶριμι-
νι. Ηρα. πῶριμι. καὶ ἀπαι-
δαί με ἀπεβῶς ἰδὲ, ὥρα
σοὶ καὶ τὰλλα ἥδη σκοπεῖν,
εἰ κατὰ σοὶ τὰ δῶρα καὶ νί-
κης καὶ ἐμῆς. καὶ γὰρ με
ὦ Πάρι δικάσις εἶναι κα-
λῶν, ἀπάσις ἰσχυρῆς Α-
σίας δισπότης. Παρ. οὐκ
ὠδὲ δόξοις μὲν τὰ ἑμέ-
τορα, πλὴν ἀλλ' ἀπιδι.

πῶριμι

πρεσβύτερος γὰρ ἀπὸρ αὐτὸν δό-
κῃ. οὐ γὰρ πρόσθι Ἀθλῶν. Α-
δῆν. ἀρίστηνά σοι. ἡ δὲ τὰ λῶ-
μι ὦ Πάρι, δικάσῃς καλῶν,
οὐ ποτε ἤτις αὐτῶν ἐν μά-
χῃς, ἀλλ' ἀπὸ λειψῶν. πολλοί-
μι τῶν γὰρ σοι, καὶ νικηφόρον
ἀποβράχυσμαι. Πάρι. οὐδὲν
Ἀθλῶν δὲ μοι περιέμουν καὶ
μάχῃς. ἐρίων γὰρ, ὡς ὄρας
τὰ νῦν ἐπὶ χεῖρα τῶν φρυγίων
τε, καὶ Λυδίων, καὶ ἀπολι-
μνι. ὅ γὰρ ἡ τῆ παρὸς ἀρ-
χῇ. δῆρ' ἐν δὲ. οὐ μνημονεύ-
σας γὰρ, ἡ δὲ μὴ ἐπὶ δόξῃς
δικάζῃς. ἀλλ' ἐν Λυδίῃ ἡ-
δῆν, καὶ ἐπὶ τῶν λειψῶν, ἡ κα-
νὴς γὰρ ἄδου. τῶν Ἀφροδί-
των παρῆναι ἡμεῖς. Ἀφροδί-
τῃς σοι ἐγὼ πλεονέκτης, καὶ
ἐνέπαικα δ' ἐν ἀντιθέσει. μη-
δὲν παρὰ βίχων, ἀλλ' ἐν-
διαβίβων ἐν ἀσπὶ τῶν μελῶν.
ἡ δὲ δειλὴς ὦ καλὴ, καὶ τὰ
δὲ μου ἀνέστη. ἐγὼ γὰρ πά-
λαι ἠρώσας σε νέον ὄντα, καὶ
καλὸν ὁποῖον οὐκ οἶδα, εἰ τι-
να ἔτρεπον ἢ φρυγία ἔριφα,
μνησθῆναι γὰρ τῶν κάλλους, αἰ-
τιῶμαι δὲ τὸ μὴ ἀπολιπὼν-
τα τοὺς σκοπίλους, καὶ ταυ-
τασι τὰς ψυχὰς, καὶ ἄστυ-
λῶν, ἀλλὰ διαφθάρῃ τὸ καλὸν
ἐν ὁρμῇ. τί μὲν γὰρ
οὐ

Agere uisum est. Tu uero accede Mi-
nerua. Mi. Adsum tibi. Quod
si igitur me o Pari, formosum
esse iudicio declaraueris, haud
unquam ex pugna uictus abibis,
bellatorē. n. ut, & uictoriarum cō-
potē efficiā. Pa. Nihil, Minerva
ua, opus mihi est bello, & pug-
nis. Pax. n. ut uides, in praesentia
tenet Phrygiā ac Lydiā, &
ab hostibus quietū est patris im-
perium. Sed tamē cōfide, neq. n.
cō minus feres, tamen si ob mun-
nera nequaquam iudiciū feram.
Sed induc te eandē, & impone
guleam, satis. n. te inspexi. Se-
nūc Venerē adesse tempus est.
Vc. Ecce meipsam tibi. Ac cō-
tēplere singillatim unūquodq.
diligenter, nisi cursu praeterue-
hē io, sed immorā lo singulis co-
tiā mēbris. Quod si uero placeat,
o formose, etia haec mea dicte ac-
cipe. Ego. n. iā ludū aspiciēs te
iuuenē a ieo & formosum, qua-
lem nescio, an ullum alium nus-
triat Phrygiā, beatum quidem
te puto ob pulchritudinem, rea-
prehendo autem, quod non rea-
licis hisce rupibus & saxis, in
urbe alicubi uitam degis, sed
corrumpi pulchritudinē istam
sinis in solitudine. Quid enim

ufruaris his monitis? *Auc*
 quid pficiunt pulchritudine tua
 ista boues? Decebat aut te iam
 uxore duxisse, non tamen rusticā
 aliquā et indigenam, quales per
 Iōāpāsim mulieres sunt, sed ex
 Gracia aliquā, uel Argiuam
 uel Corinthiā uel Lacanā, cuius
 iusmodi Helena illa ē, adolescē
 tula et formosa, et nulla parte
 me ipsa inferior, et, quod maximū
 est, amori quoque dedita. Nā illa,
 si solū ea aspiciat te, satis scio
 relictis omnibus, seque ipsa ceu
 in acitionem traheā, sequetur,
 et cohabitabit tecū. Proorsum
 aut et tu audisti iam aliquādo de
 ipsa Par. Nihil cūā Venus.
 Nūc aut lubēs audiero, cū quic
 quid est, de illa te narrat. *V.*
 Est haec filia quē Leda, formosā
 se illius, ad quā Iupiter ē cōlo
 deuolauit, i cygnū cōuersus. *P.*
 Qualis aut aspectu est? *V.* Cādi
 da quē, qualē cōsentimenū est es
 se, et cygno pgnatā, tenera autē,
 ut quae in ouo enutrita fuerit,
 munda plerūque exercēs sese, et pa
 lestricae rei dedita. Adco igit
 tur magnopere ab omnibus pas
 sum expetitur, ut et bellum ip
 sius causa susceptū fuerit, cum
 Theseus nondum nubilem il
 lum rapuisset. *V.* Cuius

οὐ ἀπολαύσας τῶν ἱερῶν
 τί δ' αὖ ἀπόναιτο τοῦ σὺ
 ἡλλους αἱ βόες; ἐπρίπι δὲ
 ὕδα σοὶ γυγαμνίνας, καὶ
 μέντοι ἀγροικόν τινα, καὶ
 χαρίτω, οἷα κατὰ πλῆθ
 ἴθι αἱ γυναικός, ἀλλὰ τι
 ναῖν ᾧ ἑλλάδῃ, ὃ Ἀργῆ
 θον, ἢ ἐκ Κορίνθου, ἢ Λακα
 ναν, οἷα πρὸς ἡ ἑλὲν ὄγῃ,
 οἷα καὶ καλῶ, καὶ κατ' ἰο
 δὲν ἡλᾶτ' ὅρ' ἰμοῦ, καὶ τὸ δὲ
 μέγιστον, ὁρῶτική, ἐκείνη γὰρ
 αἱ καὶ μόνον διάσαστό σε, ἢ
 δ' ἰγὼ, πάντα ἀπολιπὼ
 σα, καὶ παρασχῶσαι αὐτῷ
 ἰκδοτορ, ἔψεται, καὶ σιωπ
 κήσῃ. καὶ τῶς δὲ καὶ οὐδ' ἀ
 κήκοας τι πρὸς αὐτῆς. Πά
 οὐδ' ἄρ' ὃ Ἀφροδίτη. νῦν δὲ
 ἡ δὲ αὖ αὖ ἀπολαύσας σου, τὰ
 πάντα, δὲ γυναικός. Ἀφρ
 αὐτὴ δύσχευρ καὶ ὄγῃ Ἀ
 δας, ἡ μινος ᾧ καλῶς, ἢ
 ἢ ὃ Ζεὺς κατὰ πλῆθ, ἡνὶ
 γυναικός. ποῖα δὲ τις πλῆ
 ὄψιν; ἡ δὲ καὶ μὲν, οἷαν ἐκεί
 ἐκ κύκνου γυναικός. ἢ
 παλὺ ἢ, ὡς ἐν αὐτῇ φασὶν
 γυναικός τὰ πολλὰ, καὶ παλαι
 τική, καὶ ὅτι δὲ τὸ πρὸς π
 δατος, ὡς ἢ καὶ πόλεμον ἀμ
 αὐτῇ γυναικός, τοῦ θεοῦ
 ἀπορρίπτει ἀρπάσασθαι. οὐ
 μὲν

μῶν, ἀλλ' ἵπαιδὺν ὅς ἐστι
ἀκμὴν λατρίῃ, πάντες οἱ
ἀρίστοι τῶν ἀχαιῶν ἐπὶ πῶ
μυθεύσαν ἀπλῶς τῶν, προ-
κρίθῃ δὲ Μενέλαος τῷ Πε-
λοπίδῳ γένους. εἰ δὲ δέ-
λας, ἰγὺ σοι λαταπράξομαι
τὸν γάμον. Πά. πῶς φῆς,
τὸν δὲ γυγαμῆδους; Αφρο-
δίτη δ' αὖ σὺ, καὶ ἄλλοι. ἰ-
γὺ δ' οἶδα, ὥς χρὴ τὰ τοιῶ-
τα δρᾶν. Πά. πῶς; ἰδὲ λω-
γὸν αὐτοῖς εἰδέναι. Αφροδ-
ίτη μὲν ἀποδομήσεις ἐπὶ θῆ-
σαν δὲ δὲ ἑλλάδῃ, καὶ πα-
δαὶ ἀφίκη δὲ πῶς λακί-
δαίμονα, ὅφεται σὺ ἢ Ελέ-
νη. τούτῳ δὲ, ἰμὸν αὖ
ἰκτὸν ἔργον, ὅπως ὄρα δὴ
σιταῖ σον, καὶ ἀπολουθῆ-
σαι. Πά. τούτ' αὐτὸ καὶ ἄ-
πιστον εἶναι μοι δοκᾷ, τὸ ἀ-
πολιπύσαι τὸν αὐδρα, ἰδι-
λῆσαι βαρβαρῶν καὶ ξένων συ-
νικηλεύσαι. Αφροδ. δ' ἄρρε
τούτου γινέσθαι. πᾶσι γὰρ
μοι τὸν δῶς καλῶ, ἴμορ δ'
καὶ ἴρω. τούτῳ σοι παραδῶ
σὺ ἡγεμὴν δὲ ὁδοῦ γυναι-
κῶν. καὶ ὁ μὲν ἴρω, ὅπως
παριδῶν δὲ αὐτῶν, ἀναγ-
κάσθαι πῶς γυναικῶν ἔργον. ὁ δ'
ἴμορ δ' αὐτῶ σοι πρὶν χυθῆς,
τῶν δ' ὅπως ὅσον, ἴμορ τὸν τε
θῆσαι,

me postquam iam ad flore[m] ætatis
peruenisset, optimi quique A-
chiuorum ad petēdas illius nupti-
as sese obtulerunt. Ancepostius
aut reliquis cum Menelaus fuit,
ex genere Pelopidarum natus.
Quod si aut uoles, ego tibi confi-
ciā has nuptias. Pa. Qui t nara-
tas, cuius ne quæ iam nupsit alee-
ri? V. Iuuenis adhuc es, et rustia-
cus. Ego uero noui, quo pacto
et illi perficere conueniat. P. Quō,
cupio enim et ipse scire. V. Tu
quidem proficisceris ad perlu-
strandā Græciam, atq[ue] ubi Lau-
ce lemona perueneris, uidebis
et Helena. Post illa uero, meum
iam opus erit, efficere, quo illa
amore tui capiatur, etq[ue] sectea-
tur. P. Hoc ipsum etiam incre-
dibile mihi uidetur, ut illa reli-
cto cōiuge, cum homine barba-
ro atq[ue] hospite ē patria nauigan-
te, in animū inducat. V. Bono
animo es to. Nam huius certe
rei gratia, liberos duos habeo
pulchros, Amabilitatem et
Cupidinem uidelicet, quos tibi
tradā, qui tibi duces iueneris fu-
turi sint. Ac Cupido quidem,
totus subingrediens illam ui co-
get amare mulierem. Amabia-
litas autem tibi ipsi circumfusa
id quod ipsa est, desideratumq[ue]
d iij reddet

reddet & amabilem. Deinde
autem & ego una praesens, ro-
gabo Gratiās, quo & ille co-
mites se praebent, atq; ita om-
nes ipsam, ad hoc quod uelut
mus, impellemus. Par. Quomo-
do fortassis hoc procedet, incerto
tum adhuc, Venus est. V. et una
iamē amo iam Helenam, et ne-
scio quo pacto etiam uidere ip-
sam mihi uideor, & nauigo re-
ctā uersus Graeciā, & in Spar-
ta peregrē absēm, & redeo und-
cum uxore, & doleo quod non
omnia haec iam nūc facio. V. c.
Ne prius amaueris Pari, quā
pronubam me & sponsae concu-
liatricem, iudicio hoc remunera-
tus fueris. Decet enim &
me uictoriae competentem, fictā
adesse uobis, & celebritatem
peragere nuptiarum pariter &
uictoriae. Omnia enim licet ti-
bi haec, & amorē & formā, &
nuptias pōmo ista mercari. P.
At metuo, ne me postulatū iudi-
ciū negligas, & cōtēnas. V. Vis
igitur, ut iurē tibi. P. i. Ne quas
quāscūq; tācūq; pmitte denuo. V. c.
Promitto igitur, Helenā tradito-
ratam me esse uxore tibi, & sus-
tinentem comitem proficiscenti ad
ipsam, deinde & Ilium uenturus
iam esse ad uos, & ipsa adero,

σ

θήσει καὶ ὀράσμιον. καὶ αὐ-
τὴ ἢ συμπάρῃσα, διήσομαι
καὶ τὴ χάριτων ἀκολουθεῖν,
ἀπαντῶν αὐτῷ ἀναπαύσο-
μην. Πά. ὅπως μὲν ταῦτα
χωρήσει, ἀδύλον ὦ Αφροδί-
τη, πλὴν ὅρῳ γε ἢ δὴ εἴ
πας. καὶ ἐν οἷδ' ὅπως καὶ ἰ-
σθῶν αὐτῷ εἶμαι. καὶ πλὴν
οὐδὲν τῆς ΕΛΛΑΔΟΣ, καὶ τῆς
Σπαρτῆς ἐπιδημῶ, καὶ ἰπά-
ναιμι ἰχωρ τῶν γυναικῶν. καὶ
ἄχθεται, ὅτι μὴ παύεται ταῦ-
τα ἢ δὴ ποιεῖ. Αφρο. μὴ πρὶ-
τόρον ὀραδῆς ὦ Πάρι, πρὶν
ἢ μὴ τῶν προμνησθειῶν καὶ
συμφαγωγῶν, ἀμείψασθαι
τῇ ἡρίσει. πρὶν γὰρ ἡμί-
νικητιφόρον ἡμῖν συμπάρῃ-
ναι, καὶ ἰορτάζειν ἅμα καὶ
τὰς γάμους καὶ τὰ ἐπινίκια.
πάντα γὰρ ἰνυσί σοι, τὸν ἰ-
σῶτα, τὸ ἡάλλ', ἢ γάρην,
τούτου τὸ μέλου πρὶαδαι.
Πά. δίδουκα, μὴ μου ἀμείψ-
σεις μετὰ τῶν ἡρίσιν. Αφρο.
βόλει οὖν, ἵπομόσομαι; Πά.
μυδαμῶς, ἀλλ' ὑπόσχου πά-
λιν. Αφρο. ὑποσχούμαι δὲ
σοι τῶν ἑλπίων παραδό-
σιν γυναικῶν, καὶ ἀκολου-
θήσειν γε ἰπ' αὐτῶν, καὶ ἀ-
φίξεισθαι παρ' ὑμᾶς εἰς τῶν
ἰλίων, καὶ αὐτὴ παρῆσομαι,

καὶ

ἢ συμπράξω τὰ πάντα. Πα.
καὶ τὸν ἱρώτα ἢ τ' ἱμερον ἢ
τὰς χάριτας ἄξας; Αφροδ.
δάρρα. καὶ τὸν πῖδον, καὶ τ'
ὕμνωσιν πρὸς τέτοις παρα
κλήσεσσι. Πα. ἔκου' ἐπὶ τού
τοις δίδωμι τὸ μῦθον, ἐπὶ τέ
τοις λάμβανι.

Αἰώς καὶ Ἑρμῆς.

Ἡκιστος ὦ Ἑρμῆ, οἷα ὑπέ
λυσεν ὑμῶν ὁ Ζεὺς, ὡς ὑπερ
σπικὰ καὶ ἀπίδασα; λῶ ἰθι
λήσω, φκόν, ἰγὼ μὴ ἰκ τοῦ
ἔρασε ἔσειράν λαβύσω, ὑμᾶς
δ' ὡς ἀπειρημαδ' ἴτθου, κα
τασπᾶν βιάσθαι με, μάτλω
πονέσσει. οὐ γὰρ δὴ λαβιδεύ
σιτι. εἰ δ' ἰγὼ διλήσασμαι ἄ
νιλεύσαι, οὐ μόνον ὑμᾶς,
ἀλλὰ καὶ τῶν γλῶ ἅμα καὶ
τῶν δάλασσαν σισαρήσσαι
μιτικεῖν. καὶ τὰλλα, ἔ
σα καὶ οὐ ἀνέκασε. ἰγὼ δὲ
ἔτι μὴ λαδ' ἰν ἀπαιτῶν
ἀμάντων καὶ ἰσχυρότερός ἔ
στιν, οὐκ αὖ ἀρνηδεῖω. ὁ
μοῦ δὲ τῶν τοσούτων ὑπερ
φείων, ὡς μὴ καταβαρή
σαν αὐτὴν, καὶ τῶν γλῶ
καὶ τῶν δάλασσαν προσλά
βωμεν, οὐκ αὖ πειθεῖω.
Ερ. σὺ φήμεις ὦ ἀφρό. οὐ γὰρ
ἀσφαλὲς λίγειν τὰ τοιαῦ
τα. μὴ καὶ τι λακὸν ἀπο
λαύ-

ἔ adiuuabo omnia. Pa. Etiam
Cupidinem ἔ Amabilitatem
ἔ Gratiarum tecum adduces? V.
Bonum animum habet, quin ἔ
desiderium ἔ Hymenaeum prae
terea comites assumam. Pa.
Ob haec igitur do tibi possum,
ob haec accipe.

Martius ἔ Mercurij.

Audisti'n Mercurij, cuius
modi nobis minatus sit Iupio
ter, ἔ; supba, quam ἔ dictu ab
surdum Ego, inq't, si uolueris cae
thenam ex aethere demittere,
unde si uos suspēsi me ui detra
here conemini, iusseritis operta,
nunq; enim me deorsum trahes
tis. Cōtrā ego uos, si uelim, in al
tum attrahere, nō uos modo: ue
rum etiā tuam terrā in sam, tuam
mare pariter subiectū in sublimem
me sustulero. Ad haec alia peti
mula, quae tu quoq; audisti. At
ego, si qdē cū uimō quolibet sin
gulari cōferatur, ita praestātorē
cū esse, uiribusq; supiorē, haud
quaq; negaueri, uerū unū tam
multis pariter in caput antece
lere, ut cū ne pōdere qdē uicere
queamus, etiā si terrā ac mare
nobis adiunximus, id neutiquā
credi lerim. M. Bonae uerba
Mars. Neq; n. sat tuū ē ista lo
q; ne qd forte mali nobis conci
d

hincus *perulancia*. *Mars*. Puer
tas vero me apud quolibet hæc
dicturum apud te solū id aus-
deo, quem lingua cōtinentis es-
se sciebam. Sed quod mihi ma-
xime ridiculum uidebatur, tum
quum hæc minitatem audirem
hæc quæcum apud te recitare.
Etenim memin' tam, quum nō
hæc multo ante *Neptunus*, *Iu-*
no ac *Pallas*, mota aduersus
eum seditione, machinarentur
comprehensum illū in uincula
conijcere, quanto opere formi-
ta rit, ut in omnem speciem sese
mercerit, idē cum tres diuini-
xat essent dij. Quod nū *Thetis*
misericordie cōmota, *Briareū*
Centimanum illi auxilium ac-
cessuisset, ipso pariter cum *ful-*
minē ac *tonitru* uinctus erat.
Hæc reputanti mihi reddere
libebat eius magniloquentiam
iactantiamq̃. *Mer*. Tace, bo-
na uerba, neq̃. n. tuum est iſta
uel tibi dicere, uel audire mihi.

Panis & *Mercurij*.

Salue o pater *Mercuri*. *M*.
Salue utiq̃ & tu. Sed quo mo-
do ego pater tuus sum? *P*. An
nō *Cyllenius* ille *Mercurius* es
fui? *M*. Atq̃ admodū. Quo pacto
igitur filius meus es? *P*. Adulte-
rius sū, ex amore tibi natus. *E*.

Per

λαύσω μὲν ὃ φλυαρία. *Λ*
ης. οἱα γὰρ με πρὸς πάντας
αὐτὰ ταῦτα εἰπῶν, οὐχὶ ὃ πρὸς
μὲνον σὶ, ἐν ἑχίμυθῳ ὅπι-
τάμην; ὁ γοῦν μέγιστα γι-
νοῖσιν ἰδοῦ μοι, ἀκούοντι μι-
τάξω ὃ ἀπειλή, οὐκ αὖ δυ-
ναμὲν σιωπῆσαι πρὸς σὶ.
μῆνυμαι γὰρ οὐ πρὸ πω-
λεῦ, ὅποτε ὁ Ποσειδῶν καὶ ἡ
Ἥρα καὶ ἡ Ἀθλῶα ἰπαραστά-
τῳ, ἐπιβούλῳ σου ξυλά-
σαι αὐτὸν λαβόντῳ, ὡς πω-
λεῖ & ὡς διδῶς, καὶ ταῦτα,
ἴσῃς ὅντας. καὶ εἰ μὴ γι-
θίς τις κατεκλίσασα ἐκάλι-
σεν αὐτῷ σύμμαχον Βριάρι-
ον ἰκατόν χερα ὄντα, καὶ ἰ-
δεδίκετο αὐτῷ ἰδὲ αὐτῷ καὶ
βροντῇ. ταῦτα λογιζομένη,
ἰκέσθαι μοι γιγῶν ἐπὶ τῇ ἑκα-
κίρρημοσύνῃ αὐτοῦ. Ἐρ. σιά-
πα, σὺ φῆμα. ὃ γὰρ ἀσφαλὲς
ἔστι σοὶ λῆγαν, οὐτὶ ἐμοὶ ἀ-
κῶν τὰ τοιαῦτα.

Πανὸς καὶ Ἐρμῆ.

Πάν.

Χαῖρ ὃ πᾶσι τοῖς Ἐρμῆ. *Ερ*.
ὦ καὶ σὺ γι. ἀλλὰ πῶς ἰ-
γὼ σὶς πατήρ; *Πά*. οὐχ ὁ Κυ-
κλῶν & Ἐρμῆς ὃ τυγχάνει;
Ερ. καὶ μάλα. πῶς οὖν ἦς ἰ-
μὸς ἄ; *Πάν*. μογχιδῶς εἶμι,
ὃ ἰρωτῆς σοὶ γὰρ μὲν & *Ερ*.

Δία φάγιστος τινὲς μο-
χλίσαντι αἶγα. ἴμὸς γὰρ
ὡς κίρατα ἔχωρ, καὶ ῥίνα
τοῖσιν, καὶ πώγωνά λα-
σιον, καὶ σκέλη διχλήα καὶ
φραγικά, καὶ ὄραν ὑπὲρ τὰς
πυγὰς; Πάν. ὅσα αὖ ἀπο-
σκώψης εἰς ἐμὲ, τὸν σιαυτοῦ
ἵδρ ὦ πάτερ ἱκονῶ διστον
ἀποφαίνεις, μᾶλλον δὲ σιαυ-
τόν, ὃς τοιούτα γεννᾷς, καὶ
παῖδοποιεῖς, ἐγὼ δὲ ἀναίτι-
ος. Εἰ. τίνα δὲ καὶ φῆς σου
μητέρα; ἢ που ἱλαδοῦ αἶγα
μοιχεύσας ἐγώ. Πάν. οὐκ
αἶγα ἐμοίχρυσας, ἀλλ' ἀ-
νάμνησιν σιαυτοῦ ἐπιτιμῶ
Ἀρκάδία παῖδα ἱλυνδὶ-
ραν ἱβιάσω. τί δακνὼν τὸν
δακτυλον ἥττης, καὶ ὅπως
λὺ ἀπορῆς; τίς Ἰκαρίη λίγυ
Πηνελόπην. Εἰ. ἔτα τί πα-
θεῖσα ἐκείνη αὐτ' ἐμοῦ φά-
γῳσι ὁμοιοῦν ἐτιχεν; Πάν.
αὐτῆς ἐκείνης λόγον σοι ἱ-
ρῶ. ὅτι γὰρ μετ' ἐπὶ μετ' ἐπὶ
τίς Ἀρκάδιαν, ὦ παῖ, μέ-
τερ μὲν σου, ἴφκ, ἐγὼ εἰμι
Πηνελόπην ἢ σπαρτιάτις,
τὸν πατέρα δὲ γίνωσκ' ἰ-
δὼν ἔχωρ Εὐμήν τὸν Μαίας
καὶ Διός. εἰ δὲ κέραια φέ-
ρῃ καὶ φραγσκήλῃς αἶ, μὴ
λυπάτωσι. ἰπότε γὰρ μοι
συνώ

Pec Iouē hirci forte esse cuiusdā,
q caprā adulterium cognouit.
Nam meus quō fuctis, q cor-
nua habes, et nasum ulcē, et bar-
bam hircam, et pedes bifidos,
hircinozq, præterea et caudā
sup natibus? P. Quæcunq in me
coniiciā lo dicis, hīs tuū ipsius fia-
liū, pater, pbrosum ac turpē de-
claras, imō potius se ipsum quī
eiusmodi generas et tales libe-
ros procreas. Ego uero extra
culpā sum. M. Quā autē etiam
matrē tuā ais esse? Nū ignorās,
alicubi cū caprā adulteriū exet
cui ego? P. Nō cū capra, sed tū
bi ipse in memoriā reuoca, num
in Arcadia quandoq puellam
liberam puim stupraris. Quid
mordendo digitū, quæris ac diu
dubitasti? Icarij filiā dico Pene-
lopen. M. Quid igitur illi acci-
dit, qd pro me hircō similē te pe-
perit? Pan. Dicam tibi, quæ ex
illa ipsa audiui. Quando enim
me in Arcadiam ablegabat,
O puer, inquit, Mater quidem
tua ego sum, Penelope, ex Spar-
tana. Ceterum patrem notis
habere et deum, Mercurium
illum Maiæ ac Iouis filium.
Quod si igitur cornutus ipse es,
ac pedes hircinos habes, ne id
agere feras. Quando enim me a

cū rem habebat pater tuus, hircoco seipsum assimilauerat, quo facilius lateret, & ob id similis hircoco tu quoque euasisti. Merc. Per Iouē, memini me tale quiddā facere. Ego igitur formosus ille, qui ob formā ac pulchritudinem animū clausum prae me ferro, qui adhuc imberbis ipse sum, pater tuus uocaboret et ab omnibus risu accipiar ob praeclaram libetorum procreationē Pan. At uero de decori tibi pater, nō sum. Nā & Musicus sum & fistula cano, admodū pleno spiritu. Et Bacchus ille, nihil absq̃ me facere quicquam potest, sed es socium & cōsultatorem fecis me, & duco ipsi chorū. Iam & ouilia mea si uideas, qđ per Tegeā et per Parthenium habeo, admodum delectaret te. Impero autē et Arcadię toti. Nusper uero etiam Atheniensibus auxilium ferens, ita praeclare regeſsi in Marathonē, ut ceu donum militare quoddā retulerim, antrū illud, quod est sub arce. Quod si igitur Athenas ueneris, cognosces quantū ibi sit nom̃ Panos. M. At sic mihi, duxisti ne uxore iā? Hoc. n. opinor, dictitant te. Pan. Nequāquā pater, amator enim sū, &

σωλῶ ὁ πατήρ ὁ σὸς, φράζω ἑαυτὸν ἀπέμικτον, ὡς λέγεσθαι. καὶ διὰ τοῦτο ὁμοίῳ ἀπίβης τῷ φράγῳ. Ερμ. νῦν Δία μέμνημαι ποιήσας τι τοιοῦτον. ἐγὼ οὖν ὁ ἐπὶ κάλλει μέγα φρονῶν, ἐτι ἀγίνει & αὐτὸς αὖν, σὸς πατήρ λιμνήσεται, καὶ γελῶτα ὀφείσω παρὰ πάντων ἐπὶ τῇ οὐκαὶ Διὶ. Παν. καὶ μὲν οὐ κατασχυνῶ σε ὦ πάτερ. μουσικός τε γάρ εἰμι, καὶ συρίζω πάντων λαπυρίν. καὶ ὁ Διόνυσος οὐδ' ἐν ἐμοῦ αἶσιν ποιεῖν πυνάται, ἀλλὰ ἑταῖρον καὶ διασώτῃν πεποικίκε με, καὶ ἔγχεμαι αὐτῷ τὰ χερσὶ. καὶ τὰ ποίμνια δέ, εἰ διάσασθ' ἐπίσας πρὸς Τεγεάν καὶ ἀνὰ τὸ Παρθένιον ἔχω, πάντων ἡδύση. ἀρχὴ δέ καὶ ἡ Ἀρκαδίας ἀπάσης. πρώτῳ δέ καὶ ἀδελφαῖσι συμμάχους, εἰς ἡμεῖς ἐρίσθουσιν ἐν παραδῶνι, ὥστε καὶ ἀριστῶν ἡρίδου μοι. τὸ γὰρ τῇ ἀκροπόλει σπέλαιον. ἡ γοῦν ὄν ἀδύνας ἰλίδης, εἰσὴ ὅσον ἐκείνου Πανὸς ἐνομα. Ερμ. εἰπὶ δέ μοι, γιγάμνης ὦ Παν' ἡ Δι; τοῦτο γὰρ οἶμαι, λαλοῦσίν σε. Παν. οὐδαμῶς ὦ πάτερ. ὀφρωτίνης γάρ εἰμι, καὶ

οὐκ αὖ ἀγαπήσομαι συνὼν
 μαζί. Ερμ. ταῖς οὐ αἰξί δι-
 καλὸν ἐπιβαίνεις. Παν. οὐ
 μὲν οὐκ ὠπλεις. ἰγὼ δὲ τῇτι
 ἤχῃ καὶ τῇ Πίτνι οὐκ εἰμι,
 καὶ ἀπάσας ταῖς τοῦ Διο-
 πύσου Μαινάσι. καὶ πάν-
 σπονδάζομαι πρὸς αὐτῶν.
 Ερ. οἶδα οὐδ' ὅ, τι χάρις ᾧ
 τίκνῃς τὰ πρῶτα αἰτουῶτί
 μοι; Παν. πρέσβητι ᾧ πά-
 τρι, ἡμῶς ὃ ἰδὼ, μὲν ταῦτα.
 Ερ. καὶ προσιδί μοι, καὶ φι-
 λοφρονεῖς, πατέρα δὲ ὄρα, μὴ
 ἑλπίσῃς με, ἀδύοντός γε
 τινός.

Ἀπόλλωνος καὶ

Διονύσου.

Τί αὖν λέγομεν ὁμομα-
 φρούς ᾧ Διόνυσος ἀδελφούς
 εἶναι, Ερωτα καὶ Ερμαφρό-
 διτον καὶ Πρίαπον, ἀνι-
 σμόους ὄντας τὰς μερῶς,
 καὶ τὰ ἰωιτικὰ σώματα; ὃ
 μὲν γὰρ πάγκαλός καὶ
 τοξότης, καὶ διωάμιν οὐ
 μινεῖσιν πρὸς βιβλαμύς, ἀ-
 παύτων ἀρχων. ὃ δὲ δῆλος.
 καὶ ἡμίανδρος, καὶ ἀμφί-
 βολός τίς ὄψιν. οὐκ αὖ δια-
 κρίναις, ἵτ' ἰσχυρός ὄσιν, ἵ-
 τ' καὶ παρδένος. ὃ δὲ καὶ
 πρίαπος ὁ σὺν πρίαπος αἰδρινός
 ὁ Πρία-

non cum una aliqua rem ha-
 bere contentius forem. Mer-
 curius. Capras uidelicet con-
 scendis. Pan. Tu quidem iri-
 rides me, at ego tamen et
 cum Echone, et cum Pity
 rem habeo, et praeterea et cum
 omnibus Bacchi Menadibus,
 atque admodum studiose ab il-
 lis obseruor. Mercurius. Scis
 igitur quid te gratificari mihi,
 fili, omnium uelim? Pan.
 Impera pater, nos autem uide-
 bimus, haec uti fiant. Mer-
 curius. Et accedas ad me, et
 prehenses licet, patrem autem
 uide ne me appellaris, quoquā
 audiente.

Ἀπολλίνος καὶ Βα-
 χι.

Quid igitur, dicendum ne
 est, Bacche, fratres esse Cupi-
 dinem; Hermaphroditum et
 Priapum? adeo dissimiles for-
 ma et studijs cum sint. Nam
 hic quidem formosus omnino
 et iaculator est, et potestate
 non parua comparata sibi, om-
 nibus imperat. Ille autem mu-
 lierosus ac scmiuir, ambiguam
 quoque faciem praeseferens, ua-
 non facile dignoscas, adole-
 scens ne sit, an uirgo. Hic uero
 et supra modum uirilis est
 Priap.

Priapus uidelicet. Bac. Ne
 mireris Apollo, non enim ip-
 sa Venus in causa est: sed pa-
 tres, qui diuersi fuerunt. Quando-
 quidem & ij qui eodē patre, eas-
 dēq; matre nascuntur, saepe nume-
 ro alius uir, alius femina, quē
 admodū & uos, nascuntur. Apo.
 po. Ita sane est, ut dicis, se-
 ius tamen similes sumus, & circa
 eadem studia uersamur, Sagitta-
 rii enim ambo sumus. Bac.
 Quantum quidem ad arcum et
 sagittas attinet, eadem ambo
 exercetis, Apollo. Illi uero sis-
 milia nequaquā sunt, quod Dia-
 na quidem hospites mactat as-
 pud Scythas, tu autem uaticinio
 naris, & medicaris aegrotantibus.
 Apo. Ne tu putas sororē
 delectari Scythis: quae quidem
 etiam adornauit, si quis Grae-
 cus aliquando in Tauricam ad-
 uenerit, ut cum eo inde enauis-
 get, iam olim perosa mactatio-
 nes illas. Bac. Recte sanē illa.
 Sed hic Priapus? Ridiculum
 enim quiddā narrabo tibi, quod
 cū Larapsaci nuper essem mi-
 hi accidit. Ego quē ad urbē ac-
 cesseram, ille aut me recepit, ho-
 spitio apud se praebito. Postea
 quā igitur quieti nos dedimus,
 in conuiuio affatim mactati-
 ci-
 circa

ὁ Πρίαπος. Διό. μή μιν
 θαυμάσῃς ὡς Ἀπολλοῦ. οὐ
 γὰρ ἡ Ἀφροδίτη αἰτία τοῦ-
 τῷ, ἀλλὰ οἱ πατέρες, δια-
 φοροὶ γινώσκοντες. ὅπου γὰρ
 καὶ ὁμοπατέριοι πολλὰ καὶ ἐν
 μιᾷ γαστρὶ, ὁ μὲν ἀρσενῶς,
 ὁ δὲ θήλειος, ὡς πόρ' ὑμῶν,
 γίνονται. Ἀπο. ναί. ἀλλ'
 ὑμῶν ὁμοιοὶ ὄντων, καὶ τὰ
 αὐτὰ ἐπιτηδεύοντων. τίς γὰρ
 αὐτῶν ἄμφω. Διό. μή-
 χει μὲν τόξου, τὰ αὐτὰ ὡς
 Ἀπολλοῦ, ἐκείνα δὲ σὺ καὶ ὁ-
 μοίαι. ὅτι ἡ μὲν Ἀρτεμὶς ξι-
 νειτρεῖ ἐν Σκύθαις, οὐ δὲ
 μαντύνει, καὶ ἔξ τούτων λήμ-
 νοντας. Ἀπολ. οἷον γὰρ τίς
 ἀδελφῶν χεῖρην τοῖς Σκύ-
 θαις, ἢ καὶ καὶ παρὰ νόμι-
 σαι, ὡς τις ἕλληνας ἀφικ-
 ταί ποτε ὄντων τῶν βαρβάρων,
 σωτικῶς πλοῦσαι μετ' αὐτοῦ,
 μυστατίζοντες τὰς σφαγὰς.
 Διό. εὖ γὰρ ἐκείνη ποιῶσα. ὁ
 μὲν γὰρ τοὶ Πρίαπος, γι-
 λῶν γὰρ τι σοὶ διγυγίσματα,
 πρῶτον ἐν Λαμψάκῳ γινώ-
 σκει, ἔγὼ μὲν παλαιῶν
 τῶν πόλεων. ὁ δὲ ἐκδο-
 ξάμενός με, καὶ ξενίσας
 παρ' αὐτῷ, ἐπειδὴ ἀν-
 παυσάμενός ἐν τῷ συμπο-
 σίῳ ἰκανῶς ὑποβέβηκα, καὶ

κατ' αὐτάς που μίσας νύκ-
τας ἱπανατὰς ὁ γυναικῶν,
αἰδοῦμαι δὲ λέγειν. Απο. ἰ-
πάγα σι; Διό. τοιοῦτόν ἐστι.
Απολ. σὺ δὲ τί πρὸς ταῦτα;
Διό. τί γὰρ ἄλλο, ἢ ἰγλασσαι;
Απο. ἰὼ γι, τὸ μὴ χαλεπῶς,
μὴ ὃ ἀγρίως. συγγνωστὸς γὰρ,
αἰμαλὸρ σι οὕτως ἔντα ἱπέ-
ρα. Διό. τούτου μὴ οὐκ ἔν-
τα ἢ ἐπί σι αὖ, ὦ Απολλορ,
ἀγάγοι τίνω πᾶσαν. ἡαλὲς
γὰρ σὺ, καὶ ἡομήτης, ὡς καὶ νύ-
φοντα αὖ σοι ἔπριαπον ἐπι-
χρῆσαι. Απο. ἀλλ' ὅτι ἐπιχρῆ-
στὸς γι αὖ Διόνυσος, ἔχω γὰρ με-
τὰ τὴν κίμης καὶ τοῖα.

Ερμῆ καὶ Μαιας.

Ἐστὶ γὰρ τις ὃ μῆτορ ἐν
οὐρανῷ Διὸς ἀδελφῶν ὁ ἱ-
μοῦ; Μαί. μὴ λέγει ὦ Ερμῆ
τοιοῦτον μηδὲν. Ερ. τί μὴ
λέγω, ὅς τοσαῦτα πρᾶγμα-
τα ἔχω μόνῳ ἡάμυν, καὶ
πρὸς τοσαῦτας ἐπικρῶσαι
διασπώμεν; ἰωδὲν μὴ
γὰρ ἔσται αὐτά, σάειαν τὸ
συμπόσιον δᾶ, καὶ διατρώ-
σαντα τίνω ἐκκλησίαν, εἰτα
συνειθέσαντα κατὰ, πρὸς
σάειαν τῷ Διί, καὶ διαφρα-
τὰς ἀγγιλίας τὰς παρ' αὐ-
τῷ, αὖ καὶ κατὰ ἡμέροδο-
μῶντα, καὶ παρ' ἰδόντα ἐτι

circa mediā pp̄e noctē exurgēs
generosus ille: sed pudet dicere.

Apoll. Sollicitus ut ne ues Bac.

Huiusmodi quāpiam est. Apol.

Quid tu autem porro ad haec Ba.

Quid. n. aliud, q̄ nisi. A. Recte

sanē, q̄ neq̄ acerbe, neq̄ rursus

cē q̄quā. Venia. n. dignus est. Si

te formosum adeo sollicitum.

B. Huius igitur gratia, etiā te.

Apollo, sollicitatū merito uene-

rit. Formosus enim & tu, &

præterea comatus, ut uel scbr̄

Priapus ille aggredi te que. &

Apol. Sed non aggredietur

Bacche, me facile. Nam præter

comam etiam arcum gero.

Mercuri καὶ Μαιας.

Est uero, mater, deus q̄quā

in cælo me inferior? M. Cuius

ne qd̄ istiusmodi dixeris Merce-

ri M. Quid nō dicatq̄ qd̄ tenui

negociorū solus sumeā, q̄. des-

lassor, in tā multa ministeria di-

strahuet. Nā mane prius sic

genaū est mihi, statimq̄ ueniens

dum cornaculum ubi d̄ compo-

tant. Tum ubi curtam in qua

cōsultant, undiq̄ strauero, at sin-

gula ita, ut oportet, cōposueris.

Ioui necessum est assistere, ac

perferendis illius mandatis to-

to die sursum ac deorsum cur-

sitare, & redeuntem inspicere.

fula

puerulentum ambrosiam ap-
ponere. Porro priusquam noui
tuis iste pocillator aduenisset,
ego nectiar etiam ministraba-
m. Quodq̃ est omnium inu-
dignissimum, soli omnium ne
noctu quidem agere quietem li-
cet, uerum id quoque temporis
necesse habeo defunctorū ani-
mas ad Plutonem deducere,
maniumq̃ gregi me ducē prae-
bere, tum autem et tribunali-
bus assistere. Neque enim mi-
hi sufficiebant scilicet diurna
negotia, dum uersor in palaes-
tris, dum in concionibus prae-
conis uices ago, dum oratores
instruo, ni haec quoque prouina-
cia accedat, ut simul etiam um-
brarum res disponam. Atqui
Leda filij alternis inter ipsos
uicibus apud superos atq̃ inferos
agitans. Mihi necesse est
quotidie tum hoc tum illud pa-
riter agere, deinde duo illi,
Alcmena ac Semele miseris
prognati mulieribus, ociosi in
coniuijs accumbunt, at ego
Maia Atlantide progenitus
illis ministro scilicet. Qui nunc
quum recens Sidone a Cade-
mi filia reuersus essem, nam
ad hanc me legarat, uisum quid
ageret puella, neque respiran-

λικονιμείον, παρατιθέσθαι
τὴν ἀμβροσίαν· πρὶν δὲ τὸν
νῶντον τοῦτον οἶνοχόον ἤ-
κω, καὶ τὸ νίκτωρ ἐγὼ ἐνέ-
χω. τὸ δὲ πάντων δε-
νέτατον, ὅτι μὲν δὲ νυκτὸς
ἡ ἀδούδω μόνῳ τῶν ἄλ-
λων, ἀλλὰ δὲ με καὶ τότε
τῷ πλούτῳ ψυχαγωγῶν,
καὶ νεκροπομπὴν εἶναι, καὶ
παριστάει τῷ δικαστηρίῳ.
οὐ γὰρ ἰκανὰ μοι τὰ τῆς ἡ-
μέρας ἔργα, ἐν παλαιστροῖς
εἶναι, ἡδὲν ταῖς ἐκκλησί-
αις ἐκπύττειν, καὶ ῥήτορας
ἐκδιδάσκειν, ἀλλ' ἔτι καὶ
νεκρικὰ σινδιὰ πρᾶττειν με-
μερομένον. καὶ τοῖς τὰ μὲν
τῆς Λήδας τέκνα, πᾶρ ἡ-
μέραν ἐκείτῳ ἐν οὐρά-
νῳ καὶ ἐν ἄδου εἶσιν, ἐμοὶ
δὲ, ἡδ' ἐκείτῳ ἡμέραν
καὶ τὰ ὅσα ἡ ἀκῆνα ποιεῖν
ἀναγκαῖον. ὁ μὲν Ἀλ-
κμήνης καὶ Σεμίδης ἕως,
ἐν γυναικῶν ἀσπλῶν γι-
νόμενοι, σὺν χεῖνται ἀφ' ὧν
τιδόν, ὁ δὲ Μαίας δὲ Ἀτλάν-
τος, διχονοοῦμαι αὐτοῖς.
καὶ νῦν ἄρτι ἤνεντά με ἀπὸ
Σιδῶν πρὸς τὴν Κάδμου
θυγάτῳ, ἐφ' ᾧ πίπομαι
με δόλομαι, ὅτι πρᾶττειν ἡ
παῖς, μὴ δὲ ἀναπνέουσαν
τα,

τα; τίποθεν αὐδὲς δὲ τὸ
 Ἀργῷ ἐπισκεψόμενον πλὴν
 Δασάλῳ. ἢ τ' ἐκείθεν, ὅτε βοι-
 ωτίαν φησὶν ἰλδῶν, ἐν παρὸ
 δὴ πλὴν Ἀπτιόπῳ ἰδῆ. καὶ
 ἔλως, ἀπὸ γόρδουκα ἤδη. ἐ-
 γούμ μοι διωατὸν ἴω, ὅδεως
 αὐτὸν ἔξωσα πεπράδαι, ὡς
 πόρ ἐν γῇ ἱκανῶς δουλεύ-
 οντο. Μαῦ. ἰα ταῦτα ὦ τέκ-
 νον. καὶ γὰρ πάντα ἐπαρε-
 τέρ τῷ πατρί, νεανίαν ὄντα.
 καὶ νῦν ὥσπερ ἐπιμύθως, σό-
 βει δὲ Ἀργος, ἅτα δὲ πλὴν βο-
 ωτίαν, μὴ καὶ πλεονὰς βρα-
 χύων λάβοις. ἐξύχολοι γάρ
 οἱ ὄρῳντο.

ΕΝΑΛΙΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

Δωρίδῃ καὶ Γαλατίας.

Καλὸν ὄρασθαι ὦ Γαλα-
 τίας φάσι τὸν σικελὸν τῶτον
 ποιμενῆα ἐπιμελῶναι σοι.
 Γα. μή σ' ἐκώπῃ Δωρί. Ποσει-
 δῶν γὰρ ὁ γόρδον, ὅποι
 αὐτῇ. Δω. τί γάρ, εἰ καὶ τοῦ δι-
 ὸς αὐτὸς παῖς ὢν, ἄγε ἔ-
 σω καὶ λάσοι ἐφάνητο, καὶ
 τὸ πᾶντα ἀμορφώτατον,
 μονόφθαλμον. οἶα τὸ γέν
 ὄνῃσαι αὐτὸν τι αὐτὸ πρὸς πλὴν
 μορφῶν; Γα. οὐδὲ τὸ λάσοι
 αὐτῷ, καὶ ὡς φησὶ ἄγειον, ἄ-
 μορφόν ὄντι. αὐδ' ὁ γόρδον γάρ.
 ἦ, τί ὀφθαλμὸς ἐπιπείπει

cem legauit rursus in Argos
 inuisurū Danaē. Rursus inde
 int Bootiā pfectus, inq̃, obiter
 Antiopā uisito, adeo ut planē
 iā pariturū me negarim. Quod
 si mihi licuisset, lubēs pfecto fec-
 cissēm, id qđ solent h̃, qui in tera-
 ris durā seruūt seruitutem. M.
 Missa fac ista gnate, decet enī
 per omnia morē gerere patri,
 quum sis iuuenis, ac nunc quod
 iussus es, Argos contende, dein-
 de in Bootiā, ne si cessaris,
 fuerisq̃ lentior, plagas etiā au-
 feras. Nam iracundi sunt qui
 amant.

DORIDIS ET

Galatææ.

Formosum amante Galatææ,
 nēpe Siculum istū pastorē aiūe
 amore tui deperire. G. Ne tri-
 de Doris, nā qualis qualis est.
 Neptuno patre prognatus est.
 Dor. Quid tū posita, si uel Ios
 uel ipso sit progenitus, quū usq̃
 adeo agrestis atq̃ hispidus ap-
 pareat, quodq̃ est omnium defor-
 missimum, unoculus. An uero
 credis genus illi quicquam pfe-
 turum ad formam Gal. Ne ista
 huc quidem ipsum, quod hispi-
 dus est atq̃ agrestis, ut tu uocas,
 illū deformat, quin uirile magis
 est. Porro oculus decet etiam

τῷ

c

frona

frontē, quo qđem nihilo segnius
cernit, qđ si duo foret. D. Videa-
ris Galatea nō amantē habere
Polyphemū, sed illū potius a la-
mare, sic cū prędicās. G. Egdē
haud adamo, sed tamen insignē
istā uestrā insultādi opprobran-
diq; petulantiā ferre nō queo. Ac
mibi nimirū inuidētia quadam
isibuc facere uidemini, propter
rea qđ ille quū fortē aliquando
gregē pasceret suū, nosq; ē litto-
rali specula in littore ludentes
cerneret in p̄minentib. Aetnae
pedib. quā uidelicet inter montē
et mare lux⁹ sese in longū porri-
git, uos ne aspexerit qđē, at ego
omniū una uisa sim formosissī-
ma, eoq; in unum me cōiecerit
oculū. Ea res uos malē hēt, nā
argumentū est, me forma prae-
stationem esse ac digniorē, quae
amē, uos contrā fastiditas esse.
Dor. An istud tibi putas inui-
dēdum uideri si primū pastorī,
deinde lusco formosa uisa sis?
quāquam quid aliud ille potuit
in te probare, praeſter candorē?
Is illi placet, opinor, quod cas-
seo & lacti assueuerit, proina-
de quicquid his sit simile, id pro-
pinus pulchrum indicat. Alio-
qui ubi libebit scire, qua sis fa-
cie, de scopulo quopiam, si

quā-

τῷ μετώπῳ, οὐδὲν ἐνδείκνυται
ἐν ὄρω, ἢ ἂν δὴ ὕσαν. Δι-
δοίκασι ὅτι Γαλάτεια οὐκ ὄρα-
σθῶν, ἀλλ' ὁρώμενον ἔχον
τὸν πολύφημον, οἷα ἰπαι-
νέας αὐτήν. Γα. οὐκ ὁρώμε-
νον, ἀλλὰ τὸ πᾶν ἐνεδίει-
κτον τοῦτο οὐ φίλον ὑμῶν. καί
μοι δισκᾷτι ἐπὶ φθόνου αὐτῇ
ποιοῦν. ὅτι ποιομένων πε-
τὴ, ἀπὸ τοῦ σκοπίας παρὸν-
σας ὑμᾶς ἰδὼν ἰδί τοῦ αὐ-
τοῦ, ἐν τοῖς πρόποσι τοῦ Αλ-
τῆος, καὶ μεταξὺ τοῦ ἔργου
καὶ τοῦ θαλάττης αἰγιαλῆς
ἀπομικνύται, ὑμᾶς μὲν
οὐδὲ προσέβλεψεν, ἐγὼ δ' ἔ-
κ πασῶν ἢ καλλίστη ἰδοῦσα,
ἢ καὶ μόνῃ μοι ἰπαῖχε τὴν
ἰφθαλμόν. ταῦτα ὑμᾶς ἔ-
νιξ. δῆγμα γὰρ ὡς ἀμέντω
ἐμὶ, καὶ ἀφίερασθαι. ὑμᾶς
δὲ παρώδοντι. Δω, ἂν πε-
μύνη καὶ ἐνδὲ καλὴ τῶ
ἔφιν ἰδοῦσα, ἰφθόου ὡς
γιγνῆναι; καὶ τοι τί ἄλλο
ἐν σοὶ ἰπαινέσαι ἔχῃ, ἢ τὸ
λαδὸν μόνον. καὶ τοῦτο οἶ-
μαι, ὅτι ξυμῆδης ὅστις τυρῶν ἢ
γάλακτι. πᾶσι τοῖς καλῶν
μοι αὐτοῖς ἡγάθη καλὰ. ἰ-
πὼ τὰ γὰρ ἄλλα, ἐπὶ αὐτῇ
λήθης μαδᾷ οἷα τυχεύει
οὐσα τῶν ἔφιν, ἀπὸ πείρας
τη

ἴδῃς, ἡ πῶς γαλήνη, εἰς
 ἐπιπύσασα εἰς τὸ ὕδωρ, ἡ δὲ
 σιαντῶν, οὐδὲν ἄλλο ἢ χρέ-
 δε λονκῶ ἀπεβῶς. οὐκ ἔ-
 παντάσῃ δὲ τοῦτο, ἢ μὴ ἔ-
 πιπρίπῃ αὐτῷ καὶ τὸ ὄρυμα.
 Γαλ. καὶ μὲν ἐγὼ μὲν
 ἢ ἀκράτως λονκῶ, ὅμως ὄρα-
 τῶν καὶ τοῦτον ἰχθ. ὅμως
 δὲ οὐκ ἔστιν ἰχθ. τινε, ἢ ποι-
 μῶν ἢ ναύτης, ἢ πορθημῶς
 ἰπαντῶ. ὡς δὲ Πολύφωμ, ὅ-
 τάτι ἄλλα καὶ μουσικὴς ἔ-
 τι. Δω. σιῶσα ὦ Γαλά-
 τας, ἐπύσσα μὲν αὐτῷ ἄδον
 τῷ, ὅτι ἐκώμασι πρώτῳ
 ἰπῶσι Ἀφροδίτη φίλου, ἵνον
 αὐτῷ ὁ γυναικῶν ἰδοῖς. καὶ
 αὐτῷ δὲ ἢ πικτῆς, οἷα ἡρα-
 νίον ἰλάφῃ γυνὸν τῶν σαρ-
 κῶν, καὶ τὰ μὲν κίρατα, πῶ-
 χας ὡς πρὸ ἡσάν. ἰγνώσας
 ἢ αὐτὰ, καὶ ἐν ἰσάφῃ τὰ νῦ-
 ρα, οὐδὲ ἡλόλοπι πορθητῆ-
 ρες, ἐμὲ δὲ ἀμουσόν τι-
 ρῇ ἀπώδον, ἄλλο μὲν αὐτὸς
 βῶν, ἄλλο ἢ ἢ ἡύρα ὑπὸ χε-
 ῖ. ὡς οὐδὲ κατέχει τὸν γέ-
 λωντα ἰδιωάμιδα, ὑδὲ τῷ ἰ-
 σοντικῷ ἐκάνω ἄσματι. ἢ μὴ
 ἀρ' ἢ καὶ οὐδ' ἀποκρίνεται
 αὐτῷ ἢ διελθῇ, οὕτω λάλῃ
 ἴσασα βρυχομῶν. ἀλλ' ἢ σχύ-
 γιτι, αἰ φασὶν μιμουμένῃ
 φά-

quando serenitas esset. desp. a
 cians in aquam, et incipsum cō
 templare, uidebis aliud nihil nisi
 si perpetuum eam totam, uer. a
 is quidem non probatur, nisi tu
 bor admixtus illi, decus illi iun-
 xeris. Gal. Atqui ego illi. im-
 modicè candida, tamen eius. a
 di habeo amantem quam in te-
 rim ē uobis nulla sit, quam uel
 pastor uel nauta, uel portitor
 aliquis miretur, ceterum Poly-
 phemus (ut alia ne dicam) etia
 am canendi peritus est. Dor.
 Tace ὦ Galate, audiuimus il-
 lum canentem, quū nuper priu-
 ritet in te, sed ὦ sancte Venus
 asinum rudere dixisses. Nam
 lyrae corpus similitū erat cera-
 uino capiti ossibus renudato
 dum cornua perinde quasi cua-
 bitū prominēbant, his iunctis, in-
 ductisq. filibus, quas ne collo-
 pe quidem circum torquebat
 gresse quiddam & cōsonū canē-
 illabat, quum aliud in eum ip-
 se uoce caneret, aliud lyra sūca-
 cineret, ita ut temperare nobis
 nequiecerimus, quin rideremus
 amatoriam illam cansionem.
 Nam Echo ne respondere qui-
 dem illi uoluit balani, quum
 sit adeo garrula, imo puduif-
 sce, si uisa fuisset imitare
 stridna

ἢ φρουρίσῃς τῶν μονῶν; *Aut*
 quid pficiūt pulchritudine tua
 ista boues? Decebat aut te iā ὅτι
 uxore duxisse, nō tamen rusticā
 aliquā et indigenam, quales per
 Idā passim mulieres sunt, sed ex
 Gracia aliquā, uel Argiuam
 uel Corinthiā uel Lacanā, cui
 iusmodi Helena illa ē, adolescē
 tula ὅτι formosa, ὅτι nulla parte
 me ipsa inferior, et, qđ maximū
 est, amori quoq; dedita. Nā illa,
 si solū ea āspiciat te, satis scio
 relictis omnibus, seq; ipsa ceu
 de iuionem transeat, sequetur,
 ὅτι cohabitabit tecū. Prorsum
 aut ὅτι tu auxili iā aliquādo de
 ipsa. *Par.* Nihil ciā ὁ *Venus.*
 Nūc aut lubes audiero, οἷ quic
 quid est, de illa te narramē. *V.*
 Est haec filia qđ Leda, formosa
 se illius, ad quā Iupiter ē cōlo
 de uolauit, i cignū cōuersus. *P.*
 Qualis aut aspectu est? *V.* Cādi
 da qđ, qualē cōsent, meū est es
 se, ē cigno pgnatā, tenera autē,
 ut quae in ouo enutrita fuerit,
 munda plerūq; exercēs sese, et pa
 lestriae rei dedita. Adleo igit
 tur magnopere ab omnibus pas
 fini expetitur, ut ὅτι bellum ip
 sus causa suscepū fuerit, cum
 Theseus nondum nubilem il
 lum rapuisset. *V.* Crumēa

πρὸς

οὐ ἀπολαύσας τῶν ἱερῶν
 τί δ' αὖ ἀπόνειστο τοῦ σοῦ
 ἡλλοῦς αἰ βόε; ἱερὴ δὲ
 ἔσθ' σοὶ γιγαμνήναι, μὴ
 μὲν τοι ἄρρηκόν τινα, καὶ
 χαρίτω, οἷα κατὰ τὴν Ἰ
 δίην αἰ γυναικός, ἀλλὰ τι
 ναῖν qđ Ἑλλάδι, ὅτι Ἀργῶ
 ἔσθ', ὅτι ἐκ Κορίνθου, ὅτι Λακων
 ναῖν, οἷα πρὸς ἡ Ελένη ἔσθ',
 οἷα καὶ ἡλένη, καὶ κατ' οὐ
 δὲν ἡλάνθων ἡμῶν, καὶ τὸ δὲ
 μέγιστον, ὅδ' ὅτι καὶ ἡμῶν γὰρ
 αἰ καὶ μόνον διάσαστό σε, οἷ
 δ' ἔγω, πάντα ἀπολιποῦ
 σα, καὶ παρὰσχῶσαι αὐτῷ
 ἡδονήν, ἡψεται, καὶ σιωπ
 κήσει. πάντως δὲ καὶ οὐ ἀ
 νέκοός τι πρὸς αὐτῆς. Πά
 οὐδ' ἂν ὡς Ἀφροδίτη. νῦν δὲ
 ὅτι ἡλένη αὖ ἀπολαύσας σου, τὰ
 πάντα, διηγούμενος. Ἀφρ
 οδίτη δὲ καὶ μὲν ἔσθ' Ἀφ
 ροδίτης, ἡμῶν δὲ ἡλένης, ὅτι
 ἡμῶν ὅτι Ζεὺς κατὰ πρῶτον, ἡμῶν
 γυναικῶν. ποῖα δὲ τις τῶν
 ὀφείλων; ἡ δὲ καὶ μὲν, οἷα ἐκ
 ἐκ κύνου γιγαμνήναι. ἡ
 παλὺ ὅτι, ὡς ἐν ὧν φασὶν
 γυναικὰς τὰ πολλὰ, καὶ παλαι
 τική, καὶ ἔτω δὲ τι πρὸς πρ
 δαςτος, ὡς ἐκ καὶ πόλεμον ἀμ
 αὐτῇ γυναικῶν, τοῦ Θεοῦ
 ἀνθρώπων ἡ ἀρπάσαντο. οὐ
 μὲν,

μὲν ἄλλ' ἱκεδύπορ εἰς
ἀμύνω λατῆσιν, πάντες οἱ
ἀρίστοι τῶν ἀχαιῶν ἐπὶ τῷ
μνηστέρῳ ἀπλῶτασιν, προ-
κρίθην δὲ Μενέλαος τῷ Πε-
λοπίδῳ γένους. εἰ δὲ δι-
λεις, ἐγὼ σοι λαταπράξομαι
τὸν γάμον. Πά. πῶς φῖς,
τὸν δὲ γιγαμικλῆς; Ἀφρο-
δίτη εἰ σὺ, καὶ ἄγροισι. ἐ-
γὼ δ' οἶδα, ὥς χρὴ τὰ τοιχῶ-
τα δρᾶν. Πά. πῶς; ἰδὲ λω-
γὸς καὶ αὐτοῖς εἰδέναι. Ἀφροδ.
σὺ μὲν ἀποδμήσεις ἐπὶ θί-
αν δὲ δὲ ἑλλάδ' ὅ, καὶ πε-
λάγῳ ἀφίκη δὲ τῷ Λακ-
δαίμονα, ὅψεται σὺ ἑλί-
ων. τοῦτ' αὖθις δὲ, ἐμὲν αὖ
εἰν τὸ ἔργον, ὅπως ὀραδύ-
σिताί σου, καὶ ἀπολυδύ-
σαι. Πά. τοῦτ' αὖτὸ καὶ ἄ-
πιστον ἀνάμει δολῶ, τὸ ἀ-
πολιποῦσαν τὸν αὐδρα, ἰδι-
λῶσαι βαρβαρῶν καὶ ξένων συ-
νικηλοῦσαι. Ἀφροδ. δ' ἄρ' εἰ
τοῦτον γι' ἐνίκα. πᾶσι γὰρ
μοι ἔσθ' ἄνδ' ἀνδρῶν, ἱμῶν
καὶ ἱερῶν. τοῦτ' αὖ σοι παραδῶ
σὺ ἡγεμόνι δὲ ὁδοῦ γρηγο-
μῆν. καὶ ὁ μὲν ἱερῶν, ὅπως
παρὰ δὲ αὐτῷ, ἀναγ-
κᾶς τῷ γυναικῇ ἔσθ' ἡδ' ὁ
ἱμῶν αὐτῷ σοι πρὶν χυθῆς,
τὸ δ' ἑπὶ ὅσῳ, ἱμῶν τὸν τι
θήσῃ,

me postquam iam ad florē aetatis
peruenisset, optimi quique Ae-
chiuorum ad petēdas illius nupti-
as sese obtulerunt. Antepositus
autē reliquis iū Menelaus fuit,
ex genere Pelopidarum natus.
Quod si autē uoles, ego tibi confi-
ciā has nuptias. Pa. Qui t' nara-
xasticus ne quae iam nupsit alic-
ui? Iuuenis adhuc es, et rustia-
cus. Ego uerō noui, quo pacto
tibi proficere conueniat. P. Quō,
cupio enim et ipse scire. V. Tu
quidem proficisceris ad perlu-
strandā Graeciam, atq; ubi La-
ceiaemona perueneris, uidebis
te Helena. Post illa uerō, meum
iam opus erit, efficere, quo illa
amore tui capiatur, eq; secte-
ant. P. Hoc ipsum etiam incre-
dibile mihi uidetur, ut illa reli-
cto cōiuge, cum homine barba-
ro atq; hospite ē patria nauigan-
te, in animū inducat. V. Bono
animo esto. Nam huius certē
rei gratia, liberos duos habeo
pulchros, Amabilitatem et
Cupidinem uidelicet, quos tibi
tradā, qui tibi duces itineris fu-
turi sint. Ac Cupido quidem,
totus subingrediens illam ui co-
get amare mulierem. Amabi-
litas autem tibi ipsi circumfusa
id quod ipsa est, desideriumq;

reddet & amabilem. Deinde
autem & ego una praesens, to-
gabo Gratias, quo & ille co-
mites se praebcant, atq; ita om-
nes ipsam, ad hoc quod uolus-
tuus, impellemus. Par. Quomo-
do fortassis hoc procedet, incerto
tum adhuc. Venus est. Veruna-
tamen amo iam Helenam, et ne-
scio quo pacto etiam uidere ip-
sam mihi uideor, & nauigo res-
eda uersus Graeciam, & in Spar-
ta peregrine absam, & redco una
cum uxore, & doleo quod non
omnia haec iam nunc facio. Vc.
Ne prius amaueris Pari, quam
pronubam me & sponsae concu-
bitricem, iudicio hoc remunera-
tus fueris. Decet enim &
me uictoriae competem facta
adesse uobis, & celebrare item
peragere nuptiarum pariter &
uictoriae. Omnia enim licet tibi
liberum, & amore & forma, &
nuptias poto ista merari. P.
Ne metuo, ne me postulat iudi-
cium negligas, & coetenas. V. Vis
igitur, ut iure tibi. P. Nequa-
quam sed tantum promitte denuo. Vc.
Promitto igitur, Helenam tradi-
turam me esse uxorem tibi, & sus-
tenta comitem proficiscenti ad
ipsam, deinde & illum uentura
tam esse ad uos, & ipsa adero,

σ

θήσει καὶ ὀράσμιον. καὶ αὐτῇ
τῇ ἡ συμπαρεῖσα, δέησονται
καὶ τὴν χαρίτων ἀκολουθεῖν,
ἀπαντῶν αὐτῷ αὐα πείσο-
μεν. Πά. ὅπως μὲν ταῦτα
χωρήσει, ἀδελφεὲς Ἀφροδί-
τη, πλὴν ὁρῶ γὰρ ἡδὲν εἶ
ἐλπίς. καὶ ἐκ οὗδ' ὅπως καὶ ἰ-
σθῶν αὐτῷ εἶμαι. καὶ πλὴν
οὐδὲν τῆς ἐλλάδος, καὶ τῇ
Σπάρτῃ ἐπιδὲ μὲν, καὶ ἰπά-
ναιμι ἵκων τῷ γυναικῶ. καὶ
ἀχθόμεναι, ὅτι μὴ παύσει ταῦ-
τα ἡδὲν ποιεῖ. Ἀφρο. μὲν πρῶ-
τον ὀραδῆς ὡς Πάρι, πρῶ-
τον ἡμῶν πρὸς μὲν καὶ
νυμφαγωγὸν, ἀμείψασθαι
τῇ κρίσει. πρέπει γὰρ καὶ
νικητὸν ὁρῶν ἡμῶν συμπαρε-
ῖσαι, καὶ ἰορτάζειν ἅμα καὶ
τὸς γάμους καὶ τὰ ἐπινίκια.
πάντα γὰρ ἵναι σοι, τὸν ἰ-
σθῶν, τὸ καλὸν, τὸ γάρον,
τούτου τῷ μέλλον πρὸς αὐτῶν.
Πά. δίδωμαι, μὲν μὲν ἀμείψ-
σεις μετὰ τῷ κρίσει. Ἀφρο.
βλέπει οὖν, ἵπποδοξομαι; Πά.
μὴ δαμῶς, ἀλλ' ὑπὸς ἡσ
πᾶν. Ἀφρο. ὑπὸς ἡσ πᾶν δὲ
σοι τῷ ἐλπίσω παρὰ δὲ
σεν γυναικῶ, καὶ ἀκολου-
θήσειν γὰρ ἡμῶν αὐτῷ, καὶ ἀ-
φίξει αὐτῶν παρ' ἡμῶν εἰς τῷ
ἡμῶν, καὶ αὐτῇ παρὶς σεναι,
καὶ

ἢ συμπράξω τὰ πάντα. Πα.
 καὶ τὸν ἴψωτα ἢ τ' ἴμιρον ἢ
 τὰς χάριτας ἄξαι; Αφροδ.
 δάρρ' α. καὶ τὸν πῖδον, καὶ τ'
 ὑμεῖς αὖ πρὸς τότοις παρὰ
 κάφομαι. Πα. ἐκούῃ ἐπὶ τού-
 τοις δίδωμι τὸ μῦθον, ἐπὶ τέ-
 τοις λαμβάνει.

Αφροδ. καὶ Ἑρμῆ.

Ἡκιστος ὦ Ἑρμῆ, οἷα ἐπέ-
 λησεν ἡμῖν ὁ Ζεὺς, ὡς ὑπερ-
 σπινὰ καὶ ἀπιδόρα; ὡς ἰθι-
 λήσω, φησὶν, ἰγὼ μὲν ἐκ τοῦ
 ἀραὶ σφαιρὰν λαλήσω, ὑμᾶς
 δ' ὡς ἀπειρημαδὶν ἐνθάδε, κα-
 τὰ σπῆρ βιάξινά με, μά τι
 πονήσιν. οὐ γὰρ δὴ λαδὶ λαλῶ
 σιν. εἰ δ' ἰγὼ διλήσασιν ἀ-
 νελύσας, οὐ μόνον ὑμᾶς,
 ἀλλὰ καὶ τὴν γῆν ἅμα καὶ
 τὴν θάλασσαν σφραγίσας,
 μετ' αὐτῶν. καὶ τὰλλα, ἴ-
 σα καὶ οὐ ἀνέκωσας. ἰγὼ δὲ
 εἶμι μὲν λαδ' ἐν ἀπείτων
 ἀμείνων καὶ ἰσχυρότερος ἰ-
 στήρ, οὐκ αὖ ἀνελύσειν. ὁ-
 μοῦ δὲ τῶν τεσσούτων ὑπερ-
 φέρον, ὡς μὴ καταβάρη-
 σαι αὐτήν, καὶ τὴν γῆν
 καὶ τὴν θάλασσαν προσλά-
 βειν, οὐκ αὖ πεισθίσειν.
 Ερ. σφῆμαι ὦ ἀφροδ. οὐ γὰρ
 ἀσφαλὲς λήγειν τὰ τοιῶν-
 τα. μὴ καὶ τι λαλὸν ἀπο-
 λαύ-

ῶ adiuvabo omnia. Pa. Etiam
 Cupidinem & Amabilitatem
 & Gratiarum tecum adduces? V.
 Bonum animum habe, quoniam &
 desiderium & Hymenaeum praeter
 cetera comites assumam. Par.
 Ob haec igitur do tibi potum,
 ob haec accipe.

Martis & Mercurij.

Audisti? Mercuri, cuius fa-
 modi nobis minatus sit Iupio-
 ter, quod superba, quam se dictu ab-
 surdat? Ego, inquit, si uoluero cae-
 lebentem ex aethere demittam,
 unde si uos suspēsi me uideat, a-
 here contemini, iusseritis operā,
 nunquā enim me deorsum trahē-
 tis. Obtrā ego uos, si uelim, in al-
 tum attrahere, nō uos modo: ue-
 rum etiā tuam terrā ipsam, cum
 mare pariter subiectū in sublimē
 me sustulero. Ad haec alia per-
 multa, quae tu quoque audisti. Ac
 ego, si quidē cū uīuo quolibet sin-
 gulari cōferatur, ita praestātorē
 cū esse, uiribusque superiorem, haud
 quāquam negaueri, uerū unū tam
 multis pariter in tantū antecel-
 lere, ut eū ne pōdere quidē uicere
 queamus, etiā si terrā ac mare
 nobis adiunximus, id neutiquā
 credi iterim. M. Bona uerba
 Mars. Neque nō fat tuū ē ista lo-
 quere, ne quid forte mali nobis conci-
 d

hismus perulantia. Mars. Puer
tas uero me apud quolibet hæc
dicturū sumo apud te solū id aus
deo, quem lingue cōtinentis es
se sciebam. Sed quod mihi ma
ximè ridiculum uidebatur, cum
quum hæc minitatem audirem
hæc quædam apud te recitare.
Etenim meminī tam, quum nō
hæc multo ante Neptunus, Iu
no ac Pallas, mora aduersus
eum seditione, machinarentur
comprehensum illū in uincula
conijcere, quanto opere formi
ta rit, utq; in omnem speciem sese
meruerit, idq; cum tres diuini
xat essent dij. Quod nū Theas
misericordie cōmota, Briareū
Centimanum illi auxilium ac
cessuisset, ipso pariter cum ful
minē ac tonitru uinctus erat.
Hæc reputanti mihi reddere
libebat eius magniloquentiam
iaculantiamq;. Mer. Tace, bo
na uerba, neq; n. tutum est iis hæc
uel tibi dicere, uel audire mihi.

Panis & Mercurij.

Salue o pater Mercuri. M.
Salue utiq; & tu. Sed quo mo
do ego pater tuus sum? P. An
nō Cyllenius ille Mercurius es
tu? M. Atq; admodū. Quo pacto
igitur filius meus es? P. Adulte
rius sū, ex amore tibi natus. E.

Pet

λαύσωμεν δι' φλυαρίας. Α
ρης. οίει γάρ με πρὸς πάντας
αὐτὰντα εἰπῶν, οὐχὶ ἔ
μινον σὶ, δι' ἐχινυδ' ἀν' ἐπι
τάμω; ὁ γοῦν μάστιγα γυ
λῶν ἰδοξί μοι, ἀκούοντι με
ταξὺ δι' ἀπαλῆς, οὐκ αὖ δυ
ναμῶ σιωπῆσαι πρὸς σὶ.
μήμνημαι γὰρ οὐ πρὸ πω
λῶ, ὅποτι ὁ Ποσειδῶν καὶ ἡ
Ἥρα καὶ ἡ Ἀθλῶα ἰπαραγαύ
τορ, ἐπιβούλους σου ξυνοῦ
σαι αὐτὸν λαβόντορ, ὡς παρ
τοῖς ὧν δ' ἐδιδῶς, καὶ ταῦτα,
φῆς ἔντας. καὶ εἰ μὴ γι
ῶσις κατελέγασα ἐκάλι
σος αὐτῷ σύμμαχον Βριάρι
ον ἰκατόγχερα ἔντα, καὶ ἰ
δεδίδοι αὐτῷ ἰδραυνὸν καὶ
βροντῆ. ταῦτα λογιζομένη,
ἰπῆα μοι γυλῶν ἐπὶ τῇ λα
λιρρύμοσυν αὐτοῦ. Εἰ. σιά
ωα, σὺ φῆμα. ἔ γ' ἀσφαλῆ
ἔτι σοὶ λέγω, οὐτὶ ἐμοὶ ἀ
κῶα τὰ τοιαῦτα.

Πανὸς καὶ Εἰμῶ.

Παύ.

Καίρι ὦ πᾶσι τοῖς Εἰμῶ. Εἰ.
ὦ καὶ σὺ γι. ἀλλὰ πῶς ἰ
γὰ σὶς πατήρ; Πά. οὐχ ὁ Κυ
λῶν & Εἰμῶς ὁ τυγχάνεις;
Εἰ. καὶ μάλα. πῶς οὖν ἦς ἰ
μὸς εἰ; Παύ. μοι γ' ἰδὲ εἰς αἶμα,
δὲ ἰρῶτὲς σοὶ γυνή μιν &. Εἰ.

ὅτι Δία φάγυσιν τις μο-
χούσαντ' ἄγα. ἰμὸς γὰρ
πῶς κίρταται χυμ, καὶ εἴνα
τοιχύντω, καὶ πώγονα λά-
σιον, καὶ σκύλη διχλὰ καὶ
φραγικὰ, καὶ ἔραν τὰς
πυγὰς; Παν. ὅσα αὖ ἀπο-
σκώφης εἰς ἐμὲ, τὸν σιαντοῦ
ἦν ὡ πατέρ' ἐπονέδιστον
ἀποφαίνεις, μᾶλλον δὲ σιαν-
τόν, ὃς τοιαῦτα γένεας, καὶ
παιδοποιεῖς, ἐγὼ δὲ αὐαίτι-
ς. Ερ. τίνα δὲ καὶ φῆς σου
μυτήρα; ἦπον ἱλαδον ἄγα
μοιχούσας ἰγυλ. Παν. οὐκ
ἄγα ἰμοσχούσας, ἀλλ' ἁ-
νάμνησιν σιαντόν ἱποτιῖν
Ἀρκαδία παῖδα ἱλυνδὲ-
ραν ἐβιάσω. τί δακνὸν τὸν
δάκτυλον ἴκταις, καὶ ἔπιπο-
λὺ ἀπορᾷς; τίς ἱναρὶς λίγω
Πηνελόπειν. Ερ. ἔτα τί πα-
δοῦσα ἱκείνη αὐτ' ἰμοῦ φά-
γυσιν ὁμοίον ἰτιχον; Παν.
αὐτῆς ἱκείνης λόγον σοι ἰ-
γῶ. ὅτι γὰρ με ἐβίπιμπρο ἔπι
πῶ Ἀρκάδιαν, ὡ παῖ, μέ-
τηρ μέν σου, ἰγν, ἐγὼ εἰμι
Πηνελόπειν ἡ σπαρτιάτις,
τὸν πατέρα δὲ γίνωσκον δι-
ὸν ἰχωρ Ερμῆν τὸν Μαίαν
καὶ Δίον. εἰ δὲ νόρασφί-
ς καὶ φραγοσκίλης εἰ, μὴ
λυπάτω σι. ὁπότε γὰρ μοι
συνώ

Per Iouē hirci fortasse cuiusdā,
q̄ caprā p̄ adulterium cognovit.
Nam meus quō fueris, q̄ cor-
nua habes, et nasum talē, et bar-
bam hircam, & pedes bifidos,
hircinosq̄, praeerea & caudā
sup̄ natibus. P. Quaecumq̄ in me
cōiiciā. lo dicis, ijs tuū ipsius fi-
liū, pater, p̄brosū ac turpē de-
claras, imō potius te ipsum qui
eiusmodi generas & tales libe-
ros procreas. Ego uero extra
culpā sum. M. Quā aut̄ etiam
matrē tuā ais esse? Nū ignorās,
alicubi cū caprā adulteriū exet
cui ego? P. Nō cū capra, sed tū
bi ipse in memoriā reuoca, num
in Arcadia quandoq̄ puellam
liberam p̄uim stupraris. Quid
mordendo digitū, quarts ac diu
dubitas? Icarij filiā dico Penē-
lopen. M. Quid igitur illi acci-
dit, q̄d pro me hircō similē te pe-
perit? Pan. Dicam ubi, quā ex
illa ipsa audiui. Quando enim
me in Arcadiam ablegabat,
O puer, inquit, Mater quidem
tua ego sum, Penelope, ex Spar-
tana. Caeterum patrem notis
habere te deum, Mercurium
illum Maia ac Iouis filium.
Quod si igitur cornutus ipse es,
ac pedes hircinos habes, ne id
agere feras. Quando enim mea

cum

cū rem habebat pater tuus, hirc
co seipsum assumulauerat, quo
facilius lateret, & ob id similis
hircu tu quoq; euasisti. Merc.
Per Iouē, memini me tale quida
dā facere. Ego igitur formosus
ille, qui ob formā ac pulchritu
dinem animū elatum prae me fe
ro, qui a huc imberbis ipse sum,
pater tuus uocaboret et ab omni
bus risu accipiar ob praeclaram
liberorum procreationē? Pan.
At uero de decori tibi pater, nō
sum. Nā & Musicus sum & fi
stula cano, admodū pleno spiri
tu. Et Bacchus ille, nihil absq;
me facere quicquam potest, sed
et socium & cōsultatorem facis
me, & duco ipse chorū. Iam &
ouilia mea si uideas, qđ per Te
geā et per Parthenium habeo,
admodum delectaret te. Imper
ro autē et Arcadie toti. Nus
per uero etiam Atheniensibus
auxilium ferens, ita praeclare
te gessi in Marathonē, ut ceu
donum militare quoddā retule
rim, antrū illud, quod est sub ara
ce. Quod si igitur Athenas ue
neris, cognosces quantū ibi sit
nomē Panos. M. At dic mihi,
duxisti ne uxore iā? Hoc. n. opia
nor, dictitant te. Pan. Nequa
quā pater, amator enim sū, &

σωλῷ ὁ πατήρ ὁ σός, ῥάγω
ἰαυτὸν ἀπέμικτον, ὡς λάθοι.
καὶ διὰ τοῦτο ὅμοι' ἁπεί
βης τῷ ῥάγω. Εἰμ. νὺν Δία
μήμνημαι ποιήσας τι τοιού
τον. ἐγὼ οὖν ὁ ἐπὶ κάλλει μέ
γα φρονῶν, ἐτι ἀγίγει' αὐ
τὸς ὦν, σὸς πατήρ λιμνήσο
μαι, καὶ γελῶτα ὀφείσω πα
ρὰ πᾶσιν ἐπὶ τῇ σὺν παιδίῳ.
Παν. καὶ μὴν οὐ κατασχέ
νῃ σε ὦ πατήρ. μουσικός τε
γάρ εἰμι, καὶ συρίζω πάντων
καπνερῶν. καὶ ὁ Διόνυσος
οὐδ' ἐμὲ αὐτὸν ποιεῖν πύ
ναται, ἀλλὰ ἱταίρων καὶ δια
σώτῳ πεποικίε με, καὶ ἡ
γῆμαι αὐτῷ τὸ χορὸν. καὶ τὰ
ποίημα δέ, εἰ διέσσειέ μου
ἐπὶ σά περὶ Τεγεαῶν καὶ Ἀ
ρὰ τὸ Παρθένιον ἵχω, πάντων
ἡδύησιν. ἄρχω δέ καὶ εἰ Ἀρ
καδίας ἀπάσης. πρώτῳ δέ
καὶ Ἀδελφάοις συμμάχους,
ἵως ἡρίσθωσι ἐν μακροδω
νι, ὥστε καὶ ἀριστῶν ἡρί
δου μοι. τὸ γὰρ τῇ ἀγορῇ λέ
σπῆλαιον. ὡ γοῦν ὄν ἀδή
νας ἱλθης, εἰσὴ ὅσον ἐκείνῳ
Πανὸς ἔνομα. Εἰμ. εἰπὶ δέ
μοι, γιγάμικτος ὦ Πανὺ ἡ
δύ; τοῦτο γὰρ οἶμαι, καταπύ
σι σι. Παν. οὐδ' αὖτως ὦ πα
τήρ. ὀφρυνίς γάρ εἰμι, καὶ

ὅνα αὐτὸν ἀγαπήσασιν συνῶν
μα. Ερμ. ταῖς οὐδ' αἰξὶ ἀν-
ταδὲ ἐπιβαίνεις. Πάυ. οὐ
μὲν σκώπτεις. ἐγὼ δὲ τίτη
ἤχοι καὶ τῇ Πίτυϊ συνέειμι,
καὶ ἀπάσας ταῖς τοῦ Διο-
νύσου Μαινάσι. καὶ πάντων
σπονδάσθαι πρὸς αὐτῶν.
Ερ. οἶδα οὐδ' ὅ, τι χάριον ὦ
τίκνον τὰ πρῶτα αὐτοῦν τί
μοι; Πάυ. πρόστατε ὦ πά-
τερ, ἡμῖς ἵδμεν καὶ ταῦτα.
Ερ. καὶ προσιδί μοι, καὶ φι-
λοφρονῶν, πατέρα δὲ ὄρα, μὴ
λαλῶς ἡς με, ἀνδρόντος γε
τινός.

Ἀπόλλωνος καὶ

Διονύσου.

Τί αὖν λέγομεν ὁμομο-
ρφούς ὦ Διόνυσε ἀδελφούς
εἶναι, Ερωτα καὶ Ερμαφρό-
διτον καὶ Πριάπον, ἀρ-
μοίους ὄντας τὰς μερῶς,
καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα; ὁ
μὲν γὰρ πάγκαλος καὶ
τοξότης, καὶ λιωάμιρ οὐ
μικρὰν περιβεβλημένος, ἀ-
πᾶντων ἀρχὼν, ὁ δὲ δῆλος,
καὶ ἡμίανας, καὶ ἀμφί-
βολος πλὴν ὅψιν. οὐκ αὖν δια-
κρίναις, εἴτε ἱφυβός ὅστις, εἴ
τε καὶ παρδύνος. ὁ δὲ καὶ
πύραξ ἢ σύμπριπτος ἀνδρικός
ὁ Πρία-

non cum una aliqua rem ha-
bere contentus forem. Mer-
curius. Capras uidelicet con-
scendis. Pan. Tu quidem iro-
rides me, at ego tamen et
cum Echone, et cum Pity
rem habeo, et praeterea et cum
omnibus Bacchi Mienadibus,
atque admodum studiose ab il-
lis obseruor. Mercurius. Scis
igitur quid te gratificari mihi
fili, omnium uelim? Pan.
Impera pater, nos autem uide-
bimus, haec uti fiant. Mer-
curius. Et accedas ad me, et
prehenses licet, patrem autem
uide ne me appellaris, quoquā
audiente.

Apollinis et Bace-
chi.

Quid igitur, dicendum ne
est, Bacche, fratres esse Cupi-
dinem; Hermaphroditum et
Priapum? adeo dissimiles for-
ma et studijs cum sint. Nam
hic quidem formosus omnino
et iaculator est, et potestate
non parua comparata sibi, om-
nibus imperat. Ille autem mu-
lierosus ac semiuir, ambiguam
quoque faciem pra se ferens, ut
non facile dignoscas, adole-
scens ne sit, an uirgo. Hic uero
et supra modum uirilis est
Priap-

Priapus uidelicet. Bac. Ne mireris Apollo, non enim ipsa Venus in causa est; sed patres, qui diuersi fuerunt. Quando quidem & ij qui eodē patre, eadēq; matre nascuntur, serpenunt uto alius uir, alius foemina, quē admodū & uos, nascuntur. Apo. Ita sane est, ut dicis, sed nos tamen similes sumus, & circa eadem studia uersamur, Sagittarij enim ambo sumus. Bac. Quantum quidem ad arcum et sagittas attinet, eadem ambo exercetis, Apollo. Illi uero similia nequaquā sunt, quod Diana quidem hospites maculat apud Scythas, tu autem uaticinarius, & medicaris aegrotantibus. Apo. At tu putas sororē delectari Scythist; quae quidem etiam adornauit, si quis Graecus aliquando in Tauricam ad uenerit, ut cum eo inde enauiget, iam olim perosa maclaticones illas. Bac. Recte sanē illa. Sed hic Priapus? Ridiculum enim quiddā narrabo tibi, quod cū Lampfaci nuper essem mihi accidit. Ego qdē ad urbē accesserat, ille autē me recepit, hospitio apud se praebito. Postea quā igitur quieti nos dedimus, in conuiuio affatim madefacti,

circa

ὁ Πρίαπός . Διό. μὴ δὴ θαυμάσῃς ὃ Ἀπολλων . σὺ γὰρ ἡ Ἀφροδίτη αἰτία τοῦτο, ἀλλὰ οἱ πατέρες, διάφοροι γιγνόμενοι . ὅπου γὰρ καὶ ὁμοπάτριοι πολλὰ καὶ ἐν μιᾷ γαστρὶ, ὁ μὲν ἄρσεν, ἡ δὲ θήλεια, ὡς πόρ' ὑμῶν, γίνονται . Ἀπο. ναί . ἀλλ' ὑμῶν ὁμοί' ὁ δὲ μὲν, καὶ τὰ αὐτὰ ἐπιτηδεύουσιν . τρέφεται γὰρ ἄμφω . Διό. μὴ καὶ μὲν τόξον, τὰ αὐτὰ ὁ Ἀπολλων, ἑκάστα δὲ οὐχ ὁμοίαι . ὅτι ἡ μὲν Ἀρτεμὶς ξενικὰ ἐν Σκύθαις, σὺ δὲ μακρόν, καὶ ἐκ τῶν λιμνηνῶν . Ἀπολ. οἶα γὰρ πῶ ἀδελφῶν χαίρει τοῖς Σκύθαις, ἢ καὶ παρ' ὁμογενεῶν, ὡς τις ἑλλήνων ἀφικνῶνται ποτὶ ὁρὴν τινὲν βελῶν, συνεικωλύνουσι μετ' αὐτοῦ, μυσσάτωρ μὲν τὰς σφαγὰς . Διό. ἔγωγε καὶ ἐν τοιοῦτοις . ὁ μὲν γὰρ τοι Πρίαπος, γυναικῶν γὰρ τι σοὶ διηγέσθαι, πρῶτον ἐν Λαμψάκῃ γαστρί, ὡς καὶ μὲν παρ' ἡμῶν πῶ ὅλιον . ὁ δὲ ὑποδιδάμηνός με, καὶ ξένος παρ' αὐτῷ, ἵππεδ' ἀντιπανοράμειν ἐν τῷ συμποσίῳ ἵκανῶς ὑποβιβάζονται .

κατ

καὶ αὐτὰς πονεῖσαι νύκτας ἱκανατὰς ἰ γυναικί, αἰδοῦμαι δὲ λίγα. Απο. ἰπάγα σε; Διό. τοιοῦτόν ἐστι. Απολ. σὺ δὲ τί πρὸς ταῦτα; Διό. τί γὰρ ἄλλο, ὃ ἰγίλασαι; Απο. ἰὺ γι, τὸ μὴ χαλεπῶς, μὴ ἰ ἀγρίως. συγγνωστός γὰρ, αἰαλόν σε οὕτως ὄντα ἰπέιρα. Διό. τούτου μὲν οὐκ ἔνεκα ἢ ἐπί σοι αὖ, ὦ Απολλοῦ, ἀγάγοι τίς πάραν. ἡαλὲς γὰρ σὺ, καὶ κομήτης, ὥς ἢ νύφοντα αὖ σοι ἰ Πρίαπον ὅτι χρεῖσαι. Απο. ἀλλ' ὅτι ἐπιχρῆσθαι γι ὦ Διόνυσοι. ἔχω γὰρ μετὰ ἡλέκτρος ἢ τέξα.

Ερμῆς καὶ Μαίας.

Ἐστὶ γὰρ τις ὧ μῆτερ' ἐν οὐρανῷ θεὸς ἀδελφεὶς ὧ ἐμοῦ; Μαί. μὴ λίγιστον ὧ Ερμῆ τοιοῦτον μηδὲν. Ερ. τί μὴ λίγω, ὅς τοσαῦτα πράγματα ἔχω μόνος ἡάμυνον, καὶ πρὸς τοσαύτας ἐπαρθίας διασπώμενος; ἔωδον μὲν γὰρ ὅδ' ἀιανταίτα, σάειραν τὸ συμπόσιον δαί, καὶ διασπώσαντα τίς ἐκκλησίαν, αἰτα σὺ δὲ τῶσαντα κατὰ, πρεσβύται τῷ Διὶ, καὶ διαφύειν τὰς ἀγγελίας τὰς παρ' αὐτῷ, αὖ καὶ κάτω ὑμῶν οὐρανῶν, καὶ ἰπαιδὸν δα ἔτι

circa mediā pp̄e noctē exurgēs generosus ille: sed pudet dicere.

Apol. Sollicitus ut ne res Bac-

Huiusmodi quædam est. Apol.

Quid tu autem porro ad hæc Ba-

Quid. n. aliud, q̄ vidi. A. Reddē

sanē, q̄ neq̄ acerbē, neq̄ vulgi-

cē quicquā. Venia. n. dignus est. Si

te formosum adeo sollicitum.

B. Huius igitur gratia, etiā te.

Apollo, sollicitatū meritō uenē-

rit. Formosus enim & tu, &

præterea comatus, & uel sobri-

Præter ille aggredi te quæ. &

Apol. Sed non aggreditur

Bacche, ne facili. Nam præter

comam etiam arcum gero.

Mercuri & Maia.

Est uero, mater, deus q̄sq̄

in cælo me miseret. M. Cuius

ne qd̄ istius nodi dixeris Mercu-

ri. M. Quid nō dicatq̄ qd̄ tui

negociorū solus sustineā. q̄. des-

lassor, in tā multa ministeria di-

stractus? Nā mane primus sic

gendū est mihi, statimq̄ uenien-

dum cornaculum ubi dij compo-

tant. Tum ubi curiam in qua

cōsulant, & ndiq̄ strauero, at si

gula ita, ut oportet, cōposueris

loui necessum est assistere, ac

perferendis illius mandatis to-

to die sursum ac deorsum circū-

surare, & redeuntem insuper,

pula

puerulentum ambrosiam aper-
ponere. Porro priusquam noui
tuis iste pocillator aduenisset,
ego necdum etiam ministraba-
m. Quodq; est omnium inu-
dignissimum, soli omnium ne
noctu quidem agere quietem li-
cet, uerum id quoque temporis
necesse habeo defunctorum ani-
mas ad Plutonium deducere,
maniumq; gregi me ducē prae-
bere, tam autem et tribunalia
bus assistere. Neque enim mi-
hi sufficiebant scilicet diurna
negotia, dum uersor in palaes-
tris, dum in concionibus prae-
conis uices ago, dum oratores
instruo, ni haec quoque prouina-
cia accedat, ut simul etiam um-
brarum res disponam. Atqui
Leda filij alternis inter ipsos
uicibus apud superos atq; inferos
agitans. Mihi necesse est
quotidie tum hoc tum illud pa-
riter agere, deinde duo illi,
Alcmena ac Semele miseris
prognati mulieribus, ociosi in
coniuijs accumbunt, at ego
Maia Atlantide progenitus
illis ministro scilicet. Qui nunc
quum recens Sidone a Cade-
mi filia reuersus essem, nam
ad hanc me legarat, uisum quid
ageret puella, neque respiran-

λεγονιμύδιον, παρατιθέσθαι
τῷ ἀμβροσίῳ, πρὶν δὲ τὸν
νῶντον τοῦτον οἰνοχόον ἔ-
κω, καὶ τὸ νικτὸν ἐγὼ ἐν-
χισιν. τὸ δὲ πάντων δα-
νότατον, ὅτι μὴδὲ νυκτὶς
καὶ οὐδὲ μόνον τῶν ἄλ-
λων, ἀλλὰ δὲ καὶ ἐν τῷ
τῷ Πλούτῳ ψυχαγωγῶν,
καὶ νεκροπομπὴν ἄναι, καὶ
παρεστῆσαι τῷ δικαστηρίῳ.
οὐ γὰρ ἱκανὰ μοι τὰ τῆς ἡ-
μέρας ἔργα, ἐν παλαίστραις
εἶναι, καὶ τὰς ἱκελευσί-
ας ἐκρύπτειν, καὶ ῥήτορας
ἐκδιδάσκειν, ἀλλ' ἐτι καὶ
νεκρικὰ σιωδία πρᾶττειν με-
μερισμένον. καὶ τοὶ τὰ μὲν
τῆς Ἀφροδίτης τέκνα, παρ' ἡ-
μέραν ἐκάτορ, ἐν οὐρά-
νῳ καὶ ἐν ἅδου εἰσίν. ἐμοὶ
δὲ, καὶ ἐκάστῳ ἡμέρας
καὶ ταῦτα ἔκκεῖναι ποιεῖν
ἀναγκάιον. ὁ μὲν Ἀλ-
κυόνες καὶ Σιμέλως ἦς,
ἐν γυναικῶν δυσχερὶν γι-
νόμενοι, σὺν χυῖνται ἀφρὶν
τιδόν, ὁ δὲ Μάκας δὲ Ἀτλάν-
της, διανοοῦμαι αὐτοῖς.
καὶ νῦν ἄρτι ἔποντά με ἀπὸ
Σιδῶν, παρὰ δὲ Κάδμου
δυγάτῃ, ἐφ' ἧν ὡς πομφί-
μι ἐφ' ὁμῶν, τι πρᾶττειν ὅ-
πως, μὴ δὲ ἀναπνέουσαν
τα,

ἴα; τί ποτε αὐτοῖς τὸ
 Ἀργῷ ἐπισκεψόμενον πῶς
 Δανάω. ἔτ' ἐκείθεν, ὅς βο-
 ωτίαν φησὶν ἰλδῶν, ἐν παρὸ
 Δω πῶς Ἀπτιόπῳ ἰδὲ. καὶ
 ἴλως, ἀπὸ γόρου καὶ ἴλῳ. εἰ
 γοῦν μοι διωατὸν ἴλῳ, ὅς τις
 αὐτὴν ἴξωσα πειράσθαι, ὡς
 πρὸς ἐν γῇ λακῶς δουλοῦ-
 οντοῦ. Μαῖα ταῦτα ὦ τέκ-
 νον. χρὴ γὰρ πάντα ὑπερε-
 τάρ τῳ πατρὶ, νιανίαν ἔντα.
 καὶ νῦν ὡς πρὸς ἐπιμύθεας, σό-
 βει ὅς Ἀργος, ἔτα ὅς πῶς βο-
 ωτίαν, μὴ καὶ πλεονέχως βρα-
 δύνῃ λάβεις. ὁ γὰρ χολοὶ γὰρ
 οἱ ὄντωντο.

ΕΝΑΛΙΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

Δωρίδῃ καὶ Γαλατείας.

Καλὸν ὄρα δὲ ὦ Γαλα-
 τείας φασὶ τὸν σικελὸν τῶτον
 ποιμένα ἐπιμελῶναι σοι.
 Γα. μὴ σικελῷ Δωρί. Ποσει-
 δῶν γὰρ ὅς ἐστιν, ὅποι-
 ον ἢ. Δω. τί δὲ, εἰ καὶ τοῦ Δι-
 ος αὐτὸ πάς ὢν, ἄγε ὅς ἔ-
 στω καὶ λάσιος ἵφαινετο, καὶ
 τὸ πάντων ἀμειψώτατον,
 μινὶ φθαλμῷ. οἷα τὸ γέν-
 οῦσαι αὐτὸν πρὸς πῶς
 μισθῶν; Γα. οὐδὲ τὸ λάσιον
 αὐτῷ, καὶ ὡς φησὶ ἄγετον, ἄ-
 μισθόν ἐστιν. αὐτὸ δὲ γὰρ
 ἵ, τὸ φθαλμῷ ἐπιπρὶναι
 τῷ

cem legavit rursus in Argos
 inuisitū Danaē. Rursus inde
 in Bæotiā profectus, inq̃, obiter
 Antiopā uisito, adeo ut planē
 iā pariturū me negarim. Quod
 si mihi licuisset, libēs profecto fec-
 cissēm, id qđ solent ij, qui in ter-
 ris durā seruiūtē seruitutem. M.
 Missa fac ista gnate, decet enī
 per omnia morē gerere patri,
 quum sis iuuenis, ac nunc quod
 iussus es, Argos contendere, dein
 de in Bæotiā, ne si cessaris,
 fuerisq̃ lentior, plagas etiā aus-
 feras. Nam iracundi sunt qui
 amant.

DORIDIS ET

Galatææ.

Formosum amante Galatææ,
 nepe Siculum istū pastore aiue
 amore tui deperire. G. Ne ri-
 de Doris, nā qualis qualis est,
 Neptuno patre prognatus est.
 Dor. Quid tū positea, si uel Ios
 ut ipso sit progenitus, quū usq̃
 adeo agrestis atq̃ hispidus ap-
 pareat, quodq̃ est omnium deforma-
 tissimum, unoculus. An uero
 credis genius illi quicquam pfu-
 eum ad formam? Gal. Ne ista
 huc quidem ipsum, quod hispi-
 dus est atq̃ agrestis, ut tu uocas,
 illū deformat, quin uirile magis
 est. Porro oculus decet etiam
 frons

frontē, quo qdem nibilo segnius
cernit, q̄ si duo foret. D. Videa-
ris Galatea nō amante habere
Polyphemū, sed illū potius a la-
mare, sic eū prędicās. G. Equē
baud adamo, sed tamen insignē
istā uestrā insultādi opprobran-
diq̄ petulantiā ferre nō queo. Ac
mibi nimirū inuidētia quadam
isthuc facere uidemini, propter
rea q̄ ille quū fortē aliquando
gregē pasceret suū, nosq̄ ē litto-
rali specula in litore ludentes
cerneret in p̄minentib. Aetnae
pedib. quā uidelicet inter montē
et mare lux̄ sēse in longū porri-
git, uos ne aspexerit qdē, ac ego
omniū una uisa sim formosissī-
ma, eoq̄ in unum me cōiecerit
oculū. Ea res uos male hēt, nā
argumentū est, me forma prae-
stationem esse ac digniorē, quae
amet, uos contra fastiditas esse.
Dor. An istud tibi putas inui-
dēdum uideri si primū pastori,
deinde lusco formosa uisu sis
quāquam quid aliud ille potuit
inte probare, praeer candorē?
Is illi placet, optimor, quod cas-
seo & lacti assueuerit, proina-
de quicquid his sit simile, id pro-
pinus pulchrum indicat. Alio-
qui ubi libebit scire, qua sis fa-
cis, de scopulo quoriam, si

quāquam

τῷ μετώπῳ, οὐδὲν ἐνδείξου-
ρον ὀφῶν, ἢ εἰ δὴ ἦσαν. Δι-
σκας ὡς Γαλάτεια οὐκ ὄρα-
σιν, ἀλλ' ὀρώμενον ἵκαν
τὸν πολύφημον, οἷα ἵπαι-
ναι αὐτήν. Γα. οὐκ ὀρώμε-
νον, ἀλλὰ τὸ πάντῃ ἐνδείξου-
σιν τοῦτο οὐ φέρον ὑμῶν. καὶ
μοὶ δοκᾷ τὸ φθόνου αὐτὴ
ποιᾶν. ὅτι ποιμαίνων πε-
τὴ, ἀπὸ τοῦ σκοπιᾶς παύσει-
σας ὑμᾶς ἰδὼν ἰδὲ τοῦ
ἐν, ἐν τοῖς πρῶτοις τοῦ Αἰ-
τνᾶς, καὶ ὁ μεταξὺ τοῦ ἵπαι-
ναι τοῦ δαλάτης αἰγιαλοῦ
ἀπομνησκόμεναι, ὑμᾶς μὲν
οὐδὲ προσέβλεψεν, ἰγὼ δ' ὅ-
τι ἀπασῶν ἢ καλλίστην ἰδοῦσα,
ἢ καὶ μόνῃ ἡμοὶ ἵπαι-
ναι ἐφ' ὁδὸν. ταῦτα ὑμᾶς ἰ-
ναι. Δῆγμα γὰρ ὡς ἀμείνων
ἐμὶ, καὶ ἀφίερα. ὑμᾶς
δὲ παρώφθατι. Δι. εἰ πε-
μνὴ καὶ ἐνδείξαι καλὴ τὴν
ἵπαι-
ναι ἰδοῦσα, ἐπὶ φθόνου οἷα
γεγενηται; καὶ τοὶ τί ἄλλο
ἐν σοὶ ἵπαιναι εἶχεν, ἢ τὸ
λόνδον μόνον. καὶ τοῦτο οἷ-
μαι, ὅτι ξυμῆδες ὅστις τυρῶν
γάλακτι. πάντῃ οὐ τὰ ἱ-
μοῖα τέτοις ἡγᾶται καλὰ. ἱ-
πὴ τὰ γὰρ ἄλλα, ἐπὶ αὐτῷ
λέγει μαδᾶν οἷα τυγχάνει
οὐκ ἔτι ἵπαι-
ναι, ἀπὸ τῆς

τι

ὅς, ἡ πρὸς γαλήνην, ἡ
ἐπακύψασα ἐς τὸ ὕδωρ, ἡ δὲ
οὐρανίω, οὐδὲν ἄλλο ἢ χρο-
νὸν λουκῶ ἀκραιβῶς. οὐκ ἴ-
στανται δὲ τοῦτο, ἢ μὴ ἴ-
στανται αὐτῷ καὶ τὸ ὀδυρμα-
τα. Γαλ. καὶ μὲν ἐγὼ μὲν
ἢ ἀκράτους λουκῶ, ὅπως ὄρα-
τῶ καὶ τοῦτον ἔχω. ὁ μὲν
δὲ οὐκ ἔστιν ὡς τινος, ἢ ποι-
μῆν ἢ ναύτης, ἢ πορδυσ-
ταίνῃ. ἡ δὲ Πολυφύμῳ,
τάτι ἄλλα καὶ μουσικῆς ἴ-
τι. Δο. οὐκ ἔστιν ὡς Γαλά-
ταια, ἢ πούσα μὲν αὐτὸ ἔδωκε
τῷ, ὅπως ἰκάνωσι πρὸς
ἡμῶν. Αφροδίτη φίλου, ὅπως
αὐτὸς ὀγκῶνται ἰδεῖν. καὶ
αὐτὸν δὲ ἢ πικρῶς, οἷα ἡρα-
νίου ἰλάφου γυμνῶν τῶν σαρ-
κῶν, καὶ τὰ μὲν κίρατα, πύ-
χας ὡς πρὸ ἡσάν. ζυγῶσας
ἢ αὐτὰ, καὶ ἰνάφας τὰ νύ-
δα, οὐδὲ ἡδύλοπι πρὸς τρι-
ψας, ἡμῶν δὲ ἀμυνσύν τι
πρὸς ἀπώδου, ἄλλο μὲν αὐτὸς
βοῶν, ἄλλο ἢ ἡ λύρα ὑπὸ χε-
ρὶ οὐδὲ ἡ κατὰ χεῖρας τῶν γί-
νωνται δὲ ἀμυνσύν, ἡ δὲ τῶν ἰ-
στωτικῶν ἡμῶν ἀσματος. ἢ ἢ
ἀφ' ἡμῶν οὐδ' ἀποκρίνεται
αὐτῷ ἡ δὲ λυγρῶν, οὐτὼ λάλῳ
ὅπως βρυχομένη, ἀλλ' ἡ σχύ-
ριτο, ἢ φανῶν μίμου μὲν
πα-

quando serenitas esset, desp. a
ciens in aquam, et incipiam co
templare, uidebis aliud nihil ni
si perpetuum eam toram, nec
is quidem non probatur, nisi tu
bot admixtus illi, decus illi un
keris. Gal. Atqui ego ille im
modicè candida, tamen eius in
di habeo amantem quum in sca
rim ē uobis nulla sit, quam uel
pastor uel nauis, uel portitor
aliquis miretur, ceterum Polya
phemus (ut alia ne dicam) etia
am canendi peritus est. Dor.
Tace ὁ Galitea, audiuius il
lum canentem, quū nuper prua
rit in te, sed ὁ sancte Venus
asinum rudere dixisses. Nam
lyrae corpus similitū erat cera
uino capiti ossibus renudato
dum cornua perinde quasi cua
biti prominabant, ijs iunctis, in
ductis ἢ fidibus, quas ne collo
pe quidem circum torquebat ad
gressus quiddam ἢ ἰσώνη canē
illabat, quum aliud interim ip
se uoce caneret, aliud lyra suc
cineret, ita ut temperare nobis
nequuerimus, quin rideremus
amatoriam illam cansionem.
Nam Echo ne respondere qui
dem illi uoluit balanti, quum
sit adeo garrula, imo pudissi
mè, si uisa fuisset imitari
stridna

fridulum cantum & ridicu-
lum. Adhæc gestabat in ulnis
amatus iste delicias suas, ut si
catulum pilis hirtum, ipsi non
dissimilem. Quis autem non in-
videat amicū istum Galateæ
Gal. Quin tu igitur Dori, tuū
ipsius amicū nobis commone-
stra, qui eo sit formosior, quicū-
doctius ac melius uel uoce can-
nat, uel citharat Dor. Mihi
quidem nullus est amator, neq̃
me hoc nomine iacto, quasi sim
vehementer amabilis, ueruntas
men istiusmodi amicū, qua-
lis est Polyphemus, nempe to-
tus hircum olens, eum crudis ui-
cilitans carnibus, & hospites, si
qui appulerint, deuorans, tibi
habeas, cumq̃ tu mutuum as-
mes.

Cyclopis & Neptu-
ni.

O Pater, qualia passus sum
ab execrabili isto hospite, q̃ me
inebriatum excæcauit, somno
grauatū aggressus. Nep. Quis
uero est, qui isthæc facere ausus
fuit Polypheme? Cyc. Principi-
pio quidem seipsum Neminem
uocabat, postquam aut effugit,
atq̃ extra tela, ut dicitur, fuit,
Ulyssē nominari se aiebat.
N. Noui, quæ dicis, Ithacēs est

ῥαχῆαν ὡδὴν καὶ καταγί-
λασθαι. ἰφθρὶ δὲ οἱ ἐπὶ ῥατοὶ
ἐν ταῖς ἀγνάλας ἀδυρμά-
τιον, ἀφῆκε σκύλακα, καὶ τὸ
ῥάσιον αὐτῷ προσοικνῶτα.
τίς οὖν αὖ φρονήσει σοί, ὦ
γαλάτεια, τοιοῦτον ῥατοῦ.
Γαλά. οὐκ οὐδὲν Δωρὶ, ἀλ-
ξον ὑμῖν τὸν σιαντῆ, καλλι-
πλεονέτι ἴστα, καὶ ὡδὲ κῶτι
ρον, καὶ κιδάρισεν ἄμεινον
ἐπιτάμνην. Δω. ἀλλ' ῥα-
τὴς μὲν ἐδάς ἐστι μοί, ἐλὶ
σιμνωῖομαι ἐπὶ ῥατο & ἄ-
ναι. τοιότ & δὲ, οἱ & ὡδὲ
κλῶψ ὅθι, κινάβρας ἀπέσθην
ὡσπερ ὁ ῥάγ & ὡσφάγ &
ὡς φασι, καὶ σιτῆ μὲν & τὸς
ἐπιδημιῶντας τῶν ξένων,
σοὶ γίνωτο, καὶ σὺ αὐτὸν ὁρῶν
αὐτῷ.

Κύκλωπ & καὶ Ποσει-
δῶν &.

ὦ πάτερ, οἷα πῆπον δα-
ῖπὸ τοῦ καταράτου ξένου,
ὅς μεθύσας ἐβίτρυφλωσέν μοι,
λοιμωμὴν ἐπιχερῆσας. Πο.
τίς δὲ ὁ ταῦτα τομήσας
ὦ Πολύφημι; Κώ. τὸ καὶ
πρῶτον οὐτὶν ἑαυτὸν ἀπ-
κάλει, ἐπὶ δὲ δάιδυγι, καὶ
ἐξ ὧν βίλους, ὁδὸν αὐτῷ
ὀνομάσθαι ἔφη. Ποσειδ. οἶ-
δα ἐν λήγῃς, τὸν Ἰθακῆσιον,

Ἰλίου δ' αὐτίκα . ἀλλὰ
 πῶς ταῦτ' ἰωραξεν , οὐδὲ
 παύσῃ σὺνδραρῆς ὤν· Κύν. ἡα-
 τέλαβον ἔν τῷ αὐτῷ ἀπὸ τοῦ
 νομῆς ἀναστρίψας , πολλοὺς
 τινὰς ἐπιβουλόμεντας ἀν-
 λονότι τοῖς ποιμνίοις . ἐπὶ
 δὲ ἰδὼκα τῇ θύρῃ τὸ πῶμα,
 πείρα δὲ ἐστὶ μοι παμμι-
 γίδης , καὶ τὸ πῦρ αὐτίκα
 ἐναυσάμην· ὃ ἐφόρον
 δ' ἐνδρον ἀπὸ τοῦ ἔρπου, ἐφά-
 νυσαν ἀποκρύπτειν αὐτὸς πε-
 ράμην· ἐγὼ δὲ συλλαβὼν
 αὐτῶν τινὰς , ὥσπερ εἰκὸς
 ἔω , κατέφαγον λητὰς ὄν-
 τας . ἐνταῦθα καὶ παυρογέ-
 ται· ἐκείν·, εἴτι οὐτίς,
 εἴτι οδυαδὺς ἔω , διδωσί
 μοι πιαρ φάρμακόν τι ἐγ-
 χίας , ἢ δὲ μὲν καὶ οὐδο-
 μον , ἐπιβουλότητάτην δὲ
 καὶ παραχωδίστατον δὲ
 τα γὰρ οὐδὲς ἰδοκά· μοι πι-
 εφίριπται· ὡνεντι, καὶ τὸ σπῆ-
 λαον αὐτὸ ἀδιστρίφτω, καὶ
 οὐκ ἐτι ὄλως ἐν ἱματῷ ἔ-
 μέλω . τίλ· δὲ , ὅ· ὕπνου
 κατὰ πᾶσιν ἔω . ὃ δὲ ἐπεξέ-
 σαι τὸν μισχλόν, καὶ πυρῶσαι
 γι, προσίτι ἐτύφλωσέ· μοι κα-
 δούλοντα . καὶ ἀπ' ἐκείνου
 τυφλὸς εἰμί σοι ὡ πύσθρον,
 Πρσ· ὡς βαδιδὺν ἐκείμην
 ὦ

ex Illo autem nauigabat. Sed
 quo pacto hæc peregit, cū alio-
 qui nō ita audax atq; animosus
 sit Cyc. Deprehendi in antro,
 ē pascuis domum reuersus, mul-
 tos quosdam, insidiantes uideli-
 cēt pecuarijs. Posteaquam au-
 tem apposui foribus operculū,
 (saxum autē quoddam mihi est,
 perquam magnum) atq; ignem
 resuscitavi, accensa arbore, quā
 de monte mecum ferebam, uisi
 sunt abscondere sese parare. E-
 go uero comprehensis ipsorum
 quibusdam, ut par erat, deuora-
 ui, ut qui prædones essent. Hic
 igitur uersutissimus ille , siue
 Nemo, siue Vlyssēs fuit, dat
 mihi bibere, infuso quodā uenē-
 no, dulci illo quidem et fragran-
 ti, cæterum ad insidias struēdas
 præsentissimo· et maximē tur-
 bulento. Nam statim omnia
 uidebantur mihi, posteaquā
 bibissem, circumagitari, et an-
 trū ipsum inuertebatur, et pror-
 sum, apud me amplius ipse non
 erat. Postremo aut somno corre-
 ptus iacui. Ille uerò ex acuatō
 uectē, eodemq; igne succenso,
 insuper etiam excæcauit me
 dormientem. Et ex eo iam tem-
 pore cæcus tibi sum Neptune,
 Nep. Vt alce nimis dormijs· li
 c iij ὁ fili,

ὁ fili, qui non interea exilueris, cum excacereris. Ulysses igitur ille quo pacto effugit Non enim, sat scio, potuit dimovere saxum a foribus. Cyc. At ego amoui ipsum, quo facilius illum comprehenderem inter egrediendum. Ac collo dato me ipso ad fores, extenuis manibus uenabar, solis dimissis in pascua ouibus, & arcti negotio dato, quatenam ipsum agere pro me oportere. Neptunus. Intellego rem. Sub illis latuiste, clam se subducens. At ceteros certe Cyclopas conueniebat te inuocare contra ipsum. Cyclops. Conuocauillos, pater, atque etiam uenerunt. Sed postquam me inuergasse sensu insidiarum nomen, atque ego dicerem Neminem esse, insanire me arbitrati, relicto me iterum discesserunt. Ita impositum mihi execrabilis nomen. Et quod maxime mihi aegre fuit, contumeliose obiecit mihi clade hac, Ne pater quidem Neptunus, inquit, leuabit te hoc malo. Neptunus. Confide fili, ulciscar enim ipsum, ut sentiat, etiamsi caecum, atque oculorum mederi im-

possio

ὡς τίνα. ἔτι οὐκ ἐξήτορθε με-
ταξὺ τυφλοῦ μιν. ὁ δ' ἐν
ὀδυρσὶ πῶς λίγυγχε· ὃ
γὰρ αὖτ' ἰδὲ ὅτι ἐδω-
κεν ἀποκτεῖναι τὴν πέτραν
ἀπὸ τοῦ δύρα. Κύ. ἀλλ' ἵ-
γὰρ ἀφ' αὐτοῦ, ὡς μάλλον αὐ-
τὸν λάβοιμι, θύοντα. καὶ κα-
θίσας παρὰ τὴν δύρα, ἵ-
δμεν τὰς χάρας ἐπιτά-
σας, μὴ παρὰ τὰ πρι-
βαταῖς τὴν νόμῳ, ἐντελέ-
μην. τῷ ἑρῷ, ὁπίσθαι
χρὴν πρῶτον αὐτὸν τοῦ
ἱμοῦ. Π. μαρτυρῶ ὅτι
καὶ οἱ, ὅτι γὰρ ἰδὼν τὴν
ἐλθόντα. ἀλλὰ τοὺς ἄλλους
γὰρ Κύκλωπας ἴδαι ἐπιβού-
σκου αὐτῷ. Κύ. συν-
εμάλθε αὐτῷ πᾶσι, καὶ
κορ. ἰπὰ δὲ ἔβροντο τοῦ ἐπι-
βουλοῦντος. τὸ ὄνομα, ἡγὰρ
ἴδμεν, ὅτι οὗτος ἐστὶ, μεταγ-
χοῶν εἰς θιντόν με, ὥς οἱ
ἀπὸ θιντόν. οὕτω κατὰ τοῦ
παντός με ὁ καταρχὴ τῷ
ὀνόματι. καὶ ὁ μέγιστος
νίαςί με, ὅτι καὶ οὐκ ἐδίδου
ἱμοὶ τὴν συμφορὰν, οὐδ' ὁ
πατὴρ φησιν, ὁ Ποσειδῶν ἰά-
σεται σέ. Π. δαῖσει αὐτὸν
κτλ. ἀμυνοῦμαι γὰρ αὐ-
τὸν, ὡς μάθην, ὅτι εἰ καὶ πέ-
φασί μοι ὁφθαλμῶν ἰσθῆναι
ἀδύ-

ἀδύνατον, τὰ γούν τ' πλὴν
των τὸ σάβαν αὐτὸς καὶ ἀ-
πολλύει, ἐπ' ἱμοὶ πρόσγει.
πλὴν ἔτι.

Ἀλφειὸς καὶ Ποσει-
δῶν.

Τί τῷτο ὦ Ἀλφεῖ, μὴ-
τῶν ἄλλων ἱμνωθῶν
αὖς τὸ εὐλαγέον, οὐτις ἀναμί-
γνυσσάτω ἄλμῃ, ὡς ἔθ' ἡ
ταμοῖς ἀπασιν, οὐτις ἀνα-
παύσει σιαυτὸν διαχυθεὶς
ἀλλὰ διὰ τὴν θαλάττης ξυνο-
φῶς, καὶ γλυκὺν φυλάττων
τὸ ῥᾶδρον, ἀμύγῃς ἔτι καὶ
μαδαίρεις ἐπ' αὐγῇ. οὐκ οἶδ' ὅ-
πως βύδι' ἐπιδύς, καδὰ-
πῶρ οἱ λαοὶ καὶ ὄρωθιοι,
ἔοικας ἀνακύνειν πόντον, καὶ
αὐτὸς ἀναφαίναν σιαυτὸν.
Ἀλ. ὁρωτὴν τι τὸ πρᾶγ-
μα ὅστις ὦ Ποσειδόν. ὥς τι
μὴ ἔλιγχι. ἡράδης δὲ καὶ
αὐτὸς πολλάκις. Πόν. γυναι-
κὸς ὦ Ἀλφεῖ ἢ νύμφης ὄρεῖς,
ἢ καὶ τῶν Νυμφῶν αὐτὸν μι-
αῖς; Ἀλφ. ἔκ. ἀλλὰ πρᾶγ' ὦ
Πόσειδόν. Πόν. ἢ δὲ πῶς σοι
γῆς αὐτὴ ῥα; Ἀλ. νοσιῶντις
ὅστις σικελικῇ. Ἀγίδουσαο αὐ-
τὴν λαλᾶσιν. Πόν. οἶδα ἔκ. ἄ-
μορφοι ὦ Ἀλφεῖ τίς Ἀγίδου-
σαο, ἀλλὰ διαγωγὴς τίς ἐστὶ,
καὶ διὰ λαβὰρ ἀναβλύσει,
καὶ

possibile, nauigantes certè eas
men seruare uel perdere, penes
me esse. nauigat autem adhuc.

Alphci & Neptuni.

Quid hoc, Alphce, quod tu
solus aliorū in mare delapsus,
neq; cū falsugine misceris, per
inde ut solent cætera flumina
omnia, neq; cohibes te ipsum, a-
quis diffusis, sed per mare, uelut
cōcretus, ac dulci custodito fluo-
re, incorruptus etiam & prius
cursu laberis? Nescio quo loco
tū in pfundum te ipso quemad-
dum gaulæ atq; ardeæ faciunt,
submerso. Ac uideris rursum
emergere quosq; alibi, & te ip-
sum uerum spectandum exhibe-
re. Alph. Amatoria quæ
dam res hæc est, Neptune, quæ
obrem, ne mihi uitio uertas.

Ἀναστὶ αὐτὸν & ἵψε σερπεν-
τινῷ. Nep. Mulierem ne, Al-
phce, an nymphaṃ amas, an ca-
tiam Nereidum ipsarū unam
aliquam. Alp. Nō, uerūm fons
est Neptune quendam. Nep.
prius. Vbi igitur terrarū ille
manat. Alp. Insularis est, in
Sicilia, Arethusam ipsum uo-
cant. Nep. Scio. Non de for-
mem Janæ, Alphce, Arethusa-
m amas, sed & liquidus fons
ille est, & per purum ebullit.

Et ipsi aquae etiam calculi gra-
tiam addunt, supra quos tota ca-
uelut argentea apparet. Al.
Vt uere nosli fontē hūc, Neptu-
ne, ad illū igitur abeo nunc. N.
Sed abi quidem, et feliciter ute-
re amore. Illud autē mihi dic, ubi-
bitu Arethusam conspicatus
es, Arcas ipse cum sis, fons autē
ille in Syracusis manet? Al.
Properantem me moraris. Nec
ptunc, curiose nimis interro-
gando. Nep. Probē dicis. Abi
igitur ad amatum. Ac cetera
gens iterum ē mari, eodem ala-
ueo cum fonte illo miscearis, et
in unam aquam redigamini.

Menelai et Protei.

At in aquam conuertite te
Protea, incredibile adeo nō est
marinus utique cum sis, etiam
arbores fieri, tolerabile, prae-
terea et in leonem aliquando
muteris licet, tamen neque hoc
supra fidem est. Quod si autem
et ignem fieri te possibile est,
cum in mari habites, hoc omni-
no miror, neque adducor, ut cre-
dam. Proteus. Ne mireris
Menelae, fieri enim soleo.
Menelaus. Vidi et ipse, uen-
tamen uideris mihi (dis-
cetur enim hic apud te) prae-
stigas quasdam adhibere rei,

καὶ τὸ ὕδωρ ἐπιπλεῖται ἀγ-
γασίῳ, ὅλον ὑπερῶν τῶν φα-
νόμενον ἀργυροειδές. . . Αλ.
ὡς ἀληθῶς οἶδα τὴν πηγὴν
ὣς Πόσειδον. πᾶρ ἐκείνῳ ἐν
ἀπέρχουμαι. Πρ. ἀλλ' ἀποδι-
κόν, καὶ οὐτύχει ἐν τῇ ἐρη-
τι. ἐκείνῳ δέ μοι ἀπ' ἐμῶν
τὴν Ἀρίδρσαν εἰδέναι, καὶ τὴν
μὲν ἀρπὰς ὦν, ἣ ἔστι ἐν Συρα-
κῶν ὄρεσιν. . . Αλ. ἐπαρῶν
νόμῳ με κατέχευς ὡς Πόσειδον,
πρόβλεπτα ὄρωτων. Πρ. εὐλό-
γως. χάρις παρὰ τῶν ἀγαπῶ-
μένων. καὶ ἀναδύς ἀπὸ τοῦ
θαλάττης, ξυμμιχθεὶς μίγνυ-
σε τῇ πηγῇ, καὶ ἐν ὕδωρ γί-
νεται.

Μενελάου καὶ Προ-
τίως.

Ἀλλὰ ὕδωρ μὲν οἱ γίνε-
σθαι, ὡς Πρωτεύου, οὐκ ἀπίδα-
νον, ἐν ἀλίῳ γὰρ ὄντα, καὶ δι-
δρύνει τι φορτικόν, καὶ ὅτε δι-
όντα ὁπότε ἀλλὰ γέρας, ὅμως
ἐδὲ τὸ τοῦ ἔξω πείσσει. . . ἐδὲ
καὶ πῶς γίνεσθαι διωκτὴν
ἐν τῇ θαλάττῃ οἰκουῦντα, τοῦ
το πᾶν δαυμάζω, καὶ ἀπι-
στῶ. Πρ. μὲν δαυμάσης ὡς Μι-
νέλαι. γίνεσθαι γὰρ. Μι. ἀ-
δυν καὶ αὐτὸς. ἀλλὰ μοι δι-
κῶς, εἰρήσεται γὰρ ὡς οἱ,
γοντάων τινὰ προσάγειν τῷ
αὐτῷ

πράγματι.

πράγματι, καὶ τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς ἀπατάει τῶν ὀφθαλ-
μῶν, αὐτοὺς οὐδὲν τοιοῦτο γι-
γνώμεν. Πρω. καὶ τίς αὖ
ἢ ἀπάτη ἐπὶ τῶν ὅπως ἐναρ-
γῶν γένοιτο; οὐκ ἀνεργά-
νοισι τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδεν.
ὁ δὲ ὅσα μετεποίησα ἑμαυ-
τόν; εἰ δὲ ἀπίστῃς, καὶ τὸ
πρᾶγμα ψεύδεις εἶναι δο-
κεῖ, φαντασία τις πρὸ τῶν
ὀφθαλμῶν ἱσαμένη, ἡ πε-
δῶν πῦρ γίνωμαι, προσέτι γ-
καί μοι ὦ γυναικί, τίς τίν
χῆρα, εἰς γὰρ, ὀρώμαι μό-
νον, ἢ καὶ τὸ ἴαειν τότε μοι
πρόσιτον. Με. οὐκ ἀσφαλὲς
ἢ πᾶρα ὦ Πρωτόν. Πρω. σὺ
δὲ μοι Μενέλαε δοκῇς εἶδεν
πολύποιον ἰσχυρῶς πῶπο-
τε, οὐδ' ὁ πάσχει ὁ ἰχθὺς εἶ-
ναι. Με. ἀλλὰ τὸν
μὲν πολὺποιον εἶδον, ἀπά-
σχει δὲ, ἡ δὲ αὖ μάθ' οἶμι
παρά σε. Πρω. ὅποιον αὖ πῆ-
ρα προσελθὼν ἀμέδον τὰς
μοτύλας, καὶ προσφύς ἔχη-
ται κατὰ τὰς πλεταίας,
ἐκείνη ἡμῶν ἀποργάζεται
ἑαυτὸν, καὶ μεταβάλλει τὴν
χρῶαν, μιμούμεν. τίς πῆ-
ραν, ὡς ἀνελάνθῃ τοὺς ἀλι-
ίας, μὴ διαλλάτῃ, μὴ δὲ
φανερὸς ὦν διὰ τοῦτο, ἀλλ'

δοικώς

atque intuentium oculos decie-
pere, cum interim ipse nihil tan-
le fias. Pro. Et quæ nam adeo
deceptio in rebus sic manife-
stis fieri queat. An non aperte
tuis oculis uidisti in quâ multa
ipse me transformauerim? Quod
si uero non credis, & res
hæc tibi falsa uideatur, nempe
apparētia quædam inanæ ana-
te oculos obuersans, postea quâ
ignis factus fuero, applica mihi,
heus generose tu, manum.
Nimirum senties, uidear ne
tantum ignis, an & utendi
uim habeam. Menelaus.
Periculosum est experimen-
tum hoc Proteu. Proteus. At
tu Menelae uideris mihi neque
Polypum uidisse unquam, neque
etiam quid pisci huic accide-
re soleat, scire. Men. Verū Poly-
pum ipsum quidem uidi, quæ
uero accidunt illi, libenter ex te
cognouerim. Pro. Quicumque sa-
xo accedens, acceubula sua ap-
plicauerit, atque affixus in hæc
serie cirramētis, illi seipsum
similem efficit, mutatq; con-
lorem, imitando saxum, quo
uidelicet lateat piscatores, ni-
hil ab illo uarians, neque ma-
nifestus existens ob hoc, sed as-

c v

simia

similitus lapī li. Men. Ferunt
hac. Sed tuum hoc multo ma-
gis omnem opinionem excedit
Proteu. Pro. Nescio. Mene-
lae, cui nam alteri facile cre-
das, qui tuis ipsius oculis non
credas. Men. Videns equidem
uidi sed tamen res ipsa monstro
similis est, eundem uidelicet ig-
nem atq; aquam fieri.

Panopes & Galenes.

Vidisti ne Galene heri, quae
haec fecit. Eris ad cenā in The-
salia propterea quod non & ip-
sa uocata fuerat ad cōuiuium
Galeni. Haud conuiuata equi-
dem uobiscum tum fui. Nam
me Neptunus iusserat, trans-
quillum interea, Panope, ser-
uare pelagus. Sed quid fecit.
Eris, cum praesens non adese-
ret P. m. Thebis ac Pelcus
concesserant intro in thala-
mum deducētib; ipsos Am-
phitruē ac Neptuno. Interca
autem Eris, clam cāteris oti-
nibus (id quod facile illi tum fu-
it, alijs bibentibus, quibusdam
autem applaudentibus, uel
Apollini citharam personan-
ti, uel Musis ore modulanti-
bus adhibendo animum.) pro-
iecit in conuiuium potum
quoddam admodum pulchrū,

αὐτεὺν

ἰσικὸς τῷ λίδω. Mi. φασὶ
ταῦτα. τὸ δὲ σὸν πολλῶ πα-
ραδοξότατον ὡς πρωτόν. Πρῶ-
τον οὐκ οἶδα, ὡς Μενέλαος. τίτις αὖ
ἄλλω πιστεύσεις, τοῖς σὺν
τῷ ἐφ' ἀλμοῖς ἀπιστῶν; Mi.
ἰδὼν ἔειπεν. ἀλλὰ τὸ πρῶτον
ματὸρ ἄστιον, τὸν αὐτὲρ πῦρ
καὶ ὕδωρ γίγνεται.

Πανόπης καὶ Γα-
λένης.

Εἰδὼς ὁ Γαλένης χεῖρας, οἶα
ἐποίησεν ἡ Εἰς παρὰ τὸ δὲ
πνεῦμα ἐν Θησάλια, δίδωμι
καὶ αὐτῇ ἐκλήδην ἐς τὸ συμ-
πίσιον; Γα. οὐ ξυνωστισίμῳ
ὑμῖν ἰσχυρῶς. ὁ γὰρ Ποσειδῶν
ἐκίλευσε μὲν ὁ Πανόπης, ἀνέ-
ματον ἐν τοσούτῳ φυλάττην
τὸ πῦρ λαγόν. τί δ' οὖν ἐποί-
ησεν ἡ Εἰς μὴ παρούσα;
Πα. ἡ Θέτις καὶ ὁ Παλῆς
ἀπικληύδασαν ἐς τὸν δά-
λμον, καὶ ἡ Ἀμφιφρίτης
καὶ τοῦ Ποσειδῶν παρ-
αμφοτέρων. ἡ Εἰς δ' ἐν
τοσούτῳ λαδοῦσα πάντας,
ἐδωκὲν δὲ ῥάδιως, τῶν
μὲν πινόντων, ἐνὶ τῶν δὲ κρη-
πομάτων, ἡ τῷ Ἀπόλλωνι
ἡδαιρίζοντι, ἡ ταῖς Μούσαις
ἀδούσαις προσιχόντων τὸν
νοῦν, ἐνὶ βραχὺ ἐς τὸ συμ-
πίσιον μῆλον τι πάγκολλον

χρῶ-

χρυσου ὄλον ὦ Γαλλῶν . ἰ-
πιγγραπτοῦ, ἡ λαλήλαβι-
τω . ἡντινδού μνησθῆ τῶτο
ὡς πρὸ θηπέτης δὲ, ἡντιν-
θα ἡρα τι καὶ Ἀφροδίτη καὶ
Ἀδλῶα ἡατικλίνοντο. καὶ πα-
λὺ ὁ Ερμῆς ἀνιλόμην ἡ-
πιλίξατο τὰ γιγραμμένα,
αἱ μὲν Μηδίδες ἡμᾶς ἀ-
ποβιωπῆσα μὲν . τί γὰρ ἰδαι
ποισῶν, ἡντινδὲ παρουνῶν;
αἱ δὲ ἀντιποιοῦντο ἡκᾶσθ,
καὶ αὐτὰ ἔναι τὸ μῆλον ἡ-
ξίω . καὶ αἱ μὲν ὁ Ζὺς
ἀίεσθ καὶ αὐτὸς, καὶ ἄλλοι
χειρῶν πρὸς χῶρσι τὸ πρᾶγ-
μα. ἀλλ' ἡντινδὲ αὐτὸς μὲν,
ἡ ἡρινῶ, φησὶ, πρὸς τούτων,
καὶ τοὶ ἡκᾶσαι αὐτὸν δικά-
σαι ἡξίω . ἡπτι δὲ δὲ
πῶ ἡδὲ παρὰ τὸν Πριάμην
παῖδα, ὅς οἱ αἱ τις διαγνώ-
σαι πῶ ἡαλλίωνα φιλόκα-
λῶν, καὶ οὐκ ἡντινδὲ
ἡρίων ἡακῶς . Γα. τί οὐ
αἱ διαί, ὦ Πανόπη . Πα. τῶ-
μῶρον, οἶμαι, ἀπῆσσι πρὸς
πῶ ἡδὲ . Γα. καὶ τις ἡξαι
μῖτὰ μικρὸν ἀπαγγίλων
ἡμῖν πῶ ἡρατῶσαν . Πα. ἡ-
δὲ σοι φησὶ ἡν ἡλλοι ἡρατῶ-
σι, ἡ Ἀφροδίτης ἀγωνισμί-
ως, ἡν μὴ τί πᾶν ὁ διατα-
πῆς ἡμβλυνώτη.

Τρί-

autem totū, ὁ Galene. Inscris-
ptum autē erat his uerbis, For-
mosa accipiat. Dum igitur nos
luebat hoc, tanquā ex compos-
sito iactum, peruenit eo loci, ubi
Iuno & Venus & Minerva
accumbebāt. Deinde ubi Mer-
curius sublato illo, legis ea, quib-
us illud inscriptum erat. Nos
quidem Nereides cum silentio
sedebamus, quid enim agēdum
erat, illis praesentibus? Illae uero
inter se cōsuedebant ac quāti-
bus illud esse uolebat. Et
nisi Iuppiter se ipsum interpos-
uisset, etiam ad manus usq̃ res
haec processisset. Verum ille,
ipse quidem inquit, non feram
iudicium de hoc, tametsi illae
ipsum iudicare uellent, sed in
Idam ad Priami filium abite,
qui & discernere nouit, quān-
to formosior sit, utpote elegantia
studiosus & ipse, & non facili,
talis cum sit, iudicauerit male.
Gal. Quid igitur ad haec Deae
illae Panopae Pano. Hodie ara-
bitror, in Idam abeunt. Gal.
Et quis ueniet paulo post, qui
nobis renunciet eam, quae uice-
rit? Pan. A iam nūc tibi affir-
mo, quod nulla alia uincet, ueni-
ente in certamen Venete, nisi
arbitet ipse omnino caecutiit.

Τρί-

Tritonis. Amymones &
Neptuni.

Ad Lernam, Neptune,

quotidie uenit aquatum uirgo,
pulchra omnino species. Haud
equidem scio, formosiores ul-
lam puellam uidisse me. Nep.
Liberam ne dicis Triton, an
uero serua quæpiam est, quæ a-
quam ferre solet. Tri. Minimè
uero, sed Danaï illius filia, uo-
na ex quinquaginta istis, etiam
ipsa est, Amymone nomine.
Interrogavi enim, & quæ uos
caretur, & genus ipsius. Da-
naus autem duriter admodum
educat filias, & opus manus-
cere ipsas docet, & ad aquam
hauriendam mittit, & ad alias
res agendas instituit, impigræ
ipsæ ut sint. Neptu. Sola ne
autem uenire solet longam a-
deo uiam, ex Argis ad Lerna-
nam usque? Tri. Sola, nam sibi
culosum ipsum Argos est, ut
nossti. Quare necesse est, semper
aquatum uenire illam. Neptu.
Non mediocriter affecisti me
animo, ô Triton, qui mihi hæc
de puella narratis. Quare eua-
mus ad ipsam. Trito. Eamus,
iam enim tempus quoque est,
cum aquatum ire solet. Ac
prope alicubi circa mediam
uiam

Τρίτων, Αμυμώνη
καὶ Πισσαίδων.

Τρίτων.

Επὶ τίνι λίρῳ, ὦ Πίσσα-
ιδον, παραγίγνεται καδ' ἐκεί-
στῳ ἡμίρῳ ὑδροσομελίῃ
παρδύοις, πάγκαλόν τι χρῆ-
μα, οὐκ οἰδαίγωγε λαλήσω
παῖδαίδων. Ποσ. ἰλσὺδί-
ραν τινὰ ὃ Τρίτων λίγεις,
ἢ θοράπαινά τις ὑδροφόρ;
ὅστις. Tri. οὐ μὲν οὖν ἄλ-
λὰ τοῦ Δαναοῦ ἐκένου θυ-
γάτηρ, μία τῶν πρῶτον-
τα καὶ αὐτῇ, Αμυμώνη τοῦ-
νομα. ἐπυθόμην γὰρ, ἢ τις κα-
λοῖτο, καὶ τὸ γένος. ὁ Δα-
ναὸς ἢ σκληραγωγὰ τὰς θυ-
γάτερας, καὶ αὐτοεργῶν δι-
δάσκει, καὶ πέμπει ὑδωρ τι
ἀρυσομελίᾳς, καὶ πρὸς τὰ
ἄλλα παιδάζει αἰόνους ἄ-
ναι αὐτὰς. Πο. μόνη δὲ πα-
ραγίγνεται μακρὰν οὕτω τίνι
ὁδὸν εἰς Ἀργεὺς ὅτ' ἑρῶν;
Τρί. μόνη. πολυδίψιον δὲ
τὸ Ἀργόν, ὥς οἶδα, ὥς τε ἀ-
νέγκη ἀπὸ ὑδροφορῶν. Πο. ὦ
Τρίτων, οὐ μὲν ὥς με δι-
τάραξας, εἰπὼν τὰ περὶ αὐ-
τῆς λόγους. ὥς τε ἰωμὲν ἐπ' αὐ-
τῇ. Tri. ἰωμὲν. ἦδη γὰρ
κατὰ τὸν ὑδροφορίας. καὶ
σχέδον ποικιλιὰς μέγιστον τίνι
ὁδόν

ὁ δὲ ὄντων, ἴσα ὅτι πῶς λέγεται. Πο. οὐκοῦν βούλει τὸ ἄρμα. ὃ τοῦτο μὴ πολλὰ ἔχει πῶς διαβίβω ὑπάρχει τοὺς ἵππους τῇ βύβλῃ, καὶ τὸ ἄρμα ἐπισκοπᾷ; οὐ δὲ ἀλλὰ διελθὶνὰ μοι τινὰ τῶν ὁπίω παράστει. ἵπποι γὰρ ἐπ' αὐτοῦ τάχιστα. Τρί. ἰδοὺ σοι οὗτοι ὁ διελθόντων ὁκύνται. Πο. εὖ γὰρ ἀπὸ λαύων μὴν. οὐ δὲ παρὰ τοῦτον ὃ Τρίτων. ἡ ἀπειλή παρὰ τοῦτον ὅτι πῶς λέγεται, ἐγὼ μὴ λήσω ἰταῦτά σου, οὐ δὲ ἀποσκόπῃ, ὅτι αὐτὸ αὐτῇ προσιοῦσαν αὐτῶν. Τρί. αὐτὴ σοι πλεονέκτη. Πο. ἡ ἀλλὰ ὃ Τρίτων, καὶ ὡραία παρὰ τοῦτον. ἀλλὰ συλλήβῃ ἡμῖν ὄντων. Αμν. αὐτῶν πῶς μὴ ξυπαρῶσαι ἄγεις; ἀνδραποδιστὴς εἶ, καὶ ἰοικας ἡμῖν ἐπ' αὐτῶν τοῦ δαίου ἐπιπλεονέκτησαι. ὥστε βούλομαι τὸν πατέρα. Τρί. νῦν πῶς ὃ Αμν. Πο. τί πῶς αὐτῶν ἄγεις; τί βιάζεσθαι ὃ αὐτῶν, καὶ ὅτι πῶς δάλαττον ἡ ἀδελφὴ; ἐγὼ δὲ ἀποπληγῶμαι ἐὰν δαίκατα δῶσαι. Πο. δάρεα, ὁ δὲ δανὸν πᾶν, ἀλλὰ καὶ

uiam est petendo Lernā. Nep. Proinde currum iunge, uel, ap hoc longiorē rebus moram inijciat, submittere equos iugo, & currum apparatus. Tu uero potius delphinem mihi aliquē, ex uelocibus illis huc siste, inequmtando enim illi quam celerrimē prouehat. Tri. Ecce tibi hunc delphinum omnium uelocissimum. Nep. Probē sanē, prouehamur igitur. Tu uero iuxta natando consequere me Triō. Ac posteaquam ad Lernam iam aduenimus, ego quidē hic in insidijs ero, tu autē speculādo obserua, quando illam accedentem sentias. Tri. Ecce tibi, propē est. Nep. Formosa, Triōton & in ipso aetatis flore puella haec, sed cōprehendēda nobis est. Amy. Hecus homo, quo me hinc correptā abducis; plagiaris quisquam es, ac uideris ab Aegypto, patruo nostro, allegatus esse, quare clamando patrem uocabo. Tri. Tace Amy mone, Neptunus hic est. Amy. Quid Neptunum mihi narras? Cur mihi ὁ homo uim facis, atq; hinc in mare abstrahas? Ego uero suffocabor miscrata, submersa aquis. Nep. Bono animo sis. Nihil graue patiaris, sed

Et fontem cognitionem tibi ea
manere hic sinam, percusso eris
a: ne saxo hoc, iuxta aestuariū,
Et tu ipsa felix atq; beata eris,
ac sola sororum obita morte,
aquam non gestabis.

Noti & Zephyri.

Num hanc Zephyre, iuuen-
eam, quam per matrem Aegy-
pium Mercurius ducit, lupis
er, amore captus, uitiavit?
Zeph. Hanc ipsam, Note, sed
iuuene iam non erat, sed puel-
la, Inachis filia. Nunc autē
Iuno talē ipsam effigiauit, et
mulatione amoris comota, pro-
pterea qđ uidebat Iouem illam
prorsus deperire. Not. Proinde
etiam nūc bouem illum amati
Zeph. Atq; admodum, et pro-
pterea in Aegyptum ipsam
misit, nobisq; edixit, ne contur-
baremus mare, donec illa trans-
natasset, ut quae illic paritura
sit, fere autem uterum modo,
Deusq; fiet, cum ipsa, tū quod
ex ea partum erit. Not. An
iuuene Deus? Zeph. Atque
admodum Note, imperabitq;
inquit Mercurius, nauiganti-
bus, ac nostra erit domina, ut
quemcunq; nostrum uolet, co-
mittat, uel prohibeat aspirare.

Not.

καὶ πηλὸν ἐπάνυμός σοι ἄ-
ναδοθῆναι ἰάσω ἐν τοῦδε
πατάξας τῇ φριάγῃ τῶν πῶ-
σαν, πλεσιόν τοῦ κλύσματος.
Et. καὶ σὺ δὲ λαίμαυρος ἴσῃ
ἡ μόνῃ τῇ ἀδελφῶν δὲ χυδρῶ,
φορήσεις ἀποθανῶσα.

Νότι καὶ Ζι-
φύρι.

Ταύτῃ τῇ Ζιφύρι τῶν
δάμαλιν, ἡμὲν διὰ τοῦ πειλά-
γους δὲ αἰγυπίου ὁ Ερμῆς ἄ-
γει, ὁ Ζεὺς δὲ κλέψουσά, ἀ-
λούς ἱρωτι: Ζι. καὶ ὦ Νό-
τι, σὺ δάμαλιν δὲ τότε, ἀλ-
λὰ πᾶσις ἐν τῷ ποταμῷ Ἰνά-
χου. νῦν δὲ ἡ Ἥρα τοι αὐτῇ
ἐποίησεν αὐτῇ πλοῦτον ἡ-
σασα, ὅτι καὶ πάντ' ἰώρκα-
ρῶντα τὸν Δία. Νό. νῦν
εὖ ἴτι δρᾷς ὅλ' βούς; Ζι. καὶ
μάλα. καὶ διὰ τοῦτο ἰς αἰ-
γυπion αὐτῇ ἐπιμύει; καὶ
ἡμῖν προστάξει, μὴ λυμᾶ-
ναι τῶν δάμαλιν; ἴσῃ αὐ-
τῇ ἀνέξεται, ὡς ἀποτιμῶ-
σαι καὶ, κύνει δὲ ἡδὲ, διὸς γέ-
νοιο καὶ αὐτῇ καὶ τὸ πει-
δίον. Νό. ὦ δάμαλιν διός;
Ζι. καὶ μάλα ὦ Νότι, ἄρ' ἔσ-
τι δὲ Ερμῆς ἴσῃ τῷ πλεόντων,
καὶ ἡμῶν ἴσῃ δισποινῇ,
ὅρ τινα αὐτῇ ἡμῶν ἰδέσθαι ἐκ-
πίμψαι, ἢ κλύσαι ἐπινᾶν.

Νότι

Νό. ὁ βραχυτέρα τηγαρου
 ὦ Ζήφυρε, ἢ δὲ δισποινά γε
 οὔσα, νῦν Δία. σύνεστι γὰρ
 ἐν τῇ γίνεσθαι. Ζι. ἀλλ' ἢ δὲ
 γὰρ διπύρασι, καὶ θύισ-
 σον δὲ πλὴν γλῶ. ὅρως ὅπως
 οὐκίτι μὲν τι βραχυτέρα βρα-
 χύσσας; ἀνερδύσας δ' αὐτὴν
 ὁ Εὐρύς, γυνώσκων παγκά-
 λῳ αὐτὴν ἐπὶ οἴκῳ. Νό. πα-
 ράδεξα γοῦν ταῦτα ὦ Ζήφυ-
 ρι. οὐκίτι τὰ λίγιστα, οὐδὲ
 οὐρά, καὶ διχάλα τὰ σκήλη,
 ἀλλ' ἐπὶ γὰρ ὁ λίγιστος. ὁ μὲν
 τοι Εὐρύς τι παῖδ' ὄν, μεταβί-
 βληκερ αὐτὸν, καὶ αὐτὸν ἐν-
 ασίς κίωσ' ἐπὶ σπονδῇ γίγναι
 τῇ. Ζι. μὴ πολλὰ πρᾶγμα ὄν-
 μιν, ὅτι ἀμεινωρ ἰκάν' ὁ οἰ-
 δι τὰ πρακτικά.

Ποσειδῶν & καὶ Διὸς
 φίνων.

Εὐρύς ὦ Διὸς φίνων, ὅτι αἱ
 φιλανθρωποὶ ἴσθι, καὶ πᾶσι
 λαί μὲν τὸ Διὸς παῖδ' ὄν
 ἐπὶ τὸν ἰσθμὸν ἰκοίμεσθαι,
 ὑποδείξασθαι ἀπὸ τῆ Σκι-
 ρνίδων μετὰ Διὸς μὲν ἰμ-
 πιδόν. καὶ νῦν σὺ τὸν κιδά-
 ρωδ' ὄν. ἔτερον τὸ ἐκ Μινυμνε
 ἀναλαβὼν, θύσας ἰς Ται-
 νχρον αὐτῇ σπονδῇ κίωσ' ὄν.
 ὁ δὲ πρὸς δὲ, κακῶς ὑπο τῇ
 σπονδῇ ἀπαλύνειν, Διὸς φίνων.

Νό. Colenda igitur obseruan-
 daq; nobis erit Zephyre, iam
 domina ceteri eum sua Nam per
 Iouem, beneuolentior eo pacto
 nobis erit. Zeph. Sed enim iā
 traiecit, & in terrā enatauit. Vi-
 des, ut non amplius quadrupes
 incedat, sed erectā ipsam, Mer-
 curius denuo mulierem, formo-
 sam prorsus reddidit. Νό. Mira-
 niminū hac Zephyre, nusquā
 amplius neq; cornua illius, neq;
 cauda, neq; tibie bifidae, sed a-
 mabilis puella est. Ceterū Mer-
 curio quidnam accidit, qui se ip-
 sum mutauit, & ex adolescentie
 factus est quispiam, caninam
 facientem prae se ferēs. Zeph. Ne
 curiosius persequamur ista, quā
 do quidem melius ille, quae facia-
 enda sint, nouit.

Neptuni & Delphinum.

Laudo, recte facitis Dela-
 phines, quod semper amantes
 hominum estis. Nam & olim
 Inonis filium in Isthmum por-
 tas, exceptum a Scironijs
 scopulis, unde cum matre prae-
 cipitatus fuerat. Et nunc tu
 Citharædo isto Methymne-
 si, cum ipso ornatu & citha-
 ra recepto, in Tænarum ciuita-
 tem, neque passus es indignē &
 nauis peri e illum. Delph.
 Νό.

Ne mireris Neptune si hominibus bene facimus, nam et ipsi ex hominibus pisces facti sumus. Ne. Aeq; equidem ob id reprehēdo Bacchū, quod uos nauali praelio superatos ita trāsformauit, cū deberet captiuos solum in deditiōem accipere, quem admodum et ceteros in potestatem redegit. Sed quo pacto, cū Arione hoc, quod accidit, sese haberi Delphi. Periander iste, puto, delectabatur homine, ac saepe illum ad se accersēbat gratis. Illē autem diues iam factus à tyranno, concupiuit, nauigando in patriā, Methymnā uidelicet, spectādas ibi diuitias suas exhibere. Ac cōscensa ad trāsciendū nauis, hominū quorūdam sceleratorū, posteaq; cognitus est, multū auri secū ferre, ubi ad mediū ferme Aegeū peruicuum fuit, insidiari illi nautae cōperunt. Ille uero (nam auscultabam omnia, iuxta nauigium natando) quoniam iam hoc uobis ita uisum est, inquit, ac me saltē assumpto ornatu, et de cantato prius mihīpsi funebri alio quo carmine uolentem sinite praecipit are me ipsum. Concesserūt nautae. Tū ille assumpsit ornatum, & cecinit oīo lene &

μὴ θαυμάσῃς ὃ πόσει δού; εἰ τοὺς ἀνθρώπους ἐν ποσσὶ μόνον, ὃς ἀνθρώπων γε καὶ αὐτοὶ ἰχθύες γένεσθαι. Πο. καὶ μίμομαι γὰρ τῷ Διόνυσῳ, ὅτι ὑμᾶς λαπαυνεμάχῃσας μετέβαλε, δίον χειρὸς αἰσθάνον, ὥσπερ τοὺς ἄλλους ὑπὸ γάγιο, ὅπως γὰρ τὰ κατὰ τὸν Ἀρίονα τοῦτον ἐγένετο ὃ δειλόν; Δειλ. ὁ Περσῖανδρος, οἶμαι, ἐχαιρῶ αὐτῷ. καὶ πολλάνις μετεπέμπετο αὐτὸν ἐπὶ τῇ τέχνῃ. ὁ δὲ πλουτίσας παρὰ τὴν τυραννίδα, ἐπεθύμει πλοῦσας οἰκασθαι ἐν τῷ Μήθυμνῳ, ἐπιδείξασθαι τὸν πλοῦτον. καὶ ἐπιβὰς πορδμείας τινος λακκέρων ἀνδρῶν, ὡς ἰδοῖσι πολλὴν ἄγῳ χρυσὸν καὶ ἄργυρον. ἐπὶ λατὰ μισθὸν τὸ Αἰγαῖον ἐγένοντο, ἐπιβουλοῦσιν αὐτῷ οἱ ναῦται. ὃ δ' ἤνθρωπον γὰρ ἀπαντα, παρανίων τῷ σκάφει, ἐπὶ ταῦτα ὑμῖν δίδοντι, ἴφην, ἀλλὰ τίς σκουλὴν ἀναλαβόντα με, καὶ ἄσσαντα δρῶν ἢν τινα ἐν ἱμαυτῷ, ἐκόντα ἵασσιν ῥίψαι ἱμαυτόν. ἐπέτριψαν οἱ ναῦται. καὶ ἀνίλαβι τίς σκουλὴ. καὶ ἦτοι πάντῃσι γυνῶν, καὶ ἐπὶ οὐδ' ἄνδρῳ.

καὶ οὐκ εἰς τὴν βάλκτῃαν, ὡς
αὐτίκα παύτως ἀπὸ δαυ-
μῆς. ἰγὼ δὲ ἱππολαβὸν,
καὶ ἀναδιδυμῆς αὐτὴν, ὅ-
θεν ξάμῳ ἔχωρ εἰς Ταίνα-
ρον. Ποιῖται δὲ φιλομου-
σίας. ἄξιον γὰρ τὸν μιᾶς
ἀποδιδωκας αὐτῇ τῆς ἀ-
μείσεως.

Ποσειδῶν & καὶ Να-
ρκιδῶν.

Τὸ μὲν γὰρ τούτο, ἰσθ-
ὲ παῖς καταπύχθη, ἰλλή-
σκοιτο δὲ ἀπ' αὐτῇ κατα-
δῶ. τὸν δὲ νεκρὸν, ὑμεῖς δὲ
Ναρκιδῶν παρακαλοῦσαι,
τῇ Τρωάδι προσφίκαται,
ὡς ταφῇ ἐπὶ τῶν ὑπὸ χερ-
σιν. Νερ. μολαίης δὲ Πόσει-
δων. ἀλλ' ἵσταυδα ἐν τῷ ὑ-
πνύμῳ πύλασαι τι δ' ἀφ' οὗ.
ἰλιούμην γὰρ αὐτῶν, εἰς τινα
ἐπὶ δὲ μέρη αἱ περὶ ἔσαν.
Ποσ. τὸτο μὲν δὲ Ἀμφιρίτη
οὐδ' εἰς. οὐδ' ἄλλως κα-
λὸν ἵσταυδα πονεῖν αἰδοῖ-
ναι τῇ φάμῳ αὐτῶν, ἀλλ'
ἐπεὶ ἴφῳ ἐν τῇ Τρωάδι,
ἐν τῇ Χερσονήσῳ τι δ' ἀφ' οὗ.
ἰλιού δὲ παραμύδιον ἔσαι
αὐτῇ, ὅτι μετ' ὀλίγον τὰ αὐ-
τὰ καὶ ἰλιού παύσεται, καὶ
ἱππολαβὴ ἐπὶ τοῦ Ἀδά-
μωτος & διηκομῆν εἰς τὸ
πύλα-

cecidit in mare, tanquam stas-
sim omnino moriensus. Ego
vero ex cetero atq; imposito illo;
enataui und cum ipso in Tena-
rum. Ner. Laudo studium eru-
ga Musicam tuam, dignam
enim mercedem retulisti ipsa
pro eo quod auscultaras.

Neptuni & Nereis
dum.

Precum hoc quidem angum-
stum, in quod puella delapsa,
submersa est, Hellepontus
ab ipsa uocetur, Cadaver autem
ipsum, uos Nereides ac-
ceptum, in Troadem auferre,
ut ibi ab incolis sepeliatur.

Ner. Nequaquam, Neptu-
ne, sed hic in cognomine pelae-
go sepeliatur. Miscremur ea-
nim ipsius, ut quae misera-
bilis maxime d nouerca pasa-
sa fuerit. Neptunus. At
hoc quidem, Amphitrite,
fas non est, neque etiam aliis
honestum, hic illam alicubi
sub arena iacere: Sed quod
dixi, in Troade, in Chersonesa
mox sepelietur. Illud autem
pro solatio ei erit, quod paulo
post eadem, ipsa quoq; Ino pa-
uicetur, & praecipitabitur, perse-
quente illam Athamante, in
f. pelae-

pelagus ex summo Cithellone,
qua in mare porrigitur, una cū
filio, quem in idnis gestabit.

Ner. Sed illam seruare con-
ueniet gratiam hanc Baccho
faciendo. Educauit enim ille
Ino, eademq; nutrix illius
fuit. Nep. Non decebat, adeo
prauam. Sed tamen Baccho
non gratificari, Amphitrite,
indignum foret. Ner. Sed quid
accidit huic, quod ab arietē de-
cidit frater autem eius, Phry-
xus tuō uehitur? Nep. Meri-
tō, adolescens enim est, & con-
tra impetum obsistere potest.
Illa uerō, eo quod insuetā eius
rei erat, consensu uidelicet ue-
hiculo nouo & inopinato, &
despiciendo in profundum ima-
mensum, percussa animo, & pa-
uore pariter attonita, præterea
& uertigine correpta, præ ue-
hementia et impetu uolatus, re-
tinere cornua arietis amplius
non potuit, quibus se eō usq; sus-
senta uerat, atque ita in mare
decidit. Ner. An non igitur
matrem ipsius Nephelen dece-
bat opem ferre cadentē? Nep-
tus. Decebat sanē, sed Parca
quā Nephelē multo potentia
or est.

πίλαγος, ἀπ' ἄκρου τοῦ ἐν
θαλάσσῃ, καθ' ὅσον καθ' ὅσον
καὶ ὅτι τὴν βάλασσαν, ἵχθη
καὶ τὴν γῆν ἐπὶ τῆς ἀγκύ-
λης. Νη. ἀλλὰ μὴ κἀκεῖθεν οὐ-
σαι δυνάμεις, χάρις ἀμύνει τῷ
Διονύσῳ. Φοβὸς γὰρ αὐτῷ
καὶ τίτθῃ ὁ ἰνός. Περ. οὐκ
ἵχθῃ οὕτω πονηρῶς οὐσα.
ἀλλὰ τῷ Διονύσῳ ἀχαριστῶς
ἢ ἀμφοτέρω, οὐκ ἀξίον.
Νη. αὐτὴ δὲ ἀρὰ τί παθού-
σα κατέπεσον ἀπὸ τῆς κροῦ-
τῆς ἀδελφῆς δὲ ἡ Φρύξ; ἀ-
σφαλῶς ὀχῶται; Περ. αἰνέ-
της. νεικίας γὰρ, καὶ ἀν-
ναστα αὐτὴν ἔχον πρὸς τὴν φε-
ραύ. ὁ δὲ, ὑπὸ ἀνδρίας ἐπι-
βάσας ἵχθηματ' παραδύ-
ξαν, καὶ ἀπὸ οὐρα ὅτι βάθ' ὅσον
ἀχάνεις, ἐκπλαγῆσαι, καὶ τῷ
δάμναι ἅμα σχεδῆσαι, καὶ
ἐκπληγῆσαι πρὸς τὸ σφῆ-
δρον ὃν πῆσις, ἀκρατὴς ἐν-
γίνετο τῇ κρότων τοῦ ἱερ-
οῦ, ὅμ τις ἀπ' αὐτῆς, καὶ
κατέπεσον ὅτι τὸ πίλαγος.
Νη. οὐκοῦν ἵχθῃ τὴν μετῆ-
ρα τὴν Νηφίλιν βαλὼν πῆ-
σους; Περ. ἵχθῃ. ἀλλὰ ὁ
μοῖρα πολλῶν ὃν Νηφίλης ἐν-
ναυαγῆσα.

Idis

Idis

Iris & Neptunus
Iris.

Iridis & Neptunus
ni.

Τὴν ἡμετέραν τὴν πλεονε-
κείνην ὧ Πόσειδον, ἀποσπα-
σάσαν δὲ Σικελίας, ὑφα-
ραν ἐπὶ νήχιδαι συμβέβηκε.
ταύτῃ φασὶν ὁ Ζεὺς τῇ-
σεμ ἦδη, καὶ ἀνὰ φηνον, καὶ
ποίησον ἦδη δῦλον ἐν τῷ
αἰγαίῳ μέσῳ βιβαίως μέ-
σαν, πρὶξας πάντ' ἀσφα-
λῶς. Δῆται γὰρ τι αὐτῷ.
Πο. πῶς γὰρ τίς το ὧ Ιρι-
τινα δὲ ὅμως παρὶξας αὐ-
τῇ τὴν χρεῖαν ἀναφανῆσα,
καὶ μακίτι πλείονσα. Iris.
τὴν Λατὴν ἐν αὐτῇ δὲ ἀ-
ποκνήσαι. ἰδὼν γὰρ πονήρως
ἐπὶ τῶν ὧ δῶν ἔχει. Πο. τί
οὖν; οὐχὶ πάντες ὁ οὐρανὸς ἐν-
τεινῶν; εἰ δὲ μὴ οὐτ', ἀλ-
λά γε πᾶσα ἡ γῆ οὐκ ἂν ὑ-
ποδίσταται δυνάμει τὰς αὐ-
τῆς γυνάκας; Iris. οὐκ ὧ Πό-
σειδον. ἡ Ἥρα γὰρ ὄρνῳ με-
γάλῳ κατέλαβε τὴν γῆν, μὴ
παρὰ σκαῖν τῇ Λητοίᾳ τῶν
ὧ δῶν ἐποδελίῳ. ἡ τοίνυν
ἡμετέρα αὐτῇ ἀνὰ μὲν δὲ οὐ-
ρανὸς γὰρ ἴδω. Πο. σιωπῶ-
με. τῇ δὲ ὧ νῦν, καὶ ἀνὰ δῶ-
δε αὐτῆς ἐν τοῦ βυθού, καὶ
μακίτι ὑποφύον, ἀλλὰ βι-
βαίως μέσῳ, καὶ ἐπὶ δῶδε

Insulam istam errantem Nec
prius, quae a Sicilia reuulsa
atque unctis subiecta, mari ina-
nasci. Eam, ita iubet Iupiter,
consistere facias iam atque ap-
parere, & ut tantundem mani-
festa atque conspicua in me-
dio Aegeo inconcussa manea-
at, fundae firmiter admodum
illa. Opus enim illa nonnihil
habet. Nep. Fiet hoc, Iri, sed
tamen quem usum illi praebe-
bit, manifesta apparet, et non
amplius fluctuant. Iris. Luto
ne in ipso oportet parere, iam
enim male habet a doloribus.
Nep. Qui legitur, an non suffi-
cit illi coelum, ut in eo pariat?
Quod si minus autem illud, at
certe nec toto terra partus, il-
lius recipere poterat? Iris.
Non. Neptunus. Nam Iuno
obstrinxit iure iurando magna
Tellurem, ne praeberet Luto
nae parturienti ullum recepta-
culum. Haec igitur insula, iura-
mento non tenetur. Abscondita
enim est fuit. N. Intellego re.
Igitur subsiste Insula atque emer-
ge iterum ex profundo, & non am-
plius fluctues aut titubes, sed
immota maneat. Ac suscipe,
f) δελία

• *ô felicissima, fratris mei liberos
duos, decorum omnium pulcher-
rimus. Et uos, Tritones, trajici-
te Latonem in ipsam, omniaq[ue]
tranquilla sint. Serpentem au-
tem istum, qui nunc uelut astro
exagitat illam, percutrefaciens
do, ipsi infantes posteaquam in
lucem editi fuerint, aggredien-
tur, ac matrem uindicabunt. Tu
uero uade, renuncia Ioui, om-
nia bene habere. Stabilis est In-
sula. Veniat Latona ac pariat.*

Xanthei & Maris.

*Suscipe me, ô Mare, gra-
uia enim passus sum, exingue
mibi uulnera. Mar. Quid hoc
rei est? Xanthei quis te deussit?
Xan. Vulcanus, sed igne cano
desco prorsus miser, & effrues-
co. Mar. Cur autem iniecit
tibi ignem? Xan. Propter filium
Thetidis. Postquam enim oc-
cidentem illum Phrygas, sup-
plex deprecatus sum. Ille au-
tem ab ira nihil remisit, sed oc-
cisorum corporibus etiam ob-
struxit mibi alucum, ego miser
tus miseriorum, occurri, ut au-
guis inunclarem atque inuolue-
rem illum, quo eo periculo ab-
sterretus, ab occidione uiro-
rum cessarem. Ibi igitur Vulca-*

exim

*ô δὲ λαμπροτάτη τῆ ἀδελ-
φού τὰ τέκνα δύο, τοὺς καλ-
λίστους τῶν θιῶν. καὶ ὑμεῖς
ὡς τριτωνίδες, διαπορθμύσα-
τε τὴν Λατὼν δὲ αὐτῇ, καὶ
γαλλῶν ἅπαντα ἴσω. τὸν
ἀράκοντα δὲ, ὃς νῦν ὀλοιστῆρ
αὐτῇ φοβᾷ τὰ νεογνά, ἱ-
πιδαν τιχθῆ, αὐτίκα μίτα-
σι, καὶ τιμωρήσῃ τῇ μητρὶ. σὸ
δὲ ἀπάγγελαι τῷ Διὶ, παύ-
τα ἂνται σὺν πρῆν. ἵστασθ
Διὲ. ἡκίτω ἡ Λατὼ, καὶ
τιχθήτω.*

*Ξάνθης καὶ Θαλάσ-
σης.*

*Δίξαι μὲν ὡς δάλασσα, δι-
νὰ πιπινύτοια, κατασβόβει
μου τὰ τραύματα. Θα. τί
τὸτο ὡς Ξάνθι; τίς σε κατέ-
κωσεν; Ξάν. Ἡφαιστος. ἀλλ'
ἀπλωδράκνμαι ὅπως ὁ κατ'
λαίμην, καὶ ἴω. Θα. διατί
δὲ σοὶ ἰνίβαλε τὸ πῦρ. Ξάν.
Διὰ τὸν υἱὸν αἰ Θέτιδος.
ἰπὲρ γὰρ φονεύοντα τοὺς φρί-
γας ἡκίτονσα, ὁ δ' οὐκ ἱ-
παύσατο αἰ ὀργῆς. ἀλλ' ὅ-
πως τῶν νεκρῶν ἀπὸ φραγῆ
μοι τὸν ροιῶν, ἐκλήσας τὴν ἀ-
δελφίδα, ἐπὶ πλοῦν, ἐπικλύσαι δὲ
λαμ, ὡς φοβηθεὶς ἀπὸ σχοιτο
τῶν αὐτῶν. ἰνταῦτα ὁ Ἡφαι-
στος, ἵστασθ γὰρ πλοῖον πε-
ρὶ*

ἄρ, παύεισιν οἷμα πῦρ ἄ-
 χι καὶ ὅσον ἰν τῇ Αἴτῃ, καὶ
 ἵπποδι ἄλλοδι, φέρων, ἱππύλ-
 δι μοι. καὶ ἱκανοὶ μὴ τὰς
 ψιλίας, καὶ μυρρίκας. ὤπ-
 τισι δὲ καὶ τοὺς λιανοὺς
 μιστας ἰχθύς, καὶ τὰς ἰγχι-
 λυας. αὐτὸν δὲ ἱμὶ ὑπὸ ῥα
 χλάσαι ποιήσας, μικρὸν δ' αὖ
 ἔλαον ἐκ πρὸν ἰγγρασας. ὁρῶς δ'
 οὐκ ἔπης Διάκουμας ὑπὸ τῶν
 ἱκανομένων; Θά. Δολι-
 γὸς ὦ Ξανθῶν, καὶ δ' ὁρμῆς, ὡς
 αἰπός. τὸ αἶμα μὴ, ἀπὸ τῶν
 πυρῶν. ἢ διερμα δὲ, ὡς φῆς,
 ἀπὸ τοῦ πυρός. καὶ αἰπότης
 ὦ Ξανθῶν, δὲ ἐπὶ τὸν ἱμὸν
 ἦν ὑρμυσας, οὐκ αἰσθάνεις
 ὅτι Νηρηΐα & ὑὸς ἴω. Ξανθ.
 οὐκ ἴδαι οὐκ ἰληῶσαι γὰρ τε-
 ναι ἔντας τοὺς φρύγας; Θά.
 τὸν κραιπνὸν Διὸς οὐκ ἴδαι ἰ-
 λῶσαι, Θείτιδ & ὑὸν ἔστα τ'
 ἀχιλλείας;

Δορίδ & ἡ Θείτιδ &.

Τί δ' αὖρνας ὦ Θείτι. Θί.
 ἐπὶ τῶν Δορίδ κέρων ἄ-
 δονός. λιβῶτον ὑπὸ τῷ πα-
 φῆς ἱμβλῶν ἄσαν, αὐτῶν τι
 καὶ βρίφ & αὐτῶν ἀρτιγί-
 ναιον. ἱκίλῶσι δὲ ἰπα-
 τῆς τοὺς νεύτας ἀναλαβί-
 ντας τὸ λιβῶτον, ἱππῶν πο-
 λὺ ἀπὸ τῶν γῆς ἀπισπῶσιον
 ἀρῶ-

existens) uniuerso igne, quatuor,
 opinor, usquā habebat, quāvis
 & in Aetna, & si quibus alijs
 locis, illius est, allata, proeessit
 obuiam, ac exussit equidem uo-
 mos, & myricas, assauit autem
 & infelices pisces et anguillas.
 Me uero, cum effruescere fec-
 cisset, paulū absuie, quia totum
 aridum ac siccum reddiderit.
 Vides nimirum quo pacto exu-
 sionibus istis deformatus sim.
 Mer. Turbidus es, ὦ Xantho,
 & calidus, ut cōseneancum est,
 cruore, & cadaueribus, calore
 autem, ut ais, ab igne ueniente.
 Ac merito, Xantho, ut qui
 contra filium meum impetum
 feceris, non ueritus, quod Neri-
 odis filius ille esset. Xan. An
 non igitur decebat misereri me
 Phrygum, uicinorum adeo meo-
 rum? Mer. Vulcanum uero, an
 non contra decebat misereri
 Achillis, Thetidis adeo filij
 Doridis & Thetidis.

Quid lachrymaris Thetis?
 The. Pulcherrimā Doris pue-
 lam uidi, in arcam a patre cono-
 iectam, eum ipsam, eum infan-
 tem ab ea paulo ante genitū. Iussit
 autem pater nauas, arcam il-
 lam acceptam, postquam in al-
 tum de terra prouecti essent,
 f. ἢ ἀβύ-

abijcere in mare, ut ita periret
 & misera illa, & infans una cū
 ea. Do. Quamobrem autē, ὁ σο-
 vor, hoc quādoquidē comper-
 habes exactē omnia. The. Pan-
 ter illius Acrisius, quia pul-
 cherima eras, in aereum quens-
 dam thalamum inclusam, per-
 petuae uirginitati destinarat.
 Deinde uerum quidem dicere
 non possum, Iouem autē aiunt,
 conuersum in aurum, delapsum
 per impluuium ad ipsam esse.
 Accipiente autē illa in sinum
 emanantem acum, grauidam
 ex eo factam fuisse. Quod cum
 pater animaduertisset, utpote
 durus quidam & zelotypus sco-
 rex, grauiter indignatus est. Et
 quia ab aliquo supratā fuisse il-
 lam arbitrans est, coniiciis in ar-
 cam hāc, cum paulo ante pece-
 risset. Do. Caterū illa quid age-
 bas Theti, quando abripiebas
 eam The. Pro se quidem nihil
 dicebat, Dori, sed tacite fere-
 bat damnationē, pro infante au-
 tem deprecabatur ne mori tra-
 deretur, lachrymādo, atq; illum
 auro ostentando pulcherrimum
 sanē puerum, Dori. Ille autem
 prae ignorantia malorum, cito
 amiridebas matri. Oppleo
 rursus oculos lachrymīs, cum

ἀφ' ὧν δὲ τὸν δάλαρον
 ὡς ἀπόκειται ἡ ἀδελία καὶ αὐ-
 τῇ, καὶ τὸ βρέφος. Δω. τί-
 νος δ' ἔστινα ὁ Αδριαρῆς,
 ἡ περὶ ἡμαρτὸν ἀπερὸς ἀπαν-
 τας; Θέ. ἀκριστοὶ ὁ πα-
 τὴρ αὐτῆς, καλλίστῳ ὄντι,
 ἡ παρδίνουσι εἰς χαλκοῦ τι-
 να δάλαρον ἡμβάλλων. ἄ-
 τα τὸ μὴ ἀλκίδης, οὐκ ἔχον
 ἀπάρ. φασὶ δ' οὖν τὸν Δία
 χρυσοῦν γυνήδην, ὅτι
 διὰ τοῦ ἱεροῦ ἐπ' αὐτῇ.
 Ἀξαρμύλῳ δ' ἡκείνῳ δὲ ἡ
 λυγρὸν καταρρίποντα τὸν δι-
 ὄν, ἡ γυνὴν γυνήδαι. τὸν-
 το αἰδόμενον ὁ πατήρ, ἡ-
 γείας τις καὶ ἡλότης ὁ γί-
 γον, ἡ γυνήδαι. καὶ ὁ-
 πότιν ὁ μιμοχούδαι ὁ-
 κίδας αὐτῇ, ἡμβάλλων δὲ
 τῷ λιβωτὸν ἀπὸ τιτοῦ-
 αν. Δω. ἡ δὲ, τί ἡ γυνήδαι
 ὁ ὅτι, ὁ πότιν κατὰ τῆς
 Θέ. ὡς αὐτῆς μὴ ὅτι
 γὰρ ὁ Δωρι, καὶ ἡ γυνήδαι
 κατὰ τῆς. τὸ βρέφος δὲ
 παρτῆτος μὴ ἀποδανῶν,
 ἀκρυόουσα, καὶ τῇ πᾶσι
 ἀκρυόουσα αὐτὸ, καλλίστῳ
 ὄντι. Δέ, ὡς ἡ γυνήδαι τῇ κα-
 κῶν, ἡ ἡμαρτὴ πρὸς τῷ δά-
 λαρον, ὡς πῶσι πᾶσι καὶ
 διὰ τῆς ὀφθαλμοῦ δακρυόου-
 κα

φαντασθέντα αὐτῶν. Δω.
 λαοὶ λακρύσαι ἰπείκασαι.
 ἀλλ' ἔτι τι δυνάσιν; Θι.
 οὐδ' αὖτως, νύχται γὰρ ἔτι ἡ
 λιβωτὸς ἀμφὶ πῶν Σειφίον,
 ζῶντας αὐτοὺς φυλάττουσα.
 Δω. τί οὖν οὐχὶ σῶζεμεν αὐ-
 τῶν, τοῖς ἀλυσούσι τοῦτοις ἰμ-
 βαλοῦσαι ὅτ' τὰ δίκτυα τοῖς
 Σειφίοις; οἱ δὲ αὖθις πᾶ-
 σαντες, σῶσιναι δυλοῖντι.
 Θι. εὖ λίγες, οὕτω πεινῶμεν.
 μὴ γὰρ ἀπολίσσω μὲν τι αὐτῶν,
 μὴ τι τὸ παῖδιον οὕτως ὅν
 καλόν.

Προσφώνῃ καὶ Ε-
 νίπιδος.

Οὐ καλὰ ταῦτα ὦ Πρόφ-
 ατον. σίγῃ γὰρ τὰ λυδία.
 ὑπελθόν μὲν πῶν ὄρωμεν, ἡ
 ἀκαθάρτος ἐμὴ, ἀνέκροσας
 πῶν παῖδα. ἡ δὲ ἔρχεται ἡ
 ἐμὴ ταῦτα πεπονθῆναι, καὶ
 διὰ τὴν παρὰ ἡμῶν αὐτῶν.
 Πο. σὺ γὰρ ὦ Ενίπιδος, ὑπερ-
 σπικὲς ἡδὲ καὶ βραδύς,
 ἔς κορυφὴν οὕτω καλῶς φειτώ-
 νης ἰσομήρει παρὰ σὶ, ἀπολ-
 λυμένης ὑπὸ τῆς ἰσότητος, ὑπε-
 ρώρης, καὶ ἰσχυρὸν λυπῶν
 αὐτῶν. ἡ γὰρ παρὰ τὰς ἰσότητας
 ἀλύεσσα, καὶ ἰσχυρὴν, καὶ
 λυπῶν, ἰσότης οὐχὶ τὸ
 σοὶ ἰσότητος. σὺ δ' ἰσότητος
 πρὸς

cum in mentem illius uenit.
 Dor. Ex me flere fecisti. Sed
 nūquidiam mortui sunt? The.
 Haud quaquam, natus enim
 adhuc arca circa Seriphum,
 uiuis illis custoditis. Dor. Cur
 igitur non conseruamus ipsam,
 piscatoribus istis Seriphis, in
 retia immittendo? Qui exi-
 ctos illos, incolumes prae-
 bunt scilicet The. Recte dicis,
 atq; ita faciamus. Non enim pe-
 rire deceat, neque ipsam, neq; in-
 fantem adeo cum sit formosus.

Neptuni & Enipei.

Minime uero praecela-
 hac, Neptune (dicitur enim
 unum) qui circumuencit atri-
 ca mea, assimilatus in formam
 meam, uiciasti puellam. Pro-
 ceptat enim illa mecum tem-
 se sibi, & ob id exhibebat sese.
 Neptunus. Tu enim, Enipeu
 fastuosus es & tardus, qui puer-
 la adeo formosa quotidie ad te
 parce, ac pro amore peruen-
 te, despereris illam, & gauis-
 sus sis, si posses illi egre succu-
 re. Illa uero iuxta tipas me-
 rore affecta, atque ibi inamo-
 bulans, seseq; lauans, non sca-
 mel optabat in conspectum sibi
 uenire te. Tu uero lasciuiebas
 f iij contr.

contra eam. Eni. Quid igitur
an propterea oportebat te prae-
tere amorem mihi, & uelut hi-
strionem aliquē pro Neptuno,
Enipeū te gerere, atque ita decia-
pere Tyron istā, puellam adeo
simplicem. Ne. Sero nunc uo-
to zelotypus es, Enipeu, cum
prius superbū et contemptorem
te gesseris. Ipsa autem Tyro ni-
hil graue passa est, quāuis se pu-
tauit de uiciatam esse. Enip.
Nihil autē? Dixisti enim abiēs
Neptunum esse te, quod uel maxie
me dolore affecit ipsam, atque ip-
se eō abs te iniuria affectus sum,
quod & quae mea esse debuerat,
eam uoluptatem percepisti tu,
& praeterea cōposito circa uos
fluclu purpureo, sub quo abscon-
diti iaculis cum puella pro me
euterem habuisti. N. Tu enim
non uolebas Enipeu.

Tritonis & Nereidum.

Balena ista uestra, Nereides,
quā eōtra filiā Cephei Andro-
medā emisisti, neque puellā ipsā
iniuria aliqua affecit, perinde
ut uos putatis, & ipsa iam mor-
tua est. Ne. A quo, Tritō? Nū
Cepheus, iāquā ille dūm cō alio
quo proposito puella, aggressus
illam occidit, ex insidijs cum
multa ui adortus? N. Sed

noslis,

πρὸς αὐτὴν. Ενι. τί οὖν, διὰ
τῶ τοῦ χελῶν σε προσερχάσασθαι
τὸν ἵκοντα, καὶ λαθὺν περι-
παῖσαι ἐν πῆλῳ αὐτῇ. Ποσειδῶν
ὅτι ἀναί, καὶ λυτασοφίσα-
σαι τῷ Τύρῳ ἀφελῶν ἑλθὼν
οὐσαν; Πο. ὅτι ζήλοτυπὸς
ἐνιπιδόν, ἐπὶ δὲ πῆλῳ πρὸς
τοῦ ὄν. ἢ Τύρῳ δὲ, οὐδ' ἐν δα-
νὴν πῆλῳ πρὸς, οἰομένη ἐπὶ
σου διακινεῖσθαι. Ενι. οὐ-
μνησθῶ; ἵσθις γὰρ ἀπὸ τῶν, ὅτι
Ποσειδῶν ἦν δα. ὁ καὶ μά-
χα ἰλύντοσθαι αὐτῷ, καὶ
γὰρ τὸ τοῦ ἰδὲ καὶ, ὅτι τὰ
μὰ σὺ δὲ θραίνου τότε, καὶ π-
ρὸς τῶν πορφυρέων τι κύμα,
ἐπὶ δὲ ὑμᾶς σὺν ἑρμῇ, ἀμα
σὺν ἡδὰ τῇ παιδίᾳ αὐτῇ ἰμι.
Πο. σὺ γὰρ οὐκ ἰδὲ λαθὺν ἢ
ἐνιπιδόν.

Τρίτων & καὶ Νηρη-
δων.

Τὸ λῆγ' ὅτι ὑμῶν ὁ Νη-
ρηίδων, ὁ ἐπὶ τῷ τοῦ Κηφί-
ου θυγατέρα τῷ Ἀνδρηνί-
δαν ἐπιμύσει, οὐτὶ τῷ καὶ
λαθὺν ἰδὲ καὶ ὡς οἶασι, καὶ
αὐτὸ ἡδὲ τὶ δυνάμι. Να. ἐπὶ
τίν' ὃ Τρίτων, ἢ ὁ Κηφί-
ων λαθὺν ὁ δὲ λαθὺν πρὸς
τῷ ἑλθὼν ἀπὸ τῶν ἐπὶ
ὡν, λοχύσας μετὰ πολλῇ
δυνάμει. Τρί. οὐκ, ἀλλ'

ἴσθι

ἴστῃ. οἶμαι, ὃ Ἰφικλῆα σῶσα, τὸν
 Περσέα, τὸ δὲ Δανάης παι-
 διον, ὃ μὲν δὲ μὲν δὲ ἐν
 τῇ λιβωτῇ ἐμβληθὲν ἐν τῷ
 δάλασσαν ὑπὸ τοῦ μικροπλά-
 νου. ἰσώσασθαι, οἰκτερά-
 σαι αὐτούς. Ἰφί. οἶδα ὅν
 λίγους, ἀλλὰ δὲ ὃ δὲ νῆαυ ἰσώ-
 σασθαι, καὶ μάλα γυναικῶν τι
 καὶ λαλὲν ἰδῶν. Τρί. οὐ-
 τὸ ἀπικτανεῖ τὸ λιγὸν.
 Ἰφί. Διὰ τί ὃ Τρίτων, οὐ γὰρ
 δὲ οὐστρα ἡμῖν τοιαῦτα ἐκ-
 τινῶν αὐτὸν ἐχέτω. Τρί. ἰ-
 γὰρ ἡμῖν φράσῃ τὸ πᾶν ὡς
 ἐγίνετο. ἰσάλα μὲν οὐτὸν
 ἐπὶ τὰς Γοργόνας, ἀδελφὸν τι-
 να τοῦτον τῷ βασιλεῖ ἐπιτι-
 λῶν. ἰπᾶ δὲ ἀφίκετο ἐν τῷ
 λιβύλῳ. Ἰφί. πῶς ὃ Τρί-
 των, μόνον, ὃ καὶ ἄλλους
 συμμάχους ἔχῃ; ἄλλους γὰρ
 δύσπερον ὃ ὁδός. Τρί.
 διὰ τοῦ ἄρ. ὃ ὑπὸ πτε-
 ρον γὰρ αὐτὸν ὃ Ἀδλῶ ἰ-
 δακῇ. ἰπᾶ δὲ οὐκ ἔχῃ ὃ
 πον διητῶντο, ἀλλὰ μὲν ἰσά-
 δελφον οἶμαι. ὃ δὲ, ἀπο-
 τιμῶν δὲ Μιδόους μελόν-
 φαλῶν, ὃ χόρ' ἀποπταμένους.
 Ἰφί. πῶς ἰδῶν; ἀδίαται
 γὰρ ἄσιν. ὃ δὲ αὐτὸν ἰδῶν. οὐκ
 ἔτ' ἄλλοι μὲν τὰ ταῦτα ἰδοί;
 Τρί. ὃ Ἀδλῶ τῷ ἀσπίδα

πρῶ-

νοστis, arbitror, Iphianassa,
 Perseum illum, Danaes puerū
 illum parvū, quē unā cū matre
 in arca abiectum in mare ab
 amo materno, cōservastis, miser
 te illorū videlicet Iphi. Noui
 quem dicis. Consentiancū uero,
 illum iam adolescentem factum
 esse, atq; admodum generosum,
 & pulchrum aspectu. Tri. Hic
 occidit Balenem. Iphi. Quam
 obrem Triton? Neq; enim hui-
 usmodi cōservationis præmia
 persolvere nobis debebat. Tri.
 Ego uobis exponam oēm rem,
 ita ut gesta est. Missus hic fuit
 ad Gorgonas, ut hoc quasi
 quoddam certamen regi petas
 gere. Postquam autem peruce-
 nit in Lrybiam. Iphi. Quomo-
 do Triton, solus ne, an & alios
 secum socios abduxit. nam alio
 qui difficile hoc iter. Tri. Per-
 acrem profectus est, alatum co-
 nim ipsum Minerva reddidit.
 postquam autem eo loci uenit,
 ubi illæ agebant, ille quidē dor-
 micbant, opinox. At hic ampu-
 lato Moduse capite, iterū auos
 lauit. Iphi. Quo pacto autem
 aspexit illas? Aspici enim nec
 queunt, uel quisquis illas aspec-
 terit, non amplius quicquā post
 hæc aspiciet. T. Minerva scuit

f

v

πρῶ-

præferens. (Talia enim audio
 ni ipsum narrantem apud An-
 dromedam, postea & apud
 Cepheum.) Minerva igitur,
 inquam, in clypeo resurgens
 et, inquam, in speculo alio
 quo, exhibuit ipsi spectandam
 Medusæ imaginem. Postea
 sinistra, arreptæ illius coma,
 & inspecta imagine, dextra
 autem sublata hæc, abscondit
 caput illius, acque ita prius
 quam sorores reliquæ expergis-
 scerentur, auolavit. Porro ubi
 circa maximam hanc Aethi-
 opicæ oram venisset, terræ
 iam propinquior aliquanto vo-
 lans, uidet Andromedam, ex-
 positam, in rupe quadam pro-
 minente palo affixam, pulcher-
 rimam, ô Dii, promissa com-
 ma, & seminudam, longe us-
 que infra ubera. Ac primum
 quidem misertus fortune illius,
 interrogat causam damnatio-
 nis huius. Paulo autem post,
 amore captus, (oportebat eo-
 nim incolumem seruari puella-
 rem) opem ferre illi statuit. Ac
 que ubi iam Balæna accessisse
 ferret terribilis admodum & qua-
 si mox absorptura Andromeda-
 m, in alæa sublatis adolescē-
 manu

προβαίνουσα, ταχὺτα γὰρ
 ἤκουσα διφυγούμεν αὐτῇ
 πρὸς τὴν Ἀνδρομέδαν, καὶ
 πρὸς τὴν Κηφία ὕψρον, ἢ
 Ἀδελφῇ δὲ ἐπὶ τῇ ἀσπίδι
 ὑποσπινθούσης, ὥσπερ ἐπὶ
 λιανέπρου παρίσχον αὐτῇ
 ἰδὲν τὴν σκῆνα τῇ Μιδά-
 σης. ἅτα λαβόμενος τῇ λατῇ
 τῇ λέμενος, ἐνερῶν δὲ τὴν σκ-
 κῆνα, τῇ διξίῃ τὴν ἀρπύ-
 ῃον, ἀπείμιμι τὴν κεφα-
 λὴν αὐτῆς. καὶ πρὶν αὖ-
 γρηδαίαι τὰς ἀδελφάς, ἀν-
 πλάττειν δὲ κατὰ τὴν πε-
 ράλειον ταύτῃ Αἰθιοπίαν ἵ-
 γνιντο, ὅλα πρὸς γαῖαν ἐπι-
 τόμενοι, ἰδὲν τὴν Ἀνδρ-
 μέδαν προκαμύλω, ἐπὶ
 τινὲς πῆρας προβλήτῃ
 προσπιπασσάμεν ὡς καὶ
 λίστῃ ὡς διδὶ, λαδόμεν ὡς
 τὰς λέμας, ἡμίγυμον. πῶ-
 λὸν ἐν ὁρδὶ τῶν ματῶν. καὶ
 τὸ μὲν πρῶτον οἰκτείρας τὴν
 τύχην αὐτῆς, ἀνθρώπα τὴν
 αἰτίαν τῇ καταδίκῃ. κα-
 τὰ μικρὸν δὲ αἰὸς ἐρωτῇ,
 ἵχθῳ γὰρ σπινθίσανταί τιν
 παῖδα βουδῶν διίγνιν. καὶ
 ἰπασθὲν τὸ λῆτῃ ἰπῆε μέ-
 λα φοβόρῳ, ὡς καταπινού-
 μενον τὴν Ἀνδρομέδαν, ὡ-
 πδραμνῶν ἐν ἰανίσῃ.
 πρὶ-

πρόσωπον ἔχον τῆς ἀφ' ἑλ.
τῇ μὲν ἡ ἀδικοῦσά, τῇ δὲ
προδομένη τῶν Γοργόνων, δι-
δορυπόσια αὐτῇ. τὸ δὲ, τί-
θυνη γοῶ, καὶ πῆπυρ αὐ-
τῇ τὰ πολλὰ, ὅσα ἂν τῶν
Μιδουσας. ὁ δὲ, λύσας τὰ
ἀδύρκα δὲ παρδίνου, ὑπο-
σχόμεν τῶν χάρα, ὑπεδέξατο
ἀνδροποδοτὶ κατιῦσαν ἐν δὲ
πείρας, ἐκιδράς οὖσης, καὶ
νυῦ γαμῶν τὸ Κηφίως, καὶ
αἰπάφα αὐτῶν δὲ Ἀργῶ. ὡς
περὶ αὐτὴν δαυάτου, γάμον οὐ
πῶρ τυχεύτα ἔωρετο. Νη-
γὰ μὲν οὐ πάντῃ γιγνόν-
τι ἄχδεσθαι. τί γὰρ ἢ πάς
ἡδὲ ἡμᾶς, ἢ τί ἢ μήτηρ
ἡμιγαλαῦ χειτότι, καὶ ἡ ξίου
ἡκαλίωρ ἀναί; Τρί. ὅτι οὐ-
τως αὖ ἡλυσεν ἐπὶ τῇ δυ-
γαφί, μήτηρ γὰρ οὖσα. Νη.
μυκίτι μινῆμιδα ὡ Δωρι
ἡκάνωρ, ἢ τί βαρβαρῶ γυ-
νὴ ὑπὲρ τῶν ἀξίαν ἡλάλη-
σεν. ἡκάνω γὰρ ἡμῖν τιμω-
ρίαν ἡδωκε, φοβηδῶσα ἐπὶ
τῇ παίδι. χαίρω μὲν οὖν τῷ
γάμῳ.

Ζεφύρη ἢ Νότα.

Οὐ πάσι πεμπλῶ ἰ-
γὰ μινῆμιδα ἡμῖν ἀ-
δερ ἰν τῇ δαλάτῃ, ἀφ' οὗ
ἡμι, καὶ πῆν. οὐ δὲ ἐκ
ἀδύρ

manu ad oapui ad moto, harpā
tenēs altera qdē ferit, altera aus-
cē Gorgonā spectādā pferēs, in
lapidē illā cōuertit. Illa igitur
mortua est, & diuiguere ipsius
mēbra oīa, quacūq; Medusam
aspexerunt, ac hic solutis uincu-
lis, qb. uirgo alligata fuerat, sup-
positaq; manu suscepit illā, sum-
mis pedū digitiis descendētem ē
rupe, ardua illa qdē atq; pcliū,
& nūc cū eadē nuptias peragit
in aedibus Cephei, abducenti il-
lam secū Argos. Quare p mor-
te, nuptias neque eas uulgares
illa inuenit. Ner. Equidē nō ita
ualde a grefro factū hoc. Quid
enim adeo nobis iniuriæ fecit
puella, si mater ipsius superbē
extulit sese tūc, ac pulchrior no-
bis esse uoluit Tr. Quōd hoc pa-
do magnū dolorē perceptura
fuiſſet ob filiam, mater certē il-
lius cum sit. N. Ne memineria-
mus Dori istorū amplius si qd
barbata mulier, supra quā dece-
bat, loquax fuit. Satis enim sup-
plicij tulit, quæ tanto in metu, fi-
liæ causa constituta fuit. Graue
letur igitur nuptijs.

Ζεφύρη ἢ Νότα.

Nunquā eqdē pōpā magnificā-
torem uidi in mari, ex quo ego
sum, & spiro. Tu uero non
vidisti

uidisti o Notē. Not. Quā nam
hāc dicis Zephyre pompai aut
quinam sunt qui illā duxerunt
Zeph. Suauissimo spectaculo
caruisti, et quale nō facile aliud
unquam uideris. Not. Luxei tu
brū mare occupatus fui, afflavi
aut & paritē In hāc nonnullam,
quātū uidelicet eius terrae ma-
te a liacet. Proinde nihil eorum
nouī, quae tu dicis. Zephyrus.
Qui si Si ionium illum Ageno-
rem uidisti? Not. Etiam, Euro-
pa patrem scilicet. Quid tumt
Zephy. De illa ipsa narrabo ti-
bi. Not. Nū, quod Iupiter iam
olim amare puellā cepit? Nam
hoc etiam pridem sciui. Zeph.
Igitur quod ad amorē attinet,
nōsti. Quae uerō postea cōsecuta
sunt, ea nunc audi. Descende-
ras Europa ad litus, ludendi
gratia, assumptis secum aqua-
libus suis. Iupiter autem in fore-
mam tauri assumulatus, lude-
bat und cum ipsis, pulcherris
muitum apparent. Nam &
candidus erat, ut nihil supra, &
cornua habebat reflexa pul-
chrē, uulūq; prae se ferebat ad
modū māsuetū ac placidū. Salu-
tabat igitur et ipse in littore, &
mugiebat suauissimē, ita ut Eu-
ropa audiret etiam cōscendere

ipsum.

ἀλλ' ὃ Νότι; Νό. τίνα τὰ
τῶ λίγας ὃ Ζήφυρ τῶ
πομπῶν; ἢ τίς ἐσὶ πῶ-
ποντῶν ἡσαν; Ζή. ἡδίστη
διάματ' ἀπὸ λείψανος, ἡ
οὐκ ἄλλο ἰδοίς ἐστι. Νή.
παρὰ τῶν Εὐρωπῶν γὰρ ἡ
λασάν ἰσχυρόν. ἰσχυρῶ-
σα δὲ τι καὶ μίγ' ὃ Ζή.
Διὸς, ἴσα παράλια δὲ χέ-
ρας. εὐδὲν οὐκ οἶδα, ἀρ-
γῶς. Ζή. ἀλλὰ τὸν οἶδα-
νιον Ἀγένορα οἶδας; Νή.
ναί, τὸν δὲ Εὐρώπης πατ-
ρα. τί μὲν; Ζή. πῶς ἡ-
τῆς ἰσχυρῆς διαγέσσεμαί τε.
Νό. μῶν ἐστὶ ὁ Ζεύς ὄραται
ἐν πολλοῦ δὲ παλαιοῖς; τίτι
γὰρ καὶ πάλαι ἡπιστάμε-
ν. Ζή. οὐκ οὐδὲν τὸν μὲν ἴσμεν
οἶδα, τὰ μετὰ ταῦτα δὲ ἡ-
δὲ ἀκούομεν. ἡ μὲν Εὐρ-
ωπὴ κατελθούσα ἐπὶ τῶν ἡ-
να παύσασα, τὰς ἰσχυρῶ-
δας παραλαβούσα. ὁ Ζεύς
δὲ τὰ ὄρα ἀπάσας ἰαυτῶν,
σωῖται αὐταῖς, ἡ δὲ
τ' ὁ φανερὸν. λαοὶ δὲ
γὰρ ἡ ἀπειρώς, καὶ τὰ ἡ-
τα δύναμης, καὶ τὸ βί-
μα ἡμῶν. ὁ δὲ καὶ οὐ καὶ
αὐτὸς ἐπὶ δὲ ἡ ἰόν, καὶ ἡ
πᾶσι δὲ ἡ ἰόν, ὥστε τῶν Εὐρ-
ωπῶν τοιμήσαι καὶ ἀναβλῆσαι
αὐτῶν.

ἄλλοι δὲ ὡς ἂν τοῦτ' ἴσιντο, ἰσχυροῦσι μὲν ὁ Ζεὺς ὄρμησιν ἐπὶ τὴν θάλατταν φέρον αὐτὴν, καὶ ἰσχύειτο ἱμπεδῶν. ὃ δὲ πᾶν ἡπλάγασα τῷ πρῶτα, καὶ λαοὶ μὲν εἶχετο τοῦ κέραιου, ὡς μὴ ἀπολειπῶσι. τῇ ἰτίρῳ δὲ, ἀντιμελῶν τὸν πῶλον ξυνᾶχι. Ναὶ ἂν τοῦτο δίαμα ὃ Ζεφύρι ἔλθῃ, καὶ ὄρατικόν, καὶ ἡμῶν τὸν Δία, φέροντα τὴν ἀγαπημένην. Ζεὺς καὶ μὴ τὰ μὲν ταῦτα ἔδιν παραπολὸν ὃ Νότι. ὅτι γὰρ θάλαττα σὺνδὺς ἀνέμων ἴσιντο, καὶ τὴν γαλήνην ἐπισπασσάμενα, λείαν παρέχον αὐτῇ. ἡμᾶς δὲ πάντοτε θοῆς ἀγνοῦν, οὐδὲν ἄλλο δὲ διαταί μόνον τῶν γυναικῶν παρακλονδῶμεν. ἱσχυροὶ δὲ παρακλιώμενοι, μακρὸν ὑπὲρ τὴν βάλατταν, ὡς ἴσιντο ἄλλοις τοῖς ποσὶν ἐπὶ αὐτῶν τοῦ ἵλατου, ἡμῶν τὰς ἀδὰς φέροντες, ἴδον ἅμα τὴν ἡμέραν. αἱ Νηρηίδες δὲ ἀδᾶσαι, παρῆσαν ἐπὶ τῶν Δελφῶν ἐκπρετοῦσαι, ἡμῖν γυναι αἰ ποικαί. τί, τί τῶν Τριτωνῶν γίνῃ, καὶ τίτι ἄλλο μὴ φέρον

ipsum. Ceterū ubi hoc factum est, citato cursu lupiter quidem una cum illa in mare prorupit, atque ibi, uti incidit, natiuitas. Illa uero admodū perculsa animo ex hac te, sinistra apprehendit ac tenuit cornua, ut ne delaberetur, altera autem manu, diffluentem uero uestem cōtinebat. N. Dulce hoc spectaculum, Zephyre, uidisti, & amatorum, natantem uidelicet Iouem et ferentem secum amores suos. Zeph. At uero quae cōsecuta sunt, suauiora multo; Nosc. Nam & mare stans compositis fluctibus quiescenti fuit, et tranquillitate ultro atrae placidum ac planū seipsū prebuit. Nos autē omnes silentiū agentes, nihil aliud quam spectatores tantum, eorum quae fiebant quasi quidam comites, sequebamur. Cupidines uero iuxta uolitantes, paulum supra mare; ita ut interim summis pedibus contingerent aquam, accensas ferentes faces Hymenaeum caneabant. Nereides autē emersae undis, delphinum tergis insidentes obsequiabant, applaudentes, seminudae pleurae. Praeterea & Tritonum genus, & si quid aliud non horris

horribile uisū marinorum, omnia illa circum puellam quasi choream ducebant. Nam ipse quidem Neptunus conscensociatu, & quasi pronubus incedens, una cum Amphitrite leuatus praebas, ueluti uiam aperiens nascenti fratri. Supra omnes autem, Venerē duo Tritones uehebāt in concha recubantes, ac flores omnis generis aspergentem sponsa. Atque haec à Phoenicia usque in Cretam fiebat. Postquam autem in Insulam ascendit, ipse quidem eam non amplius apparebat. Iupiter autem apprehensam matru Europam, in antrum Didaeam abduxit, erubescētem, atque oculos demittentem. Intelligebat enim iam, ob quam rem ita duceretur. Nos autem incumbentes mari, alius aliam alius partem fluctibus agitabamus. Nos. O beatum Zephyrē, te, te, qui isthac uideris. Ego uero interea Gryphas & Elephantos, & nigros homines aspiciebam.

φοβόρην ἰδεῖν τῶν θαλάσσιων, ἅπαντα περιεχόραν τὴν πᾶσιν. ὁ μὲν γὰρ Νεπτῦν ἐπιβεβηκὼς ἄρματι, & παραχούμηνός τε, καὶ τὴν Ἀμφιτρίτην ἔχων, περιήγει γυγνῆς, περιδριπαρῆν τοχυμὴν τῷ ἀδελφῷ. ὅτε πᾶσι ἡ τὴν Ἀφροδίτην δύο Τρίτωνες ἐφόρον, ἐπὶ λίσχας ἑταραμυρίων, αὐτὴν πάντας ἐπιπάσσουσάν τε νόμῳ. ταῦτα ἐκ φοινίκας ἔχει δι' ἐκράτης ἰγνίτο. ἰπὰ δὲ ἰπὶβη τῇ νύσῳ, ὁ μὲν ταῦρ & οὐκ ἔτι ἐφάνετο. ἰπιλαβόμεν & δι' ἃ χάρις ὁ Ζεὺς, ἀπύγε τὴν Εὐρώπην ὅτε τὸ Δίδαεον αἶψον, ὅρα δειῶσαν, καὶ ἑατὴν ἑρῶσαν. ἰπίστατο γὰρ ἡ δὲ ἰφ' ὅ, πᾶ ἄγοιτο. ἡμᾶς δ' ἰμπύοντες, ἄλλ' ἄλλο τῷ πλάγῳ μίγ' & διευμαίνομεν. Νο. ὁ μακάριος Ζεφύρος δι' ἃ καὶ ἰγὼ δὲ γρύπας, καὶ ἰλεφάντας, καὶ μέλας οὐς αὐθρῆ πᾶς ἰώρων.

NEKPIKOI ΔΙΑΔΟΓΟΙ.

Diogenis & Pollucis.

Διογίνος καὶ Πόλλυος.

O Pollux, commendando tibi. postquam te celeritē ascendēris (μυκτῇ

Ὁ πόλλυς δύνεις, ἰστέλλομαι σοι, ἰπὶ δ' αὐτῇ ταχιστα αὐτῇ αὐτῇ

ὅδῳ γὰρ ἔστιν οἶκος τὸ αὐτὸ
 βιώναι αὐτοῖς, ἢ ἡ ποῦ ἴδης
 Μένιππον τὸν Λούα, σύρεις
 ἂν αὐτὸν ἐν Κορίνθῳ κα-
 τὰ τὸ Κράσιον, ἢ ἐν Λυ-
 κίῳ, τῶν δριζόντων πρὸς
 ἀλλήλους φιλοσόφων κατα-
 γιγῶντα, ἢ πᾶν πρὸς αὐτὸν,
 ὅτι σοὶ ὦ Μένιππε Λιλαῖα
 ὁ Διογένης, ἢ σοὶ ἰκανῶς
 τὰ κατὰ γῆς καταγίγνα-
 ται, ἢ καὶ ἐνθάδε πολλῶν
 πλάνῳ ἐπιγλασσίμῳ. ἰκῶ
 μὴ γὰρ ἐν ἀμφιβόλῳ σοὶ ἴ-
 τι ἰγίλῳ, καὶ πολὺν τὸ,
 τίς γὰρ ὅπως οἶδε τὰ μετὰ
 τὴν βίαν. ἐνταῦθα δὲ, οὐ
 πάσῃ βιβλίῳς γιγῶν, κα-
 δάπῃ ἰγῶν. καὶ μάλι-
 να ἰπιδῶν ἰρῆς τὸς πλου-
 σίους, καὶ σαφῶς, καὶ
 τυράντους, εὐτὼ ταπεινὺς
 καὶ ἀσέμους, ἐκ μόνους οἰκω-
 γῆς διαφινεσσομένους. καὶ
 ἦτι μάλδα καὶ καὶ ἀγῆς ἐ-
 σιμνημένους τῶν αἰῶν. ταῦ
 κα λῆγῃ αὐτῶ. καὶ προσί-
 τι, ἰμπλησάμενον πῶν πῆ-
 ραι ἡ καὶ δέμων τε πολ-
 λῶν, καὶ ἰπῶν σύρεις ἐν τῇ
 τεύχῃ ἑκάτης δέπνῃ κα-
 μένων, ἢ ὅρῃ ἐν λιπαροσίῳ,
 ὅτι ταῦτο. Πόλυ. ἀλλ' ἀπ-
 ὁρῶν ταῦτα, ὦ Διογένης.

ἰπῶς

(cum enim est, ni fallor, cras
 reuiuiscere) ut, sicubi uideris
 Menippum, canem illum, in-
 uenies autem ipsum Corinebi,
 circa Craneum, aut in Lycea
 deridentem contendentes istos
 inter se Philosophos, dicas illi,
 Menippe, inquit, iubet te
 Diogenes, si satis ea, quae su-
 per terram sunt, derisisti, quae
 & huc ad inferos descendas, ubi
 multo plura, quae rideas, habitus
 tus es. Illic enim in ambiguo
 ubi adhuc risus fuit, & frequens
 illud obijci potuit, Quis enim o-
 mnino scit, quae post uita fuerint
 sunt. Hic autem non desines constan-
 ter atq; perpetuo ridere, quae
 admodum ego quoque nunc facio.
 Et maxime postquam uideris,
 diuites istos ac satrapas & ty-
 rannos ita humiles & obscures
 esse, soloque ciuitatu ab alijs dis-
 gnosci. Tum quod & molles et
 ignaui sunt, reminiscetes co-
 rum quae in uita geruntur.
 Haec illi quaeso ut dicas, & ut
 praeterea etiam pera ueniat im-
 plecti & multo lapino, & sicu-
 bi in uicio positam inueniat,
 Hecates coenon, aut ouum ex
 lustratione relictum, aut finis
 le quippiam. Pol. si ueniat
 ciaba haec, o Diogenes.

Sci

Sed quo melius illum agnosce-
re queam, cuiusmodi facie est
Diog. Senex est, caluasiter,
pallio indutus lacero, & uento
cuius peruiio, præterea & di-
uersorum pannorum assummen-
tis uariiegato. Ridet autē sem-
per, ac plerumq; arrogantes in-
stos philosophos acerbe pstrin-
git. Pol. Facile erit inuenire il-
lum, ex his utiq; signis. Diog.
Vis ne ut ad ipsos quoq; philo-
sophos illos aliquid tibi mandem
Poll. Mandes licet, non enim
græue neq; hoc mihi fuerit. D.
In uniuersum, adhortare illos,
ut desistant a nugis suis, neque
de toto contendant, neque cor-
pua sibi mutuo affigant, ne-
que crocodilos faciant, neque
huiuscemodi sterilia atque icu-
pa interrogare, animum insti-
tuant. Pol. A indoctum me
& intruditum esse dicent, qui
doctrinam illorum reprehens-
dam. Diogenes. Tu uero plo-
rare illos meo nomine iube.
Pollux. Et hæc nunciabo il-
lis. Diogenes. Diuitibus au-
tem ô lepidissimum caput, hæc
nostro nomine annuncies quæ-
so. Quid, ô uani, aurum cui-
usmodi? Quid autem crua-
entis uos ipsos; cogitantes

u suu

ἵππυς ἢ ἀδῶ μάλιστα, ἐπαι-
τῆς ὅτι τίς ἐστιν; Διο. γυ-
ρῶν, θαλαμῶν, τριβάνιον ἰ-
χωρ πολὺν, ἀπαιτῆς αὐ-
τῶν ἀνακτῆς ἀμείνων, ἢ τῶν
ἐπιπληχῶν τῶν βακίων πε-
κίλων; γὰρ δ' αὖ, καὶ τὰ
πολλὰ τοὺς ἀλαστούς τοῦ-
τοὺς φιλοσόφους ἐπισκώπῃ.
Πολύ. ῥέδιον οὐραὶν ἀπὸ γι-
γῶντων. Διο. βούλη καὶ
πρὸς αὐτοὺς ἐκείνους ἐν-
τάλλωμαι τί τοὺς φιλοσό-
φους; Πολυδίγι. οὐ βα-
ρὺ γὰρ οὐδὲ τούτοις. Διο. τί
μὲν ὄλεον, πᾶσα αὖτε αὐ-
τοῖς παρεγγύαλα πρὸς, καὶ
πρὸς τῶν ὄλων ὀρίσονται, καὶ
ὁράτα φέουσιν ἀλκίλει;
καὶ ὑποδείκνους ποιεῖσι,
καὶ τοιαῦτα ἄπορα ὀρώται
διδάσκουσι τὸν νοῦν. Πολυ-
δύ. ἀλλ' ἐμὶ ἀμαθῶ καὶ ἀ-
παίδουτον ἄνα φέουσι,
καταγορεύοντα αὖ σοφίας αὐ-
τῶν. Διο. σὺ δὲ οἰμώζων
αὐτοῖς παρ' ἐμοῦ λέγει. Πολυ-
δύ. καὶ ταῦτα ὦ Διόγηνε
ἀπαγγιλῶ. Διο. τοῖς πλε-
οῖς δὲ ὦ φίλτατον Πολυ-
δόνιον, ἀπαγγιλε ταῦτα
παρ' ἐμῶν; τί ὦ μίτταν
τὸν χρυσὸν φυλάττει; τί δὲ
τιμωρᾶται ἑαυτοῦ λόγισ-
μῶν

μήτοις τοὺς τέκους, καὶ τὰ
λατὰ ἐπὶ ταλαύτοις σωτὶ
θιγέτω, οὐδὲ χρὴ ἕνα ὀβολὸν
ἔχουσαι, ἢ καὶ μὲν ὀλίγον.
Πολυ. εἰρήσεται καὶ ταῦτα
πρὸς ἱκανούς. Διο. ἀλλὰ
καὶ τοῖς καλοῖς γὰρ καὶ ἰσχυ-
ροῖς λέγει, Μισγίλλω τε τῷ ἱε-
ρωδῆϊ, καὶ Δαμοφίῳ τῷ
παλαῳ, ὅτι παρ' ἡμῶν οὐ-
τε ἡ ξανθὴ λέμμη, οὐτε τὰ χα-
ρπὰ, ἢ μίλασσα ἱμάτια, ἢ
ἄρνημα ἐπὶ τοῦ πρηνόπιν
ἐστὶν, ἢ νύμφα ἄντινα, ἢ
ἡμεῖς καρτέροι. ἀλλὰ πάν-
τα μίαν ἡμῶν λέοντες φασί, κα-
θὰ γυμνὰ τοῦ ἱάλλου. Πολυ.
οὐ χαλκὸν οὐδὲ τῶν
καὶ πᾶν πρὸς τοὺς καλοὺς
καὶ ἰσχυροὺς. Διο. καὶ τοῖς
πῶσι οὐδὲ λάνην, πολλοὶ
δ' αἰεὶ. καὶ ἀχρόμηναι τῷ
πρηνόπιν, καὶ οὐκ ἀρετῶν
τῶν ἀπορίας, λέγει μάλιστα
καὶ μὲν, μὲν οἰμώσιν, δι-
γνόςμηναι τῶν ἰνταῦθα ἰ-
στομίας. καὶ ὅτι ὀφείλονται
πρὸς ἡμᾶς πλοῖσις ὅσον ἀμεί-
ναι αὐτῶν. ἢ Λακεδαιμονίσις
ἢ τοῖς οἰσὶν ταῦτα εἰς ἡμᾶς,
παρ' ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ἀπορίας, λέγων
καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς. Πολυ.
μὲν οὐδὲ Διόγροντος πρὸς Λα-
κεδαιμονίην λέγει. οὐ γὰρ

αὐτῶν

usuras, & talentum aliud sum-
per aliud accumulantes, quos
non plus quam unum obolum
habentes, venire huc paulo post
oportet Pol. Dicensur & haec
ad illos. Diog. Sed & formos-
sis istis, & robustis dicas, Me-
gillo puer Corinthio, & Da-
moxeno palestrite, quod apud
nos neque flava coma, ne comae
lei nigrae oculi, neque rubor
faciei, amplius ullus est, neque
praeterea neui inienti & robu-
sti, neque humeri laborum torque-
rantes, sed omnia unius pulvis,
ut aiunt, nobis, caluaria forma
nudata scilicet. Pollux. Non
molestum erit, neque haec ad for-
mosos & robustos illos dicere.
Dio. Etiam pauperibus o La-
con, dicas licet, (multi autem
sunt, quibus & ea res perquam
molesta est, & inopiam lugere)
ut neque lachrymentur, neque
plorent, exposita illis aequaliter
et hac, quae hic est, & quod uis
debunt, eos qui illic diuites
sunt, nihilo meliores, quam sese
hic esse. Lacedaemonijs autem
tuis, haec si uidetur, nomine
meo obijcias, molles & enervatos
eos ipsos esse dicentis. Pollux.
Ne de Lacedaemonijs, Dio-
genes quicquam dicas, non

animā. Sed quæ ad ceteros
manasti, ea illis renuntiabo.

Diog. Missos igitur faciamus
hos, quā lo tibi ita uidetur. Tu
vero quibus antea dixi, ad eos
sermone hos meos deficias.

Pluto seu contra **Menippum**.

Croesus.

Non poterimus ferre, **Plu-**
to, **Menippū** hūc, canē, cohabitā
ēcē nobiscū. Quapropter aut il
lū hinc amovē alio loco colloca,
aut nos hinc aliō commigrabim
us. **Plu.** Quid aut vobis mali
adeo facit, quādo eodem modū
mortuus est ac vosti **Cro.** Postea
quā nos ploramus & ingemisci
mus, illorū reminiscētes, quæ
apud superos habuimus, ut po
te, **Midas** hic auri, **Sardanapa-**
lus autem multæ voluptatis,
ego vero thesaurorum, irridet;
& cum convicijs exprobrat ea
nobis, mancipia & piacula nos
vocitan. lo. Interdum autem eo
iam cecādo, cōturbat ploratus
nostros. & in summa, valde nos
bis molestus est. **Plu.** Quid hæc
audio de te, **Menippe**? **Men.**
Vera **Pluto**. Odi enim ipsos, igna
vū ac perditū adeo cū sint, qui
bus non satis fuit vixissē malē,
sed etiā mortuū, insuper cogita
tione acq̃ aīo illis inherētē, quæ
apud

αἰετομαίγι. ἃ δὲ πρὸς τοῖς
ἄλλοις ἱκανότα, ἀπαγγεῖλαι.
Διο. ἰάσομεθ' αὐτούς, ἐπὶ
οὐ δυνά. οὐ δὲ οἷς προῶ
πον, ἀπένειμαι παρ' ἡμῶν τῶν
λόγους.

Πλάτων, ἢ κατὰ Μένιπ-
πον. Κροῖος &.

Οὐ φέρομεθ' ὡς Πλάτων
Μένιππον τευτεῖν τὸν λό-
γον παροικεῖν, ὥστε ἢ κα-
τὰ πρὸς κατὰ τῆσιν, ἢ ἡμῶν
μυτινήσσομεθ' αἰετομαίγι
πρὸς. Πλού. τί δ' ὑμᾶς δα-
νὸν ἀργάζεται, ἰμίνισκω
μεθ' ὡς; Κροῖος &. ἰπιδαν ἰ-
μῶν οἰμώσομεθ' ἢ τῶν
ἰκανῶν μνημεῖοι τ' αὖν,
Μίδας μὲν οὐτοσί τοῦ χρυ-
σίου, Σαρδανάπαλ & ἢ
πολλῆς ῥυφῆς, ἐγὼ δὲ τῶν
θεσaurῶν, ἐπιγίγμαι, καὶ ὅ-
ντις δὲ καὶ ἀδαν, ἐπιτα-
ράτῃς ἡμῶν τὰς οἰμώγας.
καὶ ὅλως, λυπηρὲς ἐστὶ. Πλη-
τί ταῦτα φασὶν ὡς Μένιπ-
πον; Μέν. ἀλλ' οὐδ' ὡς Πλούτων.
μισῶ γὰρ αὐτοὺς ἀφρονῶν,
καὶ ὀλιγίους ὄντας, οἷς οὐκ
ἀπὲρ χροὶ βίοντα ἱκανῶς, ἀλ-
λὰ καὶ ἀποδανόντες ἐπὶ μνη-
μῶν, καὶ πρὸς χροὶ τῶν
αἰώνων.

αὐτῶν. χαίρει τοι γὰρ οὐδ' αὐτῶν
αὐτοὺς. Πλού. ἀλλ' οὐ γὰρ,
ἀνυπομῖται γὰρ οὐ μικρῶν τι
γούμηναι. Μέν. καὶ σὺ μὴ
γαίνῃς ὡς Πλούτων, ὁ μόνος
φῶς ὦν τοῖς τεύχεσσι τρυφᾷ
μοῖς; Πλού. οὐδ' αὖτως. ἀλλ'
ἐν αὐτῷ διδύχαί μιν παρὰ τῶν
ὑμῶν. Μέν. καὶ μὴν ὡς ἡ
κεῖται Λυδῶν, καὶ Φρυγῶν,
καὶ Ασσυρίων, οὕτως γινώσκει
τε, ὡς οὐδ' ὡς αὐτοῦ μὴ,
ἐνθα γὰρ αὐτῶν, ἀπολυθῶ
σιν αὐτῶν, καὶ καταδάμνη, καὶ
καταγαλῶν. Κροῖ. ταῦτα
οὐχ ὑβρίζεις; Μέν. οὐκ. ἀλλ'
ἐκείνη ὑβρίζει ἑαυτήν, ὅτι ὑμῶν
παιεῖτε, προσκυνοῦσιν αὐτῶν
οὐκ αὐτῶν, καὶ ἐλθόντες αὐτῶν
δράκων ἐν ἑαυτῶν, καὶ τῶ
θανάτου τὸ παράπαν ἔμνη
μονοῦσιν αὐτῶν. τοι γὰρ οὐδ' αὐτῶν
ζῆτε, πρὸς τῶν ἐκείνων ἀφ' ἑ
αυτῶν. Κροῖ. πολλῶν γὰρ ὡ
δοί, καὶ μεγάλων ὑμῶν
των. Μέν. ἔστι μὴ γὰρ χεν
σὺ. Σαρ. ἔστι δ' ἔγωγε
φῶς. Μέν. οὐδ' αὖτως ποιεῖτε.
ἐκείνη δ' ἐμὴ ὑμῶν. ἐγὼ δ' ἐ
τὸ γινώσκει αὐτῶν πολλὰς
συνάφας, ἐκείνη δ' αὐτῶν.
πρὶν γὰρ αὐτῶν τοι γὰρ
ταῖς οἰμωγαῖς ἐκείνη
των.

Μέν.

g ij

Μέν.

apud superos sum. Delector
itaq; agere ipsis faciēdo. Pluto.
Sed nō deceat. Dolens enim non
exiguīs reb. privari. M. Eia tu
delectas Pluto, q; gemitus istorū
quoq; calculo approbas. P.
Haudquaquā, verū nolim vos
discordes ac sediciosos esse mihi
vno. Men. At uero, ὁ πέσιμῃ
Lydorum, Phrygum, & Assy
riorum, ita de me cognoscite ut
qui neq; unquam deficiurus sim.
Nam quocunq; abieritis hinc,
eodem sequar agere faciēdo, can
endo atq; irridendo vos. Croc.
An non haec contumelia est?
Men. Non, sed illa contume
lia erant, quae vos fugere soleba
tis, quādo et adorari vos uoleba
tis, & hominibus liberis pro li
bidine abutebamini, neque tum
mortis quicquam memores era
tis. Proinde deplorate nūc, om
nib. illis despoliati. Croc. Multa
eis certe ὁ Dii, & magnis pos
sessionibus. Dūd. Quanto equi
dem ipse aurot Sardi. Quanta
uero ego uoluptate! Men. Re
cte sane, ita facite, lugeat vos
quidem, ego uerò trium illud.
Nosce teipsum, identidem cona
nectendo, uobis occinam, deceat
enim huiusmodi ploratus, si cre
bro illis accinatur.

Menippi. Amphilochei
Trophonij.

Vos nimirum Trophoni
atque Amphiloche, quum sit
eis mortui, tamen haud scio
quonam modo phanis estis do-
nati, uatesq; credimini, ac stule-
ti mortales deos esse uos arbis
transit. Troph. Quid an nos
his igitur imputandum, si per
insciam illi de mortuis huius-
modi opinantur? Men. At
quid nō ista fuissent opinati, nō
uos, tum quum uiueretis, eius-
modi quaedam portenta ostē-
tassetis, tanquam futurorum
fuissetis praescij, quasiq; prae-
dicere potuissetis si qui per con-
ta rentur. Trophonius. Meni-
pe, nouerit Amphilocheus hic,
ipsi pro sese respondendum esse.
Ceterum ego Heros sum,
nec uiciniq; si quis ad me descen-
derit. At tu uidere nunquam
omnino Lebadiam adiisse, nec
que enim alioqui ista non crea-
deres. Men. Quid ais? equidem
nisi Lebadiam fuisset profan-
ctus, ac linctis amictus, offam
ridiculè manu gestans, per ana-
gustum aditū in specū irrepis-
sem, nequaquam fieri potuisset
ut te defunctum esse cognoscer-
em perinde atque nos, solaq;
praeslia

Μίνιππε, Αμφίλοχε, καὶ
Τροφώνι. Μίνιππε.

Σὺ μὲν τοι ὦ Τροφώ-
νι, καὶ Αμφίλοχε, νεκροὶ ὄν-
τες, οὐκ οἶδ' ὅπως νεκρὰ μα-
ταξιώδῃτε, καὶ μάλιστα δε-
κνῆτε. καὶ οἱ μάταιοι τῶν ἀν-
θρώπων, θεοὺς ὑμᾶς ὑπα-
λάσσωσιν εἶναι. Τρο. τί τοῦ
ἡμᾶς αἰττοί, εἰ ὅτ' αἰσίοις,
ἐκάνοστοι αὐτὰ πρὸς νεκρῶν
δοξάζουσιν; Μίνι. ἀλλ' οὐκ
αὖ ἐδόξαζον, εἰ μὴ ζῶντες
καὶ ὑμᾶς τοιαῦτα ἱσθρα-
τόνιδι, ὡς τὰ μάλιστα
προειλότῃ, καὶ προειπῶν
διωάμενοι τοῖς ὄρωμενοις.
Τρο. ὦ Μίνιππε, Αμφίλο-
χε μὴ εὐτὶ αὖ εἰδῆαι,
ὅτι αὐτῷ ἀπειρητίῳ καὶ
αὐτοῦ. ἐγὼ δὲ, ἥρως εἰμὶ,
καὶ μαντεύομαι, ἢν τις ἡ-
τέλδοι παρ' ἐμὶ. σὺ δ' ἰο-
κᾶς οὐκ ἐπιδιδυμκίαναι Λι-
βαδέῃ τὸ παράπαν. οὐ γὰρ
ἔπίσταις σὺ τούτοις. Μίνι.
τί φῆς; εἰ μὴ ὅτ' Λιβάδειαν γὰρ
παρ' ἡλδω, καὶ ἱσαλμύνῃ
ταῖς ἰδόναις, γιλοῖως μά-
ζαν ἰνταῶν χροῶν ἰχθῶν, ὅτ' ἂν
πύσῃ διὰ τοῦ στομίου ταπανῶ
ἔντ' ὅτ' τὸ σπῆλαιον, οὐκ
αὖ ἰδυοάμην εἰδέναι ὅτι νε-
κρὸς εἰ, ὡς πρὸς ὑμᾶς, μὲν τῇ
γοκ-

γοιτεία διαφύρου : ἀλλὰ
πρὸς τῆς μαντικῆς , τί δὲ
ὁ ἥρωες ὄσιν ; ἀγνοῶ γάρ . Τρο.
ὅς αὐδρῶπις τι καὶ διὸ σὺ
δίτομ . Μι. ὁ μᾶτι αὐδρῶ-
πῶ ὄσιν , ὡς φῆς ; μᾶτι δι-
εῖ , καὶ σιωαμφέτορόν ὄσι
νῦν σὺ περὶ σου τὸ διὸ ἰ-
κῶνο ἡμίτομον ἀπὶ ἀλλυδι ;
Τρο. χρεῖ ὦ Μίνιππι ἐν Βοι-
ωτία . Μι. οὐκ οἶδ' αἰ ὦ Τρο-
φῶνι ὅτι , καὶ λίγεις , ὅτι μὲν
τοῖ ἐλ' ὦ ἐνικρὸς , ἀκριβῶς
ἰρῶ .

Ερμῆ καὶ Χαρόν .

Λογισώμιδα ὦ πορδοῦν ,
ἀδουᾷ , ἐπίσα μοι ὀφέλεις
ἔλα , ὅπως μὲν αὐδὲς ὀρί-
ζυμὲν τι πορδοῦν . Χα.
λογισώμιδα ὦ Ερμῆ . ἄμει-
νον γὰρ ὀρίσαι πορδοῦν ,
καὶ ἀπ' αὐτοῖς ὀρίσαι . Ερμ.
ἀγκυρῶν ἐνταλαμύνει ἐκ-
μασάειντι δ' αὖτις . Χα.
πᾶσι λίγεις . Ερμ. νῦν τὸν
Αἰθωνία , τῶν πᾶσι ὀν-
σάμω , καὶ ὀπρωτῆρα δύο
ὀβελῶν . Χα. τίδ' αἰ πᾶσι
δ' αὖτις , καὶ ὀβελῶν δύο .
Ερ. καὶ ἀνίστανται ὑπὲρ τοῦ
ἰσίου πᾶσι ὀβελῶν ἐγὼ κα-
τίβαλον . Χα. καὶ τούτους
πρὸς τῶν . Ερμ. καὶ ὑπὲρ
καὶ ὑπὲρ τῶν τῶν ὀβελῶν
τὰ

præstigiatur a reliquos antecela-
lere. Sed age ipsam diuinandi
artē, qd eadē est Herosi neg. n.
intelligo. Troph. Est qdā par-
tim ex homine, partim ex deo
cōpositū. Men. Nepe qd neque
sit homo, quē admodū audio, ne-
que deus, utrū pariter utrumq.
Ergo dimidia illa tuā, ac diuinā
pars, quō nūc recessit Tro. Red-
dit oracula Menippe, in Boeo-
tia. Men. Haud intelligo quid
dicas Triphoni, nisi quod illud
planē uideo, te totū esse mortuū.

Mercurij & Charonis.

Rationē supputemus portio-
tor si uidetur, quantum mihi de-
beas iam, ne denuo aliquando
de eo inter nos contendamus.
Cha. Supputemus Mercuri.
Satiū enim est, mature id age-
re, deinde & minoris negocij.
Mer. Anchoram mandatas,
comparavi tibi quinque dracho-
mis. Cha. Caro, dicis. Mer. Ac-
per Plutonem, quinque emillo-
lam, & præterea lorū, quo tea-
tum alligares, obulis duobus.
Cha. Pone quinque drachmas,
& obulos duos. Merc. Et pro
resarciendo uelo, quinque obu-
los, ego exolui. Cha. Etiam
hos appone. Merc. Et ceram
ad oblinēdas nauigij rimas
g iij ubi

tibi emi, & cliueos præterea, & funiculū, unde Hyperā fecisti, oīa hæc duab. drachmis. Cha. Recte, laudo, hæc uili emisisti. Mer. Hæc sunt, quæ tibi exposui, nisi si quid reliquū est q̄ me fugit inter cōputandū. Quando aut hæc redditurū te promittisti Cha. Nunc quidē, Mercuri nō possū. Si uero pestis aliqua, aut bellū, cōferretos & frequentes huc dimiserit aliquos, licebit mihi tum allucrari aliquid, sub tracto clā nōnihil ex portorio. Mer. Proinde ego nūc sedebo, pessima quæq; ut eueniant precando, ut inde fructum aliquē capiam. Cha. Pieri aliter non potest, Mercuri. Nam pauci nunc, uides, ad nos descendunt. Pax enim est. Mer. Satius est ita esse, etiamsi ob hoc abs te prorogatur nobis debiti istius solutio, Vt enim uero prisci illi, Charon, nos si quales aduenire solebant, quā fortes atq; animosi omnes, cruore macidi, & uulneribus pleni plerique. Nunc autem, aut ueneno aliquis a filio interfectus, aut ab uxore, aut præ nimia uoluptate, tumefacto uentre et cruribus adueniunt. Pallidi enī oēs, & ignaui, neq; similes priorib. illis.

Plurimi

τὰ ἀνιωγίτα, καὶ ἔχουσιν ἄλγος, καὶ καλῶς αἰσθάνονται, ἀφ' οὗ τίνος ὑπάρχει ἐπίσκεψαι, δύο δραχμῶν ἅπαντα. Χα. εὖ γὰρ ἄξια ταῦτα ἐνέσω. Εἰμ. ταῦτά ἐστιν, ἀ' μὲντι ἄλλο ἡμᾶς διέλαδεν ἐν τῷ λογισμῷ. πότε δ' οὖν ταῦτ' ἀποδοῦμαι φής; Χα. νῦν μὲν ὃ Εἰμὺ ἀδωάτορ. ἦρ δὲ λοιμός τις ἢ πόλεμος καταπίμῃ ἀδρόους τινάς, ἵνῃται τότε ἀποκορδαίνει ἐν τῷ πλῆθει παραλογίζονται τὰ περιδμία. Εἰ. νῦν ἔρ' ἐγὼ λιανδονδέμαι, τὰ λιαντα σὺ χέμην & γράσται, ὥς αὖ ἀπὸ τέτων ἀπολαύοιμι. Χα. εὖ γὰρ ἄλλως ὃ Εἰμὺ. νῦν δ' ὀλίγοι ὥς ἔρ' ἀφικνῶνται ἡμῖν. αἰρώ γάρ. Εἰμ. ἀμεινον ἔστω, ὃ καὶ ἡμῖν παρατάνοιτο ὑπὸ σου τὸ ἔσθημα. πλὴν ἀλλ' οἱ μὲν παλαιὸι ὃ Χαίρων, οἷα δ' αἰὲς παρῆγοντο, ἀνδράσι ἅπαντες, αἰμαῖ & ἀνὰ πλῆθος, καὶ φανματῖαι οἱ πολλοί. νῦν ὃ φαρμάκων τις ὑπὸ τῇ παιδῖ ἀποδανών, ἢ ὑπὸ τῇ γυναικὶς, ἢ ὑπὸ τῇ φρενὶ ὁρῶ δυνάμει τίνος ἄσθενος, καὶ τὰ σκίτη. ὡς οἱ γὰρ ἅπαντες, καὶ ἀγροῖαι, ἀδ' ἡμοῖσι κείνους

πάντοις. οἱ δὲ πλεῖστοι αὐτῶν
διὰ χρήματα ἤκουσι, ἐπι-
βουλεύοντες ἀλλήλοις, ὥς
εἰπάσι. Χά, πᾶν γὰρ πι-
εῖν οὐκ ἔστι ταῦτα. Εἰ. ὁ-
κουῶ οὐδ' ἐγὼ δέξαιμι αὖ
ἀμαρτανήν, πικρῶς ἀπαν-
τῶν τὰ ὀφειλόμενα παρὰ
σοῦ.

Πλετῶν & Ἡρμῆ.

Τὸν γέροντα οἶδα, τὸν
πᾶν γιγνησάτα λίγω, τὸν
πλούσιον Εὐκράτην, ὃ παῖ-
δός μὲν ἐκ αἰσῖν, οἱ τὸν κλῆ-
ρον δὲ θνήσκοντες. πρῶτα-
κιόμυροι; Εἰ. ναί, τὸν σι-
κυντίον φῆς. τί οὖν; Πλού.
ἐκείνον μὲν ὃ Ἡρμῆ βλά-
σας ἐπὶ τοῖς ἐνδοκίμοις ἐ-
κείνῳ, ὃ βελώνῃ, ἐπιμή-
σαι ἄλλα τοιαῦτα, εἰς οἷον
πλῶν, καὶ ἱππῶν. τὸς δὲ
γινώσκεις αὐτῶν, Χαρίνιον
τὸν νέον, καὶ Δαμόνα, καὶ
τὸς ἄλλους κατὰ σπῆσον ἱφι-
στὸς ἀπαντας. Εἰ. ἄτερον
αὐτοῦ ἐξέτι τοιοῦτον. Πλού.
μὴ μὲν, ἀλλὰ δίκαιότατον.
οἱ γὰρ ἐκείνοι παδόντες, σύ-
χοντες ἀποθανόντες ἱκόντες, ὃ τ'
χρημάτων ἀντιστοιχόντες, ὃ δὲ
πρὸς ἑκόντες. ὃ γὰρ πάντων ἱ-
στὸς μικρότατον, ὅτι καὶ τοιού-
τα σύχοντες, ὁμοῦς θραπύ-
σι

Plurimi autem ipsorum etiam
pecuniarum causa veniunt, fac-
tis, ut videtur, mutuo sibi in-
dijis, Cha. Omnino enim expe-
tibilis illae sunt. Mer. Proinde
neque ego uidear peccare gra-
uius aliquid, si uel acerbius abo-
sc exigam, ea quae mihi debes.

Plutonis & Mercurij.

Senem ne nosti, istum etiam
omnino cōfictum dico, Eucra-
tem diuitem, cui liberi quidem
nulli sunt, hereditatis aut capta-
tores plus quam quinquaginta
millia. Merc. Noui, Sicyonium
illum dicis. Sed quid postea
Plu. Viuere illum quidē, Mer-
curi sine, ultra eos quinquagin-
ta annos quos aetate peregit, al-
teris totidē accumulatis, si mon-
do possibile sit, atq; etiam pluri-
bus. Adulatores autem ipsius
Charinum adolescentē, & Da-
monem, & ceteros abripe huc
ordine omnes. Mer. Aequi ab-
surdum hoc uideri queat. Plu.
Haudquaquam, imo iussissimū.
Quam enim ob causam illi eo-
deo optat illum mori nisi quia
pecuniam illius ambiunt, nulla
propinquitate iuncti. Quod au-
tem omnium sceleratissimam
est, interea cum talia precantur,
et tamen obseruant & colunt

manifeste utiq; illum. Ac quæ
 ægrotante illo, apud se consule
 rent, nemo ignorat, attamen sac
 crificaturos sese promittunt, si
 conualescat denuo, & in sum
 ma, uaria quædam a iulandira
 tio illorū hominum est. Quam
 obrem ipse quidem immortalis
 sit, illi autem præ ipso abeant,
 frustra hiantes. Meric. Ridicu
 la patitur, scelerati cum sint.
 Sed tamen & ille admodum
 sciē circumducit illos, & spe
 pascit inani, & in summa sem
 per mortuario similis, multo uas
 tidus magis est, quàm quisquam
 iuuenis. Illi autem hereditate
 inter se diuisa, pascuntur, uitam
 quandam beatam secum ipsi
 animo præcipientes. Pluto.
 Proinde ipse exuta senectute,
 quemadmodum Iolais ille, in
 iuuenem redeat. Illi autem in
 ipsa media spe, diuitijs illis, quas
 si per somnum spectatis, desidia
 tuti abeant iam huc, malim
 le mortui. Mer. Alias res cui
 ra, Pluto, iam enim accersam
 tibi illos, alium super alium or
 dine, septem autem, opinor,
 sunt. Plut. Deducas licet. Il
 le autem mittat singulos præ se,
 ex senectutem in adulescentem
 conuersus.

οὐ γὰρ τῷ φανερῷ. καὶ γὰρ
 σοῦτ', ἀλλ' οὐ βουλομέν
 ται, πᾶσι πρόσθετα. δὴ οὐ
 δὲ ὁμοῦ ὑποσχεσθῶται, ὅ
 ραιον. καὶ ὅπως, ποιήσῃ τῇ
 ἡ λοπακία τῶν αὐτῶν.
 διὰ ταῦτα, ἡ μὲν ἴσως ἀδύ
 νατ'. οἱ δὲ, παραπίπτουσιν
 αὐτοῦ μάτῳ ἐπιχαλόντες.
 Εἰ. γιγίσκω πᾶσι, πᾶσι
 ἔργῳ ὄντες. πολλὰ ἡμέ
 ρα ἡ μάλα διαβουλεύ
 οῦντες, καὶ ἐπιπλάτῃ. καὶ
 ὅπως, ἀλλ' ἀδύνατον ἵκναι,
 ἔργῳ πᾶσι μᾶλλον τῶν
 ἡμῶν. οἱ δὲ, ἡ δὲ τὸν ἡμέ
 ραν σφίσι διηρημένῳ, βί
 ουνται. ἰσὺ μακαρίων πρὶ
 αὐτοῦ τῶν δύναντων. Πλ.
 οὐκοῦν ἡ μὲν ἀποδυσάμ
 ν' τὸ γῆρας ὡς πᾶσι ἡμέ
 ραν ἀνθρώπων. οἱ δὲ ἀπὸ μὲν
 ὡν τῶν ἡμετέρων τὸν ἡμέ
 ραν ἡμετέρων πλεονέκτη
 λόντες, ὡς τῶν ἡμετέρων
 καὶ ἡμετέρων ἀποβαλόντες. Εἰ.
 ἀλλ' ἡμετέρων ὡς πρῶτων. μ
 τι λόγουμαι γὰρ σοὶ ἡ δὲ αὐ
 τὸν ἡμετέρων ἡμετέρων. ἡ δὲ
 οἱμαί σοι. Πλ. κατὰ σκε
 ἡ δὲ παραπλήσια ἡμετέρων,
 αὐτὴ γίγνεται αὐτὴ πρῶτη
 καὶ γῆρας ἡμετέρων.

τῶ

Τετ

Τέρψιων & ηαί Πλού-
των &.

Terpsionis & Plu-
tonis.

Τούτο ὦ Πλούτων Δικαι-
ον, ἡμὶ μὲν τιδράβαι φιά-
κονταίτη γιγνόντα, τὸν δὲ
ὑπὲρ τὰ ἐνσφύκοντα γίγον-
τα Θούκετον βῶν ἴτι; Πλῆ,
Δικαιότατον μὲν οὖν ὦ Τέρ-
ψιων, ἡ γὰρ ὁ μὲν βῶ, μὴ δὲ
ρα συχρόμην & ἀποδανῶν τ
φίλων. σὺ δὲ, παρὰ πάν-
τα τὸν χρεῖον ἐπιβούλῳδ
αὐτῷ, πρὸς μὲν τὸν ἐλῶ-
νον. Τέρ. οὐ γὰρ ἰχρὲν γί-
γοντα ὄντα, καὶ μὴ κίτι χρέ-
σασαι τῷ πλούτῳ αὐτὸν
δωσάμενον, ἀπὸ ἐλῶν τοῦ
βίου, πρὸς αὐτὸς αὐτὰ τοῖς
νοῖς; Πλῆ. καὶ νῦν ὦ Τέρ-
ψιων νομοδιταῖς, τὴν μὴ
κίτι τῷ πλούτῳ χρέσασαι
δωσάμενον, πρὸς ἡδονῶν
ἀποδρήσκων. τὸ δὲ, ἄλ-
λως ἡ μοῖρα καὶ ἡ φύσις δὲ
ταῖς. Τέρ. οὐκοῦν ταύ-
τῳ αἰτιῶμαι τῆς διατά-
ξεως. ἰχρὲν γὰρ τὸ πρᾶγ-
μα ἴσως πως γίνεσθαι, τὸν
πρὸς βύττον, πρὸς τὸν καὶ
μὴ τὸν τούτον, ἴσως καὶ τῷ
ἡλικίᾳ μὴ αὐτῷ. αὐτὸς γί-
φιδαι δὲ μὴ δαμῶς, μὴ
δὲ βῶν μὲν τὸν ὑπὲρ γῆνον,
ἰδόντας τρεῖς ἴτι λοιπὸν
ἴχον.

Insitum ne hoc est ὦ Pluto,
me quidem ē uita obijisse, et gin-
ta cum sim annorum, Terpsio-
nim uero senem septuagenas-
rium, & ultra, adhuc uiueret
Pluto. Insissimum quidem ὦ
Terpsio. Nam & si ipse uiuit,
certe ad nullius tamen mortem
affectus est, tu uero omni tem-
pore illius haerentem expe-
ctans, cum mori audivissimum tua
picbas. Terpsio. Nonne
optus fueras, quum senex sis,
nequeat de cetero suis uti di-
uitijs, locum dare iuuenibus
Plut. Nouas ὦ Terpsio etas
uiuis leges, quum ad uolupta-
tem diuitijs uti nequeat, ipse
sum ē uita decedere. Aliiter
autem & Parca & natura sta-
uissimum uidetur. Terpsio. Pro-
inde hanc ob huiusmodi ac-
cuso ordinem, decebat enim
has res successionē gradus
que fieri, senem primo, de-
inde qui in ea aetate seque-
retur mori. Flandquaquam
autem exerceri, aut uiue-
re, qui senectute decrepitu-
esset, qui tres dumtaxat denes
g v babeas,

habeat, cui uix deferuiunt oculos, qui curuatus a quatuor famulis deducitur, de guttantes nares, hipposque oculos habens, nihil denique uoluptatis degustans, baud aliter existens, quam animatum quoddam sepulchrum, ab ipsa iuuentute derisum. Et contra mori optiosos atque robustissimos adolescentes. Nam hoc perinde esse uideatur, ac si flumina sursum deferantur. Aut saltem scire necesse foret, quando et senum quilibet obiturus esset, ne quos, prout eis mos est, fallerent. Nunc uero illud accidit, quod prouerbio dici solet, Quadriga bouem sepius ducit. Plurimam. Hec quidem o' Terpsio, prudentius fiunt, quam ubi profecto uidentur. Verum et uos quid passi estis? quod rebus alienis gaudetis, et senibus, filiis orbatis, uosmet ipsos peropertatis in adoptionem tradatis, quamobrem in derisum adducti, ab illis sepelimini, quod quidem plurimis fieri uolucundum. Nam quanto uos magis mori illos peropertatis, tanto plus omnibus quam gratissimum est, si ante eos uos mori cōtingat. Et scini nouā quandam artem in

mea

ἔχοντα, μόγις ἰδύμεθα, οἷόν ταις τέτρασιρ ἐπικυφόμεθα, κορύβης μὲν πῶν ῥῖτα, λάμπε δὲ τὰς ὀφθαλμοὺς μητρὶν ὄντα, ἔδην ἴτι ἡδὺν ἄλδα, ἱμψυχόν τινα τάφον ὑπὸ τῶν νέων καταγλισμένον, ἀποδυόμεν δὲ καλλιτέρους, καὶ ἱρρωμένους τὰς τοιαυτοῖς. αὐτὰ γὰρ ποταμῶν τυτὸν ἢ τὸ τιλουταῖον εἰδέναι ἔχοντες, πόσι καὶ τιδύσεται τῶν γόροντων ἱκασθῶ, ἵνα μὴ μάτην αὐτοῖς ἰδὼρά πεισοῦν. νυνὶ δὲ τὸ αὖ ποροίμηναι. ἡ ἀμαξα τὸν βουὴ πολλάνης ἐκφέρει. πλατ. ταῦτα μὲν ἂν τὸρψίμην πολὺ σωιότητι γαίνονται, ὅσον σοὶ δοκῇ. καὶ ὑμῖν δὲ τί παρδόντος, ἀλλοφροῖς ἐπιχαίρει, καὶ τοῖς ἀτίκνοις τῶν γόροντων εἰσπιδῶνται, φέροντες αὐτοὺς; τοιγαροῦν γίλωτα ἐφελισκάντι, πρὶς ἐκείνων κατορντίζμενοι. καὶ τὸ πρᾶγμα τοῖς πολλοῖς ἡλίστον γίνονται. ἔσθω γὰρ ὑμῖν ἐκείνους ἀπειδανῶν οὐχιδέναι, τοσούτων ἀπασιν ἡδὺν προαποδανῶν ὑμῖν αὐτῶν. καὶ πῶν γὰρ τινα ταῦτῳ τίχην ἐπι

υφεί-

νησύνεσσι, γρηῶν καὶ γόρῶν
 των ὀρῶντοσθε. καὶ μάλιστα,
 εἰ ἄτικνοι ἄσιν. οἱ δὲ ἐντικ-
 νοι, ὑμῶν ἀνίρκει. καὶ τοι,
 πολλοὶ ἤδη τῶν ὀρῶμελῶν
 συνώττοσθε ὑμῶν τῶν πανερ-
 γῶν τοῦ ἔρωτος, ἢ καὶ τῶν
 χῶσι παῖδας ἔχοντοσθε, μι-
 σῶν αὐτοὺς πλάττονται, ὥς
 καὶ αὐτοὶ ὄρασθαι ἔχουσιν.
 ὅσα ἔν ταῖς διαθήκαις, ἀ-
 πωλεῖσθαι μὴ οἱ πά-
 λα διορροφῶσαντοσθε. ἰ δὲ,
 πᾶσι, καὶ ἡ φύσις, ὥσπερ
 ἐστὶ δίκαιον, λεγέσθαι παν-
 τῶν. οἱ δὲ, ὑποπρίουσιν τοὺς
 ἰδόντας, ἀποσφυγίντοσθε.
 Τόσφι, ἀλλὰ καὶ ταῦτα φῆς. ἰ-
 μὲν γοῶν Θούρις, πῶσα
 κατίφαρξ, ἀὰ τιδύξωμαι
 δικῶν; καὶ ἰπῶντι ὀβίσιμι,
 ὑποτίνωρ, καὶ μύχιον τι
 καδὰ πῶρ ἐξ ὧσιν ἐστὶς ἀτι-
 λος ὑποκρῶσθαι, ὥστ' ἔγω-
 γι ἴσον αὐτίκα οἰόμεν, ἰ-
 πῶσθαι αὐτὸν ὅτι σὸρ, εἰ
 πῶν τι πολλὰ, ὥς μὴ ὑ-
 πὲρβάλλοιτο με οἱ αὐτόρα
 καὶ τῇ μεγαλοδωρίᾳ. καὶ
 τὰ πολλὰ ὑπὸ φροντίδωρ,
 ἄγρυπνος ἐκέμην, ἀρὰ μῶν
 ἵναστα, καὶ διατάττωρ. ταῦ-
 τα γὰρ μοι καὶ τῇ ἀποδυνάμει
 αἰτία γίνονται, ἄγρυπνία,
 καὶ

medium adducitis, aniculos
 atq; decrepitos cū amatis, prae-
 sertim quidem si liberis sine ota-
 bati, qui uero liberos habēt, illon-
 rum uobis non est cura. Atqui
 ex ijs qui amantur plurimi, mi-
 nimē uestri ignari aslus, etiā si
 ipsis liberos esse contingat, illos
 odisse dissimulat, ut & ipsi habe-
 ant amatores. Inde ijs in testa-
 mēto exclusis, q munera diuise
 sine obtulerūt, liberi, sicuti pro-
 fecto dignū est, oēm corū substā-
 tiā consequuntur, at illi tristitia
 affecti, suāq; spe delusi, dētribus
 fremūt. Ter. Omnia haec uera
 sunt, quae de me & Tuciito au-
 tumas. Quamū enim meorū ille
 deuorauit, quū semper cū mo-
 ri puarē. Ac quoties ad eū in-
 grediebar, gemendo, & internū
 quiddā, perinde atq; ex ouo pul-
 lus aliquis immaturus, stridēdo
 aegritudinem simulabat. Vnde
 quanto ciuius cum ad sepulchrū
 duci existimabā, tanto plus illi
 donorum mittebam, ut ne ijs, qui
 amore concuerebant, muneris
 bus me praeclaris uincerē. Ple-
 tumq; etiam praenimia sollicitu-
 dine in somnis iacebam, sin-
 gula enumerās, ac utrumquidq;
 disponens. Eaue etiam cau-
 sa inectitus mihi fuit, cura
 & uigila

& uigiliae. Ille autem deglutit
 in hoc illeclamento meocanto,
 adfluit mihi, quando sepeliebar
 paulo ante, irridens. Plu. Eua-
 ge ô Tucrite, diutissime uiuas,
 & diutius abundans, & hu-
 iusmodi homines deridens,
 ne& prius moriaris, qudm hos
 bladiiores cunctos pramittas.
 Terp. Hoc quidem ô Pluto per
 iucundum mihi foree, si ante
 Tucritum Chariades uita de-
 cedere. Plu. Boni animi sis ô
 Terpsio, & Phido etiam, &
 Melanthus, & omnes penitus
 ipsum praecedent, suis ipsorum
 curis confecti. Terp. Hec ego
 summo pere laudo, ô Tucrite
 diutissime uiuas.

Zenophantæ & Callis-
 demidae.

At tu Callidemides, quo pae-
 do inuerisist! Nā ipse quē admo-
 dū Diuina parasitus cum essem,
 immodica ingurgitatione prae-
 focatus fuerim, nossi, aderas eo-
 nim morienti. Cal. Alterā Ze-
 nophantes. Porro mibi nouum
 quiddam atque inopinatum ac-
 cidit. Nam tibi quoque notus
 est Peaxodorus ille senex. Zes-
 nophan. Orbem illum dicis,
 ac diuitem, apud quem te as-
 sidue uersari conspiciebam?

Cal.

καὶ φροντίσας. ὁ δὲ τοσοῦ-
 τόν μοι διλιαρ καταπίων,
 ἐφίγκει δαπνομένῳ πρῶ-
 λω ἐπιγυλῶν. Πλού. εὐγε ὦ
 Θούκριτι, ζῶς ἐπιμένεισιν,
 πλουτῶν ἅμα, καὶ τῶν το-
 ούτων καταγυλῶν. μὴ δὲ
 πρότερόν γε σὺ ἀποδάμεις,
 ὃ προέμψας πάντας τοὺς
 λόλῃκας. Τὸρ. τοῦτο μὴ ὦ
 πλούτων καὶ ἐμοὶ ἕλιστα
 ἦδεν, εἰ καὶ Χαριάδης πρι-
 τιδνήξεται Θουκρίτου. Πλ.
 δάρρει ὦ Τέρψιον. καὶ Φά-
 δων γῶ, καὶ Μέλαντ', καὶ
 ὅλως ἅπαντες, προελθούσιν
 αὐτοῦ ἐπὶ ταῖς αὐταῖς
 φροντίσιν. Τὸρ. ἐπανῶ ταῦ-
 τα. ζῶς ἐπιμένεισιν ὦ Θού-
 κριτι.

Ζηνόφαντι καὶ Καλλι-
 δέμειδῃ.

Σὺ ὦ Καλλιδημίδη, πῶς
 ἀπιδανός; ἐγὼ μὲν γῶ, ὅτι
 παράσιτ' ὦν Δαινίον, πλί-
 ον τῷ ἱκανοῦ ἔμφαγόν, ἀπι-
 πνίγλω, οἶδα. παρὲς γὰρ ἂ-
 ποδνήσκοντί μοι. Καλ. πα-
 ολῶ ὦ Ζηνόφαντι, τὸ δ' ἐ-
 μόν, παράδοξόν τι γίνετο.
 οἶδα γῶ ὅτι σὺ που Πισιδά-
 ρον τὸν γέροντα. Ζη. τὸν ἄ-
 τικκον, τὸν πλούσιον, ὃς
 τὰ πολλὰ ἦδεν σωίττα;

Καλ.

καλ. ἡκῶν αὐτὸν ἀεὶ ἰ-
 θράπτορον, ὑπὸ χνούμεν
 ἐπ' ἑμοὶ κληρονομῶ τιθῆναι
 δαι, ἡπείδ' ἐτὸ πρῶγμα ἰς
 μέγιστον ἐπιγίνεται, καὶ ὑ-
 πὲρ τὸν Τιθωνὸν ὁ γίγνων ἰ-
 ῖα, ἐπιτομὴν τινα ὁδὸν ἐπὶ
 τὴν ἐλπίδα ὁδοῦ. περὶ
 μὲν γὰρ φάρμακον, αὐτί-
 πωσα τὸν οἶνον, ἡπα-
 λαὸ τάχιστα ὁ Πτολεμαῖος
 αὐτὸν πῶν, πῶν δ' ἐπι-
 αῖς, ἡρότορον ἐμβαλόν-
 τα ἐν λυλίκαις, ἡτοιμοῖται
 αὐτὸ, καὶ ἐπιδοῦναι αὐτῷ.
 αὐτὸ τοῦτο ποίησαι, ἡλοῦδι-
 ρον ἡπομασάμεν ἡρήσαν
 αὐτὸν. Ζη. τί οὖν ἡγνίται;
 πάν γὰρ τι παράδοτον ἡ-
 γνίταις. Καλ. ἡπὲρ τοῖ-
 νω λουσάμενοι ἡκομην, δύο
 ἡδὲ ὁ μαρμαρίσκος λυλίκας
 ἡτοίμους ἡχων, πῶν μὲν τῷ
 Πτολεμαίῳ πῶν ἡχουσιν τὸ
 φάρμακον, πῶν δ' ἡτίται ἡ-
 μοι, σφαλῆς οὖν οἶδ' ἡπως,
 ἡμὶ μὲν τὸ φάρμακον, Πτο-
 λῆ δὲ τὸ ἀφάρμακτον ἡ-
 πιδωκεν. αἶα ὁ μὲν ἡπινε.
 ἡγὰρ αὐτίκα μάλα ἡντά-
 λω ἡκύνω, ἡποβολιμαῖος
 αὐτὸ ἡκύνου νικρὸς. τί τοῦτο
 γίγνεται ἡ Ζηθρακτῶν; καὶ
 μὲν οὖν ἡδ' αἰγὶ ἡταίρω αὐτῷ
 ἐπι-

Cal. Illum semper capiebam,
 colebamq̃, id mihi pollicens
 fore, ut meo bono quampr̃-
 mum moretur. Verum quia
 ea res in longum proferretur,
 sene uidelicet, uel ultra Titho-
 nios annos uiuente, compen-
 diariam quandam excogitavi
 uiam, qua ad hereditatem per-
 uenirem. Siquidem empto ue-
 nenno, pocillatori persuaferam,
 ut simulatq̃ Ptoeodorus potum
 posceret, bibebat autem pro-
 lixius, presentius in calicem
 inijceret, haberetq̃ in prom-
 ptu, porrecturus illi. Quod si fe-
 cisset, iurciurando confirma-
 bam, me illum manu missu-
 rum. Zeno. Quid igitur ac-
 cidit? nam inopinatu quiddā
 narraturus mihi uideris. Cal.
 Vbi iam loci uenissimus, pater
 duobus paratis poculis, altero
 Ptoeodoro cui uenenum erat
 additum, altero mihi nescio
 quo modo errans, mihi uenēn-
 u. Ptoeodoro porrexit innoxium.
 Mox ille quidem bibit, et ego
 protinus humi porreclim stras-
 tus sum, supposititium uideli-
 cet illius loco funus. Quid hoc?
 Rides Zenophanta? Aequi
 non conuenit amici malis illu-
 dere.

dere. **Z.** Rideo ꝑfectò, nā elegā-
ter ac lepidè tibi hæc res eue-
nit. Porro senex ille, qd interim
C. Primū ad casum subitū atqꝑ
inexpectatū sanè cōturbatus ē.
Deinde simul atque intellexit,
id qđ acciderat, puta pocillato-
ris errore factū, risu & ipse. **Z.**
Recte sanè. Tameſi non oportuit
ad cōpendium illud diuertere,
siquidem uenisset tibi popu-
lari, uulgaratqꝑ uia, tutius certiusqꝑ,
etiamſi paulò ſerius.

Cnemonis & Damippi.

Hoc illud ē qđ uulgo dici cō-
ſueuit, **Hinulus leonē. D.** Quid
iſthuc eſt, quod tecū ſtomachare
Cnemōt. C. Quid ſtomacher ro-
gas? Egdē hæredē reliquendā
præter aſſenſentiā, uidelicet aſſu-
deluſus miſer, iſs quos maxime
mea cupiebā habere, præteritis.
D. Sed iſthuc quidā euenit **C.**
Hermolaū nobilē illū diuitē, cū
orbis eſſet, imminētē morte ca-
pietū, aſſidens atqꝑ inſeruiens.
Neſille grauatiſſimū officiū me-
um admittebat. At interim il-
lud quoꝑ mihi uiſum eſt ſcitū,
conſultumqꝑ, ut teſtamentum
profferrem ac publicarem, quo
illum rerum mearū in ſolidum
hæredem inſtitueram, nimirum
ut ille uiciſſim idē faceret, meo

ἐπιγυλαῦ. **Ζη.** ἀτὰρ γὰρ ὁ
καλλιόχημίδη πίπονδας. ὁ
γέγονεν δὲ, τί πρὸς ταῦτα;
καλ. πρῶτον μὲν ὑπεταράχ-
θη πρὸς τὸ αἰφνιδίον. ἀτα-
σσωέας οἶμαι τὸ γεγενημέ-
νον, ἔγχελα καὶ αὐτὸς. οἷά γ-
ὰρ οἰνοχόῃς ἱσθῆσθαι. **Ζη.**
πῶλύ ἀλλ' οὐδὲ σὲ τίλιν ἐπι-
τομον ἐχρᾶν φράσεται. ἦτι
γὰρ αὐτὸ σοὶ διὰ τοῦ πεωφίην
ἀσφαλις ὄρω, εἰ καὶ ἐλθὼν
φραδύτῃς ὧ.

**Κνημὲν & καὶ Δέμ-
νιππυ.**

Ταῦτο ἵκνην τὸ δὲ παρ-
οιμίας, Οὐβρὸς τὸν λίσσας
Δα. τί ἀγανακτεῖς ὦ Κνή-
μων; **Κνη.** πῶς δ' αὖν ὁ, πῶ-
γανακτῶ; κληρονομήσας ἀπὸ
σοῦ καταλείποινα, κατὰ
φιλίας ὁ ἀδελφῆς, οὗς ἱβν-
λέμω αὖ μάλιστ' ἀσχέρτα
μὰ, παραλιπῶν. **Δα.** πῶς
τὸτ' ἐγένετο; **Κνη.** Εὐμήλα-
ον τὸν πάνυ πλούσιον ἄν-
θρωπον ὄντα, ἐδράπευσεν ἐπὶ
θανάτῳ. καὶ κνηνὸν οὐκ ἀ-
δῶς τίλιν δράπευσεν προσέ-
το. ἰδοὺ δὲ μοι καὶ σοφί-
α τὸτ' εἶναι, διδοῦναι διὰ δίκας
ἐς τὸ φανερὸν, ἐν αἷσι ἵκνην
καταλείποινα τὰ μὰ πάντα,
ὡς καὶ κνηνὸν ἰδούσας, ἦ τα
αὐτὰ

προ-

πρὸς πρᾶξαι. Δά. τί οὖν
 δύνανται; Κνή. ἴτι μὲν
 οὖν αὐτὸς ἐνέγραψε τὰς ἐ-
 πὶ τῷ Διαθήκαις, οὐκ οἶδα.
 ἐγὼ γοῦν ἄφρον ἀπίθανον,
 τὸ τίγες μοι ἐπιπλέοντες.
 καὶ νῦν Ερμῆλα καὶ ἰχὰ τὰ-
 μά, ὡς περ τις λάβραξ καὶ
 τὸ ἀγκυροῦν τῷ δελφίσι συ-
 κατασπάσας. Δά. οὐ μόνον,
 ἀλλὰ καὶ αὐτὸν σε τὸν Ἀ-
 λία. ὡς ἴσθι σόφισμα λατὰσαν
 τὸ σωτὴρ εἶναι. Κνή. ἰοικα.
 οἱ μὲν ὡς τὴν γὰρ οὖν.

Πιμύλης καὶ Πολύ-
 στρατι.

Ἦκαρ ποτὶ ὦ Πολύστρατι
 καὶ σὺν πρὸς ἡμᾶς, ἵτι οἶμαι
 οὐ πολὺ ἀποδιδόντα τῶν ἰκα-
 τὸν βιβιωκῶς. Πολύ. ἐκ τῶ
 ἐπὶ τοῖς ἐνυθῆκοντα ὦ Σί-
 μυλι. Σι. ὡς δὲ τὰ μετ' ἱ-
 μὶ ταῦτ'. ἱβίως φιλῶντα;
 ἐγὼ γὰρ ἀμφὶ τὰ ἐβλομήκον-
 τα σου ἵν' ἐπὶ ἀπίθανον. Πο-
 λύ. ὑπερβόλῃς, καὶ καὶ σοὶ πα-
 ράδοξον τῶτο δόξα. Σι. πα-
 ράδοξον. αἱ γὰρ οὐκ ἐν, καὶ ἄ-
 ὄφρως, ἀτεκνὸς τε προσίτι,
 ἡλιδάτωις ἐν τῷ βίῳ ἰδύ-
 ναι. Πολύ. τὸ μὲν πρῶτον,
 ἀπαντα ἰδυνάμην. ἵτι καὶ
 παῖδες ὡραῖοι ἦσαν πολλοί,
 καὶ γυναικὸς ἀβρέταται,
 καὶ

promocatus exemplo. Dam.
 Aliquid tam ille ille Cne. Quid
 ille suo in testamento scripserit,
 id quidem ignoro. Ceterum ego
 recte atq. insperato ē uita dea
 cessi, et clivina oppressus. Et
 nunc Hermolaus me possidet
 lupi cuiuspiam in morem ipso
 hamo cum est a parietis amisso.
 Dam. Imò non escam modo
 cum hamo, quin etiam te quoq.
 piscatorē simul abstulit. Itaque
 technam istam, in uum ipsius
 caput struxeras. Cne. Sic ap-
 pareat, id ē adeo deploro.

Simyli & Polistrati.

Venisti tandem & tu Polystr. &
 te ad nos, quum annos uixeres
 haud multò pauciores cēti op-
 por. Pol. Nonaginta octo Si-
 myle. Sim. Sed quinam triginta
 et istos annos egisti, quibus me-
 hi fueras superstes? Nam ipse
 perij et ferme septuagenario.
 Pol. Quam suauissimè profecto
 dō, etiamsi hoc mirum tibi uis
 debetur. Sim. Mirum uero, si
 quidem tibi primū seni, deinde
 inualido, postremo etiam orbo
 quicquam poterat esse in uita
 suauis? Pol. Principio nihil ca-
 rat quod non possem, prater ea
 prae i formosi complures et ca-
 rant, cum mulieres nidi discipulae.

καὶ γὰρ

unguēta, uinū mirē fragrās, pos-
 stre mo mēse ul' Siculis uilis lau-
 diores. S. Noua narras, nā ego
 te planē sordidū ac parcissimū
 esse sciēbā. P. Atq' uir praeclare
 ex alienis arcis opes mihi sub-
 scatebāt. Tū diluculo p̄tinus q̄
 plurimi mortales ad fores meas
 uētiabāt, simulq̄ ex oīterū ge-
 nere, q̄ terrarū ubiuis pulchere
 rimae recipiūtur munera depor-
 tātur. S. Nū me defuncto regnū
 gessisti. P. Minimē, uēi ū amātes
 habebā innumeros. S. Nō pos-
 sum nō rīdere tū ne amātes, can-
 tus natu cū esses, uixq̄ tibi den-
 tes sup̄essent quatuor. P. Habes
 bā p̄ louē egdē optimates ciui-
 tatis, cūq̄ esse tum senex tū cal-
 uis, sicuti uides, praeterea lippi-
 ens etiā ac senio cæcutiens, pos-
 stre mo natib. muccosis, tamen
 cupidissimē mihi inserviebāt, as-
 deo ut is felix uideretur, quēcūq̄
 ul' aspexisset modo. S. Nū tu quo-
 q̄ quēadmodū Phaō ille, Vene-
 tē aliquā ē Chio trāsuexisti, ut
 ob id op̄ati tibi illa dederit rur-
 sum ad iuuentiā redire, ac denū
 formosum atq̄ amabilem fieris
 Pol. Haudquaquam, quin ma-
 gis quā talis essem qualem dixi,
 eonem supra modū adamabar.
 Sim. Aenigmata narras. P.

Atqui

καὶ μύρα, καὶ οἶνον αὐδῶν
 μέλαν, καὶ ῥάπιδαι ὑπὸ τοῦ
 ἐν Σικελίᾳ. Σι. λαυὰ ταῦ-
 τα. ἰγὼ γὰρ οἱ πάντων φα-
 μένων ἐπιστάμενος. Παν.
 ἀλλ' ὑπὲρρεί μοι ὃ γρηναῖον
 παρ' ἄλλων τὰ γὰρ ἀ. καὶ ἡ
 ὄψις μὲν οὐδὲν ἰσθὶ δύρει
 ἰφοίτων μάλα πολλοί. μ-
 τὰ δέ, πάντοια μοι δῶμα
 προσήγιστο, ἃ παρὰ ταχὺ
 τῆς γῆς ἐκάλειπτα. Σι. ἰπ-
 ποδόν πᾶς ὃ πολὺ στρατιῇ
 ἰμέ; Πολύ. οὐκ. ἀλλ' ὄρα
 τὰς εἶχον μυρίους. Σι. ἰγ-
 νασα. ὄρα τὰς οὐ τελευτῶ-
 τ' ὦρ, ὁ δὲ οὐκ ἐστὶν ἰπ-
 ἰχων; Πολύ. οὐ. Δία τὴν
 ἀρίστους γὰρ τῶν ἐν τῇ πῆ-
 λαι. καὶ γέροντά μοι, ἰσχυ-
 λακρόν ὡς ἑρᾶς ὄντα, καὶ
 λαμῶντα προσίτι, καὶ ἡ-
 βυσῶντα, ὑπερβόλονται ἑρ-
 παύοντο. καὶ μακάρι-
 ὸν αὐτῶν. ὅρ τινα αὐτῶν
 μόνον προσέβλεψα. Σι. μὴν
 καὶ σὺ τινα ὡς πᾶς ὁ φῶν
 πῶν ἀφροδίτῃ καὶ Χίοντι
 ἐπὶ ῥοδῶσας, εἰτά σὺ αὐτῶν
 μένῳ ἰδῶναι νύκτωρ ἦναι, καὶ
 καλὸν δὲ ὑπαρχῆς, καὶ ἡμέ-
 ρον; Πολύ. οὐκ ἀλλὰ ταῦ-
 τ' ὦρ, παρὰ πᾶσι τ' ὦρ.
 Σι. αἰνίγματα λέγεις. Παν.

ἡγεῖ μὲν πρόκλητος γι ὁ ἴ-
 ρως οὐτοσί πολὺς ὦρ, ὁ πι-
 ρὶ τοὺς ἀτῆκτους ἡγεῖ πλου-
 σίους γίγοντας. Σι. γυνὴ μαν-
 δάω σου τὸ λέλλει ὡ θαν-
 μάσι, ὅτι παρὰ τὴν χρυσί-
 ῃς ἀφελίτης λῶ. Πολυ. ἀτὰρ
 ὡ Σίμυλε, οὐκ ὀλίγα τῶν ἱ-
 ραστῶν ἀπολέλαυκε, μονο-
 τουχὶ προσκυνοῦμεν ὡ ἡ
 αὐτῶν. ἡγεῖ ἰδρυτῆρ μὲν δὲ
 πολλὰ κίς, ἡγεῖ ἀπὲλκασί-
 αὐ τῶν τινὰς ἰνίσι. οἱ δὲ ἡμι-
 λῶντο, ἡγεῖ ἀλλήλους ἰσχυ-
 ράλλοντο ἐν τῇ πρὸς ἡμῶν φι-
 λωσίᾳ. Σι. τίλ ὡ δ' οὐκ,
 πῶς ἰβουλόσω πρὸς τῶν
 λιπῶντων; Πολυ. ὅτι τὸ φα-
 νερὸν μὲν ἡ κατὰ αὐτὴν κλη-
 ρονίαν ἀπολιπῶν ἰφασ-
 κει. ὡ δ' ἐπί τούτῳ, ἡγεῖ
 λιπαρὸν τὴν ὁρὸν παρὸς
 καὶ ἰσχυρὸν. ἄλλας δὲ
 τὰς ἀπὸ αὐτῆς διαδύκας ἡγεῖ
 καὶ ἰσχυρὸν, κατὰ ἡμῶν, οἱ μὲν
 ἰσχυρὸν ἀπασὶ φράσας. Σι. τί-
 να δ' αἱ τὴν αὐτῆς τὸν κλη-
 ρονίαν ἰσχυρὸν; ὡ πῶς τινὰ
 τῶν ἀπὸ τῆς γένε; Πολυ. ὡ
 μὰ Δι', ἀλλὰ νῶτα τὸν τι-
 να τῶν μερῶν τῶν ὡραίων
 φράγα. Σι. ἀμφὶ πόσα ἰσχυ-
 ρὰ Πολύστρατι; Πολυ. σχι-
 λῶν ἀμφὶ τὰ ἰσχυρὰ. Σι. ἡ δὲ
 μαν-

Aequi notissimus est hic amor,
 cū uulgo sit frequēs, nēpe erga
 senes orbos diuites. Sim. Nunc
 tua forma unde tibi pfecta fuc-
 tic intelligo uir egregie, nimirū
 ab aurea illa Venere. Pol. Vca
 nūm nē nō parū multas cōmodi-
 tates ab amātibz tuli, Simyle,
 propemodū etiā adoratus ab il-
 lis. Porro sēpius etiā quasi pro-
 cax illis illudebā, excludēs inter-
 dū nōnullos eorū, interim illi in-
 ter sese decerebāt, ὡ in ambi-
 dis primis apud me pātibus, a-
 liū alius antecire nitebatur. Si.
 Sed age de facultatibus tuis qd
 tandē statueras? Pol. Palā quā-
 dem affirmabam, me unūquem-
 que illorum relicturū heredem,
 idē illi quī crederent futurum,
 certatim se quisq; obsequen-
 tiam acq; adulationē praebebat.
 Ceterū alteras illas ueras
 tabulas, quas apud me seruaue-
 ram, reliqui, in quibus omnes il-
 los plorare iussi. Sim. At pro-
 pter illas tabulas quē pronun-
 ciabant heredem? num ē cognā-
 tis quē impiam? Pol. Nō per Io-
 uem, imō nouitiū quendā ex
 formosis illis adolescentulis, na-
 tione Phrygem. Sim. Quot ana-
 nos natum? Pol. Polystraten Pollux.
 Vginti ferme. Sim. Iam

intelligo, quibus obsequijs ille te demeruerit. Pol. Attimē multo illis dignior qui scriberetur haeres, cuiusī Barbarus erat ac perditus, quē iam ipsi etiā optimaes colūe captantq̃. Is igitur mihi exiit haeres, iamq̃ inter patricios numeratur, subraſo mento, barbaroq̃ cultus ac lingua, quā cū Codro generoſiorē, Nireo formoſiorē, Płyſſe prudētiōrē eſſe prædicant. Sim. Non laboro, ut totius Græciæ ſit imperator, ſi libet, modo ne illi potiantur hereditate. Charon, Mercurius, Mortui, Menippus, Charmoleus, Lampichus, Damafias, Philoſophus, Rhetor.

Audite quo loco ſintres noſtra. Egdē parua ē nobis, quē ad modū uidētis, et cariōſa nauicula, et quæ undiq̃ pfluat, qđ ſi in alterā partē ſe inclinārit, planē ſubmerſa peribit, atq̃ ueſtrū tam multi ſimul cōfluunt, et ſinguli plurimas ſarcinas adferūt. Quđ ſi cū his nauiculā cōſcenderitis, uereor ne poſtea uos facti poeniteat, maximē uero eos, qui nūdi ſunt imperiū. More. Quid igitur faciendum erit, ut ſine periculo nauigemus Charon. Ego uobis dicam, nudos uos ingreſſos

μαυθαίνω, ἂν τινὰ σοι ἐκ αὐτῶν ἐχαρίſτεται. Πολυ. πηλὴν ἀλλὰ πολλὴν ἐκείνων ἀξιάτορος καλεγομένων, εἰ καὶ βαρβαροῦ, καὶ ὕληδος. Ἰν' ὅσα καὶ αὐτοὶ οἱ ἀρίſτοι δόρα πόνεισιν. ἐκ αὐτῶν τίνων ἐκλεγεσθὴν μοί με. καὶ νυνὶ ἐν ταῖς οὐπαρίſτας ἀριθμῶται, ἐπιξυρημελῶ μὴ τὸ γίνασκον, καὶ βαρβαρίζουν. Κόδρων δὲ σύγγενος εἶμι, καὶ Νίρεως καλλιῶν, καὶ Οδυσσεὺς σπουδαῖος καὶ λιγύμενος ἀνὴρ. Σὶ οὐ μοι μίλει, καὶ τρεῖς τῆς ἡσάτης οἱ ἑλλάδων, εἰ δεκά. ἐκ αὐτοῖς, μὴ ληπτέμεν τῶσαν μόνον.

Χάρων καὶ Ἑρμῆς.

Ακούσατε ὡς ἐχάρις ἡμῶν τὰ πρᾶγματα. μικρὸν καὶ ἡμῶν, ὡς ὁρᾷτε, τὸ σκαφίδιον, καὶ ὑπὸ σαρῶν ὄζει, καὶ διαρρῶν τὰ πολλὰ, καὶ ἡ φραγὴ ὑδὸς δάτορα, οἱ χέρονται πόρι φραγῶν. ὑμᾶς δὲ, τοσούτοι ἅμα ἵππῃσι, πολλὰ ἐπιφορέμενοι ἵκασθε. ἢ οὐ μὲν τὰ τέταρτα μύθετε, διὰ μὴ ὑσθόρου μίλων ὄντων. καὶ μάστιγα ἐπίσσοι νῶν οὐκ ἐπίστασι. Νι. πῶς ἔρπει σαρῶν, ἀνὰ πλοῦσι μὴ; Χά. ἰγὼ ὑμῶν φράσσω. γυμνὰς ἐπαβαίνομεν

δαίτην χρὴ, τὰ περιττὰ ταῦ
 τα πάντα ὡς τῆς εἰσόδου
 καταλιπώντας· μὲν γὰρ
 αὐτοὶ καὶ οὕτω λήξαιτο ὑμᾶς
 τὸ περιττὸν. οἱ δὲ ὦ Ερ-
 μῆ, μὴ ἔσται τὸ ἀπὸ τοῦ-
 τιν μὲν παραδίχουσαι
 αὐτῶν, ὅς αὐτοὶ μὴ φίλοι εἴ-
 ησιν, καὶ τὰ ἐπιπλάσιον ἰσχυ-
 ρὰ ἀπὸ βαλόντων, παρὰ δὲ τῶν ἀ-
 παίδευτων ἰσχυρὰ, διαγίνω-
 σκει αὐτοὺς, καὶ ἀναλαμβάνου-
 σιν, γυμνοὺς ἐπιβαίοντες ἀ-
 τακτῶν. Ερ. οὐδέ τι. καὶ
 οὕτω ποιήσονται, οὕτως εἰς
 ἡρώδης οὗτος; Μὲν. Μένει-
 ππος γὰρ. ἀλλ' ἰδοὺ ὁ πῦ-
 ρος ὦ Ερμῆ, καὶ τὸ βά-
 ρος, ὅς τῶν λίαν ἀπερ-
 ριστῶν. τὸν φίλον δὲ δὲ ἀ-
 νήλικα, οὐ ποῦν. Ερ. ἔμ-
 βασι ὦ Μένειππε ἀνδρῶν
 ἀριστερῶν, καὶ τῶν περιττῶν ἰ-
 σχυρὰ τὸν ὑποφύοντα ἰσ-
 χυρῶν, ὡς ἔστιν ἡ εἰσόδος
 τῆς εἰσόδου. ὁ ἑκαστος δὲ οὗτος, τίς
 οὗτος; Χρῆ. Χρῆστος ὡς ὁ με-
 γάλος, ἐπὶ τῶν, ὅς τὸ φῆ-
 λμα ἀτάκτου. Ερ. ἀπὸ
 τοῦ διτοῦ γένους τὸ λυ-
 λῶ, καὶ τὰ χεῖρα αὐτοῖς
 φαίμενοι, καὶ τῶν λίαν
 τῶν βαδῶν, καὶ τὸ ἐπὶ τῶν
 περὶ τὸν ὀφθαλμὸν, καὶ τὸ
 εἶδος

ingredi oportet, atque ista om-
 nia quæ superflua sunt, in li-
 tore relinqueret. Nam sic co-
 etiam uix capiet uos nauicula.
 Tibi uero Mercuri deinceps
 cura erit, neminem ex illis
 recipere, nisi nudus sit, & su-
 pellectilem abiecerit. Itaque
 ad ipsas scalas te statuas, ip-
 sosque cognoscito, & suscipie-
 to, nudosque ingredi cogito.
 Mercurius. Recte dicis, at-
 que sic faciemus. Quis est il-
 le primus? Menippus. E-
 go Menippus sum. Ecce aua-
 temperam & baculum in pa-
 ludem abieci, uerum recte feci,
 qui pallium non acceperim.
 Mercurius. Ingredere
 ô Menippe uir optimè, pri-
 mūque apud gubernatorem
 nauis, locum accipe, in ip-
 sa summitate, quo omnes
 possis intueri. Verum quis
 ille formosus est? Charon.
 Charonoleus sum Megarensis
 ille amator, cui oscula
 humanum duobus talentis con-
 stant. Mercurius. Exue in-
 gressus istam pulchritudinem,
 & labia undam osculis, istam
 etiam densam comam, &
 genarum ruborem, adeoque

totam cutē. Bene se res habet.
expeditus es, ingredi nunc.
Quis uero ille est purpuratus et
diademate præcinctus, grauita-
tem quādam præ se ferens? Quis
es tu. Lamp. Lampichus sum
Geloōrū tyrannus. Merc. Quid
igitur cum tot sarcinis uenisti?
L. An ne nudum aduenire
conueniebat tyrannū? Mercur.
Nequaquam tyrannū, sed mor-
tuum, iusque deponere ista. Lam-
pad. Ecce abieci diuitias.
Merc. Sed superbiam o Lama-
piche & fastum etiam abijce,
nam ista si in nauiculam coina-
cidant, uehementer grauabunt
eam. Lam. Igitur sine ut dia-
dema habeam saltem & stragu-
lum. Merc. Nequaquam, imo
& hæc relinquito. Lamp. Sit
ita. Quid præterea uis? Nam
omnia, ut uides, abieci. Merc.
Cruelitatem etiam, & amena-
tiam, & uiolentiam, & iracuna-
diam, atque his similia deponere.
Lampichus. Ecce nudus
sum. Mercurius. Ingredere
nunc. Tu uero pinguis admo-
dum & carnosus quis es? Da-
masius. Damasius ego sum
athleta. Mercurius. Certe,
uideris ille esse, scio enim te sepe
in palesthis a me uisum. Da-

τα

ἀέρμα ἰδὼν. ἔχει ἡλαθῶς. ἔ-
βων & αἰ, ἐπίβαινε ὕδω. ὁ δὲ
τῶν πορφύριδα οὐτοσί, καὶ
τὸ διάδημα, ὁ βλοσυρὸς,
τίς ὦν τυγχάνεις; Λάμ. Λάμ-
πιχος, Γελῶν τύραννος.
Ερμ. τί δὲ ὦ Λάμπιχε τοσού-
τα ἔχων πάρε; Λάμ. τί μὲν
ἔχῃ ὦ Ερμῆ, γυμνὸν ἔ-
κων τύραννον αὐδρα; Ερμ.
τύραννον μὲν οὐδαμῶς, ἡ
κρὸν δὲ μάλα. ὥς τε ἀπὸ
δοῦ ταῦτα. Λάμ. ἰδοὺ σοὶ
πλεῖν & ἀπὲρριπταί. Ερμ.
καὶ τὸν τύραννον ἀπὸρρίψας
ὦ Λάμπιχε, καὶ τῶν ὑποβί-
ψιαν. βαρὺς γὰρ τὸ πρῶ-
τον, συνιμπόδοντα. Λάμ.
οὐκοῦν ἀλλὰ τὸ διάδημα
ἰασέμ μίχην, καὶ τῶν
φιτρίδα. Ερμ. οὐδαμῶς, ὦ
λά καὶ ταῦτα ἄφθ. Λάμ.
ἄφθ. τί τί, πάντα γὰρ ἄ-
φθκα ὡς ἔρῃς. Ερμ. καὶ τῶν
ἀμότκτα, καὶ τῶν αἰσίων,
καὶ τῶν ὕβριν, καὶ τῶν ἰφ-
γῶν, καὶ ταῦτα ἄφθ. Λάμ.
ἰδοὺ σοι, φίλος σίμι. Ερμ.
ἐμβαίνει ὕδω. οὐ δὲ ὁ πα-
χὺς, ὁ πολὺς σαρξ, τίς
αἰ; Δα. Δαμασίου ἀθλη-
τὴς. Ερμ. ναὶ ἰσικας. οἶδα
γὰρ σε; πολλάνισ ἰρταῖς
παλαιόφρας ἰδὼν. Δα.

ναί

ναὶ ὦ Ερμῆ . ἀλλὰ παρὰ-
 λίσθαι με γυμνὸν ὄντα . Ερμ.
 οὐ γυμνὸν ὦ βέλτιστε, τροαύ-
 τας σάρκας πρὶ βιβλημέ-
 νου, ὥστε ἀπὸ δαυδὶ αὐτάς.
 ἐπὶ καταδύσεις τὸ σκαφὸς,
 τὴν ἑτέρωθεν πόλα ὑπερδύς,
 μόνον . ἀλλὰ καὶ τοὺς τιφά-
 νους τέτοους ἀπορρίψον, καὶ
 τὰ λευγύματα . Δα. ἰδοὺ
 σοι γυμνὸς ὡς ὄρεα ἀλγυδῶς
 ἄμ, καὶ ἰσοστάσις τοῖς ἄλ-
 λαις καρπῖς . Ερμ. οὕτως ἄ-
 μανον ἀβαρὲς εἶναι . ὥστε ἱμ-
 βασι . καὶ σὺ δὲ τὸν πλοῦ-
 τιν ἀποδέμνησε ὦ κράτωρ,
 καὶ τίω μαλακίαν δὲ προσ-
 ῖτι, καὶ τίω ῥυφῶν, μὴ δὲ
 τὰ ἐντάφια λυμίζε, μὴ δὲ
 τὰ τῶν προγόνων ἀξιώμα-
 τα . καταλίπε ἢ καὶ γίνε,
 καὶ λείξω, καὶ εἰ ποτὶ σὶ ὦ
 πάλαι ἀνικήμενον, σὺ ῥυ-
 τίω ἀκλονότι . καὶ τὰς τῶν
 ἀνδραύτων ἐπιγραφάς, μὴ
 δὲ ἴτι μίγαν τάφον ἐπὶ σοὶ
 ἔχουσαν λίθον . βαρυῖαι γὰρ
 καὶ ταῦτα μνημονοδόμηκα .
 κα. οὐχ ἰκῶν μὲν, ἀπορρί-
 ψα δὲ . τί γὰρ αὖ καὶ πάθει-
 μι; Ερ. βαβαί, σὺ ἢ ὀνοπλ .
 τί βούλει; ἢ τί τὸ ῥέπαιον
 τέτο φέρεις . Σφρα. ὅτι ἐνικ-
 ας ὦ Ερμῆ, καὶ ἡρίσανσα,
 καὶ

Ια. εἴτι ὁ Mercurii, uerum acci-
 pe me , nudum existentem .
 Mercurius. Nequaquam ὁ bon-
 ne uir , nulus es tanta carne
 circumdatus, itaque exue eam .
 Num si uel alterum tantum
 pe iem in nauem posueris, suba-
 merges eam . Sed & coronas
 istas & praeconia abijce . Das
 masius. En plane nudus sum,
 ut uides, et si nili cum alijs mor-
 tua statura . Mercurius. Sic
 praestitac leuem esse , itaque ino-
 scende iam . Estu ὁ Crato di-
 uitias abijce, praeterea molli-
 ciem & delicias, neque feras
 tecum Epitaphia, neque ma-
 iorum tuorum dignitates . Rea-
 linque etiam genus, et gloriam .
 Item ciuitatum de quibus scia-
 licet bene meritus es, publica
 praeconia, statuatum inscriptio-
 nes, & dicas, ne tibi magnum
 sepulchrum construant, nam &
 haec grauant, si in memoriam
 reuocentur . Crato. Inui-
 dus certe, sed tamen abijciam,
 quid enim faciam? Mercur-
 tius. Papias, Quid tibi uis ara-
 matius? aut quid istud tro-
 phaeum tecum circumfers?
 Crato. Quia uici Mercu-
 ri , & res praecelares gessi
 b iij pro

propterea ciuitas hoc me hono-
re adfecit. Merc. Relinque tro-
phaeum in terra, apud inferos co-
nim pax est, neq; ullis armis co-
pus est. Verū quis ille est, ipso ha-
bitu grauitate quandam prae se
ferens, elatus & contractis suo
percilijs, propter curas, longa
barba, quis est ipse? Men. Philo-
sophus quidam est, o Mercuti,
imò praestigiorum & nugatum
plenus. Itaq; & hunc exue, uis
debis enim multa, ea q; iudicia
la, sub palliolo occulta esse. M.
Depone tu hunc habitum pri-
mum, deinde haec quoq; omnia.
O Iupiter, quantā ille arrogan-
tiam, quantā insciām, et quan-
tum contentionum et inanīs glo-
ria, quantū questionū dubiarū,
quantum spinosarum disputa-
tionum, & cogitationū perple-
carum, circumferit, imò q; multo-
ros uanos labores, & deliramen-
ta non pauca, quantas item nu-
gas, & quantam curiositatem.
Sed per Iouem aurum etiam
hoc, et uoluptatem, & impuden-
tiam, iracundiam, delicias &
mollitiem secū habet, neq; enim
latenti me ista, etiam si studiose ceo-
las. Verum abijce mendacia co-
ritā & superbiam, et opinionem
illāqua ex; simas te praestitiorē
esse

καὶ ἡ πόλις ἐτίμησέ με. Ἐ-
κφθ. ἔμνη τὸ φρόνημα. ὡ-
ς αὐτοῦ γὰρ εἰρήνη, καὶ οὐδὲν
ὀπλων διέσσει. ἡ σιμὴ δὲ,
οὐτὸς ἀπὸ τοῦ τὸ σχήματος,
καὶ βροχυνόμην, ὅτι τὰ
φρεσὶ πενηκὸς, ὅτι τὰ τῶν ὀφ-
τιδων, τίς ὅσον, ὅτι τὴν βα-
δυὸν πόνον καὶ ἀδυναμίαν.
Με. φιλόσοφος τις ἢ ἐμὴ.
μᾶλλον δὲ γένη, καὶ τὸν
τάρας μετρίως. ὅτι ἀπὸ
σου καὶ τῶν. ὅτι γὰρ πᾶ-
ν καὶ γαλοῖα πᾶν τὸν ἡμα-
τίαν ὑπερπτόμενα. Ἐμ. κα-
τάδου σὺ τὸ σχῆμα πρῶτον.
ἄτα καὶ ταῦτα πάντα. ὡ-
ς αὐτοῦ, ὅτι μὴ τὴν ἀνα-
σίαν κομίσει, ὅτι δὲ ἀνα-
σίαν, καὶ ἑμὴ, καὶ ὑπερ-
φίαν, καὶ ὀρωτῶσαι ἀπὸ
σου, καὶ λόγους ἀκαυδῶσαι,
καὶ ἰννεῖας πολυπλήρεις.
ἀλλὰ καὶ ματαίωποιαν μὴ
λα πολλὰν, καὶ ὑπερ-
ὀλίγον, καὶ ὕβρις, καὶ μα-
λογίαν. ὡς δὲ ἡ χερσὶν ὡ-
τετὶ, καὶ ἡ δὲ ὑπὸ ἀδυναμίαν
αἰσχυρτίαν, καὶ ὄργην,
καὶ ὑπερφίαν, καὶ μαλακίαν.
ὡς λέλκεται γὰρ με, εἰ μὴ μά-
κα ὑπερπτόμενα αὐτά. καὶ τὴν
ψοφῶ δὲ ἀπὸδου, καὶ τὴν
τίφον, καὶ τὸ εἰσαδου ἀμῶν
ἄτα

δοται τ' ἄλλων. ὡς εἴη πάν-
τα ταῦτα ἔχωρ ἱμβαίνεις,
πῶς προσηκόντος; δι-
ξάτω αὐτοί; φιλο. ἀποτίδι-
μαι τίς τω αὐτῷ, ἐπ' αἰσθ' ἔ-
τι λελούεις. Μι. ἀλλὰ καὶ
τὸν πύγωνα τοῦτον ἀποδι-
δω ὦ Ερμῆ, βαρυτέοντα,
καὶ λάσειν ὡς ἰσθῆς. πῶς τι-
μῶν φίχον αἰσὶ τοῦ λάχι-
του. Ερμ. εὐ λήγεις. ἀπόδου
καὶ τοῦτον. φιλό. καὶ τίς ὁ
ἀποπάρων ἴσται; Ερμ. Μι-
νιππὸς οὗτος, λαβὼν πέ-
λαγιστῶν ναυπηγικῶν, ἀ-
κινῶσα αὐτὸν ὑπὸ πῶ τῇ
ἀναβάδρα χρησάμενος.
Μι. οὐκ ὦ Ερμῆ. ἀλλὰ πρὶο-
τά μοι ἀνάδω. γιγιστέ-
ρον γὰρ τοῦτο. Ερμ. δ' ὦ ἐλ-
κασίκατος. Μι. εὐ γοι. αὐδρῶ-
πυτότερον γὰρ νῦν ἀναπύ-
φιναι, ἀποδιδέμενος αὐτοῦ
τῷ λινάβραυν. βόλαι μινρὸν
ἀφίλωμαι καὶ τῶν ὀφρύων;
Ερμ. μάστιγα. ὑπὲρ τὰ μέτω-
πον γὰρ καὶ ταύτας ἐπύρηνει,
ὡς εἶδ' ἐφ' ὅτ' ἀναστάντων
ἑαυτὸν. τί τῷτο; καὶ δακρύ-
μι ὦ λιάδαρμα, καὶ πρὸς θά-
νατον ἀποδιδάσκεις; ἱμβνιδι-
δ' οὐκ. Μι. ἐν ἴτι τὸ βαρύ-
τατον ὑπὸ μάστιγος ἔχει. Ερ. τί
ὦ Μινιππῆ; Μι. λολακίαν
ὦ Ερ-

esse omnibus reliquis. Nam si
cum rebus omnibus ingredias
tis, quæ quinquere mis te acci-
perez? Phil. Depono igitur
ea, quandoquidem sic iubet.
Menippus. Sed & barbiam
hanc deponas Mercuri, græ-
utem equidem & hirsutiam ut uī-
des, capilli sunt trium minarum
ad minus Mer. Bene dicis. De-
pone ei illā Ph. Sed q̄s abradet
Mer. Menippus ille secutim ac-
cipiens, quibus naues fabrican-
tur, eam refecabit, utetur au-
tem scalis naualibus. quibus sua
perposita barba refecetur. Me-
nippus. Nequaquam Mercu-
ri, sed da mihi ferram, hoc eo-
nim eris magis ridiculum.
Mercurius. Sufficit bipena-
nis. Menippus. Euge, Hui-
manior nunc adpates, deposi-
to hircino facio te, ut nec ut p̄-
cum etiam de supercilijis aufe-
ram? Mercurius. Maxime.
Nam has super frontem etia-
am attollit, neque scio quò se-
ipsum extendat. Quid hoc rei
est? Etiam ploras scelesti? &
mortem times? ingredi igitur.
Menippus. Vnum quid-
dam adhuc grauissimum gestat
sub alis. Mercurius. Quis Me-
nippes Men. Adulationem,
b. iij Mer.

Mercuri, quæ illi dum uiuere, multum profuit. **Philo.** Igitur & tu Menippe, tuam abijce libertatem, & loquendi audaciam, letitiam, animi magnitudinem, & risum. An tu solus alios omnes ridebis? **Mercurius.** Nequaquam, sed retine ista, leuia enim sunt & planè facilia portatu, & ad nauigandum profunt. Tu uero Rethor., abijce istam tantam uerborum contradi- ctionem & anùtheses, & similitudines, item periodos & Barbarismos, atque alia seto- monis pondera. **Rhetor.** En abijcio. **Mercurius.** Bene se habent res. Itaque solue funem, attollamus scas- las, attrahatur anchora, expan- de uelum, tuq; nauis clauum di- rige, Simus bilares. Quid plo- ratis? o uos amantes! præsertim tu Philopophe, qui paulo ante tua barba spoliatus es. **Phi.** Quia existimabam immortas- lem esse animam. **Menippe- rus.** Mentitur, nam alia sunt, quæ uidentur cum morte as- ficere. **Mercurius.** Qualia? **Men.** Quia non amplius tam oppiparas cenas habebis, neq;

ὦ Ἑρμῆ, πολλὰ ἐν τῷ βίῳ χρηθιμούσασαν αὐτῷ φιλῶ. οὐκ αὖ καὶ σὺ ὦ Μένιππε, ἀπόδου τὴν ἐλευθερίαν, καὶ παρρησίαν, καὶ τὸ ἄλυστον, καὶ τὸ γρηναῖον, καὶ τὸν γέλωτα. μὲν & σοῦ τῶν ἀν- λωργεῖς; Ἑρμ. μηδ' αὖτις, ἀλλὰ καὶ ἔχει ταῦτα, λιγυ- γὼ καὶ πᾶν οὐφοράν τι, καὶ πρὸς τὸν καταπληρῆσι- σμα. καὶ ὁ ῥύθμις δὲ σὺ, ἀ- πόδου τῶν ῥημάτων τῶν τι- σαύτῳ ἀπράκτουσιν, καὶ ἀντιδίσαι, καὶ παρισώσει, καὶ περιόλεις, καὶ βαρβε- ρισμοὺς, καὶ τὰλλα βάρ- τῶν λόγων. Ρη. ἤν, ἰδοὺ ποτίδισαι. Ἑρμ. ἰδοὺ τί λυτὰ ἀπέγεια. τῶν ἀν- βάδραν ἀνιλόμειδα. τὸ δ' ἄν- κύριον αὐτὸ πᾶσι. τίτα- σον τὸ ἴσιον. ἰδὼν ὦ πρὸ- μόν τὸ πηδάλιον. ἰδὼ πᾶ- δωμην. τί οἰμώζετι ὦ μά- ταιος, καὶ μάλιστα ὁ φίλον- φ' & σὺ, ὁ ἀρτίως τὸν πῶγε- να διδουμένη; φιλο. ἴπῃ ὦ Ἑρμῆ ἀνδράσιν ὥμῳ τῶ ψυχλῷ ὑπαρχέμεν. Με. ψόδι- ται. ἀλλὰ γὼ ἴσικι λυσιπᾶρ, αὐτίκ. Ἑρμ. τὰ ποῖα; Με. ἴπῃ μὲν τι λαμπρῶς πολυτι- λῶ δ' αὖτις, μὲν δὲ νύκτας ὀδῶν,

βίον, ἀπαντας λανθάνωμ,
τῷ ἱματίῳ τιῶν λιφαλῶν δια-
τάλῃσας, πόρισις ἐν κλύ-
κλῳ τὰ χαμαιτυπῆα. καὶ
ἐν τῷ θάλαττῳ τοὺς νύκτας
ἐπὶ τῇ σοφίᾳ, ἀργύριον λή-
ψεται. ταῦτα λυπᾷ αὐτόν.
Philo. σὺ δ' ὦ Μένιππε, οὐκ
ἄχθῃ ἀποθανών; Mi. πῶς,
ὡς ἴσπυσα ἐπὶ τὸν θάνα-
τον, καλίσαντα ὁ μολύβδους.
ἀλλὰ μεταξὺ λόγων, ἔκρου-
γῇ τις ἀκούεται, ὥς ἔστι τι-
νων ἀπὸ γῆς βοώντων; Ερμ.
ταὶ ὦ Μένιππε, οὐκ ἀφ'
ἰνέγει χώρου. ἀλλ' οἱ μὲν
ὡς τιῶν ἐκκλησίας σωληθῶν
τῶν, ὅσους γινώσκει πάν-
τῶν ἐπὶ τῷ Λαμπίχῳ δια-
τάτῃ. καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ συ-
νιχίτῃ πρὸς τῶν γυναικῶν.
καὶ τὰ παιδία τριγὰ ὄν-
τα, ὁμοίως ἐκκλῆσιν ὑπὸ τῶν
παιδῶν βάλλεται ἀφ' ὁ-
νι τοῖς λίθοις. ἄλλοι δὲ
διόφαντον τὸν ῥήτορα ἰ-
πανοῦσιν ἐν Σικυῶνι, ἐπι-
ταφίους λόγους διεξίοντα
ἐπὶ Κράτῳ τούτῳ. καὶ νῦν
Δία γι, ἡ Δαμασίῳ μή-
τηρ ἐκκλῆσιν, θάρχεα τοῦ
δράκοντος σὺν γυναιξὶ ἐπὶ τῷ
Δαμασίῳ. σὺ δὲ ὅς τις ὦ Μί-
νιππε δακρύει, καὶ ἔστιν ἡσυχία

nocturne exiens, clam omnibus
circūvoluto palliolo capiti, ora-
dine omnia accedet scorta, nec
mane deceptis adolescentibus
sua sapientia, pecuniam acci-
pici, hæc sunt quæ illi dolent.
Philo. Tibi molestum non
est, Menippe, quod mortuus
est Men. Quomodo posses es-
se molestum mihi, quia a mora-
tem sepulchri, nemine uocan-
te. Verum nōne clamor quid-
dam interim dum nos confabu-
lamur, exauditus est? et ueluti
quorundam in terra uociferan-
tium? Merc. Certe Menipa-
re, uictum non uno tantum lo-
co exauditur clamor, sed quid-
dam in unum cœtum conueni-
entes, cum uoluptate decedunt
mortuum Lampichum, et Fa-
lius uxorem mulieres, et
strepunt, atque illius pueri uia
per admodum geniti, multis
lapidibus à pueris obruuntur.
Quidam Diophantum Rhetor-
em laudant, in Sicyone fune-
bres orationes recitantem, de
hoc Cratone. Ex per Iouem
Damasia mater ululans, lau-
mentationem inceperat unā
cum mulieribus pro Damasia.
Te uero Menippe, nemo est qui
deploret, et tranquillū iacet
solus.

solus. Menippus. Nequaquam, nam haud ita multo post, audies canes miserabiliter latrantes propter me, & coruos alas concutientes, quando ad sepelien- dum me cōuenient. Mercurius. Fortiter, Menippe. Sed quia iam transfreta uimus, abite uos rectā per hanc uiam ad forum iudiciale. Ego uero & nauta alios transuectabimus. Menip- pus. Feliciter nauigate o Mer- curi, nos quoq; progrediemur. Verū quid praeterea de uobis futurum est? Iudicium de uo- bis ferre oportebit, & quidem aiunt poenas esse graues, rotas, aquilas, & lapides, uniuscuiusque autem uita examinabitur.

Cratetis & Diogenis.

Mortichum diuitem, nos ueras ne Diogenes illum, in- quam, supra modum diuitem, illum Corinthio profectum, cui tot erant naues onustae mercibus, cuius confobrinus Aristoc- es quum ipse quoq; diues esset, Homericum illud in ore sole- bat habere: Aut me cōfice u, aut ego tete. Diog. Cuius rei gratia sese captabant inuicem Crates? O. Hereditatis causa, quum

ἢ λιπώμενον. Μὲν οὐδαμῶς, ἀλλ' ἀκούσον τῶν κυνῶν καὶ τῶν κορυμβῶν διὰ τὸν ὄνον ἐμὸν, καὶ τῶν λιπώμενων τοῦ φορμύλου τῆς πτόρεως, ὅτι αὖθις συναθροίμεθα πάντες ἡμεῖς. Ἐμ. γὰρ νάλας ἂν ὁ Μένιππος. ἀλλ' ἰὼ ἐκ καταπληθύνουσα, καὶ ἡμεῖς μὲν ἄπειτα πρὸς τὸ δικαστήριον, σὺ δ' ἀσκήσαντες πρὸς τὸν ἰγῶ. καὶ ὁ πορτομῶς, ἄλλους μὲν διδουσίμεθα. Μὲν οὐκ ἀνέ- τι ὁ Ἐρμῆς. πορτομῶς δὲ καὶ ἡμεῖς. σὶ οὖν ἴτε καὶ μέλλετε δικασθῆναι δι' ἡμᾶς. καὶ τὰς καταδικὰς φασὶν ἅπα βραχίας, φοχῆς, καὶ γύνας, καὶ λίθους. Διαχέουσι τὴν ἰν- κήν τε βίαν.

Κρατὴς & καὶ Διο- γένους.

Μείλιχον τὸν πλούσιον, ἰγνύσκον ὁ Διόγηνος, τὸν πάντων πλοῦσιον, τὸν ἐκ Κερύδου, τὸν τὰς πολλὰς ἐκ- κήλας ἔχοντα, οὗ ἀνέψους Λεγτίαι, πλάσι & καὶ αὐ- τὸς ὤν; τὸ ὁμαγκιὲν ἰκάνει ἁπλῶς ὅτι πλούσιον, ἡμ' αὐτὸς ὁ ἰγῶσι. Διο. τίς & ἵνα ὁ Κράτης, ἰδὼν ὅτι πλούσιος ἄλλος; Κρα. τὴν ἐκ τῶν ἰν- κῶν.

ἐπ' αὐτῷ, ὁπικιῶται ἔντοδ'.
 καὶ τὰς διαθήκας οὗ τὸ φα-
 ρμακόν, ἐτίθητο. Αἰρεῖται μὲν
 ὁ Μοίριχος ὁ πρῶτος ἀπὸ
 τοῦ, ἀλλ' οὐκ ἔστιν αὐτῶν
 ἐκείνου πάντων. Μοίριχος
 δὲ ὁ Αἰρεῖται, ὁ πρῶτος ἀπὸ
 τοῦ αὐτοῦ. ταῦτα μὲν ἔγι-
 γραπτοί. οἱ δὲ, ἰδὲ ὁρατῶν
 ἀλλήλων, ὑποβραβύμε-
 νοι τῇ λολακίᾳ, καὶ οἱ μὲν
 τας, ἐτί ἀπὸ τῶν ἄσφρων
 νικημάτων, τὸ μέλλον,
 ἐτί ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶν, ὡς
 γὰρ Χαλδαῖον παῖδον, ἀλ-
 λὰ καὶ οἱ Πύδιος αὐτὸς, ἄρ-
 τι μὲν Αἰρεῖται παρῶν τὸ
 κράτος, ἄρτι δὲ Μοίριχος.
 καὶ τὰ τέλῃ, ποτὶ μὲν
 ἐπὶ τοῦτον, οὐκ ἔστιν ἐκεί-
 νου ἔρριπτο. Διο. τί οὖν πῶς
 ἐγένετο ὁ Κράτης; ἀν-
 τιστάνειν γὰρ ἄξιον. Κρά. ἄμφω
 τινδύουσιν ἐπὶ μιᾷ ἡμέρᾳ. οἱ
 ἵπποι, ἐς εὐνόμενον καὶ ὅρα
 σικλῖα πορεύοντες, ἄμφω συ-
 γγῆς ὄντας, οὐδὲ πώποτε
 προμαστουμένους ὅτε γγῆ-
 δαι ταῦτα. διακρίνοιντο γὰρ
 ἀπὸ Σικυῶνες οὗ Κίρραν, καὶ
 τὰ μέισιν τὴν πόρον πλαγίῳ
 πᾶσι πορεύοντες τῷ ἰσχυρί,
 ἀντὶ τῆς πᾶσης. Διο. οὐκ ἔστιν
 ἔστι. ἡμᾶς δὲ, ἐπὶ τῇ τῷ

βίῳ

quum essent aequales, uterq; alie-
 rum capiebant tamq; testamenta
 publicaverant ambo, in quibus
 Moerichus (si prior moreretur)
 Aristeam omnium rerum suarum
 dominum relinquebat. Moerichum
 vicissim Aristeam, siquidē ipse
 prior ē vita decederet. Hæc igitur
 quum essent in tabulis scrip-
 ta, illi inter se se capiebant, &
 alter alterum adulationibus obse-
 quijque superare contendebat.
 Porro divini, haud scio verum
 ex astris id quod futurum sit cōici-
 clantes, an somnijs, quemadmo-
 dum Chaldaei faciunt, quin &
 Pythius ipse, nunc Aristeam vi-
 ctorem fore pronūciabat, nunc
 Moerichum, ac utriusque quidem
 interim ad hunc, interim ad il-
 lum propendebat. Diog. Quid
 igitur tandem evenit nam aus-
 dire est operæ precium Crates.
 Orat. Eodē die mortui sunt am-
 bo, ceterū hereditates ad Eue-
 nomium ac Thrasyclem deveniunt,
 quorum uterq; cognatus illis erat,
 atqui de his nihil prædixerat di-
 vini futurum, ut tale quippiā acci-
 deret. Euenit quum Sicyonia
 Cirrham versus nauigaret, ma-
 dio in cursu, obliquo orto Iapy-
 ge, eversa naui perierunt. D.
 Recte scilicet, at nos cōm in vita

effici

essimus, nihil eiusmodi alter de
 altero cogitabamus. Neq[ue] enim
 ego usquā optabā ut moreretur
 Antisthenes, quo nimirū bacu-
 lus illius ad me rediret heredē,
 neq[ue] tu Crates opinor, desidera-
 bas ut me mortuo, in possessionē
 mearū successionē uenires,
 puta dolij ac perae, in qua quidē
 lupini chœnices inerāt duæ. C.
 Neq[ue] enim mihi qucuq[ue] istis rea-
 bus erat opus, imò ne tibi quidē
 Diogenes, si quidē quæ ad rem
 pertinebāt, quæq[ue] tu Antisthe-
 ni succedēs accepisti, deinde ea
 go succedēs tibi ea nimirū mul-
 to sunt potiora, multoq[ue] splēdidi-
 ora, q[uam] uel Persarū imperium.
 D. Quenā sunt ista quæ dicti
 Ora, Sapientiā, inquit, frugalitē,
 uitē, ueritatē dicēdi, uiuēdiq[ue] li-
 bertatē. Diog. Per Iouē memi-
 ni me in istiusmodi opū heredē
 eātē Antistheni successisse, tū
 bisq[ue] eas lōge etiā maiores reli-
 quisse. C. Vtū reliqui mortales
 hoc possessionū genus asperna-
 bantur, neq[ue] quā nos ob spē po-
 tiūdiæ hereditatis obsequijs ca-
 pebat, sed ad aurū omnes intē-
 debant oculos. D. Nec iniuria,
 neq[ue]. n. habebāt, quo facultates
 eiusmodi a nobis traditas acci-
 pere, q[uod] perimosiam, uiciat[i]q[ue]

delit

βίῳ ἡμῶν, οὐδ' αὖ τοιοῦτον
 ἐντροπὴν πορὶ ἀλλήλων.
 οὐτε πώποτε διξάμενος Αν-
 τιθέωνω ἀποθανόντι, ὡς κλη-
 ρονομήσαι με εἴ βαπτῆρας
 αὐτῷ. ἀχρὶ δὲ πᾶν καρτε-
 ρᾶν ἐκ κοτινὸν ποιησάμε-
 νος. οὐτε οἶμαι σὺ δὲ Κράτης
 ἐπιθύμας κληρονομῶν ἀ-
 ποθανόντος ἐμοῦ, τὰ κτήμα-
 τα, καὶ τὸν πῖθον, ἢ τί τι πά-
 ραν. χαίνας δύο διερμυρ-
 χουσας. Κρά. οὐδ' αὖ γὰρ με-
 τούτων ἴδω. ἀλλ' οὐδ' αὖ σὺ
 ὦ Διόγηνος. ἂ γὰρ ἔγνων, σὺ
 τε Αντιθέωνος κληρονομή-
 σας, καὶ ἐγὼ σοῦ, πολλὰ μά-
 λιστα καὶ σιμνότερα εἴ πόρ-
 τῶν ἀρχῆς. Διο. τίνα ταύ-
 τα φῆς; Κρά. σοφίαν, αὐ-
 ταρκειαν, ἀλήθειαν, παρρη-
 σίαν, ἐλευθερίαν. Διο. τὴ
 Δία μέμνημαι. τοῦτον δια-
 ξάμενος τὸν πλεόντα παρ'
 Αντιθέωνος, καὶ σοὶ ἐπι-
 πλάω καταλιπὼν. Κρά.
 ἀλλ' οἱ ἄλλοι ἡμίλειον τῶν
 τοιούτων ὑπεμάτων, καὶ ἐ-
 λείας ἐδράκοντο ἡμᾶς, κλη-
 ρονομήσαντες προσδοκῶν. ὅς τ'
 τὸ χρυσίον πάντες ἐβλήπον.
 Διο. αἰνέτως. ἐ γὰρ ἄχρ' ἐν-
 δα δέξαντο τὰ τοιαῦτα παρ'
 ἡμῶν, διερρύναντες τὰ
 ἴδια

φυγῆς, ἡ δ' ἀπόρ τὰ σαυρὰ
τῶν βαλαντίων. ὥς τε ἰπ-
τε καὶ ἰμβάλλοι τις ὅτ' αὐ-
τὸς ἢ σοφίαν, ἢ παρρησίαν, ἢ
ἀλγύθειαν, ὅς ἐπιπῆρ σὺνδύς,
καὶ δ' ἰέρει, τὸ πυνθύνει· οἱ
γὰρ ὁ δυνάμει, οἷόν τι πά-
σχουσιν αἱ τῶ Δαναῶν αὐταὶ
παρδύνει, ὅτ' τὸν τερπυμνί-
ον πῶδον ἐπαντλῶσαι. τὸ
δ' ἡ χρυσίον, ὁ δ' ὅσιν, καὶ ἴν-
ξι, καὶ πᾶσι μηχανῇ ἰφύ-
λαττον. Κρα. ἀπὸρ ἡμῶς μὴ
ἰξμελὴν ἡνταυῶν τὸν πλῆ-
τον. οἱ δ' ὁ βολὴν ἡξισί καμ-
ίστον, καὶ τῶτον ἄχει τοῦ
περβάνους.

Ἀλέξανδρον, Ἀντίον, Μινῶν,
καὶ Σκιπίων.

Εἰμὶ δὲ προικηρίαταί σὺ
ὁ Λίβυ. ἀμείνων γὰρ εἰμι.
Αν. εὐ μὲν οὖν, ἀλλ' ἰμὶ.
Αλι. οὐκοῦν ὁ Μινῶς Δινα-
εάτω. Μι. τίνας δ' ἴσθι.
Αλι. οὗτ' ὅτ' μὴν, Ἀντίον, ὁ
ἡγεμὼν ἐστίν. ἰγὼ δὲ, Ἀλέ-
ξανδρον ὁ Φιλίππου. Μι.
ὅτι Δία ἐνδοξοί γε ἀμφότε-
ροι. ἀλλὰ πορὶ τίν' ὅτ' ὑμῖν ἢ
ἴσθι; Αλι. πορὶ προεδρίας.
φασὶ γὰρ οὗτ' ὅτ' ἀμείνων γε-
γενῆσθαι τρεῖς ἡμῶς. ἰγὼ
δὲ, ὡς πορὶ ἀπαντῶν ἰσασιν,
ἔχ' ἴσθι μόνον, ἀλλὰ πᾶν-
των

delicijs, non aliter q̄ uasa carie
putrida. Quosq̄, ut si quādo q̄
in illos infundat uel sapiētiam,
uel libertatem, uel ueritatē, ef-
fluat illico persillitq̄, fundo q̄
immissum est continere non ua-
lente. Cuiusmodi quiddam &
Danaï filiabus aiunt accidere,
dum in doliū pertusum haustā
aquam important, atq̄ idem an-
tum denubus & unguibus, om-
nib; uisumabant. C. Proinde
nos hic quoq̄ nos̄ tras possiden-
bimus opes illi simul atque hac
uenerint, obulū duntaxat secū
ferent, ac ne hunc quidem uitae
tius quā ad portitorem.

Alexander, Hannibal, Mi-
nos, Scipio.

O Libyce, me decet praepo-
ni, melior equidē sum. Hanc. In-
mō uerō me. Alex. Iudicet tra-
go Minos, qui semper ius iissi-
mus iudex est habitus. Minos.
Quis es tu? Alex. Hic est Hani-
nibal Carthaginensis, ego autē
Alexander Philippi regis fio-
lius. Min. Per Iouem utriq̄
gloriosi. Sed quā de re uobis al-
tercatio est? A. De praestantia,
dicit enim in sese meliorē quā
ego ducem exercitus fuisse, ego
uero quemadmodum omnes
sciunt, non hoc solum, sed omni-
bus

bus firmè, qui ante meam a-
tatem fuisse, in te militari praes-
tantiorem me esse affirmo.

Minos. Dicat ergo uterque
iucissim pro virili, tu utro ò Li-
byce prius loquaris. Hanni-
bal. Vnum hoc me iuvat,
quòd & hic sermonem Graeco
cum didicerim, ut neque co-
tiam hac in re Alexander me
superet. Porro illos maximè
laudis dignos puto, qui quum
parui d principio fuisse, pro-
pria virtute ad magnam glos-
siam euasere, potentiùsque per-
se ipsi facti, & principatu dig-
ni habiti. Ego igitur cum pau-
cis quibusdam Hispaniam pria-
tum inuadens, quum subcons-
ul essem, fratri additus, ma-
ximis rebus idoneus atque o-
ptimus iudicatus. Ibi tum Celsi-
biteros cepi, atque Gallos ip-
sos deuici. Be quum magnos
montes transmigrassem, ota-
nem Eridanum transcurri,
multasq; ciuitates euerri, &
planam Italiam subiugavi, &
usque ad suburbia Roma gras-
satus sum, totq; uno die Roma-
nos cecidi, ut annulos eorum
modijs

τῶν σχιδῶν τῶν πρὸ ἡμῶν φε-
μι διστυγᾶν τὰ πόλεις. Μι. ἀπὸν ἐν μέρσι καὶ τὸν ὁ-
σπᾶτω. σὺ δ' ἢ πρῶτ' ὁ λῖ-
βυς λῖγι. Αἰ. ἐν μὲν τῷ τοῦ
Μίνως ἀτάκῳ, ὅτι ἐν γυνῇ καὶ
τῷ ἑλλὰδα φυνὼν θῆρα-
δον, ὥς τε ἐδὲ ταύτης πόλιν
ἐτ' ἐνίγκαστί μιν. φημι δὲ
τῷ τῷ μάστιγα ἰπᾶντος ἄξι-
όνται, ὅσοι τὸ μηδὲν ἐξ ἀρ-
χῆς ἴντο. ἡμῶν οὐδὲ μίγα
πρὸς χῶρην, ἀλλ' αὐτῶν δύ-
ναμιν τι πρὸς βαλλόμενοι,
καὶ ἄξιον ἀξίαντος ἀρχῆς
ἐγὼ γοῦν μετ' ὀλίγων θέρ-
μῶν ὅς τινι βυρίαν, τὸ
πρῶτον, ὅπως ἀρχῇ ὡν τῷ ἁ-
λιφῷ, μεγίστων ἐξιδῶν,
ἀριστ' ἑλιδᾶς. καὶ τοῦ γε
κιλτίβηρας ἔλιν, ἐν γὰρ ἀπὸ
ἰνράτῃσιν τῶν ἰσπῶν, καὶ
τῶν μεγάλων ἐν πῶρβας, τὰ
πρὸ τῶν ἑλιδῶν, ἅπαν-
τας λατὶ δρᾶμεν. καὶ ἀνατά-
τους ἰπῶντος τοσούτους πῶ-
λιν, καὶ τῷ πῶρβῳ ἰτα-
λίαν ἐχρησάμεν, καὶ μίγα
τῶν προσηνῶν ἐν πῶρβῳ
ὅς πῶρβῳ ἦν δον. καὶ τοῦ
τοῦ ἀπῆκτινα μίγας ἡμῶν
ρας, ὥς τε τοῦ δακτυλίου
αὐτ'

αὐτῶν μετ' αὐτοῖς ἀπομύρ-
σαι, καὶ τὰς ποταμούς γε-
ρῆσαι νικηθεῖς, καὶ ταῦτα πα-
ταίπραξα, ἔτι Ἀμμωνῶ ὅ-
τι ὀνομαζόμενον, ἔτι διὸς
αὐτοῦ προσκυόμενον, ἢ ἰνύ-
πνια ὅτι μετ' οὖς διεξίωμι, ἀλλ'
αὐδρην ἄνθρωπον ἰμελὸν,
τραπηγὸς τι τοῖς σωτηρι-
αῖς ἀντιξισταζόμενον, καὶ
τραπὺν τοῖς μαχημα-
ταις συμπληρόμενον. ὃ Μή-
δης καὶ Ἀρμενίους καταγ-
νήσμενον ὑποφύγοντας,
πρὶν διώκεν τινὰ, καὶ τῷ
τιμώσαντι παραδίδοντας
οὐδὲν τῶν νόμων. Ἀλέξαν-
δρῶ δὲ, παρ' ὧν ἀρχὴν
παραλαβὼν, ὑψέσκει, καὶ πα-
ραπρὸν ὀβριανῶν, χρεσάμι-
νῶν τῶν ὅτι τύχης ἐρμῆ. ἰπῶ
δ' ὅν ἰνίκεσσι τι, καὶ τὸν ὄλ-
ον ἐκείνου Λαρῶν ἐν ἱσ-
τοῦ τι καὶ Ἀρβύλοις ἐκράτη-
σεν, ἀποστὰς τῶν παρ' ὧν,
προσκινῶν αὐτὰς ὑψίς, καὶ δ' αὖ
ταν τῶν μυθικῶν μετέδι-
έτησεν αὐτὴν. καὶ ἰμια-
φίνας ἐν τοῖς συμποσίοις τὸς
φίλους, καὶ σωτηλάμβανον
αὐτὸν δαυάτην. ἰπῶ δὲ ὅρ-
ξα ἰπῶσιν τὸς παρ' ἰδῶν,
καὶ ἰπῶσιν μετιπύμπνιτο,

modijs mensurari oportuerit,
ex cadaueribus pontes flum-
inibus fecerim. Neque haec
omnia peregi, nec Ammon-
is dictus filius, neque deum
me fingens, aut matris inson-
antia narrans, sed me homi-
nem faciebat, pugnabamque
contra duces magna prudentia,
contra milites magna auda-
cia atque fortitudine praedio-
tos. Non aduersus Medos,
aut Armenios, qui antea
quam quispiam sequeretur, fue-
runt, & facile cuius audent
uictoriam tradunt. Alexan-
der uero regni patris successor,
& id fortunae quodam impe-
tu ampliavit. Qui quum deo
uicto misero illo Dario, apud
Issum & Arbēlas uic-
toriam cepit, antiquam ex
patre consuetudinem omisso-
rens, adorari sese uoluit, seu
seque ad Medorum delicias im-
mitari libenter uult, atque in-
conuiujs amicos incremit, in-
terficiētibuscque auxilium uult.
Ego autem patriae dominaui
sum, quo quum me reuocaret
hostium

hostium magna classe aducto
 sus Lybiam nauigante, paru-
 ui, continuoque me hominem
 priuatum dedi; & damnatus
 aequo animo rentuli. Atque
 hac egi barbarus cum esset;
 omnibus Græcorum disciplina
 re expertus, & neque Homæ-
 rum, ut hic edidici, neque A-
 ristotele sophistæ magistro eru-
 ditus fui, sed solum meauituo-
 ra optima sum usus. Hæc sunt
 quibus me meliorem Alexan-
 dro esse puo. Si uero ea cau-
 sa mihi hic præferendus est,
 quod caput diademate ornaue-
 rit, id decorum forsitan apud
 Macedones est, non tamen
 ob id præstantior hic uideri de-
 bet generoso duce, & uiro, qui
 mentis sententia magis quam
 fortuna est usus. Minos.
 Hic certe orationem neque
 ingenerosam, neque ut Lia-
 bycum decebat, dixit: tu uero
 Alexander, quid ad hæc
 inquis? Alexander. Opora-
 ret quidem o Minos, homini
 adeo temerario nihil responsa-
 dere. Sola enim te fama sa-
 uis edocere potest, qualis ca-
 go rex, qualis hic latro ha-
 bitus fuerit. Aduerit tamen.

τῶν πολεμίων μεγάλην τι-
 λω ἐπιπλουσάντων τῆς Λι-
 βύας. ταχίως ἐπέμψα. καὶ
 ἰδιώτῃ ἐμαυτὸν παρέστημι.
 καὶ καταδικασθεὶς, ἡγούμενος
 τὸ πρᾶγμα. καὶ ταύτ' ἐπραξα, βαρβαρὸν ὡς,
 καὶ ἀπαίδευτὸν & παιδείας
 ὅλ' ἠλλοιωμένον. καὶ ὅτι οὐκ
 εὖ, ὥς πορὶ ἐστὶ, ἐρρασί-
 δειν, ὅτι κατὰ Ἀριστοτέλεως
 σοφιστῆν παιδευθεὶς, μὴ
 δὲ τῇ φύσει ἀγαθῇ χρησέ-
 μεν. ταῦτά ἐστιν, ἀλλὰ
 Ἀλεξάνδρου ἀμείνων φημι
 ναί. εἰ δ' ἐστὶ καλλίων ὅτις,
 διότι διαδύματι τῷ βασι-
 λῆϊ διαδύμετο, Μινώδιον
 μὲν ἴσως καὶ ταῦτα σιγή-
 ῃ μὲν διὰ τὸτ' ἀμείνων δι-
 ξείησιν αὖ γυναικίον καὶ στρα-
 τηγικῶν ἀνδρῶν, τῇ γυναι-
 κίον ἢ πορὶ τῇ τύχῃ χρη-
 μένου. Μίν. ὁ μὲν ἡγε-
 οῦν ἀγνοῖ τὸν λόγον, οὐδ'
 ὡς λίβυν εἶναι τὸν παρ' αὐ-
 τῷ. σὺ δὲ ὦ Ἀλέξανδρε, τί
 πρὸς ταῦτα φής; Ἀλέξ. ἐχρὴ
 μὲν ὦ Μίνως, μινδὲν πρὸς ἑ-
 ἀρα, οὐτὼ δραστέον. ἰκανὸν γὰρ
 ἢ φῆμι διαδέξασθαι. οἱ & μὴ
 ἐγὼ βασιλεὺς, οἱ & ὅτι
 ληστὴς ἐγένετο. ὁμοίως δὲ ἡμε-
 ρῶν

ἡ κατ' ἐλάχιστον αὐτῷ διδόντω
καὶ ἐν τῷ ὄρει, παρὶν-
δὲν ἐπὶ τὰ πρᾶγματα, καὶ
τὴν ἀρχὴν τιταραχυμένῳ
κατὰ σφῶν, καὶ τοὺς φονίας
τὸ παρὸς μετ' ἡλδον, κατὰ
φειδῶσας τὴν Ἑλλάδα τῇ Θη-
βαίῳ ἀπὸ πλείων, στρατηγὸς
τῷ αὐτῷ χρηστονδεῖς. καὶ
ἐν τῇ ἡφίσσῃ τὴν Μακεδόνων
ἀρχὴν πρὸς ἡμῶν, ἀγαπᾷ
ἀρχὴν ἐπίσω τὸ πατὴρ κα-
τέλιπεν, ἀλλὰ πᾶσαν ἐπὶ νοῦ
σας τὴν γλῶσσαν, καὶ δὲν ἐν ἡ-
σάμηνος εἰ μὴ ἀπ' αὐτῶν κρα-
τῆσαι, ὀλίγους ἀγέρ, δὲ ἑτα-
δερ δὲ τὴν Ἀσίαν. καὶ ἐπὶ τῇ
Γρανικῇ ἐκράτησα μεγάλην
μάχην, καὶ τὴν Λυδίαν λα-
βὼν, καὶ Ἰωνίαν, καὶ Φρυγίαν.
καὶ ὅπως τὰ ἐν ποσὶν ἀπὸ χειρὸς
μὴ ἐν, ἡλδον ἐπὶ ἡδον, ἐν-
τα, Δαρῆς τῷ ἡμῶν, μὴ
ἀδὰς πολλὰς στρατῷ ἄγων.
καὶ τὸ ἀπὸ τότε ὡς Μίνως, ὡς
ἐν τῷ δὲ ὡς ἡμῶν νεκρὸς ἐπὶ μι-
αῖς ὡς ὡς κατὰ πειμνα. φη-
σὶ γοῶν ὅτι πορδμῶς, μὴ δι-
αρκῆσαι αὐτοῖς τότε τὸ σκά-
ν, ἀλλὰ σχεδὸν διαπν-
εαμένους τοὺς πολλοὺς αὐτῶν,
καταπνῶσαι. καὶ ταῦτα δι-
πραττόν, αὐτὸς προμινδου-
νόων

an parum ipsum superauerim,
qui cum adolescens adhuc es-
sem rem aggressus, regnum
obtinui, & de patris mei in-
teremptoribus supplicium sum-
psi. At quum Thebas sub-
uerissem, toti Graeciae ter-
ror fui, ab ea dux electus.
Neque dignum putavi, Mac-
cedonum regno me contentum
esse, quod pater reliquerat, sed
totum terrarum orbem sibi ui-
dendum putans, nisi res-
rum omnium dominus essem,
paucos quosdam mecum ag-
gens, in Asiam, exercitum
traduxi, & apud Granicum
magna pugna uici, Lydia-
m, Ioniam, & Phrygiam
cepi. Et tandem quaecunque
transieram subiugans, ueni ad
Issum, ubi Darius me ex-
pectabat, infinitos exercitus
secum agens. Post haec ô Mi-
nos, uos ipsi scitis, quot ad uos
uno die mortuos miserim. Di-
cit enim Obaron, tunc sibi sca-
pham non suffecisse, sed ratia-
b. composuisse, illorum plerosq[ue]
se transportasse, atq[ue] hac conse-
ci me ipsum periculis opponens

i

o

Et in pugna uulnerari non ti-
 mens. Et ut quæ apud Tyrum
 et Arbelas gesta sunt omittā,
 usq; ad Indos ueni, atq; Ocea-
 num mei regni terminum feci,
 et illorum hominū elephantes
 cepi, ac Porum captiuū addu-
 xi. Scythas uero homines certe
 non spernendos Tanaim tran-
 sicens magna equitum pugna ui-
 ci, ac amicos meos remuncra-
 ui, inimicos autem ultus sum.
 Si uero Deus hominibus uidet-
 bar, parcendum illis erat. Nam
 rerum magnitudine, ut tale alie-
 quid de me crederent, induc-
 ti sunt, tandem mors me regē oc-
 cupauit. Hic autem Hannibal
 apud Prusiam Bithyniæ exula-
 uit, ut crudelissimo et pessimo
 homini conueniens erat. Nam
 quo pacto Italos uicit omitto
 dicere, nam non uirtute, sed ma-
 licia atque perfidia et dolis id
 peregit, nunquam autem alicuius
 ius claritudinis aut iusti me-
 mor. Sed quoniā, quod delicio-
 se uixerim, uituperauit, obli-
 tus mihi uidetur eorum, quæ ap-
 pud Capuam admisit. Ibi ca-
 nim mulieribus deditus fuit, et
 uoluptatibus uir iste mirabi-
 lis, belli gerendi occasiones
 prod-

νούω, καὶ τὶ βράσιον αἰ-
 ξιῶν. καὶ ἵνα σοι μὲν τῶν
 Τύρων, καὶ τὰ ἐν Ἀρβέλου
 διηγέσσομαι, ἀλλὰ καὶ μὴ
 Ἰνδῶν ἤλθω, καὶ τὸν Ὠκε-
 νὸν ὄρον ἰποινοῦ ἀμύνω
 χῆς, καὶ τοὺς ἐλπίσαντας ἐν
 τῶν ἄλλων, καὶ Πύρρον ἐκ-
 ρωσάμεν. καὶ Σκύθας δὲ
 ἐκ οὐκ ἀσφαρονύτης αἰῶνι,
 ὑπερβάς τὸν Τανάιν, ἐν-
 κκοῦσα μεγάλη ἰππομάχη.
 καὶ τοὺς φίλους ἐν ἰππίᾳ,
 καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἐν μάχῃ.
 καὶ δὲ καὶ διὰ τὴν ἀδύνατον
 ἀνδρώποιν, συγγνωστὶ ἵα-
 νοι, παρὰ τὸ μέγεθος τῶν
 περὶ μάχων, καὶ τοῦτον
 πρὸς οὐρανὸν ἐπὶ ἡμῶν.
 καὶ οὖν τελευτᾶν, ἐν μὲν
 βασιλείᾳ ἀπὸ δαυνῆς, ἐπὶ
 δὲ ἐν φυγῇ ὡν, παρὰ Πρω-
 σίας τῷ βεδιωῷ, καθάπερ ἔ-
 ξιον ὡν, πρὸς τὰς μάχων καὶ
 μάλιστα οὗτα. ὥς γὰρ δι-
 κρᾶται τῶν Ἰταλῶν, ἐν ἡ-
 γασιν, ἐπὶ οὐκ ἐσχῆ, ἀλλὰ πρὸς
 νηρίᾳ, καὶ ἀπιστίᾳ, καὶ δόλῳ.
 νόμιμον δὲ, ὃ προσφάνει, καὶ
 δειν. ἵππε δὲ μοι ἀντά-
 τιν ἔρυσεν, ἐκτελέσαντες
 δολὰ οἷα ἰπποῖς ἐν Καπυῖ,
 ἱταίρας σιωπῶν, καὶ τὰς τῶν
 λόγων καὶ τοῦ ὁ δαυμάτιος

καὶ παρὼν. ἐγὼ δ', εἰ μὴ μι-
κρά τὰ ἰσπόμενα δόξας, ἐπὶ
πῶς ἔω μάλλον ὤρμησα, τί
ὦ μέγα ἐπραξα; Ἰταλίαν
ἀναιμωτὶ λαβὼν, καὶ Λιβύ-
ην, καὶ τὰ μέγιστα Γαλαίῶν
ἐπαγόμην. ἀλλ' ὅτι ἀξιο-
μαχά εἰδοί μοι ἐκείνη, ἐπε-
πύχοντα ἦσαν, καὶ δούλοισιν
ἐμπεδύοντα. ἰσχυρὰ. σὺ δὲ ὦ
Μίνως δικάσι. ἰκανὰ γὰρ ἂ-
νὰ πολλῶν καὶ τεχῶν. Σκη.
μὴ πρότερον, ἢ καὶ καὶ μοῦ
ἀκούσης. Μί. τίς γὰρ ὦ βέλ-
τιστι; ἢ πρότερον ὦν ὄρεαι. Σκῦ.
ἰταλιώτης Σκηπίων, στρατη-
γός, ὁ καὶ δειλὸν Καρχηδόναν,
καὶ ἱερὰ τήσας Λιβύων μεγά-
λας μάχας. Μί. τί οὖν καὶ σὺ
ὄρεαι; Σκη. Ἀλέξανδρος μὲν
ἦν ἄναι, τῷ δ' Ἀννίβας ἀ-
μείνων. ὃς ἐδίωξα νικησας
αὐτὸν, καὶ φυγὰν ἡταταισιν ἀ-
κούσας ἀτίμως. πῶς οὖν οὐκ ἀ-
ναίσχυος; ὅς τις πρὸς Ἀ-
λέξανδρον ἀμιλλᾷ, ὃ δὲ
Σκηπίων ἐγὼ ὁ νεοκλυὴς
αὐτὸν, παραβάλλεισθαι ἀξιοῦ;
Μί. νῦν δ' ὁ σύγνομονα φῆς ὦ
Σκηπίων. ὥς τις πρῶτος; μὲν
ἡμῖν δὲ Ἀλέξανδρος, καὶ
αὐτὸν δὲ, σὺ. ἄρα εἰ δοκᾷ, ῥί-
τος Ἀννίβας, ὃς δὲ οὐτὸς δὲ
κατὰ φρόνητος ὦν.

Διδ-

didit. Ego uero nisi ea quae sub
oculis sunt, parua quae prius,
uersus Orientem me impulisset, quod
non adeo magni profecisset? Qui
Libyam absque sanguine capere, ac
Libyam omnem eam orauisset ad
Gades, sub potestatem redigere
facile potuisset? Sed haec ego tan-
ta contentione digna non putavi,
praesertim iam antea illis percula-
sis, ac dominum agnoscantibus.
Dixi. Tu uero, Minos, iudica.
Nam haec est multis potuisse, scio
tibi est. Scip. Non, nisi me quoque
prius audias o Minos. Mi. Quis
tu uir optime es? aut unde quid
habeas clavis ducibus te conferre aus-
dest? Sci. Scipio Romanus, qui
Carthaginem deleui, et Afros
multis magnis praelijs deuici. M.
Quid igitur et tu dicis? S. Alex-
andro quod minore esse me, Anni-
bale aut praestantiorē. ut qui ipsum
secutus fuerit, et ad turpem fugam
pulerit. Quod igitur non impudens
iste uideatur, qui cum Alexandro se
se comparat, cui ne ipse quod Scio
pio, qui istum deuici, comparare me
ausum. M. Per Iouem aequa di-
cis, Scipio, quapropter primus
quidem iudicatur Alexander, de
inde post illum tu, atque tu, si placeat
tertius hic Hannibal quippe qui
nec ipse contemnendus existat.

i ii

Dios

Diogenis & Alexandri.

Quia hoc rei Alexandri ita
ne defunctus es tu quoque, pinde
atque nos oēs? *Al.* Vides nimirū
Diogenes, tamen si mirādū non
ē, si homo cū fuerim, defunctus
sim. *D.* Num ergo Iupiter ille
Hāmō mētiebatur, cū te suū es-
se filiū diceret, an uero tu Phil-
ippo patre pognatus eras? *A.*
Haud dubie Philippo, neque. n.
obijsse, si Hāmone parēte fuisse
pogenitus. *D.* At si de Olympia
de, etiam consimilia quædā fere-
bantur, puta draconē quendam
cum ea fuisse congressum, ui-
sumque in cubiculo ex ego graui-
dam peperisse, te porro Philip-
pum errare, fallique, qui se tuum
patrem esse crederet. *Alexan.*
Inaudieram quidem & ipse is-
ta, quemadmodū tu, et nunc ui-
deo, neque matrem neque Hāmō-
monios illos uates, sciri quicquid
quam aut uerē dixisse. *D.* At
tamen illud illorū mendacium
Alexander, ad res gerendas,
haudquaquam tibi fuit inuile,
propterea quod uulgus te uerē
batur, metuebatur, atque, quum deum
esse crederet. Sed dic mihi, cui
nam tam ingēs illud imperium
moriens reliquisti? *Alexand.*
Id equidem ignoro Diogenes.

cele

Διόγηνος καὶ Ἀλέ-
ξανδρου. Δι-
ογ.

Τί τοῦτο ὦ Ἀλέξανδρ,
καὶ σὺ τίδνηκας ὡς παρ' ἡ-
μῶς ἀπαντῶν; Ἀλέ. ὁρᾷς
Διόγηνον. οὐ παράδοξον ἔ-
στι αὐδραγοῦ ὦρ, ἀπείλυν.
Διο. οὐκ οὐδ' ὁ Ἀμμων ἰψὸν
δαίτο, λέγων μὲν αὐτοῦ σιῶσα
ἵμν, οὐδ' ὅτι Φιλίππου ἀρ-
σῶσα; Ἀλέ. Φιλίππου δε-
λαδῆ. σὺ γὰρ αὖ ἐτιμνῆσαι
Ἀμμων ὦρ. Διο. καὶ μὴ
καὶ παρ' ὅτι Ὁλυμπιάθ
ἴμοια ἐλέγοντο, δράκοντα
ὁ μιλᾶρ αὐτῇ, καὶ βλῖαν
δαίει ἐν τῇ σὺνῃ. ἔτα οὐτι
σιτιχθῆναι. τὸν δ' ἐφάπ-
πον θάπατινθαι, οἰμῶν
πατέρα σου εἶναι. Ἀλέ. κα-
γὰρ ταῦτα ἔκουσας ὡς παρ' ἡ-
μῶν δ' ὁρῶ ὅτι οὐδ' ἄν ἦν
οὐτι ἡ μήτηρ, οὐτι οἱ τῶν Ἀ-
μμωνίων προφῆται ἐλέγον-
το. ἀλλὰ τὸ ψεύδι' αὐτῶν,
οὐκ ἄχρηστὸν σοι ὦ Ἀλέξαν-
δρ, πρὸς τὰ πράγματα ἰσ-
νῆτο. πολλοὶ γὰρ ἐπὶ πᾶσι
δαίμων εἶναι σε νομίζοντες. ἔ-
ταρ εἰπέ μοι, τίνι τῶν τῶν
τῶν ἀρχῶν καταλείπεις
Ἀλέ. οὐκ οἶδα ὦ Διόγηνον.

οὐ γὰρ ἰφθαρσα ἐπισκῆψαί τι
 πρὸς αὐτὸν. ἢ τοῦτο μόνον,
 ἵτι ἀποδύνησκω, Περδίκκας
 τὸν δακτύλιον ἐπέδωκα.
 πλὴν ἀλλὰ τί γιγᾶς ὦ Διο-
 γένε; Διο. τί γὰρ ἄλλο, ἢ
 αὐτὸν ἐδῶκα οἷα ἐποίησεν ἢ Ελ-
 λας, ἄρτι σε παρακληθῆτα
 τὴν ἀρχὴν κολακούμενός, καὶ
 προσάττω αἰρούμενοι, καὶ
 στρατηγὸν ἐπὶ τῆς βαρ-
 βάρης. ἵναι δὲ καὶ τοῖς δώ-
 δεικα δᾶς προσδίδεντός, καὶ
 οὐδὲς οἰκοδομαύμενοι, καὶ
 δυνάτω ὡς δρᾶκοντι ὧν;
 ἀλλ' ἀπὶ μοι, ποῦ σι οἱ Μα-
 κεδόνες ἰδαίαν; Αἰ. ἱ-
 ππὶν βαβυλωνίᾳ καί μοι, ἱ-
 ππὶν ταύτῃ ἐμῇραν. ἱ-
 ππὶν οὐδὲν δὲ πτολιμαῖος ὁ
 ὑπασπιστής, ὡς ποτὶ ἀγά-
 γη σχολῶν ἀπὸ τῶν δορύ-
 βων τῶν ἐν ποσὶν, ὅν Αἰ-
 γύπτον ἀπαγαγὼν με, δά-
 ψαν ἐκεί, ὡς γροίμῳ ἔς
 τῶν Αἰγυπτίων διῶν. Διο.
 μὴ γιγᾶς ὦ Αἰλίανδρι, ὅ-
 γῳ ἐν ἔθρῳ ἵτι σε μωραί-
 νοντα, καὶ ἱλπίοντα Αν-
 συνβιν, ἢ Οσίριν γίνεσθαι;
 πλὴν ἀλλὰ ταῦτα μὴ ὦ
 δαίτατι, μὴ ἱλπίσης. οὐ
 γὰρ δέ μοι ἀνιῶντινα
 τῶν ἀπαχθῆ διαπλοῦσάτων
 πλὴν

celerius enim cū ita submoue-
 bat, quā ut esset ocium de illo
 quicquam statuendi, præter id
 unum, quod moriens Perdiccæ
 annulum tradidit. Sed age, quid
 rides Diogenes? Diog. Quid
 nū rideā? an non meministi quid
 Græci fecerint, quum nuper ti-
 bi atrepeo imperio adularētur,
 principemq; ac ducē aduersus
 Barbaros deligerent? nonnulli
 uero in duodecim deorum num-
 merum referrēt, ac phœna con-
 stituerent, deniq; sacra facerent
 tanquam Draconis filio? Sed
 illud mihi dicito, ubi te sepelie-
 runt Macedones? Alexander.
 Etiamdum in Babylone iaceo
 tertium iam diem, portò Ptole-
 mæus ille satelles meus, si quan-
 do detur ocium ab his rerum
 cumultibus, qui nunc inestant,
 pollicetur in Aegyptum depor-
 taturum me, atque inibi sepul-
 turum, quo uidelicet unus fiam
 ex dijs Aegyptijs. Diog. Non
 possum non ridere Alexan-
 der, qui quidem te uideam etiā
 apud inferos desipientem, spe-
 rantemq; fore, ut aliquando uel
 Anubis fias, uel Osiris. Quin
 si spes istas omittis ὁ diuiniſſi-
 me, neq; enim fas est reuerū quē
 quam, qui semel transmissit
 i iij palus

paludem atq; intra specus hias-
tum descenderis, propterea qđ
neq; indiligens est Acacus, ne-
que cōtemnendus Cerberus. V'e-
rum illud abs te discere perue-
lim, quo feras animo quoties in-
mentem redi, quanta felicitate
apud superos relicta, huc sis. pfe-
ctus, puta corporis custodib; . i. c.
cellisibus, ducibus, cum auri et
aui, ad hoc populis qui te ad-
orabant, praeterea Babylone,
Bactris, immanibus illis beluis,
dignitate, gloria, deinde quod
eminebas conspicuus, dū uel ta-
veris, dum amiculo candido ca-
put haberes reuinctū, dum puro
puta circumamictus esses, nun-
quid haec te disernerent, quoties
recurrant animos? Quid lachrys-
maris stultes? an nō id te sapiens
ille docuit Aristoteles, ne res
eas quae a fortuna proficiscuntur,
stabile, ac firmas exillima-
res? Alc. Sapiens ille quum su-
assentatorum omnium perditissim-
us? Sine me solum Aristote-
lis facta scire qđ multa a me pe-
tueris, quae mihi scripserit, deinde
de quemadmodum abusus sit
inea illa ambitione, qua cupies-
bam et uidiuone ceteris praestas-
te, cū mihi palparetur inserim,
ac predicaret me, nūc ob formis

πλὴν λήμνῳ, καὶ ὅτι τὸ αἶον
τῷ σομίου παρὶ λήμνῳ. οὐ
γὰρ ἀμείλις ὁ Αἰακίς, οὐδ'
ὁ Κέρβερος. συνάτα φρένη-
ται. ἰκάνῃ ἡ ὕλη αὐτῷ μά-
θειμι πρὸς σὺν, πῶς φέρεται
ὅτι αὐτῷ ἐννοήσῃς ὅσον δι-
δασκαλίας ὑπὲρ γῆς ἀπο-
πῶν, ἀφίξαι, σωματοφύλα-
κας καὶ ὑπασπιστάς, καὶ σα-
ράκας, καὶ χρυσὸν τεσσέ-
τον, καὶ ἰδὲν πρὸς κινῶν-
τα, καὶ βαβυλῶνα, καὶ βά-
κτρα, καὶ τὰ μεγάλα θέρια,
καὶ τιμὴν, καὶ δόξαν καὶ
τὸ ἐπίσημον εἶναι, ἐλαύνον-
τα, διὰ διδασκαλίας ταύτης
λαβὼν πλὴν λήμνῳ, πορφυ-
ρίδιαι μπιπορημύον. ἔν-
τα ταῦτά σε ἐπὶ πλὴν μί-
μῳ ἔντα. τί δασκῶναι ὁ
μάγισται; οὐδὲ ταῦτά σε ὁ
σοφὸς Ἀριστοτέλης ἐπα-
δουσε, μὴ οἰεῖσθαι βίβλια
εἶναι τὰ παρὰ τῆς τύχης;
Αλλ' ὁ σοφὸς, ἀπ' αὐτῶν ἰκά-
νῃ καλὰ κῶν ἐπὶ τῇ πῆτα-
ται ὡς γὰρ μόνον ἵασον τὰ
Ἀριστοτέλους εἰδέναι, ἵα-
μὴν ἔτι πῶς παρ' ἐμοῦ, οἷα δὲ
ἐπίστασθαι, ὡς δὲ κατιχρήσι-
μον τῷ πρὸς πᾶσι δάσκαλον φιλο-
τιμία, δωπῶν, καὶ ἵα-
νῶν, ἄρτι μὴν ὅτι τὸ κάλλος,

ὡς καὶ τὸ το μίρ' ὅν τὰ γὰ
 δὲ, ἄρτι δ' ὅν τὰς πράξεις,
 καὶ τὴν πλοῦτον. καὶ γὰρ αὐ
 καὶ τοῦτ' ἀγαθὸν ἡγάτ' ἔ-
 ναι, μὴ αἰσχυρῶς καὶ αὐ-
 τὸς λαμβάνω γόνος ὃ Διόγι
 νοῦ αὐδ' ὡς π' ὅ, καὶ τεχνίτης.
 πλὴν ἀλλὰ τοῦτό γι ἀπολεί-
 λανκα αὐτ' ἂν σοφίας, τὸ λυ
 πῶν δαί' ὡς ἐπὶ μεγίστοις ἀγα-
 θοῖς, ἂν κατ' ἐξιδίκευ μιν ὡ
 γι ἐμπροσθεν. Διο. ἀλλ' οἶ-
 δα ὃ Ἀράξας. ἀν' ὅ γὰρ σοι
 ἂν λύπης ὑποδέχομαι, ἐπὶ αὐ-
 τῷ αὐτὰ γι ἐλλείβετο ὃ φέ-
 ρει. σὺ ἢ καὶ τὸ Λέθης ὑδωρ
 χαλδὸν ἐπισπασάμενος πί-
 νεις καὶ αὐτὸς πίεις, καὶ πολλὰ πί-
 νεις. σὺ γὰρ αὐτὸ πᾶσι ἐπὶ τοῖς
 Ἀριστέλλας ἀγαθοῖς ἀνιῶμι
 ν'. καὶ γὰρ καὶ Κλέατορ ἐ-
 κῶτον ὄρω, καὶ Καλλιόχην,
 καὶ ἄλλους πολλὰς ἐπὶ οἷς ὁρ-
 μῶντας, ὡς διασπᾶσθαι, καὶ
 ἀμύναντο ὡς ἰδρασας αὐ-
 τὸς. ὥς τε τὴν ἰτίραν σὺ τὴν
 τὴν βάδισι. καὶ πίνει πολλὰ-
 ν, ὡς ἴφλω.

Ἀλέξανδρος καὶ Φι-
 λίππυ.

Νῦν μὲν ὃ Ἀλέξανδρε,
 σὺν αὐτῷ ἐξαρ' ὅ γίνομαι, μὴ
 σὺν ἐμὸς φῶς εἶναι. σὺ γὰρ αὐ
 ἐτιδνῆκας, Ἀμμῶνις γι ὡρ.

Ἀλλί,

inquā et ipsa summi boni pars
 quedam esset, nūc ob res gestas
 atq; opes, nam has quoq; in ho-
 norum numero collocandas esse
 censebat, ne sibi uitio uertere-
 tur, quod eas acciperet. Plānē
 praeestigiosus uir ille quidē erat,
 ac fraudulentus ὁ Diogenes,
 quanquam illud fructus scilicet
 ex illius sapientia fero, qđ nunc
 perinde quasi summis de bonis
 ex crucior, ob ista quae tu paulo
 ante cōmemorasti. Diog. Ne
 scin' quid facies? ostendam tibi
 molestiae istius remediū. Quare
 do quidem in his locis uetatrum
 non prouenit, fac ut Lethaei flui-
 minis aquam auidis faucibus
 attrahens bibas, iterumq; at
 sepius bibas, atq; eo pacto desi-
 nes de bonis Aristotelicis dis-
 cruciari. Verū enim Cletum
 etiam illum ὃ Calisthenem uide-
 o, cūq; his alios cōplurēis tam-
 pūm huc sese ferentes, quo te di-
 scerpiāt pdenasq; sumant ob ex
 q' quodā in illos cōmisisti. Quae
 te fac in alterā hāc ripā te cōse-
 ras, ὃ crebrius, ut dixi, bibas;
 Alexandri ὃ Philippi.

Nō igitur inficiaberis Alexā-
 der ex me pgnatū te esse filiū,
 nā ad Iouē Hāmōnē genus pa-
 ternū referēs, mortē nō ebisjes.

i iij

Alex.

Α. Necq̃ uero nescius erā πα-
 ερ, Philippi Amynti me esse
 filiū, sed quia ad res gerēdas sic
 mihi uisum erat cōducere, cōmē-
 to hoc usus sū uaticinii. P. Quid
 ais? Cōducibile id tibi uisum, ut
 uatib. impossib. fallendū te ex-
 ponerest. A. Nō isthuc, sed bar-
 baros i mei admirationē tractos
 facilius hoc prætēxu nostro sub-
 didimus imperio, cū nemo unus
 uiribus nostris haftenus resiste-
 rit, quippe hac sola opiniōe ducti,
 q̃ aduersus deū sibi esset praeliū
 dū. P. Quos tu igitur tāto cona-
 tu dignos, usq̃ uicisti? q̃ cū timi-
 dis illis arculis, peltarijs, ac ge-
 ris uimineis pugnare solitis, sēp̃
 cōgressus es? Atq̃ Graecos armis
 domare, Boeotios, Phocēses, A-
 zbeniēses, q̃ id genus alios ope-
 ris fuerat strenui atq̃ magnifici.
 Arcadū insup̃ suslinere armas
 eunt, eq̃tatu Thessaliū, Eleorū ia-
 culatores, Māvineos peltis iustru-
 ctos, aut cū Thracib. Illyricis,
 Paeonib. ut manū cōferere, ope-
 rosū p̃fecto atq̃ arduū id fuis-
 set iprimis. Ceterū Medos, Persas
 q̃ Chaldaeos delicatos ac
 plurimo auro cōspicuos, nō satis
 cōpertū habeo, quoniam modo āre-
 it, duce Clearcho mille uiri bel-
 lo adorti expugnati, fœdē in fu-

gam

Α. οὐδ' αὐτὸς ὑγνίσω ἢ
 πάντες, ὡς Φιλίππῳ τι Α-
 μύντου ὅς ἐστι. ἀλλ' ἰδι-
 ξάμην τὸ μάντευμα, ὡς χρε-
 σιμον ὅς τὰ πράγματα οὐ-
 μνησθῆναι. Φι. πῶς λη-
 γεις; χρεσίμεν ἰδέσθαι οὐ,
 τὸ παρίχειν οἱ αὐτὸν ὁλοκα-
 τήδου μνημον ὑπὸ τῶν πρι-
 φιτῶν; Α. οὐ τοῦτο. ἀλλ'
 εἰ βαρβαροὶ κατεπλάγασ-
 μιν, καὶ οὐδὲς ἔτι ἀνδισα-
 το, οἰόμενοι διῶ μάχεσθαι.
 ὅς τε ῥᾶρον ἱκράτωρ αὐτῶν,
 Φι. τίνων ἱκράτησας οὐκ
 ἐξέμελλων αὐδῶν, ὅς δε-
 λοῖς αἰὲν σικωλὴ χθὲς, τρι-
 ρα, καὶ πικταρία, καὶ γι-
 ρα οἰοῦντα προβιβημεν;
 Ἑλλήνων ἱερατῶν ἱερωνῶν,
 Βοιωτῶν καὶ Φωκίων καὶ
 Ἀδωαίων, καὶ τὸ Ἀρπ-
 δων ὀπλιτικῶν, καὶ τῶν Θι-
 ταλίων ἱπποῶν, καὶ τοὺς ἡ-
 λείων ἀκονιστὰς, καὶ τὴν Μαρ-
 τινίων πικτασικῶν. ἢ Θρά-
 κας, ἢ Ἰλλυριοὺς, ἢ καὶ Παι-
 νας χειρώσασθαι, ταῦτα μν-
 γάλα; Μύδων δέ, καὶ Περ-
 σῶν, καὶ Χαλδαίων, καὶ χρε-
 σοφόρων ἀνδρῶπων, καὶ ἡ-
 βρῶν, ἐκ οἷδα ὡς πρὸς σὲ μν-
 εοι μετὰ Κλεάρχου ἀνελθόν-
 τος, ἱκράτησαν, ἐδ' αἰς χῶ-

ρας

ρας πομειν αὐτῶν ἰλδ' ἄν-
 ρείνων, ἀλλὰ πρὶν ἢ τόξου-
 μα δεικνῆσθαι, φυγόντων·
 Αλλ' ἄλλ' οἱ Σκύθαι γὰρ πα-
 τέρ, καὶ οἱ Ἰνδῶν ἰλίφα-
 τέρ, οὐκ ὀκναταφρόνιόν
 τι ἔργον. καὶ ἔμεις οὐ δια-
 τάσας αὐτοὺς, οὐδὲ προδο-
 σίας ὠνέμεν, καὶ τὰς νίκας,
 ἐκράτωμεν αὐτῶν. οὐδ' ἐπι-
 ὤρκεσσα πώποτε, ἢ ὥσπερ χό-
 μην, καὶ ἰφουσάμην, ἢ ἄπι-
 στον ἐπ' ἑξά τι τοῦ νικᾶν ἔ-
 νικα. καὶ τοὺς Ἑλλήνας δὲ,
 τοὺς μὲν ἀναιμῶς παρέλα-
 βον. Ὁ βέλους δὲ ἴσως ἀ-
 νοῦεις ὅπως μετ' ἡλδον. φι-
 οῖδα ταῦτα πάντα. Κλέ-
 τ' γὰρ ἀπήγγαλόν μοι, ὅν
 σὺ τῷ Διοκρίτῃ διηλάσας με-
 ταξὺ λαιπνοῦντα, ἰφένου-
 σας, ὅτι με πρὸς τὰς σὰς πρά-
 ξεις ἐπαίνουσαι τόλμησιν. σὺ
 δὲ καὶ τῶν Μακεδονικῶν χλα-
 μύδα καταβαλὼν, καὶ ὅλως
 ὥς φασι μετ' ἡλδον, καὶ τὰ
 γὰρ ὁρῶν ἐπὶ δόν, καὶ πρὸς
 κινῆσθαι ὑπὸ Μακεδόνων,
 ὑπ' ἰλδ' ἄνδρων ἀνδρῶν ἡ-
 ξίους. καὶ τὸ πάντων γιλοῖ-
 ταν, ἡμιμῶν τὰ τῶν νεο-
 κημῶν. ἰὼ γὰρ λέγειν ὅσα
 ἀλλὰ ἐπραξας, λίσσι συγκα-
 τανλίων πικρὰ δαμνέουσιν
 αὐ-

gam allos antequā ad manus
 ventū fuisset. A. At vero Scy-
 thae pater, et Indici elephantes
 res sunt nō usq; adeo abiectae et
 cōtempribiles. Et tamē neq; cō-
 citatis inter ipsos inter, timis o-
 dijs, neq; per prodicionem mihi
 uenundari passus sum victoriā.
 Sed neq; deieci quī unquam, aut
 per nugas à pollicito recessi, si-
 cūq; solui uictoria gratia. Ad-
 de, quod et Græcos alios sine
 sanguine in deditionē accepi,
 Thebanos autem fortassis ipse
 audisti, quomodo aggressus fue-
 rim. Phi. Noui hæc omnia ex
 Clito, quem tu inter epulas, eo
 quod nomen meum celebraret,
 et meas res gestas cū tuis cōfer-
 re auderet, traiecit per corpus
 telotum iugularas. Tu uero et
 Macedonicā chlamydem abie-
 ciens, candyn, Persicam amia-
 ctum, recepisti (ut aiunt) et tia-
 ram rectā. Vt ne interim como-
 memorem, quod à Macedoni-
 bus, uiris utiq; liberis, adorari
 debere te, in animū duxeris. Et
 quī, quod maximē emulū erat
 ridiculum, hominum ad te uia-
 ctorum mores imitatus es. Tem-
 pero mihi, ne memorem alia,
 quæ turpiter admisferis in leco-
 num clausura inclusis doctis

uiris & nuptijs talib. peractis.
 Quodq̃ Ephæstione plus q̃ es-
 set satis, amaris. Vñ est qđ solum
 laudo abs te gestū, in Darij uxo-
 re uidelicet, forma præstante, qđ
 ab illius cōplexu abstinuisti, et
 gēitricis illius, atq; filiarū, ne uī
 paterētur, curā suscepisti. Re-
 giū certe id opus exiuit, qđ tū fa-
 ctitasse te accepimus. A. Quō
 autē tibi nō pbat̃ur, pater, qđ in
 Oxydracis, gēte Indica, lubens
 me in periculū cōiecerim, atque
 acceptis plurimis uulneribus,
 muros primus oīm trāsiliēt? P.
 Non pbo, Alexāder. Neq; id,
 quia pulchrū esse negem, uulne-
 rati quādoq; imperatorem, et in
 subeundis periculis præstare ui-
 am, sed quia ex te uia isthac co-
 rat minimē. Siquidē pro deo ha-
 bitus, quos, oro, risus præbebas
 spectatorib. quādo post acceptū
 uulnus, ab exercitiu magno im-
 multus direptus, mœrens ac eiu-
 las sanguine fluitabas. Addeq;
 Iupiter Hāmō iāquā præstigia-
 tor quīspīā, & uaniū propheta,
 reus mendaciū palā tū argueba-
 tur. Nō enim uideo qualiter ris-
 sum cōtineat, qui Iouis filiū ui-
 derit aīm deicere, et in despera-
 tione rerū efflagitare medicorū
 auxilia. Deniq; quum tandem
 iam

αὐδρας, καὶ γάμους τοιού-
 τους γαμῶν, καὶ ἡφαιτί-
 να ὑποβραγαπῶν. ἐν ἰππύ-
 σα μόνον ἀκούσας, ὅτι ἀπί-
 σχον τῆς τοῦ Δαρείου γυναι-
 κὸς ἑλπίδος οὐσίας, καὶ ὅτι μα-
 ρὸς αὐτῷ, καὶ τῶν θυγα-
 τέρων ἐπιμελήδης. βασιλι-
 κα γὰρ ταῦτα. Ἀλλ'. τὸ φι-
 λοκίνδυνον δι' ὃ πάτορόν τε
 ἱπαινεῖς, καὶ τὸ ἐν Ὀξυδρά-
 κας πρῶτον διαδάσκαλον
 εἶς τὸ ἰντὸς τοῦ τείχους, καὶ
 τοσαῦτα λαβῶν φράγματα
 φι. οὐκ ἱπαινῶ τοῦτο ὡς
 ἡξίαν δρι, οὐχ ὅτι μὴ ἑλπί-
 ῶναι εἶμαι καὶ τίς πρόσκειμαι
 ποτὶ τὴν βασιλίαν, καὶ πρ-
 κινδυνόων τῷ στρατῷ, ἀλλ'
 ὅτι σοι τοιοῦτο ἦκησα σω-
 εῖφρι. διὸς γὰρ εἶναι δι-
 κῶν, εἰ ποτε τρωδεῖς, καὶ
 βλέπειν σοι φορέσθαι τῷ
 πολέμου ἐκπομίσθηνον, ἀ-
 ματι ρέδμηνον, οἰμώση-
 τα ἐπὶ τῷ φράγματι, τα-
 τα γέλως τῷ τοῖς ὄρωσι. καὶ
 ὁ Ἀμμων, γόνος, καὶ ψυ-
 λίσματος ἀλγύχιστο. καὶ ἡ
 προσφται, ἑλάνκασθ'. ἢ τίς
 οὐκ αὖ ἐγύλασσε, ὄρων τὴν
 τῷ διὸς ἐν λειποψυχου-
 τα, ἀνέμηνον τῶν ἰατρῶν
 βοηθῶν. οὐ μὴν γὰρ ὁ πῶτε
 ὕδα

ἦ δὲ τί δυνάκεαι, οὐκ οἶα πολ-
λὺς ἔσται τοὺς πλὴν προσποι-
οῦν ἐκείνῳ ἐπιβροτοῦν-
τας, ὁρῶντας τὸν νεκρὸν τοῦ
διοῦ ἐκτελέειν καὶ μένειν, μυ-
δῶντας ἢ καὶ ἐβωδικοῦντας.
κατὰ νόμον σωμάτων ἁ-
πάντων; ἄλλως τι, καὶ τὸ
χρήσιμον οἷός τις Ἀλέξανδρε,
τὸ διὰ τοῦτο κρατερῶν βασι-
ως, πολὺ σε εἰ δόξης ἀφη-
ρῆτο τῶν κρατοῦντων.
πάν γὰρ ἐδίδκει ἐν δόξῃ καὶ
διοῦ γινώσκει δοκοῦν. Ἀλλί-
νυ ταῦτα φρονέουσιν οἱ ἄνθρω-
ποι πρὸς ἐμὸν, ἀλλ' Ἡρακλῆ
καὶ Διονύσῳ ἐν ἀμύμοντι-
δίκασί με. καί τοι πλὴν Ἀργε-
ων ἐκείνῳ οὐδ' ἐτέρῳ ἐκεί-
νων λαβόντι, ἐγὼ μόνῳ
χειρσάμην. Φι. ἔρως ἔστι
ταῦτα ὡς ὅς τις Ἀμύμοντι
λέγεις, ὅς τις Ἡρακλῆ καὶ Διονύ-
σῳ παραβάλλεις σιαντὸν,
καὶ ἐν αἰσχυρῇ ὡς Ἀλέξαν-
δρε, οὐδὲ τὸν τύφον ἀπομα-
θήσῃ, καὶ γνώσῃ σιαντὸν, καὶ
σωῆς ἦ δὲ νεκρὸς ὢν;

Ἀχιλλῆως καὶ Ἀντι-
λόχῃ.

Οἷα πρότερον Ἀχιλλεὺς πρὸς
τὸν Ὀδυσσεῖα σιαντὸν πε-
ρὶ τοῦ θανάτου, ὡς ἄγχι
καὶ ἐν Τροίᾳ ἰαμῶντι κοῦρῳ ἐκτε-
λεῖται.

mortē obieris, quē credas obse-
cro, q̄ cōfictā illā adoptionē qua
Iouis dictus es filius, nō carpat
maledictis Potissimū ubi dei isti
uīs caulauer potterē iacere, tur-
gidū sanē, & iuxta aliorū corpo-
rū mortē contactu suo oīa libefa-
ciens, aspexerit. Ceterū q̄d an
Alexander, tibi fuisse cōducibilis
le, quo facilius rerū potueris, uī
p̄fecto multū tibi glorię ex bea-
ne etiā ac strenuē gestis eripuit.
Nā quāquā insigniter multa, ma-
tē dijs longē inferiora agere uī-
sus, uacillare ob hoc iudicatus
es, & tota ratione deficere. A.
Haudquaquā de me isthuc sena-
tiū mortales. Sed cū He- cule
me & Baccho cōserunt, ueluti
amulū, parit̄ cū illis gloria cer-
uicem. Nam & Aornum, d
neutro etiā illorū armis sub-
actum, ego facili cepi. Phi. E-
tiamdum uideris ista ut Flato-
monis filius dicere t̄ quādo nec
Baccho quidē cedis, aut Hec-
culi. Sed nec erubescere nos-
ti Alexander, solitamue dedisce-
re arrogantiam, ac ipsum dein
noscere, uel iam tandē sapere, eo
uāsi serius, ubi fato occubueris.

Antilochi & Achillis.

Quanam sunt illa Achilles,
que tu Troiā iam primū cōmetorādo in mortē executus es.

ut minime generosa, ac Chirōe
 atq; Phœnice, q̄b. tu aliquando
 usus es præceptoribus, parū dig-
 na. *Audiui. n. magis ex te tunc*
futurū tibi uideri si uelis agrico-
le munus obies, inopi, cui nec ui-
lius suppetat, loces operā, quā
ut oib. uita fundtis domineris.
Quasi rudis qdā plebeius, ex me-
dia Phrygiā ortus, atq; imodico
sup etiā uitæ affectator dicere
feredū forte id esset, atq; cōdonā
dū nōnihil rusticiatū. Verū ex
Peleo p̄gnatū, & ex oī heroum
numero piculorū cōtēptorē acer-
rimū, in tā abiectā et humilē de-
scipso descēdere opinione, fœdū
sanē atq; pudēdū i primis. deniq;
ijs quæ i uita strenuē gesseris eq̄
dē haud scio quō ista cōueniant.
Nā dū in Pythio regnare tibi
ad senectatē usq; licuisset, citra
gloriā tamē, tu gloriosā oppete-
re mortē maluisti, q̄ potiri regē-
no. A. At o Nestoris fili, nondū
etiā iū fecerā rerū earū piculū,
& qd cui præferre ignorās glo-
riolā hāc infelicē proponebā ui-
ta. Atq; sero iā tandē uelligo q̄
egei prudēter. Apud uiuos. n.
repiēs fortē qui res bene gestas
celebrēt licet arū monumētis, sed
hic apud manes nō uid eo q̄ fru-
giserū opus effecerim, ubi unus est
honor oīm. Sed neq; uires iā

καὶ ἀνάξια τοῖς Διαισκά-
 λοις ἀμφοῖν, Χίρωνός τε καὶ
 Φοίνικος. ἤκουον γὰρ ἰ-
 πότε ἰφίφ βέλιδαι παρ-
 ῥω, ὦν, θυτσίειν παρὰ τι-
 νι τῶν ἀκλήρων, ὦ μὴ βί-
 τος πολὺς εἶναι μάλλον, ὃ
 πάντων ἀνάσσειν τῶν νεκρῶν.
 ταῦτα μὲν οὖν ἀγρυπνῶντα
 φύγα, δακρύων, καὶ πῖρα τῶ
 μαλῶς ἔχοντος φιλόζωνι-
 σως ἐχρὲν λήγειν. τὸν πε-
 λίως δὲ γόνυ, τὸν φιλοκινδύ-
 νότατον ἡρώων ἀπάντων,
 τὰ πενήα οὕτω πρὸς αὐτῶ δι-
 ανοῶσαι, πολλὰ αἰσχυρὰ, ἢ
 ἐναντιότης πρὸς τὰ πιπραγ-
 μένα σοὶ ἐν τῷ βίῳ. ὥς θῆναι
 ἀκλιῶς ἐν τῇ φθιώτι δι πρ-
 ολυχρόνιον βασιλεύειν, καὶ
 πρῶτον τὸν μετὰ τῷ ἄγα-
 θῷ δόξας δαύατον. Ἀχι. ὦ
 πάτερ Νέστορ, ἀλλὰ τότε ἤ
 ἄπειρος ἔτι τῶν ἐνταῦθα
 ὦν, καὶ τὸ βέλτιον ἐκείνων
 ὃ πότμον ἴω ἀγνοῶν, τὸ δὲ
 σῶμα ἐκείνου δεξιῶν πρ-
 οτιμῶν τοῦ βίου. νῦν δὲ συ-
 νίημι ἤδη, ὥς ἐκείνου μὲν ἀ-
 νωφελὲς, εἰ καὶ ὁ, τι μάλι-
 στα οἱ αὖν βέλῳ δόξουσιν. με-
 τὰ νεκρῶν δὲ, ὁμοτιμία. καὶ
 ἔτι τὸ κάλλος ἐκείνου ὃ Ἀντι-
 οχέως

λοχι, οὐτι μ' ἰσχύς παρίστω,
 ἀλλὰ λείψαν' ἀπαντες ἐπὶ
 τῷ αὐτῷ βόφ' ὅμοιοι, καὶ κατ'
 οὐδὲν ἀλλήλων διαφέρον-
 τος. καὶ οὐτε οἱ τῶν Τρώων
 νεκροὶ διδασίμι, ὅτι οἱ τῶν
 Ἀχαιῶν θόρακες οὐσιν. ἰση-
 γορία δ' ἀπειβής, καὶ νεκρὸς
 ὅμοιος, ὃ μὲν λανθάνει, ὃ δ' ἔχει
 ἰσθλός. ταῦτά μιν ἀνίστα, καὶ
 ἄχθεται, ὅτι μὴ θητόν
 ἴστω. Ἀντί. ὅμως τί οὐκ αὖ-
 τις πᾶσι τοῖς Ἀχιλλεύ; ταῦ-
 τα γὰρ ἰδοῦσι τῇ φύσει, πάν-
 τως ἀποδυνήσκου ἀπαντας.
 ὡςτε χρὴ ἐμμελῆσαι τῶν νόμων,
 καὶ μὴ ἀνίστασθαι τοῖς διατι-
 ταγμένοις. ἄλλως τε, ὅρας
 τ' ἰταίων ὅσον πόρρι δέ, δέ-
 μῃν οἶδι; μετὰ μικρὸν δὲ
 καὶ Ὀδυσσεὺς ἀφίξει τῇ παύ-
 τει. Φίρει δ' παραμυθία καὶ
 ὁ λιοινωσία τ' πράγματι, καὶ
 τὸ μὴ μόνον αὐτὸν πεπονδέ-
 ναι, ὅρας τ' Ἡρακλῆα, καὶ τὸν
 Μελιάγρον, καὶ ἄλλους θρυ-
 μαστὰς ἀνδράς, οἳ ἐν αὐτῷ
 μαρτυροῦντο ἀνιλεῖν, εἰ τις
 αὐτὸς ἀνὰ πύμψει θητόσον-
 τας ἀκλήροισι καὶ ἀβίοις ἀν-
 δράσι; Ἀχι. ἰταρικὴ μὲν
 ὁ παραινέσις. ἐμὲ δὲ οὐκ
 οἶδ' ὅπως ἢ μύθη τῶν πα-
 ρὰ τὸν βίον ἀνίστα. οἶμαι δ' καὶ
 μᾶλλον

adsunt corporis Anilochē, aut
 formā, ut cederēt oīa, pariterū
 statu uiuūtur oīa, nullū sapiētiae,
 aut alteri⁹ rei discriminē ē. Adde
 qđ nulli iā ex Troianorū mor-
 tuis formidabilis sū, nemini gra-
 corū uenerādus, prorsus oīm de-
 mortuis existimatio ē, siue boni
 fuerit siue impii. Hæc sūt quæ
 me angūt et miserē sollicitāt, &
 ob qđ doleo, qđ non potius loco
 opas et uiuo. A. At uerō Achil-
 les, qđ agat qđ spīdā quādo sic nas-
 tura cōparatū est, ut oēs, prsū co-
 gātur semel uitā reliquere. quæ
 lex cū in uniuersū iā obtinuit,
 nec abrogari ullo modo queat,
 patīcter hæc feras oportet. Cæ-
 terū aspice nos, quotquot penes
 te sumus, deniq; et Vlysses quosq;
 post pusillū adueniet. Vnde sola
 uī tibi merito affereat societas,
 id qđ et alijs ī reb. plerūq; usu ue-
 nire solet. Nō. n. solus uideris in
 hæc mala cōiectus. En tibi Hæc-
 culē, Meleagrū, et alios plerosq;
 qđ nō parū multos ī admirationē
 traxēre, qđ qđē (ni fallor) haudq;
 quā in uitā uidētur redituri, si qđ
 eos ad īopes et uictū indigos mie-
 tat, ut illis qđ mercede seruīat. A.
 Sociorū hæc qđē admonitio ē,
 uerū haud scio quo pacto eorū,
 quæ ī uita agūnt, memoria, ipso
 dio

dio me ex cruciat. Arbitror autem et uestrum unumquodque ita affici, etiam si non palam confiteamini, neq̄ores sanē in eo, quod tacite huiusmodi per quietē toleratis.

A. Non equidem Achilles, sed longe tibi preestamus quippe qui intelligimus quod sit inutile, de his rebus uexa facere. Silere. n. et æquo animo sustinere omnia, quæ accidunt, datum nobis est, ne ubi affecit in isto similes ipsi quoque, ridiculi omnibus merito uideamur.

Diogenes et Hercules.

Nūq̄d Hercules hic est? Haud quicquam me hercule alius, Arcus, claua pellis leonina, magnitudo ipsa, totus denique Hercules est. Igitur et uita decessit, quod Iouis erat filius? Dic quæso o uictoriose moratus ne es? Ego. n. cum terrore superesse, tibi haud secus quam deo sacrificauit. **H.** Recte quippe sacrificasti. Hercules. n. ipse in cælo una cum dijs immortalibus consistit, Hebe apud se habet cruribus fortissimā. Ego uero qui te alloquor, sua sunt uibra. **D.** Quidnam dicis amabo uibra ipsius dei? Fieri. n. potest, altera eundem ex parte deum esse, altera uita decessisset? **H.** Vides. Ille. n. nequaquam mortuus est, sed ego dum exat imago ipsius sum. **D.** Intelligo recte. Te uero per uero Plutoni per se dedit, et cum

ὑμῶν ἱκαστέρ. αἱ δὲ μὴ ὁμολογᾷτε, ταύτη χάρις ἐστὶ, καὶ ἡσυχίαν αὐτὸ πάσχειν τούτου. **Αντι.** ὅκ. ἀλλ' αἰμάνεις ὡς Ἀχιλλεύς. τὸ γὰρ αὐωφίλις τοῦ λίγαν ὀρῶμεν. σιωπᾷ γὰρ, καὶ φέρει, καὶ αὐτοχέουται, δ' ἴδοι ὑμῶν, μὴ καὶ γέλωτα ὀφλωμεν ὡς περὶ σὺ, τοιαῦτα σὺ χόμηναι.

Διογένης καὶ Ἡρακλῆς.

Οὐχ Ἡρακλῆς ὁτός ὄντω; ὁμολογῶ ἄλλ' ὅμως καὶ τὸν Ἡρακλῆα. τὸ τίξον, τὸ ῥόπαλον, ἡ λίσση, τὸ μέγεθος, ἡ λῆξις, Ἡρακλῆς ὄντω, ἔτα τὴν θυγατέρα Διὸς ἡδὲ ὦρ; εἰπέ μοι ὡς καλλίνικη, νεκρὸς εἶ; ἔγω γὰρ σοὶ ἴδωμαι ὑπὸ γῆς, ὡς δὲ ὦ. Ἡρα. καὶ ὀρῶν ἴδωμαι. αὐτὸς μὲν γὰρ ὁ Ἡρακλῆς ἐν ἔραν ὡς τοῖς θεοῖς σιῶντι, καὶ ἔχει χαλκίσφυρον ἡ βίβη. ἔγω δ' ἴδωμαι εἰς αὐτοῦ. **Διο.** ὡς λίγεις ἴδωμαι τῷ θεῷ; καὶ διωατὸρ ὅς ἡμῶς μὲν τινα διὸν εἶναι, τὸ δὲ νῆαι δὲ τῷ ἡμῶς; Ἡρα. ναί. οὐ γὰρ ἐκείν' ἔτι δυνάμεν, ἀλλ' ἔγω ἡ εἰκὼν αὐτοῦ. **Διο.** μαρτυρεῖται. αὐτὸν δὲ οὐκ εἶναι τῷ Πλούτωνι παρὶ δωκῆς αὐτὸν ἰσχυροῦ. καὶ σὺ νῦν αὐτὸν ἐκείνου

παρὸς αὐτῷ. *Ηρα.* τοιοῦτό τι.
Διο. πῶς οὖν ἀκριβὲς ὦ μὲν
 αἰανὸς, οὐκ ἔγνωσι μὴ ὄντα
 ἱκάνον, ἀλλὰ παρὶ δέξατο
 ὑποβολιμαῖον Ἡρακλῆα πα-
 ρόντα; *Ηρα.* ὅτι ἰώκαμ ἀ-
 κριβῶς. *Διο.* ἀλλὰ δὴ λίγης.
 ἀκριβῶς γὰρ, ὥςτις αὐτὸς ἱ-
 κάνει· εἶναι. ἴρα γὰρ οὐ μὴ τὸ
 ἱκνυτίον ὄσιν. σὺ μὲν αἰὲς Ἡ-
 ρακλῆς, τὸ δὲ εἰδωλόν γεγά-
 μνη τίλῳ Ἡβλῶ ἐπὶ τοῖς θεοῖς.
Ηρα. θρασὺς αὖ, καὶ δαλ·
 καὶ εἰ μὴ παύσει σκώπτειν
 ὅτι ἐμὲ, εἴση αὐτίκα εἶον
 Διὸς εἰδωλόν· εἰμι. *Διο.* τὸ
 μὲν τόξον γυμνόν, καὶ πρό-
 χαρον. ἐγὼ δὲ, τί αὐτί
 φοβοίμην σι, ἀπαξ τιθνε-
 ῶς; ἀτὰρ εἰπέ μοι πρὸς τοῦ
 σοῦ Ἡρακλῆους, ὅπως ἱκάν-
 η· ἴη, σιωπῇ αὐτῷ, καὶ
 τίτε εἰδωλόν ὦν; ἢ εἰς μὲν
 ἦτι πόρρι τὸν βίον, ἢ πᾶσι
 ἀπειθαύει, διακριδέντος,
 ἢ μὲν ὅτι θεοὺς ἀπέπλητο,
 σὺ δὲ τὸ εἰδωλόν, ὥς πόρ-
 ρικὸς ἴω, εἰς ἔσθου πάρε;
Ηρα. ἰχρὴν μὲν μὴ δ' ἀ-
 ποκρίνεται πρὸς αὐτὰρ ἱ-
 ποίτη δὲ ὁρὸν χιλιούτα. ἰ-
 μως δ' οὐ καὶ τοῦτ' ἀκου-
 σον. ἰπώσον μὲν Ἀμφιρύ-
 νον· ἐν τῷ Ἡρακλῇ ἴω;
 τὸτο

nūc pro illo mortuus es. *Herc.*
 Sic res se habet. *D.* Quo pacto
 igitur callidissimus cū sis. *Aca-*
 cius, te nequaquā illum esse nō no-
 uisti, sed admisisti tanquam suppo-
 sitium Herculem. *Herc.* Quom-
 niam ille ipse esse uideor. *Dio.*
*V*eta autumas, nam ita persia-
 milis es, ut si ille ipse sis. *Caueo*
as igitur ne contrā sit ut tu qui-
 dem Hercules existas, imago
 uerò apud deos immortales *He-*
 bem in uxore duxeris. *H.* *Au-*
 dax nimium es atq; loquax: *Q*
 nisi à scōmatib. quæ in me ias-
 cis, abstinueris, senties quāptis-
 mū qualis dei imago sis. *Ara-*
 cis enim nudus es, atque para-
 tus. *Diog.* Cur autem de cæte-
 ro te timeam, quum semel mora-
 tuus sis? Sed per tuū Herculem
 dic quaeso, dū ille uiuebat, et as-
 ne una cum ipso, *Q* tunc imago
 existens, aut unus q. dem et alis
 in uita: posteaquam autem ē uī-
 ta decessisti, sis separati, ille quidē
 ad deos immortales aduolauit,
 tu uero umbra, ut dignū uidea-
 tur, ad inferos aduenisti? *Herc.*
 Esi fas equidē foret, nequaquā
 respondere uiro sophistice per-
 cunctanti, attamen aures quocūq;
 ad hos porrigas. Quicquid enim
Amphitryonis in *Hercule* erat,
 idip-

idipsum mortis affectū est, qđ nē
 pe ego sum (ut dixi) totū, qđ autē
 ex Ioue erat, cū dijs immortalis
 bus cōuersatur. Diog. Perspic
 cū nunc intelligo, autumas e
 nim eodē uice Alcmenā duos
 peperisse Hercules, unū quidē
 ex Amphitryone, alterū uero
 ex summo Ioue, ex quo factū est,
 ut gemini unius matris utero la
 terent. Herc. Nequaquam ō
 infans, idē profecto ipsi eramus
 ambo. Diog. Neq; adhuc ad in
 telligēdū id facile est, duos Her
 cules in unū esse cōpositos, nisi
 quis diceret, uos tanquā Hippo
 centaurū in unum fuisse copula
 tos hominē uidelicet, & deum.
 Herc. An nō & homines eodē
 pacto ex duobus cōponi tibi ui
 dentur, animo uidelicet & cora
 pore? Vnde quod p̄hibet animū
 quidē ipsum ex summo Ioue na
 tum, adesse cōlo, me uero mor
 tale ad inferos uenisse? D. Vtq;
 elegāter hac differuisses, ō opti
 me Amphitryoniade, si corpus
 hac tēpestate esses, sed incorpo
 rea es imago, itaq; periculi est,
 te triplicē iam fecisse Hercule.
 Herc. Quonam modo triplicē?
 Diog. Hoc quidem modo, nam
 si unus in cōlo existit, tu uero
 apud nos imago, corpus autē in

Oeta,

τῷτο τίθνημι, καὶ εἰμί γα
 ἱκάνο παῦ. ὁ δ' ἰν τῷ Διὶ,
 ἐν οὐρανῷ σὺν ἵστί τοῖς Διοῖ.
 Διο. σαφῶς νῦν μανθάνω.
 δύο γὰρ φησὶ ἔτι καὶ ὁ Ἀλκμή
 νη κατὰ τὸ αὐτὸ Ἡρακλῆας,
 τὸν μὲν ὑπὸ Ἀμφιτρυῶνι,
 τὸν δὲ παρὰ τοῦ Διὸς. ὥς τι
 ἱλιλύθετε Δίδυμοι ἔνθε
 ὁμομήρισι. Ἡρα. οὐκ ὦ μά
 ταν. ὁ γὰρ αὐτὸς ἄμφω ἡ
 μῶν. Διο. οὐκ ἔστι μανθάνω
 τῷτο φάδιον, σιωδῆτους δὲ
 ὄντας Ἡρακλῆας, ἱκτὶς ἂ
 μὴ ὥς πρὶ ἰπποκένταυροῖς ἐ
 ἦτι, εἰς ἐν συμπεφυκότος,
 αὐδρωπὸς καὶ Διὸς. Ἡρα.
 οὐ γὰρ καὶ πάντες οὕτω σε
 δοκοῦσι συνηῆδαι ἱκάνω
 ἄν, ψυχῆς καὶ σώματος.
 ὥς τι τὸ λεγόμενον ὅστι, πῶ
 μὲν ψυχὴν ἐν οὐρανῷ ἔσθαι,
 ἡ πρὶν ἢ ἐν Διὶ, τὸ δὲ θνη
 τὸν ἡμῖν, παρὰ τοῖς νικηταῖς.
 Διο. ἀλλ' ὦ βέλτερι Ἀμφι
 τρυωνιάδῃ, καλῶς αὖ ταῦτ'
 ἱλιγόν, εἰ σῶμα ἦσθα, νῦν
 δὲ ἀσώματον ἰδωλον ἂ.
 ὥς τι λεγόμενον τριπλῶν
 ἦσθα ποιήσας τὸν Ἡρακλῆα.
 Ἡρα. πῶς τριπλῶν. Διο.
 ὡς λέπας. εἰ γὰρ ὁ μὲν τις ἐν
 οὐρανῷ, ὁ δὲ παρὰ ἡμῖν
 τὸ ἰδωλον, τὸ δὲ σῶμα ἐν

Οἷτι

οὕτω ἴσως ἔδει γυναικὸν,
 φίλα δὲ ταῦτα γίνεσθαι. καὶ
 οὐκ ἔστιν ἕρ τινα δὲ πατέρα
 φίλον ἐπινοήσας τῷ σώμα-
 τι. ΗΓΑ. ὁρᾷς τις αἶ, καὶ
 σοφιστής. τίς δὲ καὶ ὁρᾷς
 χαῖναι; ΔΙΟ. Διογένης τὸ σι-
 σιπύριον ἰδὼν. αὐτὸς δὲ,
 οὐ μὰ Δία μετ' ἀδανέτοις
 διῶσιν, ἀλλὰ τοῖς βελτίστοις
 περὶ σὺν ὁμῶν, καὶ
 τῆς τοσούτης φιλοσοφίας
 καταγλιῶν.

Μένιππος καὶ Τάντα-
 λος.

Τί κλέεις ὦ Τάνταλε; ἢ
 τίσιαντὸν ἰδὼν, ἐπὶ τῇ λί-
 μνῇ γὰρ; ΤΑΥ. ἴτι ὦ Μένι-
 ππε, ἀπέλωλα καὶ τὸ δίδου.
 ΜΕ. οὕτως ἀργὸν αἶ, ὥς μὴ
 ἐπικύψας πῶρ, ἢ καὶ τῇ
 Δι' ἀρυσάμενος ἰσὶν τῇ
 χαρὶ; ΤΑΥ. οὐδὲν ὄφελος αἶ
 ἐπικύψαμι. φύγει γὰρ τὸ ὕ-
 δος, ἰπὸ δαυ προσιόντα αἶ-
 δεται μί. ἔν δὲ ποτὶ καὶ
 ἀρυσάμενος, καὶ προσιόντων
 τῷ τέματι, οὐ φθάσει βρέ-
 ξαι ἀπὸ τοῦ χάλους. καὶ
 διὰ τῶν λαπτύλων διαρ-
 ρήν, οὐκ ἴδ' ὅπως αὐδὲς ἀ-
 πολείπῃ ξηρὸν πῶρ χερσὶ μί.
 ΜΕ. τὸρᾷς τι πάσχεις ὦ
 Τάνταλε. ἀτὰρ ἐπεὶ μοι, τί
 γὰρ

Ocea, iam in puluerem uero
 sum, hæc tria iam sunt, ania
 madueras igitur uelim, quem
 certum corpori esse intelligas
 patrem. Hærc. Audax es,
 atq; sophista, sed quod nomen
 tibi est? Diog. Diogenis Simo-
 pei imago, ipse autem, per Ioa-
 uem, minime cum dijs immota-
 talibus, sed cum mortuorum
 optimis conuersor, Homertum
 atque huiuscemodi fabulas dea-
 ridens.

Menippi & Tantalii.

Quid ciulas ô T antale, aut
 quid tuam deploras fortunam,
 flagno imminens? Tantalus.
 Quoniam sisi enecor Menipo-
 pe. Menippus. Vsq; adeo pia-
 get es atque iners, ut non uel
 pronus incumbens bibere noa-
 ris, uel caua uola hauriens?
 Tantalus. Nihil profecero si
 procumbam, refugit enim a
 qua simul, atque me propius ad-
 moueri senserit, quod si quan-
 do hausero, oriq; coner appli-
 care, prius effluxit, quàm summa
 marigē labia. Atq; inter digi-
 tos effluēs aqua, haud scio quo
 modo rursus manū meā aridā
 relinquit. Men. Prodigiosum
 quiddam de te narras Tanta-
 le, uerūm dic mihi isthuc ipsum,
 k quote

quotsum opus est bibere, quum corpore carcas, nam illud quod esurire poterat, aut finire, in Lydia sepultum est. Ceterum tu quum sis animus, quum possis hac aut finire qucas aut bibere? Tan. Atqui hoc ipsum supplicij genus est, ut anima perire de quasi corpus sit, ita sitiat. Menip. Age, hoc ita habere credamus, quandoquidem affirmas te siu punire. Ac qd hinc accerbi tibi poteris accidere? Num metuis ne potus inopia moriaret? Ac equidem haud uim deo alteros inferos, si quis hos relinquat, neq; locum alium in quem morte demigres quispiam. Tanta. Recte tu quidem dicis, uerum hoc ipsum supplicij genus est, finire, quum nihil sit opus. Men. Desipis Taneale, & uti uerum tibi fatear, non alio potu uideris egere qudm uetatro meo, nam diuersum quid dam pateris, ijs quos canes tibi osi non morderint, ut qui non aquam quemadmodu illi sed sitim horreas. Tan. Ne uetatu quidem recusarim bibere Menippe si liceat modo. M. Bono es animo Taneale, certu habes nuqua fore, ut uel tu, uel reliquo rum minimum quispiam bibat.

Nec

γὰρ ἐν τοῦ πινέου; οὐ γὰρ οὐ
μαίχης. ἀλλ' ἐκείνῳ μὴ
ἐν Λυδίας περὶ τὸ ἀπὸ τῆς, ἐπὶ
καὶ παντὶ καὶ διψῶν ἰδι-
οῦται. οὐ δὲ ἐφύχῃ, πῶς αὖ
ἴτις διψῶν, ὁ πίσις; Τάν.
τὸτ' αὐτὸ ἐκείναις ὅτι, τὸ
διψῶν μετὰ τὴν ψυχῇ αἰσθ-
μα εἶναι. Μίν. ἀλλὰ τίς
μὴ οὕτω πινέου μὴ, ἰσθ-
φῆς πῶ διψῶν ἐκείναις.
τί δ' οὐκ οὐκ τὸ δαυαίον;
ὁ διδῶν μετὰ ἐκείναις τοῦ π-
τὸ ἀποδῶν; οὐχ ὁρῶ γὰρ
ἄλλον μετὰ τῶν ἄλλων, ὁ
δαυαίον ἐκείναις οὐκ ἴτι-
ρον τίπον. Τάν. ὁρῶς μὴ
λίγης. καὶ τούτο δ' αὖ
μὴ τῆς καταδῶν, τὸ
ἐκείναις πινέου, μετὰ δι-
ψῶν. Μίν. ἀλλὰ ὁ Τάν-
ταλι, καὶ ὡς ἀποδῶν π-
τοῦ ἀποδῶν ἀποδῶν, ἀπὸ
τοῦ γὰρ ἰλλίβερου πὶ Δία.
ὁ τις τοῦ ἀποδῶν τοῦ ἀπο-
τῶν ἀποδῶν ἀποδῶν δι-
ἀποδῶν πινέου, οὐκ
ἔστιν, ἀλλὰ τὴν διψῶν π-
φοβημένῳ. Τάν. οὐκ ἔστι
ἰλλίβερου ὁ μίνιππι ἀ-
αἰνέται πινέου, γίνεταί με-
μίνον. Μίνιπ. δαυαίον ὁ Τάν-
ταλι, ὡς οὐκ, οὐ, οὐκ ἀ-
λ' οὐκ πινέου τῶν πινέου.
ὁ δὲ

ἔδωκεν γὰρ καὶ τοὶ ἑκατόν
πέντε ἔτη ἐν ἡλικίᾳ αἰῶνος
διψῶσι, ἔσθλα δ' αὐτοῖς ἔχ
ὑπομένοντες.

Μένιππον καὶ Ερ-
μῆν.

Πῶς δὲ οἱ καλοὶ αἰσιν, ἢ αἱ
καλαὶ ὧς Ερμῆς; ἐξ ὧν γὰρ μὴ
σικλω ἔντα. Ερμ. οὐ σχολὴ
μὲν ὧς Μένιππι. πῶς κατ'
ἡμῶν αὐτὸ ἀπέβλεψον, ὡς
ἐπὶ τὰ Λεγία, ἰδοὺ Ἰάκινθον
τὸ ἔστι καὶ ὁ Νάρκισσος, καὶ
Νηρέας, καὶ Ἀχιλλεύς, καὶ
Τυρῶς, καὶ Εὐρώπη, καὶ Λύδαι,
καὶ ὅπως τὰ ἀρχαῖα καὶ ἁπλῶς
πάντα. Μί. ἰσθ' ἡμῶν ἰδὼ,
καὶ ἱερὰν, τῶν σαρκῶν γυ-
μνά, ὁμοῖα τὰ πολλὰ. Ερμ.
καὶ μὴν ἡμῶν ἔστιν, ἃ πάν-
τες οἱ ποιηταὶ διωμάζοντες
τὰ ὄντα, ὧν οὐκ ἔστιν, κατὰ
φρονέειν. Μί. ἴσως τίς Εὐ-
ρώπῃ μοι δῆξιν. οὐ γὰρ αὖ δι-
αφροσύνην ἔχει. Ερμ. ταῦτα τὸ
ἱερὸν ὧς Εὐρώπῃ ἰσθ'. Μί. ἄ-
ρα αἱ χεῖρες οὐδὲν διὰ τῶν
ἐκαστῶν ἡσυχῶν ἢ ἀπάσης ὅλ-
ῳ καὶ, καὶ τοσοῦτοι ἰσι-
στοὶ ἑλλήνων τε καὶ βαρβα-
ροι, καὶ τοσοῦτοι πέποιθας ἀνὴρ
πατοὶ γυμνάσιον; Ερμ. ἀλλ'
οὐκ ἂν δὲ ὧς Μένιππι; ἴσως
πῶς γυναικῶν, ἴσως γὰρ αὐ
καὶ

Nec enim fieri potest, quanquā
non omnibus quæ admodum tibi,
proena adiudicata est, ut sitiant,
aqua illos non expectante.

Menippi & Mercurij.

At ubinā formosi illi sunt, ac
formosa Mercurij ducito me do-
cetor, utpote recēs huc profectū
hospitiæ. M. Haud mihi licet per
ociū Menippe, quin tu isthuc ip-
se è loco dextrorsū oculos desce-
de. Illic & Hyacinthus est, &
Narcissus ille, & Nereus, &
Achilles, & Tyro, et Helena,
& Leda, breuiter quicquid est
uesterū formatū. M. Equē prae-
ter ossa nihil uideo, caluariasque
carnib. renudatas, iter quæ oia
nihil sit omnino discriminis. M.
Atqui hæc sunt quæ poetae cū
Eli mirātur ac celebrat, ossa scio
licet quæ tu uideris cōtemnere.
M. At Helenam saltem mihi
commonstra, nam ipse qui tem-
haud quæ dignoscere. M. Hæc
uidelicet caluaria, Helena est.
M. Et huius scilicet ossis gra-
tia, mille naues ex uniuersa
Græcia adlo delectu, sūc imple-
eas, tantaque tū Græcorū, tū Bar-
barorū multitudo cōsistit, & eue-
bes sunt euerfiet Mer. Ceterū
Menippe, nō uidisti mulierem
hanc uiuam, quod si fecisses,

h ij for

forſan diceret tu quoqꝫ uiuio dā
dum non eſſe, Pro tali muliere
diu tolerare labores. Alioqui
ſi quiſ flores etiā arefactos mar
cidosqꝫ conſpectetur, poſtea
quam coloris decus abiecerint,
deformes nimirum uideantur.
Ac ijdem donec florent colo
remqꝫ obtinent, ſunt ſpecioſiſſi
ſimi. Menippus. Proinde
illud iam demitor Mercuri, ſi
Graeci non intellexerunt ſeſe
pro te uſque adeo momētanea,
quāqꝫ tam facile emarceſceret,
elaborare. Merc. Haud mihi
uacat tecum Philoſophari, qua
te delecto loco ubicunque uo
lis, proſterne te met ac recum
be, mihi iam aliæ ſunt traducen
dae umbræ.

Acaci, Proteſilai, Menæ
lai, ac Paris
di.

Quamobrem, Proteſilæ
in Helēnam irruens, ſtrangue
las illam Proteſilaus. Quia hu
ius cauſa Acace, imperfecta
quidem domo relicta, Quia
dua uxorē quam nuper duxi,
reddidit, mortuus ſum. Aca.
Accuſa igitur Menelaum, qui
nos omnes pro tali coniuge re
cupranda, contra Troiam du
xit. Men. Nequaquam me,
ſed

καὶ εὐ ἀνμίσπτον ἄντα, τῇ
δ' ἀμφιγυναικὶ πολλὸν χρί
ναι ἄλγιστα πάσχαμ. ἐπὶ καὶ
τὰ αὐτὴν ξυρὰ ὄντα, εἴτε
βλῆπαι ἀποβιβληκέντα τῷ
βασιλῇ, ἀμφοῖν δ' ἀποτίττω
τῷ δόξω. ἴτι μὲν τοὶ αὐτὰ,
καὶ ἔχει τῷ χροιάτῳ, ἡ ἀλλο
τῇ ὁδῷ. Μι. οὐκ οὖν τοῦ
ᾧ Ἑρμῆ δαυμάζω, ἀλλὰ σὺ
νιδέαν οἱ Λαχαιοὶ πόρῃ πρὸ
γυμνασίου οὗτος ἰλγος χροίη,
καὶ ῥαδίως ἀπαιδοῦντο
πρωῦτόν. Ερ. εὐ σκεδόμε
νῳ Μένιπῳ, συμφιλοσοφῶν
σσι. ὥς τι ἐπὶ τῇ ξάμῳ, τῇ
πρὸ, ἵνδ' αὖτ' ἰδὲν, ἡ ἀπὸ
καταβαλὼν σκοπὸν. ἐγὼ δ',
τὰς ἄλλους νεκρὰς ἔδωκεν
λόδομαι.

Αἰαντῶ, Πρωτισίλῳ, Μι
νιλάτῳ, καὶ Πάρι
δῳ. Αἰ.

Τί ἄγχα καὶ Πρωτίλῳ
τῷ ἐλπίτῳ προσπτόν;
Πρω. ἴτι διὰ ταύτῃν ᾧ Αἰα
νὶ ἀπὶ δαυον, ἡμιντὴ μὲν
τὸ δόμον ἡ καταλιπὼν, χάρα
τι τῷ νύχταμον γυναικά.
Αἰ. αἰτίῳ τῷ τῷ τὸ μὲν ἡ
ον, ὅς τις ὅμῃς ἐπὶ τῷ
τῷ γυναικὸς ἐπὶ Τροίᾳ ὕψ
γῳ. Πρω. ἰδὲν γὰρ. ἐπὶ τῷ
μὲν αἰτία τῷ. Μερ. ἐπὶ τῷ
δῳ

ἔβριττις, ἀλλὰ δικαί-
 ρον τὸν Πάριον, ὃς ἐμὲ τῷ ξί-
 νι τὴν γυναῖκα παρὰ πάν-
 τα τὰ δίκαια ὤχιστο ἀρπά-
 σαι. οὐτ' γὰρ οὐχ ὑπὸ σοῦ
 μόνον, ἀλλ' ὑπὸ πάντων Ελ-
 λήνων τε καὶ βαρβάρων ἄ-
 ξι' ἀγχιῶσαι, τοσούτοις
 δαυήτων αἰτί' γιγνόμε-
 ν'. Πρω. ἄμεινον οὕτω, εἰ
 τοιγαροῦν ὡς δίσπαρι, οὐκ
 ἀφύσω ποτὶ ἀπὸ τῶν χα-
 ρῶν. Πά. ἄδικοι ποῖον ὡς
 Πρωτσίδαι. καὶ ταῦτα, ὁ-
 μίτιχρον ἔντα σοι. ὅρσι-
 κες γὰρ καὶ αὐτὲς εἰμι, καὶ
 τῷ αὐτῷ δυνάμεισθαι.
 αἰδῶ δὲ ὡς ἀκούσιόν τί-
 σι, καὶ τις ἡμᾶς δαίμων
 ἄγει ἔνθα αὐτὸς ἰδύτω. καὶ ἄ-
 δυνάτην ὅσον αὐτὴν ἴσθαι.
 Πρω. οὐδὲ γὰρ.
 αἰ. ἰδὲ μοι τὸν ἴστω ἰν-
 ταῦτα λαβὼν ἀδυνάτην ἴω.
 Αἰ. ἰγὼ σοι καὶ πρὸς τοῦ ἰ-
 στω ἀποκρινόμενα τὰ δί-
 καια. φῶσι γὰρ αὐτὲς μὲν,
 τὸ ὅραυ τῷ Πάριδι ἵσως γι-
 γνέσθαι αἰτί'. τοῦ δα-
 υήτου δὲ σοι, οὐδὲνα ἄλ-
 λων ὡς Πρωτσίδαι, ὁ σταν-
 τόν. ὃς ἐκλαδέμεν' τῆς
 νεγάμου γυναίκης, ἔπει-
 πρσιφίριδι τῇ Τρωάδι.

ἔτι

sed multo iustius Paridem, qui
 hospiti mibi uxorem contra om-
 nino ius eripuit. Hic enim non
 modo abs te, uerum ab omni-
 bus cum Graecis cum Barbaris
 merito strangulari debebat, ut
 qui tam multis, mortis causa
 extiteris. Prox. Melius hoc.
 Proinde male nominare, Pa-
 ri, nunquam te dimittam è man-
 nibus. Paris. Iniuriam adeo
 num facis Protefilac, ἵνα το
 magis, quod eandem tecum aro-
 rem exerceo. Nam & αὐτῷ
 etiam deus ipse sum, & ab
 eodē deo quasi uinctus sentior.
 Nosti autem quod quaedā sunt,
 quae inuitis nobis geruntur, &
 nescio quis deus nos ducit, quos
 cunque ipsi places, atque impos-
 sibile est illi repugnare. Prox.
 Recte dicis. Utinam igitur Cu-
 pi' uincat ipsum hic comprehen-
 dere tibi liceat. Acac. At eo
 go etiam pro Cupidine tibi res-
 pondebo, quae ista uidentur.
 Sic enim ille dicet, Sese quie-
 dem Paridi fuisse fortassis cau-
 sam amāli, sed mortis causam
 tibi fuisse neminem aliū, qudm
 seipsum, Protefilac, qui cum
 uxore nuper ducta, postquam
 appropinquabatur Troadi,

κ' ἴψ' ἴα

ἡ οὐκ ὀκνῶντο πικρῶς, et uelut de
spatus ante reliquos oēs in lit-
exilijsli, gloriæ nimirū cupidus
propter quā es primus, in egressu
mibi occisus fuisti. P. Proinde
ego pro me ipso, tibi, *Acace*,
respondebo, multo iustiora, q̄. u.
Necq. n. ego mihi horum causa
fui, sed facti, et q̄. iā inde ab inio-
tio ita prædestinati fuerat. A.
Probi, quid ergo istos accusasti

Menippi et *Acaci*.

Per *Plutonē*, ὁ *Acace*, expo-
ne mihi, quæso, hic quæ apud iste
ros sūnt, oia. Ac. Haud facile,
Menippe, oia. Verū quæ sūmas
et ueluti per capita indicari pos-
sunt hæc accipe: Hic qd̄, quod
Cerberus sit, nosti. Deinde et
portuorē hūc nosti, quæ traiecit,
præterea et lacū, et *Pyniphle-*
gethōtē iā uidisti, cū ingressus es.
M. Noui hæc, et præterea te
quocq̄, qd̄ hic in uestibulo sedes,
atq̄. adiū obseruas. Et iā regē
ipsum uidi, et *Furias*. *Homie-*
nes uero priscos, quæso, ostēde es
maximē eos, qui inter ceteros no-
biliore fuerunt. Ac. Hic qd̄. A-
gamēnon est ille aut *Achilles*.
Rursum hic *Idomenes*, qui po-
pius absidet, post hunc *Vlysses*.
Deinceps *Ajax* et *Diomedes*,
et ceteri græcorū præstāi simi.

Men

οὕτω φιλοκινδύνως καὶ ἀπ-
ορρομηλύνως προειπύδυσας τ̄
ἄλλων, λέξας ὅρα δ' αὖτε, δι-
ὅν πρώτῳ ἐν τῇ ἀποβάσει
ἀπ' ἰδανδρ. οὐκ οὐκ καὶ καὶ
ἐμαυτῷ σοὶ ὦ Λιανὲ ἀπορρο-
νοῦμαι δικαίω δόξα. οὐ γὰρ
γὰ τούτων αἰτίῃ, ἀλλ' ὅ
μῦρα, καὶ τὸ δὲ ἀρχῆς ὅτι
ἐπικινδυνώσαι. Αἱ. ὁρῶντες. τί ἔρ
τάττες αἰτίῃ;

Μένιππος καὶ *Λιανῆ*.

Πρὸς τοῦ Πλούτωνος ὁ
Λιανὲ, προειπύδυσας μοι τὰ
ἐν ἄδου πάντα. Αἱ. οὐ γὰρ
διὸν ὦ Μένιππε ἀπαντα.
ὅσα μὲν τοι κεφαλαιώδη,
μαύδαν. οὐ τοῖσι μὲν, ὅτι
Κέρβερος ἔστιν, οἶδα. καὶ
τὸν πορθύει τούτων, ἡ σὶ
δικήν σοι, καὶ τὴν λίμνην,
καὶ τὸν πυρροφλεγνόντα ἄ-
δου ἰώρανας ὀδύων. Μέν. οὐ-
δα ταῦτα, καὶ σὶ, ὅτι πυ-
λῶντες. καὶ τὸν βασιλεῖα ἄ-
δου, καὶ τὰς Ἑρινύς. τίνος
δ' ἄνδρ' ὄνους μοι τοὺς πά-
λαι δαΐμον, καὶ μάστιγα τῶν
ἐπισόμων αὐτῶν. Αἱ. ὁ-
τ' ὦ μὲν Ἀγαμέμνον, οὐτ' ὦ
δ' Ἀχιλλεύς, οὐτ' ὦ Ἰδμε-
νὸς πλεονέκτημα ὀδυ-
σῶν, ἔτα Αἴας, καὶ Διομέ-
δης, καὶ οἱ ἄριστοι τῶν Ἑλλήνων.

Μέν

Μένειπ. βαβαὶ οὐαρὶ, δὶά σοι τῶν ραψωδιῶν τὰ λειψάλα χαμαὶ ἱρρίπται, ἄγνωστα, καὶ ἄμορφα; λίσσιν πάντα, καὶ λῆρ' ὡς λυγρὸν ἄμην, ὡς ἀλκιδῶς λυγρὰ. οὐτ' δὲ ὦ Λιακί, τίς ὅστι; Αἰ. Κῦρός ἐστιν. οὐτ' δὲ Κροῖος. ὁ δ' ὡς αὐτὸν, Σαρδανάπαλλον. ὁ δ' ὡς τούτου, Μίδας. ἰνῶν δὲ, Ζεφύρος. Μέν. ἄτα σὶ ὦ λυγρὰ μα ὦ Ἑλλὰς ἱφειτῆ, ἱφειτῆτα μὲν τῶν Ἑλλήσποντον, δὶά δὲ τῶν ὄρων πλῆρ' ὀπιδυμοῦντα; οἱ δὲ καὶ ὁ Κροῖός ἐστιν; τὸν Σαρδανάπαλλον δὲ ὦ Λιακί, πᾶσαι μοι κατὰ λῆρ' ἱφειτῆ. Αἰ. μηδ' αὖτε. διαδρύψας γὰρ αὐτὴ τὸ λυγρὸν, γυναικῶν ἱφ. Μένειπ. οἰνοῦ ἀλλὰ προσπίψομαι γὰρ πάντως ἀνδρὸς οὐκ ἔστι. Αἰ. βούλα σοὶ ἐπιδοῖν καὶ τοὺς σοφούς; Μένειπ. νὺ Δία γι. Αἰ. πρῶτον οὐκ ἔστι σοὶ ὁ Πυθαγόρας ὅστι. Μένειπ. χαῖρ' ὦ Εὐφροβί. ὦ Ἀπελλῶν, ὃ δὲ τι αὐτὸν δίδως. Πν. νὺ, καὶ σὺ γὰρ ὦ Μένειπ. Μέν. ἀπ' ἔτι χρυσὸς ὁ μάρτυς ἐστὶ σοι; Πν. οὐ γάρ. ἀλλὰ

M. Pape Homere, ut ibi Rapsodiatu tuatu capite, humi proiecia iacet, ignobilia atq; obscurata, cinis ac pulvis oia, & nugamenta, deniq; uerè, ut abs te didum est, capite infirma & caeduca. Sed hic, Aecae, quis nã est Aecae. Cyrus est. Ille autem Croesus, & iuxta ipsum Sardapalus. Ultra hos autem Midas, & deinceps ille Xerxes. Men. Et te, ô scelestè, tota exa horruit Graecia iungenti ponnibus Hellesponu, & per ipsos montes nauibus trajcere affert clantem? Qualis uero & ipse Croesus est? Ceteru, Sardapanalo, quæso, huc Aecae, peremitte, ut demulceã caput, inflis Eo colapho. Aecae. Nequaquam. Comminueres enim ipsi caluariã, muliebri ac fragili adeo cum sit. Men. Ac cerid eamen amplexabor illu, ut pora semiuinu ac mulierosum plane. Aecae. Vis ne tibi ostendam, & doctos illos? M. Per Iouẽ euã. Aecae. Primus en hic tibi Pythagoras est. M. Salue Euphorbe, siue Apollo, siue deniq; qd cunq; uoles. Pyth. Iea sanc, & tu utiq; Menippe. Me. Quidt an non amplius aureum istud femur habest Pythag. Non, sed

sed age cedo, si qd manducabile tibi hēi pera ista. *M. Fabas habes, quare nihil hic ē, q̄ tu māducare queas. P. Da modo. Nam hic apud manes alia dogmata atq; instituta didici, nēpe qd nihil hic inter se similes sunt, fabas & patrantium testiculi. Acac. Porro hic Solō es, filius Execestidis, præterea ille Thales, & iuxta ipsos Pittacus, & cæteri illi, septē autē oēs sunt, ut uideret Men. Latī hi sunt. Acace, soli atque alacres præter cæteros. Sed hic oppletus cinere, tāquā subcinericus panis aliquis, hic crebris pustulis quasi suffectus es, quis nā est? Acac. Empedocles. Menippe, semicoelus ab Actne mōte huc p̄fectus. M. O Acripes optime, quid obsecro acciderat tibi, cur te ipsum in crateres Actne injceres? Emp. Insania quādā, Menippe. M. Nō per Iouē, sed inanīs quādā gloriæ affectatio, & falsus, & multa demētia. Hac te cōflagrare fecerūt, unā cū ipsis crepidis, cū dignus minimē es, feres. Verū tamen nihil tibi cōmētū istud profuit, deprehensus enim es & ipse mortuus. Cæterū Sos crateres ille, Acace, ubi locorum tandē es? Acac. Cum Nessore*

ἀλλὰ φέρεϊ δα, ὡς τι σοὶ ἰδὲ διμωρὶ ὁ πάρα ἴσα. Μί. ἔμμενος ὦ χαρδί. ὤστι οὐ τοῦτό σοι ἰδὲ διμωρ. Πυ. ἀνμύνον, ἄλλα παρὰ νεκρῶν λόγματα. ἱμαδον γδ, ὡς ἰδὲ νεκρὸν λύαμοι, καὶ λυκαλαὶ τοιούτων ἰνδὰ δα. Αἰ. οὐτὸ δὲ Σέλωρ ὁ Εἰρηκίδου, καὶ Θαλῆς ἐκ αὐτῶν. καὶ παρ' αὐτοῦς, Πιττακὸς, καὶ οἱ ἄλλοι. ἐπὶ τὰ δὲ πάντα θύοισιν, ὡς ἱρᾶς. Μί. ἄλυσθ' οὐτοὶ ὦ Αἰακὶ μύνοι, καὶ φαρδοὶ τῶν ἄλλων. ὁ δὲ σπῶ δού πλὴν, ὡς πῶρ ἱερῆας ἀρτ, ὁ ταῦς φλυκταῖνας ὅλ' ὀβλωδακῶς, τίς ἐστιν; Αἰ. Εμπεδοκλῆς ὁ Μενίππει, ἡμῖν γδ ἀπὸ τοῦ Αἰτνῆς παρών. Μέν. ὦ χαλκίπουν βέλτιστι, τί πάδωρ σὺ τὸν δὲ τοὺς λιπατέρους ἐνέβαλδς; Εμ. μιλασυχολία τίς ὦ Μένιππει. Μέν. ὦ μὰ Δία, ἀλλὰ λιποθέρια, καὶ τύφθ', καὶ πολλὰ λέρυφα. ταῦτά σοι ἀπλωδράκωσθ' αὐτὰς λιρνήσιον οὐκ ἄξιον ὄντα, πλὴν ἄλλ' οὐδ' αὖ σοι τὸ σόφισμα ὄντως. ἰφωγὰς γὰρ τιδνῶς. ὁ Σικεράτης δὲ ὦ Αἰακὶ, ποῦ ποτὶ ἀργῶσι. Αἰ. μετὰ Νέστορ,

καὶ Παλαμήδης ἐκείνῳ λέ-
γει τὰ πολλὰ. Μί. ὅμως ἰβ-
λάμην ἰδὼν αὐτὸν, εἰς ἐν-
θάδε ὄσιν. Αἰ. ἔρξας τὸν φα-
λακρόν. Μί. ἅπαντες φαλα-
κροὶ εἰσιν. ὥςτις πάντων αὐ-
τῶν τὸ τοιοῦτον γινώσκω. Αἰ.
τὸν σιμῶν λέγω. Μί. καὶ τῶν
ἄλλων. σιμοὶ γὰρ ἅπαντες.
Σω. ἐμὲ ἵπταται ὁ Μίνιππος;
Μίν. καὶ μάλα ὁ Σώκρατες.
Σωκ. τί τὰ ἐν Ἀδύωναις; Μίν.
καὶ τῶν νέων φιλοσοφῶν λέ-
γουσι. καὶ τὰς σχήματα αὐ-
τὰ, καὶ τὰ βαδίσματα αὐ-
τοῦ, καὶ τὰς διατάξεις αὐ-
τοῦ, καὶ τὰς φιλο-
σοφίας. Σω. Μάλα πολλοὺς
ἰδράκα. Μίν. π. τὰ δ' ἄλλα
ἰδράκα εἶμαι, οἷον καὶ πα-
ρὰ σοὶ Ἀρίστιππον, καὶ Πλά-
των αὐτοῖς. ἰμὲν ἀποκρί-
ναι μόνον, ἰδὲ τὸν ἐν Σι-
κίλιᾳ τυράννον δόξα πρὸς
ἐν ἡμαδῶν. Σωκ. πρὸς ἡ-
μῶν δὲ τί φρονεῖσιν; Μίν. π.
ἀνδράμων ὁ Σώκρατες αὐ-
τοῦ. Σωκ. τὰς τοιαῦτα
πάντες οὗτοι οἱ δεινότεροι
οἶσται ἀνδράς γινώσκειν,
καὶ πάντα ἰσχυρῶς ταῦ-
τα. Αἰ. γὰρ εἶμαι τὰ πάντα
λέγων, οὐδὲν ἀλέτα. Σωκ.
καὶ αὐτοῖς ἴσασιν ταῦτα

πρὸς

ac Palamede ille pletunq̄ nu-
gatur. Men. Cuperem ita-
men uidere ipsum, sicubi loco-
rum hic foret. Acac. Vides
ne caluum illum? Men. Ac
omnes hic calui sunt, quare om-
nium aequè notatio hæc fuerit.
Acac. Simum istum dico.
Men. Etiam hoc simile om-
nium est. Nam & simi omnes
fuisse. Socrat. Me ne queris
Menippe? Men. Te ipsum
Socrates. Socrat. Quo pacto
res Athenis se habent? Men.
Multi iuniorum philosophari
se proficiunt. Ac habitum cer-
te ipsum, & incessum si quis as-
piciat, meri philosophi uidentur,
admodum multi. Ceterum
autem uidisti opinor, qualis &
Aristippus hic ad te uenit, ite,
& Plato ipse, alter quidem oc-
lens unguenta, alter autem in
Sicilia tyrannis adulari doctus.
Socr. Ac ne me quid sentiant?
Men. Beatus, Socrates, qui o-
spiciat, quod ad huiusmodi
res uicq̄ pertinet. Omnes itaque
te admirabilem fuisse uirum
existimant, atq̄ omnia cognos-
cisse hæc (deceat enim opinor
uicq̄ hic dicere), cum tibi e-
res. Soc. Et ipse dicebam hæc

ad

ad illos, sed illi tū simulationem
quandā, eam rem esse putabāt.
Men. Sed quinam isti sunt cir-
ca te? So. Charmides, Menippo-
pe, & Phædrus, & Clinia filia-
us ille. Men. Euge, Socrates
quoniā & hic artem tuam exer-
ces, neque formosos istos negli-
gis. Soc. Quid enim aliud quod
quidem suavius sit, agere? Sed
huc propius nobiscum recūbe,
si uidetur. Men. Non, per Iou-
em. Ad Cræsum enim & Sato-
danapalē, redeo, prope illos ha-
bitaturus. Videor quippe mihi,
pō pauca habiturus ibi esse, qua
videam, quando plorantes illos
audiam. Men. Et ego quoque
iam ab eo, ne quis mortuorū clā
nobis subducas sese. Placet au-
tem alia uidebis Menippe, quā
do iterum conueniemus. Men.
Ab eas licet, nam & hac Mea-
ce, uidisse sufficiat.

Menippi & Cerberi.

Heus Cerbere, quādogdē mis-
hi tecū cognatio quaedā interce-
dit, cū & ipse sim canis, dic mi-
hi p̄ Syriā paludē, quō se habe-
bat Socrates, cum huc acceder-
ent? Crisimule ē aūe te, deus cū
sis, nō latrare modo, uerū etiā hu-
mano more loq̄, si quando uelis.
Cer. Quū procul a. huc abesse

Men

πρὸς αὐτούς. οἱ δ' ἄρτιον
ἔχοντο τὸ πρᾶγμα ὄντα. Μέν.
τίνας δὲ οὗτοί εἰσι; οἱ πε-
ρὶ σοί; Σο. Χαρμίδης ὁ Μενί-
ππει, καὶ Φαίδρος, καὶ ὁ
τοῦ Κλινίου. Μένιπ. ὤχι ὅ
Σάκρατος, ἐπεὶ λατρεῖται ἀμὲν
τα πῶς σπαντοῦ τίχεται, καὶ
οὐκ ἐλθούρας τῶν λατρῶν.
Σο. τί γὰρ αὖ ἄλλο ἔστιν
πράττειμι; ἄλλα πλεονέ-
χμων λατάναι, οἱ δὲ καὶ
Μένιπ. μὰ Δι' ἐπεὶ τὸν Κρί-
στον γὰρ καὶ Σαρδανάπα-
λιν ἔπαυμι, πλεονέχμων
αὐτῶν. ἴσως γὰρ ἐν
ἐλίᾳ γιγασσάτω, οἰμω-
ντῶν ἀκούω. Αἰ. ὡς γὰρ ἔ-
στιν ἔπαυμι, μὴ καὶ τις ἐμὴν
νικρῶν λείψανον διαφυλάξω. τὰ
πολλὰ δ' ὅσ' αὐτῆς ὄψα ὁ Μένι-
ππει. Μέν. ἄπειδι. καὶ τα-
νὶ γὰρ ἴσας αὐτὸν Αἰακί.

**Μένιππου καὶ Κί-
βρας.**

ὦ Κίβρα, συγγενὴς γὰρ
εἰμί σοι, κύων καὶ αὐτὸς
κύων, εἰπὶ μοι πρὸς τῆς Στυ-
γὸς, οἷός ἐστιν ὁ Σακράτης ἰ-
πὶ λατρεῖται πρὸς ὑμᾶς. αἰ-
κλὴς δ' ἐστὶν ἰδιὸν ὄντα, μὴ ὑλα-
κτῶν μένω. ὅλως καὶ αὐ-
δρωπικῶς φθίγγεται ἐπὶ
ἰδίῳις. Κίβ. πῶς ῥηθῆναι
μὴ

μήν ὦ Μένιππι, κατὰ πα-
σιρ ἰδοῖται ἀφ' ἡμῶν προσώ-
πῳ προσεῖναι, καὶ οὐ πᾶν
διδίναται τὸν δαύτατον ἀρ-
κῶν. καὶ τὸτ' ἰμῶναι τοῖς
ἔξω τοῦ τομίου ἰσῶσιρ ἰδι-
λων. ἰσῶ δὲ κατὰ κινῶσιρ ἰ-
σῶσιρ χάσματ', καὶ ἰδι-
τιρ ἰσῶσιρ, καὶ γὰρ ἰτι διαμῖλ-
νιτα αὐτὸν δακῶν τῷ λω-
κῶν, κατὰ σπασκὰ τῷ πῶδῶς,
ἰσῶσιρ τὰ βρεφὶ ἰκῶναι, καὶ
τὰ ἰσῶσιρ παιδία ἰσῶσιρ,
καὶ πᾶσιρ ἰσῶσιρ Μέν.
οὐκ οὐ σφιστῶς ἰσῶσιρ
ἰσῶ, καὶ οὐκ ἰσῶσιρ κατὰ
σφιστῶς τοῦ πῶδῶς; Κίρ.
οὐκ. ἀλλ' ἰσῶσιρ ἀσῶσιρ
οὐκ οὐ ἰσῶσιρ, κατὰ δακῶν
ἰσῶσιρ, ὡς δακῶν οὐκ ἰσῶσιρ
πᾶσιρ, ὡς πᾶσιρ ἰ-
σῶσιρ, ὡς δακῶν ἰσῶσιρ
τὰ ἰσῶσιρ. καὶ ἰσῶσιρ, πῶ-
σιρ πᾶσιρ γι τῶν τοιούτων
ἰσῶσιρ ἰσῶσιρ, ἰσῶσιρ τοῦ
τομίου τοιούτοι, καὶ αὐ-
δῶσιρ. τὰ δ' ἰσῶσιρ, ἰ-
σῶσιρ ἀσῶσιρ. Μέν. ἰσῶσιρ
δὲ πῶς σοι κατὰ λωδῶσιρ
ἰσῶσιρ; Κίρ. μόν' ὦ Μέν-
ιππι ἀξίως τοῦ γίνεσιρ, καὶ
Διογῶσιρ πῶς, ὅτι μὴ αὐ-
σῶσιρ μῶσιρ ἰσῶσιρ, μὴ δ'
αὐδῶσιρ μῶσιρ, ἀλλ' ἰσῶσιρ
γι-

Menippe, uisus ē cōstātī atq; in
territo adire uultu, perinde qua
si mortē nihil omnino formidas
res, tāquā hoc ipsum uellet ijs, q
specul d specus ingressu slabant,
ostēdere, uerū simul atq; despect
ie inhi. atū uiditq; pfundū atq; aa
trū antri recessū, simulq; ego cū
clātē etiā illū aconito mordēs pe
de correptū detraberē, infantī
ritu eiulabas, suorq; deplorabas
liberos, nihilq; nō faciebat i oēm
speciē sese cōuertēs. M. Nū igit
ur fucatē sapiens eras ille, neq;
uerē mortē cōtēnebat? C. Claud
uerē, ceterū ubi uidit id esse nec
cessē, audaciā quādā pte se fere
bas, quasi uerō uolēs id esset pas
surus, q; alioq uolētū nolētū tamē
omnino fuerat ferēdū, uidelicet,
quo spectatorib. esset miraculo.
Equidē illud in totū de uiris isti
usmodi uerē possim dicere, ad
fauces usq; specus intrepidi sūt
ac fortes, porro intus cū sunt, nā
hil mollius neq; fractius. M. Cae
terum ego quonam animo tibi
uisus sum subiisse specum? Cer.
Vnus mortalium Menippe, sic
mibi uisus es subire, ut tuo dign
num eras genere, & prior te
Diogenes propterea quod neu
tquam adacti subieris, aut
intrusi, uerum cum ultronei,

aut videntes, atq[ue] omnibus pro
teret renunciantes.

Charon[is] & Menippi.

Redde nautā scelestē. Men.
Vociferare, si quidem isthuc tibi
uoluptati est Charon, Charon.
Redde, inquam, quod pro traie
ctione debes. Men. Haud quā
quā auferre queas ab eo qui nō
habeat. C. An est quispiā, qui
ne obulū quidē habeat? M. Sit
ne alius quispiā praeterea, equi
dē ignoto, ipse cerē non habeo.
C. Aequi praefocabo te p[er] Diē
impurissime, ne reddas. Men.
At ego illiso bacculo tibi cōmis
pua capui. Char. Num ergo te
iā longo traiectu gratis trasue
xeris? M. Mercurius meo nomi
ne tibi reddat, ut qui me tibi tra
diderit. Mer. Belle mecum as
gatur per louem, si quidem suo
iurum est, ut etiam defuncto
rum nomine persoluam. Cha.
Haud omittam te. Men. Quin
igitur uel huius gratia perge,
ut facis, nauim trahere, quan
quam quod non habeo, quinam
auferat? Cha. At tu nescies
bas, quid tibi fuerit adportan
dum? Men. Sciebam quidem,
uerum non erat. Quid igitur
num ea gratia erat mihi sema
per in uias manendum? Cha.

Solum

γυλῶντέν, οἰμώζων πόρῳ,
γῆλαυτέν ἀπασιν.

Χάρων & καὶ Μένιπ
πυ. Χάρων.

Απίδ & ὡς καταράται τὰ
πυρρμία. Μί. βία, ἀπὸ
τί σοι ἔδωκεν ὁ Χάρων. Χά.
ἀπίδ & φημί, αὐτὸ ὅρι
διπυρρμίσσάμην. Μί. ὅτι
αὐτὸν λάβοις παρὰ τοῦ μὴ ἔ
χοντος. Χά. ἔστι δὲ τίς ἰ
βελὸν μὴ ἔχω; Μί. οἱ μὲν
καὶ ἄλλοις τις, οὐκ οἶδα. ἰ
γὼ δὲ, οὐκ ἔχω. Χά. καὶ
μὴν ἄγχι σε τὴν τὸν πλά
τωνα ὡς μαρὶ, ὅρ μὴ ἀπ
δῶς. Μί. λέγω τῷ ξύλῳ
σου πατάξας, διαλύσεται
λεραινὺν. Χά. μάτλω ἔρπον
πικρὰ καὶ τοσαύτην πλῆν.
Μί. ὁ Ερμῆς ὑπὲρ ἱμῶν ἐστι
ἀπιδότης, ἵε μὴ παρὰ δυνά
μει. Ερ. νῦν Δία ἐναίμην,
οἱ μὲν γὰρ καὶ καὶ ὑπόρικτι
ναι τῶν νεκρῶν. Χά. οὐκ
ἀποτήσομαι σοι. Μί. τί τιν
γὰρ ἵνα νικηθῆς τὸ πυρ
ρμίζον, παρὰ μὲν. πλὴν ἄλλ
ἰ, γὰρ μὴ ἔχω. πῶς αὐτὸν λάβοι;
Χά. σὺ δ' οὐκ ἔδωκας ὡς λε
ρῖζον δυν; Μί. ἔδωκεν μὲν
οὐκ ἔχω δὲ. τί οὖν, ἔχῃ
διατῆτο μὴ ἀπιδάτω; Χά.
μὲν &

μέν^Θ οὐδ' αὐχέσας πρῖνα
 πλουκύναι; Μι^Θ οὐ πρῖνα
 ὠβίλτισι. καὶ γὰρ ὠτλη-
 σα, καὶ ᾧ ὑόπης ἐπιλαβό-
 μῳ, καὶ οὐκ ἐκλαμν μόν^Θ
 τῶν ἄλλων ἐπιβατῶν. Χά.
 οὐδ' αὖν ταῦτα πρὶς τὰ πορ-
 θμῖα. τὴν ὁβολὸν ἀποδοῦναι
 εἰ δά. οὐ γὰρ δέμις ἄλλως
 γησάτω. Μι^Θ οὐκοῦν ἀπά-
 γας μὲ αὐτῶν ἐν τῶν βίῳ.
 Χά. χαρίζο λίγας, ἵνα καὶ
 πλυνῶς ὑδὶ τούτῳ παρὰ τοῦ
 Δία^Κ προσλάβω. Μι^Θ μὴ ἰ-
 σόχαι οὐκ. Χά. δάξον τί ἐν
 τῇ ψύχῃ ἔχεις. Μι^Θ δέμιον
 αἰ δέχας, καὶ ᾧ ἐκάτῃς τὸ
 δάπνυν. Χά. πῶς γὰρ τῶν
 ἡμῶν ὦ Ερμῆ τὸν ὑἱὸν ἄγα-
 γόν; οἷα δὲ καὶ ἰλάται πα-
 ρὰ τὸν πλοῦν, τῶν ἐπιβατῶν
 ἀπαύτων ὑπεργιγνῶν, καὶ
 ἐπισκώπῳν, καὶ μόν^Θ ἄ-
 λων, οἷμα ἴσιν τῶν ἐκόντων. Ερ.
 ὅντις ὦ Χάρων, ἰκτεῖον αὐ-
 δρα δειπνέουσιν; ἰλδύ-
 δρον ἀκρίως, ὑδὲ δρον αὐ-
 τῇ μέλει. οὐτὲς ὅτιν ὁ Μι-
 νν^Θ. Χά. καὶ μὴ αὐτὸν
 λάβω ποτὶ; Μι^Θ αὐτὸν λάβας
 ὠβίλτισι. Αἰς δὲ οὐκ αὐτὸν
 λάβης.

Πλ.

Solus ergo gloriaberis te gran-
 tis fuisse transuclumt Men-
 nippus. Haud gravis ὁ πρᾶ-
 clare, siquidem ὁ senenam
 exhausti, ὁ remum arripui, ὁ
 uelotum omnium unius nō eo
 iulaui. Charon. Is tamen
 ad nautam, obolum reddes oo-
 portet, neque enim fas est secus
 fieri. Menippus. Proinde
 tu metutsum in uitam reuebe.
 Charon. Belle dicis, nimia
 tum ut uerbera etiam ab Aca-
 comihil lucrifaciam. Menipa-
 pus. Ergo molestus ne sis.
 Charon. Ostende quid habea-
 as in pera. Menip. Lupis-
 num si uelis, ὁ Hecata coa-
 nam. Char. Vnde nobis hunc
 canem adduxisti Mercuri-
 um qualia garriebas inter nos
 uigandumtuectores omnes in-
 ridens, as dicterijis incessens,
 uniusque cantillans, illis plo-
 rantibus. Mercurius. An
 ignoras Charon quem uirtutem
 transuexeris, plane liberum,
 cuius nihil omnino cura sit.
 Hic est Menippus. Oha-
 ron. Atqui si unquam posthac
 te recepero. Menippus. Si
 receperis ὁ πρᾶclare, ne possis
 quidem itatum recipere.

Πλ.

Protesilai & Plutonis.

O Domine ô rex, ô noſter
 Iupiter & tu Cereis filiâ, ne
 deſpiciet preces amatorias. P.
 Tu uero quid precaris d nobis,
 aut quis denique eſt Prot. Equia
 dem Protesilaus ſum, filius Ia
 phicli, patria Philacenſes, qui
 cum reliquis Græcis in expedi
 tione ad Troiam profectus, ac
 primus omnium contra Ilium
 pugnando, occiſus ſum. Precor
 autem ut dimiſſus hinc, modis
 cum temporis, in uitam redire
 denuo permittat. Plut. Hunc
 amorem, Protesilæ, omnes
 mortui amant, ſed nullus tamen
 ipſorum poſitur eo. Prot. At
 non uitam, ô Pluto, tantopes
 ce amo, utrum equidem uxore
 rem, quam nuper ductam, do
 mi reliqui, atque in bellum nau
 igando profectus ſum. Deina
 de infelix, in egreſſu nauis
 um, ab Heclore occiſus ſum.
 Amor itaque iſte uxoris, non
 mediocriter me, ô Domine,
 enecat, uolo ſi uel paululum
 ab ipſa conſpectus fuero, rursus
 ſum huc deſcendere. Plut. Non
 bibiſti, Protesilæ, aquam
 Letheam i Protesilaus. Biv
 bi equidem ſed hæc res præua
 luit pondere. Pluto. Igitur

expre

προτεσίλας καὶ πλου
 τῶν.

Ω Διέσποτα, καὶ βασιλεῦ,
 καὶ ἡμίθεοι Ζεῦ, καὶ σὺ δὲ
 μῆρ' & Διὶ γατορ, μὴ ἐπὶ
 Διὶ Διὶ σὺν ὀρωτικῶν. Παι.
 σὺ δὲ τίς & Διὶ παρ' ἡ
 μῶν: ὃ τίς ὦν τυγχάνει
 Πρω. εἰμὶ μὲρ Πρωτεσίλαος
 ὁ Ἰφικλοῦ φιλάκου, συστρα
 τιώτης τῶν Ἀχαιῶν, καὶ
 πρῶτος ἀπὸ πάντων τῶν ἐν
 Ἰλίῳ. Διέμαι δὲ ἀφ' ὧν ἀνὴρ
 ἐλθόν, ἀναβῆναι πάλιν.
 Πλου. τοῦτον μὲρ τὸν ἔργον
 ὃ Πρωτεσίλαος, πάντες ἐν
 καὶ ὀρωσι. πάλιν οὐδὲν ἐν
 αὐτῶν τύχη. Πρω. ἀλλ' ὃ
 τοῦ ζῆν Ἀιδωνεὺ ὀρω ἔγω
 γι. ὃ γυναικὶς δὲ, ὅρμη
 γαμον ἵτι ἐν τῷ θαλάμῳ
 κατακλιπὼν, ὡχέμεν ἀπὸ
 πλῆκτον. ὅτε ὁ ἑκατοστάμω
 ἐν τῇ ἀποβάσει ἀπὸ δ' αὐτοῦ
 πὸ τοῦ ἑκτορ. ὁ εὖ ἔργον
 τῆς γυναικὸς, σὺ μὲρ
 ἀποκταίει με ὃ Διέσποτα.
 καὶ βούλεμαι ἵδμεν πρὸς ἡ
 λθόν ὀφθαλμοῦ αὐτῇ, κατα
 βῆναι πάλιν. Πλου. σὺ δὲ
 πῶς ὃ Πρωτεσίλαος τὸ Διέ
 σποτα. Πρω. καὶ μάλα ὃ
 Διέσποτα. τὸ δὲ πρᾶγμα ἵδ
 ἔργον μὲν. Πλου. σὺ ποῦ
 ἐν

ὡροῖσιν . ἐρίξιναι γὰρ ἰ-
 κάνη πρὸς τὴν , καὶ οὐδὲν σι ἀ-
 νελδᾶν δύναιτο . Πρω. ἀλλ' οὐ
 φέρω τὴν διαβρίβην ὅτι Πλού-
 τω . ἡράκλεις δὲ καὶ αὐτὸς
 ἔστιν , καὶ οἶδά σοι τὸ ἔργον
 ὅσον . Πλού. ἄτα τί σι ὀνέ-
 ρα μίαν ὑμῖν ἀναβιῶ-
 να , μετ' ὀλίγον τὰ αὐτὰ ὀ-
 λυρεύμενον ; Πρω. ὁμοί-
 ας αὖτε ἡμῶν ἀπολδᾶν
 παρ' ὑμῶν . ὅστις αὖτ' ἐνὶ
 ἀνὶ νεκρῶν λυψή μετ' ὀλί-
 γον . Πλού. ὅτι δὲ γὰρ γράσας
 ταῦτα ὅτι ἐγίνετο πᾶσι .
 Πρω. ἀναμνήσθαι σι ὅτι Πλού-
 τω . Ορφέα γὰρ αὐτῶν τῶν
 τῶν αἰτίων τῶν Εὐρυδί-
 κῶν παρίδωκε , καὶ τῶν ἰμο-
 γῶν μου Ἀλκυον παρ' ἑμὶ
 ψατε Ἡρακλῆα χαρίζεσθαι .
 Πλού. διότι δὲ οὕτω ἡρα-
 κλῆα θυμὸν ὦν , καὶ ἄμερ-
 ρον , τῇ ἡσυχίᾳ ἐκείνῃ νύμ-
 φη φανῆκε ; πῶς δὲ ἡσυχί-
 ας προσέφεται σι , οὐδὲ δια-
 γνῶναι δυναμὴν ; φοβήσ-
 η γὰρ οὐδὲν ὁρᾶν , καὶ φοβή-
 ται σι , καὶ μέτῳ ἰσχυρῶς
 τῶν ἰδῶν ἀνελανθῶν . Πρω.
 ἡμῶν ὅτι αὐτῶν , οὐ γὰρ ἔστι
 ἔργον ἡλίου ἀναβῆναι , ἡ
 ἐν τῷ φῶτι ὅτι ὁ Πρωτοκρίτης
 ὅτι ἡλίου ἀναβῆναι ἐν τῇ
 ἡσυχίᾳ

expecta, adueniat enim & illa
 quāloq, neq, nūc opus qd, co-
 rit, iterū ascēdere i.e. P. Sed mon-
 tā hanc ferre nequeo. Amas-
 tū tu quodā aliquādo, ac nos-
 qualiter, Amor sit. P. Ego
 adeo iuuabis te, utū dic te uiuio
 sceret deinde aū paulo post eam.
 dem hāc lugeret P. Specto me
 etiā illā adducturū esse, ut huc
 ad uos sequatur me, quare pro-
 uo mortuo paulo post duos re-
 cipies. P. Fland fas est, illa fieri,
 neq, etiā simile unquā factū est.
 P. Ac ego in memoriam tibi
 reuocabo, Pluto. Nā Orpheo
 ob ipsam hanc causam Euridi-
 cen uxorē reddidisti, & cogn-
 eam meam Accessim emisisti,
 Herculi gratificātes. P. Opera
 ris aū cum ista nuda atq, defor-
 mi caluaria, formosa illi spōsa
 tua in conspectum ueniret Quo
 pacto aucti illa etiā afficiat
 utque ne dignoscere quidē am-
 plius te poteris Terrebitur eo-
 nim, sat scio atq, aufugiet, tuq,
 frustra tantū iū exanclaueris.
 Proserpina. Proinde mi uir, tu
 isti quoque rei medicinam ad-
 quam adhibe. Ac Mercurium
 iube, ut postquā ad lucem pere-
 ueneris Protefilaus, cōsacrum
 uirga, mox in adolescēntem
 formos

formosum coniectat illū, qualis uidelicet antea fuit, cū ex spōsae thalamo prodiret. P. Quoniā, Proserpina, et tibi hoc uidetur, age p̄ductū hūc iterū ad sup̄os, Mercuri, sp̄osum faciso. Tū uero meminēris, nō amplius q̄ uicium diem tibi permissum esse.

Diogenis et Mausoli.

Ohe tu Car, quare tandē infolles es, tibi q̄ places, ac dignum te credis, q̄ unus nobis omnib. antecederet M. Primū regni nomine ō tu Sinopen̄sis, quippe q̄ Cariae imperauerim uniuersae, praeterea Lydiae quoq̄ gētib. aliquot, tū autē et insulas nonnullas subegerim, Mileti usq̄ perueneri, plerūq̄ Ioniae partibus uaslati. Ad haec formosus erā ac procerus, ac bellicis in rebus praeualidus. Postremo, quod est omnium maximū, in Halicarnasso monumētū erectū habeo, singulari magnitudine, quantū uis uidelicet defunctorū alius nemo possidet, neq̄ pari etiā pulchritudine conditū, uiris scilicet atq̄ equis, pulcherrimo ē saxo, ad uicini formā absolutissimo artificio expressū, adeo ut uel phanū ali quod simile haud facīle quis inueniat. Num iniuria tibi uideor has ob res tibi placere atq̄ effertū D. Num ob imperium aī,

νασίαν σὺ δὲ καλὸν ἀνδράγασκαδαι αὐτὸν, οἷον ὡς τὴ πατρὶ. Πλεον, ἰπὼ Πόρσε φόνε συνδοχῇ, ἀνταγωγὴν τῶν αὐδῶν, ποίησον νυμφίον, σὺ δὲ μέμνησαι, μίαν λαβὼν ἡμίραν.

Διογένης καὶ Μαύσωλ.

Ὡκαρὸς ὡδὲ τί νι μέγα φρονῶς, καὶ πάντων ἡμῶν προτιμάσθαι ἀξίους; Μά. καὶ ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ μὴ ὡς οὐκ οὐδὲ, ὅς ἐβασιλεύσας Καρίας μὴ ἀπάσης, ἤρξα ἢ καὶ Λυδῶν ἰνῶν. καὶ νόσους δὲ τινὰς ὑπεκαγέμεν, καὶ ἀχρὶ Μιλήτου ἐπέβην, τὰ πολλὰ δὲ ἰωνίας καταστρέψαν. καὶ καλὸς ὢν, καὶ μέγας, καὶ ἐν πόλεμῳ κατόρθος. τὸ δὲ μέγιστον, ὅτι ἐν Ἀλικαρνασσὶ μνημεῖον παρὰ μέγιστον ἔχει ὅπως μνημεῖον, ὁλίγον ἐν ἑλλῶνι νικητὴς, ἀλλ' οὐδὲ οὕτως ὅς ἐκαλλ' ἔχουσιν μνημεῖον, ἰππων καὶ αὐδῶν ὅς τὸ ἀκριβέστατον ἀντιστοίχῃ μνημεῖον ἰδὼν τῇ καλλίῳ, οἷον οὐδὲ τῶν σφραγῶν ὅς ἐστιν. οὐδὲ οὕτως οὐδὲ καί νυν ἐπὶ τούτοις μέγα φρονῶν; Διο. ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ

esse. M. *At quānā te moris cu-
pido tenebat, rei uidelicet quam
uulgus hoīm horreat.* Ch. *Dicā
apud te, uirū neutiquā stultū at-
que ipiū. Iam mihi desierat es-
se iucūdū imortāitate frui.* M.
*Quid tam iniucūdū erat te uiue-
re, lucēq; tueri.* C. *Erat inquam
Menippe, nā q; iucūdū uocās, id
ego neutiquā simplex, sed uariū
qddā esse arbitror.* V. *erū quū co-
go semp uiuere, atq; ijsdē ppetuo
rebus uteretur, sole, luce, cibo, tum
hora eadem recurreēt, reliqua
iūc oīa, quacūq; cōtingunt in ui-
ta, reciproco quodam orbe redi-
rent, atq; alijs alia q; uices succe-
derent, fatietas uidelicet eorum
me cepit.* Neq; n. i eo uoluptas
ē sita, si ppetuo fruatis ijsdē, sed
oīo i pmutādo posita est. M. *Pro-
bē loqueris Chirō, caeterum hāc
quā apud inferos agitur uita, q-
nam tibi pcedit, posteaquam ad
hāc temp; ad potiōrē te cōtulisti.*
C. *Haud i suauiter Menippe, si-
qdē aequalitas ipsa qddā hēt ad-
modū populare.* Nihil aut inter
esultū in luce q; agat, ac i tene-
bris, praeterea neq; si iucūdū est no-
bis quēadmodū apud supos, neq;
esuriēdū, sed eiusmodi rerū om-
nium egētia uacamus. M. *Vide
Chirō ne temetipse inuoluas, neue eodē tibi recidat oratio.* C.

Διωκόμην. Μίν. τίς δι-
ίμω τοῦ θανάτου ἔχον, αἰ-
φύπτου τοῖς πολλοῖς χροῖα-
τος; Χαί. ὅρῳ πρὶς ἐν αἰ-
σινόντορ ἴστα. ἐν ᾧ ἵτι-
δὺ ἀπολαύουσ' ἀθανάτως.
Μίν. ἐχ' ὁ δὺ ᾧ, ἴστα ὅρῳ
τὸ φῶς; Χαίρ. ἐκ ᾧ Μένι-
ππ. τὸ γ' ὁ δὺ, ἰγῶγι πᾶν
λογτι καὶ ἐχ' ἀπλοῦ ἰγῶ-
μα ἄντα. ἰγῶ δ' ἴστα ἄν, καὶ
ἀπολαύουσ' τῶν ἰμῶν, ἔ-
λινον, φῶς τε, φρεσὺς, αἰ ἴστα
δ' αἰ αὐταί, καὶ τὰ γινώμενα
ἀπαντα ἰγῶ ἱκαστιν, ὡς φ-
ἀνελθὺν ἔντα ἐκ τῶν δαί-
μων. ἰνι πᾶσι δὺ γούρ αὐτ'.
γ' ἰν τῶ αὐτῶ αἰ, ἀλλὰ καὶ
ἰν τῶ μετασχῶν ἔλιν, τὶ τῶ
πνίρ ᾧ. Μίν. ἰν λῖγας ὁ Χά-
ρην. τὰ ἰν φῶς γ' πῶς φρεσ,
αἰ ὁ πρὸν δὺ μῆν. αὐτὰ ἴ-
κασ; Χαί. ἐν ἀδ' ὡς ὁ Μένι-
ππ. ὁ γ' ἰστυμία, πᾶν ἀ-
μοτιμόν, καὶ τὸ πρᾶγμα ὁ δὺ
ἴστα τὸ ἀθάροτον ἰν φρεσὺ
καί, ὁ ἰν σπύτῳ ἄλλως ἴσ' ὁ
ἀν' ᾧ ὡς πρὸ αὐτ'. ἔτι πᾶ-
ν ᾧ ἀδ' ἀλλ' αὐτὰ ἰν ἀσ-
τυ ἀπᾶντων ὁ μῶς, Μ. ἴστα
ὁ Χάρην, καὶ πρὸν πᾶν ὡ-
αὐτ', καὶ ὡς τὸ αὐτ' ὡς ὁ δὺ
πρὸν ἴ. Χαί. πῶς τὸ το φῶς

Quam

Με. ταυτ' αὖ τῶν ἐν τῇ βίῳ τῶν
ἡμεῶν αὖ καὶ ταῦτα ἐκτείνου-
νται, προσκομίζονται, καὶ ἐν ταύ-
ταις αἰμαῖς ὄντα, προσκομίζονται
αὖ γίνονται, καὶ διὰ τού-
του βαλεῖν γὰρ ἡμεῖς τινὰ.
ἢ ἐν ταύτῃ οὐκ ἄλλῃ βίῳ,
ἢ ἐν τῇ αἰμαῖς ἀλλοτρίᾳ. Χρ.
τί αὖ αὖ πάλαι τις ὦ Μένιπ-
πε; Με. ὁ πρῶτος, καὶ ὁ
ἀπὸ τοῦ ὄντα, ἀπὸ τοῦ ὄντα
καὶ ἀπὸ τοῦ πρῶτου,
καὶ μετὰ τὴν αὐτὴν ἀφίεστον
ἡμεῖς.

Διηγόμενος, Ἀντιόχου
ἢ Κράτης. Ὁ
Ἀντιόχου καὶ Κράτης,
ἐκ τῶν ἀγνοῦντων, ὅτι τίς ἐστι
ἡμῶν οὐδὲν ἂν κατέδεικεν
ἐκ τῶν ὄντων, ὅτι ἡμῶν τὰς
ἐκ τῶν ὄντων οὐκ ἐστὶν αἰσῶν, καὶ
ἡμῶν ὁ αὐτὸν ποιεῖ. Ἀν-
τιόχου ὁ Διηγόμενος. ἢ γὰρ
ὁ τὸ διαμαρτυρῶν γίνονται,
ἡμῶν ἀναμνηστικῶς αὖ-
τις ἐστὶν, τῶν δὲ ἐκ τῶν ὄν-
των ἐκ τῶν ὄντων, καὶ μετὰ τῶν
ἡμῶν οὐδὲν ὁ τὸ ἡμῶν,
ἡμῶν ἀντιβαίνοντας, καὶ
ἡμῶν ἀντιβαίνοντας, ἡ-
μῶν. Χρ. ἡμῶν γοῦν
καὶ διηγόμενος ὁμῶν ὁ αὖ-
τις, ἡμῶν κατὰ τὴν αἰσῶν
ἡμῶν.

Quāobrem illud aiet M. Nepe si
illud tibi fastidio fuit, qđ in uita
sepe iisdē similibusq; reb. utendū
erat, cū hic iidē similia sint oīa,
eundē ad modū pariet fastidiū. At
de integro tibi querenda erit uī-
ta cōmutatio, aut hinc quopiam
aliā uita demigrādū, id qđ arbi-
tror fieri nō posse. Ch. Quid igitur
faciendū Menippet M. Illud
nimirū, ut sapiēs cū sis, quemada-
modū opior, et uulgo predicāte,
praedicib. reb. sis cōiectus, bonisq;
cōsidas qđ adest, neq; quicquā in
his esse putes, qđ ferri non queas.

Diogenis, Antisthenis, &
Cratetis.

Ociū nunc agimus. Antisthe-
nes et tu Crates, quare, cur non
obsecro inus deambulātū, recta
ad ingressū et fauces orci, ut ibi
spectemus eos, qui descendūt, q
nam sint, & quid quisque eoru
agati. Ant. Eamus Diogenes.
Etenim spectaculum hoc iucū-
dum fuerit, uidere alios quidē ip-
sorū lachrymari, alios autē ut dia-
mittantur supplicare, quosdā autē
egre descendere, & quanquam
ceruicem urgēte ac impellente
Mercurio, reluctari tamen, &
ne supinos obniti, nulla necessitate
aut cōmodo suo. C. Ego ne
ro etiam exponā uobis, quae ipse
uidi

uidi in uia, quando huc descende-
bam. D. Exponas licet, Grae-
ges, uideris enim quaedam cuius-
nino risu digna dicturus esse.
Gra. Tum alij multi nobiscum
descendebant, eum uero inest
ipso maxime nobiles, Ismenos
dorus ille diues, ex nostris, &
Asfaxes Mae Iorum praefectus,
& Armenius Oroetes. Ismenos
dorus igitur (occisus enim fue-
rat a latronibus circa Cieheros-
nem, quando Eleusinem, ut are-
bit. or. proficiscebatur) & gea-
mebat, & uulnus in manib. pra-
se ferebat; liberos suos paruos,
quos reliquerat uentidem uo-
cando, sibi ipsi ob audaciam
succensendo. qui cum Cieheros-
nem transisset, ac loca illa cir-
ca Eleuteras deserta, ac bellis
pastae peragrasset, non amplius
quam duos seruos secum adduxisset,
quos etiam, cum phylas quatuor
autucas, & cymbia quatuor secu-
habere. Asfaxes autem (senior
enim iam erat, & p Iouem, pro
Barbarico illo ritu, facie non a-
deo inhonestus aut continen-
tius grauius ferebat atque indigna-
tur, quam pedibus incederet, uelce-
bat, si i equum suum adduci. Na-
et equus una cum eo mortuus fue-
rat, una plaga amobus transfo-

δολίῳ. Διο. διθυραμβοῦ ἐκ-
τες, ἵππους γὰρ τινα παρρη-
σια δόρην. Κρή. καὶ ἀλλο-
μὴ πολλοὶ συγκατέβαινον
ἐμῶν. ἐν αὐτοῖς δ' ἐπιστο-
μοι, Ἰσμενίδου τε τοῦ πλά-
σιου, ἡ δὲ ἡμέτερος, καὶ Ἀρ-
μένιος Ὀροετής ὁ ἀρχαῖος.
καὶ Οροετής ὁ ἀρχαῖος. ἡ
μὴ ἐν Ἰσμενίδου ὄρεσι, ἐπὶ
φίλοισι γὰρ ὑπὸ ληστῶν πα-
ρὰ τὴν Κιδαιρῶνα, ὅτε ἐλθόν-
τιναι ἡμᾶς βαδίζον, ἐστρε-
τι, καὶ τὸ φάσμα ἰσχυρῶς
χορᾶν ἤχη. καὶ τὰ παλαιὰ
τὰ νεώτερα, ἡ ἡσυχία, ἡ
αὐτοκρατία, καὶ αὐτοκρατία
μίμνῃτε ὅτι τέλμῃ. ἡ κα-
δαρῶνα ὑποβάλλων, καὶ
τὰ παρὰ τὰς Ελεούρας κα-
ρία παρρησία ἔφη ὑπὸ τῶν
πολέμων, διαδόντων, ἀνα-
μένοντες οἰκίτας ἐπὶ ἄγῃ, καὶ
ταῦτα, φιλίας πᾶσι χρη-
σάν, ἡ ὑποβία τίς τῶν παλ-
αίων ἔχων. ἡ δ' Ἀρσένιος
γάρμῃ γὰρ ἔφη, καὶ τὰ δὲ
ἐν ἀρχαῖς τῶν ἱππῶν ὅτι
βαρβαρίων, ἡ χεῖρα, καὶ ἡ
ἐκείνα πρὸς ἐκ βαδίζων, ἡ ἡ-
φισ τὰ ἱππῶν αὐτῶν πρὸς
δύναμι. καὶ γὰρ ὁ ἱππῶν αὐ-
τῶν αὐτοκράτης, μὴ πλε-
γὲ ἀμφότεροι. διαπαρῶν-
τα

ὅν τι φανταίω. Διο. ὦ ἀρ-
παιάς ὦ γέρων, καὶ μαρ-
μάρου πρὸς τὸ χρεῖον, καὶ ταῦ-
τα, ὁλοκλήτως ὡν τοῦ περι-
μήνους. τί σὺ αὖτις λέγεις πε-
ρί τῶν νέων, ἐπεὶ εἰς πλε-
κῆται φιλέσεις αἰεὶ; οὐδὲ
χρῶ διώκων τὸν δαυνέον;
ὡς τὴν τῆ γέρας κακῶν φάρ-
μακον. ἀλλ' ἀπίμωρος, μὴ
καὶ τις ἡμᾶς ἐπιδάσται, ὡς
ἀπὸ Ἀρκεσίου βλαύοντας, ὁ-
ρῶν. πρὸς τὸ τέμνειν ἡλου-
μένους.

Μορίππης ἢ Ταρβία.

Ω. Ταρβία, ἢ μὴ καὶ
τροφὸς ἢ, εὐκῆτι. Διαγυῖναι
ρήδιον. ἔπασι καὶ ἡμῖν ὁ-
μίως τὰ ἱματὰ λεγῶν, μέ-
νον δὲ αἱ χῶραι αὐτῶν. τὰ
δ' ἄλλα, οὐκ ἔστι. αὐτῶν ἡμῶν
ἔχουσιν, πᾶσι φανόντι ἡν, ὅτι
ἐλυσσάντες. ὅτι μὲν τοι μαρ-
τις ἔσται, καὶ ἔτι ἀμφότερα
ἔχουσιν μὲν αὐτῶν καὶ γυ-
νῶ, τῶν περὶ τῶν ἀνδρῶν
αἰδῶ, πρὸς τῶν δυνάμεων τοῦ
ῥαυτοῦ ἀπὸ μὲν, ἐπεὶ τῶν ἰσχυ-
ράδων ἐλύνει τὸ βίον, ἐπεὶ
αὐτῶν ὁ δὲ α, ὅ ὁ γυναικῶν.
Τα. ἀμείνων ἡν παραπλῆ-
ν ὁ Μορίππης ὁ γυναικῶν. ἀ-
παραμύσειας καὶ, καὶ ὁ δὲ αἰ-
δῶν. ὅτι αὐτῶν αἱ γυναικῶν.
καὶ

ἔβοτρενδον. D. Deliras ὁ σα-
nex, ὁ ἡμενίλιος te geris erga
necessitatem, ὁ hoc, cum sis co-
aqualis portitori huic. Proinde
quid iam de adolescentibus dicas
mus, quando etiam decepti in-
fili iatopere uiuere cupiunt quos
decebat ipsam mortem etiā con-
fessari, tanquam remedium quod
dameorum malorum, quae se-
cum fere senectus. Sed abeamus
iam, ne quis ὁ nos suspicietur ta-
les esse, qui hinc aufugere cupi-
amus, quando circa fauces hic
nos oberrare uiderit.

Menippi ὁ Τίρεσια.

Αὐτοῦ ὁ cecus sis, Τίρε-
σια, non amplius cognui facile
est. Nobis enim cunctis aequē
sunt uacui oculi, ac sola illorum
sedes relicta: quod autē ad cetera
attinet, nō facile dixeris, qui Phis-
neus, aut q Lynceus fuerit. Me
uero, quod uates fueris, ὁ quod
utrumq; solus te ipsum perbibue-
ris: matrem ac foeminam, audis-
ti, aliquando potui, noui. Pro-
inde, per deos, dic mihi, utram
uitam expertus es suauiore, ut
ne quando fuisti, an eam
foemina i Τίρε. Potior mulier
fuit, Menippe, muliebris uita
ea. expeditior enim, ὁ domina-
nantiur quoque uiris mulieres,
neque

neq[ue] ipsis necesse est in bellum
 effici, neq[ue] ad propugnacula
 stare, neq[ue] in cōcionibus deside-
 re, neq[ue] in foro atq[ue] iudicijs con-
 tendere. Men. Quid, an non au-
 disti, Tiresia, Euripidis Me-
 deam, qualia dixerit, cum mulie-
 rum genus dep[re]lorando commē-
 moras, quā misera sint, & in-
 tolerabilem parturiendo labo-
 rem sustineant? etiam dic mihi
 (cōmonefecerūt enim me uersi
 culi isti Medea) peperisti ne ca-
 tiam aliquando, cum mulier ese-
 ses, an uero sterilis, & absq[ue] semī-
 ne uitam illam degisti? T. Quid
 hoc Menippe interrogasti? M.
 Nihil acerbe, Tiresia. Verū
 responde, si tibi molestum non
 est. Tires. Non fui sterilis
 quidem, sed neq[ue] peperī tamen.
 Men. Sufficit hoc. Verum ca-
 nim & uulvam habuisses, scire
 uolebam. Tir. Habui scilicet.
 M. Successu autem temporis,
 uulua ne illa euaniuit, & mem-
 brum muliebrem obturatum est,
 mamillaeq[ue] iterum cōplanatae,
 deinde uirile succreuit, & baro-
 bant produxisti, an uero repete
 ex muliere uir factus prodixisti?
 Tir. Non uideo quid sibi uer-
 ba interrogatio hac. Pideris
 autem mihi pro uerbis habere,
 factum

ἡδὲ οὐκ ἐπὶ πολὺν χρόνον
 αὐτῶς, οὐτὶς γὰρ ἰπαλῆρι
 ἴσταται, ὅτ' ἐν ἰουκλυσίᾳ δι-
 αφρίθῃ, οὐτ' ἐν Δινατα-
 γίῃσι θύσασθαι. Μεν. ἢ γὰρ
 ἀνέκονε ὁ Τυροβία ὃ Εὐρ-
 πιδὸν Μυδίας εἶα ἀπὸ
 εὐσταθίονος τὸ γυναικῶν,
 ὡς ἀδελίας εὐσας, καὶ ἀφίρ-
 τήν τινα τὴν ἐν τῶν ὠδίων
 πόνον ὑπεταμείας; ἀπὸ
 ἀπὸ μοι, ὡς ἔμενοι γὰρ μ-
 τὰ ὃ Μυδίας ἰαμβία, καὶ
 ἰτινὸς ποτὶ ὁπότε γυνὴ
 θῆ. ὁ γὰρ, καὶ ἄλλοι ἐν
 τίλδους ἐν ἰκέρῃ τῷ βίῃ
 τα. τετῆτο ὁ Μένιπας ὅρ-
 τας; Μένιπ. οὐδ' ἐν χαλκῇ
 ὁ Τυροβία. ὡς οὐκ ἀνέκ-
 ον, ἢ οὐκ ἔμενοι. Τυρ. ὅ-
 τ' ἄρα μὴ θῆλυ; οὐκ ἔμενοι
 ἀδελφῶν. Μεν. ἰκανὸν τὸν
 εἰ γὰρ μὴ ἄλλο, ἢ οὐκ ἔμε-
 νῶν ὁδίων. Τυρ. ἄλλο ἢ
 καὶ ὁ Μεν. χρεὶς δὲ οὐκ
 μὴ ἄλλο ὁδίων; καὶ τὸ μ-
 ερὶ τὸ γυναικῶν ἀπὸ ἁ-
 γῆ, καὶ οἱ μὴ οὐκ ἀπὸ τῆς
 σῶν, καὶ τὸ πῶς οὐκ ἀν-
 ὄν, καὶ πῶς οὐκ ὁδίων
 νας. ὁ γὰρ ἰκανὸν ἐν γυναικῇ
 αὐτῇ ὁδίων. Τυρ. ὅτ' ἐν
 τῇ οὐκ ὁδίων τὸ ὁδίων.
 Δοκῶ δ' αὖ μοι ἀνέκονε,

ἂ ταυτ' οὐτως ἔγνῃτο. Μίν.
ὦ χρεὺν γὰρ ἀπιτάρ ὦ Τερ-
σία τοῖς τοιούτοις, ἀλλὰ ἡ-
δάπῃ τινα βλάνα μὴ βί-
τάζοντα, ἵτι ἀνώστα ἔστιν·
ἵτι καὶ μὴ παραδελχιδαι·
Τα. σὺ οὖν οὐδὲ τὰλλα πι-
τῶνας οὕτω γνῆιδας, ἐπὶ τ'
αὖ ἀκούσης, ὅρνια ἐκ γυναι-
κῶν ἰγίνοντο τινὲς, ἢ Δι-
δρα ἢ Θυρία, τὴν Ἀπλόνα,
ἢ τὴν Δάφνην, ἢ τὴν τῷ Λυ-
κάστῳ θυγατέρα; Μίν. ἤρ-
πον ἡμῶναις ἐντύχω, ἴσσο-
μαι ὅ. τι καὶ λήγουσι. σὺ δὲ
ὦ βέλτιστι, ἐπεὶ γυνὴ ἔσθλα,
καὶ ἱμαντοσύνην τότε ἡ πόρ
καὶ ὑψόρην, ἢ ἄμα αὐτῇ
καὶ πάντες ἱμαντοὺ ἔσθαι;
Τα. ἔρῃς; ἀγνοῶς τὰ πόρ
ἱμῶν ἅπαντα, ὡς καὶ Δι-
δυκά τινα ἱμῶν τῶν διῶν,
καὶ ὅ μὴν ἤρα ἰπύρως μι.
ἰδὲ Ζὺς παρὶνυδάσας τῇ
μυρτικῇ τὴν συμφορὰν. Μι-
ν. ἵτι ἱχμῶ Τερβία τῶν
ψόσμάτων; ἀλλὰ ἡ κατὰ
τῶν μῶναις τούτοις ποιῶς.
ἰδὲ γὰρ ὑμῖν, καὶ δὲν ἰγνῆς
λίγαν.

Αἴαντ' καὶ Ἀγαμέμ-
νον.

Ἢ σὺ μῶναις ὦ Αἴας, σὶ αὐτ'
ἰγνῆσας, ἱμῶναις δὲ καὶ
ἡμῶν

factum ne hoc ita sit, an nō. M.
Quid t an nō dubitare, Tiresia,
de huiusmodi reb. cōuenit: sed
perinde ac fatuum aliquem, nō
perpensis, fieri ne possint an nō,
proinus pro uetis reciperet T.
Tum igitur neq; cetera credis
hoc pacto cōgisse, puta quum
audieris, ut quædā ex mulierib.
aues factæ sint, aut arbores, aut
feræ, Philomela uidelicet aut
Daphne, aut Lycæonis istius
filia. Meni. Quod si quando
in illas incidero, tum quid ipsæ
dicant, quoque scibo. Tu uero,
ὀ optime, ecquid cum mulier es-
ses, uaticinatus quoque es tum,
quemadmodum et postea, an ue-
ro pariter & uir & uates didici-
sti esset Tir. Vides: ut cuncta ea
quæ de me feruntur, ignoras, p-
ta quo pacto & licet quādam
Deorum diximi, & Iuno uisu
me priuauit, Iupiter autē in sola-
tium damni eius uaticinandi ar-
tem mihi dedit. Me. Adhuc ne
Tiresia, mendacijs istis capto-
ris Sed facis hoc more uatum.
Consuetum enim uobis hoc est
nihil iam sani dicere.

Aiacis & Agamem-
nonis.

Si tu, dū furorē correpti fuisti,
Aiax, teipsum interfecisti, nos autē
cunctos

εὐδὸς ἐπὶ μέβρις, ut putabas,
 destruxisses, deformas si quid quaeso
 Flyssē accusasti. Ac paulo ante
 neque aspicere ipsum uoluisti, cū
 uenisses huc uates consulturus,
 neque alioquin dignatus es uirum cō
 militonem ac socium, sed super
 bē admodum ac grandi incedēs
 gressu, praeteriisti. *A.* Merito
 Agamēnō. Ille. n. mihi furoris
 huius auctor extitit, ut qui solus
 mecū per armis iudicio contende
 re ausus fueris. *A.* An uero di
 gnū censebas te, qui absque aduer
 sario, et absque puluere, ut dicia
 tur, superes oēs. *A.* Quid nitin
 tali utique causa. Nam armatura
 ea, cognationis quodam iure ad
 me pertinebat, cum fratris mei pe
 truelis certē fueris. Deinde uos
 ceteri, qui multo quā ille praestan
 tiores eratis, despectas in certas
 mē, et cecidistis mihi arma. Isle
 autē Laertiae filius, quē ego non
 semel in summo piculo seruavi,
 cū iā a Troianis prope concidere
 iur, melior me esse uoluit, ac di
 gnior quā armis illis potiretur. *A.*
 Accusatur igitur o generose Theū,
 quae cū tibi debuisset armorū suc
 cessionē ac hereditatem, utpote
 cognato, tradere, in mediū allata
 posuit ea. *A.* Faud quaequid, sed V
 lyssē, ut quod solus sese mihi opposue

τις

ἡμᾶς πάντας, τί αἰτία
 τὸν Ὀδυσσεύς; καὶ πάλιν ἔ
 τι προσέβληψας αὐτὸν, ἐπὶ
 τῇ μισθολογίᾳ, ὅτι
 προσπαῖν ἔξισσε ἀνδρα
 συστατικῶν, καὶ ἑταῖρων.
 ἀλλ' ὑποβόητικῶς μεγάλη
 βάλειν, παρὰ δὲ ὁ Αἰ. ἀπέ
 τως, ὃ Ἀγάμεινον. αὐτῶν
 γὰρ μοι τ' ἑκατάς αἰτίαι κα
 τίτην, μὲν αὐτῶν ἐταδῶν
 ὅτι τοῖς ἱπποῖς. Ἀγ. ἔξισσε
 ἀνδραγαθῶν, αἰτίαι, ἢ
 ἀντιτὶ ἡρωῶν ἀπάστων.
 Αἰ. ναί, τὰ γὰρ ταῦτα. οἰκῶν
 γὰρ μοι ἡ ἐπαρχία, τῶν
 ἀντιτῶν γὰρ οὐσα. καὶ ἡμεῖς
 οἱ ἄλλοι πολλοὶ ἀμείνου ἡ
 τῶν, ἀπάστων τὴν ἀγῶ
 ναν, καὶ παραχρῆσται μὴ
 τῶν ἄλλων. ὁ δὲ Λαέρ
 τος, ὃν ἰγὼ πολλὰ καὶ ἰσά
 σα λινδυνόοντα καταπα
 νίσθαι ἐπὶ τῶν φρυγῶν, ἀ
 μείνων ἔξισσε ἀπὸς, καὶ ἡ
 πικρὰ δαίμων ἔχων τὰ ἡ
 πλά. Ἀγ. αἰτίαι τῶν αἰσίων
 ὃ γυναικῶν τῶν θεῶν, ὃ δὲ
 οὐ σοὶ τῶν ἡρωῶν τῶν
 ὁπλῶν παραδιδόναι συγ
 γρηγῶν ἐστι, φέρουσα, ὅ
 τὸ λειπὸν κατ' ἴδιον αὐτῇ.
 Αἰ. οὐκ. ἀλλὰ τὸν Ὀδυσσεύς,
 ὃς αὐτὸν παρὰ μὲν. Ἀγ.

συγ

[illegible]

Μίμνα· χύσας τρέψ.

Ὁ μὲν λατρεῖ οὗτος· Σά-
κρατος, ὅς τὸν Πυθαγόρι-
στικὰ ἐμβολήσθην. ὁ δ' ἰσὺς
σταθ. ὑπὸ τοῦ Χιμαίρου
διασπαρίσθην. ὁ δὲ τύραν-
νος, ὃς ἐμὲ, παρὰ τὸν Τι-
ταῖον ἀπισταδὼς, ὑπὸ τῶν γύ-
πων λεγόμενα καὶ αὐτὸς τὸ ἄ-
παρ. ἡμῶς ὅς αἱ ἀγαθοὶ ἔπει-
κατὰ τέχνης ἐπὶ τὸ κλέσιον πε-
ρίειν, καὶ τὰς μακαρῶν τύχας
ἐπιμαρτυρεῖ, αὐτὸς δὲ δικαί-
α ἐκπᾶται παρὰ τὸν βίον. Σα-
κκαρὸς ὃς Μένους, εἰσοι δι-
καιὰ δέξην λίγαν, καὶ οὐκ
αὐτοῦ αὐτοῦ. ὁ γὰρ ἀγαθὸς
ἐστὶν ὁ Σάκρατος πεινρὸς ὢν,
καὶ τρεῖς ἀπαιτούσι· Σα-
κκαρὸς μὲν καὶ ὁ δὲ ἐστὶν, ὁ
δικαίος

A. Ignoscendum o Aiaci
 est: si, homo cum esset, appetiuit
 gloriam, rem dulcissimam, cuius
 gratia etiam nostrum quilibet
 obire pericula fingit, praeci-
 pue quando ex uicio te postea.
 et hoc, Troianis ipsis iudicibus.
 A. Noui ego quae me damna-
 rit, sed fas non est, de dijs aliquid
 dicere. Falsum igitur aliud quā
 odisse non possum, Agamem-
 non, non si ipsa mihi Minerva
 hoc imperet.

Minck & Costr.ri.

Prædo hic quidem Sofstratus, in Pyriphlegethonem præcipitetur, sacrilegus autem ille & Chimæra discerpatur, Tyrannus vero iste, Mercuri, iuxta Tritonem longum exitus, arrodendum & ipse hepæ præbeat multatibus. Vos autem boni & probi abite quidam celeriter in capum Elysium, insulasq; Beatorum habitate, pro ijs, quæ recte ac iuste in uita fecistis. Sofstratus. Audi o Minos, num tibi iuste dicere uideat. Minos. An ego: denuo nunc audiam? An non conuictus es Sofstrate, quod & malus facis, & iam multos occideris Sof? Conuictus quidem fui, sed uide, num iusti

Αἱ τὶς ἀποτάλλωτ' ὅτ' ἂν
 παύσῃ, ἢ καὶ αὐτὸς χρυσὸν ἢ
 ἀργυρὸν λιμίσσῃ, τίς τῶν
 χάριν ἰστέον, ἢ τίνα οὐδ' ὀφί-
 τω ἀναγκαστίαν; Μι. τὴν
 πειμψαντά ἢ ζώοντα. Διά-
 κρισις γὰρ ὁ λιμίσσας ὡς ζω-
 ῶν καὶ ἰστέον, ὡς ἄδικα ποι-
 ῶν. Λιμίσσας ὁ μὲν ὑπερέταξεν
 γρομελέους, ὁ δὲ κλαυδὸν
 προσέταξεν, καὶ τοιούτους τι-
 μῶν τοὺς διακινυραμένους
 ἀποσφίσεις ἀγαθοῖς; οὐ γὰρ
 ἀλλ' ἐπ' αὐτοῖς ἀπ' αὐτῶν ἔχει τίς αὖ,
 ὡς ἀποτίλγαν ἀνακτὸν ὡς,
 τοῖς μὲν τὰ πάσης ἀνάγκης
 προσεταγμένοι. Μι. ὡς ζώ-
 οντα πολλὰ ἰδοίς αὐτὸν καὶ
 ἄλλα οὐ κατὰ λόγον γινέ-
 σθαι, ὡς ἀντιβῶν ἀντιβῶν.
 πολλὰ ἀλλὰ οὐ τοῦτο ἀπολαύ-
 σαι ἐκ ἰσχυρῶς. Αἰετὶ
 ἢ καὶ τοῖς μὲν, ἀλλὰ καὶ τοῖς
 φησὶς τίς αὖτις ἀπ' αὐτοῦ. ἀπ' αὐ-
 τῶν αὐτὸν ὡς Εὐμῆ; καὶ μὴ
 αἰετὶ λιμίσσας. ἰδοίς, μὴ καὶ
 τοῖς ἄλλοις τὰς ὁρῶντας τὰ
 θρασύς διδάξει.

Μένειππος ὁ Νικονομά-
 τας. Μένειππος.

Ὡς καὶ μιλανθρον, πρί-
 στος δ' ἰστέον ἰμῶν. ὡς
 ἀπομηνύς ὁ ὁρῶν, ὁ ὁρῶν

Siquis autem mittente herou, uenias
 ipse autem uel argenti affertens,
 ueri nam ea gratia haberi debet,
 aut ueri beneficiū hoc acceptū
 referendum est? Min. Es qui mī-
 sis, Sostrate. nam ille qui auu-
 lit, minister tantum fuit. So. A.
 Vides ne igitur, quam iniusta
 facis, dum supplicio afficis nos,
 qui ministri tantum fuimus eorū
 tum, quae Clotbo nobis impera-
 uit, et tu ipsum, dum honore pro-
 sequeris eos, qui in alienis bonis
 ueluti dispensatores quosdam se
 se gesserunt. Non enim illud dis-
 cere quisquam poterit, quod cō-
 tradicere, aut imperata detre-
 dare licitum fuerit inijs, quae cū
 omni prorsum uiac necessitate
 imperata fuerit. Min. Mulca, ὁ
 Sostrate, ὅτι alia uideas licet, mī-
 nimē secundum rationem fieri,
 si diligenter expendas. Per uno
 tamen tu ex hac quaestione hoc
 boni consequeris, quandoquidē
 non prae do solū, utrum etiā Sos-
 phista quidā esse uideris. Solue
 ipsum Mercuri, neue deinceps
 amplius puniatur. Caterum il-
 lud uide, ne et ceteros manes si-
 milia interrogare doceas.

Menippus, Philonides.

Salue atriū, domusque uel libe-
 lum meae, ut te libēs aspicio lū-
 mē circū

ei redditus. Phil. Non Meni-
 pus est canis? Non hercle alio-
 us, nisi ego forte ad Menippos
 omnis hallucinor. At quid si-
 bi uult habitus huius insolentia,
 claua & lyra, leonis exuiat?
 Meliendus tamen est. Salue
 Menippe. Unde nobis aduenis-
 sit diu est quod in urbe non ui-
 dimus. Men. Adsum te uero
 sis mortuorum e latibulis. For-
 ribusque tristium tenebrarum ni-
 gris. Manes ubi inferni ma-
 nens superis procul. Phil. O
 Hercules, clam nobis Menip-
 pus ultra functus est, reuixitque
 denuo. Men. Non, sed me ado-
 buc uiuum recepit Tarsarus.
 Phil. Quae nam causa tibi fuit
 nouae huius atque incredibilis
 uia? Menip. Iuuenta me incitas
 uit, atque audacia. Quam pro
 iuuenta haud paululum impos-
 tentior. Phil. Sis te o beate Tra-
 gica, & ab Iambis descen-
 dens, sic potius simpliciter elo-
 quere, quae nam haec uerbis, quae
 causa tibi itinertis inferni fuit,
 quum alioqui neque iucunda,
 neque delectabilis sit uia? Me-
 nippus. Res dilecte grauis
 me infernas egit ad umbras,
 Consularemanes ut uatis
 Tiresiai. Philonides. Ille,
 aequi

σε μελών. Φίλων. ὦ Μένιππος
 ὅτις ἐστὶν ὁ κύων; οὐ μέγα
 ἄλλο, εἰ μὴ ἰὺ παραβλή-
 πω Μενίππου ὄλες. τί δ' αὖ-
 τῷ βούλῃς τὸ ἀλλόκοτον τῆ
 σχήματος, πῶς καὶ λυγρὰ
 καὶ λεινὰ; προσίτω δὲ ἡ
 μὲς αὐτῷ. χαίρει ὦ Μένι-
 ππε. καὶ πῶς οὐ ἤμην ἄρξας
 πολλῶν γὰρ χρεῖων οὐ πῶ-
 νας ἐν τῇ πέλει. Μέν. Ἡ
 νεκρῶν καὶ θανάτων, καὶ σπέρ-
 του πύλαις Λιπῶν, ἐν ᾗ καὶ
 χρεῖς ἤκιστα δύνω. Φίλων. Ἰ-
 σάκλεις. ἰλλήθεις Μένιππος
 ἡμᾶς ἀποθανόντων, καὶ τῶν
 αρχῶν ἀναβιβίσκας; Μέν. οὐκ
 ἀλλ' ἐπ' ἡμῶν αἰδῶς μ'
 ἰδέσθαι. Φί. τίς δ' ἡ αἰ-
 τία σοι τῆς λαοῦ καὶ πα-
 ραδίδου ταύτης ἀποδου-
 λείας; Μένιπ. νύκτας μ' ἐπὶ
 καὶ δρᾶς τοῦ νοῦ πλῆρ.
 Φί. παῦσαι μακάρι φρα-
 γυλῶν, καὶ λίγη εὐτασί-
 πως ἀπλῶς, καταβάς ἀ-
 πὸ τῶν ἰαμβίων. τίς ἡ το-
 λή; τί σοι τῆς ἑκείνου περὶ
 αἰδέου; ἄλλως γὰρ σὺ
 ἰδέσθαι τις, οὐδὲ ἀσπᾶν
 ἢ ἰδέσθαι. Μένιπ. ὦ φίλῳ
 χρεῖ μὲν κατὰ γὰρ αἰετῶν
 δαίμων, ψυχῇ χρησόμενον δε-
 βαῖον ταρβύνας. Φί. ὅτι
 ἀλλ

ἀλλ' ὃ πάρα παῖς, οὐ γὰρ
 αὐτοῦτος ἐμὲ ἴσως ἔρραψέ-
 δας πρὸς αὐτὰς φέρονε.
 Μεν. μὴ δαυμάσῃς ὡς ἰτα-
 ρί. νυντὶ γὰρ Εὐριπίδῃ καὶ
 Ομήρῳ συγγενέμην, οὐκ
 οἶδ' ὅπως ἀνέπλησάμην τῶν
 ἱπῶν, καὶ αὐτόματά μοι τὰ
 μέτρα ἐπὶ τὸ τίμα ἔρχεται.
 ἰταρὸν ἐπὶ μοι, πῶς τὰ ὑπὲρ
 ἡμῶν, καὶ τί ποιοῦσιν ἐν
 τῇ πόλει. Φι. λαὸν δ' εἰς,
 ἀλλ' οἶα καὶ πρὸ τοῦ ἀφπά-
 λῃσιν, ὅπου κούει, τοκογλυ-
 φῶσιν, ἰβόλοσφάτῃσιν. Μεν.
 ἔδωκε καὶ λαοφάγοις.
 οὐ γὰρ ἴδασιν, οἶα ἰναγχέ-
 λαι κρύπται παρὰ τοῖς λιάνω,
 καὶ οἶα λιχνηροῦνται τὰ
 ψαγίσματα λιάνων πλε-
 σμῶν, ἃ μὲν τὸν ἰερὸν ἔ-
 λε μίαν μυχρὴν τοῦ διαφυ-
 γῶν αὐτοῦ. Φι. τί φῃς;
 διδόνται τι νῦν ὅσον τοῖς
 λιάνω ὑπὲρ τῶν ἰνδάλαι;
 Μενίππ. γὰρ διὰ καὶ πολλὰ,
 ἀλλ' οὐδ' ὅστις ἐνέστην αὐ-
 τὰ πρὸς πάντας, οὐδὲ τὰ
 ἀπὸρρητὰ ἀγαγεῖν, μὴ
 καί τις ἡμῶς γράψεται γρά-
 φῶν ἀσβεστάς ἐπὶ τῇ παλαιο-
 ραυδῶ. Φι. μὴ λαμῶς
 ὃ Μενίππ. πρὸς τοῦ Δι-
 οῦ, μὴ φθονήσῃς τῶν λόγων
 φέω

Atqui deliras, alioqui non
 hoc pacto caneres apud amia-
 cos consecratis uersibus.
 Menippus. Ne mireris amia-
 ce, nunc enim cum Euripide
 atque Homero uersatus, ne-
 scio quo facto uersibus sit im-
 plevus sum, ut muneri minime
 os sua sponte confluant. Vca-
 rum dic mihi, quo pacto res hu-
 manae hic se habent in tristit
 & quid non in urbe agerent
 Philon. Nihil noui. Sed quoniam
 atmodum prius accitabant, tra-
 piunt, peierant, fuerantur,
 usuras colligunt. Menipa-
 pus. Omiseri atque infelices.
 Nesciant enim, qualia le non
 et is rebus nuper apud inferos
 decreta sunt, qualesque forte i-
 sti sunt in diuites istos calculi,
 quos per Cerberum nullo pas-
 cto poterunt effugere. Phil.
 Quid uis? Num ne aliquid ap-
 pud inferos nostris de rebus de-
 cretum est? Menippus. Per
 Iouem, & quidem malae, uer-
 tum prodere non licet, neque
 arcana quae sunt, reuelare, ne
 quis forte nos apud Rhada-
 manthum inspicentis accuset.
 Ph. Nequaquam ὃ Μενίππε, per
 Iouem, ne inuideas sermones
 m ij amia

amico. Nam apud hominem
 vacendi ignatum, & ininitum
 præterea sacris ediffetes. M.
 Dura profecto iubes, & neutio
 quam tuta, utrum tua gratia
 eamem audendum est. Dece-
 tum est ergo, divites istos ac
 pecuniosos autum tanquā Deo
 naen servantes abstrusum. P.
 Ne prius o beate, quæ sunt deo
 creta dixeris, quàm ea percipere
 ras omnia, quæ abs te audire li-
 bentissime uelim. Quæ uideli-
 cet descensus causa fuerit, quib
 itinere dux, deinde ex ordine,
 & quæ illic uideris, & quæ aus-
 dicis omnia. Verisimile est co-
 nimte, quum res pulchras uin-
 dendi curiosus sis, eorum quæ
 uisu aut auditu digna uidebam
 aur, nihil omnino prætermis-
 se. Menip. Patendum etiam in-
 hic tibi est. Nam quid facias,
 urgente amico? Ac primum
 sanè tibi expediam, quæ res an-
 nuntium meum ad hunc descen-
 sum impuleris. Ego igitur
 quum adhuc puer essem, audie-
 remque Homerum atque Hæ-
 siodum, seditiones ac bella ca-
 uentes, non semideorum mon-
 do, sed & ipsorum iam Deon-
 rum, adhuc uero & adulce-
 ria

φίλῳ αὐδῶ. πρὶς γὰρ ἀδελ-
 τοι σινπᾶν ὅρῳς τὰτ' ἔα-
 λα, καὶ πρὶς μνημελίου.
 καὶ. χαλκίον μὲν ὑπάρ-
 ταις τὸ πῖταγμα, καὶ ἐπὶ πᾶσι
 τῇ ἀσφαλῆς, πλὴν ἀλλὰ οὐ
 γίγνεται τοιματίον. ἰδοὺ
 δὲ τοὺς πλουσίους τοῦτον
 καὶ πολυχρημάτους, καὶ τὸ
 χρυσίον κατὰ κλάστον ὑπερ-
 πλὴν Δανάλῳ φυλάττοντας.
 φι. μὴ πρὶς τοῦτον ἵππευ ὡ γὰρ
 δὲ τὰ δ' ἀσφαλῆς, πρὶν ἵνα
 να διελθῶν ἢ μάστιγ' αὐ-
 τῷ δῶκεν ἀκούσαιμι σου, ἥτις
 αἰτία σοι ᾗ καὶ ἰδὼν ἵγν-
 το, τίς δὲ ἰ ᾗ περὶ αἰς ἵγ-
 μόν, ἀδ' ἵψης αὐτὸ ἀδελ-
 τοι ἔκινεας παρ' αὐτοῖς. ἀ-
 νὴς γὰρ ἀνὰ φιλία καὶ ἵπτα
 σι, μάλιν τῶν ἀξίων δῖας
 ὡ ἀκούε παραλήπῳ. καὶ.
 ὑπεργατίον καὶ ταῦτά σοι.
 τί γὰρ αὐτὸ καὶ πᾶσι τίς, ἰ-
 πότε φίλῳ αὐτῷ βίβισται,
 καὶ δὲ πρὶς τὰ σοι δῖα μὴ πλὴν
 γούμῳ πλὴν ἱμῶν, καὶ ἰδὼν
 ἰσχυρῶν πρὶς πλὴν κατὰ φ-
 σιν. ἰγὼ γὰρ ἄχει μὲν ἰν πα-
 σὶν ὡ ἀκούειν Ομήρου καὶ
 Ηοιδῶν πολέμους καὶ τῶνας
 διαγυμνίων, οὐ μᾶλλον τῶν
 ἡμιδίων, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν
 ἡδὲ τ' ἰδὼν, ἵτι δὲ καὶ μα-
 χήνας

χάας αὐτῶν καὶ βίας καὶ
ἀρπαγὰς καὶ δίκας, καὶ πα-
τρὶν βιολάσεις, καὶ ἀδελ-
φῶν γάμους, πάντα ταῦτα
ἐγὼ μὲν ἀναμίσχην, καὶ οὐ
παύσωνται ἐκινύμενοι πρὸς
αὐτά. ἐπεὶ δὲ οἱ αὐδρας τι-
λῶν ἐρξάμενοι, πάλιν αὖ ἐν-
ταῦθα ἤκουον τῶν εἰρηνη-
φρονῶν τοῖς ποικίλοις λαλο-
ήτων, μή τι μοιχόμεν, μή τι
παισίσμεν, μή τι ἀρπάξμεν.
ὡς μεγάλη οὖν λαοδυσχέων
ἀμφιβολία, ἐκ τῆς ὅτι χρη-
σαίμεν ἑαυτοῖς. ὅτι γὰρ τὰς
δυνάμεις αὐτῶν ἐγὼ μὲν μοι-
χόμεναι, καὶ παισίσσαι πρὸς
ἀλλήλους, οἱ μὲν ὡς πρὸς πα-
τρὸν τούτων ἐγίνωσκον, οὐτ-
ὲν οὖν τοὺς νομοδίκας ταύτων-
τικτούτους παραινῶν, οἱ μὲν
ἀναιτιλῶν ἐπιλάμβανον. ἐ-
πεὶ δὲ δικέμενοι, ἰδοὺ μοι
ἐλθόντα παρὰ τοὺς λαλο-
ύμενους τούτους φιλοσόφους,
ἰσχυρίσθαι τι ἑαυτὸν καὶ
ἀνιδύναμι αὐτῷ χρυσοδαίμει,
ἐπιβούλειτο, ἑκάστινα ἰδὼν
ἀπλῶ καὶ βιβαίαν ἐπι-
δῆσαι τοῦ βίου. ταῦτα μὲν
δὲ φρονῶν πρὸς αὐτοὺς.
ἐλθόντων δ' ἑαυτὸν ὁ-
νῶν, φασί, τὸ πῦρ ἐκ τοῦ λα-
νοῦ βιασόμεν. παρὰ
γὰρ

τὰς εὐνομίας καὶ εὐγενείας, ταρπί-
νας, supplicia, praezum ex-
pulsiones, & fratrum & sororum
nuptias, hac me Heracle om-
nia bona pulchra afficiabam,
& studiose erga ea afficiebar.
Postquam uero in uitilem
aetatem peruenirem, hic les-
ges rursus iubentes audio po-
tius adprime conseruata, neque
uilelicet adulteria committere
re, neque seditiones mouere,
neque rapinas exercere. His
igitur haesitabundus consi-
derans, incertus omnino quo me pacto
gererem. Neque enim deos
unquam putavi mouendos,
aut seditiones inuicem fuisse
mouendos, nisi de his rebus p-
inde ac bonis iudicassent. Nec
que rursus legumlatores his ad-
uersa iussuros, nisi id con-
cedere existimarent. Quoniam
igitur in dubio eram, uisum
est mihi philosophos istos ad-
ire, aequae his me in manus de-
dere, rogareque uim, ut cum
que liberet, uerentem, uitaque
uiam aliquam simplicem ac
certam ostenderent. Haec igitur
cum mecum repulans ad eos ue-
nio, imprudens profecto, quod
me ex fumo (ut aiunt) in flammam
conijcerem. Apud
m m anito

enim hos maxime diligenter
 observans, summam reperi ig-
 norantiam, omniaque magis in-
 certa, adeo ut præ his illico mi-
 hi uel idiotarum uita iam su-
 rea uideretur. Alius etenim
 soli me iussit uoluptati studere,
 atque ad eum scopum uniuersum
 uitæ uersum dirigere. In eo ip-
 sam sitare esse foelicitatem. Al-
 lius rursus omnino laborare,
 corpusque sui, uigilijs, ac squalo-
 re subigere, miserè semper ad-
 fectum, contumelijsque obnoxio-
 um, assidue, Hesiodi sedulo in-
 culcans celebra illa de uirtute
 carmina, & sudorem uidelicet,
 & acliuem in uerticem mon-
 tis ascensum. Alius contem-
 nere iubet pecunias, eatumque
 possessionem indifferentem pu-
 tare. Alius contra bonas ip-
 sas etiam diuitias esse pronun-
 ciat. De mundo uero quid di-
 cam? de quo ideas, incorporeas
 substantias, atomos, & inane,
 ac talem quandam pugnantia-
 um inuicem nominis uerbam in-
 diem audiebam, et quod absurdo-
 rum omnium maxime fuit, absur-
 dissimum, de contrarijs unusquis-
 que quum diceret, inuincibiles se-
 admodum & probabiles se-
 mones

γὰρ αὐτοῖς μέγιστα δοκ-
 οῦν ὑποκρίπῃ τὴν ἀγνο-
 αὴν καὶ τὴν ἀπορίαν πλῆστα,
 ὥστε μοι τάχιστα χρυσῶν ἂ-
 κείδ' ἔξαι εἶποι τῶν ἰδιω-
 τῶν βίον. ἀμίλητα, ὁ μὲν αὖ-
 τῶν παρήνς τὸ πᾶν ἡδύτατα,
 καὶ μίνον τοῦτο ἐν παντί
 μετιέναι, τοῦτο γὰρ εἶναι τὸ
 εὐδαιμόνιον. ὁ δὲ τις ἐμπα-
 λιν, πονῶν τὰ πάντα, καὶ
 μαχόμεν, καὶ τὸ σῶμα κατα-
 ναγκάζειν, ῥυπῶντα καὶ αὐ-
 χμαδόντα, καὶ πᾶσι δυσσφι-
 γοῦντα, καὶ λοιδορῶμενον,
 σωτηρίας ὑπὲρ βλάψαν τὰ
 πάσδιμα ἱκάνει τοῦ κοί-
 λου πόρι. ὁ ἀριτὴς ἐκ καὶ
 τῶν ἰδιωτῶν, καὶ τὴν αἰτὴν
 ἀκροῦν ἀνάλασιν. ἄλλος κα-
 ταφρονῶν χρημάτων παρι-
 κλησύνειτο, καὶ ἀδικήσειον ἐν
 σθαι τὴν κτῆσιν αὐτοῦ, ὁ δὲ καὶ
 αὐτὸς πάλιν ἀγαθὸν εἶναι καὶ
 πλεονέκτην ἀπὸ πάντων. πν-
 ρὶ μὲν γὰρ εἰς ἡμῶν τί χρεὶ καὶ
 γὰρ; ἴσθι ἰδίαις καὶ ἀσώματαις
 καὶ ἀτόμους καὶ λεπτὰς, καὶ τοῖς
 τινὰ ἔχοντα νομμάτων ἰσχυρί-
 ραι παρ' αὐτῶν ἀνθρώπων ἰσχυρί-
 σθαι, καὶ τὸ πᾶσι δυνάμει
 πῶτα εἶναι, ἵτι πόρι τὸ ἰσχυρὸν
 τάτων ἵκασθαι αὐτὸν λέγειν,
 σφιδρατιώματα καὶ πικρὰ δι-

λέγουσι ὑπορίστω, ὥς τι μέτι
τῷ ὁρμῶν τὸ αὐτὸ πρᾶγμα
λέγουσι, μέτι τὸ ψυχρὸν, αὐ
τὸ ἴσον ἔχον, καὶ ταῦτα
ἀδύτα σαφῶς, ὥς ἰὺ αὐτὸ πο
τὶ ὁρμῶν τι αὐτὸ καὶ ψυχρὸν
ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ. ἀτιχρῶς ἔν
ἐκαστῷ τοῖς νυτῶν αὐτοῖς τῶ
ν ἰσίων, ἀρτί μὲν ἐπι
νόων, ἀρτί δὲ αὐτῶν νόων
ἐκαστῷ. ἔτι δὲ πολλὰ τῶ
ν ἰσίων ἀποκρίσιν. τὸς
γὰρ αὐτοὺς τεύτους ἐβρίσκον
ἐπιτηδῶν, ἐκαστῶν αὐτῶν
αὐτῶν λόγους ἐπιτηδῶν
τας. τὸς γὰρ ἐκαστῶν
παραινῶντας χερμάτων,
ἰσίων ἀπὸ ἰσίων αὐ
τῶν, καὶ πρὸ τῶν δια
φορῶν, καὶ ἐπὶ μιᾷ
παραινῶντας, καὶ πάντα
ἐκαστῶν παραινῶντας,
τὸς τι τῶν ἰσίων ἀποβα
λεμένων, αὐτῶν ἰσίων πάν
τα ἐκαστῶν, ἰσίων
τῶν ἰσίων ἀπαστας λα
τῶν, ἰσίων δὲ μὲ
ν ταῦτα προσκρῖν. ἰσίων
αὐτῶν οὐ καὶ ταῦτας αὐ
τῶν, ἔτι μᾶλλον ἰσίων
αὐτῶν, ἰσίων παραινῶ
ν, ἰσίων, ἔτι μὲν
πολλῶν ἰσίων, ἰσίων
ἐπὶ αὐτῶν διαβίβιν. αὐτῶν.

mones adferebas. ut nec ei qui
calidum, nec ei qui frigidū idem
protus esse cōsiderent, contra
quicquam hiscere potuerim, at
que id, quum tamen manifeste
cognoscerem fieri nūquam pos
se, ut eadem res calida simul fri
gidā sit. Prorsum igitur tale
quiddam mihi accidebas, quale
solet dormitiōibus, ut interdum
capite annuerem, interdum con
tra abnuerem. Præterea quod
multo erat istis absurdius, uitam
corū diligenter obseruans, com
peri eam cū ipsorum uerbis præ
ceptisq; summo opere pugnare.
Eos enim qui spernentem cen
sebant pecuniam, auidissime cō
spexi colligendis diuitijs inhae
re, de fœnore litigātes, pro mera
cede doctētes, omnia denique
nummorum gratia tolerantes.
Ii uero qui gloriā uerbis aspera
bantur, omnem uitæ suæ tra
hionem in gloriā referebant.
Voluptatem rursus omnes fœ
mē palim incessabant, clancu
lum uero ad eam solam libe
ter confluebant. Ergo hac quo
que spe frustratus magis ada
buc agere molestus tui. Ali
quantulum tamen inde memet
cōsolabar, quod und cum multis
sapiētibz & celeberrimis
m iij insio

inſpiciensq̃ eſſem, atque uenē ad
 buc ignatus oberrarem. Peruiſi
 gilanti mihi tandem, atq̃ hiſce
 de rebus mecum cogitanti, uen-
 nit in mentem, ut Babylonem
 proſectus, magorum aliquem
 ex Zoroaſtri diſcipulis ac ſuc-
 ceſſoribus conuenirem. Audie-
 bam ſiquidem eos inferni port-
 as carminibus quibuſdam ac
 myſterijs aperire, & quem li-
 buerit, illuc tuto deducere, ac
 rurſus inde reducere. Opime
 ergo me facturū p̃ueui, ſi cum
 horum quociam de deſcenſu pa-
 tiſcens, Tireſiam Beroſium cō-
 ſulerem, ab eoque perdiſcerem
 (quippe qui uates fuerit & ſapi-
 ens) quæ uita ſit optima, quæq̃
 ſapientiſſimus quiſq̃ poſſimū
 elegerit. Ac ſtatim quidem exi-
 liens qudm poteram celerit̃
 Babylonem uerſus rectā cono-
 uendi. Quò quum uenio, diuero
 ſor apud Chaldeorum quēdam
 hominem certē ſapientem, atq̃
 arte mirabilem, coma quidem
 canum, admodūq̃ promiſſa
 barba uenerabilem. Nomen au-
 tem illi fuit Miſthrobarzane,
 orans igitur obſecransq̃ uix
 exorauit, ut quauis mercedē
 uellet, in illam me uiam dedu-
 ceret. Suſcipiens uero me

αὐντίετις ἐμὶ, καὶ τὰ λήθη
 ἵτι ἀγνοῶν πρὸς ἔρχομαι,
 καὶ μοι πρὸς διαγρυπνῶ-
 τι τοῦτων ἵναια, ἰδοὺ εἰ
 βιβυλῶνα ἰδόντα, διὰ δὲ
 ναίτιν & τῶν μόνων, τῶν
 ἱερῶν τε μαδῶν καὶ δια-
 λόγων. ἕκοντο δ' αὐτῶν ἱ-
 πηδαῖς τι καὶ τιλιταῖς τι-
 σιν αὐσίαν τι τοῦ ἄλυσ-
 τῆς, καὶ κατὰ γὰρ ἰν ἄ-
 βύλονται ἀσφαλῶς, καὶ ἰπ-
 σιν αὐδὶς ἀσπίμπαρ. ἀρ-
 τος οὖν ἡγούμην εἶναι, παρὰ
 τιν & τοῦτων διαπραξάμε-
 νοι τὴν κατὰ βασιμ, ἰδόντα
 παρὰ ταυρόβιον τὸν βροῦ-
 ον, μαδῶν παρ' αὐτοῦ, ἐτι
 καύτιος καὶ σοφῆς, τίς ἐστιν
 ἡ ἀρίστη βίη, καὶ ἂν αὐτῶν
 ἰλπίσθω οὐφρεῖται. καὶ δὲ ἀνα-
 παύσας ὡς ἄχον τάχιστα,
 ταυτορ δὲ δὲ βιβυλῶν & ἰλ-
 δῶν ἦ, συγγίνεμαί τι τῶν
 χαλδαίων σοφῶν αὐδὲ καὶ
 δόξασθαι τὴν τέχνην, πε-
 λῶ μὲν τὴν ἰσχυρῶν, γίνονται
 δὲ μάλα σιμῶν καδῶν-
 σιν, τοῦτομα δὲ ὡς αὐτῶν μι-
 δροβαρζάνου. διελθὼς ἦ ἡ κα-
 δικιστῆσας, μέλις ἰτυχῶν
 παρ' αὐτοῦ ἰφ' ὅτε βούλεται
 μαδῶν καδῶν ἡσασθαι μοι δι-
 ἰδοῦ. παραλαβὼν δὲ με
 αὐτῶν,

πρῶτα, μὲν ἡμέρας ἐν-
 νία καὶ ἑκατὸν ἅμα τῇ σι-
 λῶν ἀρξάμεν. ὁ ἰλὺν, κα-
 τὰ γὰρ ἐπὶ τὸν σφράγιον, ἐν
 ἧς περισταλλομένη τὸν ἡ-
 λιον, ῥῆσιν τινα μακρὰν ἰ-
 σιλάων, ἥ ἐν σφάδρα κα-
 τέμνουσιν. ἡσπέρ γὰρ οἱ φαῦ-
 λαι τῶν ἐν τοῖς ἀγῶσι λυρῶ-
 νων, ἐπὶ ῥοχὸν τι καὶ ἀσα-
 φος ἐφ' ὅγγιτο, πλὴν ἀλλ'
 ἔρχεται τινας ἐπακαλῶσαι
 δαίμονας. μετὰ γοῦν τῶν
 ἐπακαλῶν ἑστὶν αὐτῶν πρὸς τὸ
 πρόσωπον ἀπιστίας, ἐπα-
 νία πάλιν, οὐδὲν αὖ τῶν ἀ-
 πύτων προσβλέπων. καὶ σι-
 τία μὲν ἡμῖν τὰ ἀκρίδων, αὖ
 ποτὲν δὲ γάλα, καὶ μιλί-
 κριον, καὶ τὸ τοῦ χιόου
 ῥῆμα, σὺν δὲ ὑδατὶ. ὁ ἰ-
 πὶ δὲ πίας. ἰπὶ δὲ ἄλλοις
 ἄχι δὲ περιδιαύσειας πρὸς
 μίσας νύκτας, ἐπὶ τὸν τίγριν
 τα ποταμὸν ἀγαγόν, ἐκ-
 δρεῖ τὸ με καὶ ἀπὶ μαζί, καὶ
 πορεύονται ἀφ' οὗ καὶ σὺν-
 λη καὶ ἄλλοις πλάσιον. ἅμα
 αὖ τῶν ἐπακαλῶν ἐκείνῳ πα-
 τονδρῶσαι. ὅτε ἰδὼν με κα-
 ταμαγδύσας, αὖ παρὶ τῶν
 ἵνα μὴ βλαπήμιον ὑπὸ τῶν
 φαντασμάτων, ἐπακούει
 τῶν οἰκίων, ὡς ἄχρη αἰσπε-
 λιστοί.

uir, primum quidem dies non
 ueni ac uiginti cum luna sin-
 mul incipiens abluie ad Euxi-
 phraem, mane solem Orientem
 sem uersus perducens, ac sermo-
 nem quempiam longum misce-
 sitans, quem non admodum
 exaudiebam. Nam (quod in
 certamine praecones incipi so-
 lens) uolubile quiddam atque
 incertum proferobat, nisi quod
 quosdam uisus est inuocare dae-
 mones. Post illam igitur incan-
 tationem ter mihi in uultum
 spuens deducie rursus, oculos
 nusquam in obuiam quēquam
 deflectens. Et cibus quidem
 nobis glandes erant, potus au-
 tem lac atque mulsum, &
 Choaspi lymphæ, lectus uero
 in herba sub dio fuit. Ad
 postquam iam preparati sa-
 tis hac diata sumus, medio non
 die silentio ad Tigridem me-
 fluium ducens, purgauit sin-
 mul, atque abstersit, factque
 lustrauit ac squilla, cum plu-
 ribus itidem alijs, & magis
 cum simul illud carmen sub-
 murmurans, deinde totum me
 iam incantans, ac me d' spec-
 tris lederet, circumiens, reo-
 ducia domum, ita ut erant, scio

procanem, ac reliqua noctis
 parte navigationi nos praes-
 parauimus. Ipse igitur mas-
 gicam quandam uestem indu-
 it, Medorum uestis ut pluri-
 mum similem, ac me quidem
 his quae uides, ornaui, claua uis
 deliecte, leonis exuijs, atque in-
 super tyra. Iussit praeterea in no-
 men si quis me roget, Menip-
 pum quidem ne dicerem, sed
 Herculem aut Ulysssem aut Or-
 pheum. Philonides. Quid ita o
 Menippe? neque enim causam
 aut habitus, aut nominis in te la-
 tigo. Menippus. Siqui per spem
 eum id quidem est, ac neutis
 quam arcanum. Nam hi qui
 ante nos ad inferos olim ueni
 descenderant, putauit si me
 hic assimularet, fore ut facili-
 us Aeaci custodias fallerem,
 atque nullo prohibente transi-
 rem, utpote notior tragico ad-
 modum illo cultu emissus.
 Iam igitur dies apparet,
 quum nos ad flumen ingres-
 si in recessum incumbimus.
 Parata siquidem ab illo fusa-
 rant, cymba, sacrificia,
 malsa, & in id mysterium deo-
 nique quibuscunque opus es-
 set. Imponentes ergo omnia

praeparauimus.

δίστα, καὶ τὸ λοιπὸν ἀμ-
 φιπλοῦν, ἵχμεθ'. αὐτοὶ δ'
 οὖν μαγικὸν τιν' ἰδυ-
 κλῶν, τὰ πολλὰ ἰοικυῖαν τῇ
 μηδικῇ, ἐμὶ δὲ ταυτοῖσι φε-
 ρον ἐνδοκούς· ἦν πῆλιν καὶ
 τῇ λιοντῇ, καὶ πρόστι τῇ
 λύρῃ, καὶ παρικλυδούσῃ,
 ἥν τις ἐρετάει τοῦ νομῆα. Μὲν
 νιππὺν μὲν μὲν λέγειν, ἡ γὰρ
 κλῖα δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς ὁ Ὀρ-
 φῖα. Φι. ὥς δὲ τί τοῦτο
 Μενίππει; οὐ γὰρ σιωπῇ
 κλῖν αἰτίαν οὐτι τοῦ σχήμα-
 τος, οὐτι τῶν ἐνομήτων.
 Μέν. καὶ μὲν πρὸς ἀκλόν γε
 τοῦτο, καὶ ὅτι παντελῶς ἀπέρ-
 ρητον. ἐπεὶ γὰρ οὐτε πρὸ ὁ-
 μῶν ἴδωτοσ' ὅτι ἔδωκεν ἑαυ-
 τὸν ὁδῶν, ἵγαστο, ἵμιν ἀπα-
 κέσειν αὐτοῖς, ῥα δὲ αὖτε
 κλῖν τοῦ δακτύλου φρεσὶν δὲ
 λαλῶν, ἢ ἀκλυτὸς περὶ
 δῶν, ἄτι σιωπῇ τὸ φρεσὶν φε-
 ρικῶς μάλα παραπινυμέν-
 νον ὑπὸ τοῦ σχήματος. ἢ δὲ
 δ' ἐν ὑπὸ φανερῇ ἡμῖν, καὶ
 λατρυδόντος ὑπὸ τὴν πει-
 κλῶν, πρὸς ἀναγωγὴν ἐγγι-
 νῆα. παρὰ τοῦ δακτύλου δ' αὖ-
 τῇ ἢ οὐκ ἔστι; ἢ ὁδῶν ἢ μὲν
 λικρῶν, καὶ ἄλλα ὅσα πρὸς
 κλῖν τελετῶν χρέσιμα. ἵμ-
 βαλέμεθ' οὖν ἀπαντα τὰ
 παρ-

παρθενία καὶ μελὴν, εὐτὼ δὲ
καὶ αὐτοὶ βαίνοντες ἀχνύ-
μενοι, θαλδρὸν κατὰ δάκρυ
χέοντες. καὶ μίχελόν τι-
το ὑπερδριμάειν τῷ πο-
ταμῷ. ὅτα δ' ὄντο πλαύσα-
μεν ἐς τὸ ἴλ. καὶ πλὴν λίμ-
νης, ἐς ἣν ἡ ἀφρότης ἀφαι-
νέται. πρὸς αὐτὸν δὲ καὶ
ταύτην, ἀφικνούμεθα ἐς τι-
χάριον ἱερὸν καὶ ἡρώδεω,
καὶ αὐτὸν. ὅν δ' ἀποβα-
ντες, ὕδατο δὲ ἡ μεμβραῖς
καὶ βόδρον τι ὠρεξάμεθα, καὶ
τὰ μύλα ἰσχυράμεν, καὶ
τὸ αἶμα πρὸς τὸν βόδρον ἰ-
σχυράμεν. ἡ δὲ μά. ἡ
τοῦτο δὲ δὲ καὶ καὶ μελὴν ἰ-
χυν, οὐκ ἔτ' ὑπάρχει τῇ φ-
νῇ, παμμίχιδος δὲ ὡς οἷοι
τι τῷ ἀσκαρῶν, ἀκίμε-
νός τι ἰμὺν πάντας ἐπιβα-
ντες, καὶ ποινὰς καὶ ἔριμους,
καὶ συχάνικα, καὶ αἰ-
παντὴν πρὸς φόνον, παρ-
μυγνὺς αἶμα βαρβαρικά τι-
να καὶ ἄσκημα ἐνέματα καὶ
πολυσύλλαβα. αὐτὸς ὅν παῦ-
τα ἰκάναι ἰσαλῶντες, καὶ ὑπὸ
τῷ ἰσχυρῷ τῷ δὲ καὶ ἀνδρ-
φύοντες, καὶ ὅτι καὶ τῷ ἰσχυ-
ρῷ πρὸς τὸν ἰσχυρὸν, καὶ τὸ
πρῶτον ὑπερδριμάειν τῷ
καὶ σκυδρῶν, ἰδὲ καὶ

præparata, ita iam & ipsi
Ingredimur tristes, lachry-
misque implemur obortis. At-
que aliquantisper quidem in
fluvio ferimur, deinde in syle-
uam delati sumus, ac lacum
quendam, in quem Euphras-
tes conditur. Tum hoc quod
que transmissio, in regionem
quandam peruenimus so-
lam, syluosam atque opaci-
cam, in quam descendentes
(praibus ucto Mithrobato-
xanes) & puteum effodia-
mus, & oues iugulamus, &
foueam sanguine conspergia-
mus. At magus interim ace-
censam faciem tenens, haud
amplius iam summissio murmu-
re, sed uoce quadam pœterat ma-
xima clamitans, demones si-
mul omnes corruccat, Pœnas,
Britanyes, Hecaten nocturna-
nam, excelsamque Prosero-
pinam, simulque polygyl-
la quadam nomina barba-
ra atque ignota commiscet.
Statim ergo temere omnia,
& rimas ex carmine so-
luti ducere, ac porro Cera-
beri latratus audiri, & iam
res planè tristes fuisse ac mœsta.
Vmbra

Imbratium ac simius rex in his
 sedibus Orcus. Ac protinus
 nus quidem inferorum pascor
 bare plectaque, lacus Pytia
 phlegethon, ac Plutonis tero
 gia. Tum per illum descenda
 dentes hiatum, Rhadamanta
 abum propemodum meum tepe
 ritinus exinctum. Ac Cerberus
 tus primum quidem latrabat,
 commouitque sese. Ac quum
 ego lyram celerrime correpta
 m pulsaessem, caneu statim
 sopitus, obdormiui, deinde pro
 stequa ad lacum uenimus,
 pascere ferè non licuit. Iam co
 nim opussum erat nauigium,
 & ciulatu cerè plenum. Vula
 perati quippe in eo nauigabant
 omnes, hic femur, ille caput,
 alius alio quopiam membro lu
 xatus, usque adeo, ut multi
 cerè ex bello quopiam adesse
 uiderentur. Ac optimus Chao
 ron, quum leonis uideret exuias,
 esse me ratus Herculem, rece
 pit, etansque uexu libens, eum
 exeuuibus quoq; nobis mōstra
 uit semitam. Sed quoniam iam
 erat in tenebris, praece
 dit quidem Mithrobarzanes, ego
 autem à sergo. continuus illi
 comes adbaeco, quoad in pra
 eam maximam peruenimus
 αἴθρα

δ' ὑπὸ ῥόδῳ αὐτῶν ἀνέμῳ
 αἰδουμένῳ. καταφαίνονται γάρ
 ἅλα τὰ πλάκα, καὶ ὁ λί
 μνη καὶ ὁ πυριφλεγίδων,
 καὶ τοῦ Πλούτωνος τὰ βα
 σίλεια. καταδύντες δ' ἐ
 μως διὰ τὸ χάσμα, τὴν
 μὲν Ραδάμανθον διδρυμὴ
 τινὸν ὥτα μικρὴν δ' αὖ ὑπὲρ τῆ
 δ' εὐς. ὁ δὲ λυγρότερος ὑλά
 τει μὲν τοι, καὶ παρὶν
 σι. ταχὺ δέ μου λυβέσσοι
 τὴν ὁδόν, παραχρῆμα καὶ
 μέγα ὑπὲρ τοῦ μέλου. ἐπεὶ
 δὲ πρὸς τὴν λίμνην ἤλθο
 μην, μικρὴ μὲν οὐδ' ἐπὶ
 ὁδοῦ μὲν. ὡς γὰρ ἔδωκε πλῆθος
 τὸ πορδμῶν, καὶ οἰμωγῶν
 ἀνάπληρον, φρουραῖα δὲ
 πάντες ἐπὶ πλῆθος. ὁ μὲν τὸ
 σκέλος, ὁ δὲ τὴν κεφαλὴν, ὁ
 ἄλλος τι σωτὴρ φερμένῳ,
 ἡμεῖς δὲ καὶ ἡ τέρας πολλὰ
 παρὲν ἔσθ. ὁ μὲν δ' ὅν ἐβλά
 τει Χάρων, ὥς ἴδῃ τὴν λίσ
 τὴν, εἰσὶν ἡμεῖς τ' ἡρεκλῆα ἄ
 να δὲ δ' ἐξάσθαι καὶ διὰ πύ
 λους τι ἄσμενος, καὶ ἀποβῆ
 σι διδοῦμαι τὴν ἀφαιρῶ.
 ἐπεὶ ὃ ἤμην ἐν τῷ σκότῳ, προ
 ῖα μὲν ὁ μιδροβαρζάνης, ἀπὸ
 μέλου δ' ἐγὼ καταπνὴν ἰχθυ
 οῦ αὐτοῦ, ὡς πρὸς λαμῶ
 να μίγιστον ἀφ' ἡμέτερον αἴ
 σθη

ἀσφodelοῦ καταφύτον, ἰνδα
 δὲ περιπίπτοντες ἡμᾶς τι-
 φρυγῶν τῶν νεκρῶν αἰσιν αἰ-
 λυαὶ ἰλίγον δὲ προϊόντες,
 παρυγχεμένους πρὸς τὸ τοῦ
 Μίνο δικαστήριον. ἰτύχα-
 ν δὲ ὁ μὲν ἐπὶ δρόνον τινὸς
 ὑφ' αὐτοῦ καθήμενος. παρ-
 τέκασαν δὲ αὐτῷ πικρὰ
 καὶ ἀλγότερα, καὶ ὀρινύεις.
 ἰτίρουν δὲ προϊόντες πελ-
 ασί τινος ἰφίξυς ἀλύσει μα-
 κρᾷ διελιμένοι. ἰλίγοντες δὲ
 αἰνέμοι καὶ περισσεύοντες,
 καὶ τελευτῶναι, καὶ λείαντες,
 καὶ συνεφεσπάζειν, καὶ τοιοῦ-
 τ' ὁμιλῶν τῶν πάντων ἡν-
 κέτωρ ἐν τῷ βίῳ. χυρὶς δὲ
 ὅτι πλούσιος καὶ τελεολύ-
 φη προϊόντων, ἡ χυρὶς, ἡ προ-
 γάγοντες, καὶ πεδωκοί, καὶ
 ἐν ἡμέρᾳ αὐτῶν καὶ ἡμέ-
 ρα διέλασσαν ἐπὶ ἡμέρᾳ.
 ἰφίξυτες αὖ ἡμᾶς, ἰφί-
 μλε τι τὰ γυνέμενα, καὶ ὁ-
 κούμενα τῶν ἀπολογουμέ-
 νων. κατηγύροισιν δὲ αὐτῶν
 ἡμεῖς τινος καὶ παρὰ δόξαι
 ἰτίρουν. οἱ τινος ἰτίρουν πρὸ
 αἰσῶν; μὴ γὰρ ἰφίξυς καὶ τῶ-
 τε αἰσῶν. Μίνος π. ἰδὲ αὖ τοῦ
 ταῖσιν τὰς πρὸς τὸ ἡλίον ἀ-
 ποτιμυμμένας σκιάς ἀπὸ τῶ
 σματόν; οἱ. πάντων μὲν αὖ.
 Μίνος,

asphodelo confusum, ubi cere-
 æ circumfusa undique more
 uotum stridulis nos sequuntur
 ut umbrae. Tum paulo proce-
 dentes longius, ad ipsum Mi-
 nois tribunal accessimus. Es-
 tas ipse quidem in solio foras
 quodam sublimis sedens. Astas
 hanc aulam illi Pona, Torson
 res, mali Genij, Furia. Ex ala-
 ecta parte plurimi quidam ado-
 ducti sunt ex ordine longa sua
 ne uincti. Dicebantur autem
 adulteri, lenones, mæchi, ho-
 micida, adulasores, sycophan-
 ta, ac talis hominum turba quod
 uis in uita patrantium. Scoro-
 sum autem diuites ac fœnerato-
 res prodibant, pallidi, uentris
 costi ac podagrici, quorum quise-
 que trabe uinctus erat, ferri
 pondere duorum talentorum
 imposito. Nos igitur astantes,
 & quæ sunt omnia conspici-
 mus. & quæ dicuntur, ausculta-
 uimus. Accusant autem noui
 quidam atque admirabiles rheo-
 tores. Phi. Quinam ergo hi,
 per Iouem, sunt, ac ne isthuc
 quidem, te pigeas dicere. Δέο-
 nippus. Umbras ne unquam
 istas nosti, quæ opposita soli
 reddant corpora i Philon.
 Quinno quidem igitur.

Μίνος

Menippus . Hæc nos igitur
 quum primum functi uitæ su-
 mus, accusant, testantur, ac
 que redarguunt, quicquid in ui-
 ta peccauimus . Et sanè quæ-
 dam ex his digna admodum fi-
 de uidentur, utpote nobiscum
 uersatæ semper, nostrisque nusa-
 quam digressæ corporibus .
 Minos igitur curiosè quemlibet
 examinandus, impiorum re-
 legabat in cœtum, pœnas ibi
 sceleribus suis dignas luitu-
 rum . In hos præcipuè tamen
 incenditur, quæ opes dum ui-
 uerent, ac dignitates inflau-
 erant, quique ætiori se fere ex-
 pectabant, nimirum breui pe-
 rituram eorum superbiam su-
 stinere decessituros, quippe qui
 non meminissent mortales ipsi
 quum sint, sese bona quoque
 mortalia consequutos . Ac
 nunc splendida illa exuti oma-
 nia, diuitias, inquam, genus,
 munia, nudi ac uultu demiso
 so steterunt, tanquam somnia-
 um quoddam, humanam hanc
 felicitatem recogitantes, adeo
 ut hæc dum conspicaret nimis
 quam delectatus fuerim . Et si
 quem eorum forte agnoueram,
 accedens quicquid aliquo modo
 sub-

μῆτι· αὐτὰ τίνων ἰσθίδας
 ἀποδιδόνειν, καταγορεύει
 τι, καὶ καταμαρτυροῖσι καὶ
 διελίγχει τὰ πεπραγμένα
 ἡμῶν παρὰ τὸν βίον, καὶ σφί-
 δρα τίνος αὐτῶν ἀξίειται
 δεικνύειν, ἅτι αἱ σωῦσαι,
 καὶ μαδίεστι ἀριτὰ μὲν
 τῶν σωμάτων . ἡ δ' αὖ οὐκ ἔ-
 νει ἐπιμυλῶς ἐξέταζον ἀπὸ
 πίμπου ἡσασιν ἐν τὸν τῶν
 ἀσιβῶν χῶρον, δίκῃ οὐκ ἔ-
 λοντα διατ' ἀξίαν τῶν τιτῶν
 μὲν ὡν, καὶ μάστιγ' αἰνὰ
 νομ' ἡπ' ἵτο τῶν ἐπὶ πλούτοις
 τι καὶ ἀρχαῖς τιτυφόμενων,
 καὶ μονοτῆ καὶ περισπω-
 δαι πόρι μὲν ὄντων . τίω τε
 ἐλιγοχρήνιον ἀλασθείαν αὐ-
 τῶν, καὶ τίω ὑπερβολὴν μὴ
 σατ' ἰδμεν, καὶ ὅτι μὴ
 μίμῃτε, δύνατοί τε ἵν' ἐν
 αὐτοῖς, καὶ δύνατ' ἐκ γὰρ
 τιτυχεῖν ἐν ἐν . οἱ δ' ἀποδυ-
 σάμενοι τὰ λαμπρὰ ἡσάν
 πάντα, πλούτους λίγῃ καὶ
 γίνε, καὶ δωκατῆς, γυμνῇ
 κατὰ νηδυκίτις, παρ' ἑαυ-
 τῶν, ὡς π' ἔτινα ὄνειρον αὐ-
 τῶν παρ' ἑμῶν τίω παρ' ἑμῶν
 οὐδ' αἰμὸν ἔχον . ὥστε ἔγνω-
 τῶν ὅρων, ὑπερβαίνοντες καὶ
 τινὰ γινώσκοντες αὐτ', πρὸς
 ὅν αὐτὸν οὐκ ἔστιν ὑπερβαίνον
 σκῆμα

ὁπλῶν, διὸ· ἐν πάρα ᾗ βίον,
 καὶ ἡλίκον ἐφύσκει τι, ἡνί-
 κα πολλὰ μὲν ἰωδὺν ὅπῃ τῷ
 πρὸς ὕμῳ παρυσήκεσαν,
 τῷ πρὸς δὲ αὐτῷ πόριμί-
 νοντο· ὡδὸν μὲν οὖν τι καὶ ἂν
 πεπλοῖσθαι πρὸς τῶν οἰκί-
 τῶν. ὁ δὲ μόγις αὖ ποτι ἄ-
 νατάλας αὐτῶν πορφυροῦς
 τις, ἢ πόριχρος· ἢ διακρί-
 κη, σὺν δαίμονας ὥστε καὶ
 μακαρίους ἀποφαίνων τοὺς
 προσευπύοντες, ἢ τὸ τῷ
 ἢ πῶς διεξίεν πρὸς τῶν δόκ-
 καταφιλῶν. ἐκ αὐτοὶ μὲν οὖν
 ἡνῶντο ἀκούοντο. τῷ ᾗ μί-
 ναι μία τις καὶ πρὸς χάριν
 ἰδικάσθαι δίκην. τὸν γὰρ τοι
 σκυλιώτῳ Διονύσιον, πολ-
 λὰ καὶ αὐσίῳ ὑπὸ τι δῶ-
 ν· κατηγερενδύοντα, καὶ ὑ-
 πὸ τῷ τοῦ καταμαρτυρε-
 νύοντα, παρὶ λδὼν Ἀρίστιπ-
 π· ὁ λυρὶ καὶ (ἀγασσι δ᾽
 αὐτῶν ἐν τιμῇ, καὶ δυνάται
 ῥήγιστον ἐν τοῖς κατὰ) μι-
 κα δὲ τῇ χιμαίρᾳ προσ-
 διδύοντα, παρὶ λυσι τῷ κα-
 ταδίκης, λίγῳ πολλοῖς αὐ-
 τῶν τῶν πεπλοῖσθαι μὲν
 πρὸς ἀργύριον γαστρίᾳ δι-
 ξύον. ἀποσταύοντο ἢ ἡμῶν τῷ
 διακτερίν πρὸς κακασθέν
 ἀφενέμειδαν. ἐκ δὲ δὲ ὡ φέρε
 πηλὸν

submonui, qualis in uita fuerat, quanto per eque fuerat ino
flatus, cum quum plurimi
mane fores eius obsidentes,
puli in eam exclusique d
fumulis, illius expectabant
egressum. At ipse uix
tandem illis exoricens, pu
nicas, aureas aut uersa
color, foalices ac beatos se
faciunt saluantes. puta
bas, si pecus dexteram ue
porrigens, permitteres os
sculandam. Illi uero audie
ntes ista moleste ferebant.
At Minos quiddam etiam
iudicauit in gratiam. Quipa
pe Dionysium Siciliae ty
rannum, multis & atroci
bus criminibus & d Dione
accusatum, & graui Stoi
corum testimonio conuic
tum, Cyrenaeus Aristhi
pus interueniens (Nam
illum ualde suscipiunt in
feri, eiusque plurimum ibi ua
let auctoritas) ferme iam
Chimara alligatum absol
uit d poena, asserens illum etia
diorum nonnullos obui iuu
isse pecunia. Tum nos d tribuna
li discedentes, ad supplicij lo
cum peruenimus. Vbi amice
multa

multa & miserranda audire si-
mul, ac spectare licuit. Nam
simul ac flagrorum sonus au-
ditur, & ciuium hominum in
igne flagrantium, tum tora
& tormentis, casena, Cretica
tus lacet, & Chimæra dis-
leniat, crucianusque pariter
omnes, captiui, reges, præ-
fecti, pauperes, mendici, di-
uites, & iam scelerum omnes
pœnitebat. Est quosdam quia
demonum, dum intuemur, ag-
nouimus, uidelicet qui nuper è
uita discesserant. Hi se
prudenter tum occultebant, non
sed et subtrahere aspectui,
aut si nos aliquando respicie-
bant, id seruiliter admodum
abiectionis faciebant, atque hi
quidem quam olim putas, onca
vosi fuisse in uita. Hi pau-
peribus malorum dimidium re-
mittebatur, & quoniam inter quos
uissent, denuo reprecabantur ad
pœnitentiam. Sed illa quoque quæ fa-
bulis feruntur, asperi, Ixionem,
Sisyphum, Phrygiūque gra-
uiter affectum Tantalem, ge-
nitumque terræ Tityum, Di-
boni, quantum Integrum straa-
us agrum occupabat. Hos
tandem prætereuntes, in cam-
pum uenimus Acherusium,

inacti

πολλὰ καὶ ἰλιανὰ ἡμῶν ἀν-
ταίτι καὶ ἰδόν. ματίην
τι γὰρ ἰμοῦ ψέφ' ἐκούσι,
καὶ ἰομῶν τῶν ἐπὶ τοῦ πυ-
ρὸς ἐπὶ μέρους, καὶ τριβλαὶ
καὶ λυφάνες καὶ ῥοχοί, καὶ
ἡ χίμαιρα ὄν παρὰ τῇ, καὶ ἡ
λύκρηρ' ἰδ' ἀρδαντῇ. ἡμε-
λίστοντό τι ἅμα πάντες, βα-
σιλεῖς, δούλοι, σαρβάπαι, πινι-
τὸν, πλάσιοι, πτωχοί, καὶ με-
τίμωλε πάντι τῶν τιτσημα-
μέλων. ἴσως δὲ αὐτῶν καὶ
ἰγνυρίσκα μὲρ ἰδόντες, ἐπι-
σοὶ ἦσαν τῶν ἰναγχ' ἐπι-
λουτῆκῶν. οἱ δὲ ἰνικαλὺ-
πῶντο, καὶ ἀπὸ τριφόντο. ἡ
δὲ καὶ προσβλέπειτο, μάλα
δολοπρῆπτις τι καὶ λυλαπ-
τινὴν. καὶ ταῦτα πάντες
ἐκράς ἴντες, καὶ ὑποδρόσας
παρὰ τὸν βίον. τοῖς μὲν τοῖ
πίνεσιν ἡμῖν ἴκατα τῶν ἡμε-
κῶν ἰδ' ἰδοῖτο, καὶ λυλαπ-
μῶντι πάλιν ἰκασόντο. ἡ
μὲν λυλαπῆτα ἴδον τὰ μυθώ-
δου, τὸν Ἰξίωνα, καὶ τὸν Σίσυ-
φον, καὶ τὸν φρόνα Τάντα-
λον χαλιπῶν ἰχνηλα, καὶ τὸν
γενετὴν Τίτυον, ἡμέτερος ἰ-
σο. ἡμεῖς γὰρ τέκον ἰπ-
χωρ' ἀγροῦ. διηλδόντες δὲ
καὶ τούτους, ὅν τὸ πιδίον ἰσ-
βάλλομεν, τὸ ἀχρῶν σιόν,

ἀντι-

ὁρίσασθαι τι αὐτῶν τοὺς
ἑμιδίουις τι καὶ τὰς ἀντι-
τας, καὶ τὴν ἄλλων ἑμίων
τῶν νεκρῶν κατὰ ἴδυσιν καὶ
φύλας διατεμένους, τοὺς μὲν
παλαιούς τινας καὶ ἀντι-
ῆτας, καὶ ὡς φησὶν Ὀμη-
ρος, ἀμύμονας. τὸς δὲ νεα-
λῶς καὶ εὐνοήτους, καὶ
μάλιστα τοὺς αἰγυπτίων αὐ-
τοὺς διὰ τὸ πολυαρκεῖν τῆς
ταρχίας, τὸ μὲν τὴν διαγ-
νήσαντα ἱερατὸν, οὐ πάντι
ὡς ῥέδουσιν. ἀπαντὲς γὰρ ἀ-
νιχνῶς ἀλλήλοις γίνονται ἑ-
μίοι, τῶν ἑτέρων γυμνα-
σίων, πλὴν μάλιστα καὶ διὰ
πολλοῦ ἀναδιωρισθέντες αὐ-
τοὺς ἰγνύσασθαι. ἱκανοὶ
δ' ἐπ' ἀλλήλοις ἀμύμονες καὶ
ἄσκητοι, καὶ οὐδὲν ἔστι τῶν
παρ' ἡμῶν ἑσπερίων φυλάττον-
τες, ὥστε πολλῶν ἐν ταῖς
ἐκκλησίαις λαμάνων, καὶ παύ-
σιν ἑμίων, φερέειν τι καὶ διὰ
ἑσπερίων δ' ἀντιτάτων, καὶ γυμνῶς
τοὺς ἰδόντας προσκινέσθαι,
ἐπὶ τῶν πρὸς ἑαυτοὺς, ὡς τινὲς
διακρίνεται τὸν ὁρίσασθαι ἁ-
πλῶς καὶ Νίρειος, ὃς τὸ μὲν
τῶν ἱερῶν ἀπὸ τῶν παλαιῶν βα-
σιλέων, ὃς Πυρρίων τὴν μάχην
ἀπὸ τῶν Ἀγαμέμνωνος. ἔ-
στιν γὰρ ἔστι τῶν παλαιῶν
γυναι-

inuicimūsq; ibi semideos,
heroidasq; & aliam simul
mortuorum turbam, in gene-
res tribusq; dispositam, alios
quidem uetulos quosdam ac
marcidos, atque (ut Homere-
tus ait) euanidos, alios uero
iuuenciles & integros, & hoc
potissimum ob illam condi-
di efficaciam Aegyptios.
Verum dignoscere quemlibet
haud proclive fuit, adeo
nudati ossibus omnes erant
inuicem simillimi, nisi quod
uix eandem eos diu intendentes
agnouimus. Qui ppe cono-
ferri consuebant obscuro ac
que ignobiles, nullumque sero
uantes amplius pristinae for-
mae uestigiū. Cum igitur
multi simul offci cōsisterent,
inuicem omnino similes, qui
terrificum quiddam per can-
uos oculorum orbis transpa-
cerent, dentesque nudos os-
tenderent, basitabant ceteri
ē mecum, quoniam signo
Thersitem & Nireo illo for-
moso discernere, aut men-
dicum Irum & Phaeacum
roge, aut Pyrrhianum coquum
ab Agamemnone. Ni-
hil enim amplius ueterum
iudic-

& descēdens d' crepidis, pau-
 per atq; humilis obambulat,
 haud amplius Agamemnon
 ille Atreo prognatus, aut
 Oreo Menœcci filius, sed
 Polus filius Chariclei Sumi-
 ensis, aut Satyrus filius Theo-
 gisonis Marathonijs. Sic se
 mortalium res habent, quæ ad
 modum mihi tum spectati ui-
 debatur. Phil. Dic mihi Men-
 nippe, isli qui magnificos alo-
 tosq; tumulos habet super ter-
 ram, & columnas, imagines,
 titulos, nihil one sunt apud in-
 feros plebeiis quibuscumlibet um-
 bris honoratior est Menippus.
 Nugari tu quidem nō, nam si
 uidisses Mausolū, Cærem
 illum dico pyramide celebrē,
 scire scio, nunquam ridere de-
 sisses, ita in antrum quodo-
 dam absconditum despectum ab-
 iectus est, in reliqua mortuorū
 eum turba delitescens. Hoc
 tantum cōmodi mihi uidetur
 ex monumento referre, quod
 imposito tanto pondere la-
 borat magis, & premitur.
 Nam quum Acacus, o amia-
 ce, locum cuique meretur, dat
 autem cui plurimum haud
 amplius pedem, necesse est

con-

καὶ καταβὰς ἀπὸ τῶν ἱμῶν
 τῶν πτωχῶν καὶ ταπεινῶν ἀ-
 εἰρχεται, οὐκ ἔστι Ἀγαμέμ-
 νων ἢ Ἀτρείου. οὐδὲ Κριωνί-
 δου υἱός, ἀλλὰ Πόλου τοῦ
 Σαμίου υἱός, ἀλλὰ Πόλου τοῦ
 Σαμίου υἱός, οὐκ ἔστι Θεο-
 γίσωνος υἱός, ἀλλὰ Σατύρου
 τοῦ Μαραθῶνος υἱός. οὕτως
 καὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων πρά-
 γματα ὅσων, ὥς τέ τι μοι ἐ-
 γίνετο ἰδεῖν. Φιλ. εἰς μὴ
 ὁ Μένιππος, οἱ δὲ τὸς πλου-
 τίας τοὺς καὶ ὑψηλοὺς τά-
 φους ἔχοντες ὑπὲρ γῆς, καὶ τί-
 λας καὶ στήλας καὶ ὀπυγράμ-
 ματα, ὅθεν τιμωτόροι παρ
 αὐτοῖς εἰσι τῶν ἰδιωτῶν τι-
 κτῶν. Μεν. λαρεῖς ὦ εἰς. ὁ
 γὰρ ἰδὼν τὸν Μανσολὸν
 αὐτὸν, λίγη δὲ τὸν κακόν, ἴσθι
 ἢ τὸ τάφος περιβέβητον, οὐκ
 ἔστι, ἔτι ἢν αὐτὸν πάντων γιγνώ-
 στω ταπεινῶς ἱστῶντο καὶ
 γὰρ οὕτως, λαοδάνειον
 τῶν λατῶν ἄλφειον τῶν τιμῶν
 ἐμοὶ δακόν, τοσούτον ἀπὸ
 λαόνων τὸ μνύματι, παρ
 ἴσθιν ἱεραίνοντο ταλαιπώτων
 ἀχθῶν ἐπικλήματι. ἰσθ-
 παν γὰρ ὦ ἱταῖροι δὲ Δακίον
 ἀπομύρῃσι ἰσθῶν τὸν τί-
 πον, δίδωσι δὲ τὸ μέγιστον
 ἐν πλείον πωδῆς, ἀνάγκη

σπ-

contentum decumbere, festoque ad loci modum contrahere. *Ne uchementius multo risisses opinor, si reges hosce nostros, satrapasq; uidisses apud eos mendicantes, & aut falsamenta uendentes, aut primas ipsas literas urgentis inopia profectus, & quem admodum contumelijs & quouls afficiantur, atque in faciem cadantur, perinde atq; uilissima mancipia. Itaque Philippum Macedonem conspicatus, continere me cetera non potui, ostensus est mihi in angulo quodam, dontritos calceos mercede reu-jarciens. Quin alios praeterea multos erat uidere mendicantes intriujs, Xerxes uidelicet, Darios, ac Polycrates. Philon. Admiranda narras ista deon-gibus, penique incredibilia. Socrates autem quid facie ac Diogenes. & si quis est sapientum alius? Menippus. Socrates profecto etiam ibi obuersatur, omnesque redarguis, uersantur autem cum illo Palamedes, Ulysses & Nestor, & si quis alius loquax mortuus.*

Adhuc equidem inflata
 sunt illi, & intumescunt ex
 hausto ueneno crura. **¶**
 optimus Diogenes Sardas
 napalo uicinus Assyrio, **¶**
 daë Phrygio, atque alijs in
 cet pluribus ex isto totum sum
 pmosorum numero manet,
 quos quum ciulantes audis,
 ueteris fortune magnitudi
 nem recogitantes, & rides
 & delectatur, ac supinus
 cubans, ut plurimum cano
 ras, aspera nimis atque ina
 iucunda uoce illorum ciulan
 tus obscurans, adeo ut id an
 grē ferentes, nec Diogenem
 ferre ualentes, de mutanda
 sede deliberent. **¶** Phil. De his
 iam satis quidem, ceterum
 quodnam illud decretum est,
 quod initio dixerat aduersus
 diuites esse sancitum. **¶** M. Beo
 ne admones. nescio enim quo
 pacto, quum hac de re dicere
 proposuissem, ab instituto
 sermone procul aberrauim.
 Dum igitur ibi uersabar,
 magistratus concionem ad
 uocauerunt, his uidelicet de
 rebus, quæ in commune con
 ducerent. Conspiciens ergo
 multos concurrere, cōmiscens
 me ipsum motui, & iam uix
 ἔτι μὲν τῶν ἐπιφύωντων αὐ
 τῷ καὶ διωδὶκα ἐν ᾧ φαρ
 μακιστοίαις τὰ ἐκείνη. ἰδὲ
 βιάτιτ' ὁ Διογῆνης παρὰ
 καὶ μὴν παρὰ λανθάνων τῷ
 αἰσούρι, καὶ Μίδα τῷ φρυ
 γί, καὶ ἄλλοις τισὶ τῶν πε
 λυτῶν. ἀκούων δὲ οἰμυ
 ζήτων αὐτῶν, καὶ τίς πα
 λαὶν τύχην αἰσάμενον μέ
 νων, γιγῆτι, καὶ τίς πε
 ται, καὶ τὰ πολλὰ ὑπὲρ
 κατακρήμην, ἥ δα μά
 λα φραχὰς καὶ ἀπλωὰ τῇ
 φωνῇ, τὰς οἰμυγὰς αὐ
 τῶν ὀσμυαλύπτων, ὥς τι ἡ
 νιάδαι τοὺς αὐδρας καὶ
 διασκήπτειν, μετακῶν
 οὐ φέροντας τὸν Διογῆνην.
 φιλῶ. ταυτὶ μὲν ἰκανῶς.
 τί δὲ τὸ ψέφισμα ἐστίν, ἡ
 περὶ ἐν ἀρχῇ ἐλθόντων
 γινώσκει κατὰ τῶν πλουσί
 ων; Μὲν. ὕγι' ὑπέμνησαι.
 οὐ γὰρ οἶδ' ὅπως περὶ ταύ
 του λόγον περιέμην. ἰ
 κάμπολυ ἀπὸ πλανήδων τῷ
 λόγῳ. διατρέχοντ' γὰρ
 μου παρ' αὐτοῖς, προὔδι
 σαν οἱ πρυτάνεις ἰακκα
 σίαν περὶ τῶν λοιπῶν συμ
 φερόντων. ἰδὼν οὖν πολλοὺς
 σιωδόντας, ἀεὶ μίξαι ἑμὴν
 τὸν τοῖς νεκροῖς, σιδὺς ἐν
 καὶ

καὶ αὐτὸς ὡς τῶν ἰαλευσίων.
τῶν. Διψῶν δὲ μὴ οὐκ καὶ
ἄλλα, τιλάτωρ δὲ τὸ π-
ρὶ τῶν πλουσίων. ἰπὰ γὰρ
αὐτῶν καταγράφει πολλά
καὶ δυνά, βία καὶ ἀλαστο-
σία, καὶ ὑποβολή καὶ ἀδ-
κία, τίλθ' αὐτὰς τις τῶν
ἀμαγωγῶν αὐτοῦ ψέψι-
μα τοῦτο.

Υψίσμα.

Επαλὲ πολλὰ καὶ πα-
ράνομα οἱ πλούσιοι ἀρῶσι
παρὰ τὴν βίαν, ἀρπάζοντες
καὶ βιάζονται, καὶ πάντα
φρίπτεται τῶν πρὸς τὴν κατα-
φροναυτῶν, δίδονται τῇ β-
λῇ καὶ τῇ δόμῳ, ἰπὰ δ' αὖ
ἀποδάνουσι, τὰ μὲν σῶμα-
τα αὐτῶν καλῶσι δά, κα-
δάσθ' καὶ τὰ τῶν ἄλλων
ποσούτων, τὰς δὲ ψυχὰς αὐτῶν
πυρρῶς ἀνὰ αὐτὸν τὴν βί-
αν, καταλύει δ' αὖ τὸν ἔ-
σους. ἄχρει αὖ ἐν τῇ τοιού-
τῳ διαγράφει μυριάδας
ἱπῶν πῶς καὶ ἰούσι, ἔ-
σους δ' ἵππων γυγνόμενοι, καὶ
ἀχθόμενοι, καὶ ὑπὸ τῶν
πρὸς τὴν ἰλαυνόμενοι, τὸν
σούδ' δ' αὖτε πῶς αὐτῶν αὐ-
τοῖς ἀποδανῶν. ἀπὶ τῶν γυ-
μνῶν Κρασίον σπυλίζοντες, το-
πυεῖν, πολλὰς ἀλβανίας τε.
τότε

es ipse etiam concionatorum.
Agriculae sunt igitur & alia
multa, postremo uero de diuio
tibus negotium. In quos pro-
pterea quam plurima fuissent
obiecta, uolentia, superbia,
fastus, iniuria, assurgens
eandem ex populo primas
quidam, huiusmodi decretum
legit.

Decretum.

Quoniam, inquit, multa
et diuices perpetrare in ui-
a, rapientes ac uim infro-
venientesque omni modo
despectui habentes, Curia
populoque uisum est, ut quum
fundi uia fuerint, corpora
quidem eorum prae ceteris
alijs sceleratorum corpora
huius uiae, anima uero sua
sum remissa in uiam, in as-
nos demigrens, donec in ia-
li rerum statu quinquies ac
uicies decem annorum mila-
lia transierit, asini sem-
per ex asini uenati, onera
ferentes, atque a pauperia
huius agitati. Deinde ut liceat
illis uia excedere. Hanc
sententiam dixit Caluarius
patre Aridello, patria d' dani
censis, tribu Alibantiade.
n iij flos

Hoc recitato decreto, appro-
bauerunt principes. , sciuit
plebs, adfremuit Proserpina,
allatrat Cerberus. sic enim
tata, quæ inferi statuunt, autem
ticaq̃ fiunt. Quæ igitur in cõ-
cione agebantur, erant huius
modi. Tum ego statim, cuius
gratia ueneram, Tiresiam
aleo, atque illi re, uti erat, or-
dine narrata, supplicavi, ut
mibi diceret, quodnam opti-
mum uite genus putaret. Hic
uero subridens (est autem seni-
culus quispiam cæcus, palli-
dus, uoce gracili, ô fili, inquit,
causam tuam perplexitatis scio
à sapientibus istis profectum,
haudquaquam idem inuicem
iisdem de rebus sentientibus,
uerum haud fas est id tibi
proloqui, siquidē quod Rha-
damanthus interdixit. Ne-
quaquam, inquam, ô pa-
tercule, sed dic amabo, neo-
que hic contemnas, qui in
uita te etiam ipso cæcior obo-
ero. Abducens ergo me,
pincul ab alijs auferens, ad
anes mibi inclinans, Opti-
mum est, inquit, idiotarum
procuratorumq̃ uita, ac pruden-

terum. Ideo ab insipientia cesa-

τίτου ἀναγινώδιντ' τῆ
ψήφισματ', ἐπιψήφισαν
μὲν αἱ ἀρχαί, ἐπιχαρομένη-
σι δὲ τὸ πλῆθ', καὶ ἐνθάδε
μέγαται ὁ Βοιωτὸς, καὶ ὑλάσσε-
σθαι ἐκίβηθ' . οὗτω γὰρ ἰ-
ταλὲ γίγνεται, καὶ λύειν, τὸ
ἀναγινωσκόν . ταῦτα μὲν
λέγει τὸ ἐν τῇ ἰκαλασίᾳ .
ἐγὼ δὲ οὐκ ὀρῶ ἀφ' ἑμὲ ἰσ-
κῆ, τῇ Τερσίτῃ προσελθὼν,
ἐκείνου αὐτὴν τὰ πάντα
διχρησάμεν', ἀπ' αὐτῆς
μὲν, πῶς τινὰ ὄψεται τῶν
ἄριστων βίων . ὁ δὲ γιγνώσκει,
ἵσθαι δὲ τυφλὸν τι γινώσκοντα,
καὶ ὠχρὸν καὶ λεπτόφροντα,
ὃ τίποτε, φασί, τίω μὲν αἰ-
τίαν εἰδῆσαι ὅτι ἀπειρίας, ἐπε-
ὶ καὶ τῶν σοφῶν γίγνεται, ἐπὶ
τὰ αὐτὰ γινώσκοντες ἰσχυ-
τοῖς . ἅταρ οὐ δύμις λέγειν
πρὸς σε, ἀπείρηται γὰρ ἔ-
πὸ τοῦ Ραδαμανθίου . μα-
λαμῶς, ἴφλω, ὃ παύειν,
ἀλλ' ἀπὲρ, καὶ μὴ πρὸς ἄλλοι
μὲν σοῦ τυφλοτέρου πρόβλη-
τα ἐν τῷ βίῳ . ὁ δὲ λέγει ἀ-
παγωγὴν, καὶ πᾶσι τῶν
ἄλλων ἀπιστήσας, ἔρημα
προσενύφας πρὸς τὸ οὐ φη-
σιν, ὁ τῶν ἰδιωτῶν ἄριστ'
βίον καὶ σοφροτέρον',
ὡς τῆς ἀφρησίας παντά-
μην

μὲν ὅτι μεταφυσικῶν, καὶ
 τίλη καὶ ἀρχαὶ ἐπιστημῶν,
 καὶ καταπύσεις τῶν σφαλμάτων
 τέτων συλλογισμῶν, καὶ τὰ
 λοιπὰ λαβεῖν ἡγεσάμην. ὅτε
 δὲ ἀπ᾽ αὐτῶν διήκων, ἔ-
 πως τὸ παρὲν οὐδέ μιν,
 παραδράμεις γὰρ τὰ πει-
 λῶ, καὶ πόρι μολὼν ἐν πε-
 δαλώε. ὡς οἶκός, πάλιν ἔρ-
 τοι κατ' ἀσφιδελὸν λαμβά-
 νει. ἰγὼ δὲ καὶ γὰρ ἡδὴ ἐφ' ἑ-
 λῶ, ὅτι δὴ ὦ Μεινίππε, φη-
 μι, τί διαμίλλεσθαι, καὶ
 ἐν ἀπειμῶν αὐτοῖς ἐν τῷ βίῳ;
 ἰδὲ πρὶς ταῦτα, δ᾽ ἄρ' οἱ, φη-
 σιν ὦ Μενίππε, ταχέως γάρ
 σοι καὶ ἀπράγμονα ὑποδεί-
 ξαι ἀραπέρ. καὶ δὴ ἀπαγα-
 γῶν με πρὶς τι χωρίον τῷ ἄλ-
 λων ἰσοδρότητον, δάξας τῇ
 χαρὶ πῶρρονδον ἀμυνέμεν τι
 καὶ λιπὼν ὑπερὸ διὰ ἑλ-
 δρίας ἐν ῥέει φῶς, ἰκάνει, ἰφ-
 ὅτι τὸ ἰδὲν τῷ Τροφονίῳ,
 ἡλκῶνδον κατ' ἐρχομένης οἱ ἀπὸ
 βουτιάς. ταῦτ' ἔλεγε οὐδ' αὖτις,
 μὲν οὐδὲν ἰσχυρὸν ἢ ἐλλά-
 δ. ἰδὼς δὲ τοῖς ἀρμύ-
 ναις ἰγὼ, καὶ τὴν μάγην ἀ-
 σπασάμην, χαλκῶς μά-
 λα διὰ τῷ τιμίῳ αὐτοῦ πύ-
 ρας, οὐκ οἶδ', ἵκναι ἐν Λιβ-
 δάει γήϊον.

sans alia cogitandi, & fines
 & principia inspicendi, & uas
 fros hosce syllogismos despuēs,
 atq; id genus omnia purgas estē-
 mans; hoc solum in tota uita
 persequere, ut presentibus be-
 ne compositis minimè curio-
 sus, nulla te sollicitus, quā plu-
 rimum potes, bilari uiam tra-
 densq; traducas. Hæc quum
 dixisset, rursus in asphodeloni
 pratium sese corripuit. Ego
 igitur (nam & nunc uesper ta-
 rat) age, inquam, ô Mithron
 batzæne, quid cunctamur? ac
 non hinc rursus abimus in uia-
 ram? Ad hæc ille, Confide, in-
 quis, ô Menippe, breuem quipa-
 re facilemq; tibi monstrabo sca-
 mitam, & me protinus abdu-
 cens in regionem quandam ma-
 gis priore tenebricosam, manu
 procul ostendens subobscurum
 tenuesq;, ac uelut per rimam in-
 fluens lumen, Illud, inquis, Tro-
 phoniæ templum est, atque illæ
 ad inferos è Boeotia descendia-
 unt, hæc ascendes, atque illico eo-
 ris in Græcia. Ego igitur hoc
 sermone gauisus, salutato Ma-
 go, difficile admodum per ano-
 guilas ætri fauces subrepens,
 nescio quo pacto in Lebediam
 perueni.

Timon siue Misenebros
pos.

Τίμων ὁ Μισσηνός
πρ.

O Iupiter Phili & hospita-
lis, sodalitate, domestice, ful-
gurator, iustitiae, nubis
coge, grandis trepe, & si quod
aliud tibi cognomen auoniti
Poeta tribuunt, maxime quum
batens in uersu. Nam cum
illis in multinominis factus,
carminis ruinas fulcis, me-
trici expleas hiatus. Vbi tibi
nunc magnicrepum fulgur,
grauis tremum tonitruum Vbi ara
dens, cadens ac terrificum
fulmen? Nam haec omnia iam
palam apparet nugas esse, sua
namque poeticum, nec omnia
no quicquam praeter nominum
strepitum. Sed decantata illo
de sua arma eminuit ferientia
expropterea nescio quomodo
penitus extincta sunt, frigente
que, adeo ut ne minimam quia-
dem sine illulam iracundiae ada-
uersus nocentes reliquam obuia-
neant. Itaque citius qui uult
ex his, qui peccaturi sunt, exa-
minatum eliectionum metuere,
quam flammam fulminis curo
de necantur, adeo uisionem quena-
riam incutere uideris eis.

us

Ω σοὶ φίλι καὶ φι-
λοῖταρ' αἰ, καὶ ἱφίτι, καὶ
ἀνδροπατῶ, καὶ ἱρμῶ, καὶ
νικηλαγορίτῃ, καὶ ὀρίγδου-
σι, καὶ ἄλλοις ἄλλοις οἱ ἱμ-
βρίντηται πικταὶ λαλῶσι,
καὶ μάλιστα ἴταν ἀπερῶσι
πρὸς τὰ μέτρα. τότε γὰρ αὐ-
τοῖς πολυνότυμ' ὑπέμνηται
ὑπεράδεις τὸ πᾶν τῶ μέ-
τρου, καὶ ἀναπληροῖς τὸ λυ-
χλῶς τῶ ρυθμῷ. πῶς οὐκ
ὁ ὀρίσμάραγ' ἀτραπὸς, ἢ
ὁ βαρύβρεξ' ἡρετὴ, καὶ ὁ
αἰδαλῆς καὶ ἀργῆς καὶ
σμερδαλὴ καὶ ὀδραννίς; ἀ-
παντα γὰρ ταῦτα λῆρ' ἔ-
λασάν ἀπὶ φωνῇ, καὶ ἡρπύ-
λαιαι καὶ ἀντιχρῶς, ἵνα τοῦ
πατάγῃ τῶν ἰσομέτρων. τὸ
δὲ αἰδιδιμῶσεν, καὶ ἰανθί-
λον ἱπλον καὶ πρὸ χαρμῶν,
οὐκ οἶδ' ἴπνε τιλῶς ἀνι-
σθε, καὶ ψυχρὸν ὄσπ, μάλ-
λ' ὀλίγον σπινδύρα ὀργῆς κατὰ
τῶν ἀδικούντων διαφολὰς
ταυ. δάτση γὰρ τ' ἐπισημῶ-
ναι ἐπιχαρύντων ἱπλον ἱερ-
αλλίδα φοβιδάει αὐτῷ, ὃ τίς
τῷ πωδ' αὐμάτορ' ἑβαντῷ
φλόγα ὄντο λαλῶν τινα ἱερ-
ιατῆρα δεικνῶς αὐτοῖς.

αἰ

ὅς πῦρ μὲν ἔκαστον ἀπ' αὐ-
τοῦ μὲν διδόναι, μέντοι δὲ
τοῦτο εἶδαι ἀπολαύειν τῶ
φάσματι, ἵτι ἀνὰ πλῆθος
οὐκ αἰσθάνονται. ὥς τε ἔστι
διὰ ταῦτα σοὶ καὶ ὁ Σαλμων
εὖ οὐκ ἀντιβρεντῶν ἰσχύει,
οὐ πάντῃ τοι ἀπὸ δακρύων
πρὸς ἑστὴν ψυχὴν τὴν ἰσχυρὰν
Δία, δόρυ καὶ γὰρ αὐτῷ, καὶ
μυαλὸν καὶ ἄλκιμον. πῶς γὰρ
ἴπουν γὰρ καὶ ἀπὸρ ὑπὸ μαν-
δραγόρα καὶ οὐδ' αὖτις, ὅς οὐ
τι τῶν ἐπισημνούντων ἀκούει,
ὅστις τὸν ἀδικούντα ἐπι-
σημαίνει, λαμῶς δὲ, καὶ ἀμ-
βλυώτῃσι πρὸς τὰ γυγνόμε-
να, καὶ τὰ ὅσα ἐκκαίνουσι
καὶ ἀπὸρ οἱ παρακινεῖται.
ἰδὲ τίς γὰρ ἵτι καὶ ἰσχυρὸν
μὲν, καὶ ἀμύμων τὴν ἰσ-
χυρὰν, πολλὰ κατὰ τὸ ἀδικεῖν
καὶ βιάειν ἱππίας, καὶ οὐ-
δέποτε ὄντος τίνος πρὸς αὐ-
τοὺς ἐκκαίνουσαν, ἀλλ' αὖτις
ἐπὶ γὰρ πάντως ὁ ἰσχυρὸς
καὶ, καὶ ὁ αἰγὶς ἱππίας, καὶ
ὁ βρεντῶν ἱππίας, καὶ ὁ
ἀπὸρ καὶ σιωπῶν ὁ ἀπὸρ οἱ
ἀντιβρεντῶν πρὸς αὐτὸν ἵτι,
οἱ οἱ οἱ δὲ καὶ σιωπῶν, καὶ
ὁ χιὼν ἀπὸρ, καὶ ὁ χι-
λας πρὸς αὐτὸν, καὶ ἵτι σοὶ

φρ-

ut ignem quidem aut fumum ab
illo proficiscenti nihil quicquam
formidetur, nec hoc solum vulne-
ri inferri posse iudicene ut fuli-
gine complectatur. Quibus rebus
factum est, ut iam Salomoneus
ibi sic ausus etiam obionare, neque
id admodum ab re, quippe aduerso
sua Iouem usque adeo ita frigida
dum, uir ad facinora feruidus,
audacia et tumidus. Quid ni e-
nim facias. ubi tu perinde ac
sub mandragora stiteris, quod neque
peierantes exaudias, neque eorum quod
flagitia committunt, respectum ag-
noscat. Cautus autem lippitudine,
et hallucinatione ad ea quae fiunt,
auresque iam tibi obsiderunt,
instat horum, qui aetate deficiunt
sunt. Quandoquidem quum iuuenis
ad huc esset, actusque animo uebo
mensque ad iracundiam, permulsa
in homines maleficos ac uiolosos
faciebas. Neque cum unquam
tibi cum illis etans induciae. sed
perpetuo fulmen erat in negotio,
perpetuo obuiabatur. Mo-
gis, obsidebas ionium, fulgur
continenter iaculorum in motum
densissime ex aduerso loco deuolu-
tum torquebatur, terra quassatio-
nes, cribri instat frequentes ad
hanc nix cumulat, neque non gra-
do sapientum in motum, ut tibi
mole

molestè differam, imbrēsque
 rapidi & uiolenti, ac flumen
 quotidie exundans. Hinc iano-
 tum repente Deucalionis co-
 lute naufragium ortum est, ut
 omnibus sub aqua demersis,
 uix unius scapula seruaretur,
 quæ in montem Lycorem
 appulit, humani generis quasi
 scintillulas quasdam seruans,
 unde sceleratius etiam genus in
 posterum propagaretur. Nis-
 mirum igitur et dignum secordia
 præmium ab illis reportas, quum
 iam nec sacra facias tibi quis-
 quam, nec coronas offerat, nisi
 si quis obiter in Olympicis, ac
 ita ne is quidem rem admodum
 frugiferam facere uideatur, sed
 priscum quendam ritum ma-
 gis referre, ac penè Saturnum,
 & Deorum generosissime, te
 reddunt magistratu abdicans-
 es. Omitto loqui, quoties
 iam templum tuum sacrilegio
 compilatint, quum tibi etiam
 ipsi in Olympiacle manus ado-
 molui sunt. Atque interea
 tu alitremus ille pigrisaberis,
 uel excitare canes, uel uicinos
 aduocare, ut auxilio accurren-
 tes illos comprehenderet, quum
 euā dum adornaretur ad fugā.

sed

φορτικῶς διαλύομαι, ὅτε
 τι παλαιῶν καὶ βίαιοι, πο-
 ταμὶς ἰκάνη τὰ γὰρ. ὥς τε
 ταλικύτη ἐν ἀκρῇ χρεῖν
 νεοκλῆ ἐπὶ τῷ Διὶ καλῶ-
 νει ἵκνιτο, ὥς ἐν ἐβρυχίῳ
 ἀπὸ τῶν καταδιδυμῶν,
 μέγας ἐν τι λιβάτιον πρὸς
 οὐλῶν, προσελάσας τῷ Δι
 καὶ ἱσχυρῶν τι τῷ αὐτῷ
 πῖνι σπέρματι. Διαφυλά-
 τῳ ὡς ἐπιγονῶν καλίας μά-
 ζον. τοι γὰρ τοι ἀνέλευδα
 ἐν ῥαθυμίας τὰ πῆχρα λε-
 μῖς παρ' αὐτῶν, οὔτε δύ-
 νημι ἐν σοι τινὲς, οὔτε τι φε-
 νοῦντι, ἀλλ' ὡς τις ἀφ' ἀπὸ
 ὄργῃς ἐνυμπίων, καὶ οὔτε
 οὐ πάντ' ἀνὰ καλῶν πῶν
 ἀνέωρ. ἀλλ' ὡς ἐν τῷ ἀρ-
 χῶν ἐνυμπίων. καὶ κατ'
 ὀλίγον ἐνέειν σοι, ὅτι διὸ γὰρ
 ναίεται, ἀποκρίνεται, πα-
 ροσάμνην ἐν τιμῇ, ἐν δὲ
 γὰρ. ἰσοστάς ὅλα σου τὰ
 νῦν σευλήκασιν. οἱ δὲ καὶ
 αὐτῷ σοι τὰς χάρας ἐνυμ-
 πίκων ἐπιβιβήκασιν, καὶ
 οὐδ' ἐν ἐβρυχίῳ ἐκπνεύσας
 ἀνὰ τῷ αὐτῷ τοῦ καλῶν, ὅτι
 γὰρ οὐκ ἐπικαλῶνται;
 ὡς βινδρὸν ὁσωντὸν αὐτῶν
 συλλάβειν, ἵτις συγκατα-
 ζομένης πρὸς τὸν οὐλῶν.
 ἀλλ'

[illegible]

sed generosus, Gigantumq; ex-
tinctor, & Titanum uictor sed
debas, quum tibi caesaries ab illi-
bis circumtonderetur, detem tu
bisile fulmen dextera emendi.
Florum igitur, à præclare, quæ
tandem eris finis; quæ tu adeo
secure despicias? Aut quando
de cænis maleficijs poenias sum-
mes? Quos Phæebontes aut
Deucaliones satis idonei sint
ad expiandum tam inexhaus-
tam morum iniquitatem? Eue-
nim ut de communibus silcam,
de ijs quæ mihi acciderunt dis-
cam, quam tam multos Achæd-
nienses in sublime exuerim, ex
pauperrimis diuites reddiderim,
cunctisq; quotquot opus hæ-
berent, suppeditarim, imo semel
uniuersas opes in amicos ius-
uandos effunderim, simulatq; his
rebus ad inopiam deueni, iam
ne agnoscat quidem ab illis, nec
aspicere dignantur me, qui dus-
tum reuercebantur, adorabant,
meosq; de nutu pendebat. Quod
si quando per uiam ingrediens,
forte fortuna in eorum quema-
piam incidero, perinde ut euersam
hominis iam olim defuncti
statuam, ac temporis longitudi-
ne collapsam prætercunt, quæ
si ne noxius quidem. Alij uero

& praeul conspecto me, aliò sen-
 se deorquente, existimantes
 sese inauspicatum, abominans
 diemque uisuros spectaculum,
 quem non ita pridem seruatores
 tem & adiutorem suum esse
 predicabant. Itaque premena-
 tibus nullis ad extrema redan-
 tius consilia, tenone accepto,
 terram exerceo, quaternis con-
 ductus obolis, atque hic cum
 solitudine, cumque ligone phio-
 sophor. Hoc interim lucri
 mihi uideor factura, quod possi-
 hac non intuebor plerosque:
 praeter meritum secundis for-
 tuna successibus uidentes.
 Nam illud uel maxime irrisu-
 lem igitur tandem aliquando
 Saturni Rheaeque proles, excuso
 so profundo isto, grauique som-
 nio (nam Epimenidem quon-
 que dormiendo uicisti) denuo
 iactato fulmine, aut ex Octa
 redaccenso, ingenti reddita
 flamma, iram aliquam sibi res
 cui illius ac iuuenilis Iouis on-
 stende, nisi uera sine qua d' Oreo
 sibus de se, iudae sepultura
 feruntur. Iupiter. Quis hic
 est Mercuri, quem audio sic
 uociferantem ex Asia, ad
 Hymentum in radice montis,

born

καὶ πρὶν δὲ ἰδέσθαι, ἰσχυ-
 ραν ἰκρίπτονται, δυσκότα-
 τον καὶ ἀπορίσταιον δια-
 μαδύσαντες ὑπολαμβάνον-
 τες, τὴν οὐ πρὶ πολλῆς οὐτι-
 ρα καὶ ἀνδραγαθῶς αὐτῶν γι-
 γνησόμενον, ὅτι ὑπὲρ τῶν ἡ-
 νῶν ἐπὶ ταύτῃ τῶν ὀνυχασ-
 τῶν ἑαυτοὶ ἑαυτοὶ, ἰναφάμι-
 νος διὰ τοῦτο, ὁρμήσας
 τῶν γῆν, ὑπὲρ μὲν δὲ ὁδῶν
 τισσάντων, τῇ ὁρμῇ καὶ τῇ
 διὰ τὴν ἀλλὰ πρὸς τοὺς ποταμούς
 ταῦτα. τότε γοῶν μοι δεινῶς
 κερδανόμενος, μνηστὴρ ὄψιαν
 πολλοὺς παρὰ τῶν ἀξίων ἐ-
 πηκτόντας, ἀνὰ τὸν ποταμὸν γὰρ
 τότε γὰρ δὲ καὶ ποτὶ οὐκ ἄλλοι
 τὸν καὶ Ρίαν ὅτι, τὸν βαδίζον-
 τῶν ὑπὲρ ἀπορροήσας,
 καὶ ἐν δυνάμει, ὑπὲρ τὴν ἐπι-
 μέλει δὲ γὰρ κινούμενος, καὶ
 ἀνὰ τὴν ποταμὸν τὸν ὑπορρῶν,
 ὅτι καὶ οἷος ἰναφάμινος.
 μεγάλῃ τοῖς οὐκ ἔστιν ὁδῶν
 γὰρ, ἐπὶ δὲ ἀφ' αὐτῆς τινὰ χολῶν
 ἀνδραγαθῶς καὶ νικητικῶς δι-
 ος, ὅτι μὲν ἀλλοτρίῳ ἐστὶ τὰ ὑπὲρ
 κερτῶν πορὶ οὐ καὶ ὅτι ἰναφά-
 μινος ταῦτα μνηστὴρ ὄψιαν.
 Ζ. τίς ἐστὶς ὅσων, ὅτι ἐρῶν, ὅτι
 κατὰ τὴν ἰναφάμινον, παρὰ
 τὸν ὑμῶν ἰναφάμινον,

πλ

ὡς κρῖς ἐλθὼν καὶ αὐχμῶν,
 καὶ ὑπερδιδόσθης· σκάπτει
 ὃ, ὅτε καὶ ἐπικλυθῆς, ἀλλ' ὅ-
 τ' αὖθις καὶ ὑπερδιδόσθης, ὅπως
 φιλέσεις ἐστὶν. οὐ γὰρ αὖ οὐ-
 τως ἀποβῆς τὸν λόγον δι-
 εῖξαι καὶ ὁμῶν. Ερ. τί φησὶ
 πάντες; ἀγνοῖς Τίμωνα τὸν
 ἐχμυρατὶδου, τὸν κελυτῖνα;
 οὗτος ἔστι ὁ πολλὰς ὁμῶν
 καὶ ἰσχυρὰν τιλῶν ἱστίασας,
 ὁ νῦν πλεῖστον, ὁ τὰς ἰλας ἰκα-
 τήσας, καὶ ὁ λαμπρῶς οἶν-
 δαμῶν ἰορτάσας τὰ δίκαια.
 Ζ. φεῖς ἄλλα γὰρ. ὁ καλὸς
 ἰκάνει, ὁ πλούσιος, πόρ-
 ῳ ἰσοῦται φίλοι; τί παῦρ
 οὐ τοιούτους ὄσιν, αὐχμῶν,
 ἄλλοι καὶ σκαπανοὺς καὶ
 μωδωτὰς, ὡς ἰοικῶν, οὕτω βα-
 ρύαν λαταφίην τῶν δι-
 κίων. Ερμ. οὐτως μὲν οἰ-
 κῶν χρητὴς ἐπὶ φίλοις αὐ-
 τῶν, καὶ φιλαυδμητῖα, καὶ
 ὁ πρὸς τοὺς ἀπομύνοι α-
 παντας οἶσται. ὡς δὲ ἀ-
 λαδ' ἀλγῶν, αὐτοὶ καὶ οὐδέ-
 ναι καὶ ἀπειρία πόρῳ τοὺς
 φίλους, δεῦν σωία, λίστα-
 ρι καὶ λύσις χαλεπὴ μὲν,
 ἀλλ' οὐκ ὑπομῶν τισούτων
 ὁ λαποδαίμων λατὴ μὲν
 τοῖς παρ', φίλους αὐτοὺς
 καὶ

horridus iouis, ac squalidus, pel-
 le hircina amictus, fodit quē
 ut atbitror, nam pronus incum-
 bit homo loquax & cōfider, mē
 tū nī philosophus est, neq; enim
 alioqui adeo impie, nefariāque
 in nos fuerat dicturus. M. Quid
 ais prae, an non possit Timos
 nē Bechetratidis filiū Colytem
 semē Hic nimirū est, qui nos sē-
 penumero in sacris legitimis cō-
 uiuiis accepit, ille repente diues
 factus; ille qui totas Hecatomē-
 bas, apud quem splendidē Ioa-
 uialia festa consueuimus agitas
 re. Iup. Hec quae nam ista tua
 tum commutatio? hircine hone-
 stus ille, diues, quē tam frequen-
 tes cingebant amici? Quid igitur
 accidit, ut hoc sit habitus
 squalidus, erūnosus, fessor cōda-
 ctius, uel cōjicio, quū tam grā-
 uem ligonem gerat? Merc. Ad
 hunc modum illum quem admo-
 dū probitas euerit, atq; humani-
 tatis, & in omnes quicumq; co-
 gerent misericordia. At reuer-
 ta uecordia potius facilitasq;
 nullusq; in suscipiendis amicis
 delectus, quippe qui ne utique
 intellexerit, sese coruē lupisq;
 largiri. Quin magis quā d' aut
 uiribus tam multis misero iecur
 eroderetur, amicos esse eos

& socios iudicabat, quasi bene-
 uolentia erga sese afficerentur,
 quum illos epula magis capere-
 rent. Ergo posteaquam ossa pe-
 nitius nudassent, circumtossis
 fenequē, deinde si qua medulla
 suberat, hanc quoque admodum
 diligenter exuissent, aufugeo-
 runt, exuccum & radicibus de-
 sectum desiliuētes, adeo ut po-
 sset agnoscant quidem, aut
 afficiant, tantum abest, ut sine
 qui suppedient, impertiantur.
 Has ob res fossor & sago, ut
 uider, optutus pelliceo urbem
 prae pudore fugiens, mercede
 certam exerceat, aduersus ingra-
 tos atrabile stomachatur, qui
 quidem sua benignitate ditati,
 admodum fasces nunc praece-
 rent, ac non nomen quidem an-
 Timon uocetur, nouerint. Iup.
 Atque profecto uir neuiquam
 fessidendus, neque negligendus,
 & iure optimo indignatur, qui
 his tantis in malis agat. Quare
 sceleratos istos adulatōres ipsi
 quoque fuerimus imitati, si cum
 uirum neglexerimus, qui tanta
 uirum laetorum et caprarum pin-
 guissimas quosque nobis in aris
 adoleuerit. Quatrum nidor etia
 amidi mihi in naribus refidet.
 Tamen si propter negocia &

καὶ ἰταίροντες ἄλλοι, ὡς δὲ
 νίαις δὲ πρὸς αὐτὸν, χαίρει-
 ται τῇ βορῇ. οἱ δὲ τὰ ἰσθ-
 γυμνίσαντες ἀπεχθύν, καὶ
 πόριζαντες, οἱ τι καὶ μυ-
 λος ἐν αὐτοῖς ἐκχυμένους, καὶ
 τῶν τοῦ μάλα ἐπιμύλων ἄ-
 χοντες, αὐτὸν αὐτὸν καὶ τὰς ἰ-
 σίας ὑποτίττωμεν ἀπολι-
 πόντες, οὐδὲ γινώσκοντες ἴ-
 τι, οὐδὲ προσβλέποντες. πῶ-
 δον γὰρ ὁ ὑπερβυζίων ὁ
 ἐπιδιδόντες ἐν τῷ μέσῳ,
 ἀλλὰ ταῦτα διπλάττει καὶ
 διφθόριαι, ὡς ἴσθαι, ἀπολι-
 πὼν ὡς ἀσχετοῦς τὸ ἄ-
 τυμιδίου γινώσκῃ, μεγα-
 χολῶν τοῖς λαοῖς, ὅτι οἱ
 πλουτιῶντες παρ' αὐτῶν,
 μέλα ὑποβόρηντες παρ-
 χονται, οὐδὲ τοῦτο μακρὸν
 μὲν λαοῖς οἰδόντες. καὶ
 καὶ μὴ οὐ παρ' ἑαυτοῖς ὡς
 οὐδὲ ἀμεινῶν. ἀ-
 λλά γὰρ ἡ γὰρ ἀνὰ δυστο-
 χῶν. ἰπὸ καὶ ὁμοῖα ποιεῖ-
 μὲν τοῖς λαοῖς τοῖς λαοῖς
 ξιν ἰσχυροῖς, ἐπιμύλων
 τοῖς αὐτοῖς τοῖς αὐτοῖς τῶν
 τῶν καὶ αὐτῶν πᾶσι λαοῖς
 αὐτοῖς ἡμῶν ἐν τῶν βα-
 μῶν. ἰπὸ γὰρ ἐν τῶν ἰ-
 σῶν τῶν ἰσχυροῖς αὐτοῖς ὡς
 πᾶσι ὡς ἀσχετοῖς τῶν καὶ
 ὡς

θόρυβον πολλὸν τῶν ὑποκρί-
 νων καὶ βιαζέμεθον καὶ
 ἀπασιέντων, ὅτι δὲ καὶ φέ-
 ρον τὴν πρὸς τῶν ἰδρυμένων
 τῶν (πολλοὶ γὰρ οὕτω καὶ
 ἀνοφύλακτοι, καὶ οὐδὲ ἐν
 ἰδίῳ καταμύσσει ἑμὶν ἰ-
 φιάσι) πολλὸν ὅδε χρεῖν ἔ-
 σθαι ἀπὸ βλαψῆς αἰς τὴν Ατ-
 τικῶν, καὶ μάστιγα δὲ οὐ φι-
 λασοφία καὶ λόγος ἰσχυρὸς
 ἐπιπλάσσει αὐτοῖς. μαχε-
 μέθον γὰρ πρὸς ἀλλήλους
 καὶ λυγροῦνται, οὐδὲ ἐπὶ
 αἰσῶν ὅτι τῶν οὐχῶν. ὡς
 οἱ δὲ ὑποκρίμεθον χρεὶν τὰ
 ὅσα λαμβάνει, ὅτι ὑποκρί-
 νων πρὸς αὐτῶν ἀντιπῶν τι-
 να καὶ δόματα καὶ λόγους
 μεγάλῃ τῇ φωνῇ φωνάζον-
 τας. Διὰ ταῦτα τὴν καὶ τῶν
 ἡμιλυγροῦντων οὐκ ἔστι πρὸς
 ἑμᾶς, οὐ φαῖλον ἔσται. ἡμῶς
 δὲ τῶν πλεόντων ὡς ἑμὶν πα-
 ραλαβόν, ἐπὶ πρὸς αὐτῶν
 κατὰ τάχους ἄγεται ὅτι πλε-
 ον καὶ τῶν ὑποκρίμεθον
 αὐτῶν, καὶ μάλιστα αὐ-
 τοῦ παρὰ τῇ Τιμῇ, μα-
 δὲ ἀπαλλασσέμεθον οὕτω
 ῥαδίως, ὡς ἂν ὅτι μάστιγα ὡ-
 σὶ χροῖται τὸ αὐτὸς ἰσχυρὸς
 ὡς αὐτοῦς ὅτι ἰσχυρὸς. πρὸς
 δὲ τῶν πολλῶν ἰσχυρὸς,

iuriam maximā periclitantur,
 iam ui, nō iure agentium, neq; nō
 aliena sapientium, praeterea ob
 formidinem quam mihi patiunt
 sacrilegi, qui quidem iam multi
 sunt, iam obseruati difficiles, ad
 deo ut ne minimum quidē nos
 conuiuere sinant. Impudens
 profecto ad Atricam regionē
 oculos detorsissem, maximē po-
 stea quam philosophia & de uer-
 bis digladiationes apud istos in-
 crebuerunt, ita ut pugnantibus
 inter se istis uociferantibusque
 ne exaudire quidem mortalium
 uota liceas. Vnde mihi necessū
 est, aut auribus obduratis sēden-
 te, aut diuampi ab eis, conficiq;
 qui uirtutem quandam, et incor-
 porata quaedam, meratq; nugae
 ingenti uociferatione conno-
 ciunt, hac in causa fuerunt, ut
 huic quoq; neglexerim, quum
 haud mediocriter de nobis sit
 meritus. Quod reliquū est Metra-
 cūti, tu Plutū adducens, quan-
 tum poses ad istum abeas. Pon-
 to Plus uis uis secum ducat
 Thesaurum, & utiq; apud Ti-
 monē perscuerent. Neq; usque
 adeo facile demigrent, etiam si
 quā maximē tuis illis per-
 bonitatem ex audibus exegeris.
 Caeterum de patronibus illis,

αὐτῇ ingratitude qua in hunc
 sunt uisi, in posterum consultan-
 do, penesq; daturi sunt, simul
 atque fulmen instaurauero.
 Nam fracti sunt in eo resusa-
 cuspide duo ē radijs maximi,
 quum nuper auihus in sophia
 stem Anaxagorani iacula-
 rer, qui suis familiaribus suas
 debet, nullo pacto esse ullos
 nos, qui dii uocatemur. Ac il-
 lum quidem errore non ferica-
 bam, propterea quod Pericles
 obiecta manu eum protexeo-
 rit. Ceterum fulmen in Cao-
 storis ac Pollucis templum de-
 sortum, cum illud exussit, cum
 ipsum patrum abfuit, quin ad
 saxum comminucretur. Quam-
 quam interim uel id supplicij
 facis magnum in istos fueris,
 si Timonem conspexerint, co-
 gregie locupletem factum.
 Mercurius. Quantum habes
 monuenti alium uociferari, &
 obstreperum audacemque esse
 Idque non ijs modo qui causas
 agunt, uerum etiam qui uota
 faciunt conducibile. En mox
 e pauperimo diues euaseris Ti-
 mon, qui se imprecando clamon-
 sum & improbum praestiteris,
 louemque reddi lictis ausca-
 ueris. Si uero silentio fodisset

nubis

καὶ ἐν ἀχαριστίας, ὅτι ἐπι-
 δόξαντο πρὸς αὐτὸν, καὶ αὐ-
 τοὺς μὴ σέβειν. καὶ δι-
 κλῶ δάσους, ἐπαδὼν τὴν
 ἑσπέρην ἐπισκιάσει. ἡ-
 ται γὰρ αὐτῷ καὶ ἡ-
 πιστομηλὴς αἰεὶ δύναι-
 τινός αἰμύγεται, ἐπὶ τῇ
 λιστιμύτῳ ὑπέντιον πρὸ-
 λῶν τὴν σφαιρὴν ἀναφα-
 γήσαν, ὅς ἐστι τοὺς ἐμὴν
 τὰς, μηδὲ ἴσως ἀνέστινας
 ὑμᾶς τοὺς δυνεῖ. ἀλλ' ἐπα-
 ρου μὴ δειμαρτον. ὑπὲρ-
 ἰσχυρὸν γὰρ αὐτῷ τὴν χάριν
 ἐκδίδει. ὁ δὲ ἑσπέρην αὐ-
 τὸν αὐτὸν παρὰ τὴν
 ἐκείνῃ κατέφραξε, καὶ αὐ-
 τοὺς ἐλίου δῶν σιωπῆσαν
 παρὰ τὴν σφαιρὴν. πλὴν
 ἰκανὸν ἐν τούτῳ καὶ αὐ-
 τὸν τιμῆν ἴσκει αὐτῷ, ὅ-
 τι ὑπερπλουσιώτα τὴν Τιμό-
 να ἐρῶν. ἔξ. ὅτι μὴ τὸ μί-
 γα λινεργίαν, καὶ ἐχθρὸν
 ἄνθρωπον καὶ δραστὴν, οὗ τοῦ δι-
 καιοῦ ἡμῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ
 τοῖς ἀνέμοις τῷ χρόνῳ
 τῷ. ἰδὼν γὰρ αὐτὸν μάλιστα
 πλουσιῶτα πρὸς τὴν κα-
 τὰ τὸν Τίμον, βέβαιον
 καὶ παρρησιαστέον ἐν
 τῇ ἀρχῇ, καὶ ἐπὶ τῇ σφαιρῇ
 Δία, ὁ δὲ σινητὴν ἰσχυρὸν

ἑταίρους, ἐκ αὐτοῦ κα-
 τὰ ἀμιγρῶν. Πλ. ἀλλ'
 ἔγωγε ἀπὸ ληθῆος ὡς Ζεὺς παρ'
 αὐτῶν. Ζεὺς, διὰ τί ὁ ἀρι-
 πλοῦτε, καὶ ταῦτά μοι λέ-
 γουσιν; Πλ. ὅτι νῦν
 Δία ὕβριζον εἰς ἐμὴν, καὶ ὕ-
 βριζα, καὶ εἰς πολλὰ κατε-
 κρίσει, καὶ ταῦτα παρ' ἡμῶν
 αὐτῶν φάνηται. καὶ μὲν
 οὐχὶ διακρίνεται βιβάειν ἅ-
 νειας, καὶ ἀπὸ τοῦ οἵ τοι πόρ-
 ον τῶν χαρῶν ἀπορριπτῶν-
 τος. αὐδὲ οὐκ ἀπὸ ληθῆος, πα-
 ραίτοις καὶ λέλειψι καὶ ἰ-
 ταίρας παραδοθείσης.
 ἐν' ἡμέτερον ὡς Ζεὺς ἡμέτε-
 ροι, τοὺς αἰδομένους τῆς
 Διὸς, τοὺς περὶ φρονέας,
 οἱ τίμιοι ἔγωγε καὶ περὶ πῶ-
 δον. οὐτοὶ δὲ οἱ λαοὶ τῇ
 πορῇ βιώσασαν, ἢ προτι-
 μῶσιν ἡμῶν, καὶ διφθέρων
 παρ' αὐτῶν λαβόντες, καὶ δι-
 κὰ λανθάνοντες, ἀγαπᾶσθαι ἡδέ-
 οι, τί τ' ἄρα εἰδὼς ἀποφίσει
 τὸν, οἱ δικαστὰς αὐτοὺς δι-
 κῶς ἀμιγρῶν προίμην.
 π. οὐδὲν ἔτι τοιοῦτον ὁ Τι-
 μον ἐργάσεται περὶ τοῦ, πᾶ-
 ρα γὰρ αὐτῶν ὁ δὲ καλὰ πρὸς
 παιδαγωγίαν, ἢ μὴ παρ-
 ούσας αὐτοῦ κατὰ τὴν
 τῶν τοῦ, ὡς καὶ οἱ αὐτοὶ

nutans, etiam nunc foderet neo-
 glectus. Plutus. At ego Iupis-
 ter haudquaquam ad istum reco-
 diturus sum. Iupiter. Quid ita
 non rediturus optime Plute,
 praesertim a me iussus? Plutus.
 Quoniam per Iovem iniuria
 me affecit efficiens, & in multa
 fragmenta difficans, id est quanta
 illi paternus essens amicus, ac
 me penitus dixerim, fuscis ex ma-
 nibus extrusit, nec aliter quam
 is, qui est manibus ignem abijcia-
 unt. Num rursus ad istum ibo,
 parasitis, adulatores & scora-
 eis donandus? Ad eos me mita-
 te o Iupiter, qui munus intellē-
 di sunt sine, qui amplexuri, quia
 bus equidem in precio sum, &
 maiorem in modum exopta-
 unt. At hi stupidi cum inopia
 commercium habent, quam
 nobis anteponunt, ut ab ea accē-
 pro sago pelliceo, ligonēque, sat
 habent, quam quatuor luctan-
 tur obolos, decem talenta cora-
 emptim dono dare solent. Iu-
 piter. Nihil istiusmodi posthac
 in te facturum est Timon, qui po-
 re quem ligo abunde satis cora-
 ripuerit, nisi prorsus nullum
 dolorem sentiunt illius la-
 lie, quod oportet te pro-
 o is pecuniam

ὡς τολμῶντας, οὐδὲ ἰπ' ἀ-
 δείας χρημλύνει τῇ ἔσθῃ,
 θυρίους γινέσθαι, ἀλλὰ φυ-
 λάτῃσιν ὑπογυγνέσθαι, ὅτε τὸ
 σπῆμα καὶ τὸν μυχρὸν ἀσ-
 κηρλαμυκτὶ βλῆσινται, ἰ-
 κασιὼν ἀπὸ λαοῦσιρ εἰσμελόντες,
 ἐπὶ αὐτὸς ἀπὸ λαοῦ ἀνίχων,
 ὡς δὲ τὸ μηδρεῖ μεταδιδύ-
 ναι ὅτι ἀπὸ λαοῦσιρ, καὶ ἡ πρὸ
 πλὴν ἰπ' τῇ φάτῃ λιύνα, μύ-
 τι αὐτῷ ἰδίονσαν τῶν λει-
 δῶν, μή τι τῷ ἰπ' πρὸ πρῶ-
 τι ἐκπρίπουσαν. καὶ πρῶ-
 τι γι καὶ καταργίλας αὐτῇ
 φασιδιμῶν καὶ φυλατῆς-
 των, καὶ τὴν κακίαν αὐ-
 τὸς φυλατῆσι μῶντων, ἀγνο-
 οῦντων δὲ ὡς καταργίλας ὡ-
 σίτες, ὡς εἰκνίμους, ὡς παλαιο-
 ῖσι τῷ πρῶτον λαοῦσιρ, ἰμ-
 παρμένον τὸν κακοδαίμονα
 καὶ αὐτῶν δὲ πρῶτον, πρὸς ἄμαρτιν τι καὶ μὴ πρῶ-
 τι μὴν λυχνίδιον, καὶ δι-
 φασίον δρυσάλλιδιον, ἰπ-
 σπῆμα ἰάσθαι τῆς τέ-
 κης. πρῶτον αὐτὸν ἀδελφῶν,
 πάλαι μὲν οὐ ταῦτα αὐ-
 τῷ, νῦν δὲ τῷ Τιμῶντι τὰ
 ἰπ' αὐτῶν ἐκπαλῶν, πλούτ.
 καὶ μὲν εἰς τὰ λαοῦ δὲ τὰ
 ἰπ' αὐτῶν, ἄμφω οὐ δόλοισι ἀ-
 ἔξῃ πρῶτον. τῷ γὰρ Τιμῶ-
 ντι

non audent, neque quum ipsi
 esset in manu, amore in suo se-
 cure ueterebant, sed uigiles obse-
 uantes, ad signum ac seram ocu-
 lis nunquam conniuentibus, neque
 usquam dimotis semper intuen-
 tes, abunde magnam fructum
 arbitrantur, non quod ipsis fru-
 endi facultas adesset, sed quod
 nemini fruendi copiam facer-
 rent, non aliter quam in praesen-
 ti carnis, nec ipse uescens horu-
 deis, nec equum famelicum id
 facere sinens. Quin etiam ride-
 bat istos, qui praeterire, & asser-
 uarent, & (quod esset abstrusissi-
 mum) ceterum sibi subtra-
 herent ueterebantque congingen-
 te, non intelligerent autem for-
 te, ut aus sceleratissimus fa-
 mulus, aut dispensator, aut li-
 berorum praedagogus furim
 subiret, ludibrio habiturus ina-
 felicem & inamabilem heruam,
 quem potius sinat ad fuliginem
 san, & oris angustis lucernam
 lam, ac siticulosum scirpulum
 usque inuigilare! Quid itaque
 an non iniquum, quum hac quo-
 dam in causa ueris, nunc in Ii-
 mone diuersa his criminaret
 Plautus. Aquis si rem uetere pera-
 pen leris, utrumque me iure fra-
 cere iudicabis. Nam & Timo-

nis ista nimia lenitas, negligens
 et potius, haud beneuolentia,
 studiumque quod ad me pertinet,
 merito uideatur. At è diuerso,
 qui me ostijs ac tenebris inclu-
 sum seruabant, il agenses, quo
 scilicet crassior, saginatiorque,
 ac uehementer corpulentia onu-
 stus euaderem, quum interim
 neq; ipsi contingerent, neque in
 lucem producerent, ne uel aspi-
 ceret aliquoquam, hos dementes
 et contumeliosos in me iudica-
 bam, quippe qui me nihil como-
 meritum tot in uinculis coge-
 rent situ carieque putrescere,
 haud intelligentes, quo mox de-
 migrent, me alij cuiquam, cui
 fortuna fauerit, relicturi. Nec
 hos igitur probo, sed ne illos qui
 dem, qui nimium facile mihi
 manus admovent. Sed qui
 (quod est optimum) mediocri-
 tate utuntur, uti nec profusus
 abstineant, neq; penitus profun-
 dant. Et enim illud per Iouem
 considera Iupiter, Si quis uli
 puellulam et formosam lege du-
 xisset uxorem, postea neq; obser-
 uet, nec ullo omnino zelotypia
 assequatur, uidelicet sine illam
 et contra interdum, quocumq; libi
 et uideat, et quicumq; uoluissent,
 ei his haberent, potius uero
 ipse

10 τὸ πᾶν τοῦτο αἰσχυ-
 ρον, ἀμείλις, καὶ οὐκ εὐνοί-
 κουν, ὥς πρὸς ἐμὴ ἀνάγκη αἰ-
 δουμένη, τοὺς τε αὐτὸν κατακλῆ-
 ται ἐν δόμοις καὶ σκότη φε-
 λᾶσθαι ὥστε αὐτοῖς πα-
 χύτερόν τι γυμῶν καὶ πλε-
 μύνης, καὶ ὑπερβολῆς ἐπι-
 μολύνουσιν αὐτοὺς, οὗτοι αἰετὸν
 ὥς πρὸς ἄλλους, ὥς μηδὲ
 ἐφ' ὧν πρὸς τινά, αὐτοῖς
 τοὺς ἐπὶ μίσην ἄναι καὶ ὑβρι-
 σίας, οὐδὲν ἀδικουμένον
 ὑπὸ τοσούτοις ἀδελφοῖς κα-
 τὰ σέβεται, εὐν αἰδέσθαι ὥς
 μετὰ μικρὸν ἀπίστω ἄλλῃ
 τινὶ τῶν ἀδελφώνων με κα-
 τακτείνεσθαι. οὗτοι οὐκ ἐλά-
 νους, οὗτοι τοὺς πᾶν πρὸς ἄ-
 λους αἰετὸν τοσούτοις ἐπὶ αὐτοῖς,
 ἀλλὰ τὸς ἐπὶ ἀφίτην ὅτι
 μέγαν ἐπιδέσσονται τῇ πρὸς
 γῆματι, καὶ μὲν ἀφίτη μὲν
 τὸ παρὲς αὐτοῦ, μὲν προσομι-
 νους τὸ ἴδιον. οὐκ αἰετὸν γὰρ
 τοῦ, πρὸς τῇ Διὶ, εἰ τις ἐ-
 μὴ γῆμας γυναικῶν ἴσας καὶ
 καλῶν, ἴσας μὲν φύλα-
 ται, μὲν ἴσας τῇ πρὸς αὐ-
 τῶν. ἀφίτη καὶ καλῶν
 ἴσας αὐτὸν ἴσας φύλας καὶ
 μὲν ἴσας, καὶ ἴσας
 τοῖς βουλημένοις, μᾶλλον δὲ

αὐτοῖς

REMARKS:

ipse abducatur, ut adulteretur, for-
res aperiens, prostitutusque,
• quoslibet ad illam inuitans,
num hic amare uidebitur? Pro-
fecto hoc tu nequaquam dices.
Iupiter, qui septenumero amorem
scnseris. Rursum si ingenu-
am lege donum deducat, uel li-
beros legitimos proganerez, cae-
strum nec ipse contingat floren-
tem aetate, decoramque uirginem,
nec alium sinit aspicere,
sed inclusam, orbam, sterilem
que in perpetua uirginitate con-
tinetur, igitur pra amore se facere
praedices, et hunc quidem pra
fora pallore, corpore exhaurito,
oculis refugis, num fieri potest
est, ut huiusmodi non desipere
uideatur? quippe qui quum lia-
beris oportueris operam dare,
fruique coniugio, puellam adea
formosam atque amabilem si-
nat emarcescere, per omnem
uicem, tanquam Cerori san-
cordotam alens. Huiusmodi
et ipse indignus fero, quum a
nonnullis ignominiose cader
calcibus, laniorque, atque ex-
haurior, a nonnullis contra
perinde ac stigmaticus fugitia-
uus compedibus uincior. Iu-
piter. Quid igitur indignaris

contra illos: quandoquidem utrinque poenas egregias luunt, alteri quidem dum Tan- tali in mortem, neque bibere finuntur, neque edere, sed ore sicco duntaxat inbiant auro, alteri uero dum his ceu Phya- neo cibos Harpyiae ipsis è faucibus eripiunt. Sed abi- sem, Timone multò post hac usus cordatiore. Plutus.

¶ An ille aliquando desines me ceu foraminoso cophino, priusquam omnino influxerim, data opera exhaustire, quasi constatur occupare, quo minus influam, ueritus ne si copiosis infundat, ipsum una disobruam? Quo fit, ut in Danaidum dolium aquam tibi uideat allaturus, frue- straq; infusus, uase non con- eistente liquorenti, imò prius propemodum effuso quod in- fluit, quam influxerit. Adeo latus dolij hiatus ad effu- sionem, ac liber exitus. Iu- piter. Proinde ni hiatus istum obturauerit, perpe- tuamque perstillationem si- steret studuerit, te propedi- em effuso, facile inuenia- et sequuntur rursus & liqu-

καὶ αὐτὶ: διδίδασι γὰρ ἁ-
παντα καλῶ τὴν δίκην, οἱ μὲν
ὡς περὶ τὰς ἀτάκτας. ἄλλα
καὶ ἔχουσιν, καὶ εὖ τοι τὸ γέ-
μα, ἐπαιχλωτέον μόνον τῶ
χευσι, οἱ δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ
νόου, ἀπὸ τοῦ φανερῶ. τὸ
φρίδω ὑπὸ τῶν ἀπηνῶν ἁ-
φανερῶν. ἀλλ' ἀπιδί-
δου, σιφιστὶς γὰρ παρακλῶ
τῶ Τιμονι ἰντοξίμῳ,
πλ. ἰκάν. γὰρ ποτὶ πᾶ-
σαι, ὡς περὶ ἐκ καρίων τῶ
παλῶν, πρὶν ἔλθαι ἀρῶ-
ναί μιν κατὰ σπουδῶν δὲ κα-
τῶν. φδάντα βουλίμῳ
τὸν ἐπὶ τοῦ, μὴ ὑπὲρ
τῶν ἀποδῶν ἐπικλῶσαι
τῶν. ὡς τὸ τὴν τῶν Δανα-
ιδῶν πῖδον ὑπερφορεῖται
μὴ δὲ καὶ, καὶ κατὰ τὴν ἰσχυ-
τάτην, τὸ αὐτὸς μὴ γίγ-
τῃ, ἀλλὰ πρὶν ἀρῶν
σχιδῶν ἰσχυρῶν μὲν τοῦ
ἐπὶ τοῦ, ἴσως αὐτὸν
τοῦ πρὶν τὸν ἰσχυρῶν
χλωδὲ τῶ πῖδον, καὶ ἀπὸ τῶν
ἰσχυρῶν. Ζ. οὐκ αὖ ἐν μὴ ἰ-
σχυρῶν τὸ καλῶς τῶ τῶ
ἰσχυρῶν ἀνακλῶνται, ἰ-
σχυρῶν ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν
ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν τὸν ἀπὸ
καὶ αὐτὸς καὶ τὸν ἀπὸ
καὶ

ἀλλ' ἐν τῇ φρυγί τῷ πιδου. *nem in fece dolis, sed interrim ad*
 ἄλλ' ἀπὶ τῆς ἡδῆ, καὶ πλατί- *bite, atq; illum diuitem reddite.*
 ζετι αὐτόν. σὺ δὲ μέμνησαι *At tu Mercuri fac memineo*
 ἔρμῃ ἱκανῶν, πρὸς ὅμας *ris, ut redies Cyclopes ex Ae-*
 ἄγαν τὸν ἐν κληπῆσι καὶ ὅ- *na tecum adducas, quo fulmen*
 αἶστας, ἵππε τὴν ὑδραυτὴν *custode restitueas resarciant.*
 ἀπονήσκειν ἐπισκοπῶν- *Nam eo nobis acuminato opus*
 σιν, ὡς ἡδῆ γὰρ τιδὲ κληπῶν *facit. Mercurius. Eamus Plus*
 αὐτὸ διανοίμην. *Er. Πρὶ-*
 οὐμῶν ὁ Πλούτι. τί τὸ τοῦ *te. Quid hoc? Num claudicasti*
 ἰσοκῆας; ἱλιόδωρ μὲν *Equidem ignorabam ὁ praecla-*
 γυνάδῃ αὐτῆς τὴν μένιν, *te, et non cecum modo, utrum*
 ἀλλὰ καὶ χυλὸς ὢν. Πλούτ. *etiam claudum esse. Plus. Αὐ-*
 οὐκ αὖ τὸ τοῦ ἔρμῃ, ἀλλ' *qui non hoc mihi perpetuum*
 ἰπείταν μὲν ἀπὸν παρὰ τι- *Mercuri, utrum si quando pro-*
 ρα πρὸς τὸν ἐν τῷ Διὶ, *fiscor & Ioue missus ad quena-*
 οὐκ οὐδ' ἵππε βραδύς ἀμ- *piam, tum nescio quo pacto lau-*
 καὶ χυλὸς ἀκροτίζου, ὡς *duc sum. & utroque claudus pe-*
 μέλις τιλῶν ἐπὶ τέρμα, πρὶ- *de, ita ut agere ad meam peruen-*
 γαρέσωνται ἐν τῇ τῇ πρὶ *gere queam, scne nonnumquam*
 ἐμμένονται. ἰπείταν δὲ ἀ- *interim factio, qui me opperieba-*
 παλλέτῃ δὲ διχ, πρὶ τῶν *uit. Ποτὶς quare discendum*
 ἔφα πρὸ τῶν ἱππῶν αὐτῶν *est, claudum uidebis multo auis-*
 τέρων. ἀμα γὰρ ἱππῶν ὡς *bis celeriotem. Unde fit, ut uix*
 ὁσπληγῆς, ὡς γὰρ ἡδῆ ἐδῶκα *iam amoto repagulo, ego iam*
 γύτῃ μιν τρεμνῶν ἐπὶ τῶν *praconis uoce uictor pronun-*
 ὁσπληγῆς, οὐδ' ἰδόν- *ciat, saltem stadium transme-*
 τῶν ἰστί τῶν διατῶν. *Er. Quoties spectasoribus. Mercur.*
 οὐκ ἀλλὰ τὰ αὐτὰ ὅς. ἰγὼ *At ista quidem haud uera nato-*
 δὲ καὶ πολλὰς αὐτῶν ἱ- *tas, imo ego tibi permultos cō-*
 χειμί σοι, χθὲς μὲν ἐδὲ ἱπ- *memorate queam, quibus heri*
 πῶν ἔστι πρὶ τῶν βράχων *ne obulus quidem erat, quoto-*
 ὁσπληγῆς, ὡς γὰρ τὸ τέρμα *sum emerens, flacim uerὸ*
 πρὶ τῶν πρὶ τῶν πρὶ τῶν *hodie diuites & sumptuosos*
 ἀπὸν

o o o

in albo curru aurigantes, quibus ante ne asellus quidem superpedicaris. Licet tamen perputas ei, aurumque manibus gestantes obambulant. Qui ne ipsi quidem, opinor, credere possunt, quin per somnium diuites sint. Plinius. Isthaec aliter est Mercuri, neque enim tui mei ipsius ingredior pedibus, nec de Ioue, sed de Dite ad istos transmittor, qui et ipse senium opum largitor est, ac magna donans, id quod ipso etiam nomine declarat. Et itaque quoties est mihi ab alio ad alium demigrandum, intactos bellas iniiciunt me, ac diligenter obsignantes sarcinae in morem sublatum transportant. Interea defunctus ille alicubi in aedium tenebrosam patet iacet, uetere linteo in gremio iniecto lectus, de quo soles degladiantur. Porro qui me sperauerant obtinere, in foro opperiantur hianter, non aliter, quam hirundinem aduolantem stridentes pulli. Deinde ubi signum detractum est, et lineus ille funiculus incisus, aperit et tabellae, iamque nouus dominus pronuntiatus est siue

cogo

λαλῶν τούτου ἀγαθόν-
τας, εἰς οὐδὲν ἄλλ' ἐν-
ῶντι πᾶσι, καὶ ὁμοῖα περ-
φύει καὶ χρυσίχαρ' ἐπε-
ρχονται, οὐδ' αὐτοὶ πιστεύ-
οντες εἰμαι, ἐτι μὴ ἔτι πλε-
τῶν. Πλούτ. ἰσχυρὸν τὸ
ἔστιν ὅτι Εὐμῶ, καὶ οὐχὶ τοῖς
ἐμαυτῷ περὶ βαλίσκῳ τότι,
οὐδὲ ἐ Ζεὺς, ἀλλ' ὁ Πλούτων
ἀποτάλλει με παρ' αὐτοῖς.
ἔτι πλεοντείας καὶ μεγά-
λῃ δόξῃ καὶ αὐτοῖς ὦν, δι-
δοῖ γινώ καὶ τῷ ἰνέματι. ἰ-
παλαὺ τόντων μετακινεῖ-
ται δὲ με παρ' ἑτέρου πρὸς
ἑτέρου, ἐν δὲ δόξῃ ἐμβα-
λόντες με καὶ κατασημνά-
μενοι ὁπποῦν, φορὸν δὲ ἐν
ἀμύνοι μετακινεῖται. καὶ ὁ
μὲν νικῶν ἐν σκοτεινῷ πε-
ρὶ οἰκίας περικείται, ὑπὲρ δὲ
γόνυ παλαῖ τῷ δόνει κα-
πύμῃ, περιμάχεται
ταῖς γυνάξιν. ἐμὲ δὲ οἱ ἐπι-
κρίσιντες, ἐν τῷ ἀγορῇ περὶ
μύθους λυχνεῖται, ὅτε περὶ
τῶν χαλιδίων προσπιτομένο-
ν, τῶν γινώσκοντων οἱ νοσήσι. ἰπα-
δ' αὖτ' ἐπὶ τῷ σκῆπτρῳ ἀμφι-
ῶν τὸ λινὸν ἰσχυρὸν, καὶ ὁ δὲ
τῷ αὐτοῦ δὲ, καὶ αὐτοῦ περὶ
μετὰ ἡμῶν δὲ πέντας, ἔτι

ονγ

cognatus quispiam, siue adulter
sor, siue seruis obsecutus, qui
puerili obsequio fauorem emen-
tuerit, etiam cum mentio subra-
so, pro uarijs & opiparis uolup-
tatibus, quas illi iam exoleuit
suppeditauerat, ingens scilicet
præmium ferens generosus quis-
quis ille eandem fuerit, nonnum-
quam maius cum tabellis ere-
ptum, fugiens a portis come-
mutato nomine, usque modo
Pythias aut Dromo, aut Tio-
bius, iam Megacles, aut Me-
gabyzus, aut Protarchus ap-
pellatur. Caterum illos nequic-
quam hiantes, seque mutuum in-
uuentes relinquunt, ac uerum lun-
dum agentes, quod eiusmodi
Thymus ex intimo saginæ ha-
nu sua elephas, qui non parum ma-
nam escam donoraria. At hic
repente totus in uie intrans, hoc
mo uice maioriore capere elegan-
tiori rade, pingui illataque cusa,
qui compedes etiam diuino horro-
scit, si quis præteritis loco in-
crepet, erraticis flac auribus. quis-
pistrinam, perinde uti templum ade-
ret, non est deinceps tolerandus
his, quibus cum uiuit, et uerum et
ingenuos afflicte contumelia, et
conseruos flagrantia cadia, expan-
sionem; nam & sibi huiusmodi
liberum.

licanti, donec aut scortulo cui-
piam irretitus, aut equotum
alendorum studio captus, aut
adulatoribus sese permittens,
deierantibus Nireo formosior
tem esse, Cecrope Codroque geo-
petosiotem, callidiotem Vlyse
se unum autem uel sedecim pa-
riter Cræsis opulentiotem, mo-
mento temporis semel profun-
das infelix, quam minuatim
multus ex periurijs, rapinis, fla-
gitijs fuerant collecta. Mercur.
Istæ ferme sic habens, utinace-
res, nescim ubi tunc ipsius in-
gredieris pedibus, quæ tandem
cecus quum sis, uiam inuenia-
re soles? Aue qui dignoscis, ad
quosnam Iupiter et miseris,
agnos illi uisus qui diuitijs ab-
bundent? Pluæ. Minuero, crea-
dis me reperire istos ad quos
mittor? Mercarius. Per Iouem
baudquaquam. Neque enim alio
qui. Mihi hæc præterito, ad Hip-
ponicū et Callian accessissem,
cū ad alios Athenienses homi-
nes ne obulo quidē astimandos.
Ceterum quid facis, quando qui
demeas emissus? Pluæ. Sursum
ac deorsum circumcursans oba-
erto, donec imprudens in quem-
piam incurrero. Hic autē, quis
quis ille sit, qui forte primus me

nactus

ἴξισιν, ἔχεις αὐτὸν ὃν οὐ πο-
τὲν τι ἱμπεδῶν, ὃ ἱπποβο-
ρίας, ἐπιθυμίας, ὃ ἡλιθί-
ως παρὰ τοὺς ἑαυτὴν ἡμύενους
ἢ μὲν σύμφορότερον μὴ Νι-
ρείῳ ἢ αὐτὸν, σύμφου-
ρον δὲ τοῦ Κικροῦ· ὃ Κί-
κρον, συνιστότερον δὲ τοῦ
Οδυσσεύς, πλουσιώτερον δὲ
συνάμα Κρείσῳ ἢ ἱπποκρί-
τῳ, ἢ ἡμετέροις χρείταις ἄ-
λλοις· ἢ καὶ τὰ ἑαυτὸν ἰδίῳ
ἐκ πολλῶν ἐπιθυμιῶν καὶ ἀφ-
παγῶν καὶ πονηριῶν συν-
αλιγμένα. Εἰ. αὐτὰ περὶ
δὲν φησὶ τὰ γυνήμελα. ἢ
πίτῳ δὲ οὐ αὐτίκους βα-
δίσεις, πῶς αὐτῷ τυφλῷ
ἢν σύρισκες πλὴν ἰδὼν, ὃ
πῶς διαγιγνώσκεις, ἢ οὐ
αὐτοὶ ὁ Ζεὺς ἀπεστῆλη, ἡρ-
νῆς ἦναι τοῦ πλουτῶν ἰ-
ξίου; Πτοῦτ. οἶα γὰρ ὁρί-
σκῃς μὴ οἱ τίς τις αἴσι; Εἰ. μὴ
τοῦ Δία οὐ πάντῃ. οὐ γὰρ Διὶ
πείδῳ κατακίον, ἡπο-
τίῳ καὶ Καλλίῳ προσήκῃ,
καὶ πολλοῖς ἄλλοις Ἀδελφῶν
αὐτῶν, οὐδὲ ὁμοῦν ἀξίῳ. πλὴν
ἄλλὰ τίς πρῶτος καταπι-
φθῆς; Πτοῦτ. αὐτὸν καὶ ἑαυ-
τὸν πλουτῶμαι πρῶτος τῶν, ἔ-
χεις αὐτὸν ἡδὲ τινὶ ἱμπεδῶν.
ἢ δὲ. ἴετις αὐτῷ πρῶτος μοι

πρῶ-

πορίτῃ χη ἀπαγαγὼν, πρὸς
 αὐτὸν ἵρχεται τὸν Ἑρμῶν,
 ὡς τῷ παραλόγῳ τοῦ ἱερ-
 δους προσκυῶν. Ἑρμ. ἑνὸς
 ἀγκάτῃται ὁ Ζεὺς, οἷός μιν
 σι ἡκὰτὰ τὰ αὐτῷ δακτυῶτα
 πλουτίσαν ἴσους αὖ ἴσται
 τοῦ πλουτῶν ἀξίους; πλουτ.
 καὶ μάλα δινάκεις ὦ γὰρ ἰ,
 ἔργι τυφλὸν ἔντα αἰδῶς, ἱ-
 πιδάσθαι κύνεσσιν ὅσα δυν-
 αμίτην ἔτι χόμα καὶ πρὸ
 πολλῶν κλειδοπέδων ἔβιον.
 ὁπρὸ οὐδ' ὁ Λυγκῶν αὖ ἀβ-
 ούροι ῥαδίως, ἀμυγρὸν οὖ-
 τι καὶ μικρὸν ὄν. τοιγκροῦ
 ἄτι τῶν μὲν ἀγαθῶν ἰλι-
 γων ἔντων, τοιγκρὸν δὲ πλε-
 γων ἰν ταῖς πῆλδοις τὸ παῦ
 ἰπιδότων, ῥῆν δὲ τοὺς τοι-
 ἔτας ἰμπίπῃν πρὸ πῶν, καὶ
 σαρλῶ δόμας πρὸς αὐτῶν.
 ἄτα πῶς ἰπιδῶν ἡκταλί-
 πης αὐτοὺς, ῥαδίως παύ-
 γας, οὐκ αἰδῶς τῶν ὀδῶν;
 πλουτ. ἔξυδρῶνς τότι πῶς
 καὶ ἀρτίπινος γίγνεται πρὸς
 μέντοι τὸν λαρὸν τῆς φυ-
 γῆς. Ἑρμ. ἰτι δέ μοι καὶ
 τοῦτο ἀπείρηται, πῶς τυ-
 φλὸς ὢν, ἀρτίπινος γάρ, καὶ
 πρὸς τῇ χη καὶ βαρὺς ἰν
 τοῖς σῆλδοις, τοσαύτους ἱ-
 γαστὸς ἵχμα, ὅσοι πάντας

ἀπα-

nactus sit, abducit, ac possidet,
 et Mercuri pro lucro præter
 spem subiecto uenerans atque
 adorans. Mercur. Num ergo
 fallitur Iupiter, qui quidem
 credat ex ipsius animi senten-
 tia, diuari abs te hos, quos ille
 dignos existimari, qui ditescer-
 rent? Plutus. Et uere quidem
 optimo fallitur o bone, quippe
 qui quum me caecum esse non
 ignoret, emittere uel fugiatum
 tem usque adeo reperi tu diffici-
 lem. Et iam olim ē uisa subla-
 tam, quam ne Lynceus quis-
 dem facile inueniret, quæ nimis
 tum adeo obscura sit ac minui-
 ta. Itaque quum tibi sint boni,
 improbi porro in ciuitatibus om-
 nia obtineant, oberrans facio
 le in huiusmodi mortales incur-
 ro, ac retibus illorum illigor.
 Mercurius. Aquis sis, ut quon-
 tics eos deseris, celeriter aufu-
 gias, quum nunc sis ignarus
 Plutus. Tum demum acutum
 cerno, pedibusque ualeo, ubi
 ad fugam tempus inuitat.
 Mercurius. Iam illud quoque
 mihi responde, qui sis, ut quum
 sis oculis capax (dicendum eo
 nimis est) præterea pallidus, po-
 stremo claudus, tam multos ha-
 beas amatores, adeo ut omnes

respi-

respiciant in ea. & si potuerint, felices uideantur, sin frustrantur, non sustineant uis uere. Ex his equidem non paucos noui, qui sic perditæ se amarent, ut se acroë scopulo piscosi in aquoris alca, præcipites abiecerint, tati fastidia se se abs te, propterea quod illos nullo pacto respexisses.

Quamquam scis, in quoque facberis, si quo modo tibi ipsi nouus es, furere istos, qui eius modi amore sunt dementati. Plutus. At enim credis me, qualis sum, ealcm istis uideri, nempe claudum. aut cæcum, aut si quid aliud adeest mihi uisui. Mercurius. Quid ni? Plute? nisi forte & ipsi omnes cæci sunt. Plutus. Haud cæci quidem, o optime, uerum inscitis errorq̃, quæ nunc occurrant omnia, illis offundunt tenebras, ad hæc ipse quoque ne per omnia deformis sim, persona uehementer amabilis etus inaurata, gemmisque picturata, ac uersicoloribus amictus eis occulto, at illi tamen se se natui uultus uenustati non aspicere, amore capiuntur.

ἀπεβλήσαντες ἐς, καὶ τὸ χύντας μὴ ἀνδραμοντῶν ἰδέσθαι, ἀλλ' ἀποτύχειν, οὐκ ἀνιχνύσασθαι. ἵδμε γὰρ τινες οὐκ ἐλίγους αὐτῶν εὐτυχοῦν δυνέμεντας ἵνται, ὅτι καὶ αἱ βαθυκύτια πόντιον φέροντες, ἐρρίψαντες αὐτοὺς, καὶ πύρρον καταπιβάντων ὑπερβῶνται νομίσαντες. ὅτι σου, ἵτι πρὸς οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ἴδμεν αὐτοὺς. πάλιν ἄλλα καὶ οὐκ αὐτῶν, ἵτι ἐμολογῶσθαι ἵτι ἐξ ὧνς εαυτῶν, ὑπερβαντῶν αὐτῶν, ὁρμηλὴν τοιοῦτον ἐπιμαμώτας. Πλὴν αὖ καὶ τὸν αὐτὸν, οἷς ἐμὲ ἱρᾶσθαι αὐτῶν χαλὸν ἢ τυφλόν, ὃ ἴσα ἄλλα μοι πρίσται. ἔρμι. ἄλλα πῶς ὃ Πλῶν, αἰ μὲν τυφλοὶ καὶ αὐτοὶ πάντες αἰεὶ; Πλῶ. ἢ τυφλοὶ ὃ ἀρίστη, ἀλλ' ὃ ἄγνη καὶ ὃ ἀπάτη, αἰσθέρων κατατίχαι τὰ πάντα, ὅσοι μάλιστα αὐτοὺς. ἵτι ἢ καὶ αὐτὸς οὐ μὴ πάντας παρὶν ἀμωρῶν ἴδμεν, πρὸς οὐκ ἀνδραμοντῶν πρὸς ἑμὲ, ὅσοι μάλιστα, διὰ χρυσὸν ἢ λιδοκίλλαντες, καὶ ποικίλα ἰδόμεν. ἵντυχαὶν αὐτοὺς. οἱ δὲ αὐτοὺς πρίσται οἷμαι, καὶ ἵντυχαὶν τὸ ἄλλῃ, ὅσοι καὶ

καὶ ἀπέκλωσται μὲν ἐντυ-
χάουσι δὲ, ὡς αὐτὴ τις αὐτοῖς
ἄλλοι ἀπειγυμένους, ἐπὶ δὲ
ἐμὶ, ἄλλοι δὲ λατρίῃ
σὺν αὐτῶν ἀμειψάμενοι
τὰ ταλινὰ καὶ, καὶ ἔρως
τὸν ἀφ' ὧν τῶν καὶ ἀμειψομένων
πραγμάτων. Εἰμ. τί οὖν ἐστὶ
ἐν αὐτῷ ἡ δὲ τῶν πλεονάτων γν-
εῖμφοι, καὶ τὸ περισσεύον
αὐτὸ πρὸς δὲ μὲν, ἐστὶ δὲ
παύσας, καὶ ἢ τῶν ἀφαι-
σθέντων αὐτὸν. Δῆλον αὖ τίν
καὶ αὐτῶν ἢ τὸ περισσεύον
πρίντι; ἐν γὰρ δὲ καὶ τίτι
ἀφαισθέντων, αὐτὸν δὲ ἐπὶ
καὶ ἢ ἀμειψία ὅσῳ, ἐν
δὲ δὲ τὰ πάντα ἰσώσας.
Πλὴν. ἐπὶ δὲ καὶ ἢ Εἰμ., καὶ
πρὸς τὰ τοῖς μοι συγκατα-
τα. Εἰμ. τὰ πρὸς; Πλὴν. ἰσώ-
σας τις ἰσχυρὸν τὸ πρῶτον
ἀφαισθέντων τίνος δύναμις
ἀφαισθέντων, συγκατατα-
τα μοι, ἐμὲ λατρίῃ ὅσῳ
καὶ ὁ αὐτοῖς καὶ ὁ μεγαλυν-
χία, καὶ ὁ μαλακία, καὶ ὁ
βίος, καὶ ἀπάτη, καὶ ἄλλα
ἄλλα μυστρία καὶ αὐτῶν
ἀφαισθέντων λατρίῃ δὲ τίνος
ψυχῶν, δαμνάμεν τὰ τὰ
δυναμεία, καὶ ἰσώσας τῶν
ἀφαισθέντων, καὶ τῶν πλεονάτων

ἐμὲ.

¶ potente non potientes.
Quod si quis me toto corpore
renudatum illis ostenderis, duo
bio procul futurum sis, ut se ipse
si damnet, qui tam opere cau-
cietis, ad amandas res neutra
quam amandas ac fœdas.
Mercurius. Quid ergo postea
quam cōpercutum est, ut iam
diuites euaserint, idemque person-
nam sibi circumposuerint, tunc
sum falluntur. Adeo ut si quis
illis detrabere conetur, penè cau-
pus potius, quàm personam abo-
iscians. Neque enim ueresimile
est etiam eum illos ignorare,
autē bracteatam esse formam,
quoniam inuicem cunctis inspec-
tine Plutus. Ad id non parum
muleris, ὁ Mercuri, mibi sunt
adiumeneo. Mercurius. Quis
nam? Plutus. Stimulatque quā
me primum natus est, aperitis
foribus exciperis, clanculum in-
na mecum inerois elatio, meo-
dia, iactantia, mollities, ino-
lentia, dolus, atque alia idem
innumerable, & quibus om-
nibus posteaquam est animus
occupatus, iam admiratur qua
nautiquam sunt admiranda,
¶ appetit ea quae sunt fugienda
de. ¶ me cunctaturus illorum

quae

ἵππῳ ἰχθυόσῃ. Ὁ χλαμύ-
 ρος, ἄχρεϊ αὖ πρὸς τὴν ἐν-
 χασιαν ἀφικόμεμα. Πλάτῳ.
 οὐ ποιεῖς ὡς Ἑρμῆς χαρὰ γυ-
 γῶν, ἢ πᾶσι γὰρ ἀπολίσσεται.
 ὑπερβόλῃ τὰ χαρὰ ἰδύωντι ἢ
 πρὸς αὐτὸν πρὸς τοὺς. ἀλλὰ
 τίς ἐστὶν οὗτος ὄντι, λα-
 δάπορ εἰδόμεν πρὸς κίδον;
 Ἑρμ. ὁ Τίμων οὗτος ἐστὶν ὁ κέπτε
 πλοῦτον, ἱερὰν καὶ ὑπὸ ἡ-
 λον γὰρ ἰδον. παπὰ καὶ ὁ πρὸς
 οὐκ ἀφικόμεν. καὶ ὁ πρὸς ὁ
 αὐτῷ, ὁ λατρία δὲ καὶ ὁ
 σοφία, καὶ ὁ ἀνδρία, καὶ ὁ
 σοφία. ὁ χλαμύρ τῶν ὑπὸ τῷ
 λαμῷ τῷ ἰδύων ἀπὸ αὐτῶν.
 πρὸς ἀφικόμεν τῶν ὑπὸ ἡ-
 λον γὰρ ἰδον. Πλάτῳ. τί οὖν ἐπὶ
 ἀπὸ ἀφικόμεν τῶν ὑπὸ ἡ-
 λον γὰρ ἰδον; οὐ γὰρ αὐτὶ ἡμῶν
 ἀφικόμεν ἀφικόμεν πρὸς
 αὐτὸν, ὑπὸ τῷ λαμῷ ὄντι
 ὑπὸ τῷ πρὸς ἡμῶν.
 Ἑρμ. ἀλλὰ τίς ἐστὶν τῷ Διὶ,
 μὴ ἀφικόμεν τῷ Διὶ. Πρ.
 πρὸς τὸν τῶν ἀφικόμεν ὡς ἀφικόμεν
 ὄντι, χαρὰ γυγῶν. Ἑρμ. ἐπὶ
 οὐκ ἀφικόμεν τῶν Τίμων ἀφικόμεν
 ὄντι ὑπὸ τῷ Διὶ. Πρ.
 οὐκ ἀφικόμεν τῷ Διὶ Τίμων,
 ἐπὶ αὐτὸν ὡς ἀφικόμεν ὄντι
 ὄντι ὑπὸ τῷ ἰδύων πρὸς ἡμῶν.

chlamidi adherens, donec ex-
 tremam viam attigerimus.
 Plautus. Recte facis Mercu-
 ri, quum me per viam ducis.
 Vicinim si me defereres, fore
 san oberrans in Hyperbolum
 aut Cleonem inciderem. Sed
 quis hic stridor ceu ferrisaxo
 impactis Mercurius. Timon
 hic est, qui proximè montes
 num & petricosum fodit son-
 lum. Pauper adest & Paupertas,
 & Labor ille, tum Ros-
 bur, Sapientia, Fortitudo, atq;
 id genus aliorum turba, quor-
 um omnium agmen Fames
 cogit, longè præstātius quàm
 cui sine satellites. Plautus. Quin-
 igitur quàm ocysimè disce-
 dimus Mercuri! Neque enim
 ullum operæ precium feceris
 mihi cum homine eiusmodi
 uallato exercitu. Mercurius.
 Secus uisum est Ioui: quare
 ne metu deterreamur. Pau-
 pertas. Quò hunc nunc As-
 gicida manu abducit? Mer-
 curius. Ad hunc Timonem,
 ad quem à Ioue sumus ite-
 iussi. Paupertas. Itane tu-
 sum Plautus ad Timonem
 posteaquam ipsum ego ma-
 le habentem ob delicias
 p recid

recipiens, hic commendansque
 Sapiencia & Labori, strenue
 uni, multiq; precij uirum reddi-
 dit. Adeo ne despicienda, iniu-
 riaq; idonea uobis Paupertas
 iudicor, ut hunc, quæ mihi unio-
 ea erat possessio, eripatis, iam
 exactissima cura ad uirtutē ex-
 cultum, ut Plutus hic ubi denuo
 susceperis, per conuulsiōem &
 arrogantiam, illi manu iniecta,
 talem reddi teris, qualis eras dum
 dum, mollem & ignauum ac ue-
 cordem, rursum mihi restituas,
 ubi iam nihili factus erit & reij-
 culus Mercutius. Sic o Pauper-
 tas Ioui placitum est. Paupero-
 tas. Equidem abeo: at uos La-
 bor & Sapiencia, reliquiq; cono-
 sequimini me. Porro hic breui
 cognosce, qualis in se fuerim,
 quam nunc relinquet, nempe ad-
 iutrix bona, & rerum optima-
 rum doctrix, qui cum donec ha-
 buit commercium, sano corpo-
 re, ualentiq; animo persecuta-
 uit, uilem exigens uitam, &
 ad sese respiciens, superuacua
 autem & uulgaria ista aliena,
 ita ut sunt, existimans. Merua-
 tius. Discedunt illi, nos ad eum
 adeamus. Tim. Quinam es tu o
 sceleris? Aus quid uolentes,

huc

ταυτῶν παραδόντων τῆς
 φιλίας καὶ τῷ πόνῳ, γρηγο-
 ρῶς καὶ πολλοῦ ἄξιον ἀ-
 πιδέξα. οὗτως ἄρα δύναται
 εἶναι ὁ ὕμῳ ἡ Περσία δι-
 κῆ, καὶ οὐκ ἀδικητῶν, ὡς δ'
 ὁ μόνον ἐν τῷ μακρῷ χρόνῳ
 εἰσὶν ἐμὲ ἀπεριβῶς πρὸς ἀν-
 τὴν ἀντιπραγμασίαν, ἐν αὐ-
 τῇ ἡ Πλουτῶν παραλαβὴν
 αὐτὸν ὕβρις καὶ τυφλὴ ἰγχε-
 ρύσας ἡμῶν, τῷ πάσῃ μακ-
 ροκρίῃ καὶ ἀγνοίᾳ καὶ ἀνέ-
 των ἀπερίσκε, ἀποδὲν πᾶ-
 λιν ἐμὲ ῥᾶν ὅσον γρηγο-
 ρῶς. Εἰμ. ἰδοὺ ταῦτα
 ὡς Περσία τῷ Διὶ. Περ. ἀ-
 ἔρχομαι. καὶ ὕμῳ δὲ ὡς Πί-
 νι καὶ Σοφίᾳ καὶ οἱ λοιπῇ,
 οἱ ἀπολυδῶνται μοι. οὗτ'
 διὰ τὰ χαίρειν, οἷον μὲν ὁ
 σὺν ἀπολύειν, ἀγαθὸν ἐν-
 τέρῳ, καὶ διὰ δόξα καὶ
 τῶν κρίτων, ἢ σὺν ὅν-
 γιστος μὲν τὸ σῶμα, ἢ
 ῥομῶν ὃ τὴν γυναικὴ δι-
 ἐτίλει, καὶ ἀδρὸς βίον σὺν,
 καὶ πρὸς αὐτὸν ἀπολύειν
 τὰ δὲ πρὸς τῇ καὶ πολλὰ
 ταῦτα ὡς πρὸς ὅσον ἀλλή-
 τερα ὑπολαμβάνουσιν. Εἰμ.
 ἔρχομαι, ὕμῳ ὃ πρὸς τὴν
 αὐτῇ. Τιμ. τίνας ἐστὶν ὡς
 ταῦτα; ὃ τί βουλήσιν
 ἰδῶν

δοῦναι ἔστι, ἀλλὰ ὅρα ὄργα-
 νὸν καὶ μιᾷ σφίρειν ἐνι χλῆ-
 ρεσσιν; ἀλλ' οὐ χαίροντες
 ἄπιτι μικροὶ παύσεσθ' ἔντες.
 ἔγω γὰρ ὑμᾶς αὐτίκα μέλας
 βέλλῃν τοῖς βόταις καὶ τοῖς
 κίδαις σαρφίφω. Ερμ. μὴ ἀ-
 μῶς ὦ Τίμων μὴ βάλῃς, οὐ
 γὰρ αὐδρῶπτε ἔνταί βαλῆς,
 ἀλλ' ἔγω μὲν Ερμῆς εἰμι,
 οὗτος δὲ ὁ Πλούτ'· ἰπτα-
 ψι δὲ ὁ Ζεὺς, ἰπακύντας τῶν
 συχῶν. ἔστι ἀγαθὴ τύχη δὲ
 χεῖρ τὸν ἄλβον, ἀπύταί τῶν
 πένων. Τίμ. καὶ ὑμᾶς εἰμώ-
 ξιδεῖ ἔλα, καί τι δειὶ ἔν-
 τεσθ', ὅρ' φαί. πάντας γὰρ ἄ-
 μα καὶ δινὸς καὶ αὐδρῶπτε
 μισῶ, τιτυὶ δὲ τὸν τυφλόν,
 δε τίς αὖτ', καὶ σαρφίφω
 μοι δινῶ τῇ δικίλῃ. Πλῦτ.
 ἀπίμωρ ὦ Ερμῆς πρὸς τοῦ
 Διὸς, μιλα γὰρ καὶ γὰρ ὁ αὐ-
 δρῶπ' οὐ μὲν ἴσως μοι δει-
 νῶ, μὲν τι λαπὸν ἀπὸ λῶ
 πρὸς λαβόν. Ερ. μὴ λῶν σκα-
 ῶν ὦ Τίμων, ἀλλὰ τὸ πά-
 ρον τοῦτο ἄγχιον καὶ φραχὺ
 καταβαλόν, πρὸς τίνες τὸ
 χαίρει λάμβαναι τίνω ἀγαθῶν
 συχῶν, καὶ πλοῦναι πάλιν,
 καὶ ἰδοὶ Ἀδωνάϊον τὴν πρῶ-
 σα, καὶ ὑπερβῆναι τῶν ἀχα-
 ρίτων ἰπταῶν μίτ' αὐτίς
 οὐδ' αὖ-

buc ut nullo homini operatio
 mercenarioꝝ negotium ex-
 hibetur i ut uti haudquaqua
 laei abibitis sceleris ut estis
 omnes. Nam ego uos illico
 gliebis & saxi petitos commi-
 nuant. Mercutius. Nequa
 quam ὦ Timon ne serito, ne
 que anim feries mortales,
 utrius ego sum d'stercutius,
 hic Plusus. Misit nos Iupia
 ter, uotis eū exauditis. Qua-
 te, quod bene ueritat, opes ac-
 cipe, desistens d laboribus.
 Timon. Atqui uos iā p plo-
 ra ueritis, etiam si diſi ſiut, uo
 dicis. Siquidem odi patio
 ter omnes tum deos tū homio-
 nes. Sed hūc cecum, quiſquid
 hic fueris, mihi ceruens eſt li-
 gone in pacto comminuere.
 Plusus. Meatus per Ioo-
 uem Mercuti, quādoquidem
 hic homo mihi uidetur non
 mediocriter infanire, ne malo
 quopiam accepto diſcedam.
 Mercutius. Ne quid ferocia
 ter Timon, quin exue potius
 penitus iſtam ferocitatem, ac
 ſperitatemqꝝ, ac natiuitas obo-
 uis excipe bonam fortunam,
 tu ſum diues eſto, tu ſum
 abenienſium princeps, & de-
 ſpice ingratos iſtos ſolus ipſo
 p q ſolus.

ἐπαίδαν, ὃς αὐτὸς ἰμὲν τὰς
 ἰλιπιδας ἀπαρτίσασά μοι
 τὸ βίον, καὶ δάξασα ἑς τις
 ὡς ἰπλῆται ἰμῖς, ὅρῃτι
 μέλας τυπαύων, ὅτι συνε-
 φάντης φεβῶν, ὃ δὲ πα-
 ροξυνῶναι, ἐκ ἰκχυρείας
 ψυφοφρήσας, ὃ τὴν αὐτὴν
 πικρὰ λύσας ἀφίλιθαι δὲ
 πατὶ αὐτῷ. ἰρρημύται γα-
 ρὺν ὑπὸ τῶν πένων, τυτῶν
 τὴν ἀγρίν φιλοπίνης ἰπρ-
 φασίμῃ, ὃ δὲ ἰρῶν τῶν
 ἰν ἄγει ἰκαυῶν, ἰκαυὴ καὶ δὲ
 ἀρῶ ἰχνη τὰ ἀλφίτα παρὰ
 αὐτῷ δὲ δὲ δὲ. ὅστις παλιν-
 δριμύται ἰπιδὶ ὃ ἔρμῃ, τὴν
 Πλῆτον ἀπαγαγὼν τῷ Διὶ.
 ἰμῖ δὲ τὸτο ἰκαυὸν ὡς, παύ-
 τας αὐτῶν ἐξιδὼν οἰμώ-
 ζαν ποιεῖσαι. ἔρμ. μὲν δὲ
 ὃ γὰρ ὡς γὰρ παύσας αὐτῶν
 ἐπιτίδαι πρὸς οἰμωγῶν.
 ἀλλ' ἰκατὰ ἰργίλα τῶντα, καὶ
 παρὰ κινῶν, καὶ τὴν Πλῆ-
 τον παρὰ λαβῆ. ὅτι ἀπὸ βλα-
 τῆ αὐτῶν τὰ δὲ τὰ παρὰ τῷ
 Διὶ. Πλῆτον. βούλα ὃ Τι-
 μων δὲ καὶ παρὰ τῶν πρὸς
 σε, ὃ χαλπαίνου μοι λίγον-
 τι. Τιμ. λίγῃ, μὲν μακρὰ μὲν
 τοι, μὲν ὃ μετὰ προσημῶν, ὃ
 πρὸς οἱ ἰπρῶν τοι ῥύτορδε.
 αὐτῶν.

docuit, effecitque ut mihi uita
 spes omnis ex me ipso pederet,
 demonstras quam efficit opes ue-
 ramque, nempe quae neque adu-
 lator assentans, neque sycophan-
 ta minitans, neque plebs irrita-
 ta, neque concionator suffragio-
 rum auctor, neque tyrannus inten-
 tus insidijs queat eripere. Itaque
 iam ualidus effectus ob labor-
 tem, dum hunc agellum gnauim-
 ter exerceo, neque quicquam eor-
 um quae sunt in ciuitate malor-
 um aspicio, abun- de magnum
 et sufficientem uictum mihi li-
 go suppeditat. Quare tu Mer-
 curi, quam uenis tu uiam remeti-
 ens, recurre, und tecum Plutum
 adducens ad Iouem. Illud mihi
 si fas fuerit, si effecerit, ut oma-
 nes mortales per omnem aetate
 rem ciulens. Mercurius. Nequa-
 quam est bone, neque enim omnes
 ad ciulandum sunt accommoda-
 di. Quin tu iracunda pueriliaque
 ista missa face, ac Plutum exci-
 pe, non sunt reijcienda munera,
 quae a Ioue proficiscuntur. Pho-
 bus. Vin Timon ut contra te
 perges defendam meas, an gra-
 uiter feret si quid dixerot Tim-
 Dicis, ne multis tamen, neque
 cum proceribus, quemadmodum
 perditissimi isti solent Oratores.

Sustinebo enim te huius Mercurij gratia paucis dicentem. Plut. Siqui multis mihi potius erat dicendum, eos nominibus abs te accusato. Quamvis uide, num qua in te te quemadmodum ais, laeserim qui quidem dulcissimam quatuordecim tibi existerim auctor, opifexque, auctoritatis, praesidentia, coroboratum, aliam item uoluptasum, mea opera conspicuus coctus, celestis ex obseruandus. Ceterum si quid molesti ab adulatores accidit, non mihi potes imputare, quin ipse magis abs te sum affectus contumelie, propterea quod me iam ignominiose ut is ille execratus suppeditaris, qui te mirabantur, ac praestigis demantabant, mihi modis omnibus infidias struebant. Porro quod extemplo loco dixisti, te a me prodium, desertumque fuisse, istud criminis in te possum retorquere, quoniam ipse sim modis omnibus a te reiectus, praecipueque exasclus ex amicis. Unde pro Cleli cotamye sagum istud charissimum tibi paupertas circumposuit. Neque testis est mihi hic Mercurius, quantopere Iouem orauerim, ne ad te uenire, adeo

hostis

ἀνέφεμα γὰρ σὶ δόξα λήγεται, διὰ τὴν ἑρμῆν τρυφῶν. Πλούτ. ἔχρῳ μὲν τοῖς σὺν καὶ μακρὰ ἀπὸν, οὕτω πολλὰ ὑπὲρ σε καταγέγραπτα. ὅμως δὲ ὄρα, ὥτι σὶ ὡς φῆς, ἡ Διὶ καὶ, ὅς τῳ μὲν ἡδίστων ἀπάντων ἀντίς σε κατέφλω, τιμῆς καὶ προδότης καὶ τιφάνης, καὶ ὅτι ἄλλας φυφῆς. περίβλεπτοι δὲ τοὶ καὶ ἀσίδωτοι δ' ἐπὶ ἡδονῇ, καὶ πρὸς πούδαται. ὅς τι χαλεπὸν ἐκ τῶν καλῶν πείπονδαι, ἀνάντις ἰσθῶσαι. μᾶλλον δ' αὐτοῖς ἡδονῇ τῶν τοῖς σὶ, διότι μὴ ἔστιν ἀτίμως ὑπὲρ πολλὰ ἀνδράσι καταγέγραπτος, ἰπασσοὶ καὶ καταγογγύουσι, καὶ πάντα φέπον ἐπιβουλεύει μοι. καὶ τὸ γὰρ τιλδῶν ἰσθῶσαι, ὡς προδεδωκῆσαι τὸν αὐτὸν οὐ αὐτὸς ἰσθῶσαι σαρπὶ σὶ πάντα φέπον ἀπιδῶν ὑπὲρ σὺ, καὶ ὅτι καὶ φάλλω θωδῶν ὅτι οὐκ ἔστι γὰρ αὐτὶ μαλακῆς χαλμῶν δαι, ταύτω πῶν διδῶν ὅτι τιμωτάτη σὶ Περὶ πρὸς τὴν ἀκρῶν ὡς μαρτυρῶ ἑρμῆς ὅτι, πῶς ἰκταὶν τὴν Δία μακρὸν ἦν παρὰ σὶ, ὅ

τη

ἐν δυσμενέῃ μὴ προσελθὼν
 ἱμελόμεν. Ερμ. ἀλλὰ νῦν ἰσθῆ
 ὠπλοῦται, οἷον ἡ δὴ γυναι-
 καί· ὥς τε δ' ἀρρῶν ξυδιάφρι-
 βὶ αὐτῷ, καὶ σὺ μὲν σκάπτει,
 ὥς ἔχεις, σὺ δὲ τὸν δευτε-
 ρόν ὑπ' ἀχαλῆ τῇ δικίᾳ λη-
 κταίνουσιν, γὰρ ἱμφοῦσ' αὐτῇ
 σοί. Τίμ. πρῶτον ὦ Ερμῆ, καὶ
 αὐδὲ πλουτήριον. τί γὰρ
 αὐ καὶ πᾶσι τοῖς, ἐπέτασ' οἱ
 διδοὶ βιάζονται; πλὴν ἴσα γὰρ
 αἱ οἶά μιν πράγματα ἱμφο-
 λᾶς τὸν λαοφάμινον, δεῖ ἄ-
 χει νῦν σὺ δ' αὖ μόνε καταδι-
 ᾶσθαι, χρυσὸν ἄφροντος ἔτε-
 λύνεσθαι σὺ δὲ μὴ ἀδικήσας,
 καὶ τοσαύτας φροντίδας ἀ-
 νελίξομαι. Ερμῆς. ὑπὲρ τοῦ
 ὦ Τίμον, δι' ἐμὴ. καὶ οἱ χα-
 λιπὲρ τοῦτο, καὶ σὺ καὶ τὴν
 ὄψιν, ἵππεσ' οἱ ἡλκασθ' ἱππῶν
 διαρρήγνυσιν ὑπὲρ τοῦ φθί-
 νος, ἰγὼ δὲ ὑπὲρ τῆς αἰσχύ-
 νης τὸν σὺ γὰρ αὐτοκτενέ-
 μαι. Πλῆτ. οἱ μὲν ἀπὸ λελυ-
 δος, ὥς ἀπὸ αἰ. τιμαίρομαι
 γὰρ τῇ ἀριστίᾳ τῶν πτοχῶν,
 σὺ δὲ αὐτῷ πτοχίμῳ. αὐ-
 πνίσθω γὰρ σὺ τὸν δευτε-
 ρόν ἱππιδόν. μᾶλλον δὲ πᾶσι.
 οἱ φημι δευτε-
 ρόν, ὅτι πᾶσι χρυσὸν, ὅ-
 τι πᾶσι χρυσὸν Τίμω τὴν τε-
 τῇ, καὶ
 παρὰ σὺν ἑαυτῷ ἀνιδίκα.

σπᾶ.

hostiliter mihi aduersatum.
 Mercurius. At nunc uides Plu-
 ec, in cuiusmodi hominem sit
 commutatus. Proinde audacter
 cum illo consuetudinem age.
 Tu uero fode ita, ut facis. Tu
 interim thesaurum sub ligonem
 adducito. Audiet enim si tu ac-
 cessueris. Timon. Pendendum
 est Mercuri, rursumque discen-
 dum. Quid enim facias quum
 dii compellant? tamen uide, in
 quas turbas me miserum con-
 iicias, qui quidem quum ad hunc
 usque diem foelissimè uixerim,
 tuncum auri repente sum acce-
 pturus, nihil commertius mali,
 tantumque curatum susceptu-
 rus. Mercurius. Sustine Tim-
 on mea gratia, tamen si graue
 est isthuc, atque intolerandum,
 quo uidelicet palpones illi pro
 inuidia tumpantur. Ego pro-
 tò superata Aetna in cœlum
 uoluero. Plutus. Abi, ille
 quidem, sicut apparet, nam ex
 alarum remigio facio coniectu-
 ram. Tu uero hic opperire, si
 quidem digressus Thesaury
 ad te transmigram, sed fori fore-
 tius. tibi loquor auri Thesau-
 re, Timoni huic audiens esto,
 offeretque tunc et tuendum.

Podi Timon alius impingens.
Ceterum ego & uobis digredior.
Timon. Age iam ô ligo,
nunc mihi tuas uires explica,
neque defatigare, dum est abdis
eo Theſaurum in apertum tuo
caris. Hæc prodigiorum aus
thor Iupiter, amici Corybæ
ætes, ac lucifer Mercuri, unde
nam auri tantum? Num som
nium hoc est? Metuo ne carbo
nes reperitius sim expecte
ctus. Aquis aurum profecto est
insigne, fuluum, graue, & as
pectu multo iucundissimum,
Pulcherrima Aurum faustio
res mortalibus. Quippe quod
ignis in morem ades, noctes
& dies tenides. Ades ô mihi
charissimū desideratissimumq̃,
nunc denum credo uel Iouem
ipsum olim aurum esse factum.
Etenim quæ tandem uirgo
non expecteclio sinu usque ad
deo formosum amatorem exci
piat per regulas illat sumi ô Mi
da Crescops, ac munera Delo
phico in templo dicata, uis
bilitatis sicum Timone, cum
que Timonis opibus conſera
mini, cui ne Persarum quidem
rex par est. Oligo, sagum cha
rissimū, uos quidem Pani huic

reſpo

σκάπτει ὁ Τίμων βαδίζων
ταφίζων, ἐγὼ δὲ ὑμῖν ἀπο
τίνομαι. Τίμ. ἄγε δὴ ὡς δι
κίλλα, νῦν μοι ἐκτίρωσον σ
αυτῶν, καὶ μὴ λήμῃς ἐν τῷ
βάδῃ τὴν διακονίαν ὅτι τὸν
φανὲς προκαλλυμένη, ὡς δὲ
τόρά τινι, καὶ φίλοις ἐκρύβαν
τόν, καὶ Ἐρμὴν κερδαίνῃ, πῶς
χρυσίοντες ὄντες; ἔπειτα
ταῦτά ἐστι, διὰ δὲ γὰρ, μὴ αὖ
δρα καὶ ὑμῶν αὐτοῦ γινώσκῃ.
ἀλλὰ μὲν χρυσίον ὄντι ἐκί
σμον, ἐκίρυσον, βαρὺ, καὶ
τῶν πρὸς τὴν ἐκρύβειν.
ὡς χρυσί, διεξίωμα ἐκκλίτων
βρετῶν, αὐτὸ μὲν γὰρ πῦρ
ἔστι διαπρίπτει καὶ νύκτε
καὶ μὴδ' ἡμέραν. ἐλθὲ ἡ
φίλταται καὶ δρασιμώταται.
νῦν πείδομαι γὰρ καὶ Δία
ποτὶ γινώσκει χρυσίον. τίς
γὰρ ἐκ αὐτῶν παρδῖται αὐ
πὶ τῆς ἀμύνης τοῖς ἐκκλίτοις
πεδίφασται ὅτι ἐκκλὸν ὄν
τῶν, διὰ τῷ τίγους ἐκκλ
ρίων; ὡς μὴ δὲ καὶ Κροῖσι, καὶ
καὶ ἡ Διόφῃς αὐτὸν ἡμῶν.
ὡς οὐδὲν ἄρα ἔστι ὡς πρὸς
Τίμωνα καὶ τὸν Τίμων
πλοῦτον, ὡς γὰρ οὐδὲ βασι
λεὺς ἐκκλῶν.
ὡς δι
κίλλα καὶ φιλώταται διὰ δι
ρα, ὑμῖν μὲν τῷ Πανὶ τῷ

αὐτῷ

ἄνδ' ἄνθρωποι. αὐτὲς δὲ
 ἡδὲ καὶ περὶ μέγαν τὴν
 ὀχλασάν, πυργίον εἰκοσι-
 μοσήμερον, ὡς τὸ θεῶν
 εἶναι μόνον ἡμῶν ἐν δὲ
 αὐτῶν καὶ τὴν αὐτὴν καὶ τὰ
 φρονεῖν αὐτῶν ἔχουσιν ὁ-
 κῶ. διδόντες δὲ ταῦτα, καὶ
 νομοθετοῦντες πρὸς τὸν ἐπὶ
 λαμπρίον, ἀμείβονται πρὸς ἄ-
 παντας καὶ ἀνθρώποις καὶ ὁ-
 πρὸς φίλους. φίλοι δὲ ἡ ξένους,
 ἡ ἰσχυροί, ἡ ἰσχυροὶ βίαις,
 ὡς καὶ πολλοί, καὶ τὸ εἰκό-
 νει διακρίνεται, ὡς ἐπὶ αὐτοῦ
 οὐκ ἀπολύει, περὶ αὐτοῦ καὶ
 κατέλυσεν τῶν ἰδίων. με-
 γάλους δὲ ὁ δίκαιος, καὶ δὲ
 πρὸς τοὺς δίκαιους, καὶ φίλοι
 οἱ Τίμων, οἱ δὲ ἄλλοι πάν-
 τες ἰσχυροὶ καὶ ἰσχυροί, καὶ
 τὸ πρὸς αὐτοῦ καὶ τὴν αὐτῶν
 μίσημα. καὶ ἡ τὴν αὐτοῦ μέ-
 γαν, ὡς πρὸς ἡμῶν, καὶ ὁ-
 λως αὐτῶν αὐτῶν καὶ τῶν
 χαλκῶν καὶ τῶν ὁμῶν διακρί-
 νεται, καὶ μὴ καὶ τὴν αὐτοῦ
 χάρις καὶ πρὸς αὐτῶν, καὶ
 οὐκ ἀπολύει πρὸς ἡμῶν, ὡς
 ἡμῶν ἡ ὁμῶν πρὸς αὐ-
 τὴν, φιλίαν ἡ καὶ φιλίαν
 καὶ ἀμείβεται, καὶ ὁ πρὸς αὐ-
 τὴν, ψυχρὰ καὶ αὐτοῦ ὁμῶν
 καὶ, καὶ αὐτοῦ αὐτοῦ
 φιλο-

reponere commodum. Ascen-
 go quàm maximè semotum
 meteat agnum, utticulari
 servandi auti gratia consuetu-
 da, uni mihi affasim uixero,
 sepulchrum item inibi mihi
 defuncto parare est sententia.
 Hæc igitur decreta sumo,
 placita in reliquum uita, sca-
 iunctio, ignorantia, fastidium
 erga mortales omnes. Porro
 amicus, hospes, sodalis, aus-
 era misericordia, meta nua-
 ga. Tum cōmiserari lachrya
 maniam, suppedicare egenti-
 bus, iniquitas, ac motum
 subuersio, ac uita solitaria,
 qualis est lupi, unus sibi ami-
 cus Timon, ceteri omnes
 hostes, & insidiarum machi-
 natores. Cum horum quos-
 piam congregi, piaculum, ac
 deo ut si quem aspexero dam-
 natus, inauspicatus sit ille
 dies. In summa, non alio no-
 bis habetur loco, quàm signa
 saxea, ætæque, neq̃ faciem
 ab illis missum recipiamus,
 neq̃ fœdera feriamus. Solius
 do terminus esto. Ceterum
 eribules, cognati, populares,
 postremo patria ipsa, frigida
 quædam & sterilia nomina,
 & insipientium uirorum pra-
 p v cia

εία, solus Timon dives esto,
despiciat omnes, solus ipse se
cum oblectetur, libet ab aso
sensationibus, & onerosis
laudibus, Dijs sacra faciat,
epuletur solus, sibi ipsi uicio
sus, sibi perniceps, excutiens
se se ab alijs. At semel dectos
tum esto, ut unus se ipsum coo
miter accipias, si moriendum
sit, aut necesse habeat sibi ipse
si coronam admoovere. Nulla
lumē nomē sit dulcius quā
δδίσανθροπι, id est, homin
um osoris. Morum autem
nota, difficultas, asperitas,
feritas, iracundia, inhumana
tas, quod si quem conspexer
o incendio conflagrantem,
obstantem quo reslino
quam, pice oleoque reslingue
re, rursum si quem flumen
undis abstulerit, sequē mas
nus porrigens impleves, ut
retineatur, hunc quoque deo
merso capite propellere, ne
possit emicare, hunc ad mon
dum pari pari reclusurus est.
Hanc legem Timon tulit
Echekratides Colytensis,
& concionis subscriptis suso
fragijs idem ille Timon. A
ge haec decreta sunt, &
pro uirili immoremur eis.

Cetero

φιλοτιμήματα. πλεόντων δὲ
Τίμων μὲν, καὶ ὑπερβό
ται ἀπάντων, καὶ φουρά
μην, καὶ ἑαυτὸν, ἡσυχίας
καὶ ἡσυχίας φερτικῶν ἡσυχ
λαγμῶν, καὶ δι' οὗτος δύστη
καὶ δύσχατῶν, μὲν, ἑαυτῶ
γῆτον καὶ ὅμοι, ἡσυχίας
τῶν ἄλλων. καὶ ἀπαξ ἑαυ
τὸν διξίως αὐτὸν διδόνειν,
ἢν δὲ ἀποδανῶν, ἢ αὐτῶ
τίφαιον ἡσυχίας. καὶ ἡ
μα μὲν ἡσυχίας ἡσυχίας
ἡσυχίας. τὸ φῶς δὲ γυναι
ματα, δυσκολία καὶ φασ
της καὶ σκαίτης, καὶ ἡσυχ
καὶ ἀπαυδρηπία. οἱ δὲ τινα
ἡσυχίας πυρὶ διαφθαρῆ
τον καὶ σβεννύει, ἡσυχίας
τα πῶς καὶ ἡσυχίας κατα
σβεννύει. καὶ ἡσυχίας καὶ
μὲν ἡσυχίας πῶς ἡσυχίας
ἡ, ὅς τας ἡσυχίας ἡσυχίας
τιλαβίδαι δὲ τας, ἡσυχίας
τῶν ἡσυχίας ἡσυχίας πῶς
τα, ἡσυχίας ἡσυχίας ἡσυχίας
δῆς. οὕτω γὰρ αὐτῶν ἡσυχίας
ἡσυχίας. ἡσυχίας τῶν
νῆμον Τίμων Εὐκράτιδας
ἡσυχίας, ἡσυχίας τῶν
ἡσυχίας Τίμων ἡσυχίας, ἡσυχίας
ταῦτα ἡμῖν διδόνειν, καὶ ἡσυχίας
ἡσυχίας ἡσυχίας ἡσυχίας,
ἡσυχίας

πῶλύ ἀλλὰ πρὸς πολλὰ αὖ
ἐπεισάμην ἅπασιν γυναιμά
πως ταῦτα γράδαι. Διότι
ὑπερπλητῶ. ἀγχέον γὰρ αὖ
εὖ πρᾶγμα γίνεται αὐτοῖς.
ἑκάτοι τί τέτο; φεῖ τῷ τὰ-
χονε, πῶτα χέειρ σου δὲ
σι, λυκοι, μὲν καὶ πρὸς τι-
ῶντο, ἐκ οἷα, ἰδὲν ὅς φε-
νόμενοι τῷ χρεῖσι. πότρου
οὖν ἐπὶ τὸν πᾶγον τέτην ἁ-
παρὰς ἀπὸ λυκῶν αὐτὰς τοῖς
πῶνις ὅς ὑπερπλητῶν ἀρε-
βοῖς μὲν. ὅτι γὰρ τοῖς τε
παρὰ μὲν τοῖς ἰσάπας αὖ
τοῖς ὁμιλῶσιν αὐτῶν, ὡς πῶν
αὐτῶν τοῖς παρὰ μὲν τοῖς
οἷμα καὶ ἁμῶν, ὡς δι-
χόμενα ἰδὲν αὐτὰς, ὑπερπλη-
τῶ. φεῖ ἰδὲν, τίς ὁ πρῶτος
αὐτῶν ὅτις ἐστὶ Γναθωνίδης
ὁ ἑλῶας, ὁ πρῶτος ἱερὸν αὖ-
τῶν αὐτῶν ὁμιλῶν τοῖς βρέ-
χον, πῶνις ἰδὲν παρὰ μὲν τοῖς
ἀπὸ μὲν ἱερῶν. ἀλλὰ ὑγὺ
ἐπὶ πῶν ἀρετῶν μὲν. οἷμα
φεῖ γὰρ πρὸ τῶ ἁλλων. Γε. ἐκ
ἰγὼ ἰδὲν, ὡς ἐκ ἀμῶν τοῖς
Τημωνεῖς ἀγὰρ αὐτῶν οἱ ἱ-
εῖ; καὶ Τιμῶν ὁμιλῶν τοῖς
ἡ ἰδὲν καὶ συμπετικῶτατι.
Τ. καὶ καὶ οὖν ὁ Γναθωνίδης,
ρυπῶν ἀπὸ αὐτῶν βεγῶτατι,
καὶ

Ceterum uetè magno emeo-
rim, ut id omnibus innotee-
scat, quod in opibus abunde
nam illa res illos proficua co-
rit, sed quid illud? Hem quid
trepidatio? undi si concutit
puluerulenti atque anhelis,
hauri scio, unde aurum edora-
ti. Verum igitur hoc conscena-
so colle saxi eos abigo, è subo-
limi dei aculans, an hac tam-
tum in re legem uiolabimus,
ut semel cum illis congredia-
mur, ut magis angustur, sua
fluidi, repulsi que? Ita satius
esse duco. Itaque restemus,
quo illos excipiamus. Age
prospiciam, primus eorum
iste quis est? Nempe Gnaton-
nides adulator, qui mihi nua-
per coenam pecteni funem
porrexerit, quum apud me sua
pctumeto solida dolia uomu-
erit. Sed bene est quod ad
me uenis, nam primus omnia
um uapulabis. Gnaton. An
non dixi Timonem uirum
bonum non neglecturos esse
Deos? Salue Timon fora-
mosissime, iucundissime, cona-
uiuator bellissime. Timon.
Scilicet et tu Gnatonides, uul-
uatum omnium uoracissime,

& hominum perditissime. Gn.
 Semper tibi gratia dicacitas.
 Sed ubi composamus? Nam
 nouam tibi adfero cantilenam,
 ex his quos nuper didici diuhy-
 rambis. Timon. Nequi eleo-
 gos canes admodum miserrabi-
 les, ab hoc doctus ligone. Gna.
 Quid istibuct? Peris o Timon!
 Attestor. o Hercules, hei hei,
 in ius te uoco apud Areopagias,
 qui uulnus dederis. Tim.
 Nequi si cunctare paulisper,
 mox cadis me reum ages. Gna.
 Nequaquam, quin tu plane uul-
 neri medere, paululo auti iniun-
 cto. Mirū enim in modum prae-
 sentaneum id est remedium.
 Tim. Ne iam manes? Gna. Mo-
 heo. At tibi male sit, qui quidē
 ex uiro commodo iam sauius fa-
 ctus sis. Tim. Quis hic est qui
 accedit recaluas? Ille Philias
 des, assentatorum omnium exe-
 cratissimus. Hic quum d me so-
 lidum acceperit fundum, uim
 filia in dotem ualens duo, lau-
 dationis praeuium, quum me
 canentem reliquis silentibus
 omnibus solus maiorem in mo-
 dam exuisset, deierans me uel
 oloribus magis canotum, ubi
 agrotantem ante uidit me,

καὶ αὐτὸν ῥά πῦρ ἐπὶ τῇ πύλῃ
 τε. Γνατ. ἀὐτὸς φιλοσώμῃ μιν
 οὐ γινώσκω, ἀλλὰ πᾶσι τὸ συμπίσι-
 σεν, ὡς καὶ ἐν τῇ σῶμα τῶν
 νεοειδέντων διδύρα μὲν ἔ-
 κω λυομένων. Τίμ. καὶ μὴν ἰ-
 λυγὰ γινώσκω μάλα πόρῃ πα-
 ρὼς ὑπὸ ταύτῃ τῇ δεικνύῃ.
 Γνατ. τί τῶτο; παῖς ὁ Τί-
 μων; μαρτύρομαι, ὡς Ἡρά-
 κλεις, ἰὺ ἰὺ, προσκαλυνόμε-
 σι ῥαύματι & ὡς ἄριστον πᾶ-
 γον. Τίμ. καὶ μὴν αὐτὸ γινώ-
 κω ἐπὶ βραδύῳ, φέβω τὰ
 χαῖρα προκαλέσθαι. Γνατ. μα-
 λαμῶς, ἀλλὰ οὐ γινώσκω
 τὸ ῥαύμα ἵσασθαι. μικρὸν ἐπι-
 πάσαι τῷ χερσὶ. δαυτὸς γὰρ
 ἰσχυρὸν ὄντι τὸ φάρμακον.
 Τίμ. ἴτι μάλιστα; Γνατ. ἄπα-
 ρμι, οὐδὲ οὐ χαρὴς οὐτο-
 σπαῖς ἐκ χερσὶ γινώσκω.
 Τί, τίς οὗτος ὄντι ὁ πρῶτος,
 ὁ αὐτὸς ἀκαλῶντας; φιλικῶς
 λελάσθαι ἀπ' αὐτῶν ὁ βέλ-
 γεται & οὗτος δὲ παρ' ἰ-
 μὸν ὄντι ἵλον λαβὼν, καὶ
 τῇ θυγατρὶ προῖκα δύο τὰ
 πάντα μὲν τῷ ἱππῶν, ὁ-
 πότε ἄσπασθαι μὲν αὐτῶν σι-
 μπῶντων μένος ὑπὸ τῇ πύ-
 λῃ, ἱππομέδοντες ὡς δεικ-
 νύμεν αὐτῶν τὸν ἵππον, ἱπ-
 πῶν τοιαῦτα πρῶτον ἄδωμι,

καὶ πρὸς τὸν ἑπικουρίαν
 Διόμην, ὡς πλεονέκτης ὁ γυναικῶν
 οὐκ ἐπιδεικνύμενος. Φιλ. ὦ φίλε
 οὐκ ἐπιδεικνύμενος, νῦν Τίμωντα
 γυναικῶν; νῦν Γναθώδη
 φίλος καὶ συμπίπτης; τοιγα-
 ρῶν δίκαια πῶς οὐδὲν ἔσται
 ἀχάριτος ὅρ. ἡμᾶς δὲ οἱ πᾶσι
 λαίψωδαι καὶ ξυνίφθαι,
 καὶ δαμάσκειν, ὅπως μετρίως
 μὲν ὡς καὶ ἐπὶ πλεονέκτην Διόμην
 καὶ χαίρει ὡς δὲ σπῆται, καὶ
 ὅπως τὰς μακρὰς τέρας λήλα
 καὶ φυλάξει, τοὺς ἐπὶ δὲ φά-
 ρις μόνον, τὰ ἄλλα δὲ κα-
 ράων οὐδὲν διαφύσσας,
 ἐκ τῆς πικρῆς τῶν νῦν ὡ-
 δῶν, πᾶσι δὲ ἀχάριτος καὶ
 πικρῆς. ἔγωγε δὲ τὰ πάντων
 οὐκ ἐμὴν, ὡς ἔχεις πρὸς τὸ
 λατρεύοντα χρεῶναι, καὶ
 ἰδὼν ἢ δὲ πλεονέκτην ἔκαστον,
 ὡς πλεονέκτης ὑπερμεγίστη
 τινὰ πλεονέκτην. ἡμῶν τὸν
 ταῦτά σε νοστινίσω, καὶ
 τοι σὺ γὰρ οὐκ ἐπιδεικνύμενος, οὐ-
 δὲν ἴσως δίδωμι τῶν παρ'
 ἡμῶν, ἐς καὶ τῶν Νε-
 στωρ τὸ δὲ πλεονέκτην
 αὐτῶν. Τίμ. ἔγωγε ταῦτα καὶ
 φιλάω. πᾶσι δὲ πλεονέκτην
 οὐκ ἐπιδεικνύμενος, ὡς καὶ οἱ φιλάω
 ἔσονται τῇ δίκῃ. Φιλ.
 αὐτῶν.

ὅςτις ἀδελφὸν ὁταύτως καὶ με-
 τὰ αὐτὸν ἀγέρας, πλεονέκτης καὶ
 ἐπιδεικνύμενος. Ille uir impregit. Ph.
 liades. O imprudentiam, nunc
 demum Timonem agnosce-
 re, nunc Gnatonides amicus
 ὅςτις conuiuium, enim uero habes
 ille dignasse, quandoquidem
 immemor est atque ingratus.
 At nos qui iam olim conuiui-
 olores sumus, aequales ac po-
 pulares. tamen modesti es
 gimus, ne insilire uideamur.
 Salue hęc, fac ut in-
 stos adulatōres sacrilegos ob-
 serues, qui nusquam adsunt nisi
 si inmensa, pręterea & cor-
 uis nihil differunt. Nec possi-
 hac huius ætatis mortalium
 ulli fidendum est. Omnes in-
 grati ὅςτις scelesti. At ego
 quoniam tibi talentum adduce-
 rem, quo posses ad ea quę uel-
 les uel, in uia accepi, te sumo-
 mas quasdam opes esse na-
 dum. Proinde accepi hęc de-
 rebus admonitus es, quoniam
 quam tibi forsitan me moni-
 tore nihil erat opus, uero ni-
 mirum adeo prudenti, ut uel Ne-
 stori ipsi, si necesse est, consi-
 lium dare queas. T. Itaque
 Philiades, sed age, accede quo
 te ligons comitetur accipiam. Ph.
 liades

Homines, confregi cranium ab hoc ignorato, propterea quod cum ea quae in tenellius crant, adinonui. Timon. Ecce tertia us hac orator Democritus se recepit, tabulas dextra gestans, ais quae se mihi cognatum esse. Hic una die uenico sedecim talenta civitati pendit, nam damnavis tras, ac uinctus, ac quum soluendo non esset, ego misisti illum redemi. Porro quum illi forte obuenisset, ut Erechtides tibi tribuisti, buereturatiuam, atq. e ego auiliens id quod a incredibat, poscerem, negabat, e ciuem nolje me. Dem. Salve Timon, praecipuum generis tui praesidium facimeneum Atheniensium, defensorculum Graeciae. Profecto iam dudum te populus frequens, utraque curia oppetit. Sed prius decretum aui, quod de te conscripsi. Quandoquidem Timon Echekratidae filius, Colytensis, uir non modo probus et integer, uerum etiam sapiens, quantum alius in Graecia nemo, nunquam per omnem uiam desinit optime de Republica mereri, uicit autem in Olympicis pugil et

lucida

ἀνδρικοί, λατρία τῶν κρῶν
νῦν ὑπὲρ τῶ ἀχρήστου, διὰ
τὰ συμφέροντα ἐνουδίτου
αὐτῶν. Τίμω. ἰδὼν οὖν οὗ
τοῦ ἰσχυροῦ Δυμῆος πρὸς
ἱρχεται, ψέφισμα ἱκανὸν
τῇ Διξίᾳ, καὶ συγγενεῖς ἡμῶν
τοῦ ἀναιλίγου, ἐπὶ ἰσχυρὰ
καθὼς παρ' ἡμῶν τέλει
μᾶς ἡμῶν ἐκτίσας τῇ πῶ
λα. λατρία. διὰ το γὰρ, καὶ
ἰδὼν τοὺς ἀποδιδόντες, λα
γὼ ἰδὼν ἰδὼν ἰδὼν αὐτῶν,
ἰσχυρὰ πρὸς ἡμῶν τῇ ἰ
σχυρῇ Διξίᾳ φυλῇ διακρίνεται
διωκόμεν, λαγὼ πρὸς ἡμῶν
αὐτῶν τὸ γινόμενον, οὐκ ἰ
σχυρὰ γινόμενον πρὸς ἡμῶν ἰσχυ
μα. Διμ. καὶ οὗ Τίμων, τὸ
μῆκος ἰσχυρῶ τῶ γινόμενον, τὸ
ἰσχυρὰ τῶν Ἀδελφῶν, τὸ
πρὸς ἡμῶν ἰσχυρῶ, καὶ
μῶν πᾶσι τοῖς Διμῶν ἰσχυ
αὐτοῦ, καὶ αὐτοῦ
ἀμφότεροι πρὸς ἡμῶν πρὸ
τοῦτον δὲ ἀκούσαν τὸ ψέφισ
μα, ὅτι ὑπὲρ συγγενεῖς. Εἰς
αὐτῶν Τίμων ὁ ἰσχυρὸς Διξί
αὐτοῦ, αὐτῶν οὐ μόνον λα
γὼς καὶ αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ αὐ
τοῦ, ὅς ἐκ ἡμῶν ἰσχυρῶ
δι, παρὰ πᾶσι χρῆναι δια
τῶν τὰ ἀριστα πρὸς ἡμῶν
πᾶσι, ὅτι οὐκ ἰσχυρῶ
πᾶσι

πάλιν καὶ ἀρῆμον ἐν οὐνυ
πία μίαις ἡμέραις, καὶ τιλείῳ
ἀρματι, καὶ συνηρίδι πω-
λικῷ. Τ. ἀλλ' οὐδὲ ἰδιώτης
ἐγὼ πάποτείς ἐν οὐνυπίαν.
Δη. τί ἐμ; διωρήσας ὑπόρου.
τὰ τοιαῦτα δὲ πολλὰ προ-
σκαῶσαι ἔμμενεν, καὶ ἡρίστου-
σι δὲ ὑπὲρ τοῦ πόλεως πώ-
ρυνσι πρὸς ἀχαρίας, καὶ κα-
τίκοσι πολιορκησίουρ δύο
μείρας. Τίμ. πῶς; διὰ γὰρ
τὸ μὴ ἔχαιρ' ἑπλά, οὐδὲ προ-
υγράφω ἐν τῷ καταλόγῳ.
Δη. μίτρια τὰ πόρσι σωτοῦ
λίγους. ἡμᾶς δὲ ἀχαρίστου αὐ-
τοῖς μὲν ἀμνημονεύουσιν. ἔ-
τι δὲ καὶ ψαφίσματα γρά-
φειν, καὶ συμβουλῶν καὶ
πρατικῶν, οὐ μὲν ὠφίλιν-
σι τῷ πόλει, καὶ ἵστοις ἀπα-
σι διδοικται τῇ βουλῇ καὶ τῷ
λόγῳ, καὶ τῇ ἡλικίᾳ κατὰ
φυλὰς, καὶ τοῖς λόμοις ἰδίαις,
καὶ κατὰ πᾶσι, χρυσίου
ἀνατίσσει τὸν Τίμονα πα-
ρὰ τῷ Ἀδελφῷ ἐν τῇ ἀγο-
ρίᾳ, λαβραυνὸν ἐν τῇ δι-
ξίᾳ ἔχοντα, καὶ ἀκτίνας ὑπὸ
τῇ λευκαῇ, καὶ τιφανῶσαι
αὐτὸν χρυσίῳ τιφάνει ἐ-
πὶ τῷ. καὶ ἀνακρυχθῶναι
τοὺς τιφάνεις σύμφορον δι-
ονοσίῳς παρὰ τοῖς λαοῖς.

ἔχ-

lucta cursuque die eodem, ad
hæc solenni quadrigæ, æquestris
que certamine. Timon. Ne co-
go ne spectator quidem unquæ
in Olympicis sedi. Democ.
Quid tum? spectabis posthac:
sed ista communia addi satius
est. Tum anno superiore apud
Achaemenes pro Republica
fortissimè se gessit, & Pelopon-
nensium duas acies concidit.
Timon. Quæ ratione? Quippe
qui nec unquam arma gessit
tum, neque unquam militia deo-
derim nomen. Democ. Non
desit tu quidem de teipso loque-
re, nos tamen ingrati futuri su-
mus, nisi meminerimus. Prae-
sertim scribendis plebiscitis,
& in consultationibus, & in ad-
ministrandis bellis non medioa-
crem utilitatem attulit Reipub-
licæ. Illis de causis omnibus ui-
sum est, curiæ, plebi, magis-
tratibus tribusim, plebeijs sim-
gulasim, communiter universis
his, autem statuere Timonem
iuxta Palladem in arce,
fulmen dextra tenentem, ran-
dijs æmporta ambientibus, utq;
septem aureis coronis coronato
sit, & promulgeri coronas ho-
dic Diomysij tragedis donis.

Agg

Ἀπὸ ἐν ἑαυτῷ οὐδὲν ὀφείλει
 διὰ Διονυσίου. Dixit hoc suffra-
 gium Democritus orator, præterea
 quod cognatus illius pro-
 pinquus, ac discipulus eius sit.
 Nam & orator optimus Timon,
 præterea quicquid tuoluerit.
 Hoc igitur tibi suffragium,
 sed utinam & filium meum ad-
 de pariter adduxissem, quem tuo
 nomine Timonem appellavi.
 Tim. Qui potes Democritus, quum
 ne uxorem quidem duxeris un-
 quam, quantum nobis scire licuit.
 Democritus. At ducam, nouo in-
 eunte anno, si deus permiserit,
 liberisq; operam dabo. Tum
 quod eris natum (eris autem ma-
 jculus) Timonem nuncupabo.
 Timon. An uxorem tu sis du-
 cturus, equidem haud scio, eane-
 ra d me plaga accepta. Democritus.
 Hei mihi. Quid hoc est Arcesius Ty-
 rannidem Timonem occipias?
 pulchrasque eos qui sunt ingenui,
 ipse nec ingenuus plane, nec
 ciuis, uerum propediem po-
 nes daturus, quum alijs nomi-
 nibus, tum quod arcem incen-
 deris. Timon. Atqui non con-
 flagrare ex scelestis. Proinde
 de palam est te calumniator
 rem agere. Democritus. Sed &
 diues es atarium perfodiens.

Tim.

ἀχθὼν γὰρ δι' αὐτὸν διὰ
 τὴν ἀρετὴν τὰ διονυσία. ἀπὸ
 τῷ γράμῳ Διονυσίου ἐστὶν
 συγγενὲς αὐτῷ, ἀγχιστὺν,
 καὶ μαδπητὸς αὐτῷ ὄν. καὶ
 γὰρ ῥήτωρ ἄριστος ὁ Τίμων,
 καὶ τὰ ἄλλα πάντα ἐπὶ
 αὐτῷ ἰδόντι. τὸν τὸ μὲν ἐν οὐ
 τὸ ψέφισμα. ἐγὼ δὲ οὐ καὶ
 τὸν γὰρ ἐβουλόμην ἀγαθὸν
 παρὰ σὺν, ὅν ἐστι τῷ σὺν ὀνόματι
 τὸ Τίμωνα ὀνόμασθαι. Τίμω-
 νος ὁ Διονύσιος, ἐς δὲ διὰ γράμ-
 ματος, ἵσασι καὶ ἡμῶς ἰδόν-
 τας; Διονύσιος. ἀλλὰ γὰρ μὲν, ὅν δι-
 αὐτῷ διὰ τὸν νότον, καὶ παρὰ
 Διονυσίου, καὶ τὸ γὰρ
 διαβόλητον, ἀρρῶν γὰρ ἵσασι,
 Τίμωνα ἵσασι καλῶ. Τίμω-
 νος δὲ, ὃ γὰρ ἵσασι ἐπὶ τῷ
 τῷ, τοῦ καὶ τῷ παρὰ μὲν
 πλεονῶν λαμβάνουσιν. Διονύσιος.
 τί τῷ, τυραννίδι Τι-
 μωνος πατρὸς, καὶ τῷ τῷ
 τῷ ἱερῷ ἱερῷ, ἐκ δὲ αὐτοῦ
 ἱερῷ ἱερῷ, οὐδ' αὖτε ὄν;
 ἀλλὰ δῶσαι ἐν τῷ τῷ
 δῶσαι, τῷ τῷ, καὶ τῷ
 τῷ τῷ ἀρετῶν ἐν τῷ
 τῷ. Τίμω- ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τῷ
 τῷ ὃ μὲν ὃ ἀρετῶν,
 ὅτι δὲ τῷ τῷ τῷ τῷ
 Διονύσιος. ἀλλὰ καὶ τῷ τῷ,
 τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ.

Τίμω-
ν

Τίμ. οὐ διώρυκεται οὐδέ οὐ-
 τ' ὥςτι ἀπὶ δ' αὐτῶν σου καὶ
 ταῦτα. Δημ. διωρυχθεὶς τῇ
 μὲν ὑπόθεσιν, ἡ δὲ δὲ σὺ παύ-
 σα τὰ ἐν αὐτῷ ἵκῃς. Τίμ.
 οὐκοῦν καὶ ἄλλω λάμβαν-
 θη. Δη. εἰμὶ τὸ μεταφθαρμένον.
 Τίμ. μὴ λήκωσιν δι. κατείσθη
 γὰρ σοὶ καὶ φίλων, ἐπὶ καὶ
 γιλιῶν πᾶσι πάντων πᾶσι δὲ
 δύο μὲν λακιδαιμονίων μοί-
 ρας κατακτείνῃς αὐτοῖσι, ὡς
 ἐν δὲ μικρὸν ἀνδρώπιον μὴ
 ἐπιβίβῃς. μάτῳ γὰρ αὐ-
 οῖον καὶ νεοικανὸς ἐπὶ λύπῃ
 πύξ καὶ πάλῳ. ἀλλὰ τί
 πού τοι οὐ θρασυκαλῶς ὁ φιλό-
 σοφος οὕτως ὅσῳ; οὐ μὲν
 οὐκ ἄλλ'· ἐκπιτάσας γὰρ
 τὸν πόνον, καὶ τὰς ἰσχυ-
 ρατάνας, καὶ βροχὸν νόμι-
 σός τι πρὸς αὐτὸν ὄρχεται,
 τιτάνῳ δὲ βλίπῃ, αἰα-
 σίσι βλεπῃ· τῶν ἐπὶ τῷ
 μετώπῳ λήμῳ, Ἀντοβο-
 ρίας τίς ἢ Τρίτων, οἷους ὁ
 Ζεὺς ἱεραφῇ. οὗτ' ὅτε
 σχῆμα ἀνταλῶ, καὶ λίσ-
 μ' τὸ βῆλιδμα, καὶ σω-
 φρονικὸς τῶν ἀναβηλῶν, ἡ-
 δ' ὅσ' ἡμῶν ἴσα πρὸς ἀρετῇ
 διείκῃ, καὶ τῶν ὑποκρί-
 νειν κατηγορῶν, καὶ τὸ
 δὲ

Tim. Non perfoffum est neq̃
 isthuc, unde ne hac quidem
 probabiliter abs te dicuntur.
 Demea. Verum effodietur
 posthac, sed tu interim omnia
 quæ in ea condita, possides.
 Timon. Alteram itaque plas-
 gam accipe. Demea. Hei scas
 pulis meis. Timon. Ne uocifes
 rare, alioqui & tertiam tibi illi-
 dam. Eacnim res planè ridicu-
 la mihi acciderit, si quum inere-
 mis duas Lacedæmoniorum
 acies fuderim, unum scelestum
 hominem non protriuero.
 Tum frustra uicerim in Olym-
 pijs, & pugil & palestricus. Sed
 quid hoc? an non philosophus
 Thrasycles hic est? Profectò ip-
 sus est, promissa barba, subdus
 cilijsq̃ supercilijs, & magnum
 quiddam secum murmurans ac-
 cedit, Titanicum obtuens, cæ-
 sariem per scapulas fluentem
 uentilans, alter quidam Bore-
 as aut Triton, quales eos
 Zeus depinxit. Hic habitus
 fragilis, incessu moderatus,
 amictus modestus, manem
 quam mulea de uita
 tute differit, dampnans eos,
 qui uoluptate capiuntur; &
 q̃ frus

habens, & balbutiens ridiculus. Deinde uomitus superbie. Positremo sublatum cum de conuiuio efferunt aliqui, ambabus manibus tibiā inhaerentem. Quamquam ad loqui ne sobrius quidem nulli primariotum cesserit uel mendedicio uel confidencia, uel ad uasticia. Quin & intractantes primas tence, peiores promptissimè, antequam impotura, comitantur impudencia. In summa profus admirantur quoddam spectaculum est homini ex parte exaltum, uarique absolutum, proinde non ciulabit claritas uidelicet quum sit modestus. Quid hoc papa, tandem nobis Tbrascylest Tbr. Non hoc animo ad te uenio, Tismon, quo plerique isti, qui nimirum opes admirati tuas, argenti, auri, opipatorum conuiuiorum adducti spe concurrunt, multaque assensuione delinunt te, hominem uidelicet simplicem, facile in impatientem id quod adest. Siquidem haud ignoras offem mihi in conem

sufficiētem esse, tum obsonium
 suauissimum, capere aut nastura-
 cium, aut si quando deliciet,
 pusillum salis. Porro potum
 fons Athenis nouem saliens
 uenis, suppediat. Tum palli-
 um hoc quauis putripita potius.
 Nam aurum nihilo magis as-
 pud me in precio est, quam cala-
 culi, qui sunt in littoribus. Sed
 tua ipsius gratia huc me con-
 tuli, ut ne te subuerteris pessis-
 ma ista atq; insidiosissima res,
 opulētia, quippe quæ multis
 sapenumero immedicabilium
 malorum extiteris causa. Eteo-
 nim si me audies, potissimum
 opes uniuersas in mare prae-
 cipabis, utpote quibus nihil
 sit opus bono uiro, qui quæ philo-
 sophia possit opes perspicere.
 Ne tamen in altum o bone,
 sed ferme ad pubem usq; ingres-
 sus, paulo ultra solum fluctibus
 opertum, me quidem uno spec-
 tante. Quod si hoc non uis, tu
 te igitur eas potiore uia ex a-
 dibus eijcito, ac ne obulum qui-
 dem tibi facias reliquum, uide-
 licet largiens ijs, quicunq; opus
 habent, hinc quinq; drachmas,
 illi minam, alij talentum. Si
 uerò quis philosophus fuerit,
 duplam

ἰκανὸν, ὅσον δὲ ἡδίστον, δὴ
 μὲν ἢ λιγύστατον, ἢ ὑπερ-
 βυβάτω ἰλίγην τῶν ἀλλῶν.
 ποτὶν δὲ ἢ ἰονίακον. ὅ-
 ἰ δὲ ῥίβρον οὗτ', ὥς βο-
 λαι πορφυρίδ' ἀμύνων. ὁ
 χρυσίον μὲν γὰρ ἔστιν τιμω-
 ρώτερον τῶν ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς
 ψευδῶν μοι Δαναῶν, οἳ δὲ αὖ-
 τὸ χάριν ἱστάλλω, ὥς μὴ δια-
 φέρεται σὶ τὸ λίκνιστον τὸ το-
 κρεῖ ἐπιβελότατον λεῖψμα ἢ
 πλεῖτον, ἢ πολλοῖς πολλὰ
 κτεῖ ἀντι-ἀντι-ἄνω συμπε-
 ρῶν γιγνημένον. εἰ γὰρ μοι
 πείθῃς, μάστιγα ὅλων ἐς τὴν
 δάλατταν ἱμβαλῆς αὐτὴν,
 ἢ δὴν ἀναγκάζων αὐτὴν ἀγὰρ
 δῶ ὄντι; καὶ τὸν φιλοσοφίας
 πλεῖτον ἱερῶν δυνάμεν. μὴ
 μὲν τοι ὅτι βλάδ' ἢ γὰρ δὲ,
 ἀλλὰ ἴσον ὅτι βιβῶνας ἐπι-
 βὰς, ὀλίγον πρὸς τὸ λυματώ-
 δος γῆς, ἱμᾶ ἱερῶν μύσων.
 εἰ δὲ μὴ τὸ το βέλαι, οὐ δὲ ἄλ-
 λων ῥίβρον ἀμύνω κατὰ τὰ
 χ' ἰκρίνησον αὐτὸν ἐς τὸ
 οἰκίας, καὶ μὴ δ' ἐβίλην αὐ-
 τῷ αὐτῶν, διαδιδόντας ἀπασ-
 τοῖς διωμένοις, ὧς ῥ' ἰδραχ-
 μάς, ὧ δὲ μναῦ, ὧ δὲ τάλαν-
 τον, εἰ δὲ τις φιλόσοφος ἴ-
 δι-

φιμοιρίαν ὃ φιμοιρίαν φέρει
 φτα δίκαιον. ἰμοὶ δὲ, καὶ
 τοι οὐκ ἑμαυτοῦ χάριν αἰ-
 τῶ, ἀλλ' ὅπως μεταδῶ τῶν
 ἱταίρων τῆς διομενείας, ἰ-
 καυόν ἐκ ταύτῃ τῶν πύρων
 ἑμπλήσας παράσχῃς, ὃ δὲ
 ὅλους δύο μείδηνους χωρεῖ-
 σαι αἰγινπτικούς. ὁλιγαρχῆ
 δὲ καὶ μίτριον χρὲ ἑναετὴν
 φιλοσοφεῖν, καὶ μὲν ὑ-
 πὲρ τῶν πύρων φρονεῖν. Τίμ.
 ἰπαιὶν ταῦτά σου ὦ Θρασύ-
 κλης. πρὸ γοῦν ὅτι πύρας ἐκ
 δονᾷ, φέρεται τῶν λιπαρῶν
 ἑμπλήσειον δύνανται, ἐπιμι-
 τήσας τῇ δίκῃ. Θρασ. ὦ
 Δημοκρατία, καὶ νόμοι, πα-
 ὀμίδα ὑπὲρ τοῦ καταράτου ἐν
 ἡλυσθέντι τῇ πόλει. Τίμ. τί
 ὄγαν αὐτῶς ὦ γὰρ δὲ Θρασύ-
 κλης; μὲν παρακίρυσμαί
 σε; καὶ μὲν ἐπιμυθῶν χρίσι-
 νας ὑπὲρ τὸ μίτριον τίτλη-
 ρας. ἀλλὰ τί τῶτο; πολλοὶ
 ξυώρονται, Βλεψίας ἰκᾷ-
 ῃ, καὶ Λάχης καὶ Γνίφῳ,
 ὅπως τὸ σῶταγμα τῶν εἰμῶ
 φορῶν, ὥς τι τί οὐκ ἐπὶ
 τῶν πύρων ταύτῃ ἀνιῶν.
 τῶν μὲν δὲ πολλὰν ἰλίγον αὐ-
 τῶν, πάσαις πιπινυῖαν.
 αὐτοὶς

duplam aut triplam portio-
 nem ferre dignus est. Quam-
 quam hoc quidem mihi non
 mea ipsius gratia peto, sed
 quod amicis, si qui egebunt, do-
 nem, scilicet est si modo petam
 hanc largitione tua explectis,
 ne duos quidem modios Aegia-
 neticos capientem. Nam pau-
 cis contentum, modestumque
 convenit esse eum qui philoso-
 phatur, neque quicquam ultra
 petam cogitare. Timon. Ea
 quidem ista, quae dicis, probō
 Thrasycles, ergo si videtur, pri-
 usquam petam expleam, age tibi
 caput opplebo iuberibus, po-
 steaquam ligone sum mensus.
 Thrasycles. O libertas, o leger.
 pulsamur ab impurissimo libe-
 ra in ciuitate? Timon. Quid sto-
 macharis o bone Thrasycles?
 num te defraudauit? Siqui ad-
 huciam ultra mensuram Choeni-
 ces quatuor: sed quid hoc nego-
 cij? Complures simul adueni-
 unt, Blepsias ille, & Laches &
 Gniphon, breuiter agmen con-
 rum qui uapulabunt. Itaque quia
 ego intus hanc cōscendo, ac li-
 gone quidē, paulisper interquin-
 escere sinito, dudum fatigatum

ipse uero plurimis congestis sa-
xis, procul eos lapidum grana-
dino peso. Blep. Ne iace o Tle-
mon, abinus enim. Tim. Mo-
nos quidem nec citra sano-
guinem, nec absq[ue]
unluctibus.

αἰτίαι δὲ ἐστὶν ὡς ἀνὰ τὸν ἄνθρωπον
ἐννοούμεναι, ἀπὸ τῆς φύσεως καὶ
ἐκ τῆς αἰτίας; Ἐπεὶ μὴ βάλ-
λει ὁ Τίμων, ἀπὸ τοῦ γὰρ.
Τί. ἀλλ' ἐν κίονι καὶ
ἐν αἰτίαις, ὡς ἀπὸ τοῦ
μάτην.

FINIS.

ΤΕΛΟΣ.

